

శ్రీ:

ఆత్మార్థ తిరువడిక శ్లోకం చా.

అహ్వార్ కళిలుమ్ అచార్యర్ కళిలుమ్ తలైవరాయ్, అచార్యర్ కళిలుమ్ పుణ్య శేరై మహా ప్రభావరాన

సన్మాహ్వారుడైయ

భగవదనుభసపరీవాహరూపమాయ్ సామవేదసామాయ్ వ్రాణవేదసామాయ్,

తిరువాన్మొయ్.

2 శ్లోకాన్ముత్తు

ఇతఱ్ఱు వ్యాఖ్యానమాక

*ఎతిరాళర్ పేరరుళాల్, తిరుక్కురుకైప్పిరాన్మొయ్ సదుళిచ్చెయ్ త త్తాయ్ రప్పడి,

*అన్మొదు అమైయమగవాళచ్చియరుళిచ్చెయ్ త ఉడై యెనిజుచన్నై రాయ్ రప్పడి,

*తెళ్ళియతానమ్మిలై శెప్పనెతిరన్నెడక్కు తిరువీతిప్పిల్లై యరుళిచ్చెయ్ త

ఈ డు ముప్ప త్తాయ్ రప్పడి

కుంక్కరమ్బాక్కమ్, అనన్మొయ్ శిల్లై, రామానుజాయర్ ఈట్టుక్కు వ్యాఖ్యానమాక

శేర్ తరుళిన అరుమ్మడవకక్కమ్,

అత్తాజీయర్ శేర్ తరుళిన అత్తాయవల్లెన్దా నరుచ్చుదవిశేషమ్,

ఈట్టిలుదాహరిక్కప్పట్ట ప్రమాణవిషయమాక మగవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్ త ప్రమాణ త్తాయ్

తిరువాయ్ మొట్టియి నోనోనడకక్కానమ్మిళివాక

పెరుమాళ్ కోవిల్ వాదికేసరి, అమైయమగవాళచ్చియ రరుళిచ్చెయ్ త ద్రమికోనెడక్కుత్తై ముద్రియత్తిం

వేదానాచార్యరరుళిచ్చెయ్ త ద్రమికోనెడక్కుత్తాయ్ రప్పడి.

ఇతఱ్ఱు వేజ్కటేశాచార్య రరుళిచ్చెయ్ త వ్యాఖ్యానమ్,

మగవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్ త తిరువాన్మొయ్ మూర్తి న్నై,

ఇతఱ్ఱుప్పిల్లైలోకమ్ జీయరరుళిచ్చెయ్ త వ్యాఖ్యానమ్,

ఆకరమ్,

కన్మి రాయరప్పడియన్మొయ్ నామమాక.

తిర్క్కుట్టి వాన-మాడభూషి-రామానుజాచార్యరార్ అమైయప్పట్ట అభ్యుప్రతిపాదమ్, తార్కర్యమ్,

ఇ ష్ట త్తై య్ద గ్రన్థజ్ఞులుమ్, అ నేక భాగవత నియమ నామ సార మాక

శ్రీమాణ - శిష్ట పెరుమాళ్ కోవిల్ - మాడభూషి - రామానుజాచార్యరాలమ్

శ్రీమాణ - కరాలపాటి - ఆత్మార్థయన్మొయ్ అపరీకళాల్ము

అచ్చిట్టవ్రానిన ప్రతికక్కోట్టు ఎరికోడిప్పిన్ద

అహ్వార్ తిరువడతారా - 2000 - కట త్రోతి సంవత్సర త్తిల్

చెప్పట్టుగమ్ చెప్పనామకావేల్లె నెచ్చునవలముతెలియెదది (20) కెవెలక్కరుళ్ళక్కూర్తిలో శ్లాఘిత్తిరుక్కుమ్

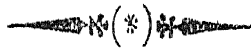
భగవద్విషయ కమిటియారాల్

సూరిలిముద్రాపత్రైయిల్ కతిప్పిక్కప్పట్టన.

భగవద్విషయకమితి మెంజరు

శ్రీమాన్. కొత్త-యతిరాజులు సెట్టిగారు, మోసన్ కంపెనీ.

- ,, కరాలపాటి-అశ్వారయ్యగారు, క-అశవందారయ్య అండుసన్.
- ,, పబ్లి సెట్టి-రామస్వామి సెట్టిగారు, పి-రంగయ్య సెట్టి అండుసన్.
- ,, ముక్క-ల-వెంకటకన్నయ్య సెట్టిగారు, పావుకీవర్.

భగవద్విషయము గం పత్తులక్రయము రూ. ౫౦.

ఏకకాలమునందు గం ప్రతులుకొనువానికి నొకప్రతి పారితోషికముగ నిప్పింపబడును.

ప్రైవేటుప్రెస్సుముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) కు చందాబాకీలేని చందాదారుడు ౧౯౦౨-వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల ౩౦-వ తేదీ భోజి మొదటిపత్తుక్రయము రూ. ౭ ను ఒకదపాగాగాని రెండుదపాలుగాగాని చెల్లించినయెడల అట్టి చందాదారునికి మాత్రము పానికీవ్వదలసిన మొదటిపత్తు అచ్చుపేసి ముగిసినదే యిచ్చుటయేగాక పదిపత్తులను సంపూర్ణముగా ముద్రింపయత్తిం చియ్యం దెబ్ది యీ భగవద్విషయ కమిటీచే ముద్రింపబడు పైపత్తులన్నియు సభాభివృద్ధికొఱకు అచ్చగువఱకు బయిండులేక ఇనాముగా నిప్పింపబడును.

ఇటు ఒక చందాదారుని కొక ప్రతిమాత్రమే యిప్పింపబడునుగాని యధికమిప్పింపబడదు. రెండవ ప్రతి 'కావలసియున్న గుడి' పూరాక్రయమిచ్చియే కొనవలయును.

పైనుదహరించినట్లు ౧౯౦౨-వ సం॥ సెప్టెంబరు నెల ౩౦-వ, తేదిలోపల సభచందాదారుడు మొదటిపత్తుకు రూ. ౭ లు చెల్లించని యెడల అట్టివగు నెల మొదలు నెల ౧-కి, రూ. ౦-౨-౦ చొప్పున క్రయముతోజేర్చి చెల్లించవలయును.

క్రోధినామ సర్

అని నెల ౨౦-వ తేది.

కరాలపాటి-అశ్వారయ్య.

భగవద్విషయకమితి మానేజరు.

నెం ౩౧ రు. అయ్యాపిళ్ళవీధి యనే వెంకటాచలమొదలివీధి.

చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరువాయ్ మొట్టే - ౯ - మొదట పాశురజుల నట్టవణ్.

పాశురం.	తిరువాయ్ మొట్టే శ్లోకం	పాశుర శ్లోకం	పుట సంఖ్య	పాశురం.	తిరువాయ్ మొట్టే శ్లోకం	పాశుర శ్లోకం	పుట సంఖ్య
1 ఆడియాన్	౪	౧౦	౧౦౨	34 ఊతుమన్ద్రేణ్మొత్తే.	౧	౧	౨౨౧
2 ఆడైవరుడు	3	౧	౨౪	౩౫ పజ్జన్కణ్డరవే	౨	౧	౪౧
3 ఆయనానామ	౧౦	౧	౨౫౪	36 పజ్జన్కణ్డరవే	౩	౧	౧౫౧
4 ఆనందమేనియ	౫	౫	౧౧౧	37 పజ్జన్కణ్డరవే	౪	౧	౧౫౩
5 అన్ననానామ	౧౦	౧	౨౫౨	38 పజ్జన్కణ్డరవే	౫	౧	౧౫౫
6 అనందమేనియ	౫	౧౦	౧౧౨	౩౯ పజ్జన్కణ్డరవే	౬	౧	౧౫౭
7 అరణమావర్	౧౦	౪	౧౦	౪౦ పజ్జన్కణ్డరవే	౭	౧	౪౧
8 అరియామ	౪	౫	౧౧	౪౧ పజ్జన్కణ్డరవే	౮	౧౦	౧౫౯
9 తిరుకొల్లివాయ్	౧	౧	౧౧౩	౪౨ పజ్జన్కణ్డరవే	౯	౧౦	౧౬౧
10 తవనడైయరున్	౧	౧	౨౨౦	౪౩ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౦	౧౦	౧౬౩
11 తవనడైయరున్	౧	౧	౨౨౧	౪౪ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౧	౧	౨౨౦
12 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౧౫	౪౫ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౨	౧	౨౨౨
13 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౧౬	౪౬ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౩	౧	౨౨౪
14 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౧౭	౪౭ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౪	౧	౨౨౬
15 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౧౮	౪౮ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౫	౧	౨౨౮
16 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౧౯	౪౯ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౬	౧	౨౩౦
17 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౦	౫౦ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౭	౧	౨౩౨
18 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౧	౫౧ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౮	౧	౨౩౪
19 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౨	౫౨ పజ్జన్కణ్డరవే	౧౯	౧	౨౩౬
20 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౩	౫౩ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౦	౧	౨౩౮
21 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౪	౫౪ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౧	౧	౨౪౦
22 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౫	౫౫ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౨	౧	౨౪౨
23 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౬	౫౬ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౩	౧	౨౪౪
24 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౭	౫౭ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౪	౧	౨౪౬
25 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౮	౫౮ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౫	౧	౨౪౮
26 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౨౯	౫౯ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౬	౧	౨౫౦
27 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౦	౬౦ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౭	౧	౨౫౨
28 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౧	౬౧ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౮	౧	౨౫౪
29 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౨	౬౨ పజ్జన్కణ్డరవే	౨౯	౧	౨౫౬
30 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౩	౬౩ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౦	౧	౨౫౮
31 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౪	౬౪ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౧	౧	౨౬౦
32 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౫	౬౫ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౨	౧	౨౬౨
33 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౬	౬౬ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౩	౧	౨౬౪
34 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౭	౬౭ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౪	౧	౨౬౬
35 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౮	౬౮ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౫	౧	౨౬౮
36 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౩౯	౬౯ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౬	౧	౨౭౦
37 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౦	౭౦ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౭	౧	౨౭౨
38 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౧	౭౧ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౮	౧	౨౭౪
39 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౨	౭౨ పజ్జన్కణ్డరవే	౩౯	౧	౨౭౬
40 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౩	౭౩ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౦	౧	౨౭౮
41 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౪	౭౪ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౧	౧	౨౮౦
42 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౫	౭౫ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౨	౧	౨౮౨
43 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౬	౭౬ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౩	౧	౨౮౪
44 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౭	౭౭ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౪	౧	౨౮౬
45 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౮	౭౮ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౫	౧	౨౮౮
46 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౪౯	౭౯ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౬	౧	౨౯౦
47 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౫౦	౮౦ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౭	౧	౨౯౨
48 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౫౧	౮౧ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౮	౧	౨౯౪
49 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౫౨	౮౨ పజ్జన్కణ్డరవే	౪౯	౧	౨౯౬
50 తవనడైయరున్	౫	౩	౧౫౩	౮౩ పజ్జన్కణ్డరవే	౫౦	౧	౨౯౮

పాశురజ్జలి.	వాయ్ మొట్టి సప్తమి	పాశుర సప్తమి	పుటసప్తమి	పాశురజ్జలి.	వాయ్ మొట్టి సప్తమి	పాశుర సప్తమి	పుటసప్తమి
౧౨ కొళుణ్ణాన్	౧	౨	౧౪౯	౨౪ పణ్ణుడై	౫	౩	౧౨౫
౧౩ శతీరమెను	౧	౫	౧౨	౨౫ పవళి మ్బెల్	౨	౫	౪౩
౧౪ శరణమానుమ్	౧౦	౫	౨౫౦	౨౬ పాడుశారా	౧౦	౧౧	౨౫౦
౧౫ శీలమెల్	౩	౧౧	౨౧	౨౭ పాతనాళుమ్	౧౦	౩	౨౫౦
౧౬ శుదర్శవళైయుమ్	౨	౨	౧౨౧	౨౮ పావియేక్ మనలే	౩	౪	౨౧౬
౧౭ తకవనెను	౨	౧౦	౧౨౭	౨౯ పుకలిడమ్	౩	౨	౨౦౯
౧౮ తక్కిలమే	౨	౩	౧౬౪	౩౦ పుతునుణమ్	౩	౪	౨౨౬
౧౯ తాళతామరైయాన్	౩	౧౦	౭౯	౩౧ పుళిబుడిక్కిడదు	౨	౪	౪౧
౨౦ తిరుమేని	౨	౪	౧౬౬	౩౨ పూన్దూయ్	౨	౩	౧౭౪
౨౧ తిరువరుళ్	౬	౫	౧౪౪	౩౩ పారుళ్ కైయాణాయ్	౧	౩	౭
౨౨ తున్నెయువశార్వమ్	౧	౨	౫	౩౪ మణాళక్	౪	౫	౧౨౯
౨౩ తూతురై తల్	౨	౬	౧౨౦	౩౫ మనమే	౩	౫	౭౧
౨౪ తల్లివిరుమ్మ	౨	౫	౧౬౪	౩౬ మరుశే	౩	౪	౭౦
౨౫ తేవర్	౨	౯	౧౯౪	౩౭ ములికైకమట్	౧	౧	౨౦౧
౨౬ తొణ్ణుర్	౧౦	౩	౨౪౭	౩౮ ముత్తొన్దై	౧	౭	౧౭
౨౭ తొణ్ణుతు	౩	౯	౭౦	౩౯ మానై నొక్కి	౧౧	౪	౨౪౯
౨౮ పన్నెణ్	౫	౬	౧౨౦	౪౦ మాలై నణ్ణి	౧౧	౧	౨౩౭
౨౯ నాళేలతిరుక్	౨	౪	౧౨౪	౪౧ మాలైయువవస్తు	౩	౧౦	౨౩౪
౩౦ నిన్దొణ్ణుమ్	౬	౨	౧౩౨	౪౨ మొద్యనానుమ్	౧౧	౭	౨౫౩
౩౧ ప్పిర్క్కయార్	౬	౩	౧౪౧	౪౩ మొద్యార్ కరుణ్ణి	౪	౧	౫
౩౨ నుమగోడుమ్	౨	౨	౧౬౨	౪౪ యన్దొక్కోల్	౨	౩	౧౦౭
౩౩ ప్పిర్క్కనాళే	౨	౧	౨౯	౪౫ యా	౧	౯	౨౧
				౪౬ యాతుమిలై	౧	౫	౨౧౦
				౪౭ యాముడై నెళ్ళముమ్	౧	౫	౨౧౦
				౪౮ పణ్ణుమ్మణి	౪	౧౧	౧౯౭
				౪౯ వాళిక్కొణ్ణు	౧	౧౦	౧౫౨
				౫౦ వాళై తల్ కణ్ణిర్	౧	౧౦	౧౫౨
				౫౧ పిన్దొణ్ణు	౨	౯	౫౦

ఒప్పతామృతం - ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతీయి నట్టవణై.

సం.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య	పుట సంఖ్య	సం.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య	పుట సంఖ్య
౧	అద్యై	౧౧	౨౬	౬	బద్ధత్యై	౧౧	౫౮
౨	అద్యై	౧౨	౧౩౦	౭	బద్ధత్యై	౧౨	౧౦౫
౩	అద్యై	౧౩	౧౩౧	౮	బద్ధత్యై	౧౩	౨౩౪
౪	అద్యై	౧౪	౧౩౨	౯	బద్ధత్యై	౧౪	౧౫౫
౫	అద్యై	౧౫	౨౬౦	౧౦	బద్ధత్యై	౧౫	౧౦౦

ఒప్పతామృతం ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతీయి నట్టవణై ముద్రీతం.

ఒప్పతామృతం ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతీయి నట్టవణై.

౧	అద్యై	౧౬	౨౬	౧	అద్యై	౧౬	౧౦౦
౨	అద్యై	౧౭	౧౩౦	౨	అద్యై	౧౭	౧౦౫
౩	అద్యై	౧౮	౧౩౧	౩	అద్యై	౧౮	౨౩౪
౪	అద్యై	౧౯	౧౩౨	౪	అద్యై	౧౯	౧౫౫
౫	అద్యై	౨౦	౨౬౦	౫	అద్యై	౨౦	౧౦౦

ఒప్పతామృతం ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతీయి నట్టవణై ముద్రీతం.

ఒప్పతామృతం తిరువాయ్మొళి నూద్రున్దాతియి నట్టవణై.

సం.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య	పుట సంఖ్య	సం.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య	పుట సంఖ్య
౧	అద్యై	౧౬	౨౬	౧	అద్యై	౧౬	౧౦౦
౨	అద్యై	౧౭	౧౩౦	౨	అద్యై	౧౭	౧౦౫
౩	అద్యై	౧౮	౧౩౧	౩	అద్యై	౧౮	౨౩౪
౪	అద్యై	౧౯	౧౩౨	౪	అద్యై	౧౯	౧౫౫
౫	అద్యై	౨౦	౨౬౦	౫	అద్యై	౨౦	౧౦౦

ఒప్పతామృతం తిరువాయ్మొళి నూద్రున్దాతియి నట్టవణై ముద్రీతం.

ముత్యం బిరువానా ముట్టియిలే, తదీయ కేషత్సభోగ్యతా ప్రతిపత్తిపిఠమృచ్చుడి సమస్తవిరోధినివృత్తిపిఠంబిమ్మ, అన్తతీయశేషత్వ
 గృతామూలనూన తదోగ్యత్వైః అనుసంధితు, అనుసంధేయ సర్వప్రకారఫలత్వైత్తుక్కు శివవాదికమాన సర్వవిధబంధత్వైత్తుక్కు ప్రకా
 శికమాన [౧] ఆపత్సఖత్వైత్తయమ్, [౨] అవిశ్వాసనిరాసకత్వైత్తయమ్, [౩] అనిష్టనిరాసక క్షిపాయోగత్తయమ్, [౪] అవతార
 ప్రయోగగుహోత్తరత్వైత్తయమ్ [౫] అనిష్టధ్వంసకత్వైత్తయడియాన అభిగమనీయత్వైత్తయమ్, [౬] కీర్తనీయగుణవత్వైత్తయమ్, [౭] చిన్తా
 మాత్రసులభత్వైత్తయమ్, [౮] శిష్టవనపాఠ్యత్వైత్తయమ్, [౯] భోగ్యవిగ్రహానిష్టత్వైత్తయమ్, [౧౦] భూభారనిరాసకత్వైత్తయమ్
 సునుసంధితు “ఏవమూభూతి నానసర్వేభిరనే నిరుపాధికబంధవానవత్, అల్లాతార్ శివాధినిబంధనబంధుకశ్. ఆతలావర్కశైవిట్టు, నిరు
 పాధిక బంధవానవిననైవపద్ బిరువాన్జీయిన్తో” ఎంతామఱుతియిట్టవర తె తిమ్మప్పబిరనార్ కుత్తజ్జమాక వుపదేశిత్తరుకుకిఱార్. *

ఈ - (కొండపెట్టిర్ త్యాది) తాత్పర్యము త్రితే బన్ధుక భావమునై తిరుక్కుమభార్యాదికలెన్నుతల్, (కొండపెట్టిర్) నిరుపాధికమాక వన్ధుకై (రవ్యాద్యుపాధికతాతే పరిగ్రహిత స్త్రీకల్. అన్తిక్కేమాతాపితాకలై చ్చెట్టిరై కట్టవిట్టు. తానార్ తిథనతై యడై యక్కొడుక్కుమ్మడి తళ్ళమాక నెళ్ళిలేకొండపెట్టిరెన్నుమామ్, ఆచారన్మమ్, పరిగ్రహితై యమ్, ఐక్కాదికళి మెల్లమినళేయాక కొండపెట్టిరెన్నుమామ్. ఇవళున్దాకై యితేయెల్లమెన్ది మక్కై. అన్తియే. ఇతునర్వవిశేషణమామ్, బన్ధుక భావమునై తిరుక్కుమ భార్యాదికలెన్నుతల్ (మక్కల్) అప్పడిప్పట్టసనళుడై య యకావనతై యభీయమాటిప్పెఱుమ్ స్రజైకళ. (ఉన్ద్రార్) తనక్కుమ్ సగృశవిషయ మెన్దు ఆదరి తనమ్మకళి. (శున్ద్ర తనర్) అవర్కళి మతిక్కుమ్మడియానజ్జాతికళి. (పిఱుమ్) అన్యరుమ్. మున్ను శొన్నవర్కళుమ్, ఇవర్కళి త్తాట్టిల్ వాళిపెరితనై. (పిఱుమ్) మిత్రభృత్యాదికలెన్నుమామ్. (కణ్డతోడు పట్టి తల్లార్) సన్నిధియిలే స్నేహిక్కుమతోఱ్ఱయవెన్నుతల్, కైయిలేద్రవ్యజ్ఞభూతు అత్తైప్పల్ల స్నేహిక్కుమతోఱ్ఱయవెన్నుతల్. (కాతల్ మల్ శ్రీయాతుమిలై) ప్రయోజనజ్ఞభూతుడక పడుమతోఱ్ఱయ, ప్రకారాన్దర త్తి లేక జేశ ముమ్ స్నేహముడై యల్లరెన్నుతల్, కాణాతపోతు మెయ్యాన స్నేహ మున్దుమిలైయెన్నుతల్, కణ్డతుక్కుమల్లు - కాణాతపోతి. (కాతల్ మల్లు) స్నేహముమ్, అతుక్కై తిర్ తలై యాన ద్వేషముమిలైయెన్నుతల్, స్నేహముమతు క్కుడియాన బన్ధముమిలైయెన్నుతల్.

(ఎన్దైకై యుమి త్యాది) పత్తుదిక్కిలున్దాననకలచేతనరై యుమ్ పిత్తికతిరపడామే తిరువయిల్ శ్రీవైవెతురక్షై త్తినక, ఇనల్ శ్రీస్వక్కలొన్దు మిల్లాతవన్దురక్షిక్కుమనక. ప్రళయానస్థైయిల్ రక్షిక్కైక్కు సాధనముమిలై, అర్థి తన్ద

జీ-అ|| (తాత్పర్యము త్రితే ఇత్యాది). వాక్యము శివ శ్రీకోశజ్ఞలిలి. “కొండ” ఎన్దుతుక్కు మూన్దుమ్-కీతత్వముమ్, వాన్దు భ్యముమ్, ఉత్తేశ్యతైయమ్. (ద్రవ్యాద్యుపాధికతాతే) ఎన్దిఱవిద త్తి లాదికబద్ధతాతే, పిన్దుకుల్లతాటుమ్, పూత్తరు పుణర్ చ్చియెన్దుతోడజ్జో మూన్దు పుణర్ చ్చియూటుమ్, పరిగ్రహితవర్కళై చ్చొల్లుకొను. కెట్టిరైకట్టవిట్టై తు-పిన్దుపుమరివిట్టైపడి. (నెళ్ళిలేకొండ) ఎన్దుతు- ప్రతివిషయమాక కొండపెట్టిరై. భారైయైప్పల్ల పుత్తనళిమతనెన్దుమివమ్, స్త్రీయైయపేక్షిత్తు అప్పమపుత్తనానభీష్త నెన్దొక్కొన్దు రన్దమవిప్పక్కలిలై కట్టకొన్దు. కీర్తొచ్చొన్దువర్కళి పిఱయై మొక్క మెప్పానెన్దొన్దు (మున్నుశొన్నవర్కళుమత్యాది). శొన్ను వర్కళుక్కుమెన్దు. (కణ్డతోడు) ఇవనైక్కైపోతెన్దు మున్దిసన్దు. (పట్టితల్లార్) పడుకై - నెళ్ళిలేపడుకైయాయ్, స్నేహిక్కుమతోఱ్ఱయ వెన్దు పడి ఇతిరన్దామరత్తుక్కు మొక్కుమ్. మల్లు - కాతల్ - యాతుమిలై యెన్దున్దు త్తర్కమ్ (కాణాతపోతిత్యాది). మల్ శ్రీ యన్దార్ కాణాతపోతై చ్చొల్లుమానెన్దు (కణ్డతుక్కిత్యాది). మల్ శ్రీయన్దత్తుక్కుమ్, “కాతల్ మల్లు” ఎన్దు అదైకణ్డకొన్దు. ఎన్ది ర్. త్తై - ప్రతికోటి. ద్వేషముమెన్దు - ద్విష్టాన్దు. అతుక్కుడియాన - స్నేహాత్మకకడియాన. మల్లు - సమ్మన్దుమ్.

ముల్లవు మెన్దుతుక్కురమ్ పిఱికి తిర్పడామేయెన్దు తు; తప్పాతపడి యెన్దు పడి. ఇతైల్ భావమ్ (ఇవల్ శ్రీస్వక్కలిత్యాది). అప్పొత్తొన్దు మిలైయొనెన్దు (ప్రళయానస్థైయిత్యాది). సాధనముమిలై - భక్తియుమిలైయెన్దు పడి. అర్థిత్వముమ్ - ప్రపత్తియుమ్. పిన్దుమిల్లాపిట్టాల్

అ-అ-వి|| (కాతల్ మల్లు). కాతిలుక్కు ప్రతికోటియాన ద్వేషముమిలై యెన్దు పడి. ద్వేషముమిలై యెన్దు - ద్విష్టాన్దు. మూన్దామరమ్ కాతలుమతుక్కుడియాన సమ్మన్దుమిలై యెన్దు పడి. ఇరన్దామరత్తుక్కుమ్ మూన్దామరత్తుక్కుమ్ కాతల్ మల్ శ్రీ యాతుమిలై యెన్దున్దు. అతుక్కుడియాన బన్ధముమిలై యెన్దు - ఇవమోడే ఉణవున్దాకపు మెమ్మెరుమాన్దై త్తిరానెన్దు పడి అతావతు - అవ ర్కళుక్కువున్దాయుక్కువుమ్, ఇవమక్కువిహికరత్తుక్కుఱుప్పానసమ్మన్దుమెన్దు, ఎమ్మెరుమానుక్కునినైవిలై యెన్దు పడి. “కణ్డతోడు పట్టితల్లార్” ఎన్దు కైయిలేద్రవ్యజ్ఞభూతు స్నేహిప్పరెన్దితే బన్ధుకలై చ్చొల్లల్లు, నాకపల్లొచ్చొల్లుకొను విషయమై అతుక్కు ప్రతిశిరస్సాయుక్కు మెన్దితార్ (ఇవల్ శ్రీస్వక్కలిత్యాది.)

(౨) తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౧ - తి - కొణ్డపెణ్డీర్ - ౨ - పా - తుణై యుమ్ వ్యాభ్యానభళి. ౫

ఈ-ముమిలైయితే. రక్షిక్కై కుత్తానత్తిన్దవావత్తుమ్ సన్బున్దముమితే వేణ్ణువతు. అప్పొత్తువలక్కై కుప్పరికవిమలైయే. (పిరాణ్) ఉపకారశీలనానవణ్. (తొణ్డొరొమా యుయ్యలల్లాల్) అవనుక్కు నమ్మతాయుప్పత్తిన్దు కొడుక్కవేణ్ణు వత్తిలై - అడియోమాయుజ్జీవిక్కు మత్తోయ్. శేషత్వమ్ సర్వరూపమానవిన్బు అత్తైయిల్లక్కయారతు - వినాశ మితే. అన్వయత్రాలే యన్తిక్కేవ్యతిరేకత్తాలుమిన్బుక్కై దృఢీకరిక్కితార్. (ఇల్లైకట్టై తుణైయే) అవత్తుక్కు శాశ్వత పాశ్రయమున్దొయిరుక్కు వివనైప్పన్దు చ్చొల్లుకిటత్తువితు. అవనైప్పన్దు శిస్వరూపమ్ పెణుతిల్, ఇల్లైయొకిలిలైయూ మి తనె.

జీ-అ॥ రక్షిక్కుమ్మడియె న్నెన్న (రక్షిక్కై-కి-త్తాది). సమ్మన్దక్ నీత్యమాయుక్కు నందార పళయత్తిల్ న్నెమ్మెం యాచిరుక్కు న్నెన్న (అపొత్తిత్తాది). అప్రవిషేదమ్ కాణామెయాలే రక్షిత్తిలన్దవడి అప్పొత్తు - ప్రళయవస్థయిల్. ఆవనుకారం నానాల్ నామమ్ శిలవచ్చెయిడ వేణుమోవెన్న (అవనుక్కి-త్తాది). “తొణ్డొరొమాయుయ్యలల్లాల్” ఎన్జిఱతే, శేషత్వజ్ఞానవిన్దూతాదు శిష్టినమిలైయో వేన్న (శేషత్వమిత్తాది). వ్యతిరేకత్తాలుమిన్బుక్కై దృఢీకరైయారతు - అవనైత్తునైయొక్కున్దు నీనాలున్దవిక్కిలాణ్. అట్టాతరైత్తునై యాకప్పన్దు నీనాలున్దవనమిలైయెన్దవడి. తుణ్డొయెన్దు పవధాన శాశ్వత్ - (వేటొరైత్తాదివాక్యవిన్దయమ్) - తు - అత్తైయన్దు. కొన్దెన్దొరై తొడణ్డి, ఉయ్యలల్లాల్ - తుణై - ఇల్లైకట్టిరిత్యస్వయః.

ప్ర-తి॥ కొణ్డపెణ్డీర్ ప్రవేశమహాభారతే రాజనూయేమార్కణ్డేయః “సర్వేషామేవలోకానామ్” ఇత్తాది. — తత్త్వేన సా స్రనామాధ్యాయే, “పవిత్రాణాంపవిత్రమ్” ఇత్తాది; “చైవతస్వేపతానాచ్చ” ఇత్త్యన్త్యోక్తిరాధి. — సున్దరకాండేనామ సమ్మత్తానకథనే, సపిత్రాచేత్తాది. శేషమపూర్వవత్ ఎన్నతు పయిలున్బుడరొళియిల్ ఎట్టామ్మట్టిల్ ఎన్దు త్తొక్కిత్తిల్ కున్దెన వ్యాభ్యానతే నినైత్తు. — మహాభారతే, గోవిన్దేతీకర్ణా.

అవతారిక.— ఈతిరువాయ్మొళిల్, సోపాధిక బంధువులైన భార్యాపుత్రాదులను వదలి మనకు ప్రాప్తయిచ్చు సోపాధి నిరుపాధిక సకలవిధబంధువులనైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించుడియని చేతనుల కుపదేశించుచున్నాడు.

తాత్పర్యము.— ఓచేతనులారా! మీకాపత్తుసంభవించినయెడల మీకిష్టపడుకూలులై యనుచునున్న మీభార్యాపుత్రాదులెన్నియ సెదిగరుగాన వారిని వదలి ఆపద్బాంధవుండైన సర్వేశ్వరునినే యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడి.

మూ.— తుణై యుజ్జూర్వమాకు వార్ పోఱున్దు త్రివర్ పిటరుమ్ ! అన్దై యవన్దవాక్ మున్దేలత్తైకళో పోల్ శునైప్పర్.

కణ్డై యొన్టా లేయేయ్ మరముమెయ్ తవెణ్డార్ ముకైలై । స్పన్డై యెన్దుయ్యప్పొకిలల్లాల్లై కట్టేర పాదుకే ॥

ఆ.— (తుణైయుమ్) పరప్రయోజనపరరైప్పొలేప ర్తియానిన్దు స్పృహప్రయోజనపర రాయుక్కికవర్కకైవిట్టు, శేవలకపరప్రయోజన పరనానదశరథాత్తజనైయే రక్షక నాకప్పన్దు ప్పొరుక్కోళ్; వేటొరువరైప్పన్దు యెరుప్రయోజనమిలైయొక్కార్.

అన్వ.— తుణై యుమ్ శార్వమ్ ఆకువార్ పోల్ (౩) శున్దుత్తవర్ పిటరుమ్ అన్దైయ (౬) వన్ద ఆక్రామ్ ఉణ్డేల్ (౯) అత్తై కళోపోల్ శునైప్పర్ కణ్డైయొన్టా లే (౧౨) ఎట్టోమరముమ్ ఎయ్ త ఎమ్ (౧౫) కార్తుకిలై పుణ్డైయెన్దు ఉయ్యిప్పొకిలల్లాల్ (౧౮) వారుకో ఇత్తై (౨౦).

పన్నీ.— అనన్దరమ్, అవిశ్వసనీయరాన అనుపకారకరై బన్ధుబుద్ధిపట్టా తే, విశ్వాసదనక సమాయచకరిక్కుమనై యాశ్రయితౌలల్లతు ప్రయోజనమిలైయొక్కార్.

సుఖదుఃఖభళున్కు సహాయభూతరుమాయ్, ఆపత్తుపద్దాల్ అపాశ్రయముమ్, ఆవారైప్పొలే, (౩) బన్ధుక్కిళుమ్, మన్దుముళొరుమ్, తద్దళుక్కుక్కిట్ట, (౬) పరుమ్, ప్రయోజనమ్, ఉణ్డాకిల్, (౯) అత్తైకళోపోలే, ఇవన్దనక్కు ఉపకారమెన్దునినైక్కుమ్మడి పత్తై యుజ్మన్దైత్తువిడువర్, అప్పడియన్దియే ఆపత్తిలే అపాశ్రయమానతన్బుక్కలిలే బన్ధాపశైక్రైపణ్ణినవనుక్కు విశ్వాసమ్ పిఱుక్కుమ్మడి

ఓరమ్మలే, (౧౨) ఏమునురామర తైయుమ్, ఎయేతవుకకారకనాయ్, ఎమ్మెయమ్ విశ్వసిప్పిక్కుమ్, (౧౩) కాళమేఘస్వభావనాన్ వనై, అపాశ్రయమెట్టునినైత్తు, శిజ్జీవిత్తుప్పొమతోట్టియ, (౧౪) ప్రయోజనమ్, ఇల్లై, (౨౦) పుడై - తెప్పమాయ్, అమితోతపడి నొక్కమ్ అపాశ్రయ తైచ్చొల్లుకిఱతు. ౨.

అర్థము. - సహాయభూతులును రక్షకులును ఆగువారివలెనున్న (౩) జ్ఞాతులును తిక్కినబంధువులును తాముపొందుటకు (౬) వచ్చెడి (సంభవించెడి) ప్రయోజనము ఇన్నయెడల (౯) జలగలవలెపానముఁజేయుదురు (ధనములనపవరింతురు), ఒక బాణముచేత (౧౨) సప్తసాల వృక్షములను కొట్టినునకు (విశ్వాసముచేయఁచగిన (౧౩) కాళమేఘమువంటి స్వభావముగల శ్రియఃపతిని రక్షకుఁడని (తలంచి) శిజ్జీవించవలయు నేతిప్ప (౧౪) సుతీయొకరినియాశ్రయించుటచే (ప్రయోజనము లేదు. (౨౦) ౨.

ఈ. - ఇరణ్డామ్బట్టు. ఉపకారికరై ప్పొలేయరున్దు, స్వప్రయోజనజ్ఞలై తలైక్కట్టనినై క్కుమవిశ్వసనీయూ రానవొకరైయొయ, నిట్టైతుకమాః విశ్వాసజనకనాయ్ అపత్తిభనానవనై ప్పొదబుమతన్ది ప్రయోజనమిట్టై యెన్దితార్.

(తుడైయిత్యాది) తుడైయాకై యావతు - ౧ “ఏకయఃఖంసుఖచ్చనా” ఎన్దునుఖదుఃఖజ్ఞలై యొక్కవనుభా విక్రై. శార్వాకై యావతు - పోక్కిడియల్ దననై యల్ తాజ్జళేవుకలాకై. పాణ్డవర్కళుడైయ వనవానత్తిల్ తనిమైయిలేముకట్టాయమ్, ద్రావదియై మీట్టుక్కొల్లుపోకిఱపోతు ౨ ‘జగామతాంభార్గవక ర్తళాలామ్’ ఎన్దుఅవ రొకళో తన్దెనపణిక్కొట్టిలిలే శెన్దు ముకట్టాట్టక్కూడ్కిడ్డు కతటియన్దుడైయాయమ్, భగవత్తావిట్టశక్తియై అర్జు ననై త్తళి త్తామార్ పిలేయేల్ బు ప్పకలాయమ్ పొన్దిక్కన్దై ప్పొలేయరున్దు. (ఆకువార్ పోల్) తాజ్జళబన్దుక్కు థానవసయే కడక్కనిఱుతున్దాయోతే, “రక్షకర్” ఎన్దుభమిక్కుమ్మడి వర్తిప్పర్కళో. (శుద్ధుత్తవర్ పిఱరుమ్) జ్ఞాతికటమ్, మదబుముళ్ళాదుమ్. (అడైయవిత్యాది) కైక్కెట్టినసమ్మత్తున్దాకిల్. “ఇనన్మక్కలిలేప్రయోజనమ్ తజ్జ ళుక్కున్దామ్” ఎన్దుతోద్రోయిరుక్కితెన్నుతల్; “తజ్జళవక్కలిననుక్కొరు ప్రయోజనమున్దు” ఎన్దుతోద్రోయిరుక్కి

జీ-౨. ఇరణ్డామ్బట్టు (తుడైయమిత్యాది). “తుడైయమ్కార్యమ్” ఎన్దుతోడజ్జి, “పుడైయెన్దుయ్యప్పొకిలన్దా” ఎన్దుమళ వుమ్ కలాక్షితవతాతికై (ఉపకారతరైయిత్యాది)

తుడైక్కుమ్కాన్దుక్కుమ్ భేదమరలిచ్చెయ్కితార్ (తుడైయాకైయావతత్యాది). తుడై - సహాయమ్. కార్య - రక్షకమ్. తుడై యమ్ కార్వనకై సప్తేన్దిరనుక్కేయ్యతెన్దువివక్షిత్తు, అప్పడితుడైయమ్ కార్యమాకకిండ్ల విషమున్దోనెన్దు పాణ్డవర్కళుడైయూ విత్యాది). “త్వింశముస్తాసిప్యాద్యోమే హ్యేకంయఃఖంసుఖచ్చనా” ఇత్యాదికిఱ్ఱాకాణ్డే. “వృష్టిప్రవీరస్తు కరుప్రవీరానాశజ్కు మానస్యహరాహణేయః | జగామతాంభార్గవక ర్తళాలాయిత్రాసతేతేపురుషప్రవీరాః” ఇతిసంభవపర్వణి. భార్గవః - తులాలః. “భార్గ వస్తుకులాలే న్యాన్దుపుసుసంభవకుక్రియోః” ఇతినిఱున్దు. “కర్తళాలామ్” ఎన్దుతుక్కర్తమ్ (పణిక్కొట్టిలిలేయెన్దుతు). శార్వానతు క్కుగాహరిణమ్ (భగవత్తనిత్యాది). “పోల్” ఎన్దుతుక్కుభావాన్తరమ్ (తాజ్జళిత్యాది). అడైయవన్ద - అడైయవన్ద-కిట్టవన్ద; ఆక్కమ్ - సమ్మత్తు, ప్రయోజనమెన్దుతల్. దాతావానవనై యడైనువన్దవెన్నుతల్, అర్ధికళానతజ్జళైవన్దజైయమ్మడి - వన్దుకిట్టమ్మడియానవాక్కమ్

ఆ-౨-వి. పణిక్కొట్టిల్ - శట్టిపానైవణ్ణుకఱకూడమ్. “ఇన్దభావనామాత్రతాతే యవనుక్కు నెద్దిత్తప్రయోజనమ్ - ఉభయ బ్రహ్మనాకై” ఎన్దుమిడతై “ఆకువార్ పోల్” ఎన్దుఅపదతిలే యివైవిక్కితార్ (తాజ్జళిత్యాది). ఇత్రాల్ - తుడైయమ్, రక్షయ మిట్టాతే, ఉభయబ్రహ్మరావరెన్దపడి, “అడైయవన్ద” ఎన్దుతుక్కు, కైక్కెట్టినవెన్దుతు - ఇవనుక్కు హస్తగతమానవెన్దుపడి. “అవనైయడైయ వన్దవాక్కమ్” ఎన్దుమున్దినవర్థత్తుక్కు శబ్దారమ్; ఇరణ్డామరత్తుక్కు, తజ్జళైయడైయవన్ద వాక్కమ్మెన్దు శబ్దార్థమ్. అనక తజ్జళుక్కు కొడుక్కువేన్దా, అవనుక్కు సమ్మత్తున్దెన్దుతీయవే మాయోపాయత్తినాలే గ్రహిక్కవేలుమెన్దొడి వరువర్కళెన్దిరణ్డామరత్తుక్కుభావమ్.

ఈ.—అన్నతల్. (అట్టెకళ్ పోల్ శువై పుర్) రక్తస్పర్శమటవాక్యానిఱుచ్చెయ్ తే, ఇవనుక్కు హితజ్ఞాయెకవనాయికై
యివై యిరుప్పతు. అప్పడియే, ఉపకారస్థానాయ్ కొచ్చితే, హితజ్ఞాయెకణార్ కళాయ్ కొణ్ణుప జీవిప్పకల్.
“ఉన్నక్కలిలే ధనస్థిఙ్కిల్ వాణ్ణిక్కొచ్చిర్ కళ్, అవన్ దై యెకమేలేయ్ తిప్పవై” ఎన్ను అవనుక్కు హితజ్ఞాయెకణార్ కళా
యాయ్ బుపజీవిప్పతు.

(కడై యిత్యాది) ౧ 'ఏకేనమహేషుకా' ఎన్దు కైక్కట్టిత్తల్లోరగ్నూపే. మహారాజర్, తనియరుమాయ్. వెళు
వియరుమాయ్, తమయకొప్పకై యుమాయ్, మనుష్యనభ్యారమిల్లాత తనిక్కాట్టిలేయిరుక్క, పెరుమాళ్లై యుమిల్లై
య పెరుమాళ్లై యున్దూరత్తిలేకణ్ణు, 'వాలివరవిట్టవరకళి' ఎన్దుళ్ళిదొడిత్తిరువడియై వరవిట్టు, అణివిత్తపిన్దు;
'నామున్దుడైయ కార్యణ్ణైయ్యనగ్గోమ్' ఎన్దుమమువేన్ది కొండుతు మవర్కార్యణ్ణైయ్తారిణ్. (ఏళ్ళి మరముమె
యోత) ఒన్దిరణ్ణైలేమహారాజరతిశక్కైత్తొక్కలాయిరుక్క, ఏముమరామరత్తైయమెయ్త. (ఎగ్గార్ముకిల్లై, ఏమ్)
ఎన్దు - ఆత్రితగ్గైచ్చొల్లుతల్; ఆత్తనిబహువచనమాయ్, మహారాజర్కుచ్చెయ్తతు తమకుచ్చెయ్తతాకనిన్దై
త్తిరున్దవడి మాలేయోతల్. (కార్కుకిల్లై) పరమోదారనానవన్దై. అవన్దడియితువాకిల్ నామవనుక్కుచ్చెయ్యవేణ్ణు
చ తేన్నెన్నిల్ (పుడై యిత్యాది) ఇడవేణ్ణువతోరుపచ్చెయిల్లై, ఓరుక్కిమాత్రమమైయుమ్. 'ఎకాకార్యముచక్కే
భరస' ఎన్దురువాడైయేయవనుక్కు నేరవేణ్ణువతు. (ఇల్లైకణ్ణోరపొరుళే) పుటమొరువరైప్పత్తనా లొరుప్రయో
చనముమిల్లై. పుటమ్బాశ్రయిక్కైయిలే క్కేళక్కచ్చిలరుణ్ణుత్తనై; ప్రయోజనరూపమావతోనిల్లై.

“అమ్మ! నా తాత వున్నట్లును తోడే నియమం కూడా కలెప్పుడు”. “అమ్మకొవోల్” ఎవ్వరూకు బావమ్మ (రక్తపర్వ) వింతైనవాకన్య
యన). “నింతము తెందుకిటారీకళాయ్ కొద్దుదవిప్పికళ”, ఎవ్వరికీ వివరణమ్మ (సప్తకలితేయిత్వది).

మొదటి యెడతెనుగు-మాణిక్య (వీనేత్యాది). “విభేదచక్రస్వాన్ సప్తేశ్వమహేశుకా” ఇత్యాది. “కర్మయ్యైశ్వర్య
యగ్రోగలయ సుయోశో” ఎస్వతుస్క-భావమ్ (మహారాజరిత్యాది). “వద్ధ” ఎస్వతుస్కమ్, “మరముమ్” ఎస్వచక్రత్తుక్కుమ్ దానమ్
(ఇస్వగ్రుద్ధలేయిత్యాది). శుక్ల - ప్రతిభాః. “ఎస్వ” ఎస్వతుస్క-భావమ్ (ఇదవేద్యవతిత్యాది). వివరణమ్ (ఎ-కార్యమిత్యాది).
సోరుజ్ - మోహజనమ్. వివరణమ్ (పుటమ్మిత్యాది). క్రి మేజాస్వయః.

ఆ-అ-గి|| ముగ్గుని వేసుకు = సత్యమృజ్జులై, పుణి - తెప్పముమ్, ప్రతిభూవుమ్.

అ.అ. - ఇరబ్బొమ్మట్టు (తుల్యముజ్జాదువుమానువార్ పోల్) కిక్కిన్నాకాణ్ణే, "తప్పండుసోగిసోపొద్దోమే పోకండుఁళుం ఈళు
 ప్పడ" । సుగ్రీవంరాగువో వాక్కిమిత్రువాచప్రహృష్టనత్', - మహాభారతే సంభవపర్వణి, "వృష్ణప్రవీరస్తుమద్రక్షిరానాకం
 మానస్సుగాలోహాగ్నియః । జగాదుతాంభార్తవక్త్రాలాం యత్రానతేతేపురుషక్షపీరాః", - (కర్ణయత్యాది). "అక్షపే, "చిహ్నమ
 పునస్సాదాన సప్తచక్రమసామృతా । గిరిం సాతలహ్నిం చ జనయన్ ప్రత్యయస్తదా".

తాత్పర్యము. — మీ బంధువులు మీ యొద్దగ నున్న పజకుమియులను గాపాడువారివలెనుండి మీధనములనపహరించి తమవాతమియులను విడిచి పట్టిపొదుగుగాన వారినినమ్మక, దీక్షానిబముచే నప్తపాలములను భేదించిన ఆపద్యాంధవుండైన శ్రీరామునినే యాశ్రయించి శిష్టజీవించు.

మూ. — పొరుళ్ళ యుక్తాయువుల కానిచ్చిత్త్రయేనత్త్రయేన ఇరుళొడున్బిత్తి కాణిలన్నెయ్నాపమిల.

మధుభోగోభో శైయక్తే యశురర్మజవడమత్తురై ప్పిఱన్దాఱు - । అరుభోగోభో యయ్యలన్దాల్తైకన్దరజేసి ॥

ఆ. — (పొరుగు) ఇప్పటి స్వప్రయోజనపరరాకై యాతే ప్రయోజనముశ్చపొతునదీ, దారిద్ర్యపత్రిక్ విడువ వసరాన వరకల్పవిట్టు, అపత్సఖనానకృష్ణమదైయ కృతైక్కు విషయమాయయ్యలల్లాల్ వేటొయరత్తైయైయైయైతార్.

అర్చము. — కై పొరుళ్ళ కొండాయ్ (2) కెల్లక్కాణిల్ పోద్రోయెట్టు ఏదోదు (౬) ఎమ్మవర్ ఇరుళ్ళొళ్ళున్నట్టు ఇన్నె (౧) కాన్దో ఎన్నె ఎన్నావమ్ (౧౨) ఇన్నె మరుళ్ళొళ్ళొ కెయ్ కై (౧౫) అనురర్ మగ్గ వడమతురై (౧౮) పిఱన్దాఱు అరుళ్ళొళ్ళొ కొండాయ్ (౨౧) ఉయ్యలన్దొల్ అరణ్ ఇన్నె (౨౪)

పద్యము. — అనన్దరమ్, అనిష్టనిరాసకనాన కృష్ణమడైయ కృపాపాత్రమాకిలలు వేటుముతలిలైయెన్దితార్.

కైయిల్, అర్చము. కొండాయ్, (2) కెల్ల క్కండార్ కళాకిల్, మద్దళాశాసనమ్మణ్ణి, అవకొడు తత్తె కైయిల్ యేదోదు కొండాయ్ (౬) యాన్దొలీ తమ్ పోతానిట్టర్; అజ్ఞానతమఃప్రచురమాయ్ దుఃఖోత్తరమాన, దారిద్ర్యమ్, (౯) కండార్ కళాకిల్, ఐయోన్దొ (౧౨) కృష్ణపెన్దావమ్, (౧౨) ఇన్నె. జగత్తుక్కు నెళ్ళుకలజ్జమ్మడియాన, ప్రవృత్తికైయెడైయ, (౧౫) అనురర్, కలజ్జమ్మడియాన్, పడమతురైయిల్, (౧౮) అనతరిత్తకృష్ణమమ్, కృపాపాత్రమాన, శేషభూతరాయ్ కొండొ, (౨౧) ఉజ్జీవింతులలు, వేటుపుకల్ ఇన్నె. (౨౪)

3.

అర్చము. — కేతిల్ ధనము ఉండి (3) నడమాడు చున్న దానిని చూచినయెడల నీవు తేమముగానుండవలయుననిస్తాత్రము చేసి (ఇచ్చిన దానిని) కిలికొని (౩) ప్రార్థనమునకులై పోదురు. అజ్ఞానమునకులుగఁ జేయు చున్నదియు దుఃఖమునకులుగఁ జేయు చున్నదియు నైనదారిద్ర్యము నూ (౯) చూచినయెడల అయ్యో అనువాదమాడ (౧౨) లేదు. (లోకులను, భ్రమింపఁజేయుచున్న వ్యాపారముగల (౧౫) అనురులనశించు చట్లు ఉత్తరమందున్న ముహూనగరమందు (౧౮) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి కృపాపాత్రమైన దాసులై (౨౧) ఉజ్జీవింతులతప్ప (వేటు) రక్షణము లేదునుమి (౨౪).

3.

ఈ. — మూన్దామ్మట్టు. అవనైయెట్టిన్దొర్, ప్రయోజనముల్లపాతు బన్ధుక్కళాయ్ కొండొడి, ఆపత్తున్దొల్ పాల్ పొరుమిలై; ఆనపిన్బు. నిరుపాధికమాక వాపత్తుఖనాన కృష్ణమడైయ కృపాపాత్రమాకైయెట్టియ వేటురక్షకరిలైయెన్దితార్.

(పొరుళ్ళ కైయెట్టాయ్ చెల్లక్కాణిల్) ఇవన్దాళిలవద్రై యవిత్తొప్పతు ముడివతు శేమిప్పతాయ్ పోరా నిఱ్ఱుమిత్తే. పొరుళానతు కైయిలేయెట్టాయ్ పోరక్కాణిల్. (పోద్రోయెట్టు) పరసమృద్ధ్యైకప్రయోజనరైప్పలే వాకైళ్ళొల్లవర్. ఉన్కిన్నముమ్ కిట్టిచ్చిరై పెరుక వేణుమెన్దొకళ్. నెమ్మనమ్మద్దియేతనకు ప్రయోజనమాయిదుప్పాచెరువన్దావత్తే. " ఎట్టు కుళిరప్పార్ కుమే, ఇవనినినమక్కుక్కణ్ణమాట్టానెట్టిన్దవాతే (ఏదోదువర్) ఇకలాకాతో పోక వెన్దవద్రొక్కొండొన్దిరుప్పర్ కళ్. (ఇరుళిత్యాది) అజ్ఞానావహమాయ్, దుఃఖహేతువాయిరుక్కిలై

3-౨. మూన్దామ్మట్టు (పొరుళ్ళ కైయెట్టాది). "పొరుళ్ళ కైయెట్టాయ్" ఎన్దొత్తొడి, "ఇన్నె కణ్డిరణ్" ఎన్నుమళ్ళవుమ్ కటాల్, త్రవతాకై (అవనైయెట్టిన్దొరిత్యాది).

కొండొక్కరసక్తియెత్తెన్ (ఇవన్దానిత్యాది). శబ్దాన్దమ్ (పొరుళానతిత్యాది). "పోద్రో" ఎన్దొత్తుక్కు భావమ్ (పరసమృద్ధిత్యాది). కొన్దొమ్మవరై తన్నె విశదీకరిక్కితార్ (ఉన్కిన్నముమిత్యాది). కిట్టిచ్చిరై - తాళిక్. కణ్ణమాట్టా - నిర్దయనాకమాట్టానెట్టిపడి. (ఎన్దొత్తివాతే యెన్నుమళ్ళవుమ్) అవతారిక్. కొళ్ళొక్ - ఉడైతాకైయాయ్, అజ్ఞానావహమెన్దొవడి. ఇన్నె - ఇల్లామై - దారిద్ర్యమ్.

౩-౩-వి. ధనవానానవక్ "తనక్కురసముజ్జెన్దొపిఱతీయపోకితార్" ఎన్దొచ్చాదిత్తు, దరిద్రనెన్దొత్తోద్రుమ్మడికన్దాధారియాయ్ త్రివియానిఱ్ఱు, ఎన్దొవేపొరుళ్ళ కైయెట్టాయ్ చెల్లక్కాణుమ్మడియెన్దొ; ధనోద్రేకమానతు ఇవనైప్పిఱతీయాతపడిమైకన్దొవోట్టాతేవేలియిదుమ్మడిపణ్ణుకైయారేయెన్దొర్ కున్దొరియమెన్దితార్ (ఇవన్దానిత్యాది), అవకైయిల్ ద్రవ్యమేతద్దకుక్కుప్పటిత్తుకొళ్ళొలామెన్దిఱవళిసన్ది, హృదయత్తిలేకిడక్కచ్చెయిలే ఆపాతప్రతితియిలే యవసుకక్కుమ్వరైళ్ళొల్లవరెన్దిఱవతు (పరసమృద్ధ్యైక ప్రయోజనరైప్పలే) ఎన్దిఱతుక్కుతాత్తరమ్. — కిట్టిచ్చిరై పెరుక వేణుమెన్దొ - ధనమ్మడికైక్కుప్పడైవైవళరవేణుమెన్దొవడి, కణ్ - కృపై.

ఈ - వెలుమైయైక్కాణిల్. (ఎన్నేయ్ పొరుమిల్లై) ఐయోవెన్బొరుమిల్లై. పిళ్ళై తిరునక్కైయూరైయర్, 'ఒరువ నుక్కిట్టొరునక వెలువియనావతు, అవనాతే నమృద్ధనానవనవనై ఎన్' ఎన్నుతల్, ఇన్కగృహత్తిరే వందెరునాళ్ కాల్కమ్మిప్పొత్తల్ శెయ్య, అవ్వళివాతే 'ఇన్నానిన్నానుక్కుబద్ధవాకాతే! ' ఎన్నివ్వళివొణ్ణు జీవిక్కలాయున్దాల్ అవ్వళివొణ్ణయ్ వారిల్లై' ఎన్బుణిప్పర్.

(మరుళిత్యాది) పొరుళ్ళ కై యుణ్ణాయ్ చెల్లక్కాణాతనన్దు మాశ్రితిరుడై యవాప త్తైప్పొక్క కైక్కాక అకర్త వశ్యనానతావద్దవతరిత్తుతివు వామెరువనుణ్ణెన్దిటతు మేలే; చేతనర్ నెన్జిలేయిరుళ్ళ కుడిపుకురుమ్మడియాన ప్రవృత్తికై యుణ్ణై యవాసురవర్గముడియున్బుడి, ఒరువరపేక్షియాతిగుక్కతానేవన్దనతరిత్తు రక్షిక్కుమవనుక్కు. అవనుక్కు నామ్ శెయ్య శేణ్ణువ తెన్నెన్నిల్ (అరుళ్ళ కొళిత్యాది) కృపాశాత్రమాన శేషభూత రాయ్ కొణ్ణుజ్జీపిక్కిల్లటతు. అన్కవణ్ణు మగుళై విలక్కాతోట్టియుమ త్తనై యేవేణ్ణువతు; తన్నుగుళ్ళ కొళ్ళానై 'ఉదారా' ఎన్నుమవనితేయవన్. ఇవ స్వక్కలితుక్కు మేట్టుడక్కొళ్ళలావత్తిల్లై; అవనుక్కుమితుక్కు మేట్టెయ్య వేణ్ణువత్తిల్లై పూర్ణిన్దా కై యులే. సమ్మన్దమో న్నాభావికమాయరున్దతు, ఇన్కపుకురునిన్దునంశముణ్ణాకిల్, తన్క పేతాకనినై త్తిరుక్కుమవనాయున్దాన్, ఇనివిలక్కా మైయితేవేణ్ణువతు. (ఇల్లైకణ్ణీరనే) రక్షిమావతితోన్దుమే; అల్లాత తెల్లామనర్థతో శేతలైక్కట్టుమి త్తనై. శిలుప్ర లై: 'గునిచ్చాడు' ఎన్బునెరుప్పి లేకై వైక్కుమాప్పో శేయిరుప్పతోన్దితే పుటమ్మివన్కక్షిమాకనినై త్తిరుక్కుమిన్దై. ఆ ఆదరేణ యధాస్తాతి ధనవ సంధ సేచ్చయా. తథాచేద్విశ్వకర్తారం కోసముచ్యేతిబద్ధనాల్ స్త్రోత్రమ్మణ్ణిప్పొన్ద వాసనై యాలే ఉచ్చైస్సానక స్తుతియా సిట్టున్. ఇప్పడిస్తుతిక్కిటతు ఉదారిన్దై యోవెన్నిల్ (ధనవన్దమ్) * ఓర్

తి-అ|| 'ఎన్కే' ఎన్బుతుక్కు - ఎన్కే ఎన్బొరుమిల్లై యున్బుర్రాన్దరమ్ వినట్టు, అతుక్కు సంవాచమ్ (పిళ్ళై పొరునైయూరిత్యాది). అన్నిక్కే, ఏకార్థ మేనూన్, ఎన్నే యున్బొరుమిల్లై మైయిన్ చరమావధిక్కు సంవాచమాతల్.

అనుళికొల్లొక్కటవాళాగెమ్మ పడి. అప్పడివిలక్కాతోట్టిన్దాల్ కనక్కనినై త్తిరుక్కుమోవెన్దై (తిన్నరుళ్ళ కొళ్ళానై యిత్యాది). విలక్కాతనాత్రతాతే 'ఉదారా' ఎన్నుమాకుడుమోవెన్దై (ఇన్కకల్-లిత్యాది, విలక్కామైయితేవేణ్ణువనుఎన్నుమళిన్దమ్). అవనప్పడి యిరున్దామువన్ పగుమేక్కే డాకివివక పచ్చయిడ శేణ్ణాపొవెన్దై (అవనుక్కుమిత్యాది). ఒన్బుమిల్లాతివివచ్చక్కలిలే, విలక్కామైమాత్ర స్త్రోత్తు క్కైవెణ్ణుకొక్కు పొరువగుళిచ్చేయకటార్ (సమ్మన్దమోవిత్యాది వాక్యబద్ధయత్తాతే). పుసురనిన్ద వంశమ్ - లభిక్కుమంశ మెన్దపడి, 'అల్లాతిల్లై కణ్ణీర్' ఎన్బుత్తాల్ ఫలితమ్ (యకమావత్త్యాది వాక్యబద్ధయమ్). ఇటు - అరుళ్ళ కొళ్ళానై 'ఇతోన్దుమే' ఎన్బుజతెన్, వేలు రక్షకరిల్లై యోవన్న (శిలుప్రజైయిత్యాది). నున్బుచ్చాడు - నున్బుచిక్కిల్లై. ఆనుమతిమాత్రమ్ కొణ్ణు అవన్కరక్షిక్కు మేన్దెక్కు ప్రమా ణమ్ (ఆదరేణిత్యాది). 'ఆదరేణి' ఎన్బుతుక్కుభావమ్ (స్త్రోత్రమ్మణ్ణియిత్యాది). 'ధనవన్దమ్' ఎన్బు - ఆస్తివివక్షాయాంతుప్పాయ్, ధనము తక్ మెన్బుకరుత్తు. 'ఆదరేణి' ఎన్బుతుక్కుభావమ్ (స్త్రోత్రమ్మణ్ణియిత్యాది). 'ధనవన్దమ్' ఎన్బు - ఆస్తివివక్షాయాంతుప్పాయ్, ధనము

అ-అ-వి|| ఐయోవెన్బొరుమిల్లై యెన్బుతు-జీయర్ వాల్లై. (తిన్నరుళ్ళ కొళ్ళానై యిత్యాది). తన్బక్కలిలేవన్ద ప్రయోజనాన్దరజ్జైయపే ష్చిత్తాల్, 'వేతోరువో పక్కలిరేపాకా లేనమ్మక్కలి లేవన్దై యేవేక్షిప్పలే!' ఎన్బుతిరువుళ్ళ త్తిలేకొణ్ణు, అవర్కళేనమక్కు సర్వస్వదానమ్మణ్ణు కిటార్ కళేన్బిరుక్కుమవన్, విలక్కామైయిడైయార్ క్కరుళ్ళచ్చొల్ల వేణుమోవెన్దై వాక్యత్తుక్కుతాత్పర్యమ్. విలక్కామైమాత్రమ్మొరుమో, తన్క పెరుమేక్కేడాక వివచ్చక్కలిలే ఆధికప్రయోజనమ్ వాణ్ణాన్దోవన్న, ఆకిన్బుననానవివచ్చక్కలిలే యవనుక్కుత్తక్కతోన్దుమిల్లై యెన్బుతార్ (ఇవన్బుక్కలిత్యాది).

౧౦ తిరుమాయిమొదట—౯ - ప - ౧ - తి - కొండపెట్టిర్ - ౪ - పా - అరణమావర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ - పద్యం యెయ్యనసడి అవచ్చక్కల్ నెకిట్టి చ్చియిల్లె యాళివనై వేరిత్తారానెన్నిల్, (ధనేచ్చయ్యా). సర్వత్రైయుము
యెయ్యనసడి అవచ్చక్కల్ నెకిట్టి చ్చియిల్లె యాళివనై వేరిత్తారానెన్నిల్, (ధనేచ్చయ్యా). సర్వత్రైయుము
యెయ్యనసడి అవచ్చక్కల్ నెకిట్టి చ్చియిల్లె యాళివనై వేరిత్తారానెన్నిల్, (ధనేచ్చయ్యా). సర్వత్రైయుము

పా - అరణమావర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. (సర్వత్రైయుమిత్తానె. ఇవనశవన్తి కేయ్యెత్తు - విశ్వకర్మత్వమ్ దయాకార్యహానీ
యాతే నెక్కిచ్చియియగాయుకుమ్మెత్తడి. క్రమేనాన్వయః.

ప్ర-తి- మూర్త్యామ్బు (పాదులిత్తాది). (ఇల్లెకట్టిరణే) ఆదరణయధాస్తాతి ధవనంధ నేచ్చయ్యా. తథాచేద్యశ్చకర్తారంభానా
ముచ్చేతివనాత్.

తాత్పర్యము. - మూర్తిపూజలభమున్నవజ్ఞు మూర్తియొద్ద నెచుండిమీకాపత్తువచ్చినప్పుడు మిమ్ముల నెంతమాత్రముకనికరిండుకాదు. (1) గ
శ్చురురు గానవాదినెదితి శత్రువుధరులొనవతరించి యనుకులను సంహరించియావద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణునియాశయించియున్నపం దా

మూ. - అరణమావర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. (సర్వత్రైయుమిత్తానె. ఇవనశవన్తి కేయ్యెత్తు - విశ్వకర్మత్వమ్ దయాకార్యహానీ
యాతే నెక్కిచ్చియియగాయుకుమ్మెత్తడి. క్రమేనాన్వయః.

ఆ - (అరణమావర్) సర్వదా నాదికళాతేయాపత్తుమ్మెత్తుక్కల్ నెకిట్టి చ్చియిల్లె యాళివనై వేరిత్తారానెన్నిల్, (ధనేచ్చయ్యా). సర్వత్రైయుము
యెయ్యనసడి అవచ్చక్కల్ నెకిట్టి చ్చియిల్లె యాళివనై వేరిత్తారానెన్నిల్, (ధనేచ్చయ్యా). సర్వత్రైయుము

అన్వ. - అరణమావర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. (సర్వత్రైయుమిత్తానె. ఇవనశవన్తి కేయ్యెత్తు - విశ్వకర్మత్వమ్ దయాకార్యహానీ
యాతే నెక్కిచ్చియియగాయుకుమ్మెత్తడి. క్రమేనాన్వయః.

పద్య. - అరణమావర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. (సర్వత్రైయుమిత్తానె. ఇవనశవన్తి కేయ్యెత్తు - విశ్వకర్మత్వమ్ దయాకార్యహానీ
యాతే నెక్కిచ్చియియగాయుకుమ్మెత్తడి. క్రమేనాన్వయః.

త్రైయుము. - మూర్తిపూజలభమున్నవజ్ఞు మూర్తియొద్ద నెచుండిమీకాపత్తువచ్చినప్పుడు మిమ్ముల నెంతమాత్రముకనికరిండుకాదు. (1) గ
శ్చురురు గానవాదినెదితి శత్రువుధరులొనవతరించి యనుకులను సంహరించియావద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణునియాశయించియున్నపం దా

అన్వ. - అరణమావర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. (సర్వత్రైయుమిత్తానె. ఇవనశవన్తి కేయ్యెత్తు - విశ్వకర్మత్వమ్ దయాకార్యహానీ
యాతే నెక్కిచ్చియియగాయుకుమ్మెత్తడి. క్రమేనాన్వయః.

ఈ. - నాలామ్బుట్టు. శిలరై ఆపత్తురెన్దు అర్థాదికళాల్ నెచునాళాశ్రయిత్తాల్, ఆపత్తువన్దివాతే కణ్ణుల్
పేటిప్పర్ కళ్, నిర్వేతుకమాకవనవతిత్తు ఆపత్తునానవనే యాశ్రయణీయనెనితార్.

జీ-అ॥ నాలామ్బుట్టు (అరణమిత్తాది). “అమైక్కప్పట్టర్ - ఇరణజ్ఞో” ఎన్దుతోడజ్జి, “వణ్ పుకట్టేరణ్” ఎన్దుమాళ్ళ
వును కటాక్షీత్తవతారికై (శిలరైయిత్తాది).

తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౧ - తి - కొడ్డైప్పిళ్ళై - ర - ప - అరణమఃజర్ వాళ్ళొన్డల్. ౧౩

ఈ.-(అద్భుతకాలై క్కు - అరణమావర్ - ఎన్నెన్ మొక్కప్పట్టార్) కై ముతలదొక్కపై క్కురిక్షనావా నెరు
వణవేణుమెచ్చు పలకామునునన్దిత్తు, తనక్క ఇయదొక్కయుక్కాలత్తివీ, నెచ్చెయిట్టాశ్రయిత్తు, తనక్కపాశ్రయ
మాకచ్చ మెత్తువై త్తనర్కళి. ఇప్పుడు అర్థానికిళాతే వశీకరిక్కప్పట్టనర్కళాపచ్చుక్కుతివుమ్మడి యెన్నెన్నిల్; (ఇర
ణ్ణొండ్డితేప్పరానర్) ఇవన్దిట్టపచ్చెచ్చెయివనున్దు శెయ్తానాకనినై త్తిక్కై యన్దిక్కే, తడ్గళిక్కు ప్రాప్తమాన
త్తై వాడైనారాయ్, ఇవచుక్కయదొక్కయిక్కే పచ్చెచ్చెయిడాతనాళై క్కుమ్ (నమక్కిట్టిలక్) ఎచ్చువెఱుత్తు, ఇప్పుడి
కొడుత్తిత్తు ఎచ్చినానోపాతి పుల్లయరామ్మడియై యుడైయరావర్. తేప్పర్ - దళభర్. 5 (శభరెన్వపడి.) (ఇన్దియి
ట్టాలుమంపి) ఎచ్చెచ్చెయిట్టా శ్రయిచూచిడిలు మాపత్తువనాల్ కై చిమనారైక్కిడైక్కుమ్. ఆపత్తువనాల్ కై వి
డునార్క్కు పచ్చెచ్చెయిట్టా శ్రయిక్కునేడ్డానే. అన్దిక్కే, ఇప్పుడియో ఇప్పుచ్చెచ్చెయిట్టనక్ “నమక్కురక్షకళ” ఎన్దా
శ్రయిచూచిట్టాచ్చెయ్తే నడునేయచక్ ముడినత్తు, అప్పొత్తుమ్, కీర్తీచ్చొన్నత్తునే ఫలితమామి తనె.

[illegible][illegible][illegible]

అ-అ-వి॥ శీలవర్తనైశ్చ సత్సత్తు - అభిరూపశరణ్యం యస్యా స్వాధ్యాయశ్చభరతిస్సుతిః । కథమ్న సామ్యక్షే క్షయః తద్భృశీత్రూర
దర్శిన్ ॥ ఎన్ది ప్పడిశిలవర్తనైశ్చ సత్సత్తు - అట్లన్ది - 3 భు మిథితస్య రామ్యరూపభస్య నరక్షసః । నసమంద్యధమత్యోమః ॥ ఎన్ది తు
కు- త్తొప్పగ్గణ్ణై వాన్ధ్యాన్ సత్తే మల్లయుద్ధప్రకరణత్తీ దృష్టానతయావేదుత్తరీణి నమ్మ నిర్వహితావ్హిత నిర్వహిక్కువుమమ్.

౧౨ తిరువాయ్ మొழ్లి.—క - ప - ర - తి - కొడ్డైచ్చేర్ - శి - పా - శతిరమ్మెన్ వ్యాళానన్దన్.

ఈ.-ఆక. ఉపకరిత్రావిషయ త్రిశేయపకారమాకనినై త్తిరుప్పార్ పడియనునధిత్తు, ఇవ్వర్థక భైయెక్కి డన్దువర్త్తి కి-
 విత్రాల్ ప్రయోజనమే? పచ్చెయి ట్టమైయాతవన్దు మపేషీతకాల త్రిశేవన్దు తవువానెరువనుణ్ణు, అవనై యాశ్ర
 యిత్తు ఎత్తైత్తుప్పొక్ ప్పొరుణ్ణిల్. (వడమతునై యిత్యాది) బరువరపేషీయాతే యిరుక్కచ్చెయ్తే, ఇవన్ శ్రీనుండై య
 రక్షణార్థమాక త్రానేనన్దు శ్రీమధురై యిశే యవతిరిత్తవనుడై య నిన్దైతుకోపకారమాన సాశీల్యసాలభ్యాది కల్యా
 ణగుణాల్లై నమక్కు రక్షకమెన్దుజ్జీవిత్తు ప్పొకై యొట్టియ. (ఇత్తాకణ్డీశ్శతిరే) నెన్ శ్రీసెగుత్తు ఫలమొన్దుమిన్దు క్కై-
 రుక్కుమెన్దుమతు - ఇళిమ్మితే; నెన్ శ్రీయల్పమాయ్, ఫలమొకనక్క ప్పెఱుమతితే - శతిరావతు ౧ * నమోవెన్న
 లిడన్ నెన్ శ్రీ; ౨ * శమణకొల్ విడిడన్ ఫలమ్.

సీ.ఆ. సెర్ చుమ్మ. "చుమ్మెన్న" ఎత్త తుమ్మ త్రోచొన్న వర్ణత్రయ నవవియానిష్ఠకొట్టు మేలుక్కవతారికై యయిచ్చెయ్ కి నాం.
(అకవిత్వాదియాలకు, చుట్టెయిట్టమెయిత్ విత్వాదియాలకు). మనోపుకట్ - కల్యాణగుణమ్ వ్యతిరేకార్థకథన పూర్వకమాక స్వభా
వాక్యమ్ (సెర్ సెర్ చుమ్మెన్న వాక్యద్వయమ్.) సెర్ సెర్ - ప్రయాసమ్. భగవద్విషయత్రిత సెర్ సెర్ యల్పమాయ్, ఫలమ్ కనత్తియ మ్మ, మో
బిచ్చ (ననా బిచ్చ తిత్వాది). ఇలిమ్మ - అచాతుర్యమ్. క్రమేణాస్వయః.

౧-తీ.—నాలమ్మట్టు (అరణిమామిత్వం) (ఎరుపితైస్యే) అరణికాష్టేహాదశే. “సతేమ్మమధ్యమా” ఇత్యాదిహ్లోకః. ఆయాఞ్చికాష్టే హ్యప్రతిసన్దేప్తమా నేతుమాగతానామాతాన్ ప్రతి పితాదికుశలప్రశ్నే భరతవాక్యతయోక్తః. “కచ్చిత్సమశలీరాజా సితా దశరథోమమ | కచ్చిదారోగ్యతా రామేలక్షణేచమచత్సని || ౭ || ఆర్యాచధర్మనిరతాధర్మజ్ఞాధర్మదర్శిని | ఆరోగాచాపిజాసల్యా మానా రామస్యధీమతః || ౮ || కచ్చిత్సుమిత్రాధర్మజ్ఞాజనీలక్ష్యసృయా | శత్రుఘ్నస్యచీరస్యసారోగాచాపిమధ్యమా || ౯ || ఆత్మకామో సదాచక్షిత్రోధనా ప్రాజ్ఞమానీని | ఆరోగాచాపిజేమతా శ్రేణీయోకిముచాచచ || ౧౦ ||” ఇతితస్మాత్సోత్రదృష్టాంతయోక్త ఇతిహాసే వ్యుత్పన్నః ; ప్రకరణేనాస్యోష్టత్వేత్.—అరణికాష్టే, “భిరౌదశరథోయస్యాస్సాధుశ్చభరతమ్నతః | కథమ్నసామ్మృతేకయా తాన్య శీక్రూరదర్శిని | ఇత్యేవంలక్షణోవాక్యం స్మేమాద్భుతతిచార్చితే | యివాచంజన్యాస్త మసూన్ రాఘవోబ్రవిత్ || సతేమ్మమధ్యమా తాత గర్భితవాక్యకథచ్ఛాన | తామేవేత్సుమనాదస్య భరతస్యకథాంకురు”.

తాత్పర్యము.—మన కాపత్తు పెచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కావలసిన ధనములనిచ్చి యనుసరించినను వారు అధనమును దీసికొని యాపత్తనయమందు విడిచిపెట్టియే పోదురుగాన వారినిబదలి, నిర్దోతుక కృపచేతనవతరించిన అపద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణునినే యాశ్రయించుడు.

మూ.—శతీరమృతమృతామృతమృత త్రిమృతీయార్ । మతురహృద్యువరే వైకిమన్త్రాన్మణువర్ ।

అతిథిః కోశో శైయం కైయశురర్మజ్జవడమతురైప్పిఱన్దాఱ్ఱు. | ఎతిర్కోళాళాయయ్యలల్లాలిళకణ్డిరిన్న్ మే||౫

ఆ. - (అతిరమెస్తు) అతిరాకవాహానిష్ఠామెస్తు తగ్గతైతగ్గశేయైస్తు, ఇనియపేచ్చుకకైయైడైయ స్త్రీకళుడైయ మధురమన
భోగతైతైభుత్తపరకళే, భుజితైత్తీ దానయోగ్యతై తున్వినవాతే యవరకళాశే మికవుమ్ పరిభవిక-పుదువర్ , లోకమెల్లామునిగు
ప్పడియాన ప్రవృత్తికైయైడైయ పురుర్ మధుప్పడియాక వడమతురై ప్పిణ్డవాఱు న్నాగతాదికతైప్పణ్డి యెతిర్కొళ్ళుప్పడియా
య్యులల్లార్ వేలుసుళుమిటై యెన్ఱార్.

[illegible]

పన్నీ.— అనన్దరమ్, తజ్జళుక్కు భోగ్యతయాస్తీకృతైకళాన స్త్రీకళుముతవాతపడి క్లేశిప్పర్ ; క్లేశనివర్తకనానకృష్ణనై యభిగమనమ్బట్టి యాశ్రయిక్కుమతోట్టియ వేణుసుఖమిల్లె యెన్నితార్.

అభిమతవిషయ త్రైవశికరిక్కువల్ల శతీరయ్యడెయోమ్, ఎన్దు, తజ్జళై, (౩) త్తాజ్జళే, సంపదిత్తుక్కొండ్లు, ప్రముఖసరసమాస, (౬) వార్తెయ్యెయ్యడెయరాన స్త్రీకళుడైయ, ఇనితాన, భోగ తై, (౯) పూర్ణమాకవనుభవిత్తవర్కళే, కాలాన్దరత్తిళే, అవర్కళో అవమానాది కార్యమానవివరీతిఫల తై, (౧౨) ప్పెఱువర్. లోకత్తుక్కు మికవుమతిర్ త్తిమెనిత్తేప్పిక్కైయే, స్వభావమాకవుడైయ, (౧౫) అనురర్కళో, నశిక్కుప్పడి, వడమతురైయిళే, (౧౭) అవత్తిర్ణనానకృష్ణనుక్కు, అభిగమనకర్తాక్కుళాన, శేషభూతరాయ్కొండ్లు, (౨౧) ఉజ్జీవిక్కిలల్లుతు, వేణు నిరతిశయసుఖమ్, ఇల్లై. (౨౪)

అర్థము — మంచిఉపాయముగలవారము అని తమను (౩) తామే తలచి, మధురమైన (౬) మాటలుగలస్త్రీలతోఁగూడ సుఖకరమైన సంభోగాదులను (౯) అనుభవించినవారే, కొంతకాలముగడచినతరువాత వేఱొకటిని (అవమానమును) (౧౨) పొందుదురు. లోకమదురునట్లు వ్యాపారములుగల (౧౫) అనురులు నశించునట్లు ఉత్తరమధురానగరమందు (౧౭) అవతరించిన క్రికృష్ణునికి అభిమఖ్యముగల దానులై (౨౧) ఉజ్జీవించుటతప్ప (వేణు) సుఖము లేదునుమి. (౨౪)

ఈ.— అజ్ఞామ బ్బట్టు. తజ్జళై ప్పెఱావిడిల్ ధరిక్కుమాట్టాతపడిస్సిగ్గకళాన స్త్రీకళా లేయావత్తువన్దాలికభుప్పడువర్; ఆనపిన్బు, ఏకప్రకారమాక స్నిగ్ధనానవనై యాశ్రయిక్కుమతోట్టియ వేణుసుఖమిల్లె యెన్నితార్.

(శతిరమెన్రు) శతిరాక వాఱ్ నొన్ఱోమెన్రు. “నాజ్జతిరర్, నాజ్జతిరర్” ఎన్ఱాయ్దరు ఇరున్దతేకుడియాక తన్దామెనినై త్తిరుప్పతు. (తమ్మైతామే శమృత్తిఁ) తజ్జళై త్తాజ్జళేశమృత్తితు - తాజ్జళేయిళైన్దు. అల్పమియల్ బ్రియైయడై యనాయుగుక్కుమవణ, “అజ్జేనమ్మై శతిరణ్” ఎన్ఱునినైప్పిఁగ్గొతువా, నామతిలే మేలెల్లుత్తిబ్బత్తిరి” ఎన్నుమ్; ఇవ్వసదస్య ప్రవృత్తిక్కు వేణుసహకరిప్పారైక్కడై యాతే; తానేయితేయుళ్ళతు. (ఇళ మొళియార్) ఇనియప్పేచ్చెయ్యడైయరా యిగున్దుళ్ళవర్కళుడైయ. అక పాయ్మమిర్క త్తియాయుక్కుచ్చెయ్ తేముమ్, ప్రణయసరస మానవేచ్చా లే వశీకరిక్కువల్లనర్కళో. (మతురపోకన్దుల్లనరే) మధురమానభోగ తై, అవర్కళుడనే నెఁబ్బఘజిత్తవర్కళే. (వైకిమల్ బ్రియైయవర్) భోగత్తుక్కు ప్పాజ్జానయావనముమ్, అతుక్కు కైమ్మతలన ద్రవ్యముమ్పోమే;

శీ-ఆ॥ అజ్ఞామ బ్బట్టు (శతిరమిత్యాది). “ఇళ మొళియార్ మతురపోకన్దుల్లనరే వైకిమల్ బ్రియైయవర్ - ఎతిర్ కొళాళాయ య్యలల్లాలి త్తెకణ్డిరిన్బుమ్” ఎన్ఱెవల్ బ్రి క్కటాత్తి త్తవతారికై (తజ్జళైయిత్యాది). కీర్త్, ప్రాపకాభాసజ్జళైచ్చొల్లిల్ బ్రి; ఇతిల్ ప్రాప్యాభాసజ్జళైచ్చొల్లికిఱు. “వడమతురైప్పిఱన్దాన్కు” ఎన్ఱెయాలే - ఏకప్రకారస్నిగ్ధతైసిద్ధమ్.

“తమ్మైతామే” ఎన్ఱ బహువచన తైయట్కొండ్లర్మ్ (నామశతిరరిత్యాది). ఇరున్దతేకుడియాక - ఎల్లారుమొక్క, శమృత్తిక్కుమ్ ప్రకారమేతేన్దు (అల్పమిత్యాది). ఇయల్ బ్రి - ద్రవ్యాద్యాధికృష్టమ్. (ఇరుక్కుమవణ) ఎన్ఱతుక్కు, (ఎన్నుమ్) ఎన్ఱత్తోడైయన్దయమ్. అజ్జేయన్దతు - సజ్జెయిలే యెన్దపడి. నమ్మైయెన్ఱ-స్వాతిశయన్దోల్ బ్రిచ్చొల్లికిఱపడి. “తామే” ఎన్ఱవపధారణార్థమ్ (ఇవ్వసగన్దేత్యాది). మొళియినినిమెయైచ్చొన్ఱతుక్కు వ్యావర్తయమ్ (అకవాయిత్యాది). ఇవ్విడత్తిలే ౧ ‘మధుతిస్థతివాచియోషితాం హృదిహాలాలమేవ కేవలమ్” ఎన్ఱతనుసన్దేయమ్, “మల్ బ్రి” ఎన్ఱతు * మతురపోకత్తుక్కు మల్ బ్రినానపరిభవమెన్దపడి. వైకిమల్ బ్రియైయవర్” శీతితు కాలమ్ శెన్దవాతే పరిభవతైయడైవర్కళెన్ఱశబ్దార్థమ్ వైకి - కాలాన్దరత్తిళైయెన్దపడి. మల్ బ్రియైయమ్ ప్రకారమేతేన్దు (భోగత్తు

ఆ-ఆ-వి॥ అకవాయ్-హృదయమ్ మయిర్ క్కత్తి-త్తురమ్

ఈ పద్యముమాత్రేమాతాతే, అప్రావిదజ్జళితేపోయిరుక్కుమ్మవరువార్కుమ్మోధియాయ్, ముట్టడ, మనిచ్చి
 లే నాలిరమ్మపడై పోలకాతో, ఎప్పరకళే; "పోకితోమ్ పోకితోమ్" ఎట్టిరుక్కుమ్మోకాతే; పిన్నె వెళ్ళాట్టియై
 యిట్టుపరిధిపప్పరకళే: అతుక్కుమ్మోకానే, పిన్నెయ్యాడై యిట్టెమ్మప్పిప్పర్ప్పరకళే, అతుక్కుమ్మొన్నిరాక ;
 పిన్నెక్కొలై పుల్లనే యిమ్మప్పరకళే, ఇరకత్తాడై కట్టికొళ్ళమ్; ఇప్పడియాలవర్కళాలే పరిభూత రావర్కళే
 విపాక త్తిల్ పిటక్కుమ్మ పరిధినత్తెయను సన్నిత్తు వెలుతు, అతుతక వాయాలళిచ్చెయ్య మాట్ట మైయావే (మున్
 ద్రిన్దు) ఎప్పికాల్.

జ్జనన్తిక్కే విపాక త్తిల్ నన్దెయ్యాడేతలై కట్టమ్మవిషయత్తె పల్ శియుజ్జివిత్తు పోకప్పగుజ్జోశెన్దితార్ (అతి
 రిత్తాది). చేతనరుడైయ నెళ్ళుకళతిమ్మడియాన ప్రవృత్తికలై యుడైయ వసురవర్గమ్ ముడియుమ్మడి వడమత్తు
 యిలేచను తింపనతిన్దెనలు. (ఎతిర్కొళాళా యుయ్యలల్) ఆభిముఖ్యమ్మట్టు మడియారా యజ్జివిక్కుమత్తో
 ధీయ, అనరుక్కునాడైయ్య వేణునతితు - అనకాతానే మేల్విద్రానిన్ద్రాల్, విముఖరాకాతోధీయు మత్తనై యేవేణు
 వతు. ౧ [అన్యత్పూర్ణానసాంకుమ్భాత్] పాణ్డవపక్షచతియా యిరుక్కిటకృష్ణక్ వారానిన్ద్రాక్, అనరుక్కునాట్టై
 యుగ్గోడుత్తు. పొన్నెయుగ్గోడుత్తునమక్కాక్కి కొళ్ళతో మెన్దాప్పోలే, ధృతరాష్ట్రేశిలశొల్ల; అతుక్కుక్కరుత్తు-ఇవ
 ద్దోదాతేచన పుడై యిటుత్తుకొళ్ళకితేన్ద్రాయ్. అవన్ద్రాక్ నెన్ద్రాతేనినై పుత్తోన్ద్రాయ్, వాయాలేవ్యవహారిప్పత్తో
 న్ద్రాయ్ కేయిరుప్పతు; ఇత్తై యెత్తిన్ద్రాదుక్. వరుకిటవన్ద్రమై త్రవనల్లనాల్, అవనుక్కు వేణునతివ్యవెన్దితాక్, తాక
 కుడిమ్మన్ద్రాట్టై కుళ్ళిన్ద్రాట్టై క్కడననే, అత్తై అవకవరుకిట వట్టియిలే వాళలిలేనై క్కనమైయుమ్. తక్కువ
 అతిధివరువుకున్ద్రాల్ కాల్కమ్మవనతాక సామాన్యశాస్త్రమ్ విధిత్తు. అతుక్కు కుట్టడతవనాన వాశిక్కు విచేడి.
 తుచ్చెయ్యవేణువతిత్తై. (అన్యత్పూర్ణానసాంకుమ్భాత్) అన్దక్కుడ త్తిలేనీన్ద్రెయిట్టు అవన్దిరునడికలై విళక్కివమైయుమ్,
 మున్ద్రాట్టై. (అన్యత్కుశల సంప్రశ్నాత్) నెన్ద్రురమ్ వన్దనై ఎన్దన్దకాల్ కళేమెన్ద్రాట్టై" ఎన్నప్రాప్తమిదన్దే.
 జీ-ఆ కొల్లపెట్టి - యావరాచిక్కోళిన్ద్రా ఇరున్దపాకితాన్ద్రా ఉదాసీపైకళాయితే, పరిధవిచ్చానెన్దెన్ద (మనవార్ కుమ్మో
 విరోధియాయ్) ఎప్పికాల్, మనిచ్చితే - బహుమానత్తిలే. పట్ట - చర్యాయమ్. "మున్ద్రాట్టై" ఎప్పికాత్తే, ఇన్నతెన్నెన్ద్రాతోనన్ద
 (విపాక త్తిలిత్తాది). విపాక త్తిల్ - ఫలవేలైయిల్.

ఆచరకకొట్టి లిజుక్కున్ద్రమమళిచ్చెయ్కేతార్ (అజ్జనన్తిక్కేయిత్తాది). ఉదీవిక్కైక్కాభిముఖ్యమ్ పోరుమోనెన్ద్ర (అన్ద
 నుక్కిత్తాది). విపాక త్తిల్ (అవక తానేయిత్తాది). ఆభిముఖ్య సప్తపనెన్దు మతుక్కుప్రమాణమ్ (అన్యత్పూర్ణానసాంకుమ్భాత్). అన్యత్కు
 పూర్ణానసాంకుమ్భా దన్యత్పూర్ణానసాంకుమ్భాత్! అన్యత్కుశలసంప్రశ్నాత్తే చ్చేప్పశివనాదనా; ఇత్తుద్యోగపర్వణి ఏకాదశవతితమేధృతరాష్ట్రం
 ప్రతిష్ఠాయ; ఇతుక్కువతారిక్త (పాణ్డవేత్తాది). పడై యిటుత్తు - స్వవశమాక్కి. నాడుమతలానపల్లెన్ద్రొడుత్తు స్వవశమాక్కుత్తై
 టమాకవేణుమోనెన్ద్ర (అవన్ద్రానిత్తాది). ఆభిముఖ్యమేయిననుక్కువేణువ తెన్నుమై త్తెన్ద్రాదిలే యేట్టిట్టుక్కాట్టెకేతార్ (తాక కుడిక్కు
 మిత్తాది) "సామాన్యశాస్త్రమ్" ఎన్దత్తుక్కువతారిక్త (తక్కువ త్తిలేయిత్తాది). నన్దన్ద కాల్కళేనొన్ద్రవోన్ద్రతు-తిరుచ్చన్ద విరుత్తుమ్

ఆ-ఆ-వి భోగత్తుక్కునుకూలమాన యావనద్రవ్యజ్జళో పోచ్చుతాకిలన్దు పోవనెన్దెన్ద (పిన్నెయ్మాత్రమాతాతే) ఎప్పికాల్. ఇన్ద్రా
 త్తిలే ౩ "జీన్ద్రనిశీర్యతఃకేతాదన్తాజీర్యనిశీర్యతఃచతుశ్చోత్రేచశీర్యతే త్యష్టైకానిరుద్రవా" ఎప్పికళోకమనుసంధేయమ్.
 కృతరాష్ట్రో శొల్లకిట శ్లోకజ్జళితే, కృష్ణనిడ త్తిల్ భావబద్ధన్ద్రొయిరుక్కు నమక్కాక్కికొళ్ళతోమెన్ద్ర శొల్లకిట తెల్లతయెన్ద
 ఆవన్ద్రెయ్, చాన్ద్రాభిప్రాయత్తై కొట్టుకొన్నా మెన్దితార్ (అతుక్కుక్కరుత్తిత్తాది).

ఈ - (సచేచ్ఛతి) ఉండవనుక్కుణ్డ ప్పొకాతితే; అప్పడియే ఇవనుడైయ ఉద్యోగ త్తలే అవనుక్కు వయిలు నిజైయుమ్. పిన్నవణ శేయుమ వైయడైయ మిక్త యాయురుక్కుమ్. (ఇల్లెకణ్డేరిన్బమే) సుఖుడైతే శిలవల్ తై సుఖమెచ్చు భమి క్కిఱవి త్తనై పోక్కి, ఇత్తోయిరుసుఖరూపమా యురుప్పత్తోనిత్తై. ఉయిర్ క్కుమి లేయరుక్కి అననుక్కు పివాసై యుమ్ వ ర్రిత్తు, తణ్ణిరుజుడిత్తు, దాహముమ్ శమిత్తాల్ పిఱక్కుమ్ సుఖమెచ్చితే యురుప్పత్తోనిత్తే సంసారికళుక్కు భోగ త్తాల్ పిఱక్కుమ్ సుఖమూకిఱు. ఆపిఱిపామ్మిన్ నిమ్మిలేయొత్తున్, అతల్కొచ్చుమ్ ఎత్తయితే, వెయ్యిత్తై త్తప్పప్పై, హోమ్ ఎత్తుప్పొప్పరా యురుప్పరై ప్పొలేయితే విషయాను భవన్దళా లే కళి త్తిరుక్కిఱవిరుప్పివనుక్కు.

జీ-ఆ॥ అఱుపత్తోరామ్మట్టు. స్వప్నార్థం ఇచ్చా భావత్తుక్కు పేతుపరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (శబ్దతమక్కిత్యాది) ప్రకృత త్తైయె తెన్న (అప్పడియే యిత్యాది). ఆకిలెన్నెన్న (పిప్పివనిత్యాది). ఏతేనుమ్ శిలసుఖుడైయైయరుక్కు. ఇల్లై ఎన్జితెన్నెన్న (దుఃఖుడైతేయిత్యాది). విష యనుఖమ్-సుఖభ్రా నియొట్టెయ, వస్తుతః దుఃఖమెన్జితార్ (ఉయిర్ క్కుమిలేయిత్యాది) ౧-విషయానాన్త సంసర్గాత్ ఇత్యాది నాచి ప్రాయేణ అసర్థపర్యవసాయియమా మెన్జితార్ (అడుకిఱవిత్యాది).

ప్ర-తి॥ అఱుపట్టు (శతిరమిత్యాది) (ఎతిర్ కొళాళాయుయ్యలల్లాలిత్తై) ఉద్యోగపర్యయి ఏకాననవతితమే శ్చతరాష్ట్రం శ్రతి సజ్జానుః, అన్యత్పూర్ణదపాంకుమ్బా దన్యత్పదావ సేజనాత్ : అన్యత్కుశలసంప్రశ్నాన్త చేచ్ఛజినాద్రసః.

తిరుచ్చనవిరు త్తమ్ - అఱుపత్తోరామ్మట్టు.

నడన్దకాల్ కణ్డన్ద వోనడుగ్గళాలమేనమా । యిడన్ద మెయ్ కులుగ్గవోవిలన్దామాల్ వరై మ్మరమ్ ।
కడన్దకాల్ పరన్ద కావిరిక్కురైక్కుడన్దెయ్యో । కిడన్దవాఱున్దెయ్ పేకువాట్టేకేళనే ।

తాత్పర్యము.-యశావనవంతులును ధనవంతులునైనవారు మిక్కిలి గర్వమైయుండి స్త్రీలతో సుఖమునుభవించి యావనమును భవ మును సజించినప్పుడు ఆ స్త్రీలచేతనే గొప్ప తిరస్కారమును బొందుదురుగాన వారినివలె నిరుపాధిక బంధుడైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి సుఖించుడి. ఇంతకంటె వేఱు సుఖోపాయములేదు.

మూ.- ఇల్లెకణ్డేరిన్బమన్దో పుళ్ళితునినై యాతే । తొల్లెయార్ కళై త్తనై వర్ తోన్జిక్కుట్టేన్జిట్టార్ ।

మల్లెముత్తుర్ వడమతురై ప్పిఱన్దవణ వణ్బుకట్టే । శొల్లియుయ్యప్పొకిలల్లాన్ద హొన్జిత్తుళుక్కుక్కి ॥

ఆ.- (ఇల్లెకణ్డేర్) 'ఎమ్మెరుమానల్లతు వేఱుపురుషార్థమిత్తై' ఎన్నుమివ్వుడైయైయణరాతే యెత్తనై వర్ణనముడిన్దప్పోనార్ ; నీజ్జళుమిజ్జ సేశియాతే, ఆశితర్ కాత్త దానమ్మట్టుకై కాక్కువన్ద పిఱన్దరుళివన్దెయ్ వాద్యత్తైయె శొల్లియుయ్యట్టో, వేఱుయ్య విరికిత్తై. ఇతుసజ్జేవేణశొన్నో మెన్జితార్.

అన్య.- ఇన్బమ్ ఇల్లెకణ్డేర్ అదై! (౩) ఉళ్ళతు నిన్దెయతే తొల్లెయార్ కళై (౬) ఎత్తనైవర్ తోన్జిక్కుట్టేన్జిట్టార్ , మత్తై (౯) మూతు ఊర్ వడమతురై (౧౨) పిఱన్దవణ వణ్ పుకట్టే (౧౫) శొల్లి ఉయ్యప్పొకిలల్లాల్ మత్తు (౧౮) శురుక్కు ఒన్దు ఇల్లై (౨౧).

పన్నీ.- అనన్దరమ్, పురుషార్థపరిజ్ఞానమిల్లామల్ ముడిన్దపాకాతే కృష్ణున్దెయ్ వానన్దజనకమాన గుణకీర్తన త్తైప్పట్టిలల్లతు వేఱు జీవవార్థమా యురుప్పత్తోరుసజ్గిసామిల్లెయెన్జితార్.

౨-సర్వమిదుఃఖమయంజగత్, ఎన్జిజగ త్తితే సుఖరూపమాయురుప్పత్తోన్దు, ఇల్లెకణ్డేర్; ఐయో! (౩) సర్వకాలచ ర్తయనవాళ్ళి యాయుళ్ళభగవత్స్వరూప త్తై, అనుసన్దియాతే, పత్తైయకాలత్తిలుళ్ళార్ (౬) ఎత్తనైవేర్, జన్మమరణజ్జళయాత్త్రెయ్ యప్పోనార్; ఆనవిన్బు నిరతిశయసమ్మత్సమృద్ధమాయ్, (౯) వామనావతారన్దొడగ్గి తత్సమ్మన్దమమాతామల్ పత్తైయతాన, ఊరాయరానిఱ్ఱిఱ, పడి మతురైయిలే, (౧౨) పిఱన్దవన్దెయ, ఆహ్లాదజనకమాన, గుణజ్జళై, (౧౫) క్కిర్తిత్తు, ఉజ్జీపత్తుప్పొమత్తోయి, వేఱు, (౧౮) సజ్గిసాణ శొల్లలావతు, ఒన్దుమ్, ఇల్లై (౨౧)

అ.వి.- (వేలు) సుఖము లేదునుమి. అయ్యో! (3) నిరతిశయావద్ధ రూపమైయున్న భగవత్స్వరూపమును తలచుక ప్రాచీనులైన (౨) ఎందరో జన్మించినవారి. భగవత్స్వరూపము నెడిసంపత్తుగల (౯) అనాది సగరమైన ఉత్తరమధురయందు (౧౨) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క కల్యాణములైన గుణములనే (౧౫) అనుసంధించి ఉజ్జీవింబులకంటె వేలు (౧౮) సద్భావముగా చెప్పదగినది ఒకటి లేదు (౨౧).

ఈ. - ఆతామ్బు. నిరతిశయ పురుషార్థమై యుగరాతేమున్నభృగవేకర్ ముడినుపోనార్ కళ్, అప్పడియే సిగ్గును నయితే, ఆశ్రితర్ కాక నవతరిత్తు రక్షిక్కు మవనైయే యాశ్రయిక్కుమ తనై యల్లతు, ఆత్మాపుక్కు హితమిలై యెసిత్తార్.

(ఇల్లెక్కణ్ణీర్ న్నమ్) ౧. సర్వం ముఖమయంజగత్" ఎన్నిటనసార త్తిల్, కెడువికాళ్! సుఖలేశముమిలై కిడికోళ్. (అయ్యో!) భోక్తాక్కుళాన పుట్టకు నానుచదేక్క నేణ్ణువతే! ప్రత్యక్షము మకిళ్ళిత్తరమాయిరుక్క ఉపదేశిక్కితారితే. (ఉళ్ళతునినైయాతే) ఉడ్డానపురుషార్థమైనినైయాతే. "సుఖరూపముమాయ్ నిత్యముమాయిరుప్పతు భగవద్విషయమ్" ఎన్నునననియాతే. ఉడ్డానవిల్లామైయెనినైయాతే యెన్టుకీడ్రే కూట్టపుమామ్. (తొల్లెయిత్తాది) పత్తైయరా యిరుప్పారై తనై పేర్, ఉత్పత్తియానతు వినాశతోడకూట్ట, నడుపుళ్ళనాళ్ పురుషార్థత్తుక్కుడలన్తికేక్క కట్టినుపోనార్. శిలపూణ్ణుక భుక్తాయ్ తోన్తివడన్దన్తి లేనిన్తు తీయ్ న్నుపోవన; అప్పడియే.

(మల్లెయిత్తాది) సమృద్ధియైయుత్తాయ్, అవనుక్కెన్తు మొక్కక్కలవిరుక్కెయాయ్ పోరుకొసిద్ధాశ్రమమాయ్, శ్రీవామన నెన్దురుళియిరున్దుమ్, శ్రీశత్రుఘ్నాశ్రమ పడైవీడుశెయ్తుమ్, శృంగవన్దనతరిత్తుమ్, ఇన్నుడి భగవత్సమృద్ధి మూతాతే పోరుకొదేశమాయిదు. (మూతూర్) పత్తైయతాయ్ వరుకొవూర్, అజ్జేవన్దవళిచి శ్రవన్దయ పుదారిమానపుకత్తైయే నాయూలే శొల్లియజ్జీవిత్తు పోమతోట్టియ. (మద్రొన్తిలెళురుక్కే) పుంజు మ్మేనిన్తుపరక్క కాడుకైక్క లావత్తుడిత్తనై పోక్కి, శురుజ్జువెరువాశురత్తాతే శొల్లలావత్తిలై.

జీ-అ॥ ఆతామ్బు (ఇల్లెక్కణ్ణీర్ తాది) "ఉళ్ళతునినైయాతే" ఎన్తుతోడక్కి, "మద్రొన్తిలెళురుక్కు" ఎన్ను మళవుమ్ కడిసంక్కి త్తవతారికై (నిరతిశయేత్తాది). ఇన్దవతారికై "ఉళ్ళతునినైయాతే" ఎన్తుతికమున్దినవర్ధిలై.

..అన్దో! ఎన్తుక్కు-హృదయమ్ (భోక్తాక్కుళిత్తాది). దుఃఖరూపతైవత్తక్షమా యిరుక్క ఉపదేశిక్కితెన్నెన్న (ప్రత్యక్షముమిత్తాది). కృపైయాలే యెన్తుడి. వివరణమ్ (సుఖరూపముమాయిత్తాది). ఉడ్డానవిల్లామై - సత్యమానవిల్లామై - సంసారత్తనుడైయన సారమార్థికాకారమ్ - ఇన్దమిత్తై యెన్నుమతెన్తుడి. ద్వితీయయోజనైయిల్, "ఇన్దమ్ - ఇల్లెక్కణ్ణీర్" ఎన్తుళ్ళితు, అత్తెనినైయా యెన్తుశ్చార్థమ్ ఉత్తమస్వప్నమ్ (శిలపూణ్ణుకలిత్తాది).

మల్లె - సమృద్ధి. ఆతావతు - భగవత్సమృద్ధిమూతామై. కలవిరుక్కె-కొలవిరుక్కె. ఎన్తు మొక్కవితుకలవిరుక్కెయొనెన్న (స్వరూపశ్రమముమాయిత్తాది). "శురుక్కే" ఎన్తుక్కు-భావమ్ (పుంజుమైయిత్తాది). కాడుకైక్కలావతు - వాయ్ కైక్కుమ్మడి వన్దిక్కలావతు. వాయ్ కైక్కె-డామ్ వొచ్చుకై యెన్తుడి. ఇల్లెక్కణ్ణీర్ న్నమ్తోడజ్జి, పోకిల్లాల్-శురుక్కు - మద్రొన్తిలెయ్ న్నెన్దయమ్.

అ-అ-వి॥ ఇప్పడియిరుక్కె-చైయేతేయ్ ముపదేశిక్కి వేణ్ణుమ్మడి యివర్ కళుడైయ దారాత్తైయైయమ్, ఇవర్ కళిడత్తియొక్కైయ్ రొక్కుణ్ణాన దయాధిక్యతైయ్ మనునన్దిత్తు వ్యాఖ్యాతావీడు పడుకితార్ (ప్రత్యక్షముమిత్తాది).

తాత్పర్యము. - నిరతిశయపురుషార్థమైన భగవత్స్వరూపమును సంసారముయొక్క హేయతను నెఱుంగక ముందనేకమంది నశించిరి. మీరు న్నెఱుకాకుండ ఆశ్రితర్ కాక నవతరిత్తు రక్షిక్కు మవనైయే యాశ్రయిక్కుమ తనై యల్లతు, ఆత్మాపుక్కు హితమిలై యెసిత్తార్.

మూ.—(మద్రాస్ నిల్వ) శురుజుచ్చొన్నామానిల తెవ్వుయిర్కుమ్ | శిద్రువేణ్ణాశినిప్పేయమైయజ్జిర్కళన్దో |

కుద్రుమనైజ్జిర్ పెద్రుత్తాయ్ నడమతురైప్పిటన్దా | కుద్రుమిల్ శీర్కద్రువై కల్ వాద్ర్ తల్ కణ్డీర్ కుణమే ||

అ.—(మద్రాస్ నిల్వ) ఇచ్చురుక్కైమిక్కురవామేవ్యక్తమాకుక్కిణ్డార్. వేణువక్తవ్యమిల్లాతవడి సజ్జేవేణ్ణాత్తోజ్జీవనూపాయత్తై యొగ్గొమ్మొన్నామ్. ఇతుక్కుధికారినియమము, కాలనియమము, దేశనియమముమిల్ల. “ఇవువ్పాయన్దా = దుపగరమ్” ఎఱ్ఱుకుళివుపావుమ్ వేడ్డా. స్మృతిమాత్రమేయమైయుమ్. ఇతునిష్ఠులమాకిలావెన్నిల్, ఇతుశ్చేయ్ తాల్ మన్దమన్దమిల్లెయ్తే. ఆతలాల్, ఆతలర్ క్కాక వడమతురైయిలేపిటన్దానాన పకుమేయ్కు మాయనడైయపేయప్రతినికమాన కల్యాణ గుణజ్జైయనుసనియున్దో, ఇటుత సేయమైయు మెన్నుప్పడి భోగ్యమాయ్, యక్తముమాయరుక్కు మెన్నితార్. ౭.

అన్వ.—కుద్రు ఒఱ్ఱ ఇల్లై (౩) కురుజ్జ శొన్నోమ్. మా (౬) : లత్తు ఎవుయిర్కుమ్ శిద్రువేణ్ణా (౯) శినిప్పే అమైయుమ్; కణ్డీర్ కళ (౧౨) అన్దో కుద్రుమ్ అన్దు (౧౫) ఎజ్జిల్ పెద్రుమ్ తాయ్ (౧౮) వడమతురై పిటన్దా కుద్రుమిల్ (౨౧) శీర్ కుద్రు వైకల్ (౨౪) వాద్ర్ తల్ కణ్డీర్ కుణమే (౨౬).

పన్. — అన్దరమ్, చిన్తామాత్రసులభి నాన కిష్టగుణానుసధానమ్బుజ్జి కాలతత్త్వముశ్చిత్రనైయుమ్ వాద్ర్ కైప్రాప్తమెన్నితార్, వేణు, వర్తనవయిరుప్పత్తోన్దు, ఇల్లై, (౩) సర్వోపేణ, శుభశుక్కుచ్చొన్నోమ్, పెరియ, (౬) భూమియిలే, ఎల్లావాత్తాక్కు శుక్కుమ్, పరక్క వాయాసప్పడవేణ్డో, (౯) చిన్తామాత్రమే, అమైయుమ్; ౧ “అయాస స్తరణోస్య” ఎఱ్ఱప్రసిదవన్దో (౧౨) ఐయో! ఇన్దసుకరమార్గమేళవ్యాప్తమల్లవాకిలుమ్, అన్దరమ్, అల్లవే, (౧౫) ఇప్పడిస్తర్వమే తెన్నిల్; ఆశ్రితభివ్యనాయ్, అజ్జ మానపగుక్కుశుక్కు, రత్తకమాయ్కొన్దొ, (౧౮) : వడమతురైయిలే, అవత్తిర్ నానవనడైయ, అవేత్తనిరపేక్షమాక ఆశ్రితసరత్తజ్జైక ప్రయాజనమాన. (౨౧) గుణజ్జై, శుపన్దోయిత్తే యిప్పడివుత్తిప్పజ్జి, ౨ “సర్వాన్ కామాన్ సమస్తుతే” ఎన్నిజడయే యావ దాత్మభావిగుణానుభవమ్బుజ్జి, (౨౪) వాద్ర్ కైపరమ్. శుభశుక్కు స్వభావమాకైయుమ్, ప్రాప్తముమ్ (౨౬). ౭.

అర్థము.— వేణు ఒకకావాయము పదం. (౩) సంగ్రహముగా చెప్పితిమి. గొప్ప (౬) భూమియించి సకలప్రాణులకును ఆయాసపడవలదు. (౯) తలంపుమాత్రమే చాలును చూచితిరికదా (ఇది ప్రసిద్ధముకదా). (౧౨) (దీనిని తెలిసికొనకయుండుట) దుఃఖజనకముగానున్నది. (దీనికి ఫలమునిద్దించకపోయినను) దోషముకాదు. (౧౫) మాకత్వస్తభవ్యుడై గోవులను రక్షించినగొల్లవాడై (౧౮) శత్రుమఘరాఘరియందు ఆదతిరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దోషములేని (౨౧) కల్యాణగుణములను అభ్యసించి ప్రతిదినమును (౨౪) జీవించుట స్వరూపానురూపమైనదినుమి. (౨౬).

ఈ.— ఏద్రొమ్బాట్టు. భగవత్సమా శ్రయణ తినుడైయ వెళిమైయెయు మినిమైయెయుమరుళిచ్చెయ్ కిణ్డార్. (మద్రాస్ నిల్వ) ఇత్తోడొక్క వేణ్ణాలావత్తై యెన్నుతల్, ఇప్పొత్తైచ్చొల్ల వేటారుపాతు వేటొనైచ్చొల్ల కిణ్డా నెన్నిరుక్కు వేణ్డోవెన్నుతల్. (శురుజుచ్చొన్నామ్) ఇతుతనై ప్పొప్పొచ్చొన్నామ్, ప్రతిపత్తికవిషయ

జీ-౫॥ ఏద్రొమ్బాట్టు (మద్రాస్ నిల్వయిత్యాది). “శిద్రువేణ్ణాశినిప్పేయమైయుమ్; కుద్రుమన్దు” ఎన్నిజడజ్జైక్కటాక్షిత్తవతా ర్థకై (భగవత్సమాశ్రయణోత్పది).

ఇత్తోడొక్క వత్తు - “శినిప్పేయమైయుమ్” ఎఱ్ఱతైప్పద్రు. ప్రతిపత్తియొడొక్క వేణ్ణాలావనోరుపాయా నరమిలైయెఱ్ఱమునైన వరత్తుక్కు భావమ్; ఎక్ వాడైయై “విప్రలంభకివాక్యమ్” ఎన్నిరుక్కువేణ్డో, “ఆప్రవమ్” ఎఱ్ఱవిశ్వసియున్దో శ్చెన్ద్రున్దామర్తుక్కు భావమ్ “శురుజ్జ” ఎఱ్ఱతుక్కుశబ్దతినుడైయ సర్వసాముమ్, అర్థతినుడైయ సర్వముమెన్నిణ్డొమ్. ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిణ్డార్ (ఇతుతనై

అ-౨-వి ౩ “తస్మాన్నాన్యసమేహంతపసామతిరిక్తమాహుః” ఎన్నిజడయే ప్రవత్తువ్పాయమే సర్వోత్కృష్టమ్, మద్రైయపా యజ్జితపాతే యత్కృష్టమల్లవెన్దుమిన్దవరత్తుక్కు భావమ్.

౧౦ తిరువాయ్ మొట్ట - ౯ - ప - ౧ - తి - కొడ్ల పెట్టి - ౮-పా - మల్ మొట్టై వ్యాఖ్యానం.

ఈ - మామ్యశొల్లై యన్దిక్కే, సుగ్రహమాకచ్చొన్నొమ్. (మానిలతు) ఇతుక్కుధికారికళ్ సంసార త్తిలే. ఇవ్వర్థ తుక్కుయార్ పరమపద త్తి లుళ్ళారాకిలుమ్, ఉపదేశతుక్కుధికారికళ్ సంసార త్తి లుళ్ళారెన్దై (ఎవ్వయిర్ కుమ్ ఇతధిక్కుతాధికారమస్తు, సర్వాధికారమ్. (శిర్ మువేడ్డా) అయాసిక్ వేడ్డా. శిర్ ముతల్ - శితలుతలాయ్, పరక్క వేడ్డావెన్దై ఒరువ్వాపారమ్ వేడ్డావెన్దపడి. (శిన్దిప్పేయమై యుగ్గణ్డిరకళ్) ఉక్కినిరవేతుమాన చిన్తామాత్రమే యమై యుగ్గణ్డిరకళ్. (అయ్యో) “కట్టరకుక్కిట్టిసతనై యున్ వై విమక్తై కుడలావతే!” ఎన్దు - అన్దో! ఎన్దొత్తార్.

(మల్ మున్దు) కీర్తొచ్చొన్న నన్దైకళ్ళొన్దు మిల్లయేయాకిలుమ్, ఇతుశొన్నాలు ముగ్గళ్ తలైయిల్ మున్దుటము న్నమిషేన్దొతు, ౧ “యోవసాదన్న ఉచ్యతామ్ - ప్రాతర్దేవేతిక్కుష్టేతి” ఇవ్వపాయతుక్కు ఫలమిల్లై యానాలుమ్ ఇతుతానే ప్రయోజనమ్ పోకుమెన్దై. (ఎజ్జో పెర్ ముత్తాయ్ - వడమతురై ప్పిఱన్దా) వన్దుపిఱపుతఱుమున్నే పెర్ ముత్తాయన్నోలేకాణుమ్. వన్దువతరిప్పతాక సజ్జల్పి త్తిత్ పురై యల్ శ్రీరున్దపడి. ఆశ్రితర్ కాక వడమతురై ప్పిఱన్దానాన పశుమేయ్ కు మాయనెన్నుతల్. పెర్ ముత్తాయ్ - పశుమేయ్ కు మిడైయ్. (కుల్ ముల్ శీర్ కల్ ము) హేయప్రత్య నీకమాన కల్యాణగుణజ్జలై యభ్యసిల్లెన్నుతల్; పిఱప్పిలుమ్ చేష్టితజ్జళిలుమ్ పురై యల్ శ్రీరుక్కు మెన్నుతల్. ౨ “అహంవ్రా బాధవ్రాజాతః”. (నైకల్ వాల్ తల్ కణ్డిరకుణమ్) కట్టతొరుకాలాయ్, పిన్దు వాల్ చ్చి నిత్యమాయుకుక్కు మాయల్ ము, ఇతొన్దుమేగుణమ్; ఇతొన్దుతడై యవప్రాప్తమ్

శీ-అ-యిత్తాదివాక్యద్వయతాతే. సంసార త్తిలే ‘ఎన్దికతే’ నిత్యవిభూతియి శేయన్దోవుళ్ళ తేన్న (ఇవ్వర్థతుక్కుత్యాది). “ఎవ్వయిర్ కుమ్ ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఇతిధిక్కుతేత్యాది). “శిర్ ము” ఎన్దొత్ అయాసత్తైకాట్టుమానెన్న (శిర్ ముతలిత్యాది). “శిన్దిప్పే” ఎన్దువధార జాన్దమ్ (ఉక్కినిరవేతుమానవిత్యాది) “అన్దో” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (నచ్చరక్కిత్యాది) కట్టిసతనైయమ్ - కట్టవిరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్.

కీర్తొచ్చొన్ననైకశావస. సర్వోపాయాధికతమత్వ ప్రతిపత్తివిషయత్వ సులభత్వ సర్వాధికారత్వానాయా సత్వోక్తి నిరపేక్ష త్వి రూపనాన వివాదసూక్ష్మణ్ణ. ఉక్తార్థతుక్కు సంవాదమ్ (యోవసాద ఇత్యాది). “ప్రాతర్దేవేతిక్కుష్టేతి గోవిందేతిచజల్పతామ్ మధ్యాహ్నాచాపరాహ్నేచయోవసాదన్న ఉచ్యతామ్” అవసానః. దుఃఖమ్ “కుల్ మున్దు” ఎన్దుతుక్కు భావాన్దరమ్ (ఇవ్వపాయా తుక్కుత్యాది) ఏకార్థమాకవుమామ్. పెర్ ము - కన్దుమ్, పశువుమ్. పిఱప్పిన్దు పెర్ ముత్తాయ నెన్నా తే, “పెర్ ముత్తాయ్ పిఱన్దా” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (వన్దుపిఱపుతఱిత్యాది). ఫలితమ్ (వన్దువతరిప్పతాకవిత్యాది). ద్వితీయార్థతుక్కు, “శీర్” ఎన్దు - గుణకార్యచేష్టి తడై వొల్లుఁగిటు. “పిఱప్పిల్ పురైయల్ శ్రీరుక్కుమ్” ఎన్దుతుక్కు ప్రమాణమ్ (అహంవ్రాబాధవ ఇత్యాది) “నాహన్దోవగన్ధర్వోవన యన్దోవదదానమ్. అహంవోబాధవోబాతోనైతచ్చిన్ద్యమతోన్దా” ఇతిశాంకుర్యతోగోపాన్ ప్రతిశ్రీకృష్ణః. “కల్ మునైకల్ వాల్ తల్” ఎన్దుపదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమ్ (కట్టతొరుకాలాయిత్యాది). “వాల్ తల్ + కణ్డిరకుణమ్” ఎన్దున్దుయిత్తు, ఆవధారజాన్దమ్ (ఇతొన్దుమే యిత్యాది). గుణమ్ - ప్రాప్తమ్, “కురున్దచ్చొన్నొమ్” ఎన్దుతుక్కు. “శిన్దిప్పేయమైయమ్” ఎన్దున్దోడే యన్దుయమ్. ౨.

అ-అ-వి. “పరప్పఱచ్చొన్నొమ్” ఎన్దుతుక్కు ప్రయోజనమ్ (ప్రతిపత్తిక్కిత్యాది). పారతన్యజ్ఞానమ్ నిత్యసూరికకుక్కున్దో వుళ్ళతు. “సంసార త్తిలే” ఎన్బానెన్నెన్న (ఇవ్వర్థతుక్కుణ్ణియారిత్యాది). — వన్దువతరిప్పతాకవిత్యాది. ఇన్ద్యాకృతుక్కు తాత్పర్యమ్ - వడమతురైయట్టిపన్దుపిన్దు పెర్ ముత్తాయ నానానెన్నా తే, “పెర్ ముత్తాయ్ వడమతురై ప్పిఱన్దా” ఎన్దొయలే. “నామ్ దేవనాయరుక్కు మనుష్యగజాతీయ నాయపిఱక్కువేడ్డిల్ శ్రీ!” ఎన్దునెన్దొటలాడే యన్దిక్కే, ఇతుఆత్మన్దమభిమతమాయ్, “పెర్ ముత్తాయ నాక వేణుమ్” ఎన్దువిఱ్ఱవేసజ్జల్పిత్తు వన్దువతరిత్తా నెన్దుపడి.

ప్ర-తి.—ఎటొమ్బుట్టు (నుత్తొన్ఱిత్తొన్ఱి). (నుత్తొమ్మ) దైత్యసుతాన్ ప్రతిప్రహ్లాదః. “ప్రాతర్దేవేతికృష్ణేతి గోవిందేతిచజల్ప తామ్ । మధ్యాహ్నా చాపరాహ్నేచయోవరాహస్స ఉచ్యతామ్” — పల్నమేంత్రయోదశేగోవర్ధన ధరణాద్యతిమానుష చష్టిత దర్శనేన, “బాలత్వత్పాతీవీర్యబ్ధి జన్మవాస్తావ్యుభోభిమ్ ॥ ౭ ॥ చిన్త్యమానమేయాశ్చ క్షాత్కాంకృష్టప్రయచ్ఛతి । దేవోవాదాన వోవాత్వం యుషోగర్భర్ష ఏవవా ॥ ౮ ॥ కుష్టాకంబచారేణ బాన్ధవోసినమాస్తుతే ॥ ౧౪ ॥” ఇతిశక్రాంకుర్వతోగోపాన్ ప్రతికృష్టః “సావాదేవోగర్భర్షోవయిషోఏవవానమ్ । అహంప్రాబాన్ధవ్రాజాతోవైతిచ్చిన్త్యమతోన్యథా ॥ ౧౨౪ ॥”.

తాత్పర్యము. — ౭ / దేవమహిమ సర్వేశ్వరసమయొక్క స్వరణమే సకలపురుషార్థములనిచ్చును, దీనికధికారినియమములేదు. ఏమియు శ్రమను నులేదు. దీనితో సమానమైన మతీయొక ఉపాయమునులేదు. దీనికి ఫలముప్పుడే సిగ్గంపకపోయినను స్వరూపాను రూపమైనదిగాని వానికి లాభమునులములే గొల్లపడుదు సనుసంధించి యుజ్జీవించుడి.

మూ.— వాల్ తల్ కిడ్డీర్ కుణమితన్ద్ర మాయవనడివరవి । పోల్ తుపోక వుళ్ళకిఱుమ్ పున్దైయిలాతవర్ కుక్కు ।

వాల్ తున్దై యానడమతురై ప్పిఱన్దనన్ వణ్ పుకట్టే । వీల్ తున్దై యాప్పొమితనిల్ యాతుమిల్లెమిక్కుతే ॥ ౮.

ఆ.— (వాల్ తల్) తన్నుడైయు కల్యాణగుణానుసంధానైకాత్మ భారణరాస శీరియర్ కుక్కు-వాల్ తున్దైయాకపడమతురైయిలేవన్ద పిఱన్ద రుళిన సర్వేశ్వరన్దైయు కల్యాణగుణానుసంధానత్తుక్కు మేఱుట్టపురుషార్థోపాయమిల్లె యెన్దితార్.

ఉన్య.— వాల్ తల్ ఇతు మణమ్ (౩) కిడ్డీర్; అన్దో! మాయవన్ (౬) అడి పువి పోల్ తుపోక (౯) ఉళ్ళకిఱుమ్ పున్దై ఇన్ద తవర్ కుక్కు (౧౨) వాల్ తున్దైయా నడమతురై (౧౪) పిఱన్దనన్ వణ్ పుకట్టే (౧౮) వీల్ తున్దైయా పోమ్ (౨౧) ఇతినిల్ మిక్కుతు యాతుమ్ (౨౪) ఇల్లె (౨౪).

పన్నె.— ఉన్యన్దనన్, అన్యన్దనన్ మోక్షరారవధికారికగుక్కు జ్జీవనహేతువాన కృష్ణమదైయగుణన్దైయభివేశిత్రనుభవిక్కుమలొ భీయిఇతిల్ విభీనతొనుభావియల్లయెన్దితార్.

వాక్యము, ఇతువన్దో, ఎన్దోర్ కుక్కుమ్ గుణునూపతు, (౩) ఇతులోకప్రసిద్ధిమన్దో; యో/వాక్యమ్ ప్రకారమతికిఱిల్లెయే. ఏతె విత్త, ఆత్మర్యగుణదేవతానాన సర్వేశ్వరన్దైయు, (౬) తిరునడికలై, ప్రతిప్రహ్లాదేస్తోత్రమ్మగ్గి, కాల్ తేపమ్మణ్ణవేణమెన్దు, (౯) నిన్దెక్కుమల్లవర్ కిళాదన్, ప్రయోజనాన్దరసన్దన్దవాకటపులిమై, ఇల్లాతవర్ కిళుక్కు, (౧౨) స్వరూపానురూపమానవాల్ చిక్కు, ఉపాయ భూతసాగ్ క్కాక, పడిమత్తురైయిలే. (౧౪) పన్దపిఱన్దకృష్ణమదైయు. ఆత్రితానుభావ్యమాన, గుణజ్జలైయే, (౧౮) అభినివేశవిషయ మాన, భోగ పోమునాయొక్కన్దనన్దరూ, (౨౧) ఇతిల్, విభీనతు, ఏతేన్ద మొరువాక్కున్ద, (౨౪) ఇల్లె, (౨౪) వీల్ తున్దై - విక్కుమియ తున్దైయెన్దుమామ్.

ఉరము.— (ధగన్దగుణములననుసంధించును) ఉజ్జీవిం మటగు నెడి ఇది స్వరూపానురూపము (౩) ఇదిప్రసిద్ధిమునుమి. ఆయ్యా ! ఆత్మర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరనియొక్క (౬) శ్రీపాదములను స్తోత్రముజేసి కాలమునుబోగొట్టవలయునని (౯) అన్యవసాయముగల వారై నాన్దరవరతియనెడిహాసతి లేనివారైసాన్యప్రయోజనులయొక్క (౧౨) ఉజ్జీవనమునకు హేతువై శ్రీ త్తరనుభరయందు (౧౪) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క కల్యాణగుణములనే (౧౪) ఆశపడదగిన సహాయముగాఁజేసికొని నడుచుచున్న (౨౧) దీనికంటె మేలైనది ఏకిము (౨౪) లేదు (౨౪).

ఈ.— ఎటొమ్బుట్టు. అవతారత్తుక్కు నిదానత్తైచ్చొల్లి, అవన్దైయే రక్షకనాకప్పల్ ముమితొట్టైయే వేఱు విలక్షణమా యిరుప్పతోరసాశ్రయమిల్లె యెన్దితార్.

జి-ఆ॥ ఎటొమ్బుట్టు (వాల్ తల్ తొన్దై) “వాల్ తున్దైయా” ఎన్దొదజ్జి, “యాతుమిల్లెమిక్కుతు” ఎన్దుమశ్చమకటాక్షిణ వతారిక్ (అవతారత్తుక్కితొన్దై).

ఈ - (వాల్మీకి కష్టీకమును, అవకాశమునకు యనుసరింప వచ్చును) కను
మ్ముతిన్న మామిడిని పుచ్చెను. ఇవర్కలై యపేక్షిక్కువేణువతే! ఎవకు వాల్మీకియొద్దలైతాయరుక్కు ఇర
న్దు తిరివేణానావతే! (మాయాసంత్యాది) సాంద్యశీలాదికళా లాశ్చర్యభూతనా యరున్దుభవస్తువినుదైయ గుణజిత
రాయ్, ప్రీతియాశేయవస్తువడికలై యక్రమమాకవేత్తి, అతాశే కాలక్షేపమృణ్మవతాక వధ్యవసిక్కువల్లరాన
నన్నెయై యుడై యవర్కళో శరీయవర్కళో. అనన్యప్రయోజనరాన శ్రీనైష్ఠవర్కళుక్కు. ౧. * తెరితైఘ్రితివాశిత్తుమ్,
కేల్మేనణ్ణి వల్లపట్టుమ్ పూశిత్తుమ్ పోతుపోక్కు మవర్కళో, “ఇంద్రమాయవనడిపంపుకై, శూతుశతురజ్జత్తు
పాశికాలక్షేపమాకుక్కుటపున్దై యిల్లాతవర్కళో” ఎన్దుభట్టర్. (వాల్మీకియైత్యాది) పున్దైయై యవర్కళు
మకప్పడకట్టెత్తు అతువే పోతుపోక్కుకానినన్దుపిన్దు, ముతలివే యతుకుడిపుకురాతవనుక్కు ఆశ్రితసంక్షేపమొట్టియ
వేణుప్రయోజన మిల్లెయితే, అవర్కళోతకగుణజ్జలై యనుభవిత్తు వాల్మీకిక్కు తున్దైయాక వడమశున్దై యివే
వన్దువతిత్తవనున్దై య. అవతారి ప్రయోజనమ్ ౨ “పరితాణాయ సాధూనామ్” ఎన్దితేయరుప్పతు. (వణ్ పుకట్టి
త్యాది; అవనుదైయ కల్యాణగుణజ్జలైయే యాన్దై పుడున్దున్దైయాకప్పర్దు మితుపోక్కు, (వీట్టెత్తున్దై) అన్దై పు
డున్దున్దై. 3 “తామ్పిన్ద్రోర్ తమ్పిన్ద్రోర్ పున్దై” ఎన్దుకట్టెన్దై అశాయక్కురై. (ఇతనిలో) ఇతిత్కాట్టిన్దై.
(యాతుమిల్లై మిక్కతే) ఇతనిలో మేలాయరుప్ప తొన్దున్దై, “ఇతిలోనన్దు” ఎన్దువేణుమే; ఇతుక్కు మేలాయరుప్ప
తొన్దుమిల్లై.

౨-౩ “వాల్మీకి కష్టీకమును” ఎన్దుతుకనువాదము. అవకాశమునకునన్దున్దైయరస్యతైయచ్చిల్లి, “అన్దో” ఎన్దుతుక్కుభావము
(కరుమ్ముతిన్నత్యాది). ఇతిత్తమ్ (వాల్మీకియైత్యాది). పోట్టెత్తుపోక - కాలక్షేపమృణ్మవతాక, శుశ్మకీఱ్ఱుమ్ - అనుసన్నిక్కువల్లరాన
పున్దైయైతవర్కళు - నన్నెయై యవర్కళైన్దున్దై. “కీఱ్ఱుమ్” ఎన్దుతుక్కురమ్ (వల్లరానవెన్దు). శుశ్మకీ - నిన్దై. “శిరి
వర్కళో” ఎన్దుతైవివిక్కితార్ (అనన్యప్రయోజనత్యాది). సప్రమాణమాక శక్తవిమణమ్ (తెరిత్తిత్యాది). నాలానిరువన్దాత అం
నన్దుమాన్దాన్దున్దై, “తెరిత్తిన్దైనాకవే” ఇత్యాది. వల్లపట్టున్దై - అతుతానేయాన్దైయాన్దై. తెరిత్తు - తెరిన్దు. అట్టిన్దైవడి. భట్టర్
నిర్వాహిత్తుక్కు, పోట్టెత్తుపోక పున్దై కీఱ్ఱుత్తు పున్దై” అట్టిన్దైవర్కళుక్కున్దై. అతావతు - భోగరూపమాక వన్దిక్కు కాల
పాన్దాక పున్దై, పున్దై - పొన్దైన్దై. వాల్మీకియైత్యాన్దై కొవివక పిన్దైన్దై (పున్దైయై యవర్కళుమిత్త్యాది). కట్టిత్తు
పున్దైపోకపున్దై. ఇతువే - భగవదనుభవమే అతు - పున్దై. శబ్దార్థమ్ (అవర్కళిత్యాది). “ఆశ్రితసంక్షేపమే అవతారత్తుక్కు ప్రయో
జనమ్” ఎన్దుమతుక్కు ప్రమాణమ్ (అవతారప్రయోజనమిత్త్యాది). “వీట్టె” ఎన్దు - ఆన్దైయైచ్చిల్లిమోవెన్దు (తామ్పిన్ద్రోర్ త్యాది)
3 “తామ్పిన్ద్రోర్ తమ్పిన్ద్రోర్ పున్దై” ఎన్దుకట్టెన్దై. నాయకియైయన్దుకవాన్దైవల్లవర్కళో తన్దు
యన్దునాయకియాన్దైవల్లవర్కళో, కామత్తిక కొట్టెయిల్లాతఫలత్తై లభితారెన్దితుక్కు ప్పూర్కళో. కాట్టె - కొట్టె. తేవలన్దై
రసరూపమానకనియైన్దై. ఇతినిలో - మిక్కతు - యాతుమిల్లైన్దైన్దై.

అ-౩-వి: వాల్మీకిక్కుక్రమమరుళిచ్చెయ్కీతార్ (అవకాశమునకునన్దున్దైయైత్యాది),

[౪-౩-౩] తెరిత్తిరున్దైనాకవేతారాకణప్పోర్ । విత్తురై త్తవెన్దాకత్తున్దై । తెరిత్తైఘ్రితి ।
వాశిత్తున్దైఘ్రితివణ్ణివల్లపట్టుమ్ । పూశిత్తుమ్పొక్కునేకాపాతు.

తాత్పర్యము:—అనన్యప్రయోజనమై భగవదనుభవమే కాలక్షేపము చేయువారికొట్టె మధురాపురియందవతించిన శ్రీకృష్ణు
యొక్క ప్రీతిపూర్వక గుణానుభవమునకంటె మేలైనపురుషార్థమేదియులేదు.

మూ. — యాతుమిలై మిక్కితనిలెనెనతుకరుతి | కాతు శెయ్ వాక్ కూతై శెయ్ తుకడై ముత్తై వాల్ కైయమోమ్ |

యాతుకిలిన్దెడికొండై వడమతురై ప్పిటన్ద | తాతు శేర్ తోళ్ కణ్ణనల్లాలై కణ్ణి శరణే ||

ఆ. — (యాతుమిలై) ఎల్లావల్ శ్రీలుమ్ మేప్పట్టపురుసార్థమన్తో నాంసారికదుఃఖనిచ్చిరూపకై వల్లమెన్దు అత్తై పురుషార్థమెన్దు పల్ శ్రీత్, కాతు పెరుక్కి వన్దు పురుక్, ఎల్లుళ్ళిత్తై యుమ్ కెడుత్తు కూతై చూక్కి నాపోలే, పణ్ణుళ్ళ నాంసారిక సుఖతై యుమ్మిన్దు, మిత్తి నై; ఆతిలాల్, శ్రీనిగ్గుళై తే శిరువనతారన్దున్దు కైయాలే పుతుక్కిణి త్తరమ్మ కైయడైయనాన కణ్ణనే పరమప్రాప్యమెనితార్.

అర్థము. — అతిలాల్ మిక్కితనిలై (౩) ఇల్లై ఎన్దెన్దు అత్తి (౬) కరుతి కాతు శెయ్ వాక్ (౯) కూతై శెయ్ తుకడై ముత్తై వాల్ కైయమోమ్ మా (౧౨) పుక్కిలికొండై కొడి కొళ్ (౧౫) మాడమ్ వడమతురై పిటన్ద (౧౮) తాతు శేర్ తోళ్ కణ్ణనల్లాలై (౨౧) శరణే ఇల్లై కణ్ణి శరణే (౨౪)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, వేటొన్దె ప్రయోజనమాకని నైత్తాల్ మున్దుళ్ళ భోగ తై యు మిమ్మనుమిత్తనై, నిరతిశయభోగ నానకృష్టనై యొట్టియ స్రాప్యమిలైయెనితార్.

అభిప్రాయము. — మిల్లిన ప్రయోజనమ్. ఏ తేను మొన్దున్, (౩) ఇల్లై, ఎన్దు పలకాలుమ్, అన్దవై త్తరమ్మ కైవల్యరూపమాన ప్రయోజనాన్దరై, (౬) అనుసన్దిత్తు, కాతు, శెయ్ వాక్కున్, (౯) ఆశ్రయమిచ్చునైన్దు కూతై యాచువినుమాపోలే మున్దుపోకిట హేయప్రయోజనముమ్, నశిత్తుపోమి త్తనై. పెరుక్కి, (౧౨) తుచల్ కిళిలన్దాన, కొడిక శై, ఉడైయ, (౧౫) మాడమ్మ కైయడైయిరుక్కెట. వడమతురై యిలే, అవతిరి త్తరనాన, (౧౮) తుచన్దిన్దయన్దాన మాళుబ్బుతమాన, తోళ్ కై యుడైయ, కృష్ణన్దెయ్యోమ్, (౨౧) ప్రాప్యతయా పుకలిడమావతు, ఒన్దుమిలై; ఇతునిరూపకై క్కుక్కొక్కొళ్ళలామ్. (౨౪) తాతు - పుష్పకేసరమ్.

అర్థము. — అంతికింబై మేల్లెనద ఏ యు (౩) తేను అనిపలమాణు అకైవల్యమునే (౬) తలంచి (దానిని పొందుట) చెప్పిన పెన్దెనగాడేసికొనదున్దుమించి (౯) మొట్టిన్దు; అల్లమై మునుపటినుంచియున్న సంపత్తుగూడ నశించును. శ్లాఘ్యమైన (౧౨) వస్త్రముల ధ్వజములు గల (౧౫) మేడిల నేనిడియున్న ఉత్తరముధురయంగు అవతిరించినవాడను (౧౮) మాలతోడేరియున్న భుజములుగల వాడనున ప్రకృష్టమితిప్ప (౨౧) మోగొకరక్షకము లేదుచూచిసరికదా! (౨౪)

ఈ. — ఒన్బు తామ్బట్టు. ఇనన్దెయ్ మొట్టియ వేణ్డెయ్ నెరక్షకమెన్దు పల్ శ్రీనవర్ కల్, పణ్ణునిన్దెయ్ కైయ కైయ అనర్థపుట్టు ప్పొనర్ కల్; ఆనపిన్బు, ఇనన్దు తుశరణమిలైయెనితార్. అష్ట కే, కైవల్యపురుషార్థతై చొప్పొక్కిటతాక పుమామ్.

(యాతుమిలైయత్) భగవద్వ్యతి రిక్తమాయగుప్ప తొన్దెప్పల్ శ్రీ, “ఇత్తోట్టియవేణు రక్షకమాయగుప్ప తొన్దుమిలై” ఎనుశోకి అష్ట రక్షకమాక నిన్దెత్తు. ౧ “సమన్తోదృశ్యతే కశ్చిత్” ఎన్దిప్రతిపత్తియై యతిలేపణ్ణి.

జీ.ఆ॥ ఒన్బు తామ్బట్టు (యాతుమిలైయత్). “యాతుమిలై మిక్కితనిల్” ఎన్దు తొడక్కి, “కడై ముత్తై వాల్ కైయమోమ్ - కణ్ణనల్లాలై కణ్ణి శరణే” ఎన్ది పద్య శక్తిగూర్చి త్తవతారికై (ఇవనైయొట్టియవిత్తాది). ఇన్దపద్య శక్తిగూర్చి అనుభవతై చొప్పొక్కిటతై యోజనాన్దరమ్ (అన్దిక్కొయిత్తాది).

ఇతినిల్ - మిక్కితని - యాతుమిలై - ఎన్దెనతుకరుతి” ఎన్దెన్దయమ్. భగవత్పర రాయరుప్పార్, “అన్దిన్దెన్ద త్తప్రప్రాప్తికళు క్కీళ్ళనైయొట్టియవేటొనశ క్తిమానిలై” ఎన్దు బుద్ధిపణ్ణుమై, ఇద్దవత్తెక్కలిలే యివర్ కళ్ బుద్ధిపణ్ణువర్ కశ్చెన్దార్ (సమర్థయత్తాది).

౨౨ తిరువాయ్మొళి - ప - ౧ - తి - కొండవెడ్డి - ౯ - పా - యాతుమిల్లై వ్యాఖ్యానజల్.

ఈ - (కాతు శెయ్ వాళకూతై శెయ్ తు) కాతు పెరుక్కప్పక్క, వణ్ణుళ్యయోగ్యతైయెయ్యుడెడుతుక్కుజై యాక్కీనా వోళే. (కడై ముడై వాల్క్కియై మొమ్) తణ్ణితానముత్తై మైయా లే వాల్క్కిడవ వాల్క్కియై - సంసార త్తిలే వళలుడుట్టియుమాయ్ అళాయ్ కుళాయాయ్ వోరు నతు, అతువుణ్ణాడక్కెడుమిత్త నై. ఆవ తిలతు రక్షకమాకమా ట్టాతు; అతిన్బక్కలిలే న్యస్తభరనా యిరుక్కెయాలే, తాళశెయ్ తు కొళ్ళుమత్త నై యు మిల్తుక్కుమ్.

(మాతుకిలిత్యాది) కంసక నాల్క్కితానాయ్, అలజ్కారమాక క్కట్టినకొడియై కృష్ణనుడై య వవతారత్తు క్కెన్టైనినై తిరుక్కి తారాయ్ బోవర్. శిశుపాలక, పాణిగ్రహ ణత్తుక్కుడలాకచ్చయిత శడణ్ణుకళడై య త్త నకు - డలాక నెనైత్తుక్కిప్పిడితానితే. (తాతిత్యాది) వైడయ నితొడక్కమాన మాలై కళాలే యలజ్పుతమాన తిరు త్తోళకళై యుడై యవళ. వేటొరుప్రయోజనన్దా వేణ్డ. (అల్లాలిలైకణ్డిరళరణ్) అవనైయెట్టియ వేటొరక్షక మాక వల్లొరువస్తు విలైకిడికోళే.

వైవ్యసరమానవోతు, (యాతుమిత్త్యాది) “ఇవ్వాత్తానుభవనుఖత్తుక్కు మేట్టుట్టిరుప్పొన్టై” ఎన్ఱు, అవ్వరుకే భగవదనుభవనుఖ ముణ్డేయాకిలు మత్తైయేబుద్ధిపణ్ణి క్కాతు పెరుక్కప్పక్కవళ, అత్తైప్పలకాలు మఱు త్తువైత్తు మున్బుత్తైయోగ్య తైయణ్ణాడ క్కెడుక్కుమావోలే, భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు యోగ్యమాన సంసార త్తిలే శబ్దాదివిషయజ్ఞై యనుభవిత్తిరుక్కు మత్తైయు మిల్తుక్కుమ్; ఆనపిన్బు, సర్వాధిక నానకృష్ణనే పరమ ప్రాప్యనై.

జీ-అ-స-సన్నదాం సమాహారేణగాంవినివర్తనే । సమర్థోదృశ్యతేకశ్చిత్తంవివాపురహాత్తమమ్ ” అతుకరుతి-వ్యతి-కదేవతైయెనైత్తు - కూతై - మూళి. కడై - తణ్ణిమై వళలుమకుట్టియుమాయ్ - కుళాయ్ కుళాయ్ - సంభ్రమవ్యాపారమ్ - సంసార త్తిలే వాల్క్కికటకేడామ్ ప్రకాశమై న్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (ఆవత్తిలిత్యాదివాక్యవివృత్యతై). అతు - దేవతాస్తరమ్.

“మాతుకిలికొడిక్కోళే మాడవిడమతురైప్పిణ్డ.” పెరియత్తుకిలైయై డైత్తాన కొడికళై యుడైయమాడప్పళై యుడైత్తాయుక్కఱు విడమకురైయలేయవతిరై న్నెన్ఱు శబ్దార్థమ్. తుకిల్ - ఆడై. కొడికళాలుడైన వలజ్కారత్తై చొల్లి, ఆనస్తరమ్, “పిణ్డ” ఎన్ఱు తుక్కుభా వమ్ (కంసరిత్యాది). ఇప్పిడిపిఠర్ క్కాకచ్చెయ్ తతు - అవసుక్కానవిడమున్టొవెన్ఱు (శిశుపాలనిత్యాది). శడణ్ణు - క్రియ. “తాతు” ఎన్ఱు - ఉల్లితొళాయ్, మాలైయెలక్షీక్కిఱతు. శబ్దార్థమ్ (వైడయన్తీత్యాది). ఇత్తొళఫలితమ్ (వేటొరువిత్యాది). “కణ్ణనల్లాల్ - శరణ్ ఇత్తైకణ్డిర్” ఎన్ఱు న్నయిత్తరమ్ (ఆవనైయెట్టియవిత్యాది).

“అతుకరుతి” ఎన్ఱు తుక్కురమ్ (అవ్వరుకేయత్యాది). “అతుకరుతి” ఎన్ఱు - అత్తానుభవతైబుద్ధిపణ్ణియెన్ఱు పడి. (అత్తైయుమిల్తు క్కుమ్ ఎన్ఱు శబ్దత్తై - భగవదనుభవతై సముచ్చయిక్కిఱతు. ఇన్ఱపక్ష త్తిల్, “శరణ్” ఎన్ఱు - ప్రాప్యమైన్ఱు పడి. ఇతనిల్ - మిక్కితు - యాతుమిల్లై - ఎన్ఱైత్తుకరుతియెన్ఱు కొడజ్జి, వాల్క్కియై మొమ్; ఆనపిన్బు, మాతుకిలినిత్యారభ్య, కణ్ణనల్లాలిలైకణ్డిర్ శరణ్ తైన్ఱయమ్.

అ-అ-వి “తాతు” ఎన్ఱు - ఉల్లితొళాయ్, మాలైయెలక్షీక్కిఱతు. ఇత్తై చొల్లికటకే - ఇవన్తైయనుభవిక్కుమతే స్వయంప్రయో జనమైన్ఱు తోబోరుక్కెక్కాక వెన్నుమత్తై వ్యతిరేకిముఖత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (వేటొరువిత్యాది).

ప్ర-తి-ఒన్నతామ్మట్టు (యాతుమిల్లైయత్యాది). “సంసదాంసమాహారే విపదాంవినివర్తనే । సమర్థోదృశ్యతేకశ్చిత్తంవివాపురహా త్తమమ్.”

తాత్పర్యము. — ఇదియేపరమోపాయమని యధ్యవసించి దేవతాస్తరములను భజించువారు ముందున్న విశ్వరూపునుగూడపోగొట్టు కొని యచరమును బొందుదురుగాన మనకు సర్వలక్ష్యరాలజ్ఞులై మైనమధురాపురిలో నవతరించిన పరమభోగ్యుడైన శ్రీకృష్ణునికంటె మఱియొకరక్షకములేదు.

మూ.—కణ్ణనల్లాల్లైకణ్ణీర్ శరణతునిఱ్ఱువన్దు | మణ్ణిన్బరనీక్కుతత్తేవడమతురైప్పిఱన్దాన్ |

తిణ్ణమానుమ్ముడై మెయుమ్మడేలననడి శేర్ త్తుయ్మినా | వణ్ణ వేణ్ణానున్దు తాళుమవనన్బిమల్ శ్రీత్రయే|| ౧౦||

ఆ.— (కణ్ణనల్లాల్) కృష్ణనల్లతుశరణిత్తెయిన్బరనే తన్నుడైయ రత్తుకత్తై నిలైనిఱుత్తైక్కాక శ్రీమధురైయిలేవన్దుపిఱన్దుళి భూభారావతరణమ్బుణ్ణి, జగత్తైరక్షిత్తురుళినాన్; ఆనాల్, అవనేరత్తుకా; ఆనపిన్దు, ఉగ్గళుక్కాక వళిమానిక్కుప్పడుకిఱ వన్దుక్క-
తైయు మవన్దురువడికిళితే శేషత్వేన సమర్పియున్దోళ్, ఉగ్గళుక్కాక వళిమానిక్కుప్పడుకిఱవైయుమ్ నిజగుమవన్దుక్రేషమ్, ఇతిలాగుం
శయమిలైయొన్దిటార్.

అన్వ.— కణ్ణనల్లాల్ శరణ్ ఇల్లైకణ్ణీర్; (౩) ఆతు నిఱ్ఱు మణ్ణిక్ పారమ్ (౬) నీక్కుతఱ్ఱు వన్దు వడమతురై (౯) పిఱన్దాన్
నుమ్ ఉడైమై (౧౨) ఉణ్ణేల్ అవనడి తిణ్ణమా (౧౫) శేర్ త్తుయ్మినా ఎణ్ణవేణ్ణా నుమ్ముతు (౧౮) ఆతుమ్ ఆవన్బి మల్ శ్రీ (౨౧)
ఇల్లై. (౨౨)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, తానేప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమెన్నుమిడమ్ నిలైనిఱుత్తైక్కాక వవతరిత్తు భూభారనిరసనమ్బుణ్ణి కృష్ణ
న్దిరువడికిళితే, నీడల్ ప్రాప్యప్రాపకమెన్దు నిన్దైత్తిరుక్కిఱవన్దు తైయిల్లామ్ దృఢమాక సమర్పియున్దోళ్నిటార్.

కృష్ణనల్లతు, వేణ్ణప్రాప్యప్రాపకజ్యో, ఇల్లైకిడికోళ్, (౩) అన్తతన్నుడైయప్రాప్యప్రాపక భావమ్, లోకత్తిలేనిఱ్ఱుక్కాకవుమ్,
తన్బిరోధికళాన వాసురప్రకృతికళాకిఱభూభారత్తై, (౬) పోక్కుక్కైక్కాకవుమ్, నాగవర్మజుత్తైవిట్టువన్దువడమతురైయిలే, (౯) అవ
తరత్తాన్; ఆనపిన్దు, ఉగ్గళుక్కాకనిన్దైత్తిరుక్కిఱ, వదార్థమ్, (౧౨) ఉణ్ణామాకిల్, అవన్దురువడికిళితే, దృఢమాక, (౧౫) సమర్పియు
న్దోళ్; విచారిక్కువేణ్ణా, ఉగ్గళుడైయ, (౧౮) ప్రాప్యప్రాపకరూపమాన సమస్తవదార్థజుమ్, ౧౮ “మాతాపితాభ్రాతానివాసశ్చరణం
సుహృద్గతర్నారాయణః” ఎన్దు సర్వవిధబంధువాసవనైయొట్టియ, వేణ్ణస్సనిఱ్ఱుమా యిరుప్పత్తురువన్దు, (౨౧) ఇల్లై. (౨౨)

ఆర్థము.— శ్రీకృష్ణునికింటే వేణురత్తుకము లేదునుమి; (౩) అన్దేయాయుర్థమును నిలుపుటకును భూభారమును (౬) పోగొట్టు
టకును వచ్చి ఉత్తరమధురయందు (౯) అవతరించెను మికు సొమ్ము (౧౨) ఉన్న యెడల వానిశ్రీపాదములయందు, దృఢముగా (౧౫)
సమర్పించియుజ్జీవించుడి సందేహింపవలదు, మియొక్క (౧౮) సమస్తవస్తువులను ఆసర్వేశ్వరునిదేతప్ప వేణు (౨౧) మీది యేవన్దువు
నులేదు. (౨౨).

ఈ.— పత్తామ్బుట్టు. తాన్ శరణమెన్నుమర్థత్తై ప్రతిష్ఠిక్కైక్కాక వవతరిత్తకృష్ణన్దిరువడికిళై యాశ్ర
యియున్దోళ్ శ్రేన్దిటార్.

(కణ్ణనిత్యాది) కృష్ణనైయొట్టియ వేణుశరణమావారిలై యెన్నుమిన్వర్థమ్ నిలైనిఱ్ఱుక్కాక, ఇన్వర్థత్తేన్దా
పిక్కైక్కాకవుమ్, అతుక్కుఱుప్పాక భూభారత్తై పోక్కుక్కైక్కాకవుమ్ తిరువవతారమ్బుణ్ణినాన్; ఆనపిన్దు, నీడ
ళుమ్, ఉగ్గళుడైయై యెన్నునిన్దైత్తిరున్దన వుణ్ణాకిల్ కడుకవన్దురువడికిళితే శేషత్వేన దృఢమాక సమర్పియున్దోళ్.
ఉణ్ణేలన్బతు - స్వపక్షత్తాలిల్లై, అవర్కళుడైయ వన్యథాజ్ఞానత్తాలుణ్డాన ప్రతిపత్తియాలే వన్దనవుణ్ణాకిల్లెన్.

జీ-ఆ|| పత్తామ్బుట్టు (కణ్ణనిత్యాది). “కణ్ణనల్లాల్లైకణ్ణీర్ శరణతునిఱ్ఱువన్దు - వడమతురైప్పిఱన్దాన్ - అవనడిశేర్ త్తుయ్మినా”
ఎన్దువల్ శ్రీ క్కటాక్షీత్తవతారిక్ (తాళ శరణమిత్యాది).

“ఆతు” ఎన్దుతుక్కు-ప్పొరుళ్ (ఇవ్వర్థమెన్బతు). “మణ్ణిక్ పారమ్ నీక్కుతఱ్ఱు” ఎన్దురుక్క, “శరణతునిఱ్ఱు” ఎన్దిఱ
మాత్రత్తై చొప్పిలువానెన్నెన్న (ఇవ్వర్థత్తైయిత్యాది). ఇవ్వర్థత్తేనాపిక్కై ప్రధానప్రయోజనమ్, భూభారనిరసనమేతదుపయుక్త మెన్దు
పడి. “నీక్కుతఱ్ఱు” ఎన్దిఱ ఏవకారమ్ నిరర్థకావ్యయమాతల్; “ఆతునిఱ్ఱు” ఎన్దిఱవిడిత్తిలేమాట్టి, ఆతునిఱ్ఱు వే యెన్నుతల్.
తిణ్ణమా - దృఢమాక. “ఉణ్ణేల్” ఎన్దిఱ యదిశబ్దార్థమ్ (ఉణ్ణేలిత్యాది).

౨౪ తిరువాయ్ మొట్టి.—౯ - ప - ౧ - తి - కొణ్డపెట్టేర్ - ౧౦ - పా - కణ్డనల్లాల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞుల్.

ఈ.— (ఎట్టవేట్టా) “ఇతుతానవనతో? నమ్మనో?” ఎట్టువిచారిక్కవేణ్డా, ఉజ్జళ్ళోడుజ్జళ్ళుడై మెయోడువాళియతి వనరుక్కేషమ్. (మల్ శ్రీలైయే) వేటిలై. అన్తిక్కే, ఉజ్జళ్ళుడైయ భరత్తిల్ కర్తవ్యాంశమడైయ ఉజ్జళ్ళతలైయలే కిడక్కిటతల్ల, ఎల్లామవన్బక్కలిలే కిడక్కిట తెన్నుతల్. (మల్ శ్రీలై) ఫలసిద్ధిక్కిడాన సాధనముమవనై యొట్టియ విత్తై. సమిడైచాతి, సావిత్రిపాతియాక నీజ్జళ్ళు మొరుతలై కూట్టుప్పడవేణ్డవతిలై. ౧౦.

౩-౪. నున్నతాతుమ్ - ఉజ్జళ్ళుడైయ వాత్తాత్తేయజ్జళ్ళొమ్, అవనన్తి - అనుక్కు శేషమన్తి, మల్ శ్రీలై - స్వనిష్ఠమాయరుప్పత్తిలై ద్వితీ యార్జతుక్కు, నున్నతాతుమ్ - ఉజ్జళ్ళుడైయ సర్వధరగ్గళుమ్, అవనన్తి - అవన్బక్కలాట్టియ, మల్ శ్రీలై - ఉజ్జళ్ళిడత్తిలిలైయెచ్చ పడి. ఉ పా యాన్తుజ్జళ్ళుమ్ సాధనకానిట్టా, “మల్ శ్రీలై” ఎన్నానెన్నెన్న (ఫలసిద్ధిక్కిత్యాది). “అవనైయన్తిమల్ శ్రీలై” ఎన్నాయ్, ఏవకా రాన్తిమ్ (సమిడైయత్యాది. అవణియావట్టుత్తుక్కు ఐన్నాటు సమిత్తుమ్ ఐన్నాటు గాయత్రియమ్ పణ్ణలాకాతాప్పోలే, అవమోడు నీజ్జ ళు మొరుకూట్టుప్పడ వొణ్ణాత్తెప్పడి. కణ్డనల్లాల్వైయోడజ్జే, నీక్కుతత్తే - వచ్చ - వడమతురై ప్పిటన్డా, నున్నుడైయెయ్జేల్ - శీర్ణ మా - అవనడిశేర్ త్తయమిసా; ఎట్టవేట్టావిత్తారభ్యాసయిం. ౧౦.

౪-౪-వి॥ (ఫలసిద్ధిక్కిడానవిత్తాది), అతు, ఫలవిసన్బళసాధనమిత్తనైయితే; ఫలసన్బళసాధనమవనైయొట్టియ వేటిలై యెన్ది తార్. ఇప్పిడత్తిలే ౧ “రత్నత్తుక్కు పులకతైపోలేయమ్” ఎన్దికవాక్యతై యనుసన్దిపుతు.

తాత్పర్యము.—తానే రక్షకుడనెడి మాటనుస్థాపించుటకై యవతరించి భూభారమును బోగొట్టిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములయందు మీదియని భ్రమించిన పదార్థములన్నింటిని వానిదియని తలంపుతోడు సమర్పించి యాశ్రయించు. ౧౦.

మూ.—ఆతుమిలైమల్ శ్రీలైవనిలై న్నతు వేతుణిన్దు । తాతుశేర్ తోళ్ళొణ్డనైక్కురుకూర్చ్చడకోవణ్ శొన్న ।

తీతిలాతిప్పెట్టమిల్ల కళివై యాయరిత్తుళిప్పత్తుమ్ । ఓతవల్లపిరాక్కళ్ నమ్మెయాళుడై యార్కళ్ పణ్డే॥ ౧౧

అత్వార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

౪.— (ఆతుమిలై ఆత్మాయజ్జళ్ళొమ్వచ్చుక్కేషమ్మెన్తుణినిరున్ద శడకోవణ్, తాతుశేర్ తోళ్ళొణ్డనైచ్చొన్న, నిరవన్బ మాయ కల్యాణమాన విత్తిరువాయ్ మొట్టియైయోతవల్లమహాత్మాక్కళ్, సమక్కుప్పణ్డే స్వామిక శ్లెన్దితార్. తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్బిళ్ళాత్తిరువడిక శేషరణమ్.

అన్బ.— అనన్తి మల్ శ్రీలై ఆతుమ్ (౩) ఇలై ఎత్తువే తుణిన్దు (౬) తాతుశేర్ తోళ్ళొణ్డనై, (౯) కురుకూర్చ్చడకోవణ్ శొన్న తీతు (౧౨) ఇలాతి ఒణ్ తమిల్లకళ్ (౧౫) ఇనై ఆయిరత్తుళ్ ఇప్పత్తుమ్, (౧౮) ఓతవల్ల పిరాక్కళ్ పణ్డే, (౨౧) నమ్మె ఆళ్ళుడైయార్కళ్. (౨౩) ౧౧.

పన్నీ.— అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ఫలమాక, ఇతుకల్ శ్రీలైపల్ శ్రీలైయెయళిచ్చెయ్కితార్. అవనైయొట్టియ, వేణ్, ప్రాప్యప్రాపకమాయరుప్పతొరువన్తువుమ్, (౩) ఇలై, ఎన్నుమత్తెయ్, అధ్యవనిత్తు (౬) మాలాలబ్బొ తిమాన, తోళ్ళొణ్డైయడైయనాకైయాలే నిరతిశయ భోగ్యనాయ్. ఆశ్రితభవ్యనానకృష్ణనై, (౬) అత్వార్, ఆరుళిచ్చెయ్తతాయ్, శన్బార్జ్జణ్ముల్ శ్రీలై, (౧౨) అల్ శ్రీలై, బహుగుణమాయ్, ద్రామిడరూపమాన, (౧౫) ఇనై, ఆయిరత్తుళ్, ఇప్పత్తెయ్మమ్, (౧౮) ఆభ్యసిక్కిప్పల్, ఉపకారకరానవర్కళ్, ఇన్దవభ్యాసార్థమాన శరీర పరిగ్రహమృణ్ణిన కాలమే తొడజ్జి, (౨౧) సమక్కు, సాధ భూతిర్. (౨౩) ఇతుకలిత్తుతై. ఇతుశీర్వకైయెళిత్తు “కలివిరుత్తిమ్” ఎన్నారుముళర్. ౧౧.

వాదికేసరిఆహ్రికియమణవాళిచ్చియర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

అర్థము.—ఆశ్రియోపతికంటే వేణురక్షకము ఎదియ (౩) లేదు అనెడియర్థమునే అధ్యవనించి, (౬) మాలతోడేరియన్న భుజ ములుగల శ్రీకృష్ణునివిషయమై (౯) తిరునగరియందు వేంచేసియున్ననమ్మాళ్వార్లు సాదించినవియ దోషము (౧౨) లేనివియు సుందర ములైనవియు ద్రావిడభాషారూపములైనవియనైన(౧౫) ఈ వేయిపాశురములలో, జేరిన ఈపదిపాశురములను, (౧౮) అధ్యయనముఁజేయఁ దగిన ఉపకారకులు మునుపే (౨౧) మనలను దాసులుగాఁగఁపవారు. (౨౩) ౧౧.

(2) తిరునామ మొట్టి - ౯ - ప - ౧ - తి - కొండ పెడీర్ - ౧౧ - పా - ఆతుమిలై వ్యాఖ్యానం.

ఈ - నిగమ త్తిల్, ౧ “అధ్యేష్యతే చయశమమ్” ఎన్ఱుతోడగ్గి యనరుళిచ్చెయ్ తాప్పలే, ఇత్తిరునామ మొట్టి యభ్యసిప్పారెనకు - ప్రియకరైర్ తార్.

(ఆతుమిలై మల్ నననిలెన్ఱు వేతుణిన్ఱు) అవనైయొట్టియ వేతుప్రాప్య ప్రాపకజగిల్లయెచ్చధ్యవసిత్తు. ఇవర్ క్కిప్పడి యిన్ఱవ్యననాయలై కొ మత్తా రైన్ఱాల్; వేతున్ఱాల్ అవనుడై యత్ హమ్ తోళ్ మాల్లె యుమన్ఱా (తాతి త్యాది) అవనుడై య సానర్యముయిల్ బ్రవరై యిప్పడి తునియప్పణ్ణిల్. (తీతిహత) కథాన్ఱరప్రస్తావ మిప్పిక్కే యిరుక్కే. (బడ్డమిట్టిక్కే) ఉళ్ళున్ఱానవర్గతై యడై య నెళియిట్టుక్కొడుక్కనల్ న్ద్రాయరుక్కే. నిర్దోషమాయ, బహుగుణమాన నై యెన్ఱుమామ్ (ఓతవల్లపరాక్కళ్) ఇప్పతై యధికరిక్కనల్ల వుపకారకర్. సంసార త్తితన్ఱైయుమ్, ఈశ్వరనుడై య ప్రాప్యప్రాపకభావముమితే ఇత్తిరునామ మొట్టియిచ్చిల్లల్లు ; ఇత్తై యభ్యసిక్కవే, తీయ వట్టియై తవిర్ న్దు సల్ వట్టిపోకత్తోడఱునర్కళి. ఇతుక్కు మేచ్చడవివర్క్కు పకారమిలై యిటైయివర్కళ్ పణ్ణునతు, (నమ్మెయాళుడై నూర్కళ్ వడ్డే) ఒరుడన్ఱ త్తితే యిత్తై యభ్యసిక్కే క్కిడాన వధికారతై యురై యరాయరుప్ప రాకిత్, అనర్కళ్ వడ్డే సమక్కు నాధభూతర్. ౧ “అధ్యేష్యతే” ఎన్ఱుటపడియే, ఇత్తై యభ్యసిక్కే క్కిడాన యోగ్యతై యుళ్ళ జన్మదొడగ్గి నమక్కునాధర్.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిలై తిరువడికళ్ళేరణమ్.

భి-ఆ॥ నిగమమ్ (ఆతుమిలై యిత్తాది. ఒతవల్లపరాక్కళ్ సమ్మెయాళుడైయార్కళ్ వడ్డే” ఎన్ఱుటపడియై క్కిటాక్షితనతారికై (అధ్యేష్యతై ఇత్తాది). “అధ్యేష్యతే చయశమమ్ ధర్మ్యం సంవాదమావయోః । జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాహ మిష్టస్సాన్యమితి మేమతిః” ఇతిగీతాస్య స్టావకే. “నమ్మెయాళుడైయార్కళ్” ఎన్నానిఱు, “ప్రియకరైర్” ఎన్నానెన్నెన్నిల్, అవర్ స్వస్వరూపత్తుక్కిడాక వరుళిచ్చెయ్ తాలుమ్, వస్తునీత్యాస్వప్రబధాధిక రైక్కళ్ తమక్కు ప్రియవిషయమెన్నలాయితే యిప్పట, ఆకై యాలేయిప్పడియళిచ్చెయ్యక్కులై యిలైయెన్ఱుకుత్తు.

“అవనిల్ - మల్లు - ఆతుమిలై - ఎన్ఱుతువేతుణిన్ఱు” ఎన్ఱున్ఱయిప్పట. అవనైయొట్టియ వేతుమిలైయెన్ఱు తైయే యభ్యవ సిత్తెన్ఱుశబ్దార్థమ్. “అవర మెన్ఱు” ఎన్ఱుఅపాట్రితే, “అవనైయొట్టియ విషయన్ఱళిభోగ్యజ్ఞో” ఎన్ఱైయాలే - అవనేభోగ్య నెన్ఱమ్, “మల్ల హ్నిన్ఱై” ఎన్ఱుఅపాట్రితే, ఉపాయసౌకర్యతైచ్చొల్లుకైయాలే - అవనేయపాయమెన్ఱమ్ సిద్ధితీతే; అత్తైయిటొణ్ణై (వేతుప్రాప్య ప్రాపకజగిల్లయెచ్చధ్యవసిత్తు) ఎన్ఱుతార్. మేలుక్కవతారికై (ఇవర్క్కిత్తాది). ఇత్తాల ఫలితమ్ (అవనుడైయవిత్తాది). ప్రబన్ఱత్తుక్కు త్తితేతెన్న (కథాన్ఱరైత్తాది). ద్వితీయార్థత్తుక్కు, లక్షణహానియిల్లాతివన్ఱ పడి. ఒన్ఱై-అమ్మను ఆమ్మకేతెన్న (ఉళ్ళున్ఱానవిత్తాది). నిర్దోషమాయె న్ఱుతు - లక్షణహానియాకిఱదోషమిన్ఱిక్కేయెన్ఱ పడి. ఇత్తై యభ్యసిత్తవర్కళివర్క్కుచ్చెయ్ త వుపకారమేతెన్న (సంసార త్తినిత్తాది). “పడ్డే” ఎన్ఱుతుక్కు - పూర్వజన్మమేతోడగ్గి నమక్కు నాధభూతరెన్ఱు వివక్షిత్తు, అన్ఱేతోడగ్గి యివర్కళ్ తమక్కు నాధభూత రెన్ఱుక్కు మేతువరుళిచ్చెయ్కేతార్ (ఒరుజన్ఱ త్తితేయిత్తాది). ఉక్తార్థతై ప్రమాణముఖతాలే స్థిరీకరిక్కితార్ (ఒరుజన్ఱ త్తితేయిత్తాది). ఉక్తార్థతై ప్రమాణముఖతాలే స్థిరీకరిక్కితార్ (అధ్యేష్యతై ఇత్తాది). ఆతావతు - యః - అవయోః - ఇమమ్ - సంవాదమ్ - అధ్యే ష్యతే - అధ్యయనమృణ్ణిక్కడవనెన్ఱు భవిష్యదర్థమాక చొన్నాప్పలే, “పడ్డే” సమ్మెయాళుడైయార్కళ్” ఎన్ఱుతు మెన్ఱపడి.

ఆ-ఆ-వి॥ (అధ్యేష్యతై ఇత్తాది). “అధ్యేష్యతే చయశమమ్ ధర్మ్యం సంవాదమావయోః । జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాహ మిష్టస్సాన్యమితి మేమతిః” శ్రీభగవద్గీతై యరుళిచ్చెయ్ త వన్ఱరమ్, “ధర్మత్తోడే కూడియిరుప్పతాయ్, ఉనక్కు మెనక్కుమున్ఱాన విన్ఱసంవాదతై యాతొరుత్త సధ్యయనమృణ్ణిక్కడవన్; సమ్మె యుపాసనమృణ్ణినవన్ఱక్కులున్ఱానవుక ప్పెల్లా మవన్ఱక్కులితేయిన్ఱు” ఎన్ఱుకృష్ణ సరుళిచ్చెయ్ తానీతే.

తి-౨. : : 'వచ్చే' ఎన్నతు - యోగ్యతైయళ్ళు జన్మ నొడజ్జియెన్టపడి. 'అధీతే' ఎన్నతే 'అధ్యేష్యతే' ఎన్నయా లే యోగ్యతైయళ్ళు వచ్చేయొడజ్జియెన్టకు. 'ప్రియకరెన్టు తో' బుకిఱతు 'ఎన్టరుళిచ్చెయవర్. ఆతుమి లైయిత్తార్భస్, క్రమేణావ్యయః 'తాతు' ఎన్ను - ఉల్లితమోయ్. మాలైదులక్షిత్తు, మాలైయోడేశేరన్ద తో' శైయడైయ కృష్టనైయెన్ట శబ్దార్థమ్. ౧౧.

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

[౨-తి. - (ఓతవల్లపిరాక్కళ్) [భ-గీ-౧౨]. 'అధ్యేష్యతే'చయ ఇమందర్త్యం సంవాదమావయోః | జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాగా మిష్టి, చాన్యమితిమేమతిః || ౨౦ ||']

మణవాళమామునికళ్ తిరువడికళేశరణమ్

తాత్పర్యము. - శ్రియఃపతిని దష్టవేణుప్రాప్యప్రాపకములు లేవని యధ్యవసించి, అత్యాకర్షకమైన వసమాలను ధరించిన యాశ్రీశీష్ట ముని విషయముగ నమ్మాళ్వార్లు నాదించిన వేయిపాశురములలో నీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారే మనకు పరమ ప్రాప్తులు. ౧౧.

[దమిడోపనిషత్సంక్షిప్త తియిలి తిరువాయ్మొళి క్కానళ్లొకమ్.

(కొండ్లపెట్టిర్) ఆద్యేచకారనవమే శతకేశరారి స్తచ్చేషతానుభవసన్తతి నమ్మతేన |

నిశ్చిత్వసర్వవిధబంధుతయాతమిశ మాపత్సఖం ప్రణమతే తివరోపదేశమ్.

వాదికేసరిఅమ్మకియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము - శతారిః - నమ్మాళ్వార్లు, నవమే - తొమ్మిదవదైన, శతకే - పత్తునందు, ఆద్యే - మొదటితిరువాయ్మొళిలో, తచ్చేష తానుభవసన్తతి నమ్మతేన - ఆధగవచ్చేషతానుభవమునందు వచ్చుదిగల భాగవతులసమ్మతిచేత, తమ్ - ఆ, ఈశమ్ - సర్వేశ్వరుని, సర్వవిధ బంధుతయా - సకలవిధబంధువగుటచేత, ఆపత్సఖమ్ - ఆపత్కాలమందు స్నేహితునిగా, నిశ్చిత్వ - నిశ్చయించి, ప్రణమతే - (అసర్వేశ్వరుని) నమస్కరించుదు, ఇతి - అని, తివరోపదేశమ్ - పరులకుపదేశమును, చకార - చేసిరి. ౧౨.

తాత్పర్యము. - 'కొండ్లపెట్టిర్' అనెడు తిరువాయ్మొళిలోనమ్మాళ్వార్లు, భగవచ్చేషతానుభవమునే పరమపురుషార్థముగ నిర్ణయించి భాగవతులయభిప్రాయము ననుసరించినవారై, లోకులనుగుఱించి, 'ఓ! జనులారా! మీరు బంధువులుగాను రక్షకులుగాను తలచుకొని దార పుత్రాదులు సోపాధికబంధువులై ఆధనాద్యుపాధులున్నవఱకే బంధువులుగానటించి యాపత్కాలమందు పేక్షింతురు; సర్వేశ్వరుని డల్లుగాక నిరుపాధిక సకలవిధ బంధువైయాపత్సఖుడైరక్షించును అని చక్కగా నీయర్థమును విమర్శించి నిశ్చయించుకొనియితిరులను మోక్ష యజ్ఞిసర్వేశ్వరుని నేయాశ్రయించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

[౨-తా. - (కొండ్లపెట్టిర్) ఆపద్బస్థిత్యకీర్త్యా దృఢమతిజననా దైత్యనాశాయభూమా

జాతత్వాదు త్తరస్యాంపురిమధురపదాలబ్ధౌతాయాందయాద్ధేః |

బంధోకృష్ణస్యపాదాశ్రయణ మిహావినానోసహాయః పుమగ్ధో

రక్షోసామర్థ్యహానేర్భవినఃకలిహితం కారిసూనుర్బభాషే.

౧౩

అర్థము. - ఆపద్బస్థిత్యకీర్త్యా-ఆపత్ (ప్రళయ) కాలమందు (రక్షించి) బంధువగుటవలనఁ గలిగినకీర్తిచేతను, దృఢమతిజననా - (తనయందు) దృఢమయిన విశ్వాసమునుబుట్టించుటవలనను, దైత్యనాశాయ - అసురపథార్థమై, భూమా - భూలోకమందు, ఉత్తరస్యాత్ - ఉత్తరదిక్కునందున్న, మధురపదాలబ్ధౌతాయామ్ - మధురమునుపదముచేసలబ్ధురింపబడిన, పురి-పట్టణమందు, దయాద్ధేః-సముద్రమునందలి (తమ) కృపచేత, జాతత్వాత్ - అవతరించుటవలనను, బంధో - బంధువైన, కృష్ణస్య - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పాదాశ్రయణంవిహా - శ్రీపాదములనాశ్రయించుటతప్ప, రక్షోసామర్థ్యహానేః - (తనను) రక్షించుకొనుటకుశక్తిలేనటువంటి, భవినః - సంసారిచేతినునికి, ౧౩.

యః - (వేణు) సహాయమును, పురుషః - పురుషార్థమును, మో - లేదు, ఇతి - అనియెడి, హితమ్ - హితమును, ఇహ- ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, కారినూనుః - నమ్మాళ్వార్లు, బభావే - వక్కాణించిరి

౯౩.

వ్యా.—(అపద్భిన్నత్వకీర్త్యా) ఎణ్ణిశైయ్యుక్తియై మేలుమ్ మున్ ద్రవుముణ్డపిరాళ్ - ప్రళయపత్తిలే యెల్లాలోకజ్జశైయ్యున్దిరువయిన్ ద్రోలేనైతురక్షితు అత్తలే మిళవుణ్డొణ్డప్పడుకైయాలమ్, (దృఢమతిజననాత్) కణ్డెయ్యెన్ద్రలే యేన్ద్రమరము మెయ్తెన్ద్రొర్ముకిలై-చక్ర వర్తితిరుమక నా యెరుతిరుచ్చరత్తలే సప్తసాలజ్జశైయ్యుమ్ భేడిత్తు, (శక్తి తత్త్వానీత్) ఎన్దిరున్దవాశితర్ము. ౨. జనయన్ ప్రత్యయన్ద్రవా" ఎన్దిరిండియే గృధవిశ్వాసత్తై యుణ్డొక్కకైయాలమ్; (దైత్యనాశాయభూమాజాతత్వాదుత్తరస్యాంపురి మధురపదాలజ్జుత్తై) యాం దయాన్దై) మరుళ్ కొళ్ శెయ్కై యశురర్మద్య వడమతురైప్పిణ్డొన్దుళ్ కొళ్ళాశాయయ్యెల్లాల్ - పూతనాశకటాద్యమరనిర సనార్థము-క త్తై పరమకృపైయాలే వడమతురైయిలే కృష్ణనాయవన్దవతరికైయాలమ్; మేలిట్పొట్టుక్కోతోణుమ్, "వడమతురై ప్పిణ్డవన్ సమ్మిళ్ళోశరణెన్ద్రయ్యై," "అతిర్ కొళ్ శెయ్కై యశురర్మద్య వడమతురైప్పిణ్డొన్దుళ్," "మలైమాతూర్ వడమతురై ప్పిణ్డవన్ వణ్బుకల్లొల్లియుయ్యై," "పెన్ద్రొత్తాయన్ వడమతురైప్పిణ్డొన్దుళ్," "వాన్ద్రొత్తాయన్ వడమతురైప్పిణ్డవన్," "మాతు కితిన్ కొడిక్కొళ్ మాడ వడమతురైప్పిణ్డ," "మణ్ణిన్బరమ్మనీక్కుతిత్తేన్ వడమతురైప్పిణ్డొన్దుళ్" ఎన్దు విరోధినిరసనార్థమాక వడ మతురైయిలే వన్దవతరిత్తరుళినైయే ప్రళంసిక్కైయాలే, ఇవన్ద్రొలే తానేయన్దరగాధైకళుమ్ వ్యాఖ్యాతమయిన్ద్రొన్దు తిరువుళ్ళమ్ ఇప్పడి సర్వజన్ద్రుక్కుమ్ పరమబద్ధవానకృష్ణనుడైయ తిరువడికలై యాశ్రయిత్తాలాభియ, (సర్వరక్షణేన్ద్రోశక్తస్యోపేతుః పరరక్ష ణే" ఎన్నుమ్మడి యిరుక్కిణ సంసారిచేతనరుక్కు వేణుసహాయముమ్ పురుషార్థము మిలైయెన్దు పరమహితమానవరత్తై "కొణ్డ పెణ్ణిర్" ఎన్దిరవతకత్తిలే కారినూను అరుళిచ్చెయ్తారెన్దిరార్.

౯౩.

వే దా న్దా చా ర్య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.— "కొణ్డ పెణ్ణిర్" అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు (౧) ప్రళయకాలమందు (గలిగినయావ త్తులో) సకలచేతనలనుసంపదించి తనయందురమించుకొని రక్షించిన యావద్బాన్ధవుడు, (౨) తనయందువిశ్వాసములేని సుగ్రీవాదులకు ఒక బాణముచే దనపరాక్రమమునుజూపించి తనయందు దృఢతర విశ్వాసమునుగలిగించుకొనిన వాడు, (౩-౪-౫-౬-౭-౮-౯-౧౦) విరో ధులైనయనుగులను సంహరించుటకై తమపరమకృపచేత ఉత్తరమందున్న మధురాపురియందవతరించినవాడు, గనుక నిట్టిరక్షకుని శ్రీపాద ములనాశ్రయింపనియెడల, స్వరక్షణమందశక్తులైన సంసారులకు వేణురక్షకములేదు, ఇంతకంటెవేణుపురుషార్థములేదు అనియెడి యీపర మహితమును లోకులకుపదేశించిరి.

౯౩.

తి-నూ.— కొణ్డ పెణ్ణిర్ తాణ్ ముతలాక్కుణుమున్ ద్రొక్కన్ద్రొత్తై | అణ్ణిన్ద్రవరెన్ద్రేయన్ద్రై విన్దు | త్రిన్ద్రుడన్ | శేర్క్కొన్దిరుమాలైచ్చేరుమెన్ద్రా నార్క్కుమిలమ్ | పార్క్కు మేవుకల్లొన్దుమాణ్ పణ్దు.

౧౧

అర్థము.— ఆర్క్కుమ్ - ఎట్టివారికిని, ఇతమ్ - హితమును, పార్క్కుమ్ - చూచుచున్న, పుకల్ - కీర్తిగల మాణ్ - నమ్మా ళ్వార్లు, పణ్దు - ముందు, కొణ్డ - (ధనాదు) చే స్వీకరింపబడిన, పెణ్ణిర్ తాణ్ ముతలా - (బంధువులలో) ప్రధానులైన స్త్రీలు మొదలుగ, మాణుమ్ - చెప్పబడుచున్న, ఉన్ద్రొత్తై - బంధువులు, కన్ద్రొత్తై - (పుణ్యపాపాదితము) కర్తములచేత, అణ్ణిన్ద్రవర్ - చేరినవారు, ఎన్ద్రై- అనియేనిశ్చయించి, అనరై - ఆబద్ధులను, విట్టు - వదలి, తొణ్డొగడన్ - (తన) భక్తులతో, శేర్క్కొమ్ - చేర్చుచున్న, తిరుమాలై - క్రియఃపతిని, శేరుమ్ - ఆశ్రయించుడి, ఎన్ద్రొత్తై - అనియుపదేశించిరి.

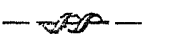
౧౧.

అవ - (కొణ్డ పెణ్ణిర్ తాణ్ ముతలా) ఇతి, సోపాధికబద్ధుకల్లొన్దు విట్టు నిరుపాధికబద్ధునైప్పన్ద్రొన్దు విట్టు వాన్ద్రొన్దు పాశురత్తై యనుపదిత్తిరుళిచ్చెయ్కెటార్. ఎణ్డనేయెన్నిల్, తన్నెన్నున్ద్రొన్దు త్తై నక్కళిమతిరాన భాగవతిర్ కళ తిరువడికలితే శేర్త్తురక్షిక్కుమ్ సర్వేశ్వరనేప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమ్ సర్వవిధబద్ధువుమ్, అల్లాతారడల్లమూపాధికబద్ధుకల్లొన్దు, ఆనవిన్దు, అవనైయొట్టిన్ద్రొన్దు సోపాధికబద్ధు కల్లొన్దు విట్టు, (బ్రాతభ్రాతృచబద్ధుశ్చపితాచమమరాఘవః" ఎన్నుమ్మడినిరుపాధిక సర్వవిధబద్ధువుమాన సర్వేశ్వరునకుడిమై పుక్కున్ద్రొన్దు

పొరుగునొకడు ప్రతి ప్రకర్షతాత పిఱలైకు, తిరువదేశికిఁజు * కొణ్ణపెణ్ణీరిలరైతై "కొణ్ణపెణ్ణీర్ తాకొముతలా" ఇత్యాదియారే యరులొచ్చెయికఁజూరె.

వ్యాఖ్య. - కొణ్ణపెణ్ణీర్ తాకొ ముతలాహ్మముద్రే దొర్) కైయల్ ధనతై యట్టియమాటి కొణ్ణపిక్కిళ్. కొణ్ణపెణ్ణు - అతిసాపాధికత్వమ్ తోద్రుక్కుడు ; తానెఱు - పెణ్ణీర్ ప్రాధాన్యమోద్రుక్కుడు. ఇప్పుడిది శ్రీపుత్రాదియాకచ్చిల్ల పుడుకీటబద్ధవర్గమెల్లామ్. (కూడుముద్రే దొర్) ఎఱుపాఁమఁబోతు ఆగమకమాక ఎఱుకూడినవర్ కెఱ్ఱాకఁజు. (కన్దలొడినవరెఱ్ఱెయివరె విట్టు) కర్తాపాధికమాకనడైవర్ కళెఱ్ఱె వాఁపాధికబద్ధకళానవర్ కడైవిట్టు. "కొణ్ణపెణ్ణీర్ ముక్కుళ్" ఎఱుతొడిగ్గియరుళిచ్చెయితై యనవదిత్తురుళిచ్చెయికఁజడి. (తొణ్ణురుడకళేర్ పుణ్ణిరుమాలెచ్చెరుమెణ్ణాక) తన్నైయాత్రయి అనర్క కైత్తనకు - శేషభూతరానవర్ కళోడే శేర్ కుమ్ శ్రియఃపశోద్దైయోత్రయియొగ్గోనైతార్. (అర్కమితమ్మర్ కుమ్ పుకట్టమాకఁజు) ఎత్తనైయటేవిల్లాతవర్ కళో విషయత్తెలుమ్ పితత్తై తమ్మడైయ పిర్ పిర్ పిత్తైతలే దర్మిక్కుమ్ యశచ్చెయిడైయరాన వాఱ్చొర్ మత్తాలత్తిలే. ఇప్పడియాత్త పితదర్మియాన విషయ మెరువదేయొకడఁ ఆర్కమితమ్ వార్ కైయా అను. "కొణ్ణపెణ్ణీర్" ఎఱుతొడిగ్గి, "తొణ్ణురోమాయులొలిలై కణ్ణీర్ తుడై" ఎఱుమ్, "తుడైయ ముతానూమచాకపోల్" ఎఱుతొడిగ్గి "పుడైయెఱుయ్య పొకలొలిలై కణ్ణీర్ వాళి" ఎఱుమ్, "వాళి కైయడైయ" ఎఱుతొడిగ్గి "అరుళొకళాళాయులొలిలై కణ్ణీర్ కళే" ఎఱుమ్, "అరుమవం" ఎఱుతొడిగ్గి, "శరణైయ్య పొకలొలిలై కణ్ణీర్ శతిర" ఎఱుమ్, "శతిరమ్" ఎఱుతొడిగ్గి "ఎతిర్ కొకళాయులొలిలై కణ్ణీర్ పే" ఎఱుమ్, "ఇలై కణ్ణీర్ పమ్" ఎఱుతొడిగ్గి "కొలియ్య పొకలొలిలై ముద్రొన్దిలై కురుకే" ఎఱుమ్, "ముద్రొన్దిలై కురుకొన్మొమ్" ఎఱుతొడిగ్గి "వడమతురై ప్పిఱన్దాక మద్రమిల్ శిర్ కద్రే మనైకల్ వాఱ్ తిలై కణ్ణీర్ మణమే" ఎఱుమ్, "వాఱ్ తిలై కణ్ణీర్ మణమే" ఎఱుతొడిగ్గి "పిద్రే తుడై యాపొమితినిల్ యాతుమిలై మిక్కుతే" ఎఱుమ్, "యాతుమిలై మిక్కుతనిల్" ఎఱుతొడిగ్గి "తాతు శేర్ తొల్కణ్ణనలొలిలై కణ్ణీర్ శరణే" ఎఱుమ్, "కణ్ణనలొల్" ఎఱుతొడిగ్గి "ఆవనమిద్రే" ఎఱుమ్, ఇప్పుడి బహుముఖమాక సర్వర్ కుమ్ సర్వహితకైయముడదేశిత్తురుళిద్రే నై. ౧. ఇప్పుడవులక లొకణ్ణతోడుడు అబ్ధావరడకాభోగ్యా ముఖానుసాయ ప్రతిసమ్మనినైక్కాట్టి" ఎఱుతే ఆచార్యహృదయత్తిలే నాయనారువారులొచ్చెయితకు.

పెరియజేయర్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

తాత్పర్యము. - ఎంత అజ్ఞానులను పితైపిదైస కీర్తనివహించిన నమ్మాళ్వార్లు, "కొణ్ణపెణ్ణీర్" అనెడు తిరువాయ్ మొట్టెలొక, భార్యాపుత్రాది సకలబంధువులను తమతమకర్తామగుణముగ వచ్చిచేరినవారు, వీరుసర్వకాలమును మనలనురక్షించెడి బంధువులుకారు అని నిశ్చయించి వారినివదిలి, తనభక్తులను తనభక్తులతోజేర్చి యానందంపించుచున్న నిరుపాధికబంధువైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించుచు యని యుపదేశించిరి.

ఒప్పతావ్వుత్తిల్ - ముతిద్రే దొరువాయ్ మొట్టె ముద్రే దొర్.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టె - ౯౧. - - ౯౯౩.

శ్రీః.

ఆత్మార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

భాగనాయ్ మొట్టి - ఒన్నతామ్బత్తు - ఇరణ్డాన్దిరువాయ్ మొట్టి - వణ్డెనాళాలే వ్యాఖ్యానజ్ఞర్.

మూ - వణ్డెనాళాలేనినిగువరుళుమ్ పజ్జయత్తాల్ తిరువరుళు.

జ్జొణ్డనిన్దోయిల్ శీయ్ తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడివట్టివన్దాప్పెయ్యమ్.

తొణ్డొర్క్కరుల్ వోతివాయ్ తిరువన్దామ్ రైక్కణ్డానొక్కాయ్.

తెణ్డెరై ప్పొరునన్ దుణ్డె శూన్ ద్దతిరుప్పళిజ్జుడిక్కిడన్దానే.

అ. - (వణ్డెనాళాలే) ఇప్పడియెమ్మెరుమానుడైయ వుళువడైమెయై యనుసనిత్తు, “ఇప్పుడవుడైయ నానవనోడే కలన్ద పరిమాణ వేణుమ్” ఎన్నుమ సొరభత్తుక్కొణ్డ తిరుప్పళిజ్జుడియిలేపోయ్ పుప్ప, అవిడత్తిల్, తన్దిటత్తు సామాన్యకటాక్ష మల్లతు వేటొరు విశేష కటాక్ష ముప్పణ్డె యుగళక్కా. జామైయాలే శాలవిన్నా తారాయ్, “ఎన్నై యన్ద్రుక్కియ తిరుక్కణ్డాళాలే నొక్కొయరుళ వేణుమ్. తిరువడికల్ తై యిలై వై త్తిరుళి వేణుమ్, తిరుప్పళియుణ్డన్ద పిరాట్టియోడే మాడవిన్దరుళ వేణుమ్, ఎటొన్దిరు నెన్నై తిరేవన్దరుళ వేణుమ్” ఎన్దిపుడై ఇళిళి తమ్ముడెయ మసొరభత్తుడైయడైయ వసేక్కొత్తార్.

సిరాట్టి పరగ్రహమాత్తయాలే వణ్డెయ న్నాలే విషయాకృతి రాయ్ సర్వవిధకైజ్జుర్య నిగతరుమాయ్ ఎన్ద్రుడియాకివడిమై కెయ్ తు పర్క్కిట పడియోజ్జుళుక్కరుళి శోతివాయ్ తిరువన్దామ్ శాతామరైక్కణ్డాళాలే నొక్కాయ్; తెళిన్దతిరైయెయడైయ తిరుప్పొరున లోడు పొడిన ప్పొడియ నీర్ నిలమ్ శూన్ ద్ద తిరుప్పళిజ్జుడియిలే వన్దకన్యళార్ న్దరుళినననేయెన్ద్రు ప్రార్థిక్కిత్తార్.

పన్ను. - అనన్దరమ్, ఇరణ్డాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తీ, నిరుపాధిబద్ధవాస సర్వేశ్వరనుడైయ ఫలరూపతియాప్రాప్యతైయెయరుళి యైయ్ తు, అనుకన్యళార్ న్దరుళిల్ కైజ్జుర్య మున్ద్రున్దైయ మసొరభత్తు, కైజ్జుర్య ప్రతిసమ్మన్దియావననుడైయ [౧] పుణ్డరీకాక్షిత్వతై యయ్ తు, [౨] అనురూప సమ్మన్దతైయమ్, [౩] లక్ష్మీసహాయత్వతైయమ్, [౪] దర్శనీయాకారతైయెయమ్, [౫] మనస్థితశోభనైయెయమ్, [౬] ఆశ్రితార్థమానవానాయుధన తైయెయమ్, [౭] అసాధారణ పరికరయోగ తైయమ్, [౮] అఖిలలోకవన్ద్యత్వతైయమ్, [౯] అఖిలయతి సామూహ్యతైయమ్, [౧౦] శ్రీభూమి సేవ్యత్వ తైయమ్, ఏవంప్రకారవిశిష్ట నాననీ, [౧౧] ఉనక్ సాధారణ శేషభూత గాయ్ పొన్ద వజ్రకున్కుప్పైపణ్ణి పూర్ణకటాక్ష మున్ద్రున్దైయ, [౧౨] తిరువడికల్ తైయెయత్తు తైయెయలే వైక్కవుమ్, [౧౩] అగ్గీకరిక్కుమొత్తు పిరాట్టి యోడిమాడ వ్దున్దరుళియిరున్ద జీకరిక్కువుమ్, [౧౪] ఆశామరూపమాక నడన్దెన్దరుళివరవుమ్, [౧౫] ముకముమ్ములువలుమాయ్ కొణ్డొక్కొమ్ము న్నైయి, వుమ్, [౧౬] నిలుగొమ్మొత్తు పెరియితిరువడియెమేటొణ్డ దవ్యాయుధ్యతైయ మేన్దికొణ్డమరవుమ్, [౧౭] అసాధారణపరికరత్తోడే వన్దన్దన్దైయెన్ద్రున్దరుళి ప్పొడిక్కువుమ్, [౧౮] సర్వలోకజ్జుళుజ్జుణ్డ వాడ్డుమ్మడి యెన్ద్రున్దరుళి యరుక్కువుమ్, [౧౯] ఇన్దకుమారమానవడివై నాననుభవిక్కుమ్మడి పణ్ణవుమ్, [౨౦] నాయ్ చిమరై యడిమై కొణ్డరుళుకిజాప్పాలే యున్దిరువడికిళిలే యడిమై కొణ్డరుళువుమ్ వేన్ద్రుమెన్ద్రు, తిమ్ముడెయ మసొరభత్తున్ద్రుక్కిత్త, తిరుప్పళిజ్జుడియిలే కిడన్దరుళుకిజ సర్వేశ్వరన్దిరువడికళిలే ప్రార్థిత్తిరుళుకిత్తార్.

అన్ద్రు. - తణ్డో త్తిరు పొరునల్ (౩) తణ్డో పణ్డే శూన్ ద్ద (౬) తిరుప్పళిజ్జుడి కిడన్దానే నిన్ (౯) తిరువరుళుమ్ పజ్జయత్తాల్ తిరువరుళుమ్ (౧౦) వణ్డెనాళాలే కొణ్డనిన్ (౧౧) కొయిల్ శీయ్ తు పల్ పడికాల్ (౧౨) కుడికుడి వట్టివన్ద ఆప్పెయ్యమ్ (౨౦) తొణ్డొర్క్కరు అరుళి శోతి (౨౩) వాయ్ తిరువన్దామ్ (౨౪) తామరై కణ్డాళాలే నొక్కాయ్. (౩౦)

3823.

ఈ- (పడ్డెనాళాళేని తిరువరుళుమ్) నెడునాళో కూడప్పణ్ణిప్పొన్దపుకటాక్ష. తైయుమ్ నీనేర్ బ్రీన్దుప్పణ్ణిప్పొన్దపుమి. యిళలమో? వితు, ౧ * ఎత్తిశూల్ పుక్కునెడునాళో పట్లకేళ త్తిళ ఫలమన్మో? వితు. నెడునాళో కృషియై ప్పణ్ణి ఫలవేళై యిల్ కై విడపూ? (పజయత్తాళో తిరువరుళుమ్) అతుక్కడియాన పెరియిపిరాట్టియార్ కటాక్ష తై యుణ్ణోణ్ణు. అవనుడై యవరుళిక్ సావత స్త్యైత్తై త్త విర్క్కుమరుళో. ప్రణయిత్వత్తాల్ వన్ద పారత స్త్యమిణ్ణే సావత స్త్యైత్తై త్తవిర్ పుతు. ౨ “ఎన్నడియారతు శెయ్యార్” ఎన్నముక్ కటాక్షముమ్, 3 “నకచ్చిన్నాపరాధ్యతి” ఎన్ను మనళో కటాక్ష తైయుమ్ పెరుళు. ౪ “కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్న, కృపాపరత స్త్యనాన వున్నుడై య కటాక్ష ముమ్, అప్పారత స్త్యత్తు క్కడియాన వనళో కటాక్షము మెన్దుమామ్. (పజయత్తాళో తిరువరుళుమ్) ఉన్నరుళిక్ సావత స్త్యగన్దైత్తై త్తవిర్క్కుమన శరుళుమ్మడియాకవన్మో వన్దతు. అవళరుళవక్ సావత స్త్యైత్తై ప్పిళ శెల్లాతిపడి ప్పణ్ణుమాయీరు. “అవనుడై య పారత స్త్యమ్ ప్రణయిత్వమన్మో, నిలై నిఱ్ఱుమో, సావత స్త్యమేయన్మో ప్రకృతి” ఎన్దావేణ్ణా, అవళరుళేయిరుక్క సావత స్త్యమ్ జీవియాతు. ఆకై యిణ్ణే, ముఱ్ఱున్దొరూ లవళోపురుష కారమాక ప్పన్దొరూకటాక్షు. (నికొయిల్ శీయ్త్తు) ఉకన్దరుళిన నిలజళితే, అసాధారణ పరిచర్యై ప్పణ్ణి. తన్దాముడై యనుకృతత్తాళే

జీ-అ॥ శబ్దార్థమ్ (నెడునాళిత్యాది) మున్నే తొడ జీయన్దానపుక్ తిరువరుళుమ్మెన్దు శబ్దార్థమ్. “అరుళో” ఎన్న-తత్కార్యమానకటాక్ష తైలక్కిటతు. ఫలితమ్ (నీనేర్ బ్రీన్దిత్యాది). ఇతు - తామన్దొరూకటాక్షార్థమ్. అసారెన్నెన్న (నెడునాళిత్యాది). అతః, పి యాన - అవనురుక్కడియాన. ఇనళుడైయవరుళ వక్ కటాక్షత్తుక్కడియాకైయాన తెన్నెన్న (అవనుడైయ విత్తాని). సావత స్త్యైత్తై త్తవిర్క్కుమ్ ప్పణ్ణియేతెన్న (ప్రణయిత్వత్తాళిత్యాది). ఇతలి కృపైపణ్ణువర్కశెన్దు కీర్తిలో పదద్వయత్తుక్కు భావాన్దరమ్ (ఎన్నడియా రిత్యాది) కొణ్ణు-పెర్ బ్రీన్దపడి. మన్దినతాత్పర్య వివరణమ్ (కృపయేత్యాది). “పదార్థమపికాకుత్థని - కృపయాపర్యపాలయత్” “అవనుడైయరుళిక్ సావత స్త్యైత్తై” ఇత్తాది వాక్య వివరణమ్ (ఉన్నరుళిన్దిత్యాది). ఏతద్వివరణమాతల్, “ప్రణయిత్వత్తాళిత్యాది” ఇత్తాది వాక్యవివరణమాతల్ (అవళరుళిత్యాది). ప్రణయిత్వకార్యమాన పారత స్త్యమాపాధికమన్మో, సావత స్త్యమేయన్మో పున్ను తెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవనుడైయవిత్తాని). ప్రణయిత్వమన్మో వేన్దతు-ప్రణయిత్వమేతుకమన్మో వేన్దపడి. ప్రణయిత్వకార్యమాన పారత స్త్యమాపాధికమన్మో సావత స్త్యమేయన్మో నిలైన్దొరూకటాక్ష వేన్దపడి. అతః - ప్రణయిత్వమ్ నిత్యమాకై యాలేత్తత్తాళిత్యాది పారత స్త్యమిణ్ణే వేన్దపడి. కైబ్దర్యజ్జెల్లామిరుక్క తిరువలకిడుకటాక్ష తై విశేషిక్కయాలే ఎల్లాకైబ్దర్యజ్జెల్లామిరుక్క ముఱ్ఱుమిరుక్క వేన్దపడి. తార్ (ఉకన్దరుళినవిత్తాని, అల్లాతార్ స్వస్వగృహజ్జై ప్పేణానిక, ఇవర్కళుకన్దరుళిననిలజ్జై ప్పేణవా నెన్నెన్న (తన్దాముడైయవిత్తాని).

అ-అ-వి॥ నెడునాళో కూడవేపణ్ణిప్పొన్ద కటాక్ష శ్లోడియాక, తిరువరుళుపదేమాణుకై ముతలానకైబ్దర్యజ్జై సన్దానపరన్దుగ యా క కాస్త్రమార్గత్తాళే శేయ్తు పారుకటాక్షవిద్యోజ్జైయెన్దు తమ్మడైయస్వరూప తైచ్చొల్లి, అనన్దరమ్ “తామరైక్కణ్ణుళాళోనూకటాక్ష ము” ఎన్న ప్రార్థిక్కి-ఉపరుడైయ పార్థభావ తైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నీనేర్ బ్రీన్దిత్యాది వాక్యత్రయత్తాళే). ————— “పజయత్తాళో తిరువరుళుమ్ - నికొ - తిరువరుళుమ్ - కొణ్ణు నికొయిల్ శీయ్త్తు” ఎన్నెయాలే - ఇరువరుడైయవుమ్ నిర్వేతుకవిషయాకారత్తుక్కిలక్కా కారతార్క్కితిత్తై యెన్దుతోబ్రీన్దోబ్రీన్దో, ఇత్తైత్తిరువుళ్ళమ్మబ్రీన్దో సహేతుకమానవిషయాకారత్తుక్కిలక్కాన వర్కళిరుగుక్కి ప్రకార తైయుమ్ నిర్వేతుకమానవిషయాకారత్తు క్కిలక్కానవర్కళిరుక్కుమ్ ప్రకార తైయుమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తన్దాముడైయవిత్తాని వాన్దొరూ ద్వయత్తాళే). ఇత్తాల్ - “సహేతుకమాన భగవద్విషయాకారముడైయవర్కళో, ప్రయోజనాన్దరపరమాయ్ సాధి నాన్దర పరమాయ్ యిరుప్పర్కళో ; నిర్వేతుకభగవద్విషయాకారముడైయవర్కళో, అనన్దప్రయోజనమాయ్ అనన్దసాధనమాయ్ యిరుప్పర్కళో” ఎన్దత్తా యీరు.

ఈ - పిల్లై తేవ ప్పెరుమాళ్ రై యర్ “ఉః తామరై క్కణ్ణళాల్ నొక్కాయ్, నొక్కాయ్” ఎన్ఱు పలకాలున్ఱొన్ఱి అహ్వారై యున్ఱు, “పిళ్ళాయ్, నీయిజ్జనే తిరువుళ్ళమ్ పుణ్ణుడుమ్మడి పలకాలుమ్ నిర్బన్ధికి అతే? అమ్మియమిడన్ఱై త్తనారాకేల్, నల్లపాట్టై త్తనారాకేల్, పిల్లై కళై యుమై శ్వర్యత్తై యుమ్ తనారాకి లె శెయ్యా తారాక నీయిజ్జనేడన్ఱు పడుకిటు” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తారామ్. (తెచ్చిరై యిత్యాది) తిరుమేనియిల్ సాకుమార్యత్తుక్కు నురూపమాన జల సమ్మియై యుడై తాన తిరుప్పళిణ్ణుడియిలే కణ్ణళర్ న్దరుళి ప్పెన్ఱు. తెచ్చిరై కళై యుడై య తిరుప్పరునలో డే శెర్ప్పియి నీర్ నిలళ్ళాట్టిన్ఱ తిరుప్పళిణ్ణుడియిలే కణ్ణళర్ న్దరుళినమై యున్ఱు; ఇతు శెయ్ తవంశమ్; ఉః తామరై క్కణ్ణళాల్ నొక్కాయ్. శెయ్ తవంశత్తుక్కు కృతజ్ఞనాకవుమ్, శెయ్య వేణ్ణుమంశత్తుక్కు ప్రార్థిక్కువుమ్ వేణుమిలెన్ఱే అధికారిక్కు.

జీ-ఆ-యరుళిచ్చెయ్ విత్త్యాది, (ప్రాసజ్ఞికమ్ (పిల్లై తేవ ప్పెరుమాళ్ త్యాది). అహ్వారై వత్తు-అహ్వారై తిరుత్తమప్ప నారానవాట్టిన్ఱై తిరువరై ప్పెరుమాళ్ రై యున్ఱు. “తెచ్చిరై” ఇత్యాది వర్ణనత్తుక్కు భావమ్ (తిరుమేనియిల్ త్యాది). శబ్దార్థ కథనముతో నోక్కారవివరణమ్ (తెచ్చిరై విత్త్యాది). తిరుక్కాక్కి త్తరుప్పళిణ్ణుడియిలే సన్నిహిత నాయుక్కి, “నొక్కాయ్” ఎన్ఱు ప్రార్థిక్కు వేణుమో వేన్ఱు (శెయ్ తవంశ త్తుక్కు త్యాది). తెచ్చిరై యెన్ఱు తొడజ్జి. కిడనానే - పట్టే నాళాల్ యెన్ఱు తొడజ్జి, కణ్ణళాల్ నొక్కాయ్ శ్వర్యయ్యం. శీయ్ కై - తిరువలకిడన్ఱు. ఇతు - అనాధారణమనడిన్ఱు కైల్లాయుపలతణమ్.

జీ-ఆ-వి-ఇప్పడి ఇమింవన్ఱుక్కుల్ ధావన్ఱు తాల్, “నాచురై క్కణ్ణళాల్ నొక్కాయ్” ఎన్ఱు కొన్ని పాగురై తై, ఇట్టలై తవన్ఱు. ఇన్ఱు కొన్నాలవన్ఱురువుళ్ళొన్ఱు కైక్కుడలాయరుక్కు మెన్ఱు మత్తై యా వ్రసంనాన్ఱు తై దర్శిప్పిక్కితార్ (పిల్లై యిత్యాది). “అవన్ఱురు మేనియిల్ సాకుమార్యత్తుక్కు ను గుణమాన దేవత్తై కణ్ణళర్ న్దరుళి ప్పెన్ఱు. ” ఎన్ఱు తమక్కుతు శివకన్ఱుయిట కైల్లాయు (ఇతు శెయ్ తవంశమ్) ఎన్ఱు తార్.

ప్ర-త.-పట్టేనాళ్ ప్రవేశే. (సజ్జయికా పేర్ మేన్ఱే తనక్కుమ్మై యెన్ఱు త్తాత్తు) ఉద్యోగవర్షణివిరోధపత్నా శైవ్రతిరొన్ఱు. ప్రతిసజ్జయ్యం, “సచ్చానున్ఱుర్నయ్య తాం దేవన్ఱిడన్ఱు. యత్కిన్ఱు చక్కిన్ఱు చనత్తై భామాచభ మిని. ఉభో మధ్యాహ్నం పునః సజ్జయ్యం రూపితా. సగ్గియోమవన్ఱు) త్తా వరాభరణభాషితా. నైరత్తి విచిత్రణ్ణు కాన్ఱునన్ఱు వరానమ్. నానాస్తరణసజ్జిన్ఱున్ఱు. తానాన్ఱున్ఱు. వజ్రా. సత్యాజ్ఞముంధానన్ఱుత్తై శైలేజనాన్ఱున్ఱు. అన్ఱు నాజ్ఞాన్ఱు తావాదా శివసన్ఱు పలయ్యే. అన్ఱు సన్ఱు చక్కిన్ఱు యాన్ఱు యాన్ఱు జ్ఞానావుభా” — యుత్త కాణ్డై రావణవిధానన్ఱురై, “పాపానామ్” ఇత్యాది. — మతత్తాన్ఱు (నిక్కోయిల్ తిరుత్తా) ప్రతిసజ్జయ్యం, “సచ్చాన్ఱు దిపితురొన్ఱు విన్ఱు, రాయతి నేవన్ఱు. విన్ఱులయేవన్ఱున్ఱుత్తై మిర్యాత్తిత్తై శిక్తతే.” — పళ్ళు మేన్ఱున్ఱున్ఱు అక్రూరం, “యోనన్ఱు పృథివీన్ఱు శేఖరసిథి సంసితామ్. సోవత్తిన్ఱు జగత్తిరై మామక్రూరతేవత్తితి || ౧౨ || — ప్రథమేన్ఱే విదాన్ఱు ప్రహ్లాదం, “దేవప్రహ్లాదీహరప్రసానం కురుకేశస! అవలోకన దానేన ధూయోమాంపాలయావ్యయ! || ౧౩ ||”

అవతారిక.- ఇట్టునిరుపాధికబంధువైన సర్వేశ్వరుని నేవంపవలయునని తిరుప్పళిణ్ణుడికి వేంచేసి, అచ్చట మాటలాడక పవ్వళించి యన్ఱు సర్వేశ్వరుని నేవించి, ఓ! స్వామి! నన్ను గటాక్షింపవలెను, నాతో మాటలాడవలయునని పలువిధములుగా ప్రార్థించుచున్నారు.

తాత్పర్యము.- చల్లని తామ్రవర్ణి చేతను కొలనులచేతను సతిరమణియమైన తిరుప్పళిణ్ణుడియందు పవ్వళించిన ఓ! శ్రీయఃపతీ! చురకాలముగా నీకును పిరాట్టికిని కృపాప్రాత్రులమై కులక్రమముగా ప్రాప్తమై శాస్త్రసమృద్ధిమైన దివ్యదేశములయందు సమార్జనము మొదలుగను అంతరిజ్ఞ కైటభముఁజేయుచున్న దాసులమైన మాతో నిష్ఠుడు కొంచెము మాటలాడి నీయపాదములచే గటాక్షింపుమా.

ఈ - నత్తైక్కైయైక్కి ౧ - పట్టినాళాళే - ౨ - పా - కుడిక్కిడన్దు జటిలో భరతస్వాం ప్రతిక్షతే పాదు కేతేపురస్కృత్యనర్వచ్చుకుశలంగు మేం
 ఎట్టుమ్, ౨ - జటిలో చీరననమ్ ఎట్టుమ్ 3 సహితే రాజపుత్రన్దు కామాయామ్మర ధారిణమ్ | పరిభోక్తు నన్దవ
 స్యన్ది పారానై ధర్మవత్సలమ్ అరుకేయరుక్క చెయ్ తేయు మిననై చూపువిరుక్కి అ పారిరాననర్కళ ఇననై య
 నుభవిక్కియల్ సనైయల్ గ్రాంకళ. అతుక్కడియెన్నెన్నిల్ [రాజపుత్రమ్] పెరుమాళ్ పేరనిష్టవన నరమ్,
 ముడివర్చుకననై, ఇవనోతాన్ నమక్కు త్తిజప్పకుకితా - ఎన్నిపుద్దార్కళ. [ధర్మవత్సలమ్] ఇతుక్కు మన
 న్ననాచొక్కమ్: ధర్మతుక్కాక త్తనై యభ్యయ మాతినానితేయవ. ౪ ప్రభిశ్చసచివై సార్ధమ్ తానెరువను మే
 పోకనమైవర్చు, ఆర్తర్ పలనై యుగ్గొణ్ణుపోనా. అతుక్కడి - నామెరువనుమేయన్దిక్కి, పలర్ కణ్ణసర్ కణ్ణాన్
 మోనానా? ఎన్నుమతై పుత్త. వినై శెయ్య ప్పొవనై ప్పొలే, అనై కుత్తైకలై యకప్పడ త్తిరట్టిక్కొణ్ణు పోనా
 నాయ్. పిరినాల్ గ్రామెక్కు త్తన్నిట్టుత్తెన్దొ రొరువరుమిల్లె యాయ్. పరికరత్తిల్, [శిరసాయాచిత్రం]
 మయా నాకతలై యాలే యిరన్దకార్యతైయమ్ ముజప్పరో? ౫ శిరసాయాచిత్ర సన్దవచనం నకృతంమయా
 ఎన్దొకేయనరుమ్ - అవనుమేతనక్క డుక్కుమ్బడి శెయ్ తా, నాముమ్ నమక్కుడుక్కుమ్బడి శెయ్ తామ్, ఎన్దొ
 రితే. అతాతలై యాలే యిరన్దకార్యతై ముజాతుప్పొన్దమ్ ఎన్దొకేయనర్ తిరుచ్చళన్దు పుణ్ణట్టటు. 6 బ్రాతం
 ౭ బ్రాతాన్దా మూర్తిరాత్తనా? ఎన్దిజుడియే, అవర్ తన్దిరుమేనియ కవన్దొ వెన్నెన్దై తిరుప్పళు. శేషమ్ పు
 ర్వవత్. ఇప్పుడియిక్కుడియి లిల్లాత శేర్ దిజ్జలై యుగ్గొణ్ణయ్. మూత్తారిక్కు విలై యార్ ముసూడక్కిడి
 తన్దు ఎన్దువొన్ద త్తనై మున్దు అన్దొనైయమ్, కణ్ణుచొక్కనిరుమాయ్, జులైయమ్ పునైన్దు, నల్కలై యువరా

చే - ౧. ప్రేమపరచక్రితాల్ పద్దవిక్కికళ. ఎన్దొనైయైక్కిన పేదన్దొనెన్న, దృష్టపక్ష (పట్టినాళాళే స్వీకృతి). పట్టినాళాళే
 భరతస్వాం ప్రతిక్షతే : పాదు కేతేపురస్కృత్యనర్వచ్చుకుశలంగు మేం ఇరుయన్ద కాణ్డప్రతిప్రయాణ రామంబ్రల భరతస్వాం
 అన్దొనైయైక్కి గ్రాణ్డింబతంభువి | దదర్శ రామోగుర్వర్యంగా నై భాన్కురయన్దా ఇతియోధ్యా కాణ్డేబిత్రకూళి నామితే రామ
 త్రన్దకాచాయామ్మర ధారిణమ్ | పరిభోక్తునన్దవన్ది సారానై ధర్మవత్సలమ్ ఇతియన్ద కాణ్డేరామాగమనానన్ద కాతే. అంగిరాన్ద
 అధ్యనైవైక్కికళైయై వ్చడి. ఇకాకైక్కియన్దొనైయాలేయ సనైయల్ తెన్ని (అరుకేయత్వాది) ఎన్దొ - మేనానై, తొట్టన్ద
 నరుక్కి - అదనైయోడు - చక్రవర్తియోడు అతెన్నయిన్దు (ధర్మతుక్కాకవిత్వాది). ఇవనుమ్, తిరుయనిరుక్కుత్తిమ్మిడితానా
 క్కుడన్దొకే? ఎన్దిజుర్ త్తలై వత్సలన్దెవడి. పట్టిణ్ణతనన్దకలై యుగ్గొక్కినతుక్కు ప్రమాణాన్దమ్ (ప్రభిశ్చ సచివై స్వీకృతి). ఎన్దొ
 తుక్కుభావమ్ (తానెరువనుమేయత్వాది). 'ప్రభిశ్చ, సచివై' ఎన్దు - చకార తైయిరన్దెడ త్తిలుమ్ కూట్టువతు, ఆనాల్, ఆన్దొనై
 కైకలైకూట్టిక్కొణ్ణుపోనానెన్నెన్దు (వినైశెయ్ విత్వాది). రధగజతురగపదాతికలై త్తిరట్టిక్కొణ్ణుపోనతుక్కు మేటు (పిరినాల్ గ్రా
 మైక్కిత్వాది). 'మతార్' ఎన్నుమతుక్కు వియామకమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శిరసాయాచిత్ర సన్దెత్వాది), యన్దొకాణ్డేరామంబ్రాన్దాన్ద
 రామ, 'మాంసివర్తయితుంయోసా చిత్రకూటముపాగతా' ఇతిపూర్వార్ధమ్. ఇల్లొక్కిత్తుక్కు భావమ్ (అవనుమిత్వాది). నమక్కుడుక్కు
 మ్బడి యెన్దతు - నమ్మడైయన్దొనైయైక్కుడుక్కుమ్బడి యెన్దెవడి. వివరణమ్ (అవకతలైయాలేయత్వాది). 'బ్రాతం' ఎన్దతుక్కు
 భావమ్ (బ్రాతాన్దా మూర్తిత్వాది). 'అచార్య బ్రహ్మణామూర్తిపితామూర్తిప్రజాపతే' మాతాపృథివ్యామూర్తిస్తుబ్రాతాన్దాన్ద
 మూర్తిరాత్తనా? ఇతిమానధర్మకాన్దే. శేషమ్ పూర్వవత్ ఎన్దతు - మహాప్రవేశ త్తిజ్జిన్ద వ్యాఖ్యాన తైన్దెన్దు. 'ప్రభిశ్చ' ఎన్దుప్రవా
 కలై చొన్నతు - అనైకుత్తిరకకుక్కుముపలక్షణమ్. వివరణమ్ (మూత్తారిక్కు విత్వాది) (మున్దివనైయైయి) ఎన్దవనన్దమ్, అప్పడియే

(౧౦) తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౨ - తి - పణ్డెనాళాలే - ౨ - పా - కుడిక్కిడన్ వ్యాఖ్యానం. 32

ఈ.— తిరువారెల్లయితే మున్చిననై యొళియ (నికతీర్ త్త వడిమైక్కుల్ దేవల్ శెయ్తు) తన్నుడై య రస్యతై యాలే, ఇతరపుగువార్థ త్తిల్ నలై యఱుక్కువల్ల నడిమైకళిల న్దరజ్జమాన వడిమైకళై చెప్పయ్తు. (ఉకాపాన్నడి క్కడ వాతే) తకాచాపలతాలే నిర్బన్దిక్కు మతువుమృక్కే; మున్ను పెరుమువాల్ ద్రొమైయోడే శ్రీవస్తిభగవాన్ తొడక్కుమా న్నాడై పురుషాకారమాకిక్కిండ్లు మీటృతాక చెప్పవన్, “ నా మ్మెయర్ శొన్న కాన్యమ్ శెయ్తోమాన నిజమ్ పెజలానతు, నీర్ పతినాలాణ్ణు రాజ్య త్తిలే యిరుక్కిల్ కాణుమ్” ఎన్న; ౧ “ఆరురోహరథంబృష్ట;” ఎన్దు పృష్ట నాయ్ మీండ్లుపోనానితే; అప్పడియే, ఉన్నుడై య వాణ్ణాతిలజ్జనమ్మణ్ణాతే. ఉన్నిరువడికళై త్తప్పాతే. అన్నియే, ఉన్ను డైయ స్పృహణీ ముమాన తిరువడికళై యల్ తజ్జిమాతేయెన్నుతల్. అతావతు - అనన్యప్రయోజననాకై. (వధీవ గుడ్డు వడియరోక్కరుళి) అడిమైముతై తప్పాతే పోరుకిఱ వనన్యగతికళాన వెజ్జుక్కు కృపెయైప్పణ్ణి. (నీయెరునా ల్లిత్యాది) అనన్యభావ మొరునాళిలేయాయ్ ప్పిన్నువద్రుమతో; అప్రతిషేధతుక్కు మేజ్జుడరుచిమికై యో? గుణా గుణ నిరూపణమ్మణ్ణాతేయెల్లార్తలై యిలుమ్వై త్తతిరువడికళై, ఆశైయై య వెతలై యిలుమ్వైక్కలాకాతో? (నడిక్కిళి వాక) భూమియైమిళాక్కులై కొళ్ళి విజ్జవళరుమతిలు మరితుపోలేకాణుమ్, అతుక్కుళి వాక త్తిరువడికళై గ్గుళై తొట్టిన వరుమైయుమ్. ఉనక్కిరియతొన్టాయ్ నాన్కేళప్పడుకితేనో? ఇత్తనై యన్తోశెయ్యవేణ్ణువతు (నికా పాతపజ్జయమ్) ఒరు శెప్పిప్పువై కొండ్లుకాణుమ్ కాడుమేడైయు మళిన్దుకొడ్డుతు. (త్తలైక్కణియాయ్) ఏళెయి మాకకొళ్ళినినై త్తి కార్యతుక్కుళి వాక్కు మత్తనై యా యిరున్దతితే, భూమిక్కుళి నాక్కిన తిరువడికళై యెన్దలై క్కుళి పొక్కలాకాతో? (త్తలైక్కణియాయ్) ౨ “రోలమామెన్ శెన్నుక్కు” ఎన్దురుప్పార్తలై యిల్ వైక్కలాకాతో?

అయిననుకొ, ప్రాచ్యత్వైయాలే, ప్రపన్నకు, త్తిలిల్లాత 3 “శ్రిన్దీర్కైకళాలిలైక్కుమ్” ౪ “మణ్డెయిరున్దుకుటావి” అత్యాదికి శే గొల్లొన్దుకొగ్గురుగొమ్మిసతానన్యసాంబద్ధతాలే అతిశయ తైయుడైక్కి ఎన్దుకూట్టువను. తీర్ త్తవడిమైయావతు - ఉనక్కియల్ ము త్తిళిప్పణ్ణుకొన నడిమైగురున్దువివశీతు, అత్తాల్ ఫలితమ్ (తిన్నుడైయవిత్వాది). ఉకావిషయమాయ్, ఇతరసద్గవివరకమాన వడిమైకళిల్ అన్ద ర్జగమాన వడిమైకళి చెప్పయ్తిన్దుకొరక్. (నీర్ పతినాలాణ్ణు రాజ్య త్తిలేయిరుక్కిల్ కాణుమ్) ఎన్దవన్దరమ్, (తకాచాపలతాలై నిర్బ న్దిక్కుమానువుమన్దిక్కు) ఎన్ద త్తియిమసన్దిప్పతు. (నిర్బన్దిక్కుమతువుమన్దిక్కు) ఎన్దుతుక్కు (ఆరురోహరథంబృష్ట) ఎన్దత్తడైయన్దయమ్. ఆగ్గానిన్దు సమ్మణ్ణ తేయన్దుతు - ఈశ్వరమగ్గు త్తమైకొండ్లుతిరువాయ్మొళి పాడువిక్కిత్తిరువుళ్ళమానాల్, అన్దవన్ద సన్దైప్పాటుత్తు కొండ్లుగొన్దెవడి. ఇబ్దరమ్ (ఉన్నిరువడికళై త్తప్పాతేయెన్దు) ఎన్దవధీయేవరుకిఱవన్న (అడిమైముతైయత్వాది). “ఒరునాళి” ఎన్దతు గ్గుళి భ వమ్ (అన్దన్యభావమిత్వాది). అన్దన్యభావమానతు - కృపైపణ్ణుకై. వద్రుమతో - వద్రుమతున్దెన్దవడి. “పడి” ఎన్దవచేతన సమాధిక్కుభావమ్ (అప్రతిషేధతుక్కిత్వాది). మిక్కియో - ఆధికమాక వేణ్ణుమతో. తాత్పర్యమ్ (గుణాగుణేత్వాది). వడియిలేనిమిర్ త్తవే న్నా తే “అళివంకనిమిర్ త్త” ఎన్దువిశేషిక్కితాతెక, అప్పడియళివాక నిమిర్ క్కైయరున్దలొకెన్న (భూమియైయత్వాది). (విళాక్కులై కొళ్ళిక్కి) గ్గుళి - కర్దెయి విళాకొళ్ళిక్కి - వ్యాపిక్కెక్క; కబళీకిరైక్కియెన్దుపడి. మత్తెత్తాట్టిన - కడివాళి మెట్టిప్పిడిత్త. ఇన్నామర్కన్య కభరతుక్కు ద్వేధాభావమరుళి చెప్పయ్కితార్ (ఉనక్కిరియతిత్వాది వాక్యద్వియత్తాలే). ఇత్తనైయన్తో శెయ్యవేణ్ణువతెన్దతు - మేలు క్కవతారికైయాతల్. “పజ్జయమ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఒరు శెప్పిప్పువైయత్వాది). భూమిక్కుళివాక్కినతిరువడికళై యెన్దుడైయ త్తలైక్కళివాక్కు పోమోవెన్న (ఏతేమమిత్వాదివాక్యద్వియమ్). వైయాయ్నాతే “అణియాయ్” ఎన్దుతుక్కుభ వమ్ (రోలమా మిత్వాది). “అణియాయ్” ఎన్దుకు, అప్పడిప్రార్థయోవెన్న, ప్రార్థయిన్దెక్కుమ్, తిరువడికళిలజ్జార్ మెన్ను మతుక్కుమ్ ప్రమాణమ్

ఉ. — ౧. కదా" ఎన్గెతార్. (కొడియిత్యాది) ౨ సారామసక్కిర్రన వీతళోకారామస్య శోకేనసమానశోకా పెరుమాళ్లయ సద్భావ త్తిలతిశక్తైయాలేయు మొరుళోకముణ్డు, పిరివాల్త్రామైయాలే పడుకిటతు మొరుళోకముణ్డు, అతిల్, తిరువడియై క్కణ్డపిన్బు ఒన్బుతీర్వతిత్తే, అప్పడియే, సురక్షితమాయ్ శ్రమహరమాన దేశ త్తిలే కణ్విళర్ నరుళప్పెల్లతు, ఎకవరుకిటతో? ఎన్బిఱభయన్దీర; ఇనియెన్నై విషయికరిక్కుమతు వేకుణ్డై అక్కుత్తై యున్దీర్ త్తిరుళకేణమ్.

ఉ - ౨॥ (కదాన్బెత్తాకెన్బు) “కదాపునశ్శుభ్బరథాన్” ఇత్యాది. “మదీయమూర్ధాన మలబ్బరిప్పతి” ఇతియామునా చార్యస్తోత్రే. మతిశ్చెచ్చొన్న తుక్కుమ్, “తలైక్కణియాయ్” ఎన్బ తుక్కుమ్ సద్భావస్తమాకభావమ్ (సారామేత్యాది). “సారామ సక్కిర్రనవీతళోకారా మస్యశోకేనసమానశోకా । శరన్తుభేసామ్బుదశేషచన్దా) నిశేవనై దేహసుతాబధూవ” ఇతిసుందరకాణ్డే. “వీతళోకా” ఎన్నానెఱ్ఱ, “సమానశోకా” ఎన్బ తుశేరుమ్బడియెన్నెన్బ (పెరుమాళ్లయ విత్యాది) “సారామసక్కిర్రన వీతళోకా” ఎన్బెయాలే పెరుమాళ్లయ సద్భావ త్తిలతిశక్తైయాలేయైన్బుపడి. కొడికైయున్బెత్తాయ్, పొక మతిళాలే కూర్పప్పట్టు, పుళిర్న వయలైయుమ్ శోలైయైయుమ్బెత్తాన తిరుప్పళిఱుడియిలే కణ్విళర్ నరుళుకిటవనేయెన్బు శబ్దార్థమ్. కొడిక్కొళెన్బుతోడన్బి, కిడన్దనే .. తుడిక్కిడ న్బెన్బు తోడన్బి, తలైక్కణియాయిత్యన్బయః

ప్ర-తి — ఇరణ్డమ్బట్టు (తుడిక్కిడన్బు) యుద్ధకాణ్డే ప్రతిప్రయాణే రామప్రతిభరచావృజః, “పబ్బుదిగ్గస్తు జటిలొ భరతస్తాప్రవీణతే । పాదుకేతేపురస్కృత్య సర్వజ్ఞపుశలంగృహే॥ .” — అయోధ్యాకాణ్డేచిత్రకూటే, “జటిలఘోర వసనం ప్రాజ్ఞాలింపతితంభువి । దదర్శరామోదుర్దర్శం యుగాన్తేభాస్కరంయథా.” — యుద్ధకాణ్డే రామాగమనాసన్నకాలే, “సహితేరాజపుత్రన్దం కామయామ్బురధారిణమ్ । పరిభోక్తువ్యవస్యన్తి పౌరాన్దేర్నవత్సలమ్” — అయోధ్యాకాణ్డే, “ఏభి శ్చసవివై సాన్ద్రమ్” ఇత్యాది. — యుద్ధకాణ్డే[౧౨౮] “మాన్నివర్తయతుమ్” ఇత్యాది ॥ ౧౯ ॥ . — మానవే ధర్మ కాన్తే, “ఆచార్యోబ్రహ్మసోమూర్తిః పితామూర్తిఃప్రజాపతీః । మాతాపృథివ్యామూర్తిస్తు భ్రాతాసామూర్తిరాత్మనః” — సున్దర కాణ్డే పత్తింశసన్దే, “సారామసక్కిర్రన వీతళోకారామస్య శోకేనసమానశోకా । శరన్తుభేసామ్బుదశేషచన్దా) నిశేవ నైదేహసుతా బధూవ॥ ౧౭॥”

తాత్పర్యము. — ధన్వజములచేతను నుందరప్రాకారములచేతను నలంకృతమై పాలములచేతనుతోపులచేతను చల్లనైయున్న తిరుప్పళిఱుడియందుచువన్బులించిన ఓశ్రయపతీ ! ఆనస్యగతికులమై నీపాదములయందు స్వరూపానురూపమైన కైబ్బర్యముజేయుచున్న మాయంగు కృపజేసి త్రివిక్రమావతారమందు భూమినిగొలుచుటకైయెత్తిన నీశ్రీపాదములను మాలిరన్నుమీద నుంచుము.

మూ. — కిడన్దనాళోకిడన్దాయెన్దనై కాలజిడ త్తియున్బిరుపుడమ్బుళైయ ।

తుడర్ న్దుకుల్ శోవల్ శెయ్మొత్తోల్లడిమైవళివొన్బెన్దొరోక్కరుళి ।

త్తడన్బోడామరై క్కణ్ విట్టిత్తునీయెన్బున్బున్బుమరై మన్దెయనీయుమ్ ।

ఇడన్బొన్బువులకున్బువిరున్దరుళాయ్తిరుప్పళిఱుడిక్కిడన్దనే ॥

3॥

ఆ. — (కిడన్దనాళో) ఇజ్జనే యెరుపడియేకణ్విళర్ నరుళుకిటపిరానే! ఉన్ తిరువుడమ్బునోవాతో; ఉన్ తిరువుడమ్బునోవాతో ఉన్నడియేనాన పెనక్కాకనీయెరునాళో, తామరై త్తడమ్మలర్ న్దాపోలే తిరుక్కణ్డైవిట్టిత్తు ఎన్బున్బిరున్బు ఉన్ తామరైమన్దెయనీయుమ్, ఇన్దలొకమెల్లామ్ వామ్బుమ్బడి యిరున్దరుళాయెన్బితార్.

3.

అన్య- తిరుప్పలిజ్ఞుడి కిడననాళే కిడననాళే (3) కిడననాళే ఉక తిరువుడమ్మ (౬) అత్తయి ఎత్తనైకాలమ్ కిడత్తి (౯) తుడర్ న్దు మద్రోవల్ శాయ్తు (౧౨) తోల్ అడిమైవల్ ముమ్ (౧౫) తొడ్డోర్ క్కు అరుళి తడమ్ (౧౮) కొళ్ తామరై కణ్ (౨౧) విట్టిత్తు నీ ఎమ్మిన్దు (౨౪) ఉక తామరై మత్తయిమ్ (౨౭) నీయుమ్ ఇడన్దనాళే మూవులకుమ్ తొట్ట (3౦) ఇరున్దరు శాయ్. (3౧)

పన్నీ- అనన్దరమ్, తిరుమేనియలైయుప్పడియే పోతుజ్జణ్ణళర్ న్దరుళాతే, అడియోగళ్ కణ్ణనభవిమ్మమ్మడియాక ప్పిగాట్టి యోడేమాడ వుణర్ న్దున్దురుళియిరుక్క వేణుమెన్దితార్.

తిరుప్పలిజ్ఞుడియిలే, ఆశ్రితార్థమాకక్కణ్ణళర్ న్దరుళుకిజవనే! అవేమాపరత్తన్) నాయ్ కొణ్ణ కణ్ణళర్ న్దరుళుకిజవన్దుతుడక్కమాక. (3) ఇప్పడి యొరుపడిప్పడక్కణ్ణళర్ న్దరుళినాయ్; ఉక, తిరుమేని, (౬) అత్తయిమ్మడి, ఇన్న మెత్తనైకాలమ్, కణ్ణళర్ న్దరుళ క్కుడవై, (౯) ఇనిఎజ్జళ పేత్తైక్కాక వున్నైయనవిధానమ్మజ్జిచ్చెన్దు, అన్దరక్కవై, పణ్ణి, (౧౨) అనాదిన్దమాన, శేపత్వమార్గత్తిలే వరువోమాయ్, (౧౫) ఉనక్కే శేపమామ్మడి యనన్యగతికళానజ్జళుమ్, ఇరన్ది, తడవై, (౧౮) తొళ్ళుమ్మడిపెరుత్త, తామరైపోన్, కణ్ణళై, (౨౧) ప్పరక్కవిట్టిత్తు, — , పడుక్కైయిన్దు మెమ్మిన్దు, (౨౪) ఉనక్కనపాయినియాన్, పూవిట్టిపాల్వణ్ణాన భోగ్య తైయైయుమ్, పరువత్తైయుమ్ డైయళానలత్తీయుమ్, (౨౭) నీయుమ్, విన్దీరజగత్తియముమ్ అనన్యప్రయోజనరోపాతి కణ్ణనభవిమ్మమ్మడి, (3౦) ఇరున్దరుళ వేణుమ్. (3౧)

అర్థము- తిరుప్పలిజ్ఞుడియందు పవ్వళించినవాడా! పవ్వళించినప్పుడు మొదలుకొని (3) (ఏకరీతిగా) పవ్వళించియేయున్నావు, నీయొక్క తిరుమేని (౬) నొద్దునట్లు ఎంతకాలము పవ్వళించెదవు! (౯) అనుసరించి అన్దరజ్జైజ్జగర్భములను చేసి, (౧౨) అనాదియైన శేపత్వమార్గమందు, (తప్పకుండ) నడుచుచున్న (౧౫) దాసులమైనమాకు కృపచేసి, తటాకమును (౧౮) ఆక్రమించుచున్న తామర పుష్పములవంటి నేత్రములను (౨౧) తెఱచి, నీవు లేచి (౨౪) నీయొక్క కమలవానినియైన పిరాట్టియు (౨౭) నీవును, విశాలమైన మూడులోకములను ఆశ్రయించునట్లు, (3౦) వేంచేసియుండుము. (3౧)

ఈ-మూన్టామ్మట్టు. తిరువుడమ్మజైయ వైరుపడియే కణ్ణళర్ న్దరుళాతే అడియోముక్కాకప్పిగాట్టియమ్ దేవకు మెమ్మిన్దురు న్దరుళ వేణు మెన్దితార్.

(కిడననాళే కిడననాళే) ౧ “కిడననాళే కిడక్కై” ఎత్తుకిడైయమ్మకు కాణవేణు మెన్టాళైప్పట్టిరుప్పా నెరువ నుక్కాక, అత్తైప్పట్టవన్దు తొడన్ది క్కణ్ణళర్ న్దరుళినాయ్. (ఎత్తనై కాలన్దిడత్తి) ఇనియొరువన్దవన్దు ౨ “కిడననాళే

జీ-అ॥ మూన్టామ్మట్టు (కిడననాళిత్యాది). “ఉక తిరువుడమ్మజైయ - ఎత్తనైకాలన్దిడత్తి - తామరై మత్తయిమ్ నీయుమ్ - ఇరున్దరుళాయ్” ఎన్దిజపడన్ది క్కలూక్షీ త్తవతారికై (తిరువుడమ్మజైయవిత్త్యాది).

“కిడననాళే” ఎత్తయాలే - కిడననాళత్తుక్కొరు మడివితైయెన్దు తోగ్గోరుకిజతు, అక్కాలదైర్భత్తుక్కొరు పేతువరుళి చ్చెయ్ కిజార్ (కిడననాళిత్యాది). ఆశ్రితర పేత్తైక్కాక క్కణ్ణళర్ న్దరుళుకిజవన్దుతొడన్ది యొరుపడిప్పడక్కణ్ణళర్ న్దరుళినాయ్; నుకు మారమానవుక తిరుమేనియలసమామ్మడియిన్న మెత్తనైకాలమ్ కణ్ణళర్ న్దరుళక్కుడవైయెన్దు బ్బాడమ్. (కిడననాళే కిడక్కైయిత్యాది). తిరుమాలై. (కిడననాళే మెమ్మిన్దు పేకువాడే) తిరుచ్చన్దిరుత్తమ్, సప్తార్థం. ఇతుక్కొరు మడివుణ్ణాక పుణ్ణాతో నెన్దిజతు, “ఎత్తనైకాలన్దిడత్తి” ఎన్దిజవివర్ క్కు వివక్షితమాకైయాలే, అమ్మడివుణ్ణావతు, ఆశ్రితక, “ఎమ్మిన్దుక్క వేణుమ్” ఎన్ద పేక్షిక్కుమళవు మెన్దితార్ (ఇనియొరువనిత్త్యాది). కిడక్కైయిరుక్కైయెల్లా మాశ్రితరిట్టమ్మాక్కా యిరుక్కుమోవెన్దు (ఎల్లాచేష్టితజ్జళుమిత్యాది). 3 “సంక్రెతార్థ

ఈ యొద్దుకున్నవేసు' ఎన్నుమళపుణ్ణిడకుమి త్తనై యితే. ఎల్లాచేష్టితజ్జళుమ్మెం, 'భక్తానామ్' ఎన్నుకుత్తవిరాతితే. (ఉకాశిరువుకమ్మైశైయ) సుకుమారమాన తిరుమేనియలశుమ్మడి. అర్థికత్తై యేపార్కుమి త్తనైయో, ఉన్నైయుమ్ పార్క్కువేణ్ణావ్రా' (తుడర్న్దు కుర్నైవర్ శెయ్తు) (ఇన్ద్రైయిల్ శెయ్యవడుప్పతితు, ఇన్ద్రైయిల్ శెయ్యవడుప్పతితు) 'ఎన్నుచొత్తి, అన్ద్రజన్మత్తియెప్పణ్ణి. పెగుమాళ్, తమక్కభిమతజ్జళిలవహితరన్మిక్కే యిరున్దపోతుమ్, 'ఇన్ద్రాడిమైయై కొన్డరుళవేణుమ్. ఇన్ద్రాడిమైయై కొన్డరుళవేణుమ్' ఎన్నుఅవ్వనకాలన్దోటుమ్. ౨. చూంవడ' ఎన్నువడిప్పిట్టిడిమై శెయ్తావోదే, అన్ద్రజన్మత్తిత్తైప్పణ్ణి. (తొల్లడిమై) ఆత్మపుక్కు న్వాభావికమానవడిమైయాకైయాచే ప్పత్తైయతాయ్పొరుకితి ౩ 'ఆవిన్సుర్కమనహజకై జ్జర్క విధయః' ఎన్నుక్కడవతితే. (నల్లవరుమ్ తొల్లారోర్ క్కయి) అడిమైముత్తై తప్పామేపోరుకితి వనన్యగతికళాన వెజ్జళుక్కుప్పైప్పణ్ణి. ఇమ్మాన్మపాట్టిటుమ్, తమ్ముడైయ యోగ్యత్తైయై చొన్నావోలేయితే యిరక్కీటతు; అత్తుశొల్లకిటతు; 'ఒరునర్ క్కేయాయురప్పారై వేటుముకమ్ పార్వార్తై' ఎన్నుత్తమ్ముడైయ వనన్యగతిత్వజ్జొల్లకిటార్. (తిడన్దోతామన్దైక్కో విట్టితు) పొయ్కైయెక్కో శెటియిట్టతామరైపోలే, ఇడముడైతాన తిరుక్కణ్ణళాలే కుళిరనొక్కి. (నీయెమ్మిరు) నీయెమ్మిరు. ౪ 'శేరియశిజ్జ మటివున్దు' ఎన్నిటపడియే, ఉడర్న్దురుళుమ్మొత్తై యుళుకుకాణవేణుమ్ (ఉకాతామరై మల్లెయున్దు నీయుమ్) 'భగవద్విషయత్తిల్ ముతలడి యిడువార్ పిరాట్టిపురుషకారమాక ప్పత్తిర్కడవతు' ఎన్నుమత్తాళే, 'పజ్జయత్తాళే తిరువరుళ' ఎన్నుక్కీర్; అడిమైశెయ్య మిడ త్తిరుమిరువరుమాన శేర్ త్తియిలే యడిమైశెయనతాక చొల్లిప్పోరుమత్తైప్పత్తిర్చొల్లకిటతిజ్జు. (ఇడన్దోళే మూపురుమ్) ఇడముడైతాననకలలోకజ్జళిలుళ్ళారుమ్ (తొల్ల మిరునరుళాయ్) అనన్యప్రయోజనరైప్పోలే ముత్తైయిలేతొల్ల నీయిరుక్కుమిరుప్పై నాకాకణ్డనుభవిక్కువేణుమ్. (తొల్లపుళిజ్జుడిక్కిడన్దానే) నీసులభనానపిన్దు, ఎల్లామైశెయ్తాళవేణుమ్, అవేతీతజ్జళెల్లా జ్జాయ్తరళుక్కుడవతా నాల్, ఆతిరకదేజ్జాయ్తాల్, కుత్తైయజ్జాయ్తా తలైక్కట్టవేణ్ణావ్రా' (తిరుప్పళిజ్జుడిక్కిడన్దానే- ఇరున్దరుళాయ్) శాయ్నరుళిన నల్లకుకాట్టినాయ్, ఇరున్దరుళినపోతై యుళుకైయజ్జాయ్తా యరుళాయ్. 3.

జీ.ఆ. పృ. ౧౨౦' ఎన్నుక్కడవతితే. వరరాజన్దరే. ఆత్తైయ-అలకుమ్మడి. ఆలమామ్మడి ఇత్తాళే భానమ్ (అర్థికత్తైయెయిత్యది). 'తుడర్న్దు' ఎన్నువేషణ్ణుక్కు-భావమ్ (ఇన్ద్రైయిలిత్యది). సదృష్టన్దమాకవివరణమ్ (పెరుమలిత్యది). తుడర్న్దు - అవిధాన ముణ్ణి యెన్దపడి. వడిమ్మట్టు - ప్రేరేత్తు. అడిమైయిల్ తొన్నైయైత్తెన్ను. ఆత్మపుక్కిత్యది. 'పడి న్వాభావికమానన్దు (ఆవిన్సుర్కత్యది). ఆత్మక్కీ, 'ఆకారాధాయైవ స్వమహిమమహ్యంన సవహాసరాణాం సత్యానామ్' ఇత్యది 'కైక్కర్కవిధయః' ఎన్నిటతిల్, విధయెట్టు - విధానమాయ్, కైజ్జర్కక్రియైయైచ్చొల్లకిటతు. 'మడికుడి వట్టివన్దాత్తైయైత్తు తొణ్డర్' ఎన్నుమ్, 'నల్లవరుక్కు వడియర్' ఎన్నుమ్, 'తొల్లడిమై ప్పళివరుత్తొణ్డర్' ఎన్నుమ్, తమ్ముడైయోగ్యత్తైయై మిన్దపడి. 'తామన్ద' ఎన్ను వేకనచున్ద త్తై నోక్కాకభావమ్ (పొయ్కైయిత్యది). తిడమ్ - పొయ్కై, పరప్పమ్. కణ్ శెటియిట్టు - మత్తైత్త 'నీయెమ్మిరు' ఎన్నుమ్, ఎమ్మిన్దుకుమతు ఆత్మకాయుకు మోవెన్దు (శీరియవిత్యది). అజీవున్దు - ఉడర్న్దు. కీర్ 'పజ్జయత్తాళే' ఎన్నువెట్టు, పిన్దయమ్ 'తామన్దై' ఎన్నిటతెన్నెన్దు (భగవద్విషయత్తిత్యది). తిరుప్పళిజ్జుడిక్కిడన్దానే - ఇరున్దరుళాయ్' ఎన్ను కూట్టిభావమ్ (నీసులభనానవిత్యది). వివరణమ్ (అవేతీతజ్జళిత్యది). 'కిడన్దానే- ఇరున్దరుళాయ్' ఎన్నుకూట్టి, శక్తైత్తునుటమాక క్కాట్టుకణ్డార్ (శాయ్నరుళినవిత్యది). వికదేజమ్ శెయ్కైయావతు - తిరుప్పళిజ్జుడియిలే కిడన్దై. ఉకా తిరువుడమ్మైశైయ - కిడన్దనాళ్ కిడన్దా యెత్తనైకాలమ్ కిడన్దైయైత్తొడన్దై, తిరుప్పళిజ్జుడిక్కిడన్దానే - ఇరున్దరుళాయ్ త్యన్దయః ... 3.

ఆ-ఆ-మ (ఇన్ద్రైయిలిత్యది). ఇన్ద్రైయిల్ శెయ్యవడుప్ప త్తైత్తు - ప్రాతఃకాలత్తిలే ప్రబుద్ధనానాల్ తిరుమళ్ళనత్తుక్కు-మక రణ్డైచ్చుమైత్తైత్తు. తిరుమళ్ళనత్తుక్కు-మక ముతలాన అవ్వనకాలన్దైయిలే యున్దై త్తియడిమైశెయ్కై. ౪.

[ప-తి.— మూన్టామ్మట్టు. జితన్తాయమ్, సతేరూపంసచాకాలో నాయుధానినచాస్సదమ్ । తథాపిపురుషాకాలోభక్తానాం త్వం ప్రకాశనే'—ఆరణ్యకాండే [౧౫] 'ఏవము క్షస్తురామేణ లత్తుణ స్సంయతాజ్జాలిః । సీతాసమక్షంకాకుత్స్థిమిదంవచనమ్బ్రవీత్ ॥౬॥' (ఇత్యాది).—శ్రీమద్భట్టపరాశరాచార్యవరచితేనీత్యే, 'అకారార్థాయైవస్వమహామథమహ్యంసంసహోసరాజాంనిత్యానామయనమతినారాయణపదమ్ । యమాహోన్వై కాలంసకలమపిసర్వత్రసకలాస్వవసానావిన్యూర్తమసహజైకజ్వర్యవిధయః॥ 3.

[తి-సా-౨౩] మారిమలైముల్లొళిల్ మన్నిక్కిడన్దఱుఱుమ్ । శీవయశిభమటివున్ ముత్తివిత్తిత్తు ।
వేరియూర్ పొడ్డ వెప్పాదుమ్ పేర్ నుతటి । మూరినిమిర్ న్దుముల్లొళిప్పఱుమ్ పుట్టు ।
సోత్తిరుమాపోలేనీపూవైప్పువల్లొళుక్ । కోయిల్ నిన్దుమిజ్జ నేపొన్దరుళిక్కొప్పడైయ ।
శీరియిళిక్కొళన త్తిరున్దాయమ్ వన్ద । కారియమారామ్ వన్దరుళిలోరెమ్బావాయ్॥

తాత్పర్యము॥ తిరుప్పళిఙ్గుడియందుఁబ్రవృత్తించిన ఓ! న్నామి! నీ తిరుమేననందు మెప్పియెత్తునట్లు నీవెంత కాలము పవ్వళించెదవు? పరమపరగా శేషభూతులమైన మాయంగుఁగృహజేసి నిద్రను వదిలిలేచి నీవుపిరాట్టితోఁగూడ త్రిలోకములునునాశ్రయించునట్లు వేంచేసి యుండి మాకు నేవసాదించుమా. 3.

మూ.—పుళిఙ్గుడిక్కిడన్దువరకుణమజ్జెయిరున్దువై కున్దొణిన్దు ।

తెళిన్ద వెళిన్దె యక క్కట్టియా తేయెన్దె యాళాయెనక్కరుళి ।

నళిర్ నళీరులక మూన్డణ్ వియప్ప నాన్దళి కుత్తాడినిన్దార్ పు ।

పుళిఙ్గునీర్ ముకిలిన్దు నళి మొబ్బొన్ది వాయ్ శివప్ప నీకాణ వారాయ్ ॥

౪॥

అ.— (పుళిఙ్గుడి) ఉన్నయెనుకాన్యత్తినాలే యెనక్కాక పుళిఙ్గుడిక్కిడన్దు. వరకుణమజ్జెయిరున్దు, వైకున్దత్తుల్ నిన్దు, తెళిన్ద నీకొళిన్దెయక క్కట్టియా తేయెన్దె యడిమైకొట్టొళి నాపోలే, ఇన్దుముమున్నడైయ పరమకారుణ్యత్తినాశి శోలివాయ్ తిజన్దు, తామరై క్కణ్డళాతేనోక్క. తిరువడిక్కళి యెన్దలైయిలే వైత్తిరుళి, పిరాట్టియోడేకూడ విరున్దరుళి, 'అహ్వరపేతీతవైచ్చెయ్ తరుళినాన్' ఎన్దుఇన్ద కళ్యాణగుణతక్కణ్డు లోక మొగ్గున్ విన్దుయన్దుడనాన్దళి మాత్రాడినిన్దార్ వారప్పడ, నిజముత్తితాన మేఘుత్తిలే యుణ్డానపవళిమ్బైలే యట్ల కియితిరుప్పవళిత్తుల్ శివపోడి కేణామొబ్బడి నీవరవేణమెనితార్. ౪.

అన్య.— పుళిఙ్గుడి కిడన్దు వరకుణమజ్జె (3) ఇరున్దు వైకున్దత్తుల్ నిన్దు (౬) తెళిన్ద ఎళి శిన్దెయకమ్ (౯) క్కట్టియా లే ఎన్దె అళియ్ (౧౨) ఎనక్క, అరుళి నళిర్ న్దు (౧౫) శీర్ ఉలకమూన్దు ఉడన్ (౧౮) వియప్ప నాన్దళి కుత్తాడి (౨౧) నిన్దు ఆర్ పు నళిఙ్గు (౨౪) నీర్ ముకిలిన్దు పవళిమ్బైల్ (౨౭) కని వాయ్ శివప్ప (౩౦) కాణ నీ వారాయ్ (౩౩)

పన్ని.— అనన్దరమ్, అత్తి తార్థమాక క్కిడన్దిరున్దునిన్దెన్దె యడిమైకొట్టొ దర్శనీయమానపడిపొడేకూడ నాన్ కాణమ్బడి వర వేణమెనితార్.

తిరుప్పళిఙ్గుడియిలే, కణ్విళిర్ న్దు, తిరువరకుణమజ్జెయిలే, (3) ఇరున్దు, శ్రీవైకున్దత్తిలే, నిన్దు, (౬) 'ఇవైనమక్కాకప్పణ్ణినప్పత్తికళి' ఎన్దు తెళిన్ద, ఎన్నడైయ, నెళ్ళుక్కుళేనిన్దు, (౯) పోకాతే, ఉన్నడైయశీలాదిగుణజ్జళైప్రకాశిప్పిత్తుఎన్దె, అడిమైకొట్టొననే! (౧౨) ఎనక్క, విశేషమాకప్పవణ్ణి, ఉన్నడైయ శీతళమాన, (౧౫) శీలాదికలై, లోకత్రయముమ్, ఏకకణ్డమాయ్ కొట్టొ, (౧౮) 'ఓరాళిత పక్షపాతమే!' ఎన్దువిన్దుయప్పదుమ్బడియాకవున్, అనన్యప్రయోజనరాయ్ కొట్టొ కాణవిరుక్కిఱనాన్దళి, శ్రీతిప్రకర్ష త్తాలే ససంధ్రమన్మత్తుమ్బణ్ణి, (౨౧) నిన్దు, ఆర్ పురవమ్బుణ్ణుమ్బడియాకవున్, తెళిన్ద, (౨౪) నీరాలేనిన్దెన్ద, కళమేఘుత్తిలే, పవళిక్కొడి

పడ్డెనాళాళే, (౨౭) స్పృగ్మనానతితైయడైతైన, తిరువధంమ్, శివస్తుతోస్తుమ్మడి, (౩౦) నాఙ్గళోకణ్ణుభవిక్కుమ్మడియాక, నీ, నడ
స్తువన్దుళోజేణమ్. (౩౩)

అర్థము. - తిరుప్పళిఙ్గుడియందు పవ్వళించి వరకుణముజ్జయందు, (౩) వేంచేసియండి శ్రీవైకుంఠమునెడిదివ్యదేశమందు నిలిచి (౬) నిర్జలమైన నాయొక్క హృదయములోపల (౯) వదలకుండనుండి నన్ను ఏలినవాఁడా! (౧౨) నావిషముమై కృపఁజేసి చల్లనైన (అను సంధించువారి హృదయము చల్లపడునట్లున్న) (౧౫) కల్యాణగుణములను మూడుగోకుములను ఒకవిధముగా (౧౮) ఆశ్చర్యపడునట్లును మేము స్మృతిముచేసి (౨౧) నిలిచి కోలాహలముచేయునట్లును నిర్జలమైన (౨౪) జలముగల మేళుమందున్న పగడమువలె (౨౭) సుందరమైన అధరముయొక్క ఎఱుపుతోఁగూడ, (౩౦) మేము సేవించునట్లు నీవు వేంచేయుము. (౩౩)

ఈ. - నాలామ్బాట్టు. తిరుప్పతికళితే సన్నిహితనాయెన్నై యివ్వళి నాక్కీనాప్పోలే, మేలుమెన్న పేయీతెఱ్ఱోయేతనుళ వేణమెనిఱ్ఱార్.

(పుళిఙ్గుడియిత్యాది) నానిరక్కపూ వివైయెల్లామ్ నీశెయ్తతు. భట్టర్, తిరునారాయణపురత్తిల్, వెఱుప్పిలే, “దేవర్ స్వాతి స్త్రిప్ మెల్లాన్దొట్టి నాలుమ్ పిన్నైయుమ్ ప్పణ్ణినివిశ్వాసత్తిల్ కులై త్తలిన్దిక్కే యిరుక్కుమ్మడి ఎలుమ్బురముడైయ వెమ్మెరుమానార్ పోల్వార్ పక్కల్ శెయ్యుమత్తై ఎలియెలుమ్మనాన వడియేన్బక్కలిలుమ్ శెయ్ వతోఁ ౧ మహావిశ్వాస పూర్వకమ్’ ఎన్నిఅపడియే, ఏతేను మొత్తు వన్దాలుమ్ ఇట్లుత్తైక్కొన్టు వరువతాయ్ వస్త తన్టు, ఇతుక్కుడి నన్నుడైయవాఁమ్’ ఎట్టు ప్పణ్ణినివిశ్వాసమ్ కులై యాతార్ విషయత్తిలే శెయ్యుమత్తై, ఇతుతా నే హేతువాకి నెట్లు నెక్కిమ్మడియిళనెత్తార్ పక్కలిలుమ్ తై చ్చెయ్యక్కడవతోఁ” ఎన్టారామ్. తిరుప్పళిఙ్గుడియితే ౨. “కిడన్దతోరొకిడక్కై” ఎన్నుమధుకై కాట్టియుమ్, వరకుణముజ్జయలీరెఁపిరానిరున్దమై కాట్టినీర్” ఎన్ను మిరుప్పళుకై

౩-౨ నాలామ్బాట్టు (పుళిఙ్గుడియిత్యాది). “పుళిఙ్గుడిక్కిడన్దు” ఎన్టుతోడన్ది, “ఎనక్కరుళి” ఎన్నుమళివుమ్ కల్యాణిత్తిచ తారికై (తిరుప్పతికళితేయిత్యాది). ఇవ్వళివాక్కుకై - ఇన్ద్రప్రాణ్యత్తైవిశ్లేక్కై.

“వెమ్మెత్తోడిన్దు” ఎన్ను నుళివుక్కుమ్ భావమ్ (నానిరక్కవిత్యాది). “తెన్దొవ్కెన్దొ” ఎన్టుతుక్కు-౪, “గిరయోవర్షధార” ఇత్యాదివడియే, ఎత్తనైదుఃఖిజ్జో వన్దాలుమ్ కలక్టోతినెట్టెన్టు వివశీత్తు, అతుక్కైతిహ్యమ్ (భట్టరీత్యాది). వివరణము (మహావిశ్వాసేత్యాది). తిరునారాయణపురత్తిల్ వెఱుప్పావతు - ఎమ్మెరుమాన్దొ తిరుమేనిక్కు మట్టివువన్దు, పిన్దొతిరునతైయూరరైయరుమ్ తిరునాట్టు క్కెమ్మన్దురుళివత్తల్ వన్దుఃఖిమ్. ఎలుమ్బురముడైయ - శక్తియుడైయ మహావిశ్వాసముడైయవెన్టుపడి. ఎలియెలుమ్మనాన - అల్పశక్తిక నాన విశ్వాసమాన్ద్యముడైయనాన వెన్టుపడి. “నానిరక్కవో నీయివైయెల్లాన్దొయ్తతు” ఎన్నిక వాక్యత్తిల్ హృదికృతమాన పరవిశేష జ్ఞతే పశదమాకివరుళిచ్చెయ్కేతార్ (తిరుప్పళిఙ్గుడియితేయిత్యాది). “తెన్దొ” ఎన్టుతుక్కు-౪ నన్దమ్ (అయోగ్యవిత్యాది). ఆళుమ్, ౩

౪-౪-వి|| “తిరుప్పతికళితే సన్నిహితనాయ్ - ఇవ్వళివాక్కునాయ్” ఎన్టువతారికై యిచ్చొన్న పరజ్జళై పదత్తిలే యెట్టిట్టు కాట్టుకేతార్ (నానిరక్కవోవిత్యాది). తిరునారాయణపురత్తిల్ వెఱుప్పావతు - ఎమ్మెరుమాన్దొ తిరుమేనిక్కు మట్టివువన్దు, పిన్దొతిరునతైయూరరైయరుమ్ పరమపదత్తుక్కుమ్మన్దురుళుకైయల్ వన్దుఃఖిమ్. క్రిమికణ్ణొకాలత్తిలే, ఊకన్దురుళిని నిలజ్జళుక్కెల్లామా డ్డివు వరుమ్మడిపణ్ణిక్కొన్టు, భాగవతోత్తమరాన వాఙ్మోసుక్కుమ్ పెరియనమ్మిక్కుమ్ తిరునయనజ్జళుక్కుమ్ హనిపిఱక్కుమ్మడియాక్కి, అవ్వళివన్దిక్కే, పెరియనమ్మియుమ్ తిరునాట్టుక్కెమ్మన్దురుళుమ్మడియాక్కి, పరివరానత మైయు మడ్డిరుక్కువొట్టాతపడి దేశాన్దరత్తేయకల వడిత్తు, పిన్నైయుమ్ ౫ “పాపీశతాయుః, ఎన్నుమ్మడియే యవనై నెడుక్కొల మిరుక్కుమ్మడి పణ్ణుకైయికే యివకా స్వాతి స్త్రిప్ మెల్లాన్దొట్టుకైయావతు.

ఈ. — క్కాట్టియుమ్, (వైకుంఠ తీర్థం, “నితై యారనిన్టా” ఎన్నుమనితై యత్తుకై క్కాట్టియుమన్టా వేన్నై పుకుర నిటు త్తిన్ బు. (తెలిన్ద వేళిన్దై య కన్దళియాతే) “అయోగ్యో” ఎన్టకలతపడి * కన్దళి శివనితే ఎకవృతయత్తై తెలివిత్తుమ్ అత్తైక్కెవిడాతే నిరన్దర వానమ్మణ్డై. (ఎన్నై యాళావయ్) ఎన్నై “అయోగ్యో” ఎన్టకలవు మొట్టాతే, పిరి వాన్. గ్రామైయాల్ ముడియవు మొట్టాతే, గుణజ్ఞానత్తా లేధరిప్పిత్తుక్కొణ్ణుపోన్దాయ్. (ఎన్కరుళి) పుటమ్మ పోకాతపడి వలైత్తునీయుమ్ జీవనమిడావ్విటా లెజ్జనేధరిక్కుమ్మడి (నళిర్ న్దవిత్యాది) అనుసన్ధిత్తార్ హృదయమ్ కుళిగుమ్మడియాన శీల గుణత్తై. “అత్తొరవేషి తత్తొయ్ తరుళిన్టా” ఎన్దిటకల్యాణగుణత్తై. (ఉలక మూన్టడకవియప్ప) విలక్షణో డవిల ట్టణోడు వాళియట వెల్లారు మొక్క వనుభవిత్తు విన్దయప్పడుమ్మడియాక. (నాన్దళిత్త్యాది) నాన్దళి విన్దయప్పడు మళవన్దిక్కే, వికృతిరామ్మడి. ఇవర్ కు విన్దయప్పడ వవనరమిలైయాయ్ బు. (పుళిఱ్ఱునీర్ ముకిలిక పవళ మొల్క కని వాయ్ శివపు) తెలిన్దనీరై ముకక్కయాలే దర్శనీయమాన మేళుమానతు పవళత్తై పూత్తాప్పోలే యాయ్ బు తిరునధర త్తిల్ ప్పుప్పిరుప్పతు. ఇవర్ సంభ్రమత్తైక్కణ్ణు అవళవణ్ణున్ స్థితమిక్కిటపడి. (నీకాణ వారాయ్) ఎన్నై తిరేయున్దుకు కాణవరవేణున్. అవళకూ త్తిరుక్కిటపడి. అవళమాటిమాటి యిడుమడి, వల్లారాడినాప్పోలే కాణ మిగుప్పతు. పిల్లైయిక్కియ మణవాళవరైయరై ప్పెరుమాళోరు నాళుళప్పాడిట్టు, “నామిజ్జనే నడక్కిటోమ్, నీ యిత్తుక్కిడాక అజ్జిక్కాన్” ఎన; “తమ్మిరానే! ఎన్నాలన్నడైక్కిడాక ఆడ గ్గేమో? క్రానకమ్మడియు లావియులా వియిత్యాది) దేవరుడై యకుళులో శైయైక్కేటవాటే, పాడల్ తవిర్ న్దార్ కళ్. దేవరుడై యన్వాభావిక మాననడైక్కు త్తిజ్జిలై య శిక్షోబలత్తాలున్దాన ఆడల్ తవిర్ న్దార్ కళ్; కురక్కుక్కై కొడు కూర్తుత్తువొవి అడియే దేవర్ తి సము న్నై ఆడవల్లెనూ?” ఎన్దారామ్.

౪.

జి.అ॥ రమేతెన్న (అయోగ్య నైన్దిత్త్యాది). “ఎన్కరుళి” ఎన్టుతోడజ్జి మేలుక్కెల్లావ్ భావన్ (పుటమ్మిత్త్యాది). నళిర్ న్ద - శీతల మాస * శీరుక్కుక్కుళిర్ ప్పడై తెన్న (అనుసన్ధిత్తారిత్త్యాది). * శీరావతేతెన్న (అత్తొరైత్త్యాది). విలక్షణర్ - ఇన్ద్రాదీకళ్, అవిలక్షణర్. భూమియిలుక్కార్. “ఉడక” ఎన్టతుక్కొమ్ (వాళియటవెన్టతు) “నాన్దళి” ఎన్ట - అత్తినిబహువచనమ్, ఇవర్ కు విన్దయప్పడ వేణ్డోవెన్న (ఇవర్ క్కిత్త్యాది). స్పటికమ్బాల తెలిన్దనీరై యుడైయ కాళిమేళుత్తిల్ పవళమ్ పూత్తాప్పోలే యిరుక్కిటకనివాయనతు శివన్దుగోన్టుమ్మడియొక్క బ్బావమ్. “నాన్దళి కూత్తాడినిన్దార్ పు” ఎన్టవన్దరమ్. “కినినాయ్ శివప్ప” ఎన్టతుక్కుభావమ్ (ఇవర్ సంభ్ర మత్తైయిత్యాది). “నాన్దళి కూత్తాడినిన్దార్ పు - నారాయ్” ఎన్టపదచ్చేర్ త్తియాలే ఫలిత్తిభావమ్ (అవళ కూత్తిరుక్కిటపడియెన్టు). అవళవరువతుకూన్దొవెన్న (అవళమాటిమాటియిత్యాది). “నడక్కై - కూత్తు” ఎన్టుమతుక్కుసంవాదమ్ (పిల్లైయిత్యాది). “అవళ నడక్కిడాక వాడప్పొకాట” ఎన్టెక్కుప్పాకురమ్ (కానకమిత్యాది) పెరియాళ్వార్ తిరు మొళ్ళి. కానకమ్మడి - వనభూమి. పాకురత్తు క్కిర్థమ్ (దేవరుడైయిత్త్యాది). కురక్కుక్కై - కురక్కువలిత్తై. కురక్కు - కురక్కువాతమ్, పుళిఱ్ఱడిక్కిడై న్దైన్టుతోడనే, అడైవే యన్దయమ్.

౪.

తాత్పర్యము. — తిరుప్పళిఱ్ఱుడిలో పవళించియువరకుణహజ్జలో వేంచేసియుండియు శ్రీవైకుంఠమందునిలిచియుండుట నానిమిత్తమేయని యధ్యపసించిన నాహృదయమందనవరతమండి నన్నేలుచున్న ఓ! స్వామి! నీయొక్కదివ్యావయవ సౌందర్యమును నేనించి మేముసంభ్ర మన్యత్రిము చేయుటను నీసౌశిల్యమును లోకులు పుతించునట్లును కృపజేయుము.

మూ.- పవళమ్బోల్ నివాయ్ శివప్ప నీకాణవస్తునికాపన్నిలాము త్తమ్ ।

తవళ్ళకతిర్ ముఱువల్ శెయ్ తునిన్దిరుక్కణ్ణామరై తయ్యన్దిన్దిరుళాయ్ ।

పవళనన్బడర్ క్కీళ్ళ చ్చుట్టుతై పారునల్ తణ్ణిరుప్పళిన్బుడిక్కిడన్దాయ్ ।

కవళమాకళిల్ శ్రీనిడర్ కెడ త్తడత్తుక్కాయ్ శివప్పవై యూర్ న్దానే ॥

౫౬.

ఆ.- (పవళమ్బోల్) పరుమిడత్తిల్, శ్రీగజ్జేన్ద్రావ్వానుక్కాక పెరియతిరువడిమేలేటి వస్తుళి నాపాలే, కనివాయ్ శివప్ప

నీకాణవస్తునికాపన్నిలాము త్తవళ్ళ కతిర్ ముఱువల్ శెయ్ తు, నికతిరుక్కణ్ణ తామరై తయ్యన్దిన్దిరుళాయ్ నితార్.

౫౭.

ఆస్వ.- పవళమ్ నక పడర్ క్కీళ్ళ (౩) శబ్దం ఉత్తై పారునల్ (౬) తణ్ తిరుప్పళిన్బుడి కిడన్దాయ్ (౯) కవళమ్ మా కళిల్ గోల్ (౧౨) ఇడర్ కెడ తడత్తు (౧౫) కాయ్ శివమ్ పఱవై (౧౮) ఊర్ న్దానే పవళమ్బోల్ కని (౨౧) వాయ్ శివప్ప నిక (౨౪) పల్ నిలా ముత్తమ్ (౨౭) కతిర్ తవళ్ళ ముఱువల్ శెయ్ తు (౩౦) కాణ నీ వస్తు (౩౩) నిక తిరు కణ్ (౩౬) తామరై తయ్యన్దిన్దిరుళాయ్. (౩౯)

పన్నీ.- అనన్తరమ్, ఎకమున్నేయెమ్మిన్దిరుళివస్తు మన్దన్ది తమ్మణ్ణిక్కొణ్ణు నిన్దురళవేణు మెన్దితార్.

పవళత్తినుడై ను, తెట్టి, పాఱత్తికీళ్ళే, (౩) శబ్దకళానవై, వర్తిక్కుమ్మడియాన, తిరుప్పారునలైయుడైయు, (౬) శ్రమహరమాన తిరుప్పళిన్బుడియిలే, కణ్విళర్ న్దురుళివనాయ్, (౯) కవళన్దొళ్ళుకై యేస్వభావమాన, పెరియ, గజ్జేన్ద్రునడైయు, (౧౨) ఆయిరమ్ దేవ సంప త్తిరమ్ నిరాహారనాయ్ నిన్దురళే త్తరుఱుమ్, పోమ్మడియాక, అన్దతటాకత్తిలే, (౧౫) విరోధివిషయ త్తిలే వెన్దియ, శివ త్తైయుడైయు, పెరి యతిరువడియై, (౧౮) నడత్తిక్కొణ్ణువన్దనే! తిరుప్పారునలిల్ పవళప్పడరమ్ శబ్దమ్ శెట్టిన్దాప్పాలే, స్విగ్ధమాన, (౨౧) తిరువధరమా న్దు, శివస్తుతోన్, కణ్; (౨౪) పల్లాయ్, నిట్టిఱు, ముత్తమ్ పార్ క్కీల్, (౨౭) కతిరై, ఉడైత్తామ్మడి, ముఱువల్ శెయ్ తుకొణ్ణు, (౩౦) శ్రీగజ్జేన్ద్రావ్వానుమ్మవన్దాప్పాలే, గానుక్కాణుమ్మడి, నీ, సత్వరనాయ్ వస్తు, (౩౩) ఉన్నడైయు, అఱుకియ, తిరుక్కణ్ణాళిఱ, (౩౬) తామరై యానతు, విశ్వామ్మడి, ప్రీతితోన్ నిన్దురళవేణుమ్, (౩౯) పడర్ - పల్ శ్రీ.

౫౮.

అర్థము.- పగడముయొక్క, దట్టమైన పొదక్రింద (౩) శబ్దములు చేరియున్న తామ్రపల్లచే (చుట్టబడిన) (౬) చల్లనైన, తిరుప్పళిన్బుడియందు. పవ్విళించినవాడా! (౯) ఆహారముచేబలిసియున్న గొప్ప గజేంద్రునియొక్క (౧౨) దుఱుము నశించునట్లు తటాకముందు. (౧౫) విరోధులను దహించుచున్న తోవముగల గరుత్మంతుని (౧౮) నడిపించినవాడా! పగడమువలె స్విగ్ధమైన (౨౧) అధరము ఎత్తునై (ప్రకాశించునట్లును) నీయొక్క (౨౪) దంతముల నెడి వెన్నెలగల ముత్యములు (౨౭) కిరణములను ప్రసరింపజేయునట్లుగాను మన్దహాసముచేసి (౩౦) (నేను) నేవించునట్లును నీవు వేంచేసి (౩౩) నీయొక్క సుందరమైన నేత్రముల నెడి (౩౬) పద్మములు ప్రకాశించునట్లును నిలిచియుండుము. (౩౯)

ఈ.- అజ్ఞాన్బుట్టు. శ్రీగజ్జేన్ద్రావ్వానుక్కు వస్తుతోల్ శ్రీనాప్పాలేవస్తు తోల్ శ్రీయరుళవేణు మెన్దితార్.

(పవళమిత్యాది) ౧ 'అవాక్యనాదరః' ఎన్నిఱుపడియే, ఒమ్మక్కుమ్ వికృతనాకాతనీ, అనుకూలదర్శనత్తాత

జీ-ఆ. అజ్ఞాన్బుట్టు (పవళమ్బోలిత్యాది). 'కవళమాకళిల్ శ్రీనిడర్ కెడ త్తడత్తుక్కాయ్ శివప్పవై యూర్ న్దానే' ఎన్నకొక్కటాక్షి త్తవతారికై (శ్రీగజ్జేన్ద్రావ్వానిత్యాది).

స్థితత్తుక్కుపేతువైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవాక్యత్యాది). అవాక్ - వారైశొల్లక్కడవన్దిక్కేయిరుక్కుమవక, అనాదరః-ఆదర్శము

ఆ-౨-వి. ఒరువారైశొల్లక్కడవన్దిక్కే ముకమ్మర్తువారైశొల్లక్కెమ్మ త్తన్నాదొప్పతొరుతత్వై న్దురమిల్లా మెయాలే అనాదరః రుక్కుమవన్దిన్దు - (అవాక్యనాదరః) ఎన్నిఱుశుతిక్కర్థమ్. అప్పడిక్కు త్తవక స్థితమ్మణ్ణువానెన్నెన్న (అనుకూలేత్యాది).

గులు ఆయుధముందు చచ్చునట్లు (౨౧) కోవగించి (వారి) మండట నిలిచిన (౨౪) (శత్రువులను) దహించుచున్న కోవముగల ఓ! స్వామీ! (౨౭) కిరణములుగల కిరీటుముగలవాడా! సమృద్ధమైన (౩౦) పాలములుగల తిరుప్పళ్ళిడియందుఁ బ్రవ్వలించినవాడా! మాయొక్క (౩౩) దుఃఖములను నశింపఁజేయువాడా! (౩౫) (నాముండట నిలిచి నేవసాదింపుమా).

౬.

ఈ.- అటామ్బాట్టు. ఉమ్మడై య నపేక్షితజ్జల్ శెయ్యవైల్లాతపడి ప్రతిబంధకజ్జల్ ప్రబలమున్ వెన్నిల్; మాలి, సుమాలి, మాల్యవాణ, ఇనర్కిలిమ వలితోవెప్రతిబంధక మెన్నిటార్.

(కాయ్శినప్పట నైయూర్ను) ప్రతిపక్షి తిలునక్కు కన్జోడిలుమ్ కణ్ణల్ ముళియ చెయ్యిమ్ పెరియతిరు వడియైనడ తి. (పోమలై యి మిమిశైక్కార్ ముకిల్పోల) అప్పోతిరుక్కుమ్మడి. మరునైక్కినియకాళ మేఘమ్ పడిన్దాప్పోలే యాయ్ మోళిరుప్పతు. ఇప్పోతిరుశొల్లుకీటతు - పెరియతిరువడి ముతుకీలిరుప్పైక్కాణ్ణక్కాక. (మాశిన మాలి) పెరియశిన్తై యుడై యనాయ్ కొణ్ణునన్దమాలి. (మాళిమాణ) మహానానమాలి. సుమాలియెన్దపడి. (ఎన్దజనల్ పడ) ఎన్దజనల్ కళిజ్జేముడియుమ్మడియాక. (కనన్దుమున్నన్) శీటి అచర్ కళ మున్నేనిన్ద. వడివైక్కణ్ణ పోతే యెతికళ ముడియుమ్మడి యాయిజేవీరమిరుప్పతు. (కాయ్శినప్పే) తిరునామమ్. కాయ్శినప్పై యుడై య నిర్వాహక నే! (కతిన్ ముడియానే) విళజ్జానిన్ద తిరునభేషేక తై యుడై యననే! నీరకాత్తుక్కు ముడిశూడి యిరుక్క, నానిక్కుచ్రో? (కలివయల్ తిరుప్పళ్ళిడియాయ్) నీమారన్దనాయ్తా నిమ్మిక్కిజేనో? సమృద్ధమాన వయలై యుడై య తిరుప్పళ్ళిడియై కణ్ణిళిన్దగిరి కీటననే! (కాయ్శినప్పైయిత్యాది) కాయ్శినప్పై యుడై య తిరు వాళిముతలాన దివ్యాయుధజ్జలై ధరిత్తతు ఆత్రితరుడై య నావతై ప్పోక్కుకైక్కాకవన్ద? ఎమ్మిడర్ కడివానే - తిరుక్కణ్ణామరై తయజ్జనిన్దరుళాయ్" ఎన్దు కీర్తిత్తావైలే యిచ్చాట్టుక్కుక్కియై.

౬.

౬-౮॥ అటామ్బాట్టు (కాయ్శినమిత్యాది). "మాశినమాలి మాలిమాణ" ఎన్దుతోడజ్జి, కనన్దు, ఎన్దు ముళివుక్కుటాక్షీత్తవతార్కై (ఉమ్మడైయవిత్యాది)

"కాయ్శినమ్" ఎన్దువిశేష త్తతుక్కుభావమ్ (ప్రతిపక్షి తిలిత్యాది), అన్దిక్కే. "కాయ్శినప్పటనై. కాయ్శినప్పే" ఎన్దపన్ద శీక్కుటాక్షీత్తుభావనూతల్. కణ్ణల్ ము - నిర్దయమాయ్. కణ్ - కృతై. ఇప్పోతిరుశొల్లుకీటతైన్దతు - నకుత్తుచ్చొల్లుకీటతైన్దడ. మి మిశై - మేలే. కినియ - కిబళికిక్కు. మాలియైయమ్ సుమాలియైయమ్మోన్దతు - మాల్యవానుక్కు ముదలత్తబావ. సుమాలియమ్మాల్య వాను మోడిప్పోకైయాతే, "అచర్ పడ" ఎన్దు - తేజోవన్ద తై చొల్లుకీటతు. "మాణమాలి -" మహానానమాలి. "ఎన్దు - అచర్ - అజ్జు పడ" ఎన్దు ప్రసన్నరాసవర్ కళ అన్దయన్దభూమియిసే పడవెన్దు శబ్దార్థమ్. కనన్దు - శీటి. హింసియాతే, శీటిమున్నేనిత్తానెన్నేన్ని (వడివైయిత్యాది). అన్దప్థనామ మెన్నిటార్ (కాయ్శినప్పైయిత్యాది). ఇతుక్కుభావమ్ (శీరత్తుబత్తుక్కితా ది). కలి-సమ్మడి, "తిరు వ్పళ్ళిడియాయ్" ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (నీమారన్దనాయ్తాది). "ఎమ్" ఎన్దు - ఆత్రితరై చొల్లుకీటతు ఇచ్చాట్టుక్కుక్కియైక్కాట్టు కీటార్ (ఎమ్మిడరిత్యాది). పోషలైయి మిమిశైక్కార్ ముకిల్పోల - కాయ్శినప్పటనైయూర్ను - కాయ్శినప్పాళిజ్జువాళి విదో ముడేని - మాశినమాలిమాలిమాణెన్దు - అచర్ - అజ్జు - పడక్కనన్దు మున్నిన్ద కాయ్శినప్పే న్దైయెన్దుతోడజ్జి, తిరుప్పళ్ళిడియాయ్ - ఎమ్మిడర్ కడివానే - నిన్దిరుక్కణ్ణామరైతయజ్జ నిన్దరుళాయ్త్యన్దయి.

౬.

తాత్పర్యము.- ప్రతపక్ష నిరసనశీలుడైన గరుత్తుతునిమీదనెక్కి మేరువుమీదనున్న కాళమేఘమువలె ప్రకాశించుచు కిరీ టమును పశ్చాద్ధములనుధరించి వెళ్ళి మాలినుమాలి మొదలగు, రాక్షసులను సంహరించి ఇప్పుడు తిరుప్పళ్ళిడిలోఁ బ్రవ్వలించిన స్వామీ! నిన్ను నేవించుటకు నాకేదైనను ప్రతిబంధకమున్నప్పటికిని, దానిని, మాలినుమాలి మొదలగు నసురులను జంపినట్లు నశింపఁజేసి నాకు నేవసాదింపుము.

౬.

మూ.- ఎమ్మిడర్ కడిన్దై నై యాళ్వనేయి మైయవర్ తమక్కుమాజ్జనై యాయ్ ।

శెమ్మడర్ లరున్దామరై ప్పొన త్తణ్ణిరుప్పళిజుడిక్కి డన్దాయ్ ।

నమ్మడై యడియర్ కవై వ్వికణ్ణుకన్దునాజ్జళిత్తుళనలన్బార ।

ఎమ్మడవులర్ కాణనీయిరునాళిరున్దిడాయెజ్జళి కణ్ణుకప్పే ॥

21

ఆ.- (ఎమ్మిడర్) ఉత్కర్ణాపకర్షవిభాగమిన్ద్రయే సర్వాత్మకశుక్కుమ్ నీయల్లతు వేళురత్తుకరుళరో? ఆనపిన్బ ఉనక్కు నల్లరా యిరుప్పార్ నీయిరున్దురుమిరున్నైక్కన్ద్రాల్ పడిమ్మాడుకణ్ణనాజ్జళి వాఱ్ఱుమ్మడియాక ఇన్దలోక త్రిలుళివర్ కళి కాణమ్మడి యెన్దళి కణ్ణెడిక నీయిరునాళిరున్దిడాయెన్ద్రాల్.

20

ఆన్మి.- ఎమ్ డెడర్ కడిన్ద (౩) ఇల్లు ఎన్నై ఆళ్వనే (౬) ఇన్ద్రాయవర్ తమక్కుమ్ ఆల్లు ఆనైయాయ్ (౯) శెమ్ మడల్ మలరుమ్ (౧౨) తామరై ప్పనమ్ తణ్ (౧౫) తిరుప్పళిజుడి కిడన్దాయ్ నమ్మడై (౧౮) ఆడియర్ కవై వ్వి కణ్ణు (౨౧) నామ్ ఉకన్ద్రా కళిత్తు (౨౪) ఉకమ్ నలమ్ మార (౨౭) మడమ్ ఇ ఉలకర్ (౩౦) కాణ నీ ఒరునాళి (౩౩) ఎన్దళి కణ్ణుకప్పే ఇరున్దిడాయ్. (౩౫)

పన్ను.- అనన్దరమ్, అశ్వతికళానెన్ద్రోడు, అశ్వన్ద్రయారోడు వాళియఱరత్తుకనాననీ, ఆసాధారణశేషభూతరాన సూరిక శివభక్తికీర్తి త్తియైక్కణ్ణు నాజ్జళికుమ్మడి యెన్దళి కణ్ణుకప్పే యిరున్దురుళేణమెన్దితార్.

ఎన్దళి: డైయ, అవిద్యాదికృతమానసం లక్షణున్ద్రయమ్, పోక్కి. (౩) ఇన్ద్రభూమియిలైత్తు, ఎన్నై, అడిమై కొణ్ణురారుమననాయ్, (౬) ఆసిమిషరానబ్రహ్మచరీవేదో శుక్కుమ్, ఆల్లు, ఆప్పడిఆనిప్పనిప్ప త్తిపూర్వకిమాక ఇప్పప్రా ప్తియై ప్పణ్ణి కొడుత్తురత్తికుమ్మననాయ్, (౯) ఇన్ద్ర, డెన్ద్రో, మలరుక్కి, (౧౨) తామరైయైయైత్తాన, నీర్ నిలన్దళైయైయైయై, కుళిర్ న్ద, (౧౫) తిరుప్పళిజుడియిలే, ఆళితాన్, మాకక్కన్బొర్ ప్పళుక్కివనే! నమ్మడైయారెన్నువ్విడి, (౧౮) ఉనక్కుసాధారణ శేషభూతిరానసూరికళుడైయ, అనుభవజనితమాన, కొలూ హలత్తైక్కణ్ణు, (౨౧) నాజ్జళి, ఉకన్ద్ర ఆనన్దికళాయ్, (౨౪) నెన్దళిలే, ప్రేమమానతు, పర్తికుమ్మడియాక, (౨౭) వాళియఱరూత, ఇన్ద్ర, లోక త్తారుమ్, (౩౦) కాణమ్మడి, నిన్ద్రసూరిక త్తైయెన్దుమిరున్దునవి ప్పిక్కిఱనీ, ఒరునాళాకిలుమ్, (౩౩) ఎన్దళి కణ్ణుకప్పే - ఇరున్దురుళేణమ్. (౩౫)

20

ఆర్థము.- మాయొక్క దుఃఖములను సరిపెంచేసి (౩) ఈలోకమంతే నన్ను పరిపాలించువాడా! (౬) దేవతలకుఁగూడ ఆ దేవలోక కమంఠును అట్టివాడా! (౯) ఎఱ్ఱని నిశములు వికసించునన్ను (౧౨) పన్నములుగల కొలనులచే చల్లనైన (౧౫) తిరుప్పళిజుడియందు పవ్వళించినవాడా! మావారై (౧౮) (నీకు) దాసులైన శ్రీకృష్ణపులయొక్క కోలాలమును చూచి (౨౧) మేము మిక్కిలి సన్నోపించి (౨౪) హృదయమందు ప్రేమము వృద్ధిపొందునట్లు (౨౭) జ్ఞానశూన్యులైన ఈ లోకమందుండువారు (౩౦) చూచునట్లు నీవు ఒకదినము (౩౩) మాకంటిములపై వేంచేసియుండుము. (౩౫).

20

ఈ.- ఎత్తోమ్బొట్టు, దుర్బలరోడు ప్రబలరోడు వాళియఱరత్తుకనాననీ, నాజ్జళి వాఱ్ఱుమ్మడి కణ్ణెడికనీయిరునాళిరున్దురుమెన్దితార్.

(ఎమ్మిడర్ కడిన్ద) ఎన్దళుడై యసాంసారిక సకలదుఃఖజ్జళై యుమ్ పోక్కి. (ఇన్ద్రై నై యాళ్వనే) భగవద్దానత్తు

జీ-ఆ॥ ఎత్తోమ్బొట్టు (ఎమ్మిడర్ త్యాది). “ఎన్నై యాళ్వనే, ఇన్ద్రాయవర్ తమక్కు మాజ్జనై యాయ్ - ఎన్దళి కణ్ణుకప్పే - ఇరున్ది డాయ్, ఎన్ద్రవల్ త్తక్కనాక్షీ త్తివతారికై (దుర్బలరోడిత్యాది). “ఎమ్” ఎన్నైయలే (దుర్బలరోడిత్యుక్తు). “ఇన్ద్రాయవర్” ఎన్నైయలే ప్రబలకెన్ద్రుక్తు).

“ఇన్ద్ర” ఎన్ద్రవిశేష త్తమక్కుభావమ్ (భగవద్దానత్తుక్కిత్యాది) ఆల్లు - అన్దలోక త్తిలే. “ఎన్నైయాయ్” - అప్పడిప్పట్టవనే యిత్యర్థః.

(౧౩) తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౨ - తి - పల్లెనాళాలే - ౮ - పా - ఎజ్జళ్ వ్యాఖ్యానజ్జళ్. ౪౯

ఈ-క్కడై విల్లాత విహలోక త్తిలే యెన్నై యడిమైకొళ్ళుకిటవనే! (ఇమైయవర్ తమకుమ్మాడై నై యాయ్) అకి ఇచ్చనరాన వెళ్ళుక్కేయన్తిక్కే, ౧ “ఈశ్వరోహమ్” ఎన్తిరుక్కిట బ్రహ్మాదికళుక్కు మజ్జప్పడి నిర్వాహకనానవనే! (శెమ్మడలిత్యాది) శివస్తవ్యుడల్ మలరానిస్తుళ్ళ తామరై కళై యుడై య నీర్ నిలజ్జళై యుడై తాయ్, శ్రమహార మాన తిరుప్పళ్ళిఱుడియిలే కణ్విళర్ న్దరుళుకిటవనే! ఉళ్ళుమ్పుటమ్మ మెల్లామ్ తామరై యాయ్ బు. (నమ్మడై యి త్యాది) ఉన్నడియారున్నై యను భవిక్కిటవారవార తైక్కణ్ణు నాజ్జళుకన్దు, అన్ద్రకప్పత్తలై మణ్ణైయిట్టు, హృద య త్తిలే స్నేహమానతుమేన్నేలెనమిక్కువర. (ఇమ్మడపులకర్ కాణ) ఇన్ద్రసంసార త్తి లటివుకేడరాయ్, ఇడక్కెనల క్కై యటియాతవర్ కళుమ్ కణ్ణాలే కాణుమ్మడియాక. (నీయురునాళి రున్దిడాయెజ్జళ్ కణ్ణుకప్పే) ఎజ్జళ్ కణ్ణోనట్ట త్తిలే యెరునాళిరు న్దరుళ వేణుమ్, నిత్యసూరికళుక్కు సదాదర్శన విషయమాననీ, ఒరునాళెజ్జళ్ కణ్ణుక్కు విషయమాయరు న్దాలాకాతో? ఉన్నడై య దర్శనమధిక్య తాధికారమాక వేణుమో? 2.

టీ-అ॥ ఇమైయవర్ కుక్కు “మెన్నా తే. “తమకుమ్” ఎన్తువిశేషి త్తతుక్కు-భావమ్ (అకి ఇచ్చనరానవిత్యాది). “శెమ్మడలి మలరున్దామున్” - ఎన్తు-పుటైయిల్ తామరైయెచ్చొల్లి, “కేవడాయ్” ఎన్తు-అవనైచ్చొన్న తుక్కు-భావమ్ (ఉళ్ళుమిత్యాది). “నమ్మడై” నమ్మడైయిన్ద్రపడి. ఉన్నడియారెన్దు - తిరుప్పళ్ళిఱుడియిల్ శ్రీవైష్ణవర్ కళై కవై - ఆరివారిమ్. సలమ్-స్నేహమ్. కూర-మిక్కువర. మడప్పమ్ - ఆజ్ఞా నమ్. కీర్త్యవివరణమ్ (నిత్యసూరికళుక్కు-త్యాది). “ఎజ్జళ్” ఎన్తుక్కు-భావమ్ (ఉన్నడైయివిత్యాది). ఎమ్మిడరిత్యాది, క్కమే తాన్వయి. 2.

తాత్పర్యము.—దుర్బలులకును ప్రబలులకును గూడ రక్షకుడవైన ఓ! శ్రీయశస్వతీ! శ్రీవైష్ణవులు నిన్ను సుభవించెయ్యమన్న కోలా నాలమునుజూచి సంతస్తులమై సేవించునట్లు మాముందిట ఒకదినము వేంచేయుము. 2.

మూ,— ఎజ్జళ్ కణ్ణుకప్పేయలకర్ కళైలామిడై యడితొమ్మై తేమ్మిత్తైజ్జె. 1
 ప్పెజ్జళ్ న్దార త్తనుతుళిల్ వలతాల్ తలై త్తలై చ్చిటదుపూశెప్ప. 1
 త్తిజ్జళ్ శేర్ మాడ త్తిరుప్పళ్ళిఱుడియాయ్ తిరు వై కునతుళ్ళాయ్ తేవా. 1
 విజ్జళ్ళాల త్తితనుళు మొరునాళిరున్దిడాయ్ వీన్ బ్రేడన్దొణ్డే. 1

ఆ.— (ఎజ్జళ్) “నీర్ కొల్లిన్ బ్రేక్కామ్ తిరునాట్టిలే శెయ్ కిట్” ఎన్మోపేళాతిరున్దరుళుకిటతు, అజ్జ సేళైయెరుళిడమైయారు, ఎజ్జళ్ కణ్ణిరేరాకక చ్చలారుమన్దిరువడికళిరణ్డైయమ్ నిర న్దరమాక త్తొమ్మితుక్కు తార్థరాయ్, త్తిళ్ళుడైయ స్నేహానుగణమాక త్తిజ్జళ్ కణ్ణైయ శక్త్యనురూపమాన కొల్ల-శాలే మిక్కుమ్ మేల్వొమ్మన్దుకొణ్డాడ, ఇన్దలొక త్తిలే యిత్తిరుప్పళ్ళిఱుడియిలే పిరాట్టియమ్ నీయున్దాడ వొరునాళిరున్దిడాయెన్దితార్. ౧.

అన్వ.— తిజ్జళ్ శేర్ మాడమ్ (3) తిరుప్పళ్ళిఱుడియాయ్ తిరువై కునత్తు ఉళ్ళాయ్ (౬) తేవా ఎజ్జళ్ కణ్ణుకప్పే ఉలకిరకళ్ (౯) ఎల్లామ్ అడి ఇణ్డై (౧౨) తొమ్మితు ఎమ్మితు ఇణ్డై (౧౩) తజ్జళ్ అన్బు ఆర (౧౪) తనుతు కొల్ వలతాల్ తలై త్తలై చ్చి అన్దు (౨౧) పూశెప్ప ఇ కణ్ (౨౪) మా ఇలత్తు ఇతనుళుమ్ (౨౭) వీన్ బ్రేడన్దొణ్డే ఒరునాళ్ ఇరున్దిడాయ్ (3౦)

సన్ని.— అనన్దరమ్, అన్దవిభూతియిలన్దియే, సకలలోకజ్జళ్ళున్దు ఉన్దిరువడికళిలే విమ్మన్దు తొమ్మితు వామ్మమ్మడి, ఇన్దవిభూ తియిలుమ్ తిరుప్పళ్ళిఱుడియిలేయ్ కాళితోన్ బ్రేక్కామ్ మెన్దున్దరుళియిరుక్కు వేణుమెన్దితార్.

దేవలోక త్తిల్ మేలెన్దై యిలేవర్ క్కిటచన్ద్రొక్, శేరుమ్మడియొణ్డిన, మాడజ్జళైయెడైయ, (3) తిరుప్పళ్ళిఱుడియిలేవర్ క్కిప్పానాయ్ తిరువైకన్ద్రొక్, ఎమ్మిన్దరుళిన్దానాయ్, (౬) ఇన్దసౌలభ్యతేజస్సైయెడైయనానవనే! ఎజ్జళ్ కణ్ణుకప్పే, లొకత్తియళ్ళార్, (౯) ఎల్లారుమ్, ఉన్దిరువడికళ్, ఇరణ్డైయమ్, (౧౨) తొమ్మితు, ఎమ్మితుతాయ్ కొణ్డు, పారతన్ద్రొగ్గిన్దొమ్మడి ససంధ్రమరాయ్,

అర్థము. — పశ్చాదు సంశయించునట్లు (ఉన్నతములైన) మేడలుగల (3) తిరుప్పవ్విళ్ళిడియందుబవ్వలింపినవాడా! శ్రీవైకుంఠము నెదిగివ్వలేదనుచు శేంచేసియున్నవాడా! (౬) గొప్పతేజస్సుగలవాడా! మాకంటిముండఱ లొకలు (౧౫) అందరు శ్రీపాద ద్వంద్వము ను (౧౭) ఆశ్రయించి లేచి నమ్రులై (౧౫) తమయొక్క ప్రీతి వృద్ధిబొందగా (౧౮) తమయొక్క శక్తికిఁదగినఉక్తికత నేను ముండఱ నేడుముండఱయని ఒకరికొకరువైనపడి (౨౧) ఆశ్రయించునట్లు ఈ విశాలమై (౨౪) జ్ఞాఘ్రిమైన భూమియందలి ఈతిరుప్పవ్విళ్ళిడియందును (౨౩) తననుహిమ ప్రకాశించునట్లు (వేంచేసి) ఒకదినము శుండినేవసాదింపుము.

(ఎజ్జీత్యాది) ఎజ్జీ కణ్ ముకప్పే ఇరుక్క వేణుమ్, అతు శెయ్యుమిడ త్రిల్, లోక త్రిలుళ్ళారడళ్ళ, తిరువడికళి
లుళ్ళాన శేర్ త్రియ్యుకు కణ్ణు తిరువడికళి లేమిరువతెయ్యవతాయ్ కొణ్ణా శ్రయిత్తు. (తజ్జళన్బార) తజ్జళన్ ప్రేమమ్మిక్కు
వర. (తమతుశొల్వలత్తాల్) శక్తియనూపమాన శొక్కిళాలే యెన్నుతల్, తాన్దాణ్ణొల్ల వల్లవళవిలే యెన్ను
తల్; ౧ “యథాజ్ఞానస్తు వత్యోమిపురుష స్తం సనాతనమ్” ఎన్నక్కడవతితే. అతావతు - “నూటుపిరాయమ్ పుకు
వీర్, పొన్నాలే పూణునూలిడువీర్” ఎట్టాప్పలేశొల్లుకై. వణ్ణిప్పరత్తునప్పి “విజయస్వ” ఎన్న, అడ్డా శొన్న
వాడైయై నినైప్పతు. (తలైతలై చ్చిఱన్దుపూళిప్ప) బరువర్క్కొరువర్ మేల్వీయ్దునుమికవుమా శ్రయిత్తుక్కొణ్ణాడ.
(తిజ్జళిత్యాది) చన్ద్రుకు ఇత స్తతస్సచ్చరిక్కై యాలుణ్డాన విళై పెల్లా మాటువ్వుడి యిరుక్కు మూన్దుబు

(ఎన్జీ కన్జుక్ష్ ప్లేయరుక్కు - కేమిస్ట్రీ) - అన్వయిత్తు వొన్న పడి. "తమతు - వలతు - కొల్లాల్" ఎన్వన్వయిత్తు తద్దాముడైయ బలత్తుకీ - డానకొల్ - లాల్ యెన్నుతల్, వలమ - బలమ్, తద్దామి కొల్లవల్లవళివల్ యెన్నుతల్. ఇరణ్ణ మరత్తుక్కు - ప్రమాణమ్ (యథా జ్ఞానమిత్యాది). యథాజ్ఞానమైవమ్యమి పురుషన్తంసనాతినమ్ | తస్యైకస్యమపాత్తవంహిసచైకః పురుషస్సన్మృతః" ఇతిశ్రీనారాయణోబ్రహ్మ రుద్రసంవాదే. ఆత్మవత్త్వవళవుకళిలకొల్లకై యావతేతెన్న (అతావతిత్యాది). ఇన్ద్రవస్థత్తిలే వితివ్యామ్ (వశిష్ఠరత్తునమ్మియిత్యాది). అతావతు - వశిష్ఠరత్తునమ్మి, పెరుమాళైసేవిక్కు - మిమ్మరుళినవళవిలే, ఇడైచ్చికళణ్డైయిలే యిరుప్పనేవితారాయ్, అత్తెనూడైకా కణ్డారులి "ప్రాప్యమాన శ్రీకైష్టవనముదాయమిరుక్కు అవర్కళణ్డైక్కు - ముందరువానెక్" ఎన్న; "నామల్పమ్ విరకరాయరుప్పమ్, ఇనర్కళొన్డు మతీయాత కొచ్చైకళాకైయాలే, అయళ్ళురామావళ్యతి" ఎన్దిఱపడియే ఈశ్వరమడైయకటాత్ మివర్కళిడత్తిలే వళమడైయా యిరు క్కుక్కుణ్డాయమ్" ఎన్జ్జేయరుప్పేక్" ఎన్న; "అవర్కళొన్డు తేతు దేవరీరుళిచ్చెయితేతు" ఎన్జ్జాణ్డైకేటక్కు; "పాలుణ్ణీర్, పల్లము ణ్ణీర్, పొన్నాలేప్పుఁనుమలిడువీర్, నూఱుపిరాయమ్పుకవీర్, అమ్మత్తవిరట్టైయాడుప్పీర్, ఎన్దిఱమితు" అనర్కళొన్డు వొన్న వార్తై. "విజయస్స విజయాభవ" ఎన్జ్జనాక్ కొన్నవార్తై" ఎన్జ్జనమ్మి యరుళిచ్చెయ్య; "ఆశ్లేపాయమ్ మురుట్టుసంస్కృతమ్ విట్టిరిల్లయే, యిరుద్దాలుమిగామ్ నాక్కుణ్డాయ్, ఇన్ద్రయ్యున్దురుళీర్" ఎన్జ్జాణ్డాయరుళిచ్చెయితవార్తై. తల్లెత్తల్లె-దిరువర్ కొరువర్, శిఱన్దు- కిట్టి. పూశిప్ప - ఆశ్రయక్కు. తిన్దళ్ శేరుక్కుక్కు - హేతువేతెన్న (చన్ద్రనిత్యాది). శేరుక్కు - పడిక్కుయాయ్, విశ్రమిక్కుయాకిఱు.

ఈ.-మాడబ్బలినుడై య పొక్కమ్; అతిలేసన్నిహితనావన! (తిరువై కుప్పతుళ్ళాయ్) అవ్వళవేయన్టిక్కే, తిరువై కుప్ప
త్తిలే నిన్టరుళినవన! (తేవా) పరమపద త్తి త్తాట్టిత్ సంసార త్తి నిలై యాల్ వన్టపుకర్. (ఇబ్బణ్ మాళాల
త్తితనుళు మొరునాళిరున్డిడాయ్) ఇన్టఇడముడై త్తాన మహాపుణివియిలే, తిరుప్పళిబ్బుడియిలేయు మొరునాళి రున్టరుళవే
ణుమ్. ఇరుక్కుమిడ త్తిత్ (వీథ్ బ్రీడన్గొణ్ణు) పరమపద త్తి లిరుక్కుమావ్పలే, ఉన్నుడై య వ్యావృత్తితోడ విరు
క్కవేణుమ్. (ఇతనుళుమ్) ఎన్నిటతుక్కు క్కరుత్తెన్నెన్నిల్; శాయ్సరుళిన వల్లకుక్కణ్ణోముక్కు, “ఇవనిరున్డా లెబ్బనే
యిరుక్కిటతో?” ఎన్టమ్, “ఇప్పడియిరుక్కిట వన్టానిన్టా లెబ్బనేయిరుక్కిటతో?” ఎన్టమ్, ఇబ్బనేశిలవచ్చేకళోపిట
క్కుమితే యివర్ కళుక్కు; అతు వేటారుపడియితే నమక్కు-ఇన్టెయెల్లామ్ నరకావహమాన విషయబ్బళిలేయున్టా,
ఇవిషయ త్తిత్ తెరియాతు. శెయ్తెల్లామ్ పరితాక్తె యుమ్, అవ్వరుకే శిలపఁమాన్ బ్రజ్జలై యాకైప్పడుక్తె యు
మెల్లామ్ నమక్కు ప్రాకృత విషయబ్బళిలే యున్టాయురుక్కుమ్ ఇప్పడియిరుక్కుమో వెన్టటియు మిత్తనై. ౯.

జి-అ|| ఇబ్బేడిప్తియే తెన్న (పరమపద త్తిలిత్యాది). ౧. దివుక్రీడా, ఇత్యాది ‘కణ్’ ఎన్ట-ఇడముడై త్తాన మహాపుణివియిలేన్టడ. ఇతను
ళుమ్” ఎన్టచళబ్బార్థుక్కు (పరమపద త్తిలిత్యాది). అతు నమక్కుక్కాణ్ణిటోమిలైయే యెన్న (అతు వేటారు విత్యాది). ‘వేటారుపడి’
ఎన్టతె విరిక్కిటార్ (ఇన్టెయెల్లా మిత్త్యాది). ఇవిషయ త్తిత్ - భగవద్విషయ త్తిత్. ఏతద్విషయం (శెయ్తెల్లామిత్త్యాది), పరితాక్తె-
గూలమాక్తె. అతావతు - పోరాటేయిరుక్కు మెన్టపడి. తిబ్బళోకేర్ మాడమిత్త్యానభ్య. లేవా - ఉలకర్ కళెల్లా మెన్టగొడగి, ఇబ్బణ్ మాళా
ల త్తితనుళుమ్ - ఇడన్గొణ్ణు - ఎబ్బళోకణ్ణుక్కు - ఒరునాళ్ - వీథ్ బ్రు - ఇరున్డిడా యిత్యన్వయః. ౯.

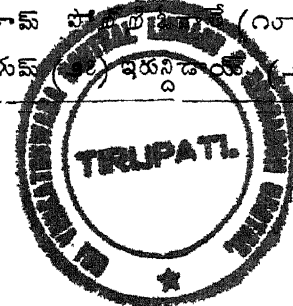
బ్ర-తి.-శ్రీనారాయణే బ్రహ్మద్రవంవాదే రుద్రదంతిబ్రహ్మ, యథాజ్ఞానస్తువిత్వోమి పురుషస్తంసనాతనమ్ | తస్మై తస్య
మహత్త్వంహిసంచైః పురుషస్తవృత్తిః.

తాత్పర్యము.-చంద్రమండలమవలకుఁ బెరిగియున్న మేడలచే సమృద్ధిమైన తిరుప్పళిబ్బుడిలోను శ్రీవైకుంఠమందును వేంచేసియున్న
ఓ! శ్రీయఃపతి! నీవు సర్వైశ్వర్యసంపన్నుడవై మనుజులు తిమశ్రీతిచే నిన్నాశ్రయించి యొకంకొకఱు పైవడి స్తోత్రముచేయునట్లు
నీవు వేంచేసియున్నవిధమున మేమందరుగూడ సేవించి కృతార్థులమగునట్లు తిరుప్పళిబ్బులియందొకరినను వేంచేయుండుమా. ౯.

మూ.- వీథ్ బ్రీడన్గొణ్ణువియ న్టెల్లాళాల త్తితనుళుమిరున్డిడాయ్, అడియోమ్ |
పోథ్ బ్రీయో వాతేకణ్ణిణ్ణై కుళిరప్పతుమలరాక తైప్పరుక |
చ్చేథ్ బ్రీళవాళై శెన్నెలూడుకళున్టామ్మన్టై తిరుప్పళిబ్బుడియాయ్ |
కూథ్ బ్రమామయళురర్ కులముతలరిన్టకొడువ్నై ప్పడై కళే వల్లానే||

ఆ.- (వీథ్ బ్రీడన్గొణ్ణు) ఎన్నుడైయకణ్ణిణ్ణయానతు విడాయ్ తీర్ న్టకుళిర ఉన్నుడైయ శెప్పిపూపాప్పిలే యిరుక్కిట తిరుమేనయై
యోవాతేపరుకుప్పడియాక విన్టయనీయమాన సంసార త్తిలేయున్నుడైయ వ్యావృత్తితోడ ముప్పడియెరుగాళిరున్టరుళవేణుమ్; ఆత్మతరుడై
యదుఃఖత్తై పొక్కవలై యాయరున్ట అవైశెయ్యోతోబ్బియలామో వెన్టిటార్.

అన్య.- శేణు ఇళమ్ వాళై (3) శెన్నెలూడు ఉకళుమ్ శెట్టుమ్ (౬) పణై తిరుప్పళిబ్బుడియాయ్ కూథ్ బ్రమాయ్ (౯) అళు
రర్ కులమ్ ముతల్ అరిన్ట (౧౨) కొడువ్నై పడైకళే వల్లానే (౧౫) అడియోమ్ పోథ్ బ్రీయో (౧౮) కణ్ణిణ్ణై కుళిర పురుషుర్
(౨౧) అకత్తై పరుక వీథ్ బ్రీడన్గొణ్ణు (౨౪) వియ్ కొళో మా ణాల త్తితనుళుమ్ (౨౭) ఇరున్డిడాయ్ (౩౦)

౫౨ తిరువాయ్ మొழ్లి. — ౯ - ప - ౨ - తి - పడ్డెనాళాలే - ౯ - పా - వీడ్రీడమ్ వ్యాఖ్యానబ్బళ్.

ఉన్నె — ఆనన్దరమ్, నిరతిశయసుకుమారమాన పుక వడివై నాన్దళ్ కణ్ణసుభవిక్రై ప్రయోజనమాక విన్దవిభూతియితే యెమ్మన్దరుళి యిరుక్కణలు మెన్దెతార్.

తిన్నెలమాన శ్రీద్రీశేవళరుకైయాల్, ఇళికిప్పతిత్త, వాళైకళ్, (3) శెన్నెలూడే, ఉకళిక్కళిత్తువ రిక్కక్కడవతాయ్, సమ్మధమాన (౨) నీర్ నలబ్బయ్యడైయ, తిరుప్పళిబ్బడియిలేవ రిక్కిజవనాయ్, పతిపత్తుక్కుమ్మత్తువాయ్ కొణ్ణు, (౯) అనురకులత్తై, గర్భవ ర్భవనూక, అటుక్కున్నాకదుమవనాయ్, (౧౨) అతుక్కిడానకొడున్దొలైయడైయ, ఆయుధబ్బళై, విధేయమాకవుడైయ నానవనే! (౧౫) ఉన్దక్కి నాధారణశేషభూతరాననాన్దళ్, మజ్జళాశాసనమ్మణ్ణ, ఇడైవిడాతే, (౧౮) కణ్ణియైనతు, పరితాపమతీర్ స్తుకుళిరుమ్మడి యాకి. ౧. “చాచాన్దొంబియివ” ఎన్దెపడియే శెప్పప్పురప్పిలే పుప్పహాససుకుమారమాన, (౨౧) ఉక వడివై, తృష్ణానురూప మాక పుప్పవిక్కుమ్మడి, ఉన్నడైయ సర్వాధికత్వత్తాల్ వన్ద వేటుపాను విస్తృతమాయ్ కొణ్ణుతోద్రీ, (౨౪) విస్తారవత్తాయ్, క్లాభున్ద మాన, ఇన్దగన్ద్రుళియమ్, (౨౬) ఇరున్దరుళ వేణుమ్. (౨౮)

ఆర్థము. — బురదయందు మంచీవయస్సుగల మత్స్యములు (3) ఎట్టనిధాన్యసస్యములయొక్క నడుమ నెగిరిపడుచున్న అందమైన (౨) కొలనులుగల తిరుప్పళిబ్బడియందు వేంచేయున్న వాడార! మృత్యువలెనండి (౯) అనురలయొక్క వంశమును సమూలముగా ఛేదించిన (౧౨) క్రూరవ్యాపారములుగల ఆయుధములను (ధరించిన) సమర్థుడార! (౧౫) దాసులము మజ్జళాశాసనముజేసి ఎడతెగక (౧౮) శేత్రిష్వన్ద్రువులు చురపడ నట్లు ఆప్పడువికరించినపుట్టుములెనున్న (౨౧) తిరుమేనును పానముజేయు (అనభవించు) నట్లు తనమహిమ పాకాంచునట్లు వేంచేయుండి (౨౪) విశాలమై క్లాభునై భూలోకమందు (౨౬) వేంచేయుము. (౨౮)

ఈ. — ఒప్పతామ్మట్టు. ఇప్పరుప్పిల్ వాళియజియాత సంసారి త్రిలే యిరుక్కిట తెన్నెన్నిల్; రుచియుడైయ నాన్దళ్ కణ్ణసుభవిక్కువెన్దెతార్.

(వీడ్రీడమ్) శేషిత్వత్తాల్ వన్దవేటుపాడుతోద్రీబుమ్మడి. (వియన్దెళిత్తాది) విన్దయనీయమానమహా పుణివియాన పితేలయు మిరున్దిడాయ్. ఉన్నెక్కొణ్ణొరు కార్యమిల్లాత సంసారి త్రిలే. (ఇతనుళుమిరున్దిడాయ్) ఇన్ద త్తిరుప్పళి బ్బడియాకితి తిరుప్పతియిలేయ మిరున్దిడాయ్. ఉన్నెయొమ్మీయ చెల్లామై యుడైయార్ మున్నేయిరున్దాయెన్ను మితుబోరుమో? (ఇతనుళు మిరున్దిడాయ్) శాయ్న్దరుళిన పోతియుక్కు మిరున్దెయనుభవిప్పిత్తరుళిద్రీబు, ఇని. ఇరున్దాలిరుక్కు ముక్కుయై మసుభవిప్పిత్తర శేణుమ్, “నమక్కివై యెల్లా మిక్కేకాణలామితే. శాయ్న్దరుళిన వల్లకు, పెరియ పెరుమాళో పక్కలిలేకాణలామ్; నిన్దరుళినవల్లకు, నమ్మెరుమాళ పక్కలిలేకాణలామ్; ఇరుప్పిలున్దాన

శీ. ౨౫. ఒప్పతామ్మట్టు. (వీడ్రీడమ్ మిత్యాది). “వీడ్రీడమ్” ఎన్దతోడక్కి “పుతుమల రాక తైప్పగుక” ఎన్ను మళపుమ్ కిరగ శీ త్తవతారికై (ఇప్పరుప్పిలిత్తాది).

ఇన్దొణ్ణు - ఇన్దొణ్ణమాకక్రై కొణ్ణు. “ఇతనుళుమ్” ఎన్దతుక్కిరన్దరమ్, మాళాలమాన విన్దభూమియిలు మెన్ద మున్దెత్తు; ఇన్దై యరుళి చెయ్ కిత్తార్ (విన్దయనీయమానమిత్యాది). మాళాలత్తిల్ వైత్తుకొణ్ణు ఇన్ద త్తిరుప్పళిబ్బడియిలు మెన్దెరన్దామర్దమ్, ఇన్దై యరుళి చెయ్ కిత్తార్ (ఇన్దత్తిరుప్పళిబ్బడియిత్యాది). “ఇతనుళుమ్” ఎన్దెక్కు ఇతుక్కుత్తడైయెత్తెన్ద (ఉన్నెక్కొణ్ణిత్తాది). నిత్యసూరికళ్ నడువేయరుక్కుక్కడవనమక్కు ఇన్దేయరుక్కు వేణునానెన్నెన్ద (ఉన్నెయొమ్మీయమిత్యాది). ద్వితీయార్థత్తుక్కు “ఇతనుళుమ్” ఎన్దచళ బ్బార్దమ్ (శాయ్న్దరుళినమిత్యాది). ఇన్దేకాణలామెన్దతు - కొయిలిలే కాణలామెన్దపడి. ఇన్దెయెల్లామెన్దతు - కిడైయమ్మకుమ్, ఇరుప్పళుకుమ్, నిలైయమ్మకుమ్.

ఆ-ఆ-వి. నామిక్కేయిరుక్కిటతినారే నమక్కు వరుకిజవతిశయమేతు, పరమపదత్తిలే యిరున్దాలాకాలోవెన్న; అట్టుగుణాతిశయ మిలై, ఇట్టుగుణాతిశయమ్ సిద్దిక్కు మెన్దెతార్ (ఉన్నెయొమ్మీయమిత్యాది). ఇన్దేయిరున్దాలునక్కు గుణాతిశయమ్ సిద్దిక్కిజవశేయన్దొ క్కై, ఎనక్కుమివ్విరుప్పళుక్కు తునుభవిక్కులా మెన్దెతార్ (శాయ్న్దరుళినపో తిత్యాది.)

—వల్లకు, పెరియప్పిరాట్టియార్ పక్కలిశేకాణలామ్' ఎన్దు భట్టరరుళిచ్చెయ్వర్. నామిడ్గిరున్దు సీర్ పెఱుప్పకుఱిఱి తేతెన్న (అడియోమిత్యాది). (అడియోమ్) అవ్విరుప్పై ప్పడివిడ, అతువేజీవనమాకవిరుక్కిఱనాజ్జల్. (పోద్రీ) వ్విరుప్పిజ్జనేనిత్యమాక చెల్లవేణమెన్దు మజ్జళాశాసనమ్మణ్ణి. (ఓవాతే) ఉచ్చివీడువిడాతే. (కణ్ణిజైకుళిర) కాణ్ణుతామైమాలేకమర్ పిళన్దుడిక్కిఱకణ్ణల్, విడాయెల్లాన్దిర్ న్దుకుళిరుమ్మడియాక. (పుతుమలరిత్యాది) శెవ్విప్పున్దులే యిరుక్కిఱ తిరుమేనియై యనుభవిక్కుమ్మడియాక, పుప్పహాస సుకుమారమానవడివై, ౧. లోచనాభ్యాంపిబవ' ఎన్గిఱపడియే నిరన్దరమాక వసుభవిక్కుప్పెఱుకై. (శేద్రీశమిత్యాది) అవ్వురిల్ పదార్థజ్జళై యలభిమత భత్తాళే కళిత్తువర్ కిక్కు మాయిద్రు. శెన్నెలికనడువే శేద్రీలే, పచ్చవింశతివార్షికరాన ముక్తరైప్పోలే యిరుక్కిఱవాళై కళి కళిత్తుత్తుళ్ళా నిట్టుతాన వల్లకియ సీర్ నిల తైయుడైయ. (శెమ్మమ్మణై) అమ్మకియమరుత నిలమే మామ్. (కూద్రమామిత్యాది) ప్రతిపక్షత్తుక్కు మృత్యువాన దివ్యాయుధజ్జళై ధరిత్తుక్కుణ్ణిరుక్కిఱవెన్నున్దు; అన్దిక్కే, ప్రతిపక్షత్తుక్కు కూద్రమామై కొణ్ణు అవర్ కళుడైయ కులతైముతలిలే యరిన్దుపొకడుమనయ్, అతుక్కుడలాక కొడియతోళిల్ కళైయుడైయ దివ్యాయుధజ్జళై యుడైయనా యిరుక్కిఱవనెన్నుతల్. గ్పొత్తితుళొల్లుకిఱతు, ఇతుక్కుమున్దు తమ్మడైయ ప్రతిబద్ధజ్జళై ప్పొక్కినపడిక్కు దృష్టాన్దుమెన్నుతల్; ఉన్దక్కై కుత్తై యున్దాయ్మొళి తే నెన్నుతల్.

అ॥ ఆకతై - తిరుమేనియై. ఆకమ్ - తిరుమేని. వివరణమ్ (పుప్పహాసేత్యాది). 'తస్యతద్యచసంశ్రుత్వా రామో వచసమబ్రవీత్ | సాసాన్ద్రయితైస్సం లోచనాభ్యాంపిబన్నివ' ఇతియాధ కాణ్ణే. 'పుతుమలరాక తై. ఓవాతే-పరుక' ఎన్దస్యస్యతు. ఇప్పదత్తుమ్మనమ్ (అవ్వురిలిత్యాది). ఉకళుకై - సంభ్రమమాక సచ్చాదిక్కై - శెమ్మమ్మణై - సమ్మద్ధమానవయల్. మరుతనిలమ్-నాతుశార్ స్వప్రమ్. నిలస్థమాతల్. 'కూద్రమామై' ఎన్దుతు - దివ్యాయుధవిశేషణమాతల్, ఈశ్వరవిశేషణమాతల్. ఇరణ్ణైయమరుళిచ్చెయ్వికి (ప్రతిపక్షత్తుక్కిత్యాదివాక్యద్వయత్రాళే). ద్వితీయార్థత్తిలే 'కొడువినై ప్పడైకళివల్లానే' ఎన్దుతుక్కుర్థమ్ (అతుక్కుడలాక త్యాది.) ఇతు శొల్లుకిఱతుక్కు బ్రయోజనతై యిన్దువకైయాక వరుళిచ్చెయ్వికొర్ (ఇహోతిత్యాదివాక్యద్వయత్రాళే). ఎన్దుకుఱైయ యున్దుక్కిఱనెన్దుతు - విరోధియెప్పొక్క పరికరమిల్లామలో, శక్తియిల్లామలో విమర్శిఱ నెన్దుపడి. శేద్రీశవాళైయెన్దుతోడజ్జి పడై ప్పొన్దునే - అడియోమ్పోద్రీ - కణ్ణిజైకుళిరత్తుతు మలరాక తై - ఓవాతే - పరుకుమ్మడి - వియన్దొళి మాళాల త్తితమళుమ్ - ఇడ ప్పొన్దు - ఇరున్దిడాయిత్యవ్యయం.

ప్ర-తి. — యున్దుకాణ్ణే ఏకొనవింశే, 'తస్యతద్యచసంశ్రుత్వా రామోవచసమబ్రవీత్ | పచసాసాన్ద్రయితైస్సం లోచనాభ్యాంపిబన్నివ'॥

తాత్పర్యము. — ఆకురులకు మృత్యువునలెనుండివారిని సమూలముగ నశింపఁజేసినవాడవై, శత్రువులవిషయమందలి క్రూరవ్యాపారము పంచాముధములను ధరించినవాడవై పాలములచేసమ్మద్ధమైన తిరుప్పవళిఱుడిలోఁ బవ్వళించిన వాడవైన ఓ! స్వామి! లోకులు నీమహిమెఱుంగక పోయినను నీయందు భక్తిగలమేము పుప్పహాససుకుమారమైన నీతిరుమేనును కండ్పార నేవించియానందించునట్లు ఒకదినము చేయుమా.

మూ — కొడువినై ప్పడై కళి వలైయాయమరర్ క్కిడర్ కెడవళురర్ కట్కిడర్ శెయ్ |
కడువినై నజ్జేయెన్నుడై యముఞ్డేకలివయల్ తిరుప్పళిఱుడియాయ్ |
వడివిజై యిల్లాసులర్ మకళి మద్రై నిలమకళి పిడుక్కు మెల్లడియై |
కొడువినై యేసుమ్ పిడిక్కినీయురునాళి కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్యామే॥ ౧౦॥

౧౪ తిరువాయ్మొయి - ౯ - ప - ౨ - తి - పద్యనాళాలే - ౧౦ - పా-కొడువినై వ్యాఖ్యానజ్ఞాన్.

ఆ - (కొడువినై) ఆశ్రితవిరోధినిరసనసమర్థమయ్య, ఆశ్రితవిరోధినిరసనస్వభావమయ్య, ఎనక్క నిరతిశయభాగ్యనాయ్, తిరుప్పళ్ళిఱ్ఱుడియిలేవన్దు సన్నిహితనానవనే! వడివ్వుకుక్కొప్పిల్లాత పెరియపిరాట్టియారుమ్, అప్పడియేయిరుక్కిఱ్ఱ శ్రీభూమిప్పిరాట్టియారుమ్ హరిస్సర్విక్కజేడ్డుప్పడి నుకుమానమానవున్నడైయి తిరువడికలై, అతిలోభోగ్యతైయైయిటిన్దు నైత్తిక్కైక్కీడాన పాపత్తైప్పణ్ణిన నానుమ్ పిడిక్కుమ్మడి, ఎన్నైయిరునాళిజే య్తైత్తుక్కొళ్ళుతల్, ఇజ్జేవరుతల్ శెయ్తరుళవేణు మెన్దితార్. ౧౦.

అర్వ.- కొడువినై పడైకళ్ వలైయాయ్ (౩) అమరర్ కు ఇడర్ కడ (౬) అమరర్ కట్టు ఇడర్ శెయ్ (౯) కడు వినై నజ్జే (౧౨) ఎన్నుడై అమతే కలి (౧౫) వయల్ తిరుప్పళ్ళిఱ్ఱుడియాయ్ వడివు (౧౮) ఇజ్జైయిల్లా మలర్ మకళ్ ముత్తై (౨౧) నిల మకళ్ పిడిక్కుమ్ మెల్ (౨౪) అడియై కొడువినైయేనుమ్ పిడిక్క (౨౭) నీ కూవుతల్ పరుతల్ (౩౦) ఒరునాళ్ శెయ్యాయ్. (౩౨)

జన్మి.- అనన్దరమ్, నాయ్చ్చిమానై యడిమైకొణ్డరుళినాప్పిలే నాను మున్దిరువడికళిలే యడిమైశెయ్యుమ్మడి ఎన్నైయిజ్జే య్తైత్తల్ ఇజ్జేవరుతల్ శెయ్తరుళవేణు మెన్దితార్.

విరోధివిషయత్తిల్ కొడున్దొళ్ళీలాన, ఆయుధజ్ఞలై, క్కార్చిన్దొళ్ళువలైయాయ్, (౩) అనుకూలరానవేవర్ కళుడైయ, దుఃఖమ్, తీరు వ్విడి, (౬) ప్రతికూలరానవసురర్ కట్టు, దుఃఖత్తై, విత్తెక్కుమిడత్తిల్, (౯) శిడక్కెన్నుమ్, ప్రవృత్తియైయైయ, సజ్జానవానాయ్, (౧౨) అనన్దప్రయోజననాయనన్దగతియానవెనక్కు, ఆలభ్యమానపమృతమయ్య, అత్యోసన్నమామ్మడి సమృద్ధమాన, (౧౫) వయలైయైయ, తిరుప్పళ్ళిఱ్ఱుడియిలేకణ్ణిర్న్దరుళుకటవనే! ౧ “అసిత్తేళ్ళా” ఎన్నుప్పడి వడివ్వుకుక్క, (౧౮) నీయుమ్తెకుతియిల్లాతిప దమాన వతిశయితలైత్తైయైయ, కమలవానినియానలత్తీయైయ, ఏవంభూతలైత్తైయైయ, (౨౧) శ్రీభూమియుమ్, తిన్దొడైయిస్వాభావిక మార్దవ తైయైయ తిరుక్కళాళేపిడిక్కుమ్మడియాన, నిరతిశయ సౌకుమార్యతైయైయ, (౨౪) తిరువడికలై, చ్రాస్తనాయ్నైత్తు నెడుక్కాలమిక్కుమ్మడి కొడియిపాపత్తైయైయ నానుమ్, పిడిక్కుమ్మడియాక, (౨౭) నీ, అజ్జేయ్తైత్తుక్కొళ్ళుతల్, నానవేత్తైవడి యిజ్జేవరుళుతల్, ఒరునాళ్, శెయ్యవేణుమ్, (౩౨)

అర్జము.- క్రూరవ్యాపారములుగల దివ్యాయుధములనుధరించిన సమర్థుడా! (౩) జేవతలకు దుఃఖము నశించునట్లు (౬) అను దుఃఖమును జేయుచున్న (౯) క్రూరమైన (కౌషధముచేకానికాని) వ్యాపారముగల విషముపంటివాడా! (౧౦) నాకు అమృత ముచితభోగ్యభూతుడా! సమృద్ధమైన (౧౫) పొలములుగల తిరుప్పళ్ళిఱ్ఱుడియందువేంచేసియున్న వాడా! తిరుమేనుకు (౧౮) ఒప్పులేని కమలవానినియైనపిరాట్టియై అట్టిప్రభావముగల (౨౧) భూమిపిరాట్టియై స్పృశింపడగిన మృదువైన (౨౪) శ్రీపాదములను చెడ్డపాప ముగలనేనును స్పృశించునట్లు (౨౭) నీవు (వేంచేసియున్న పరమపదమునకు) పిలుచుకొనట (నేనున్నచోటికి) వేంచేయుట (౩౦) ఒకద సము చేయుము. (౩౨)

ఈ.- పత్తామ్బాట్టు. నిరతిశయభోగ్యమానవున్నడైయి తిరువడికళిలేనానుమ్వన్దడిమై శెయ్యుమ్మడి, ఎన్నై యిజ్జేయ్తై త్తల్, నీయిజ్జేవరుతల్ శెయ్యవేణు మెన్దితార్.

జీ-ఆ. పత్తామ్బాట్టు. (కొడువినై యిత్యాది.) “వడివిజ్జైయిల్లా మలర్ మకళ్” ఎన్నుత్తోడజ్జి, “కూవుతల్ పరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎన్ను మళవుమ్ కటాక్షత్తవతారికై (నిరతిశయైత్యాది).

క్రీడైయ్లామ్ సన్నిహితనాక పరుళిచ్చెయ్తు, ఇజ్జే, “కూవుతల్ పరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎన్నతు - మానసానుభవవైశద్యతాలేసన్ని హితనాకవుమ్ అతు కలన్దినవాతే, తామిల్లుమ్, అవన్దముకత్తోర్ ముకైయాలే. కొడితాన వ్యాపార తైయైయ శత్రుసేనైయైయిక్కి

ఈ. — (కొడువినై పుట్టె కళ వలెయాయ్) నీరి లేనెరు ప్పున్దా ప్పొలే, ఉనకు శేషమాయనై త్తు ప్రతికూలి త్తవర్ కళ పక్కా వైతి, అయి నమె శుక వలెయాయ్! అవమాన్తతు శిలరై యభియచ్చెయ్ కై యాయ్ బు. ౧ “యది వారావనాస్త్వయమ్” ఎన్నుమననితే. కడలై యనై శేయ్ తు, ఊరై చూపుబ్బొన్ద, పినై అజ్గద ప్పెరుమాలై ప్పుక విట్టి, కై యి లేవన్దక ప్పట్టవనై. ౨ “గచ్చానుజానామి” ఎన్దతప్పవిట్టతు, “ఇన్ను మొరుకాలనుకూలిక్కు మో?” ఎన్దు; “నాకముడిసేపోమి తనై” ఎన్దు అవనతిలేముతిరినిన్దపిన్దు, కణ్ణుజ్జేరుమాయితే నిన్దుకొన్దతు. ఇవర్ కళ వజ్జుమ్ ప్రాతికూల్యతలే యభియచ్చెయ్యమి తనై పోక్కి, తానాక వభియచ్చెయ్యమాన్తానాయ్ బు. (అమర రిత్యాది) అనురర్ కళాళే దేవర్ కళుక్కు జ్జానమసిన్దీరుమ్మడి, అనురర్ కళుక్కు ముఖ తైవిలై క్కుమ్. (కడువినై నల్ల) అప్పొ తే శడ క్కెనముడిక వన్ద్రాయ్, ప్రత్యేషధమిల్లాతనజ్జానననే! (ఎన్నుడై యముతే) అన్దజ్జుతానే యివ ర్ క్కె మృతమా యిరుక్కిఱపడి. దేవర్ కళుడై య వుప్పచ్చాఱన్దు. (కలివయలిత్యాది) ఇన్దమృతత్తుక్కు క్కడల్ కడై తల్, స్వర్ణ త్తై లేపోతల్ శేయ్ వేణ్డ, తిరుప్పళిఱుడియిలే సన్నిహితమాయ్ బివ్వమృతమ్. (కలివయల్) సమృద్ధ మానవయల్. (వడివిడైయిత్త్యాది) వడివిల్ వన్దాలొప్పిన్ద కేరయిరుక్కుమ్. భగవత్తత్త్వము మొప్పన్దు! ౩ “తళ్ళే యమసి లేక్షణా” ఎన్ద్రే మాయేనిన్దతితే. (మన్ద్రై నిలమకల్) ఏవంభూతై యెన్ను మ తనై యవలై యుమ్. (సిడి క్కుమ్ మొల్లడియై) అవర్ కళున్దిరువడికలై ప్పడిక ప్పుక్కాల్, పూత్తోడువారై ప్పొలే “కన్దకిఱతో?” ఎన్దుకూ శిట్టడ వేణ్డొమ్మనమాయ్ బు సాకుమార్యమిరుప్పతు. అప్పడిప్పట్ట తిరునడికలై. (కొడువినై యేనుమ్ సిడిక్కి) ర* క్కళాళే శివన్దుక్కుప్పిన్దు ఇవర్ క్కునికన్దాను సన్దానమిల్లైయితే. “అవర్ కళుమ్ సన్నిహితరాయ్, ప్రాప్తియు

౧-౨॥ వలై యాయ్ యెన్దుకళార్థమ్. ౧ * ప్రసక్తస్యహిప్రతిషేధః అన్త్రో, “వలై యాయ్” ఎన్దు, సప్తశక్తిక్కు అశక్తి ప్రసక్తమే తన్న (నీరతయి త్యాది). అప్పడి మాన్ద్ర మోవన్న (యదివేత్త్యాది). “అనడై నంబారిత్రేద దత్తమశ్చ భయంనుయా! విభిషో వాసుగ్రీవయదివా గామిని స్వయమ్” ఇతియన్ద కాణ్డరము. ఆనామనంబారిత్రానేయెన్దు (కడలైయిత్త్యాది). “గచ్చానుజానామి రజార్థి తస్యం ప్రవిశ్య రాత్రిం పరరాజలజ్ఞామ్” అశ్వస్యనిర్యాహిరశీ సధస్వి తదాబలంద్రక్ష్యసి మేరథసః” ఇతియన్ద కాణ్డే. ౨ “మరణాన్తానివైరాణి,” ౩ “సఖా తిబ్బొప్పరమేరమాన్తా” ఇత్యాన్దు సప్తభావ తైన్దున్ద (కణ్ణుజ్జేరుమాయెన్దతు). కణ్ణుమ్ కణ్ణునీరుమానాల్ కొల్లక్కూడుమావెన్న (ఇవర్ కళ ప్పణ్ణమిత్త్యాది). క్రూరవ్యాపార త్తయన్దైయ నన్దయెన్దుకళార్థమ్. నల్లైక్కార్యతై ద్వేభావమలిచ్చెయ్ కిఱార్ (అప్పొ తేయిత్త్యాది). (అన్దజ్జుతానే) ఇత్యాదిక్కు - అనురపర్ త్తుక్కు బాధకనాయరుక్కుమిరుప్ప, తమక్కు భోగ్యమా యరుక్కు మెన్దుకరుత్తు. “ఎన్నుడై యముతే” ఎన్ద తుక్కువ్యావర్త్యమ్ (దేవర్ కళుడైయివత్త్యాది). “కలివయల్ బిరుప్పళిఱుడియాయ్” ఎన్దిఱతామ అస్వమృత త్తిల్ వ్యా వృత్తి (ఇన్దమృతత్తుక్కిత్త్యాది). కలి - సమృద్ధి. ఇన్దై-ఒప్పు. ఒప్పిల్లా మొయ్ చరమానది (భగవత్తత్త్వముమిత్త్యాది). అధిక్యమే తన్న (తిట్టయిమిత్త్యాది). “తుల్యశీలవయో వృత్రాన్తుల్యాభి జవలక్షణామ్” రాసువ్రార్వ త్తినైచేహిం తళ్ళేయనుసి లేక్షణా” ఇతి సున్దరకాణ్డే హనుమాన్ - మన్ద్రై-తత్తుత్తయన. “మొల్లడి” ఎన్దు విశేషి త్తతుక్కుభానమ్ (అవర్ కళుమిత్త్యాది). “కొడువినైయే” ఎన్ద వితు, అయోగ్యతా

౨-౩-వి॥ ౧॥ * ప్రసక్తస్యహిప్రతిషేధః అన్త్రో. ౧ “మననై నజగత్స్పృష్టిం సంహరన్తుకరోతియః! తస్యారిపక్షక్షుచరే కియానున్దమ విస్తరః” ఎన్నుమ్మడియిరుక్కిఱ సర్వశక్తియాననై, “వలై యాయ్” ఎన్దు అశక్తితోన్ద చొన్దుక్కిఱతుక్కు క్కురుతైన్దెన్దిల శక్త్యై లే యరులిచ్చెయ్ కిఱార్ (నీరతేయిత్త్యాది). ————— కణ్ణుజ్జేరుమాయెన్దతు ౨ “మరణాన్తానివైరాణి” ఇత్యాదియాయుమ్, ౩ “ఇత్యేవమార్తస్య” ఇత్యాదియాయుమ్ కొల్ల ప్పడుకళ సప్తభావనాకైయాలే.

౧౩. తిరువాయ్మొళి-౯- ప - ౨ - తి - ప్పణ్ణనాళాళే-౧౧-పా-కూవుతల్ వ్యాఖ్యానభట్.

ఈ-ముష్ణాయరుక్క, నానికట్టినిరుప్పతే! ' ఎన్ఱు, "పావియే" ఎన్బారైప్పలే (కొడువినై యే) ఎన్ఱితార్ (యెరునాళ్ కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయే) ౧ (నిరతిశయభోగ్యనాయ్ సన్నిహితనాననీ, సత్తెయ్యెమొక్కుకై కొరునాళ్ళేయత్తై తల్, ఇణ్ణేవరుతల్ శెయ్తరుళవేణుమ్) ముప్పడ (వరుతల్) ఎన్ఱిలరాయ్, అస్సముదాయ తైక్కులైక్కప్పైత్తెయ్మత్తై. అప్పేయ్మడైయార్ పక్కలవనై త్తనివిట్టిరార్ కళితే, కూడకొడువరువర్ కళెయ్మ మత్తైప్పల్ చొల్లుకితార్.

౧౦

శీ-౮: ముష్ణానసరమోవెన్ఱు; అన్ఱెన్ఱితార్ (కణ్ణిత్యాది). ఆనాల్ "కొడువినై" ఎన్ఱిటకుక్కమ్మేతెన్ఱు (అవర్కళుమిత్యాది). ముష్ణుఁ "వరుతల్" ఎన్ఱు తొళివానెన్ఱెన్ఱు (ముప్పడవిత్యాది). పిప్పడతైక్ "వరుతల్" ఎన్ఱు అస్సముదాయులైయతోవెన్ఱు (అప్పేయ్మడైయార్ వాక్యవ్యయమ్, క్రమేణాన్వయః).

౧౦

ప్ర-తి-— ఏతత్పూర్వసర్గే, "అనయోనంహరిశ్రేష్ఠ రత్నమస్యాభయంచుయా । విభీషణోవాసుగ్రీవ యదివారావణస్సన్వయః॥౩౪॥" — ఏకోన † సప్తతితమసర్గే, "గచ్ఛానుజానామిరణాద్దిత స్త్వం ప్రవిశ్యరాత్రిఞ్చరరాజలఙ్కామ్ । ఆశ్వస్యనిర్యాహిరణ్ఢీసభానీచివాంఽద్రక్ష్యసిమేరభస్మః ॥ ౧౮౩౪ ॥" సువరకాణ్డే [౧౬] సీతారృణానస్తరేహసూమాక్, "తుల్యశీలవయోవృత్తాం తుల్యాభిజలక్షణామ్ । రాఘవోర్హతివైదేహీం తథేప్సయమసితేక్షణా ॥౫॥"

౧౧

తాత్పర్యము.— క్రూరవృత్తిగల శత్రుసేనలను నిరసించుటయందు సమర్థుడవై, దేవతలక్షేమముకొఱకు అసురులనుసంహరించినవాడవై నాకభోగ్యమాతుడవై, సమృద్ధమైన పాలములుగల తిరుప్పలిఱుడియందుఁ బవ్వలించినవాడవైన ఓ! స్వామీ! అతివిలక్షణురాలైన ప్రదేవియానూదేవియు స్పృశించుచున్న నీశ్రీపాదములను నేనుగూడ పృథించునట్లునన్న నీవున్నచోటికైనను పిలుచుకొనుము, నేనున్నచోటికైనను నీవువేంచేయుము.

౧౦

ము.— కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తెడాయెన్ఱుకురై కడల్ కడై న్దవన్ఱనై ।
 మేవిసన్ఱమర్ న్దవియన్ఱునన్ఱొరునల్ వన్ఱుతినాడకళడకోపన్ ।
 నావియల్ పాడలాయరుత్తుళ్ళుమివై యుమోర్ పత్తుమ్వల్లార్ కళే ।
 ఓవుఁచిన్ఱియులక మూన్ఱునన్ఱానడియిన్ఱై యుళ్ళత్తోర్వారే॥

౧౧

ఆత్మార్ తిరువడికళే శరణమ్.

౮.— (కూవుతల్) కురై కడల్ కడైన్దవన్ఱనై పరమప్రాప్యమాకప్పల్, కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తెడాయెన్ఱు పేక్షిత్త వియన్ఱు, నానానల్ న్దమిసాడకళడకోపన్ నావియల్ పాడలాయరుత్తి తిరువాయ్మొళియెవల్లార్, ఆ శ్రీతగులభ నాన వెమ్మెరుమానుడైయ పరమపితై నిరన్దరమాకప్పాదియత్తిలే యనుభవిక్కప్పెఱువరెన్ఱితార్.

౧౧

తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్ఱిళ్ళాన్ తిరువడికళేశరణమ్.

ఆన్ఱు.—కురై కడల్ కడైన్దవన్ఱనై (౩) కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తెడాయ్ (౬) ఎన్ఱు మేవి సన్ఱ (౯) అమర్ న్ద వియన్ఱ పునల్ (౧౦) పొరునల్ న్దమిసాడకళడకోపన్ (౧౫) నావియల్ పాడల్ ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ (౧౮) ఓర్ ఇన్ఱెయ్మన్ఱుత్తుమ్ వల్లార్ కళే (౨౦) మూన్ఱులక్ ఆళ్వార్ ఆడి (౨౪) ఇన్ఱై ఓవుతల్ ఇన్ఱి (౨౭) ఉళ్ళత్తు ఓర్వార్. (౨౯)

పన్నీ.— అనన్దరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కు ఫలమాకభగవద్దానలాభతై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

ప్రయోజనాన్దరపరరాగదేవర్కళుక్కాక అతిఘోషతైయన్దైత్తాన, కడలై, కడైన్దవనాన సర్వేశ్వరనై, (౩) ఆణ్ణెయ్తైత్తు కొళ్ళుతల్, నానిరున్దవిడత్తిల్, వరుతల్, శెయ్యవేణుమ్, (౬) ఎన్ఱు పేక్షిత్తు, అవనుడైయ వణ్ణికారత్తైప్పల్, అత్తారేనన్దాక, (౯) ధరిత్త

(౧౫) తిరువాయ్మొళి.-కావ - ౨ - తి - పట్టినాళాతే - ౧౧ - పా - కూవుతల్ వ్యాఖ్యానం.

వరాయ్, సమృద్ధమాన, జలత్తైయుడైతాన, (౧౨) తిరుప్పావనలైయుడైతాన, తిరువళుతివాట్టుక్కు నిర్వాహకరార, అహ్మారుడైయ (౧౫) జిహ్వేవ్యాపారమాన, పాడల్, ఆయిరత్తుళ్ళమ్మైత్తుక్కొల్లు, (౧౮) అద్వితీయమాన, ఇచ్చత్తైయుమ్ చల్లవర్కళ్, (౨౧) త్రేలో క్యైత్తైయుమ్, అశ్వుకొణ్ణసర్యసులభకా, తిరువడిళ్, (౨౪) ఇరండైయుమ్, ఓవుతల్, ఇన్బి, (౨౭) శెళ్ళిలే, అనుస్కక్కప్పైఱువర్కళ్, (౩౦) ఇతుప్పర్దు శీరాశిరియవిరుత్తమ్.

వాదికేసరి అక్బరియముఖవాళన్వీయర్ తిరునామిక శేషరణమ్.

అర్థము. - ఘోషించుచున్న సముద్రమును చిలికినవానిని, (౩) పిలుచుకొనుట ఇచ్చట వేంచేయుట చేయుము (౬) అని (ప్రా
ర్థించి) సమీపించి చక్కఁగా (౯) అమరియుండి సమృద్ధమైన జలముగల (౧౨) తామ్రరక్తితోఁగూడుకొనిన వృక్షీయ నెడివేళమునకు
స్వామి మైన సమ్రాట్వొర్లుపాదించిన (౧౫) జిహ్వవ్యాపారమై పాశురరూపములైన వేయిపాశురములలోఁజేసిన (౧౯) అష్టతీయమైన ఈ పది
పాశురములను అభ్యసించువారు (౨౧) మూడులోకములను కొలచినవానియొక్క శ్రీపాద (౨౪) స్పృష్ట్యములను స్మరియించు ఎడతెగు
టలేకుండి (౨౭) మనస్సులో అనుసంధింతురు. (౩౯)

ఈ. — నిగమ త్రిత్, ఇత్తియ వాయ్ మొట్టో కత్తొరొ, అవనై నిర వరమాక వనుభవక్ ప్పెరురెన్దితార్.

(కూపుతలిత్యాది) (కురైకడల్ కడై నవన్బనె - కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్ తిడాయ్) ఎన్ఱాయ్ శ్లొక్ శ్లోలి
 య్. ముత్తై కెడవుమామ్, ముత్తై య్ శ్లొక్ కడై మామ్, కాణుమి త్తనై య్ పేణ్ణునతు. (కురైకడలిత్యాది) ఇన్బువేత్తై
 యిల్లాతార్ కు ముడమ్బునొవక్కడల్ కడై న్నవ్వుతిన్గోడుకు మనన్తై యాయ్ శ్లొక్ పేరీ త్తతు; (మేరెన్ గవర్ న్ద).
 ఇన్ద న్నభావానున్దానత్తాలే పొరున్దిక్కాల్ త్తరైయిలే వావినారాయ్ య్ (వియన్దిత్యాది) విన్దయనీయమాన
 నీరై యుడైయ తిరుప్పరునల్లై యుడైయ తిః వణ్ణుతేవళి నాట్టుకు నిర్వాహకరాన వాత్వోర్. (నావియల్ వాడల్)
 మనన్సహకారిము మొట్టియ వాయ్ య్ చొల్లి య్. (విపుతలిత్యాది) అశితనులభనాన వన్దుడైయ తిరువడికల్లై
 నిరన్దరమాక హృదయ త్తలే యనుభవిక్ ప్పెఱువర్ ఇత్తనై పోతుమ్, ఇనర్ తామ్ “ఇవన్ త్తై ప్పెఱువేణుమ్” ఎన్ను
 మవేయైయోడే, “తిరుక్కుళాళై కుళిరనొక్కి యిరుళి వేణుమ్, తిరువడికల్లై త్తలై మేలే నై త్తరుళి వేణుమ్, దేవరీ
 ర్మొన్దరుళి యిరుక్కుమిరుప్పై క్కాణ వేణుమ్, నాయ్ చ్చిమాళమ్ దేవరీరుమా యిరుక్కుమ్మడి కాణ వేణుమ్. ఉలా
 వుమ్మడి కాణ వేణుమ్, సితమిరుక్కుమ్మడి కాణ వేణుమ్” ఎన్ఱై ప్పటవివర్ కు అప్పేతేకిడై యామైయాలే, “ఇవన్
 త్తై ప్పెఱువేణుమ్” ఎన్నుమ్ మనొరధన్దాన పేణ్ణాయ్ శ్లొక్ శ్లోలి; ఇత్తైయభ్యసి త్తవర్ కళుక్కుమ్ ఇమ్మనొరధమ్
 మాతాతే ముడియచ్చెల్లు మెన్దిఱార్. ౧ “యదినాశం న విసేతతావతా స్తికీర్తనదా” ఎన్ఱిఱువడియే. ౧౧.

వడకు తిరువేత్తిప్పిళై తిరువడిక శ్లేశ రణమ్.

బీ ఆ॥ నిగమమ్ (కూపుకలిత్యాది), “ఇక్ష్వాయువీ ఐత్తిన్ చ్చూరకల్” పక్షత్రిజ్జి, “శశ్వత్త్వోర్నాశ” పన్ను మళపుమ్ కటాక్షీత్తవతా
త్తిశ్చ (ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియి త్యాది).

అన్వయిత్రక్రమ (కుర్రకడ లిత్యాది). ‘‘వరుతల్’’ ఎన్నా లే, ‘‘కూవుతల్’’ ఎన్నముట్టుడెన్నో వానెన్నెన్న (ముతైకెవవుమామి త్యాది). ఉండేమయరుస్త విడతేయిడైయవకచన్దు క్కప్పిడిత్తుక్కొడ్డొపోకై ప్రాస్తమాకయాలే, వరుకమతై; భార్యయి యాల్టిట్టై క్కైముతై కిడానవోపాతి కూవుతయిమ్ ముతైకేడు. కుర్ర - పూపిక్కిఱ. ‘‘కుర్రకడల్కడైవవన్నె’’ ఎన్న విశేషిత్తతుక్కు భావమ్ (ఇప్పివేత్తయిత్యాది). ‘‘కుర్రకడల్కడైవవన్నె - కూవుతల్ వరుతల్ కేయ్యాయ్’’ ఎన్నశొల్లి (ఇన్దప్పభావ సద్ధానతాలే) ఇవనెక్కిట్టియెట్టుకూట్టువతు. నన్మరన్ద - నన్మకత్తిరిత్తి. తరైయిల్ కాలే పావనిస్తవెప్పడి. పొరుగల్-తిరుత్తామ్)పర్రి. ‘‘నావియల్’’ ఎన్నవిశేషిత్తతుక్కుభావమ్ (మనస్సుకారమిత్యాది). నావియల్ పాడల్ - జిహ్వవ్యాపారమాన పాడలెమ్ శబ్దార్థమ్. ఉలకమాన్ద శబ్దానడియిడై - ఓవుతలిన్ది ఉళ్ళొత్తిర్వార్’’ ఎన్ననన్వయిత్తు. ‘‘ఓవుతలిన్ది’’ ఎన్నతుక్కురమ్ (గిరన్దరమాకవెన్దు). ఓర్వార్-ఆను సన్నిక్కుప్పెలువార్. ఆనుభవిక్కుప్పెలువార్వెప్పడి. ఇతుక్కిల్లొర్ కుక్కు ప్రాస్తయి ఫలమాకచొన్కిలాలే, మసారథత్తె ఫలమాకచొన్కిలవా తెన్నెన్న (ఇత్తనెపోతుమిత్యాదివాక్యద్వయమ్). మసారథమ్ ఫలమోవెన్న, ఆతుక్కుప్రమాణమ్ (యదివాశమిత్యాది) జిత్తాయమ్,

జీ-ఆ||దుర్గతావపిజాతాయాం త్వద్గతోమేమనోరథః|| ఇతిపూర్వార్థమ్. తురైకడల్ కడైవ్వున్నై - కూపుతల్ పరుతల్ శెయ్ తిడాయెన్దు తొవ్వుణ్ణి, ఇన్ద్రయమ్ పత్తుమ్ ప్లూర్ కళ్ - ఉలకముత్తళన్దానడియిన్దై - ఓవుతలిన్ది. ఇళ్ళత్తోర్వా రేయిత్వన్వయః. ౧౧.

జీ య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

ప్ర-తి. - జితన్తాయామ్, 'దుర్గతావపిజాతాయాం త్వద్గతోమేమనోరథః! యదినాశంనవిద్దేత తావతాన్తి కృతీసదా,' ౧౧. మణవాశమామునికళ్ తిరువడిక శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము. - 'నన్ను పిలుచుకొనుము, నీవురమ్ము' అని శ్రీరాధిని జిలికిన సర్వేశ్వరుని యనుసంధించి నెమ్మతిగలవారైన నమ్మాళ్వార్లయొక్క వాగ్విప్లవరూపమైన తిరువాయ్ మొట్టిలో నీవదిపాశురముల సభ్యసించువారు నిరంతరము శ్రియఃపతినియచుభవించుదురు.

ద్రమణోపనిషత్సజ్జతియి లి త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కానల్లోకమ్.

(పడ్డైనాళాలే) బన్ధుత్వతస్స వ్యమనుకమ్పితవన్తనూదా వాసన్నధామ్ని భుజగాధిపతౌ శయానమ్ |

స్వాపేక్షితమునిరయూచతతంద్యోతీయే తస్యైకరూపశయనేపిచమఃఖతో భూత్. ౧౨.

వాదికేసరి అహ్రికియమణవాశచ్చీయర్ తిరువడిక శే శ ర ణ మ్.

అర్థము. - మునిః - నమ్మాళ్వార్లు, ద్యోతీయే - (తొమ్మిదవపత్తుయొక్క) రెండవతిరువాయ్ మొట్టిలో, అదౌ, మొదట, బన్ధుత్వతః - బంధువగుటవలన, స్వమ్ - తమవిషయముగ, అనుకమ్పితవన్తమ్ - దయచేసినవాడను అసన్నధామ్ని - సమీపమందున్న (తిరుప్పళ్ళిజుడి యనెడు) దివ్యదేశమందు, భుజగాధిపతౌ - సర్పరాజైన ఆదిశేషునిమీఁద, శయానమ్ - జవ్వలించినవాడనునైన, తమ్ - అసర్వేశ్వరుని, స్వాపేక్షితమ్ - తమయపేక్షితమును, అయాచత - యాచించిరి, తస్య - అసర్వేశ్వరునియొక్క, ఏకరూపశయనేపి - ఏకాకారశయనమందు, దుఃఖతః - భేదించినవారుగ, అభూత్ - అయిరి. ౧౨.

తాత్పర్యము. - 'పడ్డైనాళాలే' అనెను తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, తమకు సకల విధబంధువై మొదటినుంచి తమయందు దుఃఖముకలెని పురుషుల్లిజుడిలో ఆదిశేషుని మీఁదజవ్వలించిన సర్వేశ్వరునియొద్ద తమయభీష్టమును యాచించిరి. అప్పుటనే చలింపకచిరకాలముగ నేకతగాఁ జవ్వలించియుండుటఁజూచి తిరుమేను అటును నెయని ప్రేమపరవశులై దుఃఖితులైరి. ౧౨.

ద్ర-తా. - పడ్డైనాళాలే) లక్ష్మీసంబంధభూమ్నా మితధరణితయా పద్ధనేత్రత్వయోగా

స్థిత్యాద్యైస్సైస్వర్ణైః స్వహృదపహరణా చ్ఛీగజ్జేన్ద్రావనాచ్చ|

తార్క్ష్యాంసాచాధిరుహ్య రిగణనిరసనా దేవదుష్పాపతాద్యై

దుష్కర్తౌన్దూలనాద్యై స్సుచిరకృతదయో మాధవశ్చేత్యపౌచత్. ౧౩.

అర్థము - లక్ష్మీసంబంధభూమ్నా - శ్రీదేవియొక్క సంబంధాతిశయముచేతను, మితధరణితయా - కొలవఁబడిన భూమికలవాడగుట చేతను, పద్ధనేత్రత్వయోగాత్ - కమలములవంటి నేత్రములుకలవాడగుటవలనను, స్వైః - తనసంబంధియైన, స్థిత్యాద్యైః - స్థితిమొదలైన, చిరిత్యైః - చేష్టితములచేత, స్వహృదపహరణాత్ - తనద్రుతలహృదయమునపహరించుటవలనను, తార్క్ష్యాంసా - గరుత్మంతుని భుజములను, అధిరుహ్య - ఎక్కి, అరిగినిరసనాత్ - శత్రుసమాహములను నిరసించుటవలనను, దేవదుష్పాపతాద్యైః - దేవతలచేఁబొందుట కశక్యుడగుటచేతను, దుష్కర్తౌన్దూలనాద్యైః - చెడ్డకర్తములను నశింపఁజేయుటచేతను, మాధవః - శ్రియఃపతి, సుచిరకృతదయః - చిరకాలముగాఁజేయఁబడిన దయగలవాడని, అవోచత్ - (నమ్మాళ్వార్లు) ప్రసాదించిరి. ౧౩.

వ్యా.— (లక్ష్మీసమ్మన్ధకూమ్మ) నిష్ఠురుమరుళుమ్ వడ్డయత్తా తిరుమరుళున్జొణ్ణు - పెరియపరాజ్ఞియోలోజ్జేయొరుకాలుమ్ పిరివనో
 ధననాకైయాలమ్ ; (మితధరణితయా) నీయొరునాళ్ వడిక్కళవాకనిమిర్త - త్రివిక్రమరూప తైక్కొణ్ణు భూమియైయొలూమళ్కైయా
 లుమ్ ; (పద్మనేత్రత్వయోగాత్) తడజ్జోళ్ తామరైక్కణ్ణిట్టు - సరసిజనద్యశనయననాకైయాలమ్, (శ్రిత్యాద్యైవేనప్రతిత్తై) స్వస్తి
 హృదపహరణాత్) పుళిజ్ఞుడిక్కిడన్దు వరకుణమజ్జేయిరున్దు వైవన్దతుజ్జిన్దు - తిరుప్పళిక్కిడియిలే కన్యకార్తుమ్, పరకుణమజ్జేయిలే పిమ్మి
 రున్దుమ్, శ్రీవైకుంఠితిలే నిష్ఠురుళియుమ్, ఏవంభూతచేష్టితద్దళాలే ఆశ్రితరుడైయ హృదయ తైయవహరిక్కైయాలమ్ ; (గ్రంథేన్ద్రా)ననాచ్చు) -
 కవళమాకళిన్ద్రో నిడర్ కెడ తడత్తు - మదముదితమాయిరుక్కవుమ్, ప్రబలమాన ముతలైయకైయిలేయకప్పడుకైయాలే మికవుమిడర్ పబ్బ
 శ్రీగ్రంథేన్ద్రాన్ద్రై రక్షిక్కైయాలమ్ ; (తార్వ్యాంసాచాధిరుహ్య రిగణనిరసనాత్) కాయోవపృజనై యూర్న్ద్రత్యాది - ప్రతికక్షత్తై
 మేలేకాయానిట్కిజ పెరియతిరువడిమేలేయేటియరుళి, మేరుళిఖరత్తిలే నీలమేళుమిరున్దాప్పాలే లోభమాననాయ్క్కొణ్ణు, మాటే కుమారే
 మాల్యవాక్ ముతలాన శత్రుసమూహ్యత్తై నిరసిక్కైయాలమ్, (దేవరుప్పొకతాద్యైః) ఇమైయవర్తమకుమ్మనైయాయ్ - శేవర్
 కళుక్కుమ్ రక్షక నామ త్తనైపోక్కి, అవర్కళాలుమ్ స్వయత్తుత్తాలే ప్రాపిక్కుదుర్బభ నాకైయాలమ్, అదిత్తుత్తాలే - నేరెరన్ద్రాచాట్టర్
 జ్జళానదీప్రిమత్వ దివ్యాయుధవత్వజ్జో నజ్జుపీతజ్జో. తిరుప్పళిక్కిడియాయ్ తిరువైవన్దతు గ్గాయలేవా - సుమహావైక్రమాన్దు మిన్నం
 సారత్తిల్ నిలైయాలేమిక్కలేజన్మయైయనాకైయాలమ్ ; కొడువిన్దెప్పడైక్కో ప్లానే - విరోధికిడిత్తలై త్రూవచేష్టిత్తుడైప్ప
 ణ్ణుడివ దివ్యాయుధజ్జైయైయనాకైయాలమ్ : (దుష్కర్మోన్మలనాద్యైః, కడువిన్దెక్కయైత్యాది - అన్ద్రురుడైయదుర్బుడై
 సవాసనమాకప్పొక్కుమవనాకైయాలమ్, తిరుప్పళిక్కిడియైమ్మెరుమా నిచ్చేతననిడత్తలై నెడునాళేలోవజ్జిక్కుడైయైమ్మెన్ద్రానిన్దానెన్దు - ప
 డ్డెనాళ్” ఎన్జిడళకత్తిలే ఆహ్వాన్ ప్రతిపాదిత్తరుళినాన్దెణ్డార్.

౯౪.

వేదాన్దాచార్యర్ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము.— “పడ్డెనాళాలే” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమూహ్యుర్లు, సర్వేశ్వరుడు [౧] లక్ష్మీయతుడు. [౨] త్రివిక్ర
 మావతారమెత్తి భూమినిగొలిచినవాడు, [౩] కమలయనుడు, [౪] తనదివ్యచేష్టితములచేత నాశితులహృదయము సమహరించువాడు,
 [౫] గ్రంథేన్ద్రునిరక్షించినవాడు, [౬] గరుత్మంతునిమీద నెక్కివెళ్ళి యనురులను సంహరించినవాడు, [౭-౮-౯] దేవతలకుఁగూడ పాం
 దదగనివాడగుట మొదలగు గుణములుగలవాడు, [౧౦] దుష్కర్మములను నశింపజేయువాడు, ఇట్టిగుణములుగలవాడగునానైత
 విషయమందు చిరకాలముగాఁదయచేయువాడు అని ప్రసాదించిరి.

౯౫.

తి-నూ;— పడ్డెయుఱవానపరనైప్పళిక్కిడిక్కే. | కడ్డెనక్కెల్లావుఱవికారియముమ్ | తడ్డెఱన్ |

శైయేతరుళైన్ద్రైయిరన్ద్రోర్ మాఱన్ద్రాన్ద్రైయేయైతుడైయెచ్చుమ్మేయోర్.

౯౬.

అర్థము.— పడ్డె - చిరకాలముగ, ఉఱవాన - బంధువైన, పరనై - ఉత్తముడైన సర్వేశ్వరుని, పుళిక్కిడిక్కే - తిరుప్పళిక్కిడి
 యందు, కణ్ణు - చూచి, ఎనక్కు - నాకు, ఎల్లాఉఱవిన్ - సకలబంధువులయొక్క, కారియముమ్ - కార్యములను, తడ్డెఱ - విజృంభ
 లేకుండ, నీ - నీవు, శైయేతరుళ్ - చేయుము, ఎన్దు - అని, ఇరన్ద - యాచించిన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగల, మాఱన్ - సమూహ్యుర్లు
 యొక్క, తాళ్ ఇన్ద్రై - శ్రీపాదద్వంద్వములనే, ఉయ్ తుడైఎన్దు - ఉజ్జీవించుటకు సహాయుని, నెల్లామే - ఓ! మనసా! ఓర్ -
 అనుసంధించుము.

౯౭.

అన - (పడ్డెయుఱవానపరనై) ఇతిల్ - “బంధుకృత్యమెల్లాజ్ఞాయ్యవేణుమ్” ఎన్దువేళినవాన్ద్రోపాశుర తైయనవదిత్తరుళిచ్చెయ్కొణ్డార్
 ఎజ్జనైయొన్నిల్ ; “ఇప్పడినిరుపాధికబద్ధవాన సర్వేశ్వరసుక్కు సర్వవిధబంధకృత్యముమ్ శైయ్యవేణుమ్” ఎన్దుతిరుప్పళిక్కిడియిలే పోయ్

వ్యక్తు, అట్లేపిరాట్టయోడే మాడప్పళ్ళి కొట్టరుకుకిఱ * కాయశివపేన్దెక్కుటిత్తు, “తిరుప్పవళై తైఱ్ఱిఱ్ఱుబరుఇకొళొల్లుచ్చొల్ల వేణుమ్, తిరుక్కణ్ణైయల విట్టిత్తుక్కుళిరమోక్కియరుళ వేణుమ్, తిరువడికళై తైత్తక్కలజాగ్రమాక వైత్తరుళ వేణుమ్, పిరాట్టియమ్ దేవరుమాక దివ్యసింహాసన త్రిలే యొమ్మనరుళి యిరుక్కవేణుమ్, కణ్ణుకప్పేనాడళ్ ససంధ్రమ నృత్తమ్బణ్ణుమ్బడియులవియరుళ వేణుమ్” ఎన్నాప్పోలే, ఒరుళోడివెళ్ళనైయవర సన్నిధియితే యశలతియాతవడి ప్రార్థిక్కిఱ * పడైనాళిలర తై “పడైయఱవాస” ఇత్యాదియాలె యరుళి ఇచ్చియోకిఱాఱై

వ్యా- (పడైయఱవాసవరనై) ౧ “ఉలక కొర్ మన్దైతాయ్తనైయే ముమ్మివేళులకముణ్డాయ్,” ౨ “తొయిరుక్కుమ్వణ్ణమే యుమ్మైత్తకవయిల్ శ్రీరుత్తియ్యుళొణ్డాక” ఎన్నుమ్బడి, ౩ “ఎణ్డితైయమ్ కీమ్మిమ్మేలుమ్మన్ బ్రవుమ్మపిరాక” ఎన్నుఅనాదిసిద్ధ మాన సమ్మతైయైయ సర్వస్తాత్పిరనై. అవ్విక్కే, ౪ * కణ్ణళ్ శివస్తతుడన్దెన్దవరుకిఱతిరుమ్మన్ద్రప్రతిపాద్యమానసవిధసమ్మన్దయై క్తనా నసర్వస్తాత్పిరనైయైత్తాకవునుమ్. (పుళిఱ్ఱడిక్కేణ్ణు) “తిరుప్పళిఱ్ఱడిక్కిడన్దానే” ఎన్నుమ్బడితిరుప్పళిఱ్ఱడియిలకణ్ణు, “ఎకామనక్కే” ఎన్నుమాప్పోలే, (పుళిఱ్ఱడిక్కే) ఎన్నిరుక్కిఱతు. (ఎక్కెల్లావుఱవికా కారియముమ్) “కుడికుడిపట్టివన్దా ప్పెయ్యన్దొణ్డార్” ఎన్నుమ్, “వట్టివగుక్కివడియర్” ఎన్నుమ్, “తొల్లడి మైవట్టివగున్దొణ్డార్” ఎన్నుమ్ శొల్లుమ్బడియానవెనక్కు, ౬ “బ్రాతుళిప్పివ్యస్యదాసస్య” ఎన్నుమ్బడి సర్వవిధబద్ధత్వకార్యముమ్. (తణ్ణునీ కెయ్తరుళైన్దెయిరన్ద) విళమ్బుమిన్దిక్కేయెన్నుత్తల్, పరప్రేరితనాయన్దిక్కేయెన్నుత్తల్; ఇవ బ్రోబ్రొలామ్మమైవెదామల్ తడైయఱదేవర్ నడత్తియరుళ వేణుమ్మెన్దరిత్తివెన్నుత్తల్. అతావతు - “శోతివాయ్తఱిఱన్దక తామరైక్కణ్ణి కాలమోక్కాయ్,” నికపాతవన్దయమే తలైక్కణియాయ్,” “నీయొమ్మన్దకతామరై మన్దైయమ్ నీయమిడన్దోళో మావులకున్దొణ్డ విరున్దరుళాయ్,” “కనివాయ్శివన్నీ కాణవారాయ్,” “నికతిరుక్కణ్డామరై తయన్దనిన్దరుళాయ్,” “కాయ్శివప్పఱనైయూర్ ను - కాయ్శివవాట్టిళ్ళ వాళ్ విల్ తన్దెన్దియొమ్మిడర్కిడిన్దానే” ఇమ్మడవులకర్ కాణనీయొరునాళిన్దిదా యెన్దళ్కణ్ణుకప్పే,” “ఇరున్దిడాయ్ పిల్ శ్రీడన్దొణ్డే” “వడివిణ్ణెయిల్లామరి మకళ్ మన్ద్రైనిలమకళ్ పిడిక్కుమ్ పెల్లడియైక్కొడువిన్దెయ్మమ్ పిడిక్కనీయొరునాళ్ మావు తల్వరుతల్తెయ్యాయ్” ఎన్నుమ్బడితత్త దర్శనళలాచభవ పరమ్మరైయై “మావుతల్ వరుతల్” ఎన్నుమ్మడుకవిల్లనడియైన్దై. ఇప్పడికెయ్తరుళ వేణుమ్మెన్ద్రత్త. (కిర్మాఱక) కై జగర్యసమ్మతైయై డైయవరెన్నుత్తల్, భక్త్యానిగుణ్ణైయై డైయవరెన్నుత్తల్, ఏవంవిధరానవాట్వార్ తిరువడికళై. (ఉయ్తుడైయెచ్చుమ్మేయార్) నాళతై విత్తిక్కున్దైవొల్లిన్దే, ఉణ్ణివనైప్పణ్ణున్దైయెన్దై మనస్సే అను సన్నిత్తబ్రహ్మరు వెన్దితార్.

౨౨.

పెరియజ్జీయర్ తిరువడికళేళరణమ్.

తాత్పర్యము. - చిరకాలముగ సకలవిధబంధునైన పరాత్పరుని తిరుప్పళిఱ్ఱడియందునేనెంచి, ఓ! శ్రీయఃపతీ! నీవునావిషయమం రు మాతాపితామెదలగువారు చేయుచున్న బంధుకృత్యములను శీఘ్రముగనే చేయువలయునని యాచించినకల్యాణగుణాకగులైన నమ్మా త్మొన్దై శ్రీపాదపద్మములనే యుజ్జీవమోపాయముగ నిశ్చయించుమని తమహృదయమున కుపదేశించుచున్నారు.

౨౩.

ఒన్బతామ్మై త్రిల్ - ఇరన్డాన్దిరువాయ్మొళిముల్ బ్రోబ్రొ.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౨౨. - ౯౦౪.

శ్రీః.

ఆత్మార్ తిరు వ డి క శే శ రణ మ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి. — ఒన్నతామ్మత్తు - మూన్టాన్దిరువాయ్ మొట్టి - ఓరాయిరమ్ వ్యాఖ్యానం.

మూ. — ఓరాయిరమాయల కేళిక్కుమ్ | పేరాయిరజ్జొత్తోర్ పీడుడై య్.

కారాయినకాళననే నియినన్ | నారాయణనజ్జో పిరానవనే ||

౧||

ఆ. — (ఓరాయిరమ్) ఇప్పడియాత్తోర పేషీక్క, (నీరిజ్జ నేప్రార్థిక్క వేణుమా? నమ్మైక్కడల్ ముడక్కటియారో?) ఎన్నెమ్మెరుమానాళిచ్చెయ్య, ఆవల్ మైయనుసన్ని త్తినియరాకితార్.

ఓనాగుతిరునామ మే యాయిరమ్బడియాయలకే క్కళిక్కుమ్ పేరాయిరమ్మడైయవనాయ్, సర్వజ్జత్వ సర్వశక్తిత్వ సత్వసత్కల్పత్వ కావణ్య సౌఖ్యసాత్త్వ సత్త్వేయకల్యాణగుణవిష్టనాయ్, ౧ * సౌందర్య సౌగంధ్య సౌమమర్య లావణ్యకావనాద్యపరిమితగుణ విష్ణు నీలమేఘనిభదిన్యరూపనాయగుడ నారాయణ నే సర్వేశ్వరనాకప్పెఱువతే! ఎన్ను తమ్మడైయ తిరువుళ్ళత్తిలిన్నా ప్పెల్లాన్దిర్దు ఎమ్మెరుమానాడును సర్వేశ్వరత్వ త్తేయనుభవిక్కితార్.

పన్న. — మూన్టాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీట్టే - కైజ్కర్యప్రార్థనైపుణ్ణి “మావుతల్ వరుతల్ కెయ్య వేణుమ్” ఎన్న పేషీక్క, “అనుకుంతో నిరుసాగికున్దత్తాతే నీరపేషీక్క వేణుమా? నమ్మడైయ కార్యత్తాయ్ కైక్కు” ఎన్ను తమ్మడైయ ప్రకార ప్రకారి మున్నదోర్తాన నారాయణత్వ త్తైయ్రకాశప్పిక్కక్కణ్ణ; అతినుడైయ కార్యమాన సర్వలోకగత్తణ సమర్థమాయళ్ళ [౧] దివ్యనామ గుణ్యత్తాయమ్, [౨] రత్నకారవ్యాపార్కత్తాయమ్, [౩] అభిలషేదవేద్యతాప్రకారత్తాయమ్, [౪] నిత్యసూరిభోగ్యత్తాయమ్, [౫] అనిష్టదోషనివారణ వైలక్షణ్యత్తాయమ్, [౬] అనిష్టవిద్య తీర్పుప్రాప్తిహేతువాస లక్ష్మీసమ్మన్దత్తాయమ్ [౭] ప్రబలానిష్టభజనత్వత్తాయమ్, [౮] ఆధీష్టదేవత గుణ్యత్తాయమ్, [౯] ఆశ్రయణమి మిక్తయానభతిశయితశీలత్వ త్తాయమ్, [౧౦] అతినుడైయ వాచామగోచరమహత్తై యాయుమనుభిక్తి, ఏమనిభిక్తి భాన సర్వేశ్వరనై యనుభవిక్కి వాళైప్పట్టు అవనుడైయశీల త్తితే విధరాయ్ అనుభవద్దన్నిలుమత్తమ గానప్రకార త్తేయగుళిచ్చెయ్ కితార్.

అన్య. ఓర్ ఆయిరమాయ్ ఇలక్కొ (౧) అళిక్కుమ్ పేర్ ఆయిరమ్ (౨) కొణ్డతు ఓర్ పీడు (౩) ఉడైయై కాళకారాయనన్ (౧౨) మేనియినన్ నారాయణనవనే నజ్జో (౧౫) పిరాన్. (౧౬)

పన్న. — ముత్తిత్వత్తి, నారాయణత్వ కార్యమాన సర్వరక్షకమాయళ్ళ నామ సమ్మత్తైయడైయవన్ నమక్కు పకారక నెన్టలు తిరుట్ట, నెట్టే మొక్కియగుళిచ్చెయ్ కితార్.

౨ “సంభర్తా” ఇత్యదివచనక్రమత్తాతే యుక్తానపుష్పత్తి భేదత్రాలుమ్ నిర్వచనభేదత్రాలుమ్, ఓరోతిరునామజ్జళ్, సహస్రముఖ మాయ్కొణ్ణ, సర్వవిధమానసకలచేతనాచేతనజ్జల్లయమ్, (౩) రక్షీక్కక్కడవతాన, తిరునామజ్జళ్, ఆయిరత్తై, (౪) ఉడైత్తాన, అద్వి శీయమాన, పెరుమ్మెట్టై, (౫) ఉడైయనాయ్, ఇన్దనామజ్జళ్ ప్రతిపాద్యమాయుక్కి అ కాళమేఘమ్మాలేశ్వరమళమాయ్, అప్రకృత మాన, (౧౨) దివ్యవిగ్రహ త్తేయడైయనాయ్, ఆవల్ ముక్కడజ్జమాలభూతమాన నారాయణశబ్దవాచ్యనానవనే, నమక్కు, (౧౫) ఉపకారకన్, (౧౬).

అర్చము. - ఒకతిరునామమే అనేకవిధమై సమస్తలోకములను (౩) రక్షింపఁదగిన తిరునామములు వేయింటిని (౬) కలిగియుండు వాఁడును అద్వితీయమైన మహిమ (౯) కలవాఁడును నల్లనిమేఘమువంటి విలక్షణమైన (౧౨) తిరుమేనుగలవాఁడునైన ఆనారాయణుడే మనకు (౧౫) స్వామి. (౧౬)

ఈ. - “నీరెఱ్ఱనే యధిక్కవేణుమో? నమ్మోట్టైక్కుడల్ ముడక్కై యటియారో?” ఎన్న; అత్తైయనునన్ది త్తిని యరాకిఱార్.

౧ “కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎట్టు ప్రార్థితార్ కీర్తీ; “అర్ ప్రార్థిక్కుడనల్ మైయార్ ప్రార్థిక్కి ఱార్, ఉమ్ముడై య లాభత్తుక్కునామ్ ప్రార్థిక్ వేణ్ణు మ్మడియన్టో వుమ్మాడు నమక్కుణ్ణాఁ ర క్తస్సర్పమ్, అనపిన్బు ఉమ్ముడై య సర్వాపేక్షితఙ్గళుఱ్ఱైయ్య క్కుడమైమ్, నీర్ వెఱుక్కువేణ్ణా” ఎట్టు సమాధానమ్మణ్ణినాఁ. ౨ “మైయ లేల్ మయక్కువున్దుకమ్ మాయమన్దిరన్దాన్దైలో” ఎన్నక్కడనతిఱే; శ్రీకొనలైయార్, “ఏకపుత్తైయాన నాను మ్మెప్పిర్దు త్తినియింక్కుమాట్టే, కూడప్పొరుమిత్తనై” ఎన్దుపిఱొడర; పురిన్దుపార్తు, “అయ్చ్చీ! నీరెన్దైప్పిఱొడరుకిఱిపిడమ్ ఇర్క్కహాకిడి” ఎన్దుముకఱై పార్ తొరువాడై యరుళిచ్చెయ్య; మీఱ్కైక్కాక ప్పొనపినల్ మజ్జళాశాసనమ్మణ్ణి మీఱ్కాళిఱే; ఇతిఱేయవన్దుడై య ప్పార్వైకళుముక్తికళు మిరుక్కుమ్మడి. అవనురుపార్వైశొన్నాల్ పిన్దైయవఱ వట్టియేవోక వేణ్ణుమ్మడి యాయితేయిరుప్పతు.

ఆక, అవఱ నారాయణనాయరుక్కిఱ విరుప్పైయను నన్దితార్; అన్నారాయణ శబ్దత్తినుడై య వర్ణతైయారాయ వెన్దిట్టినవాఱే, ఒరువన్దువుక్కుమ్ తన్నుడై య పేటిఱువుక్కుత్తనక్కు ప్రార్థిక్కైక్కు ప్రాప్తియల్ గీరుద్దతు;

జ-అ॥ ఓరాయరమ్ ప్రవేశే, “నారాయణన్ నెఱ్ఱోపిరానవ నే” ఎన్దు తైక్కటాక్షిత్తు సజ్గిహసఙ్గతి (నీరెఱ్ఱ నేయిత్వాది).

విస్తరసఙ్గతి (కూవుతల్ యిత్వాది). కీర్తీ “నల్ ముడక్కు” ఎన్దు తిఱ్క వరణమ్ (రక్తస్సర్పమెన్దుతు). (సమాధానమ్మణ్ణినాఁ) సమాహితరానాఁజ్ఞకాట్టునతు. ఓరుక్తిమాత్రితై సమాహితరాఁక్కుడుమోవెన్దు (మైయ లేల్ యిత్వాది). ఉన్నడైయ తాత్త్వపేచ్చి క్కుళుమ వ్యాపారఙ్గళు మెన్దుకళిప్పిచ్చేల్ యటివుకెనుక్కు, ఉక్కుముక మమ్మన్బొడియోవిత్తిర్కః. గాయ్చ్చియార్ తిరుమొట్టి, “పెన్దుమాముకిల్” ఇత్వాది. “ఉక్కికర్కమ్” ఎన్దు మతుక్కుదాహరణమ్ (శ్రీకొనలైయార్ యిత్వాది) ౩ “సహితావన్దుజ్జన్మంసర్వశాస్త్ర విశారదమ్ | ఏకపుత్రావినాపుత్రమత్సహే” ఎన్దు తైప్పల్ (ఏకపుత్తైయానవిత్వాది) ౪ “అహన్దాసుగమిన్దామిపుత్రయత్ర గమిన్దసి” ఎన్దు తైప్పల్ (కూడప్పొరుమిత్వాది). పురిన్దుపార్తు-తిరుమ్మిప్పార్తు. ౫ “భర్తూపునఃపత్యాగోన్యశంసకేవలంస్త్రియాః” ఇత్వాదియైప్పల్ (అయ్చ్చీయిత్వాది). ౬ “యన్దుజ్గళంసువర్ణస్య” ఇత్వాదియైప్పల్ (మీఱ్కైక్కాకవిత్వాది). పార్వైకళుమెన్దుతు - “మైయ లేల్” ఇత్వాదియిశేసిధమ్ ఉక్కికళుమెన్దుతు - “అయ్చ్చీ, నీర్” ఇత్వాదికలై. “ఉక్కికళుమిరుక్కుమ్మడి” ఎన్దు తై వివరిక్కిఱార్ (అవనారువిత్వాది).

ఇతిరువాయ్ మొట్టియిల్ ప్రమేయ తైవిశదనాఁపుపపాదియానిన్దుకొణ్ణు, ఇవర్ సమాహితరాఁపడియైవిస్తరిక్కిఱార్ (ఆవిత్వాది). ముతఱ్కాట్టిలర్కమ్ (అవఱ నారాయణనాయిత్యాది). ఇరన్దామ్మట్టైప్పల్ (ఒరువన్దువుక్కుమిత్వాది). “అటిన్దసే,” నన్దు

అ-అ-వి॥ ౫ “భర్తూపునఃపత్యాగోన్యశంసకేవలంస్త్రియాః | సభవత్వానకర్తవ్యా మనసాపివిగర్హితః || యావత్తీవతికాకుత్స్థః పితామేజగతీవతిః | శిశూషాక్రియతాన్దావత్సహిధర్తస్సనాతనః” ఎన్దు తైప్పల్ (అయ్చ్చీయిత్వాది). ౬ “యన్దుజ్గళంసువర్ణస్యవిసతాకల్పయత్సురా | అమృతంప్రార్థయానస్యతత్తేభవతుమద్దశిమ్” ఎన్దు తైప్పల్ (మీఱ్కైక్కాకవిత్వాది).

ఈ.-ఇప్పుడి యిరుక్కిఱవక తన్నక్కలిలే విశేషకటాక్షమృణ్ణినపడియెయుమ్, ఇన్నా రాయణశబ్దాత్తుక్కెల్లెయనవవ నుడై య శీలగుణ తైయు మనుసన్నితు, “ఇప్పో తేయప్పడి శీలవానానవనై కాణవేణమ్” ఎన్నుమపేక్షై పిఱన్దతు; అతిల్ తమక్కు అననిరున్దవిడ త్తళవుమ్ కాలనడై తారాతపడిక్కిడాక వాయీరు అవనుడై య శీలాదికళితే యీసు పట్టున్దునక్కుణ్డవిడి. ఇనిత్తా, ఇవర్ పోనాలు మొన్దుశెయ్ కై మిక్కెయూమ్బడి యిరుప్పామెరువనాయున్దానక ; ఇవర్ తామ్, ఒన్దు శెయ్ తనుభవిక్కువల్లవరన్దిక్కియరున్దార్, అవనుడై య శీలగుణజ్జళితే కల్ తాత్తొన్దిరుక్కుమ వరాంకె యాలే. ఇప్పుడిప్పట్టవనుడై య శీలగుణ ప్రాచుర్యతైయే శొల్లి త్తలై క్కట్టుణిఱ తి త్తిరువాయ్మొళి.

అన్దిక్కి, ౧ * కిణ్ణళిశివన్దిలే - ప్రణవార్థతై యనుసన్నితార్; అతిల్ ముతలిరన్దరై ప్పాట్టాలే - అకారా ర్థతై యరుళిచ్చెయ్ తు, మేలొన్దరై ప్పాట్టాలే - చతుర్థ్యర్థతైయుమ్ మధ్యమాక్షర త్తి లర్థతైయుమ్ తృతీయాక్షర త్తిలర్థ తైయు మరుళిచ్చెయ్ తు, అవై పిరి తరుళి చ్చెయ్యాళొత్తినతు, చతుర్థ్యర్థముమ్ మధ్యమాక్షర త్తిలర్థముమ్

సి.అ.పిరాక్” ఎన్దైప్పర్ (విశేషకటాక్షమృణ్ణినపడియెయు మెన్దతు) “కడవతుజ్జడలళముతమ్” ఎన్దైప్పర్ శీలగుణ తైయు మెన్దతు). “ఎక ముమేక మెణ్ణమిరాప్పకలిన్ది” ఎన్దైప్పర్ (కాణవేణ మెన్నుమపేక్షైపిఱన్దతైన్దతు). అపేక్షైపిఱన్దాలవనిరున్దపడ త్తేపొకవొణ్ణోవెన్న (అతిల్ తమక్కిత్యాది). అననిరున్దవిడ త్తళవుమ్ నెన్దతు - “నిన్దివేణ్డవమ్” ఎన్దైప్పర్. కాల నడై తారాతపడి యెన్దతు - “తేవర్ కళ కై శొల్లివారొళి” ఎన్దైప్పర్. “శీలమెల్లెయిలాక్” ఎన్దైప్పర్ (శీలాదికళితేయిత్త్యాది). తువ న్కుణ్డనడి - వశీకరిక్కుప్పట్టపడి. “ఎల్లుతు మెన్నుమితుమికై” ఎన్దైప్పర్ (ఇనిత్తానిత్తాని). ఒన్దుశెయ్ కై - ఒన్దుకెల్లెర్వ త్తైచ్చెయ్ కై. “తిమ్మివుమాఱటియే” ఎన్దైప్పర్ (ఇవర్ తామిత్త్యాది). “శీలమెల్లెయిలానడిమేల్” ఎన్దైప్పర్ (ఇప్పుడి ప్పట్టననుడైయవిత్త్యాది).

యోగనాన్దరమ్ (అన్దిక్కి యిత్త్యాది). ౧ * కిణ్ణళిశివన్ది తొడజ్జి * ఓరాయరమశవుమ్ తిరుమన్దార్థత్తిలే యేఱిదుఱ్ఱార్. ఇతువేయిరన్దామ్ యోజ్జనెక్కవాళి. అనుసన్నితపడి యెప్పడియెన్న (అతిల్ ముతలిరన్దరై యిత్త్యాది. అతావతు - ముతపాట్టాలే - ప్రాప్యమా యరున్దళ్ళి విగ్రహ వైలక్షణ్యతైయుమ్, ఇరన్దామ్బట్టాలే తదాదారమాన దివాత్త్య స్వరూపవైలక్షణ్యతైయు మనుసన్నిక్కెయాలే, అకార త్తిల్ వదరూపత్తాల్ వన్ద శేషిత్వత్తివాయిమ్, ఆర్థబలత్తాల్ వన్ద శ్రీమంతుశిత్వత్తాయిమ్ సిద్ధమాన ప్రాప్యత్వ తైయుమ్, మేల్ అరై ప్పాట్టాలే - ౩ “అవతరుళాల్” ఎన్దు - ౨ “అవరుక్షణ్” ఎన్దిఱ ఛాత్వర్థమానరక్షకత్వత్తాయిమ్, ప్రకృ త్యర్థమాన కాణిత్వత్తాయిమ్ సిద్ధమాన వుపాయత్వతైయ మరుళిచ్చెయ్ కెయాలే, ములిరన్దరై ప్పాట్టాలే అకారార్థతై యరుళిచ్చెయ్ తా రన్దపడి. ఇన్దప్రకారమ్, “ఏవమక్షరరూపేణ కారణత్వమిహోదితమ్ । రక్షకత్వచ్ఛాభాతుత్వాచ్చేషిత్వంపద రూపతః ॥ శ్రీశత్వంవాచ్యశక్త్యాచయజ్యతే పరమాత్మనః । రక్షకత్వముపాయత్వ మర్థ్యవేషా విశేషితమ్ ॥ అభీష్టార్థ నిదానత్వా త్కారణత్వన్దనిన్దితమ్ । శేషిత్వమేవోపేయత్వం కిణ్ణితార్థ్యత్వ రూపితమ్ ॥ శ్రీశత్వం స్వభోత్కర్తా దుపేయత్వమపూ రయత్” ఎన్దు దీపనజ్జిహత్తిలే శొల్లప్పట్టతు. (మేలొన్దరై ప్పాట్టాలే యిత్త్యాది). అతావతు - ౩ “ఇఱవేటి” ఎన్దు ఆత్మస్వరూపమ్ తన క్కత్తన్ద శేషమెన్నుమిడతై కాట్టిత్తన్దా నెన్దెయాలే - లుప్తచతుర్థ్యర్థమాన శేషత్వతైయుమ్, ౩ “యానుమతానాయ్మొళిన్దాక్” ఎన్దు సమానాధికరణమాక పరుళిచ్చెయ్ కెయాలే-మధ్యమాక్షర ప్రతిపాద్యానన్దార్థ్య శేషత్వతైయుమ్, ౪ “తేనుమ్బులున్దన్దు ముముతు మాకి త్తిత్తు” ఎన్దు - తృతీయాక్షర వాచ్యనాన వాత్తావినుడైయ, ౫ “మనజ్జానే” ఎన్దిఱ ఛాతు సిద్ధజ్ఞానానన్ద విశిష్టతైయల్ వన్దభోగ్య తైయాయు మరుళిచ్చెయ్ కెయాలే - మేలొన్దరై ప్పాట్టాలే చతుర్థ్యర్థతైయుమ్, మధ్యమాక్షర త్తి లర్థతైయుమ్, తృతీయాక్షర త్తి లర్థతై యమరుళిచ్చెయ్ కెన్దపడి. అనాల్, “ఇతు శేషత్వమ్, ఇతు అనన్దార్థ్యత్వమ్, ఇతుతదాశ్రయమానవాత్తా” ఎన్దు పిరిత్తుచొల్లొతే తృతీయాక్షర వాచ్యనాన వాత్తావోడేక్కట్టి యరుళిచ్చెయ్ వా నెన్దెన్న (అవైయిత్త్యాది). వైలక్షణ్యతై - జ్ఞానానన్దాదివైలక్షణ్యతై

ఈ సాశ్రయమాయల్ల తిరామైయాలేకూడవరుళిచ్చెయ్ తార్ ; మేల్ నాలుపాట్టాలే-త్తుతీయాక్షరవాచ్యసుడై యవై లక్షణ్యతై యరుళిచ్చెయ్ తు; మేలిరణ్ణుపాట్టాలే - ఇవ్వడై విలే ప్రణవార్థాను సన్ధానమ్మణ్ణాత బాహ్యకుదృష్టికళై నిరిసితు; ఆక, ప్రణవార్థతై యరుళిచ్చెయ్ తు; మేల్, సమశ్శబ్దార్థతై, ౧* కరుమాణిక్కమలై, ౨* నెడుమాఱ్డిమై, ఇరిణ్ణాలు మరుళిచ్చెయ్ తు; సమశ్శబ్దత్తుక్కు శాబ్దమాకవు మార్థమాకవు మిరణ్ణితేఅర్థమ్, అతిల్ శాబ్దమానవర్థతై ౧* కరుమాణిక్కమలైయిలే యరుళిచ్చెయ్ తు, అర్థమానవర్థతై ౨* నెడుమాఱ్డి మైయిలే యరుళిచ్చెయ్ తు. సమశ్శబ్దత్తుక్కు శాబ్దమానవర్థమ్ - “నానెనకురియేనల్లె” ఎనైయితే ; బరుకన్యకై యానాళారువనుక్కే యాయిరుక్కేయుమ్, తాత్పర్యకురియళన్దిక్కేయిరుక్కేయుమితే స్వరూపమ్; అతైయరుళిచ్చెయ్ తార్ - ౧* కరుమాణిక్క మలై యాలే; మేల్, * నారాయణ శబ్దార్థతై యరుళిచ్చెయ్ తార్ - ౩* కొణ్ణపెళ్ళేరాలే; నారాయణ శబ్దత్తుక్కర్థమ్ - స్వామిత్వ వాత్సల్యపాయత్వోపేయత్వ వ్యాపకత్వ మిత్యాదియితే. మేలే, చతుర్థ్యర్థతై యరుళిచ్చెయ్ తార్ - ౪* పణ్డెనాలే; చతుర్థిక్కర్థమ్ - కై జ్జుర్యప్రార్థనై యితే. ప్రణవార్థముమ్, సమశ్శబ్దార్థముమ్, వ్యాపకత్వముమ్, అవ్యాపకత్వముమ్, అల్లాత వ్యాపక మస్త్రోజ్జళిలు ముణ్ణా; అతిల్, తామాదరి త్తరుళిల్ బు త్తిరువప్పాక్షర మెన్నుమిడతై* ఓరాయరత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ తార్. ఇతునడువిల్ తిరువీతిప్పిల్లై యరుళిచ్చెయ్ తుమ్మడి.

ముతత్పాట్టు - “అనానారాయణసన్మో, సమపేతీతజ్ఞాయ్ కై నిశ్చితమ్” ఎన్దు తిరువుళ్ళతైక్కుటిత్తరుళిచ్చెయ్ తార్.

జీ.అ॥ యొప్పడి. అరుళిచ్చెయ్ తాకారమే తెన్న (సమశ్శబ్దత్తుక్కిత్యాది). శాబ్దమానవర్థమేలు, అర్థమానవర్థమే తెన్న (సమశ్శబ్దత్తుక్కు శాబ్దమానవిత్యాది). ఇతు ౧* కరుమాణిక్కమలైయిలే యొప్పడి నిధిక్కిటతెన్న (బరుకన్యకైయత్యాది). అర్థమానవర్థమ్-తదియ శేషత్వపర్యవస్తమాకై. (అతైయరుళిచ్చెయ్ తార్) ౨* నెడుమాఱ్డిమైయిలే ఎన్దుకూట్టవతు. అతెప్పడియెన్న (నారాయణశబ్దత్తుక్కిత్యాది). తత్పురుషనాలే - స్వామిత్వముమ్, బహువ్రీహియాలే - వ్యాపకత్వ వాత్సల్యజ్ఞముమ్, అయనశబ్దత్తిల్ వుత్పత్తిద్వయతాలమ్ - శపాయో శేషత్వజ్ఞముమ్ శొల్లప్పట్టతీత. ఇన్ద్రాస్వామిత్వాదికళాకిణ నారాయణశబ్దార్థతై ౩* కొణ్ణపెళ్ళిరిలేయరుళిచ్చెయ్ తార్. ఎన్దుకేయన్నిల్; ౪ “సమత్తాతుమనన్ద మిల్లై” ౫ “అన్దోరోమాయ్” ఇత్యాదియాలే - స్వామిత్వతైయుమ్, ౬ “వఱ్ఱుక్కల్” ఎన్దుమ్, ౭ “కన్దెయ్ న్దాలే యేల్ల మరముమెయ్ త” ఎన్దుమ్ - ఆక్రిత రిరున్దవిడతైకెన్దుకార్య | మెన్దువాత్సల్యతైయుమ్, ౮ “కన్దెయ్ న్దాలిల్లకణ్డీర్” ఎన్దుమ్, ౯ “పాయత్వతైయుమ్, ౧౦ “కుల్ మిల్ కీర్కల్ బువైల్ వాల్ తిల్ కణ్డీర్” ఎన్దుమ్ - శేషత్వతైయు మరుళిచ్చెయ్ తార్, ౧౧ “సమత్తాతుమనన్ద మిల్లై” ఎన్దుతిలే - వ్యాపకత్వముమ్ నిధిమ్. అతెప్పడియెన్న (చతుర్థిక్కిత్యాది). అర్థతైయరుళిచ్చెయ్ తాల వోరాలే, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టయిలే శబ్దతైయరుళిచ్చెయ్ వానెన్నెన్న (ప్రణవార్థము మిత్యాది). అదర్థవ్యతైక్కాక ఆప్రోవదిష్ట మెన్దుతార్ (ఇతునడువిల్ త్యాది). చరమచతుర్థియిల్ తాదర్థ్య చతుర్థియెన్దు శేషత్వతైచ్చొల్లమళివిల్, అతులు ప్రచతుర్థి నిధిమాకైయాలమ్ ౧౧ విధిస్త్యస్త్యన్దువ్రాపే, ఎన్దు ప్రాప్తార్థత్తిల్ విధిగోచరియాలమెయాలమ్, ౧౨ “నాకళిత్తుర్వత శేషత్వమ్” ఎన్దునాయత్తాలే - శేషత్వనిరీకరణరూపమానకైజ్జుర్యతైచరమచతుర్థి శొల్లుకటతు. “ఈద్యశ కైజ్జుర్యన్దాన్ నిధిమా? అనిధిమా?” ఎన్దువిచారిక్కు మళివిల్; అతునిధిమాకైయాలే తత్పార్థనై శ పపత్తిబలతాలమ్, ౧౩ “ప్రార్థనాయ్ ఇచ్చుతుర్థి” ఎన్దుశాబ్దికప్రక్రియెయాలమ్, నిధిక్కిటతు.

ముతత్పాట్టు (ఓరాయరమిత్యాది). “నారాయణన్దోపిరాననె” ఎన్దుతైక్కుటాక్షిత్తు, అతిల్ శబ్దనిధిమాన పరత్తైయుమ్, తాత్పర్యనిధిమాన వర్థతైయుమ్ కటాక్షిత్రవతార్ కై (అపనిత్యాది). తిరువుళ్ళతైక్కుటిత్తరుళిచ్చెయ్ తు - నాలామ్మట్టిల్ “మనమే” ఎన్దుతైక్కు టాక్షిత్రతల్, మనమే - శోరేల్ కణ్డాయ్” ఎన్దుతు - ముతల్ మూన్దుపాట్టుక్కుమ్ క్రియెయాకవిపక్షిత్రతల్, ఇతువేముఖ్యమ్.

ఈ—అడై వతు-శొల్లినేళ్, ఇతుశోరేల్ కణ్ణాయ్ ఎన్టక్రియైయాకవుమామ్ ; ఎత్తైన్ శొల్లికిటతెన్న ; ఇనమేతుమి
లానై యడై వతెన్ట క్రియైయాకవుమామ్ ౫

శీ-అ॥ అరుళిచ్చెయ్తార్, సజ్జీయరెన్టపడి. మనమే యున్నై వల్వినైయేనిరన్ట-పునమేవియవెన్టతోడజ్జి, అడైవతుమ్ - కనమేశొల్లినేళ్, ఇతుశోరేల్ కణ్ణాయ్ ఎన్టక్రియైయాకవుమామ్ ; మనమేయెన్టతోడజ్జి, శోరేల్ కణ్ణాయ్, ఎత్తైన్ శొల్లికిటతెన్నై, పునమేవియవెన్టతోడజ్జి యన్ట యుమాతల్. పెరియతిరువన్దాతిపతినాలామ్పట్టు (శాయాలిత్తాడి). [శాయాల్ కరియనై] కాన్దియార్ కణ్ణుత్తిరుక్కి-జనరెన్టశ్చిరనై. [శొల్లిటియాంయ్] ఇల్లుక్కి-టియాతివళాయ్ [పేయార్] పూతనైయానవళ్. [పేయరాయ్] అతిపుకేట్టెయ్మడైయళాయ్ కొల్లు, ములైకొడుత్తాళ్ ; అన్బడియే, నెన్టై. [పోయ్] విలక్షణవిషయ తైక్కిట్టి. [శువెత్తుం] రసిత్తనుభవిక్కై. [తేమ్బుళై] తేమ్బుతై విత్తై విమ్మమ్ - అవద్యత్తై విత్తై శుమ్మమ్; [అత్తివత్తిమ్] మికవు మత్తిన్టవైత్తుమ్. [తీవినైయామ్ పామ్బూర్ వాయ్] సమక్కి-నిన్టమాన భగన దినుభు మనెరారిధమాకణ్ణ సర్వాన్యైతల్. [కైన్టల్ పార్ త్తి] కైన్టల్ పానిన్టాయ్ [నీయార్] , నీయన్ట పేయ్చ్చిక్కన్టవుటవుడైయాయ్ ఎన్ట అయోగ్యతాను సన్ధానైతల్ అకిలుకటారెన్టపారుళ్. తేమ్బుతల్ - మటైతలాయ్, అవద్యత్తైచ్చొల్లికిటతు. తమ్ కెయిలిల్ పూత పైతెయిల్ సనెన్ట అత్తైగొంవిత్తు . పేయార్ ఎన్టితార్.

అ-అ-వి॥ మున్నాళ్ కైయార్ శక్కిరత్తుమ్ - ప్రభుమదివసభూతధ్వజారోహణనిప్రయాణప్రకారఇతిర్థం. కైయార్ శక్కిరత్తుమ్ - ఇతిర్థ స్థానం, ౧. “అవారా తున్టెయ్ను” ఇత్యాదివా - భగవత్కృతోపకారానుసంధానేన, పరమాచార్యః పరమానందప్రాప్తుః, ఏవమ్ మహాత్మ్యవ్యాజాహోహణదినే నిన్టమాన సర్వాన్యైత్తులసే మాలికాలబ్ధుతదివ్యమద్రశవిగహ ప్రకాశనకృతమహాపకారానుసంధానేన సర్వసామపి పరమానందస్య ప్రాప్త్యైత్ . “కైయార్ శక్కిరత్తుమ్” ఇతి మహాత్మ్యవ ప్రభుమదివసచ్యతే. “పునమేవియపూన్డణ్ణాయ్ అల్లలిన్ మేను మిలానాడైయావతు - కైయార్ శక్కిరత్తిన్ట పుణప్పట్టరుళినపడియితే ; ఇవ్వుత్తుమ్కుప్పిన్నై యెరునాలిల్లమిమొప్ప ప్పట్టై” ఎన్టరుళిచ్చెయ్తార్. యగన్వ. కైయార్ శక్కిరత్తిన్ట - అహ్వోర అరునాళైచ్చొల్లివారుముట్ట. “కైయార్ శక్కిరత్తుమ్” ఇతిర్థ స్థానం గాథానామ, విలివాన్కొక్కిన్ట కాన్పారం” ఇతిప్రతిబద్ధకాభావస్య ప్రతిపాద్యమానతయా, తివభిప్రాయేణ (కైయార్ శక్కిరత్తుమ్కుప్పిన్ట అప్పట్టరుళినపడి). ఇతిపిభిశోధనేన ప్రతిబద్ధకాభావాన్నిర్ధమసచ్యతే ఇతిపినన్ది. “కైయార్ శక్కిరత్తిన్టైల్లార్ వడి పుమ పుళిక్కి-జన్మమయిత్తు” ఇతిర్థరాజరవాన్య వాక్యస్యాపి అయమేవార్థః - తన్నిన్ దివనేనరేపమానన్దాతియేన కేమాకాన్తి భగవద్యాన్యై. సజ్జీయరే, తిరుముత్తై అనాగిన్ట, “పునమేవియపూన్డణ్ణాయ్” ఎన్టవిన్నాట్టెల్లామనుసన్తిత్తు అర్థానుభవత్వేన నిన్ట భావనాన్యైత్తుల, అరుళిచ్చెయ్తార్ నామ్ శీనెముతిలియార్ పుణప్పట్టరుళినకైయార్ శక్కిరత్తుమ్ పెరుమాళ్ పుటవ్వాడాకిరైపుళి మ్మిన్ట మున్టై నాళ్ అరుళిచ్చెయ్తార్ పుటపాట్టిరెన్టైత్తు “నేన్టై మ్మిన్టపడియితే పునమేవియపూన్డణ్ణాయ్ అల్లలిన్ మేతు మిలానాడైయావతు” ఎన్టరుళిచ్చెయ్తార్” ఎన్టసమ్మిచ్చై ప్పయరుళిచ్చెయ్తార్ రన్టకణ్ణుకొల్వెతు.

పెరియతిరువన్దాతి - పతినాలామ్పట్టు.

శాయాల్ కరియానైయళుటియారాయ్ నెన్టై. పేయార్ ములైకొడుత్తార్ పేయరాయ్ ।
నీయార్ పోయ్ తేమ్బుళై శువెత్తుం అత్తివత్తిన్టమతీవినైయామ్ । పామ్బూర్ వాయ్ కైన్టల్ పార్ త్తి ।

తాత్పర్యము.-ఓ!మనసా! సుందరతులసీమాలలబ్ధుతుండై యసద్భక్తుడైన శ్రీమన్నారాయణుని నేయాశ్రయించుము; ఈనాటను
పేక్షింపవలదు, ఈయర్థము నే నిన్ను యాచించుచున్నాను.

మూ. - అడై వతుమణియార్ మలర్ మణ్ణెతోళ్ ! మిడై వతుమశురర్ కు వెమ్మోర్ కళ్ !

కడై వతుజ్జడలుళముతమ్, ఎన్న న ! ముడై వతుమవత్తే యొరుజ్జాక వే||

౬||

౬.- (అడైవతుమ్) “అవనైవిణా తేకిడామ్” ఎన్మనాక శొల్లిముడిప్పతఱుమున్నే అవనడైయశెయల్ కళితే యెన్నెళ్ళానతు ఒరుకడలుడైస్తాప్పోళే యుడైస్తకిడిక్కప్పెల్ నే నెన్మ తమ్మడైయ నెళ్ళొప్పకక్కుకితార్.

౬.

అన్మ.- మలర్ మణ్ణె అణి (3) ఆర్ తోళ్ అడైవతుమ్ (౬) అశురర్ కు వెమ్ పోర్ కళ్ (౯) మిడైవతుమ్ కడలుళ్ అము తమ్ (౧౨) కడైవతుమ్ అవత్తే ఎన్ మనమ్ (౧౫) ఒరుజ్జాక వే ఉడైవతుమ్ (౧౭).

సన్నీ - అనన్తరమ్. అనిష్టనిష్టస్థితి ప్రాప్తిహేతువాన లక్ష్మీసమ్మన్తత్రైయుడైయ నానవనైప్పుల్ నెన్నెళ్ళొరుడడిప్పడ శిథిలమా కానిష్ట త్రైస్థితార్.

సన్మవాసినియానవావిజాత్యత్రైయుమ్, పరువ త్రైయుముడైయ శానలక్ష్మీయినుడైయ, అభరణజ్ఞాళే, (3) నెరుజ్జిన, తిరున్మొళైయే, సంక్లేషింతుమ్, (౬) అత్తోళ్ శొడుడైన పరిష్కరింపిదిక్కైక్కాక ప్రతికూలరాననసురర్ కళుక్కాల్ నవరియ, నవ్వియ, పోర్ కళైయే. (౯) నెరుజ్జప్పణ్ణువతుమ్, ఆశితార్థమాక క్కడలుకుళ్ళిల్, అమృతత్రై, (౧౨) క్కడైవతుమ్, ఇప్పడి లక్ష్మీవిశిష్టనుమాయ్, అనిష్టనిష్ట రక్ష నుమాయ్, ఇష్టప్రాపకనుమానవనుక్కే, ఎన్నెళ్ళానతు, (౧౫) ఒరుపడిప్పడ, శిథిలమా కానిష్ట తు. (౧౭).

౬.

అన్మ.- కమలవాసినియైన పిరాట్టియొక్క సాందర్యముచే (3) పూర్ణమైన భుజములను సంక్లేషించుటయు (౬) అనుగుల యొక్క క్రూరమైన మరణోపాయములను (౯) చింతించుటయు, సముద్రమందు అమృతమును (౧౨) చిలికియెత్తుటయు (ఈవ్యాపార ములను జేయుచున్న) అశ్రీమన్నారాయణునికే నామసన్న (౧౫) ఏకరీతిగా శిథిలమగుచున్నది. (౧౭).

౬.

ఈ.- అఱామ్బాట్టు. తమ్మడైయ వుపదేశమ్ ఫలిత్తు, ఇవ్విషయత్తి లే తిరువుళ్ళిన్ శిథిలమా కానిష్ట త్రైస్థితి రాకితార్.

(అడై వతుమణియార్ మలర్ మణ్ణెతోళ్) మికవుమఱుకితాన పెరియపిరాట్టియార్ తిరున్మొళోడే సంక్లేషి ప్పతుమ్. అవన్మానై శ్వరూప్య జ్ఞాన్జిన్మానమ్ తోళుక్కవ్వరుకు పోకమాట్టా. (అణియార్ మలర్ మణ్ణె) ౧. “మూర్వతుమాలై” ఎన్మజుడియే తిరుమాగ్వుక్కెల్లామ్ తానేయాభరణమాక ప్పొగుమ్మడియాక విరుప్పాభాం. భోగ్యత్రైయాలకుటై వత్తే తిరుక్కిఱనళ్ తోళోడేయాయిల్ నడై వతు. (మిడై వతుమశురర్ కు వెమ్మోర్ కళ్) అనళ్ తోళ్ నడైక్కెక్కిడుమ్ పచ్చె. ౨ “భర్రారంపరిషన్వజే” ఎన్మితేయనళ్ళడైప్పతు. ఆశితవిరోధికళుక్కు వెమ్మోర్

జీ-ఆ|| అఱామ్బాట్టు (అడైవతుమిత్యాది). “ఎన్ మనముడైవతుమవత్తే” ఎన్మత్రైక్కటాక్షీ త్తవతారికై (తమ్మడైయవిత్యాది).

“అణి” ఎన్మ - అఱుకాయ్, ఆర్ తల్ - మికుతియాయ్, అఱుకుమిక్కుతోశెన్మ - తోళుక్కు విశేషణమాతల్; ఇత్రైయరుళి చెయ్ కితార్ (మికవుమిత్యాది). అవయవాన్తరజ్జళిరుక్క, తోళైవిశేషీ త్తతుక్కుభావమ్ (అవసిత్యాది). “అణి” ఎన్మ - అభరణమాయ్ ఆర్ తల్ - పూర్తియాయ్, ఆర్ న్దవణియాన - అభరణమాక ప్పొరుప్పడియాన మలర్ మణ్ణెయెన్మ - పిరాట్టిక్కు విశేషణమాక వర్ణానరమ్ (మూర్వతుమాలైయిత్యాది). విరోధినిరసనమ్ పచ్చెయోవెన్న (భర్రారమిత్యాది). తన్మప్పైవశిత్రుహస్తారం మహర్షీణాం సుఖావహమ్ ; బహువస్యప్తానైదేహేభర్రారంపరిషన్వజే” ఇత్యారణ్యకాణ్డే ఖరవధాన్తరే. మిడైకై - నెరుక్కమాతల్, విచారమాతల్. ముడిక్కుమ్ మికుళిన్మిక్కుమానెన్మ; 3 “తీజ్జిత్రైక్కుమ్ తిరుమాల్” ఎన్మక్కడవతిత్తే. “మిడైవతుమ్” ఎన్మ తిన్ద్రద్యయత్తుక్కుమ్ శేరవరుళి చెయ్ కితార్ (ఆశితేత్యాది). కీట్టిల్ పదద్యయానుగుణమాక, “కడైవతుమ్ కడలుళముతమ్” ఎన్మ తుక్కు వినియోగడైవధావరుళి చెయ్ కితార్

ఈ.—కళే నెరుజ్జప్పణ్ణవతు మెన్నుతల్, అవర్ కళై ముడిక్కుమ్విరకేన్దియానిక్కు మెన్నుతల్. (కడై వతుజ్జడలుళ ముతమ్) ప్రయోజనా నర పరుడైయ ప్రయోజనత్తుక్కాక క్కడై వతు మెన్నుతల్, పిరాట్టియై ప్పెఱుకైక్కు వ్యాపరిక్కుమ్మడి శొల్లకీటతెన్నుతల్. అవలై సంక్షేపిక్కుమ్మడి శొల్లిత్తు, అతుక్కిడమ్ పచ్చై శొల్లిత్తు, అవ లై ప్పెఱుకైక్కు యత్తు మ్మపణ్ణివడి శొల్లిత్తు. ఇవర్ తిరువళ్ళి ముడై కులై ప్పడుకైక్కు హేతుక్కుళివై. (ఎన్న మిత్తాది) ఎన్నుడై యమనన్సు ఒరుమడైప్పడ వుడై కులై ప్పడా నిట్టతుమ్ సవంవిధమాన చేట్టితజ్జలై యుడై యవ నుక్కే. అవక, ౧౦౫ పనిక్కడలై క్కడై య ఇవర్, ౧౦ మనక్కడలై యప్పక్కతు. విరికరాయరప్పార్, కోటైకళా యిరుప్పరై ద్రవ్యమ్ వాజ్గనినై త్తాల్, ముద్దుట మిడుక్కరాయరప్పరై నెరుక్కివాజ్గవే యివర్ కళే తాజ్గళే కొడు శెన్దు కొడుప్పర్ కళితే; అనసుమ్, మహత్తత్త్వమాన కడలై యలక్కై విడునకమిట్టు నెరుక్కి అత్తికనల్లుయిరై వాణ్ణి ఇనరుడై య తిరువళ్ళి ముడై య త్తోడజ్జిత్తు.

౬.

శి-౨॥ (ప్రయోజనా నరత్యాదివాక్యైయతాల్). ద్వితీయార్థత్తుక్కు ప్రమాణమ్. ౨. దేవదానవయ త్నే న ప్రసూతామృతమన్తః. ఎన్దు-ఆతా గుణ - “దేవర్ కళుక్కు” ఎన్దు వ్యాజమాత్రమాయ, పిరాట్టిక్కాక క్కడైన్దా నెన్దు పడి. “ద్వితీయయోజనానుగుణమాక “ అడైవణ్డు” ఇత్యోన్దిరై త్తెనిగమిక్కితార్ (అవలైయ త్యాది). శుడై కులై ప్పడుకై - శిశిలమాకై. ఒరుజాక - ఏక ప్రకారమాక. “కడైవతుమ్” ఇ త్యాదియోడే “ఎక మనముడైవతుమ్” ఎన్దు త్తెమ్మ, తిరసాక్తి (అవక పనిక్కడలైయ త్యాది). అవక పనిక్కడలై క్కడైన్దానివర్ మన క్కడై క్కడై వానె న్నేన్దు; రసాక్తియాక మళిచ్చెయికేటార్ (విరికరాయత్యాదివాక్యైయతాల్). కోటైకళ - మృదుస్పృహవర్. అప్పడియే (అవనుమ్) ఎన్దు నోట్టువతు. శులక్కై విడునకమ్ - శులక్కై యాల్ కిట్టికట్టి నల్లుయిరైయెవతు. “అమృతమ్” ఎన్దు త్తెప్ప ధ్మ ముర ముడై - అణిగార్ - తోళ - అడైవతుమ్ - అశురర్ కు వెమ్మార్ కళే - మిడైవతుమ్ - కడలుళిమతమ్ - కడైవతుమ్ - మానియిమ్మ మహత్త్వమ్ - ఎన్ననమ్ - ఒరుజాకవే - శుడైవతుమిత్త్యప్రయః.

౭.

ప్ర-౩. ఆరణ్య కాణ్ణిభరినాన నరే. “తన్ద విప్లవశ త్రుమానారం మహస్వీ కాంసుఖావహమ్ | బభూవన్మాప్తవై దేహీ భరారం చరిషస్వతే”

పెరిమాళ్వార్ తిరుమొయి - నాన్దుత్తునాలాన్దిరుమొయి - ఒన్నతామ్బట్టు.

మనిక్కు, పిల్లిమ్మళ్ళి కోళై స్మృతకవిట్టోడివ న్దెక్. మనక్కడలై వాత్తవల్ల మాయమితాళనమ్మి.

తినిక్కడలై తినిచ్చుడరే తినియులకేయెన్దై. స్తనక్కిమ్మాయుక్కి. జన్మై యునకురిత్తాక్కినైయే.

తాత్పర్యము.— ఆశ్రమం బుద్ధిమలను నెరవేర్చి వారివిరోధులను బోగొట్టి పిరాట్టితో సంక్షేపించుచున్న క్రమిగానై రాయణానికే సానుభూతి విందుచున్నది.

౮.

మూ.— ఆకమ్ శేర్ నరశిర్జమతాకి, ఓ. రాకమ్ వళ్ళికి రాత్తిళిన్దానుత్తై.

మాకనై కున్దుక్కాణ్ణ త్తమ్మ, ఎన్న నామేక మెణ్ణుమిరాప్ప కలినియే॥

2॥

ఆ.— (ఆకమ్ శేర్) ఇన్దనాత్పర్య త్తెయి నభవిత్తు, పిన్నై యమ్, ఏవంవిధ చేట్టితజ్జలై చ్చెయ్ తరుళినవన్దనై అవనిగుక్కిట తిరు నాట్టిలై శెన్దు కాణ్ణవేణుమెన్దా శెన్దు డా నిన్దతు, అతువో అతిమారమాయరానిన్దతు, ఎన్నై వ్వాక్కడై కేయికేన్దితార్.

౨.

అన్య.—ఆకమ్ శేర్ సరళజ్జమతాకి (౩) ఓర్ ఆకమ్ వళ్ (౭) ఉకిరాల్ పిళ్లన్దా ఉత్తై (౧) మాకనై కున్దుమ్ కాణ్ణ త్తమ్మ ఎక్ మనమ్ (౧౨) ఇరాప్పకల్ ఇన్ది ఏకమ్ (౧౫) ఎణ్ణుమ్. (౧౭)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, ప్రబలనిష్ఠభజ్జక నానవక్ నర్తిక్కిట ప్రాప్యభూమియే వేణుమెన్దా ప్పాతు మెన్నై వ్వా మెణ్ణానిన్ద త్తెన్దితార్. ఒరువడివిర, సారున్దువిక్కుప్పట్ట, సరత్వసింహత్వజ్జలై యుడై తాయొక్కణ్ణు, (౩) పిరణ్ణుమడైయ అద్వితీయమాన మరైన్ది;

పల్లె, (౬) ఉకిరాలే, పిళ్ళవల్, పర్తిక్కిఱ, (౯) శ్రీవైకుంఠై, కాగ్గైమ్మ, ఎక్ నెళ్ళానతు, (౧౨) ఇరాప్పకలక, వేలుపాడి నియో
ఏకప్రకారమాక, (౧౫) ఎళ్ళానిత్తు, (౧౬)

అర్థము.- శరీరమందు అనురియున్న సరసింహస్వరూపముగలవాడై (౩) కరకమైన హిరణ్యాసురునియొక్క (శరీరమును
తీర్చివేసిన (౬) సఖులచేత చీల్చినవాడు నిత్యవాసముజేయుచున్న (౯) పరమాకాశమందున్న శ్రీవైకుంఠమును చూచుటనామనన్ను
(౧౨) రాత్రియగుట ఎడతెగక ఎకరీతిగా (౧౫) భాసించును. (౧౬)

ఈ.-ఏటొమ్మిట్టు. అవకాశిత్వవాసమృణ్ణుకీట పరమపదతైచ్చెన్ఱు కాణవేలుమెన్నానిన్ఱు తెన్నెళ్ళానిత్తార్.
(ఆకశ్శేరిత్తాది) సరత్వసింహత్వజ్యోతి, శేర్ప్పాల్లుజ్జణశర్కరై యుమ్మోలే సుఘటితమాన సరసింహమా
యెన్నుతల్; సరసింహత్తినుడై యనడిపు ఇవర్ నెళ్ళితే శేర్ న్దపడియెన్నుతల్; ౧ 'నర్కరాఘవబాణానామ్' ఎన్నిట
పడియే ముఱక్కన్ఱెళ్ళాతపడి తిరువుళ్ళత్తిలే శేర్ న్దపడియెచ్చొల్లిల్ గ్రాతల్; ఇరణ్ణువడివై యుమ్ శేర్ త్తుక్కొడువన్ఱు
తోచ్చి నహోతు, ఇవర్ నెళ్ళుక్కినిలాయ్ చేర్చిర్ నిన్దపడియై చొల్లుతల్. (ఓగాకమ్) అద్వితీయమాన మురుల్లు
డమ్మ (నళ్ళుకిరాల) కూరియవుకిర్. వల్లెన్దవుకిరెన్ఱుమామ్. (పిళ్ళనానుత్తై) అనాయాసేనకిత్తు పొకటవకా నిత్య
వాసమృణ్ణుకీట. (మా: వై కుప్పన్) అన్నరసింహమ్ వర్తిక్కిఱ ముల్లుజ్జుకాణ వాయిల్ గ్రాతై ప్పడుకీటతు. 'పరమా
కాశమ్' ఎన్నక్కడవతితే. ఎన్నుడై య హృదయమానతు ఎప్పోతు మొక్క వున్చివీడువిడతే యిత్తైయేమనొం
ధియానిన్ఱు. (ఇరాప్పకలిన్ఱియే) ఇరావైకార్యముమ్, పకలొరుకార్యముమాయితేరాట్టార్ క్కిరుప్పతు; ఇవర్ క్కె
ల్లాక్కాలత్తిమితువే యాయిల్లు ౨ 'సమాద్వాదశతత్రాహం రాఘవస్యనివేశనే' ఎన్ఱు, పిరాట్టితిరువయో
డైన్ఱియై నిన్ఱై త్తాప్పోలే యాయిల్లు, ఇవర్ తిరువుళ్ళత్తుక్కు పరమపదమ్ స్వదేశమాయరుక్కిటపడి. ౭.

జీ-అ. ఏటొమ్మిట్టు (ఆక మిత్తాది). 'ఉత్తమాకవైకుంఠాన్బుతత్తెక్కొ మనమేకమెణ్ణుమ్' ఎన్ఱు త్తెక్కటాక్షి తనతారికై/అవకా
నిత్యవా-మిత్తాది).

ఆకత్తిలే - సర్వేశ్వరన్ఱు మేనియిలే, శేర్ న్ద - సుఘటితమానసరసింహమాయెన్నుతల్, ఇత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (సరత్వసింహ
త్వజ్యోతిత్తాది). ఆకత్తిలే - ఆటొర్ తిరువుళ్ళత్తిలే, శేర్ న్దసరశిగమా యెన్ఱిజ్జామర్థమగుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (సరసింహత్తినుడైయవిత్తాది).
సరసింహత్తివా: మాన తివర్ తిరు నెళ్ళితే శేర్ న్దసరశిగమా యెన్ఱు మూన్దామర్థమ్, ద్వితీయార్థ వివరణమాతల్ (స్మరన్నిత్తాది). 'బ్రహ్మబ్రహ్మ
ప్రకాశానాం విద్యుత్సదృశవర్చసామ్ | స్మరన్ రాఘవబాణానాం వివ్యభేరాక్షసేవ్యరః' ఇతియుద్ధకాణ్డే. శేర్ప్పాల్-పట్టమ్మప్పాల్
మున్దినన్దవివరణమ్ (ఇరణ్ణువడివైయమిత్తాది). 'పిళ్ళనానుత్తైమాకవైకుంఠాన్బుతత్తెక్కొ' ఎన్ఱు శేర్ త్తుభావమ్ (అన్దసింహ మిత్తాది).
ముల్లుజ్జు - గుహా. మాకమ్ - మాతానఖమ్. 'మాకమ్' ఎన్ఱు - పరమపద తై చొల్లుమోశెన్ఱు (పరమాకాశ మిత్తాది) 'ఎక్
మనమ్ - ఇరాప్పకలిన్ఱియే - ఏకమెణ్ణుమ్' ఎన్ఱు ముక్కర్థమ్ (ఎన్నుడైయ విత్తాది). నాళ్తోలు మెన్నాతే, 'ఇరాప్పకల్' ఎన్ఱు
విశేషిత్తతుక్కు, ౩ 'నన్దస్వదితఆదిత్యే' ఇత్తాదియొక్కటాక్షిత్తుభావమ్ (ఇరావారుకార్యముమిత్తాది). తిరునకరియైవిట్టు పరమ
దత్తైయెణ్ణుకీటతెన్నెన్ఱు; సనిదర్శనమాక పరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (సమాద్వాదశేత్తాది). సున్దరకాణ్డేహనూమన్దం ప్రతిసీతా. 'భుక్తానా
మానుసాన్ భోగాన్ సర్వకామసమ్పదినీ' ఇత్తుత్తరార్థమ్. ఆకమ్ శేర్ త్తార్థ్య, ఎక్ మనమ్ - ఇరాప్పకలిన్ఱి - ఏకమెణ్ణుమిత్త్యన్వయం.

ప్ర-తి.-యుద్ధకాణ్డే 'బ్రహ్మబ్రహ్మప్రకాశానాం విద్యుత్సదృశవర్చసామ్ | స్మరన్ రాఘవబాణానాం వివ్యభేరాక్షసేవ్యరః' సున్దర
కాణ్డే వాయుపుత్రం ప్రతిసీతా. 'సమాద్వాదశతత్రాహం రాఘవస్యనివేశనే | భుక్తానామానుసాన్ భోగాన్ సర్వకామసమ్పదినీ' ||

తాత్పర్యము.- సరసింహవతారమెత్తి హిరణ్యుని సంహరించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసియున్న శ్రీవైకుంఠమును నామనన్ను
సేవించ నాశపడుచున్నది.

మూ - ఇన్దిప్పొకవిరువినై యుజ్జడుత్తు | ఒన్దియాక్కైపుకామై యుయ్యక్కొచ్చాన్ |
నిన్దవేజ్గడనీలత్తుళ్ళతు | శెన్దుతేవర్కళ్ శైతొమ్మివార్కళ్ |

౮౫

ఆ - (ఇన్దిప్పొక) అవనై కాన్దైమ్మత్తిరువాటిలేపోక వేణుమో, ఇజ్జేయిత్తైకత్తిరుమలైయిలేయన్దోవణ్ విన్నయిన్దో
తెన్నిల్; అత్తాలెన్ ఎనక్కు, అజ్జుచ్చెన్దడిమైశెయ్వార్ * అయర్వళునుమరర్కళ్ళల్లోవెన్దెణార్.

౮.

అన్య. - ఇరువనైయమ్ ఇన్ది పొక (౩) కెడుత్తు ఒన్ది ఆక్కైపుకామై (౭) ఉయ్యక్కొచ్చాన్ నిన్ద వేజ్గడమ్ (౬) నిన్ద
తు శిశ్వుతు శెన్దు (౧౨) శైతొమ్మివార్కళ్ తేవర్కళ్. (౧౪)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, అనన్దమాకవణ్ వర్తిక్కిఅవభిష్టదేశమాయళ్ళ తిరుమలైయైచ్చెన్దనభవిప్పార్ మూరినమరానాడైయెన్ద
తమ్మడైయైశెధిల్యలైయరుళిచ్చెయ్కెణార్.

పుణ్యపాపరూపమానకర్తజ్జలిరజ్జెయమ్, సత్తైయ్జ్జేపు, పోమ్మడి, (౩) నంబిత్తు, మర్వివేచమామ్మడియిచ్చిత్తోవెన్దెన్దపాప, కే
వానిరీరప్రవేశమ్మణ్ణాతపడి, (౬) అడిమైకొన్దొజ్జేవప్పిక్కుమవణ్, అవనప్రవీక్షనాయ్విట్కణ, తిరుమలైయానతు, శ్లాఘ్యమానయి
లే, * శ్లాఘాయుప్పత్తిన్దు; కిట్టి, (౧౨) శైతొమ్మివార్కళ్, మనయ్విల్లలే దేవర్కళ్ళన్దో. (౧౪)

అర్థము. - పుణ్యపాపములు రెండింటిని సమూలముగా పోవునట్లు (౩) నంబుడేసి (ఆత్మతో) ఏకీభవించియున్న ప్రకృతి
బంధమై నశిరీరములయందుఁ బ్రవేశించునందునట్లు (౬) అడివింపఁ జేయుచున్న ప్రయత్నతి వేంచేసియున్న జేడ్కుటాచలము (౧) పుణ్య
మైన భూమియందు ఉన్నది. అచ్చటవెళ్ళి (౧౨) ఆశ్రయించువారు మంచి భాగ్యవంతులు. (౧౪)

ఈ. - ఎట్టామ్మాట్టు. ఇశ్వరీరనమ్మన్దమన్ద్రాల్ పోయనుభవిక్కుమ్ పరమపదమేవేణుమో? ఇశ్వరీరన్దోదే
యనుభవిక్కున్దమలై భూమియతన్ద్రో అనాలుమ్ నమక్కు తిరుమలై యోడు పరిమపదత్తోడు వాళియన్దోవెన్దే.
యెన్దెణార్.

(ఇన్దిప్పొకవిరువినై యుజ్జడుత్తు) పుణ్యపాపరూప కర్తజ్జళాననై ఇన్దిప్పొమ్మడి. సవాననమాక పోమ్మడియన్దో
తానేయొక్కొచ్చ ప్పార్క్కుమ్మన్దితె నితితుకిడక్ ప్పొనతు. (ఒన్దియైత్యాది) పిన్నై యుమ్మరుచివాననై కిడక్కిల్. అచి
త్తన్దొవ్దోడే పోయ్క్కలళి, శరీరప్రవేశమ్మచ్చే, అత్తాల్వరుమ్ క్కేళమరుభవిక్కవేణుమిడే; అతు శెయ్యామై.
(ఉయ్యక్కొచ్చాన్త్యాది) ౧ 'ఉయిరళిప్పాక్' ఎన్దిజపడియే, సర్వరక్షణాన్ధమాక వననప్రవీక్షనాయ్క్కొచ్చ
నిజ్జిఱతిసమలై. (నీణిలత్తుళ్ళతు) తిరుమలై యెయ్యైత్తైయారే శ్లాఘ్యమాన భూమియిలుళ్ళతు తిరుమలై.

జీ-అ॥ ఎట్టామ్మాట్టు (ఇన్దిప్పొకవిత్త్యాది). 'నిన్దవేజ్గడమ్' ఎన్దుతుడజ్జి 'శైతొమ్మివార్కళ్' ఎన్దుచుళవుమ్ కిట్టిరైతొర్
(ఇశ్వరీరేత్త్యాది).

“ఇరువనైయమ్ - ఇన్దిప్పొక - కెడుత్తు” ఎన్ద న్నియత్తర్థమ్ (పుణ్యపాపేత్త్యాది). కర్తజ్జళ్ సవాననమాక పోమ్మడియన్దో
మోవెన్న (తానేయత్త్యాది). కర్తవ్యతయిత్రాల్ శరీరవేతన్నడైయేపోమ్; ఆయిరుక్క, “ఒన్దియాక్కైపుకామై” ఎన్దు విశేషిప్పా నె
న్నెన్న (పిన్నైయమిత్త్యాది). రుచివాననైయెన్దతు - ప్రకృతియనడైయ రుచివాననైయెన్దపడి. పోయ్క్కలళి నెన్దుతున్దున్దొవ్దో
క్రమేణవన్దెన్దపడి. నిలత్తుక్కునీట్టియేతెన్న (తిరుమలైయైత్త్యాది). నీళ్-శ్లాఘ్యమానపడి, ఇతుసన్నిహితమానాలుమ్ తమక్కుప్పొకవిరువి

ఈ.-అత్తల్ పెల్ దు తెన్! (తెన్విత్వాది) అవ్వళవు కాల నడై తన్దుపోక వల్లార్ భాగ్యాధికరితే; నెతేమనుష్యాదేవాస్తే' ఎన్నమాప్పోలే, అవనుడై య శీలాది గుణ త్తెయనుసన్దిత్తు చొల్లకితార్. ప్రేమాన్ధర్ క్కవ్విడత్తోడివ్విడత్తోడు వాళియల్ దుతితేయట్టామైక్కు.

జీ-అ॥ యెన్దువివత్తిత్తు (అత్తల్ పెల్ దు తెన్) ఎన్దితార్. సన్నిహితమానాల్ పోయసుభవిక్కులాయుక్కు, 'అత్తల్ పెల్ దు తెన్'! ఎన్దు భిన్నరావానెన్నెన్న (అవ్వళవిత్వాది). తాన్ సేవిక్కుమాట్టావిట్టాల్ సేవిక్కి-అవర్ కత్తై భాగ్యాధికరెన్దువేరణ్డోకెన్దు (నతేమనుష్యాదేవాస్తే) (తెన్విత్వాది). 'నతేమనుష్యాదేవాస్తే'యేచారుశుభఫణ్దులమ్! ముఖన్దొక్కన్ది రామస్య వర్ణపఞ్చదశేపునా' ఇత్యయోధ్యా కాణ్డే దశరథః. చక్రపత్తిక్కు-పైరుమాళెప్పిరికై యాలే 'నతేమనుష్యాదే' ఎన్నలామ్; ఇవర్ కు-బలహానియెన్నెన్న (అవనుడైయవిత్వాది). పరమపదమౌలై తిరుమలైయు మెట్టానిలమోకెన్న (ప్రేమాన్ధర్ క్కిత్వాది). ఇరువిన్నెయుమ్ ఇన్దిప్పొక-కెడుత్తు-అక్కై పుకామై యుయ్యక్కొల్వాన్ నిన్దు వేగ్గడమెన్దుతోడన్ది, తెన్దు- కై తొమ్మివార్ కళి - తేవర్ కళెన్దున్దుయమ్. ఉయ్యక్కొల్వాన్ - ఇజ్జివిప్పిక్కైక్కాక నిన్దు వేగ్గడమ్ - అన సరప్రతిక్షనాయ్ నిట్కిణ తిరుమలై యెన్దు పడి.

అ-అ-వి॥ ఇన్ది పొప్పికివిరువిన్దు యెన్దుడైదుత్తు అక్కై పుకామై యుయ్యక్కొల్వోళ్ళేణమా, అక్కై పుకామై యుయ్యక్కొల్వోల్ పోరా తోకెన్న (పిన్నెయ్ మిత్వాది).

జ్ఞ-తి.- అయోధ్యా కాణ్డే దశరథః, 'నతేమనుష్యాదేవాస్తే'యేచారుశుభఫణ్దులమ్! ముఖన్దొక్కన్ది రామస్య వర్ణపఞ్చదశేపునా' మణవాశమామనికళి ఆరునడికళేతరణమ్.

తాత్పర్యము.- కర్పాచీనమైన ప్రకృతిసంబంధమునువదలి శ్రీవైకృణమందువెళ్ళి సేవింపదగిన శ్రీమన్నారాయణుడు భూలోక మందే తిరుమలయందు వేంచేసియుండగా నచ్చటపోయి యాశ్రయించువారే గొప్పభాగ్యవంతులు.

మూ.- తొమ్మితుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూపన్దొన్దు! ఎమ్మితు మెన్ను మితుమికై మాతలిల్.

పద్ముతిల్ తొల్ పుకత్తోమ్మై ప్పళ్ళియాయ్! తమ్మివుమాఱియేనుసతాళి కళి॥

౯॥

అ.- (తొమ్మితు) ఉమక్కత్తానజేతెన్దుడైమైతెయ్ కైక్కు త్తెప్పెన్నెన్దిల్; హేయప్రత్యగీకల్యాణగుణవిశిష్టశేషశేషాశనగరుడ ప్రముఖదివ్యపురుషరీతాలే పరిచరిత చరణయుగళిగాన వున్దిరుపడి మలర్ కళితే అత్యన్తమహక్కన్దునాన నానడిమైకెయ్ క్కక్కోళో వెన్దితార్.

అన్య.- మా మలర్ నీర్ (౩) శుడర్ తూపమ్ కొన్దు తొమ్మితు (౬) ఎమ్మితుమ్ ఎన్నుమితు మికై (౯) ఆతలిల్ పద్ముతు ఇల్ (౧౦) తొల్ పుకత్తో పామ్మ అటై (౧౧) పళ్ళియాయ్ ఉన తాళి కళి తమ్మివుమ్ (౧౨) అఱు అఱియేన్. (౨౦)

పన్నీ.- అనన్తరమ్, ఆశ్రయజోద్యోగముమ్ మికై యామ్మడియాన వున్నడైయశీలాతిశయ త్తెయనుసన్దిత్తు, ఉన్దిరునడికళి గూర్చు ప్రవృత్తిక్కు-త్తమనాకితరే నెన్దితార్.

శ్లాఘ్యమన, పుష్పత్తెయమ్, అర్పాదిజల త్తెయమ్, (౩) దీపభూషణ్డైయమ్, స్వీకరిత్తుక్కొన్దు, తొమ్మిక్కైక్కాక, (౬) ఉద్యోగిప్పోమ్, ఎన్నుమితు, ఉన్ శీలాతిశయత్తాలే మికైయాయ్, (౯) ఇరుత్తలల్, దురారాధ త్తెయడియానపద్ముతు, ఇన్దియే, (౧౦) స్వాభావికసౌశీల్యప్రదైయెయ్ డైయెయాయ్, అతుక్కు-సూచకమామ్మడి తిరువనన్దొన్దొనై, ప్పడుక్కైయాయ్ కొన్దు, (౧౨) నిత్యసంక్లేషమ్మణ్ణిక్కొన్దు శరన్దురుకుఱువనే! ఉన్ తిరునడికళి, సంక్లేషిక్కుమ్, (౧౨) ప్రకారమ్, అఱికితరేన్. (౨౦).

ఆ. — (తాళతామరై యాన్) తమడైయవనర్వానుసంధానత్తాతే అవన్తిరువడిక శిలడిమైశెయ్ కైయిల్ తమక్కుప్పిజన్దకూచ్చు మెల్లామ్ పొమ్మడియాక త్తిరువేడ్డముడైయానుడైయ నిరవధికసాశీల్యగుణ తైక్కణ్ణు పుకక్కుకొత్. ౧౦.

ఆస్వ. — తాళ తామరైయాన్ ఉనతు (౩) ఉన్దియాన్ వాళి కొళి (౬) నీళ్ ముళు అళి (౯) ఉక్ ఆకత్తాన్ ఆళరాయ్ తొమ్మివారుమ్ అమరకళి ఉన (౧౫) శీలమ్ నాళుమ్ ఎక్ (౧౮) పుకక్కో (౧౯)

పన్నీ. — అన నరమ్, ప్రయోజనా నరపరమ్ కుమ్ ముకన్దొడుక్కు మున్నుడైయశీలమ్ వాచామగోచరమహిమ వన్దొవెన్దితాల్.

తాళైయడైతాన, తామరైయిలేపిజన్దబచ్చ, — (౩) ఉన్దియైయాశ్రయమాకవుడైయవక్; ఒళియై, ఉడైతాన, (౬) పెరియ పరశుడై, అమ్మకొండొహుకిజన్ద్రక్, (౯) ఉక్, తిరుమేనియిలూరుపక్కత్తాన్, సూరికళి పాతి శేషభూతరాయ్, (౧౨) తొమ్మిమవర్ కళి, ప్రయోజనా నరపరమ్ దేవతా నరపరమ్. ఇప్పడియవధికమాన ఉన్నుడైయ, (౧౫) శీలత్తై, క్కాలతత్త్వమెల్లా జూడినాలుమ్, ఎత్తైవొల్లి, (౧౮) పుకక్కో.

ఆర్ము. — ప్రకృతమైనతూడుగల కమలగుండుబుట్టిన బ్రహ్మనీయొక్క (౩) నాభియందువాసము చేయుచున్నాడు. తేజస్సు గల (౬) పాదుడైన గొడ్డలిగల బుద్ధుడు (౯) నీ తిరుమేను మునునవసించుచున్నాడు, దామరై (౧౨) పరిచర్యచేయువారును దేవతలు. నీయొక్క (౧౫) సత్స్వభావమును ఎంతకాలము వెప్పినను ఏమని (౧౮) స్తోత్రముచేసెదను? (౧౯)

ఈ. — పత్తామ్బట్టు. దాస్యచ్చువడిటియాతల బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్ సమాశ్రయణీయనా యిరుక్కి అ పున్నుడై. య శీలమెన్నాల్ పుకక్కు న్దుముడిక్కవెన్దొత్తెన్దితాల్.

(తాళతామరై యానునతున్దియాన్) తామరైప్పునై యుత్పత్తిగానమాకవుడైయబ్రహ్మ ఉక్తిగునాభియై పుట్టి న్దియూనిన్దాన్, కమలయోనిత్వత్తాల్ వన్ద దుర్గాన తైయుడై యవనుక్కితే యుడమ్మకొడు త్తతు. (వాళి యిత్యాది) ఒళియైయడైతాన్, తొడన్దినకార్యత్తైముడియనడ తనన్ ద్రానమ్మునై యుడై యరుద్రక్, ఉక్తిగుమేని యితేకదేశ తైప్పున్దిన ద్దియానిన్దాన్ అన్యశరణత్వలక్షణమాన ౧ * తొడైయై త్తతుళవముట్టుడైయమాయ్ ప్పు కున్దిరుక్కి తాన్లనే. (అళరాయ్ తొమ్మివారుమ్ మరకళి) అడియారాయాశ్రయిక్కిజవర్ కళుమ్ దేవర్ కళి. నిత్య సూరికళి శెయ్యమడిమైయితే, అమరత్వనామ్యత్తాతే “నాళుమిశ్వరర్ కళి” ఎన్దిరుక్కుమవర్ కళి శెయ్ అత్త. (నాళుమిత్యాది) కాలత్తైయడై యవైరుపోకియాక్కియెనక్కు పుకక్కుకై క్కుటుప్పొక్కనాన్ ద్రా నెన్న తే పుకక్కు న్దిత్తై క్కుట్రలూరుచున్దొవున్నుడై యశీలగుణమ్. ఉనశీలమ్ - నాళుమ్ పుకక్కో. ౧౦.

జీ-అ. పత్తామ్బట్టు (తాళతామరై యానిత్యాది). “తాళతామరైయాన్” ఇత్యారభ్య “నశీలమే” ఎన్నమశవుమకొక్క వత్తాన్దై (దాస్యత్వాది). “తాళతామరైయాన్, వాళి కొళి నీళ్ ముళు వాళి” ఎన్దు. తిరునాభికమలత్తిలే పిజన్దవక్, హింసాపరికర మాన ముళు వైయుడైయవక్, “అమరరమ్” ఎన్దు - ఎన్దుమొక్కచ్చాకాతరుక్కుజవర్ కళి ఎన్దిజవిశేషణ్ణి (దాస్యచ్చుమఠీయాది) ఎన్దు మత్తైక్కాట్టుకీటు.

తాళైయడైయతామరైయెన్దు శబ్దార్థమ్. ఇతుశీలమానపడియెన్నెన్దు (కమలయోనిత్వేత్వాది). వాళి - కాన్ది ముళు - పరశు. ముళు వాళి - ముళు వైయామరుద్రక్. “నీళ్” ఎన్దు తుక్కర్థమ్ (తొడన్దిన విత్వాది). ఇతుశీలమోవెన్దు (అన్యశరణత్వేత్వాది). అన్యశరణ త్వలక్షణమాన - సారతన్ద్ర) లక్షణమాన వైవది, ఇతు శీలకార్యమోవెన్దు (నిత్యసూరికళిత్యాది) “నాళుమ్” ఎన్దుకొల్లి, “ఉన శీలమ్ - ఎన్దుకక్కో” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (కాలత్తైయత్వాది). ఒరుపోకియాక్కి - ఏకవిషయమాక్కి. నాళుమ్ - సర్వకాలముమ్, ఎన్దుకక్కో - ఎన్న మెన్దు స్తోత్రమృణ్ణిపోకితేనెన్దపడి. ఎత్తైవొల్లి పుకక్కో నెన్దపడి. ౧౦.

తిరుప్పళ్ళియొచ్చు - పత్తామ్మట్టు.

కడిమలర్క్కమలజ్జల్లల్ న్దనవివైయోక తిరవళ్ కనెడల్ ముళ్ త్తననివనో ।
 తుడియిడైయార్ శురుకుల్ పిళ్ళిన్దతటితుకిలుడు త్తేన్దర్ కూళ్ పునలరణ్ణా ।
 తోడైయై త్తతుళవముడ్డా డైయు మొల్లిన్దతోన్దీయతోళ్ తోన్దరడీప్పడియెన్ను ।
 మడియి నైయళియ నెన్దరుళియన్న డియార్ క్కాట్టుకుత్తాయ్ పళ్ళియొన్దరుళాయ్.

తాత్పర్యము. - అజుడనియు ఈశ్వరుడనియు దురభిమానములుగల బ్రహ్మరుదులును తక్కిన దేవతలునుగూడ నిన్నాశ్రయించి నీకుమరిచర్య దేయమిన్న నీయొక్కసాశీల్యమును నేనేనుచేసిం చెదను. ౧౦.

మూ. - శీలమెల్లైయిలానడిమేల్ ణి । కోలనీళ్ కురుకూర్ చ్చుడకోపళ్ళోల్ ।

మూలై యాయ్ రత్తుళ్ళివై ప త్తినిన్ । పాలర్ వై కున్ద మేఱుతల్ పాన్దైయే ॥ ౧౧॥

ఆశ్చోర్ తిరు వడిక శేళ రణమ్.

ఆ. - (శీలమ్) శీలమెల్లైయిలానాయరన్ద తిరువేడ్డముడైయా నిరువడికళుక్కు త్తిరువడికలమాయరన్ద విత్తిరువాయ్మొళియోడే మొరుసమ్మన్దముడైయార్ నైన్ద మేఱుకై యాశ్చర్యమునైనితార్. ౧౧.
 తిరుక్కురుకైప్పీరాన్బిళ్ళాన్దిరువడిక శేళరణమ్.

అన్వ. - శీలమెల్లైయిలాన్ అడిమేల్ అణి (3) కోలమ్ నీళ్ కురుకూర్ (౬) శడకోపళ్ళోల్ మూలై (౯) ఆయిరత్తుళ్ ఇన్దపత్తినిన్ పాలర్ (౧౨) వైకున్దమ్ ఏఱుతల్ పాన్దై. (౧౫) ౧౧.

సన్నీ - అనన్దరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కు ఫలమాక పరమపదప్రాప్తియై యరుళిచ్చెయ్కెటార్.

ఆశ్చర్యస్తమానశీల త్తేయడైయవళ్, తిరువడికళిన్దేలే, అణియప్పట్టతాయ్, (3) చ్చునీయమానరూసమాయ్, అయామవిస్తానవ త్తాన తిరునగరిక్కు నిర్వాణాకరాన. (౬) ఆశ్చోరుడైయ, శబ్దాత్తకమాన, మూలైయాయుక్కిళ, (౯) ఆయిరత్తుళ్, ఇప్పత్తినుడైయ, పరిసరిత్తిలే శబ్దముఖత్తాలే యాతల్ అర్థముఖత్తాలే యాతల్ ఆస్వయయిడైయనొకళ్, (౧౨) పరమపదత్తిల్, ఏఱుప్పేఱుకై, స్వభావమ్. (౧౫) ఇతుకలివిరుత్తమ్. ౧౧.

వాడికేసరిఅట్రికి ముణివాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

అర్థము. - అవిధిలేనిసత్త్వభావముగల శ్రీమణిపతియొక్క శ్రీపాదములమీద సమర్పింపబడినదై (3) సౌందర్యముగలదై పితౌలమైనతిరునగరికిస్వామియైన (౬) నమ్మాళ్వార్లయొక్క శ్రీసూక్తియొక్క మాలారూపమైన (౯) వేయిపాశురములలో ఈ పదిపాశురముల యొక్క సమీపముందున్నవారు (సంబంధముగలవారికి) (౧౨) శ్రీవైకుంఠమును పొందుట స్వభావము. (౧౫) ౧౧.

ఈ. - నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళి కల్ద్రార్ పరమపద త్తేళెల్లుకైయాశ్చర్యమన్దు, ప్రాప్తమెన్దితార్.

(శీలమెల్లైయిలానడిమేల్) అమర్యాదశీలనానవముడైయ తిరువడికళిలే. ఇత్తిరువాయ్మొళియోల్ ప్రతి

పాదిక్కప్పట్టతు-శీలాధిక్యమాయ్దైయ, అత్తెనిగమిక్కితార్. (అణికోలనీళ్ కురుకూర్ చ్చుడకోపళ్ళోన్దై) అట్రికు మిక్కిరున్దుళ్ళ తిరునకరియైయుడైయవాళ్వార్. అన్దిక్కే, కోలనీళ్ళెన్దు - శబ్దనానే యుడ్డాకై యాలే, (అడిమేలణి

జీ-ఆ॥ నిగమమ్ (శీలమిత్యాది). “పత్తినిన్ పాలమ్ వైకున్ద మేఱుతల్ పాన్దైయే” ఎన్దైక్కటాక్షీ త్తవతారికై (ఇత్తిరువాయ్మొళి యిత్యాది).

ఇత్రాల్ భావమ్ (ఇత్తిరువాయ్మొళియాలిత్యాది). “కోలనీళ్” ఎన్దై త్తె - * కురుకూరుక్కు విశేషణమాక్కి యరుళిచ్చెయ్కెత్తు, “కోలనీళ్ - అడిమేలణి” ఎన్దు - తిరువడికళుక్కు విశేషణమాక వర్ణాన్దరమ్ (అన్దిక్కేయిత్యాది). అర్థద్యయిత్తిలుమ్, “అణి” ఎన్దు

౮౨ తిరువాయ్మొట్టి - ౯ - ప - ౩ - తి - ఓరాయరమ్-౧౧-పా - శీలమెల్లె వ్యాఖ్యానజ్ఞాన్.

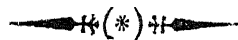
ఈ.-మాలై) ఎన్నకూట్టిక్కొళ్ళవుమామ్. (అయిరత్తుళ్ళివై పత్తినిన్బాలర్) ఇప్పత్తికపరిసర త్తిలేయుళ రామవర్కళ్. ఉత్తిమాత్రమ్, పాతధారణమ్, అథానుసన్ధానమ్, ఒరువట్టియా లే యితిలేయన్వయముడై యవర్కళ్. (వైకున్ఠమి త్యాది) పరమపద త్తిలే శెల్లుకై ప్రాప్తమ్ * మాకవై కున్ఠమ్ కాణ్బితత్కై కమెన్ఱినిరివర్; ఇప్పాశురత్తే యన్వయి త్తవర్కళుక్కు ప్రార్థ్యున్ఱు, ప్రాప్తమ్. పితృధనమ్ పుత్రనుక్కుదాయ ప్రాప్తమాయరుక్కుమితే. ౧౧.

వ డ క్కు త్తిరువీ తిప్పిళ్ళై తిరు వ డి క లే శ ర ణ మ్.

జీ-అ. తాత్పర్యవేన్ఱాయ్, * శొన్ఱైక్కు విశేషణమ్. యద్యా, మున్దిసవర్ణత్తిల్, “అణి” ఎన్ఱతు-విలక్షణమెన్ఱాయ్, * కురుకూరుక్కు విశేష ణమాతల్. ఇప్పత్తికపరిసర త్తిలేయుళ రాకై యావతెన్వెన్ఱ (ఉత్తిమాత్రమిత్యాది). ఇవర్కు “ఏకమెన్ఱుమ్” ఎన్ఱప్రార్థ్యమా యిరు క్కు, ఇవర్కళుక్కు ప్రాప్తమా కుడుమోన్వెన్ఱ (మాకవైకున్ఠ మిత్యాది). పాన్ఱై - ప్రాప్తమ్ అతెప్పడియెన్ఱ (పితృధనమిత్యాది). శీలమెల్లెయిలానడి మేలణియప్పట్టరాన్, కోలనీళ్ కురుకూర్ చ్చడకోవనుడైయశొన్ఱై యిత్యారభ్యాసయి, ౧౧.

జీ య ర్ తిరు వ డి క లే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.-శ్రీయఃపతియొక్క సౌశీల్యగుణవిషయమై సమస్తాత్మార్థప్రసాదించిన యీశు సాశురములతో నెంతమాత్రము సంబంధమున్నప్పటికిని వారందరును మోక్షమును బొందుదురు. ౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియి లి త్తిరువాయ్మొట్టిక్కొళ్ళొకమ్.

(ఓరాయరమ్) నారాయణేమయినతిస్వభరార్థచిన్తా నాన్ఱాతవేతివిభునాబహుమానభాజా ।

ఆవిష్కృతాన్నిరవధిన్ని జశీలవత్తా మన్యాదృశీమనుబభూవముని స్తృతీయే. ౮౩.

వాదికేసరి అహ్రియమణవాళచ్చీయర్ తిరు వ డి క లే శ ర ణ మ్.

అర్థము - నారాయణే - సకలవిభంధువైన, మయి - నేను, సతి-ఉండఁగా, తప-మీకు, స్వభరార్థచిన్తా-తమభరణవిషయమైన చింత, న ఆర్థా - ఉచితముకాదు. ఇతి - అని, బహుమానభాజా - గొప్పతనమును వహించిన, విభునా - సర్వేశ్వరునిచేత, ఆవిష్కృతామ్-ప్రకటింపఁబడిన, నిరవధిమ్-అవధిలేనిదైన, అన్యాదృశీమ్-విలక్షణమైన, నిజశీలవత్తామ్-తన(సర్వేశ్వరుని)శీలగుణమును, మునిః-సమస్తా త్మార్థు, తృతీయే - (తొమ్మిదవపత్తయొక్క) మూడవతిరువాయ్మొట్టిలో, అనుబభూవ - అనుభవించిరి. ౮౩.

తాత్పర్యము.- “ఓరాయరమ్” అనెడుతిరువాయ్మొట్టిలో సమస్తాత్మార్థు, సర్వేశ్వరుఁడు “మీరక్షణవిషయముగ మీరువిచారింప వలదు, మీకుసకలవిభంధువైన నేనే మీరక్షణమును నెరవేర్చెదను” అనిచెప్పి తాను ప్రదర్శింపించిన అతివిలక్షణమైన నిరవధికమైన సౌశీల్యమునుభవించిరి. ౮౩.

ద్ర-తా.- (ఓరాయరమ్) నైకశ్రీనామవత్సజ్జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైర్వృత్త్యా

ద్దానాన్తోత్తస్య హేయప్రతిభటఘటక శ్రేణిసమ్పత్తిమత్వాత్ ।

ప్రహ్లాదాహ్లాదక త్వో ద్వృషగిరికట కేసన్నిధానాదికృత్వై

శ్వర్వాదేస్వాన్వజ్జదానాదకథి యదుపతిశీలరత్నాకరోపా.

౯౫.

అర్థము.—నైకశ్రీనామవత్సాత్ - అనేకతిరునామములుకల వాడగుటవలనను, జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైః - జగత్తుయొక్క సృష్టినితిమొదలైనవానిని చేయువాడగుటచేతను, హరిత్వాత్ - (ఆశ్రితదురితములను) హరించువాడగుటవలనను, మోక్షస్య - మోక్ష మయొక్క, దానాత్ - ఇచ్చుటవలనను, హేయప్రతిభటఘటకశ్రేణిసంపత్తిమత్వాత్ - హేయసంబంధములేనివాడగుటవలనను పురుష కారపరమ్మరాసమృద్ధినిగలవాడగుటవలనను, ప్రహ్లాదాహ్లాదకత్వాత్ - ప్రహ్లాదునికి సంతోషజనకుడగుటవలనను, వృషగిరికటకే - వృషా చలము (తిరుపతి) యొక్కనితంబుమందు, సన్నిధానాదికృత్యైః - సన్నిహితుడైయుండుటమొదలగు వ్యాపారములచేతను, శర్వాదేః - రుద్రాదులకు, స్వాబ్దదానాత్ - శివశరీరమునిచ్చుటవలనను, ఆసా - ఈ, శ్రీపతిః - శ్రీమహారాయణుడు, శీలరత్నకరః - సౌశీల్యము నకు సమద్రమైనవాడు, (అని) అతిథి - ప్రతిపాదించబడెను.

౯౫.

వ్యా.—(నైకశ్రీనామవత్సాత్) పేరాయరత్నోద్భవోపీడుడైయక్కొప్పకీయగుణ విభవచేష్టితాదిప్రతిపాదకగళాయ్, ఓరొప్పశానే బహుప్రకారమాకరణీకృత్యుడవతానవనేకస్థిగునామజ్జశ్చైయ్యైయనాకైయాలమ్ ; (జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైః) అవనేయిల్ ఖాలమ్ వడైత్తిడన్దానిత్యాది - లోకజ్ఞుడైయ్యప్పిస్థితి సంహరజ్జశ్చైవ్వుణుమవనాకైయాలమ్ ; (హరిత్వాత్) అరియైవణజ్జియత్తిననర్ - ఆశ్రితరు డైయవనిట్టజ్జశ్చ హరికుమవనాకైయాలమ్, (దానాన్తోత్సచ్చ) విణ్ణులకన్దరన్దేవనై-శరమపద తైక్కొడుక్కుమవనాకైయాలమ్; (హేయ ప్రతిభట) పునమేనియప్రాన్దణ్ణాయలగ్గలిత్యాని - దర్శనీగుశీతిశ్చతుశసీమాలలగ్గృతి తయానిరవద్యనాయరుక్కైయాలమ్, ఘటక శ్రేణిసమ్మత్తిమత్వాత్) అడైవతుమణియార్ మలర్ మక్కై తోళ్ - తన్నోడేపిరిమద్రుపెరియపిరాట్టియైయమ్, భూమినిశ్చైకైయమ్ పురు షకారమాకవుడైయనాకైయాలమ్ ; మలర్ మక్కైయన్దు, పెరియపిరాట్టియార్చచ్చొన్నతు - ఉపలక్షణమెట్టు తిరువుళ్ళమ్. (ప్రహ్లాదాహ్లా దకత్వాత్) అకట్లెరన్దగ్గిగుతాకయిత్యాది - నృసింహరూపతైక్కొణ్ణు పిరోధియానహిణ్యనై, సంహరిత్తు, భక్తరానప్రహ్లాదిరడత్తి లా జ్ఞాదత్తపగ్గుమవనాకైయాలమ్. (వృషగిరికటకే సన్నిధానాదికృత్యైః) ఉయ్యక్కొక్కొక్కొ నిన్ద వేగడమ్, సర్వోజ్జీవనాథమాక త్తిరుమలైయి లేనిన్దరుళ్ళుకైయాలమ్; ఆశశబ్దాలే-మేళిప్పట్టిల్ “వెట్టుతల్ తోల్ పుకట్సొమ్మనై” ఎన్దుకొల్లకిఱ శేషశాయిత్వమ్ సజ్యహీతమ్. (శర్వాదేస్సాద్వైదానాత్) తాళతానురైయానుసంస్థియానిత్యాని-బ్రహ్మరుద్రరకళుక్కుమ్ తన్నిరుమేనియలేయడక్కోడుక్కై యాలమ్, ఎమ్మెగుమాక్, శీలగుణాకరణాక, “ఓరాయరమ్” ఎన్దిఱనతక త్తిలేఅట్టొరాలేయపపాదిక్కప్పట్టానెన్దితార్.

౯౬.

వేదాన్తాచార్య ర్ తిరు వడికశే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—“ఓరాయరమ్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు (౧) జగద్రక్షకుంబులైన అనేకతిరు నామములు కలవాడు, (౨) జగజ్జ్ఞానాధికారణుడు, (౩) ఆశ్రితానిష్ఠ హరుడు, (౪) మోక్షప్రదుడు, (౫) హేయగుణరహి తుడు, (౬) పురుషకారభూతులైన శ్రీభూమినీశాదులనుగలవాడు, (౭) ఆశ్రతుడైన ప్రహ్లాదుని కానద్దజనకుడు, (౮) శేషాచలని వాసి (౯) శేషశాయి, (౧౦) ప్రయోజనాన్తరపరులైనరుద్రాదులకు నాధారభూతమైన తిరుమేనుకలవాడు, ఇన్నిగుణములు కలవా డుగాన సౌశీల్యనిధియైయున్నాడని ఎక్కాణించిరి.

౯౭.

— ౧౧ —

తి-నూ.— ఓరనీర్ వేణ్డిననై యుళ్ళ త్తెల్లాజ్జాయ్ కిన్డేన్ | నారాయణనన్దొనానెన్దు | వేరుఱవై |
కాట్టవవళ్ శీల త్తిత్కాల్ తాళ్న్ ద్దమాటనరుళ్ | మాట్టివిడునమ్మనత్తుమై.

౮౩.

అర్థము.— ఓరా - పరిశీలించి, నీర్ - మీరు, వేణ్డిననైయుళ్ళ త్తెల్లామ్ - ప్రార్థించినవన్నింటిని, కెయ్ కిన్డేన్ - చేసినను, నాన్ - నేను, నారాయణనన్దొ - సకలవిధబంధువుకదా, ఎన్దు - అని, వేర్ - పెద్ద, ఉఱవై - సంబంధమును, కాట్ట - చూపింప, అవళ్ - వానియొక్క, శీలత్తిల్ - సౌశీల్యమందు, కాలతాళ్న్ ద్ద - కాళ్ళుదిగవడిన, మాఱ్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, అరుళ్ - కృప, నమ్-మన యొక్క, మనత్తు - మనస్సులోనున్న, మై - అజ్ఞానమును, మాట్టివిడుమ్ - పోగొట్టును.

౯౮.

అవ. - (ఓరానీర్) ఇతి - శీలగుణజలితేయాత్మజ్ఞాత్పట్టు, అహ్మోర్ పేశనపాశురతైయనువది త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్. ఎజ్జ నేయెన్నిల్; “ఉమ్మడైయ పేర్ ముక్కునీర్ ప్రార్థిక్క వేణుమో, నామే ప్రార్థిత్తుచ్చయ్యుమ్మడియన్టో, నమక్కుడైన నారాయణత్వప్రయుక్తమాసరక్తస్వ ర్పమ్, ఆవపిన్బు, నామేయమ్మడైయ సర్వావేక్షితజ్ఞుమ్ శెయ్యక్కడవోమ్” ఎన్టు అవనరుళిచ్చెయ్య, “తక్ పెరు మైపారా తే ఎక్ శిలు మై పారా తేయిప్పడి యరుళిచ్చెయ్ వతే! ఇతిరు శీలమిరుక్కు మ్మడియే” ఎన్టు, అవనుడైయ శీలగుణ త్రిలేవిధరాకిఱ * ఓరాయర త్రిలరత్తై ‘ఓరానీర్ వేణినై’ ఇత్యాదియాలేయరుళిచ్చెయ్ కితార్ నై.

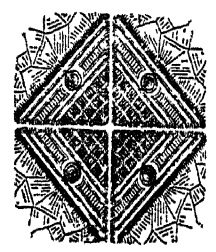
వ్యా. - (ఓరానీర్ వేణినై యుళ్ళ త్తెల్లాత్తైయ్ కిన్టే) (ఓరన్డ - అతువేణుమ్ ఇతువేణుమ్” ఎన్టారాయన్డు, నీరర్థి త్తనైయుళ్ళ త్తెల్లా మో న్నుతల్; అన్టి క్కే, నీరర్థి త్తవన్డ త్తైయ్ ల్లామ్, “ఇన్న శి పకరిక్క వేణుమ్, ఇన్న తుపకరిక్క వేణుమ్” ఎన్ట నామ్ నిరూపి త్తెన్ను తిల్. ఇప్పుడి బంధుత్వమాయుళ్ళ త్తెల్లామ్ నామేయర్థిక శాయ్ చ్చెయ్ కితోమ్, అతుమ్మడెలః (నారాయణసమ్మో నా నెన్టు పేరుఱనై కాట్ట) ౧ “సెమో నారాయణ శ్రీమాన్” ఎన్టు బ్బడి-స్వవిభబంధత్వముమ్ నడత్తుమ్మడిక్క నాన్ నారాయణశబ్దాచ్యునన్టో నెన్డ, అత్తాలే పెరితా సన్నవిభ బంధత్వతైయమ్ కాట్ట. అత్తై ‘ఓరాయర మాయల కేల్లలిస్సుమ్ | పేరాయరన్డొన్డ తోర్ సీడుడైయక్. నారాయణన్డొన్డ తోర్ పిరాసనై” ఎన్టను సన్దిత్తు. అవక్ శీల త్రిల్ కాల్ తాన్డొన్డ నూజనరుళ్) అతావతు - “అవ నేమన్డ త్తెల్లా ముమత్తినై మే” ఎన్టమ్, “అరిన్డై వణియుళిన్డన్ గో నోయిక శిలుమ్ మున్డ” ఎన్టు నెలుత్తుమ్, “విణ్ణులకన్డొన్డ పేవనైచ్చి లేల్ కత్తాయ్ మనమే” ఎన్టమ్, “ఎన మేతుమిలొ నెయ్ డెవళు మే” ఎన్టమ్, “ఎకామనమ్మడైవతుమవతేయ్ యుక్తాక వే” ఎన్టమ్, “అక్ శ్శేర్ నరళిన్డనుతాకి” ఎన్టమ్, “నిన్ట వేన్డమ్ నీణిలత్తల్ళత్తు” ఎన్టమ్, “తొమ్మితు- ఎమ్మితు మెన్ను మితుమిన్డ” ఎన్టమ్, “తాళతామరైయాక్” ఎన్టమ్మడెళి “నాళు మెక్ పున్డోళు ననలమే” ఎన్టమ్, “శీలమెత్తైయిలాక్” ఎన్టమ్ ఇప్పుడిగుణవా నెన్టు మ్మడియాన శీలగుణ త్రిలేయాత్మజ్ఞాత్పట్టురుళిచ్చెయ్ తవాహ్మోరరగళున్డొ-కృపై. అతు మాట్టి విడుమనరునత్తు మై) ఎమ్మడైయ వజ్జాన త్తైని శ్శేషమాక ప్పొక్కమ్. ౨ “అమ్మా నాట్టిప్పిరానవ నెవిడత్తాక్ యా నార్” ఎన్ట పిత్తొలిక్కిఱుకల క్కత్తై, శీలగుణప్రకాశకత్వత్తాలే శేషియాతపడిన శిప్పిమ్ సామాన్యమాన వజ్జానమాక పుమామ్, ౩.

పెరి యజీయర్ తిరు వడిక శ్శే రి గామ్.

తాత్పర్యము. - “మోమనేను నకలవిధబంధపుగాన మీరవేషించిన సకలాభీష్టములను మీకునేనే చేయ గలను” అని సర్వస్వగుణాదు దర్శించించిన బంధ త్వమును విమర్శించి సర్వస్వగుణి సాశీల్యమందు మగ్నులై యున్న సత్త్వాహ్వరకృపయే మనయొక్క సకలాజ్ఞానములను దాల్చ గించును.

ఒప్పతామ్బు త్రిల్ మూన్టాన్డరు నాయ్ మొట్టె మున్డ త్రిల్ ము.

అక, తిరువాయ్ మొట్టె - ౩. - ౧౧౫.

శ్రీః.

ఆత్మార్ తిరు వ డి క శే శ రణమ్.

ఎమ్మెరుమా నార్ తిరువడిక శే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి.—ఒప్ప తామ్బత్తు - నాలాన్దిరు వాయ్ మొళి - మైయార్ వ్యాఖ్యానం.

మూ.—మైయార్ కరుణ్ణిక మలమలర్నే | ట్టెయ్యార్, తిరుమార్ పినిట్టేర్ తిరుమా లే |

వెయ్యార్ శుడరాట్టి శురిశర్ణ మేన్దు | కైయా, ఉన్దై ఎక్ కాణక్క రుతు మెన్దనే || ౧||

ఆ.—(మైయార్ కరుణ్ణి) ఇప్పడియెమ్మెరుమాన డైయ సోల్యాన సన్దానత్తా లే నిర్మికరాయ్, తదనభవత్తి లే ప్రవృత్తరాయ్ అతుకవారామై గూ లే తామవనన్నరాయ్, అవనన్న సర్వకరణరమాయరున్ద వాత్వార్,

లత్తికటాక్ష సంసేమై కభోగ నాయ్, తత్సరవళ నాయ్, శ్భచక్రదివ్యాయు సభూషితకర నాన వున్నట్టై యొక జ్ఞానతు కాణవా శైష్వదానిష్ట తెన్దెటార్ ౧.

పన్న.—నాలాన్దిరు వాయ్ మొళియిల్, కీర్తీ - అవక సోలొళయ త్తెయను సన్దిత్తు శిథిలరానవర్. 'శీలవానాయ్ శ్రియఃపతియానవనై యునాభిషిక్త వేణుమ్' ఎన్దభినివేళిత్తు ; [౧] అన్దవభినివేళానురూపమాన లక్ష్మీవిశిష్టత్వ త్తెయమ్, [౨] అశ్యభినివేళ విషయత్వ త్తెయమ్, [౩] ఆశ్రితరక్షకత్వ త్తెయమ్, [౪] అశేషప్రతిసమ్మన్దిత్వ త్తెయమ్, [౫] వారణత్యాగి గుణయోగ త్తెయమ్, [౬] పరమపద నిలయత్వ త్తెయమ్, [౭] హృద్యతా తిళయ త్తెయమ్, [౮] సర్వాన్తరాత్త త్యాగి కత్తెయమ్, [౯] కిచ్చితార్కరవిషయత్వ త్తెయమ్ [౧౦] నిగుపా భికి సమ్మన్దైయ మున సన్నిభు, 'వీరమూర్తి నాన సన్దైయనభిషిక్త వేణుమ్' ఎన్దిట వాకాత్తైయాలే, తత్తాదాకరణ్యభోదు వాత్యాణ వీడుపట్టపవరుడైయ వార్తిరుమ్మడి ముకట్టాట్ట వసుభవిత్తు సన్దైయరాయ్, ఆశ్రితానుభావ్యమాన తిరువాయ్ మొళియై యవన్దిగుడడికలిలే పాడి యున్దివిక్కిప్పెన్దై సో సెన్దు మికివుమ్మాన్దరాకేటార్.

ఆనర్.—మైయార్ కరు కణ్ణి (౩) కమలమలర్నేల్ కైయ్యార్ తిరుమార్ పినిల్ (౬) శేర్ తిరు మా లే (౯) వెయ్యార్ శుడర్ ఆట్టి (౧౨) శురి శర్ణమ్ ఏన్దుమ్ (౧౫) కైయా ఉన్దై ఎక్ (౧౮) కణ్ కాణ కరుతుమ్ (౨౦).

పన్న.—ముతిప్పాట్టిల్, నిరతిళయ భోగ్యతాప్రకాశకమాన లక్ష్మీసమ్మన్దైయమ్, అన్దభోగ్యతైయైక్కాత్తూట్టు మాయాధపూర్తి యైయుముడైయవున్దై కాణవాశైష్వదానిష్ట తెన్దెక జ్ఞానిటార్.

అష్టనాలక్కార త్తెయ్యుడైతాయ్, ౧. 'అనితేత్త జా' ఎన్నుమ్మడిస్వాభావికమాన కరుమైయైయడైతాన, తిరుక్కణ్ణైయడైయ శాయ్, (౩) తామరైప్పువిన్దేయిరుప్పాళాయ్, పద్మన్దైయాకైయాలే శివసనిట త్తెయ్యుడైయశానలక్ష్మీయానవళ్, ౨. 'అకలకిల్దేనిటై యుమ్' ఎన్దు తిరుమార్ సిన్దకిలేయిడుపట్టు, (౬) శేరుమ్మడియాయ్, అవభుడైయవయవశోభైయిలు మాభిజాత్యత్తిలుమ్తువకున్దు అవళ్వక్కలిలే, అతిశయతవ్యామోహ తైప్పణ్ణుమవనాయ్, (౯) ఇన్దచ్చేర్ త్తిక్కసానేభయశక్తికళాయ్ రక్షణోద్యోగత్తాలే ప్రతిపక్ష త్తిలే వెన్దైవిజ్ఞాన, జ్ఞానైయైయడైయ, తిరువాళ్ళియైయమ్, (౧౨) ఐదెవుతానే యెతిరికతైయమ్మట్టిత్తు ఆశ్రితర్ క్కనుభావ్యమామ్మడి యానవడివిలే రేఖావలయ త్తెయ్యుడైయ, శ్రీపాచ్చజన్యత్తెయ్యమ్, ఏన్దుమ్, (౨౫) తిరుక్కైయైయడైయవనే! ఇప్పడి శ్రియఃపతియాయ్ శ్భచక్రకదాధర నానవున్దై ఎన్ను డైయ, (౧౮) చవలమానకజ్ఞానతు, సూరికళోపాతీసదాదర్శనమ్మణ్ణ మనోరథియానిన్దు. (౨౦).

అర్థము - అంజనము చేసలంకరించబడిన నల్లనైన నేతములుగలదై (3) తామరసపుష్పముమీదవాసముజేయుచున్నదై నుందరీ యొసరిచేవి వక్షస్థలమందు (౬) నిత్యవాసముజేయుచున్న, అక్షీయందు వ్యామోహముగల ఓ! శ్రీయఃపతి! (౯) అత్యుష్ణమైన తేజస్సుగల సుదర్శనమును (౧౨) రేఖలుగల పాంచజన్యమును ధరించుచున్న (౧౫) శ్రీహస్తములుగలవాడా! నిన్ను నాయొక్క (౧౮) నేత్రములు సేవించుటకై ఆశపడుచున్నది. (౨౧).

ఈ - ఈశ్వరస్వాతన్యత్వత్కృడి యవన్తానాయురుక్కుమ్; శీలాదిగుణజ్ఞభుక్కడి పిరాట్టియాయురుక్కుమ్. ఇతిలేవనవాతే స్వాధీనమన్తిక్కేయొట్టికిఱతోవెన్నిల్; అజ్ఞనుమాయిరాతు; నిరూపితాల్, అన్దస్వాతన్యత్వోపాతి యినన్దోప్పెచ్చేర్ త్రి నిత్యమాయిరుక్కయాలే. భావ్యకారకమేలే, శ్రీవల్లభః" ఎన్ననినై త్తు న్వరూపత్తై నిరూపిక్కిఱవిడత్తిలే, జ్ఞానానన్దజ్ఞభుక్కుమున్నే "శ్రీయఃపతిః" ఎన్టారితే. ఇప్పడి యురుక్కిఱననుడై య శీలగుణజ్ఞై యుమ్ అతుక్కడియాన శ్రీయఃపతిత్వత్తైయు మనుసన్ధితార్ - కీర్తిర్భీరువాయ్ మొల్లియిలే; కడుకప్పఱ వేణ్ణుమ్బడి గుణాధికనుమాయ్, పెఱువిప్పగుమరుకేయుడ్డాయురుక్కయాలే, ఇప్పోతే పెఱ వేణ్ణుమ్బడియాన చాపలమ్పిఱప్పఱు; అప్పోతే పెఱక్కాణ్ణామైయాలే విషయానురూపమాకి విడాయ్తార్. పెఱవేణ్ణుమ్బడి గుణాధికనుమాయ్, పెఱు విప్పగు మరుకేయుడ్డాయురుక్కు, పెఱావిట్టా లాటియిరుక్కుప్పోకాతే. ఆకై యాలే, చేతనసమాధియాలే తని త్తనియో కరణజ్ఞభుమ్ విడాయ్తై, తాముమ్విడాయ్తార్ ౧౫ముడియానేయిల్ వాననై యాలే. ఇతుతాన్దొత్తిరువాయ్ మొల్లియోడుజ్ఞాడియిరుప్ప తొన్తాయ్భీరు - ఒరు ౨ "శైష్ణోఱ్వి," 3 "వీర్భీరున్దెల్దులకు" "ఎన్దొక్క మెన్నై" ౧ "ముడియానే," ఇన్దైయిత్తనై యిలుమోడుకిఱభావన్పుత్తియై యుడై త్తాయాయ్భీరుప్పఱు.

3- ఆ! మైయార్ ప్రవేశే, కీర్తిర్భీరువాయ్ మొల్లియిలే - శీలగుణజ్ఞైయుమ్, అతుక్కడియాన శ్రీయఃపతిత్వత్తైయు మనుసన్ధితై యుమ్ తాచెన్దొ వివత్తిత్తు, "శీలగుణజ్ఞత్కృడి పిరాట్టియా నాల్, ఔపాధికమాకై యాతే అనిత్యమాకాతో?" ఎన్దొడిక్కుత్తుపరిపాకిక్కుటార్ (ఈన్దొ. స్వాతన్యత్వత్కృడిత్వాది). (ఈశ్వరస్వాతన్యత్వత్కృడియవన్తానాయురుక్కుమ్) ఎన్దొఱవి తైయిప్పోతిరుళిచ్చెన్దొతే - స్వాతన్యత్వోపాతి ననుకైయాలే అతుక్కునిత్యత్వప్రసక్తియైయెన్దొ తోర్భీరుకైక్కాక. ఇతిలేయెన్దొత్తు-శీలాదిగుణజ్ఞభిలేయెన్దొపడి స్వాధీనమన్తిక్కేయొట్టికిఱతో-స్వాభావికమన్దైయాలే ఔపాధికమాయ్ నిత్యమన్తిక్కేయొట్టికిఱతోవన్దొపడి. అజ్ఞనుమాయిరాతు - ఔపాధికమానాయుమ్ అనిత్యమాయిరాతెన్దొపడి. అతుక్కుహేతువేతెన్న (అన్దస్వాతన్యత్వత్వాది) అతానతు - ఔపాధియాన పిరాట్టియోట్టెచ్చేర్ త్రినిత్యమన్దొ గూ లేయితువుమనిత్య మెన్దొపడి నిత్యమన్దొక్కడిస్వరూపనిరూపకై యాకై యాలేయెన్దొ ప్పార్ త్తు, అప్పడిస్వరూపనిరూపకై యాకై యోవెన్న (భావ్యకారిత్యాది). (శ్రీయఃపతిః ఎన్దొరికే) గీతాభావ్యత్తిలే యెన్దొ పడి. "శ్రీయఃపతిర్నిభిల హేయప్రత్యనీక ల్యాణైకతా నానన్దొ నానన్దొక స్వరూపః" ఇత్యారభ్య, "స్వాధీనుతానురూపనిత్యనిరవద్యస్వరూపరూపగుణవిభవైశ్చిర్నిశీలాద్యనవధి కాతశ్చ యాసన్ద్యోయిక ల్యాణగుణగణ శ్రీవల్లభః" ఇతి శ్రీగీతాభాష్యే, ప్రాసంగికశ్చైవైయెప్పరిచారిత్ర, ఇత్తిరువాయ్ మొల్లికున్దొత్తి (ఇప్పడి యిత్యాది). శ్రీయఃపతిత్వత్తైయు మెన్దొత్తు ౫ "అజియార్ ములర్ మన్దైతోళ్" ఎన్దొత్తెప్పర్భీరు శీలాదిగుణజ్ఞభుమ్ శ్రీయఃపతిత్వము మిత్తిరువాయ్ మొల్లియిల్. ౪ కొక్కొడుకిఱవిడాయ్తై మన్దొక మెన్దొ మత్తైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కడుకవిత్వాది). విడాయ్కిఱ తెక్కో అతీయిరుక్కువొణ్ణాతో వెన్న (పెఱవేణ్ణుమ్బడి యిత్యాది). ఉక్తార్థనిగమనపూర్వకమాకవిడాయుడైయెన్దొయెన్దొయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆకై యాలేయిత్యాది). విడాయ్ మాత్రమా? సన్ద్రావ మిత్తైయోవెన్న (ఇతుతా విత్వాది). ఏతద్వివరణమ్ (ఒరుశైష్ణోలిత్వాది), ఇవర్కిత్తిరువాయ్ మొల్లియిల్ పిఱన్దొ

ఈ-మూయరుక్తయాలే, అవ్వరుకు పోకవేడ్డావే (తిరుమాలే) అవనుమ్, ఇవళి మార్పిల్ పడుమ్ పాట్టై, ఇవళుడైయ సర్వావయవజ్జళిలుమ్ పిచ్చేటియరుక్కుమామిల్లు. అవనుక్కు తిరుక్కుణ్ణళి శివన్గాయిల్ శీరుప్పతు. అవనివళై నిర సరకటాక్షమృణ్ణుకైయాలే, అవళకణ్ణళి శివప్పివళి మేళేయూటి యివళి తిరుమేనిశివన్దిరుక్కుమ్ ; ఇవళవనై నిర సరకటాక్షమృణ్ణుకైయాలే, ఇవళకణ్ణళి కణుప్పవన్దిరుమేనియిలే పరన్లు అవన్దిరుమేని శ్యామళమాయిరు క్కుమ్. ఇవళుక్కు తిరుక్కుణ్ణళి కుళిర్ నిరుక్కుమ్; అవనుక్కు వాత్సల్యమ్ విజ్ఞయిరుక్కుమ్. అవనూట్టైచ్చేర్ తియాలే యాయిల్ శీరళుక్కు త్తణ్ణళి విజ్ఞయిరుప్పతు. ఇవళోట్టైచ్చేర్ తియాలే యాయిల్ నివనుక్కు వాత్సల్యమ్ విజ్ఞయిరుప్పతు. ఆక, ఇరువర్ క్కు మిరణ్ణుమ్ కుత్తై వళి శీరుక్కుమ్ ప్రణయిత్వ త్తాలే. వరేట్ట వాళియచ్చెయ్య ప్పుక, ౧. సకళిన్నా సరాధ్యతి " ఎన్నుమివళి; ౨. " ఎన్నడియారతు శెయ్యార్ " ఎప్పు అవళ తన్నొడే మఱుత లైక్కు మృడియాయిల్ నివనిరుప్పతు; ఆకై యాలే, ఇరువరుమాన శేర్ తియిలే యివైయరువర్ క్కుమ్ కుత్తై వళి శీరుక్కు మెన్ఱుమామ్. వ్యతిరేకి త్తవన్ఱుమ్ తని త్తనియే కుత్తై వళి శీరుక్కు మెన్ఱుమామ్. (తిరుమార్వినీల్ శేర్) నిత్యానుభవమృణ్ణానిఱుచ్చెయ్ తేయమ్, ౩. " అకలశిలేనిత్తైయమ్ " ఎప్పు ఇన్ఱువనుకిట్టి న పుతియార్ పడువ త్తెయ్యూమ్ పడూనిఱుమ్. శేరెన్ఱిఱవ గమానమ్ - ఇత్తైక్కాట్టుకిఱతు. (వెయ్యారిత్తాద్రి) ఇవళోకైయిల్ లీలా రవిన్దమవనుక్కు భోగ్యమాయిరుక్కుమామిల్లు యాయిల్లు అవన్దైయిల్ దివ్యాయధజ్జళివళుక్కి నితా యి మక్కుమ్బడి. ఇవళుకప్పక్కాక వాత్రితవోధికళై యట్టియచ్చెయ్ కైక్కు ముతలాయ్ దర్శనీయమాయిరు క్కుమామిల్లు. ప్రతిపక్ష త్తిక మేలేమిక్క వెమ్మెయ్యెయ్ త్తాయ్, పుకరోడుకూడియిరుక్కిఱతిరు వాట్టి సన్ని వేశమే

ఆ-అ. ఓరవయవ త్తైవి శేషియాలే నెఱుమనే " తిరుమాల్ " ఎన్ఱుకుక్కుభావమ్ (అవనమిత్తాది) తిరువినిడ త్తిలేవ్యాముగ్గ నెన్ఱు శబ్దార్థమ్. అన్ఱునాలజ్ఞాతమాయ్ స్వాభావికమాన కరు మైయైయైత్తెన్ఱు తిరుక్కుణ్ణళైయై డైయళాయ్, తామరైప్పునికా మేళేయిరుప్పళాయ్, ఉదవల్లెయ్యకైయాలే శివన్నిఱ త్తెయ్ డైయలక్ష్మీయ సవళి, ఆఱుకియ మార్పిల్ శేరుమ్బడియాయ్, తిరువినిడ త్తిలేవ్యామోహ త్తెయ్ డైయల సే యెన్ఱుశబ్దార్థమ్. " మైయార్ కరుణ్ణళి శెయ్యార్ " ఎన్ఱు ప్రసజ్జత్తిలే పరస్పరకటాక్షజ్జళాలై తిరుమేనికళుక్కునిఱుమ్ వన్ఱతాకరసోక్తి (అవ నుక్కు త్తిరుక్కుణ్ణళిత్తాది). ఇరువరుడైయపుమ్ తిరుమేనియిల్ శివప్పమకణుప్పమ్ పరస్పరకటాక్షజ్జళాల వన్ఱవళవేయన్ఱు. ఇవర్క కళుడైయదయా వాత్సల్యజ్జళుమ్ పరస్పరకటాక్షజ్జళాల వన్ఱ త్తెన్ఱిత్తార్ (ఇవళుక్కిత్తావి). ఏతద్వివరణమ్ (అవనూట్టైయిత్తాది). అనూన్య వ్యమ్ శేర్ తియాలే కృపావాత్సల్యజ్జళాలాల్, ఔపాధికమాయనిత్యమాకాతోపెన్ఱు ; ఉపాధి - నిత్యమాకైయాలే నిత్యమెన్ఱిత్తార్ (ఆకవిత్తాది). కణుప్ప - కుళిర్ తియాయ్, కృపైయైచ్చొల్లుకిఱతు. అప్పడియిరువర్ క్కు మిరణ్ణుమ్ విజ్ఞయిరుక్కు మెన్ఱుక్కు నియామక మేతెన్ఱు ; ఇరువరుడైయపు ముక్తికళెన్ఱిత్తార్ (పరవిట్టవాళిత్తాదివాక్యద్యయత్తాలే). కీర్త్ - పరస్పరమ్ శేర్ తియాలే కృపావాత్సల్య జ్జళవన్ఱతాకచ్చొల్లి, ఇవళుక్కు అనితేక్షణత్వముమ్. అవనుక్కు పురుషోత్తమత్వప్రయుక్తమాన పున్దరీకాక్షత్వముమ్ స్వతస్సిద్ధమాకై యాలే, కృపా వాత్సల్యజ్జళుమ్ పరస్పరమ్ శేర్ తియాలే వన్ఱతన్ఱిక్కై స్వాభావికజ్జళెన్ఱిత్తార్ (వ్యతిరేకి త్తవిత్తాది). ఇవళమూర్వవిట్టివ్వ రుకుపాకమాట్లా మైయెన్ఱెన్ఱై యరుళిచ్చెయ్యనిన్ఱుకొన్ఱు, ఇతు " శేర్ " ఎన్ఱిఱవ గమానసిద్ధమెన్ఱు ముక్తకణ్ణమాకపరుళిచ్చెయ్ తేత్తార్ (నిత్యా నుభవ మిత్తాదివాక్యద్యయత్తాలే). పిరాట్టియైచ్చొల్లి, అనన్తర మాయధజ్జళైచ్చొన్ఱుతుక్కుభావమ్ (ఇవళోకైయిత్తాది). ఇవ్వి డైత్తిలే - ౪. " సామాన్యభోగ్యమపికాస్తుభ జయన్తిపఞ్చాయుధాదిరమణస్వయమేవబిభ్రత్. తద్భారభేదమివ తేపరిహర్తుకామ శ్రీగిరజ్గరాజ మణిమంజరిగావతేత్తావమ్ " ఇత్యాద్యనుసన్దేయమ్. శ్రీగుణరత్నకోశే. ఆనాల్, " వెయ్యార్ కుడర్ " ఎన్ఱువి శేషి ప్పానెన్ఱెన్ఱు (ఇవళు కప్పక్కాకవిత్తాది). శబ్దార్థమ్ (ప్రతిపక్ష త్తినిత్తాది). " శురి " ఎన్ఱుతుక్కుభావమ్ (సన్ని వేశమిత్తాది). సన్ని వేశమ్ - సంస్థానమ్.

ఈ.-యమైన్దు పేటారుకార్యజ్ఞోళువేణ్ణాతే, వైత్తణ్ వాణ్ణాతే కణ్ణుకొణ్డేరుక్కణ్ణుమ్మడియాస ప్రేపాచ్చుజన్మమ్. (పన్దుజేయా) వెణుమివై యమన్దు, నై యమన్దు, ఇరన్డేనుడై యవుమ్ శేర్ త్రియాయ్ శ్చవరానై ప్పడుకీటతు. ౧

“తూరారాళ్ళివేణ్ శజ్జేన్ది-వారాయ్” ఎన్నుమవరితే (ఉన్దై) లక్ష్మీసమ్మన్తోడుమ్. దివ్యాయ శజ్జోడుమ్, దివ్యైగ హత్తోడు జ్ఞాడియరుక్కిట వునై ౨. ఇవరుడైయ వుదేశ్యవన్దు విరుక్కిటపడి యితుకాణుమ్. (కాణక్కరుతుమ్)

౨. శ్రేష్ఠచక్రగదాధరః! శ్రీవత్సవత్వః” ఎన్జువుణ్ణావడివై క్కాణవానై స్పదానిన్దుతు ఆననై యానై ప్పడువారానై ప్పడు వతు ఒరుకార్యజ్ఞోళువన్దు, కాణవాయ్ బు. ౩ *తిరువేణ్డతానై క్కాణవిటే. ౪ *కారార్ తిరుమేనికాణుమళివుమిటే. నిత్యసూరికళుమ్ సదాదర్శనమ్మణ్ణు మి త్తనై యితే. ౫ “అణియరజ్జనెన్న ముతనై క్కణ్డొణ్డోమన్ బొన్దై నైక్కానా” ఎన్దు ఇన్ద్రవిటే తేక్కిన్దువిమవర్ కళిజుళ్ళార్; ౬ “ఏతదేనామృతం దృష్ట్యావృన్ద్య ని” ఎన్దు ఇన్ద్రవిటే తేక్కిన్దు విడువర్ కళిజుళ్ళార్. (ఎక కణ్డ) ససారికళిల్ తమక్కుణ్డాన చాపలత్తోపాతియుమ్ వాచుమారున్దు, ఇనైతమ్మి త్కొట్టెలు మివనై యతిరుక్కణ్డళుక్కు, ఇవర్ క్కు నేత్రభూత్రరాన వేళ్ ముట్టేతే యవన్ బుక్కు. ౧.

జీ-అ॥ “సన్ని వేశశ్చ సంస్థానమ్” ఇతినిఖిణ్దు. “ఎన్దుమ్ కైయా” ఎన్దు తుక్కు బావమ్ (విజుమివైయమిత్యాది) ఇరన్డేనుడైయవుమ్ శేర్ ర్తియ భుక్తేయానై ప్పట్టిరుప్పరెన్దు మతుక్కు ప్రమాణమ్ (తూరారాళ్ళియత్యాది). కీత్తెల్లావన్దైయన్ కటాత్తు (లక్ష్మీసమ్మన్దమిత్యాది). దివ్య పిగ హత్తోడుమెన్దుతు - “ఎన్దుమ్ కైయా” ఎన్దు తైప్పన్దు. ఇవర్ క్కు నుభావ్యవన్దు ఇప్పడిప్పట్టైతార్ (ఇరన్డేయమిత్యాది). “కాణ” ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (శబ్దచక్రేత్యాది). “తమసుపరమోభాతాశ్చ చక్రగదాధరః” శ్రీవత్సవమైత్తి శ్చిరాయ్ శ్చవరానై “ఇతి రావణవానస్తరే మన్దోదరీ. శ్రీవత్సవత్సవత్వః సీయస్యః - శ్రీవత్సవత్వం ఎన్జు సమానమ్ వివశీతమ్. వత్సవ - మణు. “కాణ” ఎన్దు జతక, కార్యమతాళి వేణ్ణావోవెన్న (అవనైయత్యాది. కాణ్డక్కేయానై ప్పట్టిరుప్పరెన్దు మతుక్కు ప్రమాణమ్. తిరువేణ్డతానైయ త్యాది). స్పష్టార్. అజుమప్పడియెనితార్ (నిత్యసూరికళుమిత్యాది. ఇవిరన్దుమ్మ మడైవే ప్రమాణం (అణియరజ్జనైత్యాది. “ఎకా” ఎన్దు విశేషణత్తుక్కు భావమ్ (ససారికళిలిత్యాది). నేత్రభూత - ప్రధాన. క్రమేకావ్యయ.

ప్ర-తి.- మైయార్ కరుజ్జణ్డిప్రవేశే (శ్రీభావ్యకారరమేతే “శ్రీవల్లభః” ఎన్నునైత్తు స్వరూపత్తై విరూపిక్కిటవిదైతేజ్ఞా నానన్దగళుక్కుమున్నే “శ్రియఃపతి” ఎన్దారితే) శ్రీగీతాభాష్యే, “శ్రియఃపతిర్నిభలమేయ ప్రత్యేకకీర్త్యంతే తానానన్దజ్ఞానానన్దై కస్వరూపః, స్వాభావికానాధికారికయజ్ఞానలైత్వర్యవీర్యశక్తితేజఃప్రభృత్యనన్ద్యైయకీర్త్యాణుగుణగుణముహూర్దధి, స్వాభిమతానుగుణైక గూసాచి స్వనివ్యాధ్యుతనిత్యనిరవద్యనిరతిశయాజ్ఞవల్లసాన్దర్భలావణ్యయానాద్యనైగణిధినిరూపః, స్వాచితివిషయచిత్రసన్తాత్పర్య నిత్యనిరవద్యాపరిమితదివ్యభూషణః, స్వానరూపాసత్త్వయాచి న్ద్యశక్తినిత్యనిరవద్యనిరతిశయకీర్త్యాణ దివ్యాయుధః, వ్యాభిమతానురూప నిత్యనిరవద్య స్వరూపరూపగుణ విభిన్నైత్య శీలాన్యనాధికారికయాసత్త్వైయకీర్త్యాణుగుణగుణప్రవల్లభః.”

మతత్వాట్టు [రా-య-౧౧౪] రావణవానస్తరేమన్దోదరీప్రలాపః, “తమసుపరమోభాతా శబ్దచక్రగదాధరః” శ్రీవత్స వత్సవనిత్యశ్రీరజయత్తాశ్చవత్తోధ్రువః ॥ ౧౫ ॥ మానవంవపురాస్థాయ విష్ణుస్మత్యపరాక్రమః । సన్దైవరివృత్తోదేవైవానరత్వముపాగతైః ॥ ౧౬ ॥ సర్వలొకేశ్వరస్సాక్షాత్లోకానాంహితకామ్యయా । సరాత్ సపరివారంభాతవాన్దైవంమహాద్యుతిః ॥ ౧౭ ॥ చాన్దోగ్యముధువి ద్యాయామ్, “తద్యత్ప్రేరథమమమృతమ్ । తద్యసవశిపడివన్ద్యగ్ని నామథేన । నదేవేవాత్మ నిసమిశ్చైవైతికేవామృతందృష్టావృత్తిమ్యన్దై.”

అవతారిక.- శీలాధికుడైన శ్రియఃపతిని సేవింపనాశించియుండగా వప్పుడు సేవాదించిన సర్వేశ్వరునికి ల్యాణగుణములననుభవించి సంతోషించుచున్నాడు.

తాత్పర్యము.- శ్రియఃపతి ! అత్యద్భుతమైన సౌందర్యముగల శ్రీదేవివేంచేసియున్న శ్రీనక్షత్రమును నువర్చన పొందుజన్యా దులగుధరించిన నీ శ్రీహస్తములను నానేత్రములు సేవింప నాశించుచున్నవి.

మూ.-కణ్ణేయున్నైక్కాణక్కరుతి, ఎన్నెళ్ళా | మెళ్ళేకొణ్ణి నైయతాయ్ నిన్ది యమ్ముమ్ |

విణ్ణోర్ మునివర్ క్కెన్దుక్కణ్ణిరియామై | నన్జొత్తోయ్ నెన్దునానత్తై ప్పనే ||

౨||

ఆ.- (కణ్ణే) ఎన్నెళ్ళమున్నైక్కాణవాళైప్పరానిదై, బహువిధముగా కాణవరతాయయి క్కచ్చెయ్ తే, ఎనక్కదృష్టిభూత నాయుడవున్నై యొట్టియవేతనకు చ్చెల్లమైయలేయన్నైక్కాణాత్తోయిల్ తరియే నెన్దు నాకొడన్దుకతడాని నే నెన్దితార్. ౨.

అర్థము.- కణ్ణే శున్నై కాణ (౩) కరుతి ఎన్ నెళ్ళము ఎణ్ణేకొణ్ణి (౬) శివైయతాయ్ నిన్దు ఇయమ్ముమ్ (౯) నాకొ విణ్ణోర్ మునివర్ క్కు (౧౨) ఎన్దుమ్ కాణ్ణు అరియాయ్ (౧౪) నన్జొత్తోయ్ ఎన్దు అత్తైప్పన్ (౧౫).

పన్నీ.- అనర్తము, “శున్నైక్కాణ వేణుమ్” ఎన్నిచ విధినివేళతాలే, ఎన్నెళ్ళమునాను మలర్ తొనిన్తో మెన్దితార్.

ఎనక్కదర్శనసాధనమాత్ర నాయ్ కొణ్ణు దృష్టియానవనే! సాధనభూత నానవున్నైయె, సదాదర్శనమృత్యుముఖవికల్ప, (౩) క్కెరుశి, ఎన్నిలుమ్ చలమాన్ ఎన్ నెళ్ళానతు, బహుసత్త్వతమాన, (౬) మనోరథగ్గై ప్పణ్ణి, నిన్దు, కాన్దైయుమ్ ప్రతిబద్ధకమ్ పోన్దై యిలుమ్ అడిమై శైయ్ కైయిలుముణ్ణాన విధినివేళతాలే అలర్ తొనిన్దుమ్, (౯) కరణియాననాకొ, బ్రహ్మవికళికుమ్, ఎనకాదిక గొక్కుమ్, (౧౨) ఎన్దుమ్, కాణ, అరియవున్నై, (౧౪) క్కెట్టామల్ విడెన్, ఎన్దువ్యవసిత నాయ్ కొణ్ణు, త్విరై యా లేకూప్పిడానిన్దే. (౧౫)

అర్థము.- (నాను, నేత్రమైనవాడా) నిన్దు నేవింప (౩) తలచి నామధస్సు ఆ సేవ సఖ్యులుగల (అసంఖ్యేయమైన) (౬) మనోరథములుగలదై నిరంతరముగానుండి భూషించును. (౯) నేను (బ్రహ్మ) దేవతలకును (ఎనకాది) ఋషులకును (౧౨) ఎప్పుడును చూచుటకు అశక్యుడవైననిన్దు (౧౪) పొందక తరను అనియధ్యవసించి పిలుచుచున్నాను. (౧౫)

ఈ.- ఇంద్రామ్బట్టు. తమక్కుమ్ తమ్ముడై య నెళ్ళుక్కుముణ్ణాన చాపల తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

(కణ్ణే) ఎనక్క దృష్టియానవనే! (ఉన్నైక్కాణక్కరుతి) నిరతిశయభోగ్యనానవున్నైక్కాణవాళైప్పట్టు. కణ్ణేకొణ్ణేకణ్ణేక్కాణ విరుక్కుమావ్పోలే కాణువివరికొట్టతు. కాన్దైక్కు నాధనమానకణ్ణుమ్, కాణప్పడుమ్ విషయముమనెన్దితార్. ౧. “చక్షుశ్చేదప్రవృత్త్యా నారాయణః” ఎన్నక్కడవతితే. అవన్తున్నై లేయవనై ప్పెటుమ చరిత్రేయివర్, ప్రాప్య త్తిల్ నియతిపోలే ఇవర్ కుక్కు ప్రాపక త్తిల్ నియతియుమ్. (ఎన్నెళ్ళమ్) బద్ధహేతు నాయ్ కొణ్ణు విషయగ్గలిలే “పరికుపరికు” ఎన్దు నారానిన్దు మితై సాసారికళిడైయ నెళ్ళమ్; మయర్విటమతినల మరుళి ప్పల్ తొని నెళ్ళేతే, “తొమ్మితెమ్మ” ఎన్దుతు. (ఎన్దైయి త్యాది) ఎన్దొణ్ణ మనోరథ తై యుడై తాయ్ - బహుమనోరథగ్గై ప్పణ్ణి. “కాణవేణుమ్, కాణాతెప్పట్టు దుఃఖ తైవ్పొక్క వేణుమ్, అడిమై శైయ్ వేణుమ్” ఎన్దు. (నిన్దియమ్ముమ్) నిరంతరమాన

జీ-ఆ || ఇంద్రామ్బట్టు. (కణ్ణేయి త్యాది). “ఎన్నెళ్ళ మెళ్ళేకొణ్ణి నైయతాయ్” ఎన్దుతైయుమ్ “నానత్తైప్పన్” ఎన్దుతైయుమ్ కటాక్షి తైవతారికై (తిమక్కుమి త్యాది).

రసాక్షి (కణ్ణేకొణ్ణేయి త్యాది). ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (కాన్దైక్కొణ్ణి త్యాది). అష్టాద్యుద్ధయవనో వేన్దు (చక్షుశ్చేత్యాది). “చక్షుస్సుమ్, ఇత్తాల్ కాణప్పడుకీజవదార్థముమ్, అనుక్కుప్రకారతిమావామ్” ఎన్దు ఇన్దుక్రుతిక్కు. “ప్రకారప్రకారిభావమన్ది క్కేచక్షుస్సుమ్ చక్షుస్సానే కాణప్పడుమ్ విషయముమనవనే” ఎన్దు ఇత్తువునోరథమివర్ క్కు వివక్షితుమ్. శాపాయాన్తరగ్ధృతులుమనై ప్పెటలామేయెన్న (అన్దున్నై కేయి త్యాది). ఇన్నిర్విధత్తుకొడియే తేన్దు (ప్రాప్య త్తిల్ త్యాది). “ఎన్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (బద్ధహేతునాయ్ త్యాది వాక్యవిషయమ్). పరికుపరికు - పరిపరపాయ్ కొణ్ణు. “ఎణ్ణేకొణ్ణి” ఎణ్ణిక్కైయై - ఎణ్ణిక్కైయై, కొణ్ణి - ౧౬ సీత. సణ్ణిక్కైయై యత్తిక్కు మిత్తిరుక్కుట వేన్దు పడి. వివరణమ్ (బహుమనోరథ త్యాది). బహుమనోరథమే తేన్దు (కాణవేణుమి త్యాది). ఇయమ్ముమ్ - కూప్పిడుక్కు.

ఈ—కూప్పిడానిఱ్ఱుమ్ పరవ్వు త్రియైయన్దా నేయేటిట్టుక్కొళ్ళానిఱ్ఱుమ్ (కణ్ణే) ఎన్నెయాలే “ప్రాపకనవనే” ఎన్ఱ తాయ్, (ఉన్నైక్కాణ) ఎన్నెయాలే - “ప్రాప్యవస్తువుమవన్” ఎన్ఱతాయ్, (ఎణ్ణేకొణ్ణ) ఎన్నెయాలే—అన్ఱప్రాపక త్తై కొణ్ణేన్ఱవ్రాప్యత్తై ప్పెఱవేణుమ్’ ఎన్ఱరుక్కు మధికారియైయై య యాత్తైయిరుక్కుమ్మడ శొల్లిన్ బ. (విన్ఱ్ఱోరి త్యాది) ఇళుతాన్ నెన్ఱుక్కేయాయ్ నాన్ కై వాణ్ణి యిరుక్కితేనొన్ బ్రహ్మదికళుక్కుమ్ సనకాదికళుక్కుమ్ మెన్ఱ మొక్క కాణవరయైయూ యిరుక్కిఱ వున్నై నాన్ కిట్టాతొట్టివనొన్ ‘పెన్ బుముడిప్పన్’ ఎన్ఱ నాన్ కూప్పిడాని న్ణే. “పెన్ బుముడిప్పన్” ఎన్ఱఱివరె న్నెన్ఱెన్ఱిల్; ‘విలక్షణదేశ వాసికళాయ్, తడళుక్కెన్న పురుక్ ముతలు న్ఱాయిరుక్కిఱవర్ కళాన్ యాలే, విళమ్మ పేతువుణ్ణు అవర్ కళుక్కు; అజ్జనుక్కు ముతలిల్లాతివర్ కళుక్కు విళమ్మ పేతువుణ్ణు?” ఎన్ఱ కూప్పిడానిన్ఱే. (నన్ఱాతొట్టియేన్) అవనైక్కిల్లాతొట్టియిల్ నాన్ తరియేన్. ఇళు అయ్ తాన్ నిర్వాహమ్. (నన్ఱాతొట్టియేన్) ఎన్ఱవిడమ్ - మహావిశ్వాసశ్లోక్కుఱు. అవర్ కళన్ విలక్షణదేశ త్రితేయిరుక్కు యాలే క్రమ త్రితే యెనుక్కలామ్; అజ్జనన్ఱిక్కే, సంసార త్తే యకప్పట్టు నిఱ్ఱి జవివరై యిఱ్ఱేకడుక వెడుక్క వేణ్ణు పతు. ఎడుక్క వేణ్ణుమ్ నిల త్రితేయిరున్ఱే; ఎడుక్క వేణు మెన్ఱిరున్ఱే; ఎనువ్వాన్ తానాయురున్ఱాన్, ఎనుత్తాల్ పెణు వతుత్తన్నై యాయురున్ఱు; ఆపసిన్ఱు, ఎనక్కెన్ఱ కణ్ణిపుణ్ణు.

౨-అ॥ నెన్ఱుక్కున్ఱరణమొళియకూప్పిడక్కుడు మో నెన్ఱ (పరవ్వు త్రియైయ త్యాది). “కణ్ణే” ఎన్ఱ తొడణ్ణి, శిన్ఱైయ తాయ్ నిన్ఱి యమ్మమ్’ ఎన్ఱు నుళవాలే - భాత వ్యాధి త్రయముమ్ సిద్ధి త్తెన్ఱిఱాన్ కణ్ణేయ త్యాది. శి త్తిరాధ్ధత్తుక్కు సడతి (ఇళుతాని త్యాది). శి బ్దార్థమ్ బ్రహ్మది కళుక్కు-మి త్యాన్. “పెన్ బుముడిప్పన్” నెన్ఱ తు - ఫలితార్థమ్. బ్రహ్మదికళుక్కు-దుమ్మిపమాన వస్తునైక్కిట్టు పే నెన్ఱిఱ తేన్ఱ పేతునైక్కొ నెన్ఱ - శతాన్-వాక్యత్తుక్కు-క్కురుత్తు పరిహరమ్ (విలక్షణ త్యాది). అతావతు భాగ జ్ఞశ్లోకావర్థ్మోలుమ్ కున్ఱైవర్థ్మ దేశ త్రిలిరుక్కిఱ వర్ కళాన్ యాలే, “ఎన్ఱై తేయవనై ప్పెఱవేణుమ్” ఎన్ఱు మతు పిజవాతాన్ఱే యాలుమ్, తిన్ఱామ్ సాధనముమ్ న్ఱే ఫలిక్క-పేణు మెన్ఱు ముళిసన్ఱిసడిక్కు-యాలు మువర్ కళుక్కు విళమ్మ మున్ఱెన్ఱడి. ఆర్థాన్ఱరమ్ (అవనైయ త్యాది). “నన్ఱాతివాతు, ఓట్టియేన్ - తరియేన్” ఎన్ఱాయ్ త్తొన్ నిర్వాహమ్. “కిట్టియేవిడువన్” ఎన్ఱతాల్ ఫలితమానవర్థ్మ విశేష త్తెయిరుక్కియేకిఱర్ (నన్ఱాతొట్టియేన్ త్యాది). (అజ్జ నుక్కు ముతలి) ఇత్యాదివాక్యత్తితే, “మునివర్” ఎన్ఱ - మనసశీలత్వత్తుక్కు ప్రతికొటి కాట్టి, “విన్ఱోర్” ఎన్ఱ తుక్కు ప్రతికొటి కాట్టు విత్తార్ (అవర్ కళన్ విలక్షణ త్యాది వాక్యద్యయ త్తాలే). పాట్టెల్లావర్థ్మోలుమ్ సిన్ఱైవర్థ్మ త్తెన్ఱియేకు పిడిత్తునిగ మిక్కితార్ (ఎడుక్క విత్తార్). (ఎడుక్క వేణ్ణు మి త్యాన్) “విన్ఱోర్” ఎన్ఱ తుక్కు ప్రతికొటియేవిడువత్తిత్తు. “అట్టైప్పన్, కణ్ణే, ఉన్నైక్కాణ” ఎన్ఱ పదత్ర యై త్రియైయన్ఱ్ఱు (ఎడుక్క వేణు మి త్యాది వాక్య త్రియైయమ్) ఎన్ఱ కణ్ణిపుణ్ణు - శి త్త పేతుక్కు శైప్పన్ బ. కణ్ణిపు-పెన్ఱు ముమ్. మున్ఱియమ్. క్రమే గోప్యం.

ప్ర-తి.—సుబాలాపనిషది, “చక్షుశ్చ ద్రిష్టవ్యం నారాయణః; శ్రోత్రోఽప్రత్యక్షవ్యం నారాయణః” ఇత్యది. ౨.

తాత్పర్యము.—నేత్రభూతుడైన ఓ శ్రియఃపతి! నామనస్సు నిన్ను సేవింపఁబయ్యనని యనేకవిధములుగా మనోరధించుచున్నది. నేనును దేవతలగును ఋషులగును సేవింపఁగలవగుననిన్ను సేవింపఁగోరని దృఢాశ్రయసాయముగలవాడనై నిలుచుచున్నాను. ౩.

మూ.—అట్టైక్కిన్న్ వడినాయ్ నాయ్ కూత్తై వాలాల్ | కుట్టైక్కిన్న్ తుపోల వెన్ఱుళ్ళున్ఱై యమ్ |

మట్టైక్కిన్న్ సుకు సమెపత్తానిరై కాత్తాయ్ | పిట్టైక్కిన్న్ సతరుళెన్ఱ పేతుఱుననే ||

31

అ.—(అట్టైక్కిన్న్) ఎన్ఱైశ్వానరు, తన్నుడైయవరొగ్యత్తెయియమ్, సామగ్రివైకల్య త్తెయిమ్ పారాతే తన్నుడైయవాదతాతే యన్ఱై యన్ఱైప్పట్టువిడమాట్టుకిఱత్తిల్; ఇన్ఱడియెన్ఱుడైయ సర్వకరణజ్ఞుమ్ తళరానిఱ్ఱ-చ్చెయ్ తేపేకాతిరున్ఱుళున్ఱేయాలే. శి వాయ

శూన్యరాయనన్న రాయరుప్పాడై రక్షిక్క-క్కడవతానవున్న డైయ నిరవధిక కారుణ్య వెళ్ళి త్రిలుమ్ నానకప్పడేనొ వెన్జొనిన్టె నెన్జితార్

అన్బి.-అత్తైక్క-న్ట అడి నాయ్ (3) ఎన్ శిశుమ్ నాయ్ (౬) కూత్తై వాలాల్ కుత్తైక్క-న్టతుపోల (౯) కుత్తైయుమ్ అన్ట ముత్తైక్క (౧౨) కుత్తైమ్ ఎడుత్తు ఆ (౧౫) నిర్ కత్తాయ్ అరుళ్ (౧౮) పిత్తైక్క-న్టతు ఎన్ట పేతులువన్. (౨౧)

పన్నీ.-అనన్తరమ్, ఆ రియేపల్ బ్రాశాక వాశితరక్షకనాన వున్న డైయ కృపైయానతు ఎన్నై సమువవిడుకిఱతో వెన్జొనిన్టె నెన్జితార్.

అభినివేశాతిశయత్రాణ యత్తైక్కూప్పిడానిత్తునాయ్. అనన్యగతియాన సమ్మన్తైయుడైయే నాయ్, అణుకిల్ అచద్యామా మానికన్డైయుడైయ, (3) ఎన్నుడైయ, నుఖిశీణమాన నెన్జొనతు, శిశుడైయసన్నిధియలే నాయానతు, (౬) తిన్ని నైన్టె కూత్తై యాన, వాలెన్టైత్తు, ప్రకాశిప్పిక్కూమాపోలే, (౯) శిశిలమా కానిన్టతు. ఇన్ద్రాణ్ అశ్వవృక్షముఖత్రాణ్ ఆ రియేజనిప్పిత్తవన్ట, అన్టవన్ట కున్నివారణమామ్మడి, (౧౨) మలైయై, ఎడుత్తు, రిమా పేత్తైపణ్ణవుమటియాతవశుక్క శుడైయ, (౧౫) తిరళై, రక్షి త్తవన్ట! శిశుడైయ నిరవధికకృపైయానతు, ఎన్నశవిల్ తప్పకిఱతో? ఎన్ట, కలజ్గానిన్టే. (౨౧) శిశుక్క-త్తప్పకిఱతో వెన్జొమాన్. 3.

అర్థము.- (నిఱ్ఱ) పిలుచుచున్న వాడనై దానుడనై నీచుడనై (3) నాయొక్క హృదయము, కుక్క (౬) తన చిన్న పోకడ తనయభిప్రాయమును తెలుపునట్లు (౯) శిశిలమునున్నది. అప్పుడు ఇన్ద్రుడనువర్చించినవర్షముకొఱకై (౧౨) గోవర్ధనమును ఎత్తి గోవుల(౧౫)సమూహములను రక్షించినవాడ! (నీయొక్క) అనుగ్రహము(౧౮)తప్పిపోవునొ అని న్యాయపడుచున్నాను. (౨౧).

ఈ-మూనామ్మాళ్లు. ఇప్పడికూప్పిడ చెయ్తేయుమ్ వరక్కా శామ్మెయాలే, ఆ రియేకై ముతలూక రక్షిక్క-క్కడవత్తై గుణత్తుక్క-ప్పటమ్మ నేనొ వెన్జితార్.

(అత్తైక్క-న్టనడినాయ్) అయోగ్యనాయ్ శుద్రనాయుగన్టవెన్ట, ఆ త్తియూలే కూప్పిడానిన్టే రుచియాలే తవిరమాట్టార్. క్రినాల్ అత్తైక్క-వద్యమామ్మడి యాయిల్ బు తమ్మడైయనిలై. నాయ్, తన్నైయడైయవ నుక్కు తన్నభిమతత్తిల్ రుచియైత్తెరివిప్పతువాలాలే యాయిల్ బు; అన్వాలే తాన్ కూత్తై యానాల్ తెరివిక్క-యరితామితే; అతుపోలే, ఎమనస్సానతు నొవుపడానిన్టతు. ఇత్తాల్ - తమక్కొడుగిఱకేళమ్ పేచ్చుక్క నిలను పైకై, సిస్సాధననాయ్ వై త్తాళైప్పడానిన్టె నెన్టమామ్. (మత్తైక్క-త్తాది) ఇన్ద్రాణ్ అశ్వవృక్షైవరిక్కి అవాలే, మలై యెయెడుత్తు ఇన్ద్రైయరై యుమ్ పశుక్క-త్తైయు మార్తియే కై ముతలూకరక్షి త్తవన్ట! (పిత్తైక్క-న్టతుసత్తెన్ట పేతులువన్ట); “వన్టై యాతే రక్షి త్తమహాగుణమ్ ఎంక్కుతనామ్మెయాలే యిల్లక్క-ప్పకానిన్టాయ్, ఎన్టపేకణియానిన్టే” ఎన్టావ న్దారరుళిచ్చెయ్యమ్మడి. అత్తైయెమ్మెరుమానార్ కేట్టరుళి, “ఇతఃపొరుళుత్తితు, ఆనాలిప్పొత్తివర్ కోడు కిఱదత్తైక్క-

జి-అ॥ మూనామ్మాళ్లు (అత్తైక్క-న్టవిత్తాది). “పిత్తైక్క-న్టతుశిశుమ్ పేతులువన్” ఎన్టత్తైక్క-టాతీ త్తివతార్కై (ఇప్పడియత్తాది).

“అడినాయ్ - నాయ్ నాననాన్, అత్తైక్క-న్టే” ఎన్టన్టయి త్తరుళిచ్చెయ్కేటార్ (అయోగ్యనాయ్ తత్తాది). “నాయ్” ఎన్టై యాలే - అయోగ్యత్తిముమ్ శుద్రత్తిముమ్ సిద్ధమ్. అడి - అడియనాయ్, నాయ్ - నిహనాన వెన్టుడైయకెన్ట శబ్దార్కమ్. అయోగ్యనానాల్ కూప్పిడుకిఱతే, తవిరలామే యెన్ట (రుచియాలే యత్తాది). వాలెన్టాతే, “కూత్తై” ఎన్ట విశేషి త్తతుక్కు భావమ్ (నాయ్తన్నైయత్తాది). “కూత్తైవాలాల్” ఎన్టదృష్టాన్తత్తక్క-న్టగుణమాక భావద్యయ మరళిచ్చెయ్కేటార్ (ఇత్తాల్ తమక్క-త్తాదివాకద్యయత్తాల్). దృష్టాన్తతుక్కు తెరివిక్క-యరితెన్ట ముత్రమే యపేక్షితమ్. ఇవన్దార్ నిర్వాహతుక్కు, అవరళున్నై త్తప్పి ప్పాకిఱతెన్ట పేతుడానిన్టె నెన్ట శబ్దార్కమ్. అరుళెన్నై త్తప్పిప్పాకిఱతెన్ట పేతుడానిన్టె నెన్ట ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహతుక్కు శబ్దార్కమ్. పేకణియానిన్టే - నేకణియానిన్టే. ఇవర్ కోడుకిఱదత్తైక్క-చ్చెరాత్తెన్టతు-అలాభత్రాణ్ నోవుపడానిన్ట వనిల్లవుక్కు నొవుపడుకై

(౨౪) తిరువాయ్మొళి. - ప - ర - తి - మైయార్ - ర - పా - ఉటువతితు వ్యాఖ్యానజల్. ౯౩

ఈ— చేర్రాతు, అనపిన్ను, పశుక్కుళమిడైయగుమ్ వర్వత్తిలే నొవుపడాలపక్షి మలైయైయెడుత్తు మత్తైత్త
విన్దుహంగుణత్తుక్కు నొక్కువుఅమ్బాకేటేనో, ఎన్దు పేతుశాన్దిన్క్ ఎన్దు.

శీ. ౨॥ శేరా తెన్వపడి, పేతులుకై దుఃఖిప్పుడుకై, అక్రైక్కినపవహినాయేనాన - ఎన్నుళ్ళివ్-నాయ్ కూడైచాలాల్ కూడైక్కినకపాల్-
కుయ్దుమ్; ఇప్పవత్తియలుమ్ వక్కాణ్ణామైయాలే, ముడైక్కనబుటొక్క అరుల్ - బిడైక్కినతు - ఎన్నపేతులువనిన్నయ్. 3.

తాత్పర్యము.—గోవునమెత్తి గోవులనురక్షించినది. స్వామి! తోకతని కత్తుతోనాడించి యజమానిని దండయాత్రాదును నెట్లు వెలుపఁజాలిలో, అట్లనేనాదుఁఖియును నేను తెలుపఁజాలనివాడనైయున్నాను. శ్రుతితరత్రుడవైననీవు నన్ను గట్టకీంక చోయి దబోయని భయపడుచున్నాను.

మూ.—ఉజ్జయినితన వేస్తునక్కాటప్పినిన । ట్టెజువతెతుకొలెను ప్పేతేయేన్ శక్తిమ ।

మఱుకల్ శైయ్యుమ్ వానవర్తానవర్తక్కునుమ్ | అజ్ఞినతరియవరియాయవమ్మానీ || ౪||

అ.-(శ్రీమతి) నీ ఆశ్రితసులభనాయికక-చ్చయితే శిలరుక్క-రియెయాయిరుక్కైయాడే, ఎనక్క-మరియె యాయికి-చ్చయివతెన్నెను ఎన్నెన్నెనుకానినతెనిజారో.

అన్న. — వానపర్ తానపర్ కు పన్ను (2) అవీపతు అరియ అరియాయ (2) అన్నానే ఇతు శాతువతు (2) పన్ను పన్నుకు అబ్బిట్టు (22) నిగ్గక్కో పెరువరు పతుకొల్ (22) పన్ను పేలేయేక్ నెళ్ళామ్ (22) మఱుకల్ శెయ్యుమ్ (22).

పన్ను.—ఆస్తిపై బియ్యం, ఉద్యోగమున శేషత్వముకు ప్రతిసంవత్సరమున వసక్రడిమెయివేసెడు, ఎన్నోతేతాయుక్కితో జేస
ఎన్నోతేతాయుక్కితో జేసెడు.

సమస్తము శ్రిమద్భక్తచరితమును అనుకూల రాస వాసవోడు, ప్రతికూల రాస దాసవోడు వానియట. ఆ శతీ సాలభస్మ క్రియమ్ సర్వభవభక్త్యై లుమ్ ఎన్దు మొక్క, (3) అతియ, అరిష్టయోష్పదీయాన, సరసింహమాన, (౬) స్వామియే! ఇన్ద్రశేషత్యహుఃకిన్ద్రూపమే, ఉద్దేహ్యమ్, (౭) ఎన్ద్రుణుతియిట్టు, తత్త్వితిసమస్తీయానవునకు, దాస్యానుమతియైష్వర్యే, (౧౨) స్యామియానవున్ద్రకల్, ఫలమాకలభి క్కపన్తకీకతు, స్వయా సానురూప కైట్యర్యమో సంసారసితియా ఏతాయుక్కికతు (౧౫) —————, ఏతేసు మొత్త సేవ్యతాపదకణ్డమిక్కై ప్రాప్తమెన్దు మఱివిగాత వెన్దుడయ, నెఱ్ఱానతు, (౧౮) కలదానిన్తు. (౧౯).

అర్థము. — దేవభూతును అనురులకును ఎల్లప్పుడును (3) తెలిసికొనుటకు దుర్గభవైన సరసింహరూపియైన (4) ఓ! స్వామీ, ఈ శేషభ్యము తగు మైనది (5) అని (నిశ్చయించి) నీకు దానుడునై (6) నీయొస్త పొందఁగినది ఏదైయుండును! (7) అని అపేక్షనఁజేసిన నాయొక్క హృదయము (8) వ్యాకులమైయున్నది. (9).

ఈ—నాలామ్మమ్మ. నీరీజ్జా భయపడుకుంటేన్నెన్న; “దేవాదికళ్ళుక్కరియై యాకై యాలే యెనక్కుమరి యైయాకితామో?” ఎసెన్నెళ్ళుకలక్లానిన తెన్గితార్.

(ఉజువతితు వెన్తు) శీరియతు - అడిమై శెయ్యుమితు వెన్తు. (ఉనక్కాట్టుట్టు) ఉనక్కడిమైవుకున్దు. “నవరూ పమ్ భగవత్పారతన్యమ్” ఎన్జిన్ద్రాల్, శీరియప్రయోజనమ్ కై జ్జుర్య మేయిత్. (నిన్దప్పెఱువ తేతుకొలెన్దు)

ఈ-ఉన్బక్కల్ పెలువతేతోవెన్టు స్వరూప తైయుముణర్దు, “కై జ్జుర్య మేశీరియతుమ్” ఎన్టత్తిరు, “ఈశ్వరననన్య ప్రయోజనర్కు వేటొన్టెక్కొడుతు విశువానెరువనల్ల” ఎన్టు మఱియుమివర్, “ఉన్బక్కల్ పెలువతేతు” ఎన్టెక్కు హేతు వెన్నెల్; “క్రమ త్తిలే శెయ్కొమ్” ఎన్టు సంసార త్తిలిరుప్పే శేషితువిడప్పకుకిఱతో? ఎత్తవరై యఱిన్టు శడక్కెన ముక్కుట్టకీతాయో వెన్టె. (వేత్తేయే నెజ్జమ్ ముళుకల్ శెయ్యుమ్) “నామభిసద్ధిపణ్ణిసపడియే ఫలిక్కుమ్” ఎన్టు మఱివిన్టిక్కే యిరుక్కిఱ వెన్నెజ్జమ్ కలక్కానిన్టు. ఇట్లొకలజ్జుకై క్కడియెన్నెన్టిల్; నెజ్జెనుడైయ వివేకశూన్య తై యితేయితుక్కుడి. నీతాను మితుక్కుడి. (వానవరిత్యాది) ౧ “దేవానాం దానవానామ్” అమ్మానాయరునువెత్తు- సర్వేశ్వరనాయరునైత్తు, దేవర్కళుక్కు మసుర్కళుక్కు మెన్టు మొక్కవఱియవరియైయాయ్, అన్నితైతన్ని లే ఒరు శిలుక్కునుక్కున్నై యశ్శుపడియఱియలాయరున్దాయ్, అతిల్ నానొక్కటియిలేయాకితేనో? వెన్టతీయామై- దేవాసురవిభాగమృణ్ణిసపన నరమ్, అర్జున “నానొక్కటియిలే యాకితేనో?” ఎన్టజ్జీనాప్పేలే: పిన్నైయవనితుం క్కుప్పణ్ణిస పరిహారమెన్నెన్టిల్; త్తకసాలభ్యతై ప్రకాశిప్పిక్కైయితే. ఎళియోమాకై యు మొరుక్కొటియట్టాక నీర్ శొన్నీరాకిల్ నీర్ తామక్కొటియిలే యుళ్ళారొరువరాయరున్దొరాకి లుమక్కినినామ్ కై ప్పకున్తో మెన్దిరుక్కై యమైయాతో? వెన్టెయితే.

౪.

శి-అ॥ ఎరుళిచ్చెయ్వర్. “క్రమ త్తిలే శెయ్కొమ్” ఇత్యాదిపరిహారవాక్యముక్కురుత్తు-త్రిగ జేన్దొమ్మోనుక్కుతవి నాప్పోకశడక్కెనవు తవుకితాయో, త్రిభుతాహ్మోనుక్కుప్పోలే క్రమ త్తిలే శెయ్కొమ్” ఎన్టరుళిచ్చెయ్వర్, మెలుక్కవతారకై (నీతానుమితుక్కుడి యెన్టు). ఇతుక్కు - వివేకశూన్యతైక్కు, “అమ్మా” ఎన్టతైప్పర్దు (దేవానామిత్యాది). “దేవానాం దానవానామ్” సామాన్యమాధి దైవతమ్ । సర్వదాచరణదృష్టమ్” ఇత్యాది. ఎక్కొటియిలే యాకితేనోవెన్టు - దేవాసురక్కొటియిలే యాకితేనో, ప్రహ్లాదక్కొటి యిలే యాకితేనోవెన్టపడి. ఆహ్మోరుడైయ సంశయమ్ విశమ్భువిశమ్భుక్కొటికమాకైయాలమ్, అర్జుననుడైయసంశయమ్ దేవాసురక్కొటిక మాకైయాలమ్, సంశయమాత్రత్తిలేవృష్టావమరుళిచ్చెయ్కొత్తార్ (దేవానురేత్యాది). ఇవిడత్తిలే - ౨ “దౌష్టభూతసర్గాలోకేన్దీన్ దైవ ఆసురఏవచ । దైవసంపద్విమోక్షాయసంబంధాయాసురీమతా । ద్వివిభోభూతసర్గోయం దైవ ఆసుర ఏవచ । విష్ణుభక్తిరదేవో జివరీత స్త ఛాసురః” ఎన్టుఅవర్కళో స్వరూప తైవొన్టి ఇతుతన్నై, ౩ “మహాత్మానస్తుమాంపార్థ” ఇత్యాదియాలమ్, ౪ “అనురీయోనిమాసన్నా” ఇత్యాదియాలమ్విస్తరిత్తు, ౫ “మాశుచస్సంపదందేవీ మభిజాతోసిపాణ్డవ” ఎన్టు పరిహారిప్పకుమ్శెయ్తాక” ఎన్టరుళిచ్చెయ్వర్. ఇతుక్కు - “మలుకల్ శెయ్యుమ్” ఎన్టుతుక్కు. “ఉక్కిన్దేయున్నై యశ్శుమెన్నుశ్శుమ్” ఎన్టిఱ ఏటొమ్మట్టెక్కటాక్షిత్తరుళిచ్చెయ్కొ త్తార్ (త్తక సాలభ్యతైయిత్యాది). వివరణమ్ (ఎళియోమిత్యాది). (శొన్నీరాకిల్) ఎన్టవన నరమ్, “నరశిర్ణమతాయవురవే - ఉక్కిన్దే యున్నైయుశ్శుమ్” ఎన్టనీలే శొన్టుకైయాలే ఎన్టుకూట్టవతు, అమ్మానాయ్వెత్తు - వానవర్తానవర్కెన్టు మఱివతరియైయాయ్ అతి యానవనే - ఉలువతితు వెన్టు తొడశ్శి మలుకల్ శెయ్యు మెన్టస్వయమ్.

౪.

అ-అ-వి । (నెజ్జెనుడైయ) ఎన్టవాక్కాన నరమ్ (నామభిసద్ధిపణ్ణిసపడియే) ఎన్టవాక్యమనుసద్ధిత్తుక్కొల్వెతు.

ప్ర-తి.- జితస్తాయామ్, “దేవానాం దానవానామ్ సామాన్యమధిదైవతమ్ । సర్వదాచరణదృష్టమ్ ప్రజామిశరణంతవ.” ౪.

తాత్పర్యము.- ఓ! శ్రీయఃపతీ! దేవాదులకును (దెలిసికొనుట కశక్యమైన పరత్వసౌలభ్యములుగల నరసింహుడవైన నీవు స్వయా పాను రూపముగ నీదాసుడవైన నాకుగూడ దుర్లభుడవై యయ్యెదవోయని నామనస్సు భ్రమించుచున్నది.

౪.

“మహాత్మానస్తుమాంపార్థదేవీం ప్రకృతిమాశ్రితాః । భజన్త్యనన్యమసోజ్ఞాత్వా భూతాదిమవ్యయమ్ ! అనురీయోనిమాసన్నా మూఢాజన్తనిజన్తని । మామప్రాప్యతుకాన్తేయ తతోయాన్త్యధమాంగతిమ్” ఎన్టవరైయిల్ అడైయవశైన్దొనిల్ ఉదాహరిక్కప్పట్టతు.

నూనా. — అరియా యవక్మానై యమరర్షిరానై । ప్షెరియానై ప్షిరమనై ముష్పడై తానై ।

వరివాళరచినదే పృథ్వికొల్కొన్నది । కరియ్యాన్యుల్ కాణక్కరుతుజ్గురుతే ॥

11

ఆ. — (అరియాయ) ఉమ్ముడైయవపేక్షితన్దానేతెన్నిల్ ; అడ్డాధిపతియాన బ్రహ్మపుక్కుమ కారణభూతన్దాయాలే సత్సేత్వర
నాంగ్, * అయర్నణుమమర్ కళతిపతియాయ్, సకలజనమనోనయనహరి దివ్యసౌందర్యవిశిష్టనాయ్, ఆశ్రితర్ కాత్తదానమ్మణ్ణైక్కాక
త్తిరుప్పావైడలిలేవస్తుకణ్ణిళర్ న్దరుళుకిఱ కరియాన్దల్ కాణవాశైప్పదానిఱ్ఱు మెన్నెఱ్ఱైనిఱార్

కౌన్సిల్.---కరియాయ అమ్మనై అమరర్ (3) పిర్రానై పెరియ్యనై ముక్ (౭) పిరమనై పడెత్తనై చరి (౧) చాల్ అరవిన్దన్.
పెళ్ళిక్కాట్టెన్ (౧౨) కరియాక్ కట్టల్ కాణ (౧౫) కరుత్తు కరుతుమ్. (౧౭)

౯౩ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౬ - పా - కరుత్తే వ్యాఖ్యానజల్.

ఈ. — యెయు ముడై యవరవు. వరి. అల్లకు. (కరియాణ్) వెళు త్తెరునిజి త్తెయుడై యతిరువనన్దామ్నాన్దే నేలే ఒరుకాళ మేఘమ్ శాయ్దాన్దాన్దే యాయ్బిరు క్కణ్ణిళర్ న్దరుళువతు. (కాణక్కరుతుమ్కరు త్తే) కాన్దేయి లేత్వరియానిన్ద త్తెమనన్దు. పడుక్కెక్కు పరభాగమానవడివుమ్, అతుక్కు పరభాగమాన తిరువడికళుమ్ ఇత్తైయాయ్బిరు క్కాణవాళైప్పడుకిఱతు. ౧౬.

జీ - అ భావమ్ (వెళు త్తెవిత్తాది. “కరియాణ్”) ఎన్దైక్కటాత్తే (పడుక్కెక్కిత్తాది). అతుక్కు - వడివుక్కు. కరియాన్దాయమ్ క్కులైయుమ్కాణ కరుత్తు - కరుతుమ్మెన్దయమాతల్; అన్దిక్కే అమ్మానాయ్, అమరర్ పిరానాయ్ పెరియ నాయ్ పిరమనై ముక్ పడైత్తానాయ్ - అరియానాయ్ పరివాళరవిన్దైప్పళి కొళిక్కిన్ద కరియాన్దేయ క్కులైక్కాణ - కరుత్తు - కరుతు మ్మెన్దయమాతల్; ఇన్దయోజనైయిల్, ద్విత్తీయై వాక్యాలక్కారమ్. ౧౭.

తాత్పర్యము. — ‘జీ’ శ్రియఃపతి’ ఆశ్రితిదురితహరుడవై నిత్యసూరినేవ్యుడవై బ్రహ్మకుసుదండియై శేషశాయయై గొప్పమహిమగలవాడవై యాశ్రితులకత్యన్తసులభుడవైన నిన్ను నేవింపనామనన్దు మిక్కిలి త్వరించుచున్నది. ౧౮.

మూ. — కరుత్తేయున్దై క్కాణక్కరుతి, ఎన్దేళ్ళ. తిరుత్తావిరు త్తినేన్ తేవర్ కక్కెల్లామ్.

విరుత్తావిళక్కుళ్ళుడర్ చోత్తియుయర్. త్తిరుత్తా, ఉన్దై యుళుమెన్నుళ్ళముకన్దే || ౧౯.

ఆ. — (కరుత్తే) ఇప్పడినాన్దై క్కాణవిచ్చిక్కుముళివల్, తిరునాట్టిలిరుక్కుమ్బడియే వన్దెన్దేళ్ళితే పుకున్దరుళినన్దై యెన్దేళ్ళుకన్ద భుజియానిన్ద త్తెన్దార్. ౨౦.

అన్య. — కరుత్తే ఉన్దై కాణ (౩) కరుతి ఎన్దేళ్ళుత్తు ఇరుత్తా (౬) ఇరుత్తినేన్ తేవర్ కక్కెల్లామ్ విరుత్తా (౯) విళక్కుళ్ళుకన్దర్ శోతి. (౧౨) ఉయరత్తు ఒరుత్తా ఎన్ (౧౫) ఉళ్ళమ్ ఉన్దై ఉకన్దు (౧౮) ఉళ్ళమ్ (౧౯)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, నాన్మమనొరథి త్తపడియే, పరమపదనిలయనాయ్ సూరినేవ్య నాన వున్దై యెన్దేళ్ళానతు కణ్డనుభవియానిన్ద త్తెన్దార్.

నాన్ తళరాతపడియెనక్కు బలకరనాకొన్డన్దెన్దెవలియానవనే! ఉన్దైక్కణ్డనుభవిక్కువేణుమెన్దు, (౩) మనొరథిత్తు, ఎన్దేళ్ళుక్కుళ్ళే, ఎన్దునిరాతపడి, (౬) ఇరుత్తిక్కొణ్డే. సూరికళుక్కెల్లామ్, మూప్పానశేషియాయ్, (౯) ఉజ్జ్వలమాన, ప్రత్యేయెయున్దై త్తాయ్, తేజోమయమాయ్, (౧౨) ౧ “విశ్వతఃపృష్ఠేషు” ఎన్దుసర్వోత్తరమానపరమపదత్తిలే, ఉద్విత్తియనాయరుక్కుమువనే! ఎన్దుడైయ, (౧౫) అన్తఃకరణమానతు, నిరతితయప్రావ్యభూత నానవున్దై, అత్తిన్ద్రప్రేమవిజిప్తమాయ్కొన్డన్దు, (౧౮) అకవాయిలే యనుభవియానిన్దతు. (౧౯) ౨౧.

అర్థము. — మనొబలమునిచ్చువాడా! నిన్ను నేవింప (౩) ఆశించి నాహృదయముండు సిరిముగా (౬) స్థాపించితిని. నిత్యసూరు లందరికిని గొప్పవాడా! ప్రకాశించుచున్నదై కాన్దిగలదై తేజోమయమై (౧౨) ఉన్నతినుండున్నదైనపరమపదమందుకేంచేసియున్న అద్వితీయుడా! నాయెక్క (౧౫) మనస్సు నిన్ను సన్తోషించి (౧౮) ధ్యానించును. (౧౯) ౨౨.

ఈ. — ఆఱామ్బట్టు. కాణవాళైప్పట్ట వళవిలే అవన్తమ్మడై య తిరువుళ్ళుత్తిలే పుకున్దరుళ, తమ్మడై య నెళ్ళుకన్దనుభవిక్కిఱపడియై యరుళిచ్చెయ్కేఱార్.

జీ-అ॥ ఆఱామ్బట్టు (కరుత్తేయత్తాది). “ఎన్దేళ్ళుత్తిరుత్తాకవిరు త్తినేన్ - ఉన్దై యుళుమెన్నుళ్ళముకన్దు” ఎన్దైక్కటాత్తే త్తవతారికై (కాణవాళైప్పట్టవిత్తాది). ౨౩.

ఈ - (కరుత్తేయన్నైక్కాణక్కరుతి) ఎనక్కమిమక్కానవున్నైక్కాణవాళైప్పట్టవళివేముకణ్ణాట్టినాయ్. ఇవిషయత్తై లభిక్కెక్కురుచియేయమైయుమెన్నై. 'ఈణ్ణేయన్నైక్కాణక్కరుతి' ఎవ్వార్ కీర్తీ; కరుత్తేయన్నైక్కాణక్కరుతి) ఎవ్వారిణ్ణే. అనుపపత్తియొక్కణ్ణ అర్థాపత్తియూలేకల్పిత్తల్, అనుమానతాలేఅతీన్ద్రీయమెత్తతిత్తల్ శెయ్యుమీవన్నునై సామోత్కరిక్క వేణుమెన్టు మనొరధిక్కితార్. ఇవర్కుక్క క్కణ్ణుగ్గురుత్తు మవనాయ్. ౫. (ఎన్నెన్జు తిరుత్తాకవిరు తినేక) * మఱుకల్ శెయ్తనెన్జిలే, * మఱుకలిలీశనై పరమపదత్తిలే యిరుక్కుమావ్వులే యిరుత్తినేక. 'ఇవర్ పక్కలి శైవుపెల్లీలోమ్' ఎన్దురుక్కిటనక ఇత్తనై యిశైవుపెల్లీలోమ్ పిన్నైతళిక్క తనన్జెత్తాయ్ పోకానితే. ౧ యదీహాశరదోనేకా స్వయాసార్థమనిన్దితే - ౨ ఇహనత్సామి సామిత్రే సార్థమేతేన పశీణా] ఐయర్కణ్ణిట్టత్తిలే వర్క్కి వేణుమెన్టు నిన్నై తిరున్దోమ్, ననువిలాయ్చిక్కు ప్రియశ్శాయ్య వేణ్ణుకై యాలే యతు శెయ్యు పుల్లీలోమ్, ఇని ఇవర్ శిఱిక్కికీర్తీయాకిలుమ్ వర్క్కిప్పారానిన్దోమెన్దారితే. అన్దిక్కి (ఇరుత్తాక) మిత్రభావము కిడిరెన్జక్కలుళుతెన్నుతల్. (తేవర్కక్కెల్లామ్విరుత్తా) 'ఇనియవ్వరుకిల్లై' ఎన్నుమ్మడియుయర్ న్దవర్ కళుక్కు మవ్వరుకానవనే! తలై మకనైయుమ్ తలై మకళై యుమ్ 'కిట్టవనుమ్ కిట్టియిమ్' ఎన్దు తమిళుర్ శొల్ల క్కడివర్కళిశ్శే. అవత్తై యుమ్మెరి 'మలర్ క్కెల్లుత్తి' ఎవ్వార్ కళితే. (విశ్శుమిత్యాది) ౪ 'అధయదతిః పగోదివ్రా

౧-౨॥ కరుత్తే-మిడుక్కు 'కరుతి' ఎన్దుతు-ముకణ్ణాట్టినతుక్కు-ముపలక్షణమాతల్; 'ఇరుత్తాకవిరు తినేక' ఎన్దుత్తెక్కిటాత్తిత్తు (ముకణ్ణాట్టినాయ్. ఎన్దితారాతల్. 'అత్తైప్పట్టవళివేముకణ్ణాట్టినాయ్' ఎన్దుత్తాల్ ఫలీతమ్ (ఇవిషయత్తై యిత్యాది). అజ్ఞానాశక్తికల్ మున్దిట్టై ప్పెట్టకురప్పి అనెనక్కు, అనుమదైయుజ్ఞానశక్తికళేమేరుక్కు పర్యాప్తమెన్ను మిడన్దోన్దు వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కణ్ణేయిత్యాదివాక్య ద్వయత్తే). (కరుత్తేయన్నైక్కాణక్కరుతియెన్దారితే) ఎన్దువనన్దుమ్, (ఇవర్ కుక్కణ్ణుమ్ కరుత్తుమవనాయ్. ౫) ఎన్దువన్దుత్తు గొల్లన్దు. జ్ఞానశక్తికళిరణ్ణు చావనాయ్. ౧ న్దవర్. భస్మస్వర్ణమ్ - 'ఈణ్ణుమకరుత్తుమ్ న్దాయర్క-వేణుమ్' ఎన్దులాకికవాలై. 'ఇన్నెన్జు తిరుత్తాకవిరు' ఎన్దుయాలే - సుదుమ్మోపనానవీశ్వరనై క్కాణవాళైప్పడుకీతారెన్ను మిడన్దోన్దుకీతెన్దితార్ (అనుపపత్తియై

త్యాది) అనుమదైయొక్కణ్ణాపత్తియాలే శిష్టిత్తలవతు - మహీమహీధరాదిరూపేణవేటొరువరాల శెయ్యుమడయాలి విచిత్రకార్య ద్విత్వే. ౧, 'ఇన్ద్రీయముజ్ఞాంకురైక్కు యోగ్యమానవిచిత్రజ్ఞాన శక్తికళైయుడైయానొరువక కర్తావాక వేణుమ్' ఎన్దుశిష్టరైక్కిల్లై. 'అనుమదవ్యనాసార్థదర్శనాత్తిరుపసాగి సుతార్థాన్తరకల్పనమ్ - అర్థాంతి' ఇత్యర్థాపత్తిలక్షణమ్ అర్థాపత్తివాది - ప్రా ప్తానికి 'అనుమానత్తి' లే యతీన్ద్రీయవేణ్ణుకైయొటతు యుక్తియాలేఎన్ద్రీయశుక్కువాప్పట్టరుప్పానొరువక కర్తావాక వేణుమెన్దతీ. 'అనుమానార్థ' గాన నిష్కార్యత్యానమానత్తాలే తన్నిర్వాణానుగణవిచిత్రజ్ఞాన శక్తికళాయ్ నిరవయుపనానవీశ్వరనై కారణత్వేనకల్పిక్కు మన - 'అర్థ-కక - ఇరుత్తాక' ఎన్దుతుక్కు - స్థావరవాకవెన్దు విపత్తీత్తర్థమ్ (మఱుకలిత్యాది). సర్వాధిక, పరమపదత్తి లేరు క్కు మావొప్పే యవర్ తిరువుళ్ళత్తిలే యిరుక్కుక్కాడుమోవెన్న (ఇవర్ పక్కలిత్యాది) సర్వాధికసిప్పడి సులభనానవిడముణ్ణోవెన్న (మోసోత్యాది) 'నుదీహాశరదోనేకా స్వయాసార్థమనిన్దితే | లక్ష్యజ్ఞేనచత్సామినమాంకోకఃప్రభక్ష్యతి' ఇతిచిత్రకూచేసీతాన్ద్రాతి రామా. 'ఇన్ద్రపుణ్యమిదం మేధ్యమిదంబహుమ్యుగద్విజమ్ | ఇహనత్సామి సామిత్రేసార్థమేతేనపశీణా' ఇతి. ఇవన్ద్యారామః. అన్ది శివనన్నై, 'అన్దిశామ్' ఎన్దుతుక్కు-భావమ్ (మయిరత్యాది). 'ఇరుత్తాక' ఎన్దుతుక్కు - ఇరుక్కు వేణుమెన్దిని నైవుమాత్రిత్తాలే యెన్దు త్తాన్ద్రీయ (మిత్రభావమైయిత్యాది). విరుత్తా - వృద్ధావన్దుపడి. 'విరుత్తా' ఎన్దు-ప్రభాననైవొల్లుమోవెన్న (తలైమకనైయుమిత్యాది). తలైమకనై 'అన్దు' ఎన్దువిడముణ్ణోవెన్న (అవత్తైయుమిత్యాది). కిట్టి - క్కవి. ౫ 'పూతలిక్కిల్లుత్తి' ఎన్దువువకవవలతే. 'అధయదతిఃపరః' ఇత్యాదిచ్చామోగ్యే. 'అతిః - దివః - పరః - యత్ - జ్యోతిర్దిప్యతే' ఎన్దువ్వియమ్. పరః - వరప్రాత్ ఎన్దుపడి.

ఈ.—జ్యోతిర్దీప్యతే! ఎన్నిటవడియే ఎప్పోతు మొక్క విశజ్ఞానిట్టతాయ్, నిరవధిక తేజోరూపమా యిరుక్కిట పరమపద తిలే యెట్టునరుళి యిరుక్కిట వద్దితీయనే! ప్రకార తిలేయితే నానాత్వముళ్ళతు; ప్రకారియెరువనేయితే. (ఉన్నైయిత్యాది) శడక్కెన ముక్కజ్జాట్టిన వున్నైక్కణ్ణుకలగ్గిన వెన్నెళ్ళముకన్డే యనుభవియానిన్వతు. (తేవర్ కల్కెల్లామ్ విరుత్తా విశజ్ఞుమ్ శుడర్ చ్చోతియుయరత్తోరుత్తా) ఎన్టు శోల్లుకిటవిప్పి శేషణ్ణుకుక్కు క్కురుత్తు = మేలానార్ కుమ్ మేలాయ్ పరమపద తిలే యెట్టునరుళియిరున్దు అవర్ కల్కె యనుభవిప్పిక్కుమాప్పో లేలన్నై యనుభవిప్పిక్కు వనుభవిత్రవెన్నెళ్ళమ్ ప్రీతమాకానిన్వతెన్దె.

శీ-అ॥ ఇన్ద్రబ్రహ్మలోకాదిక శుక్లెల్లామ్ మేలాయిరుక్కిట వెనుకటరావమానయా తొరుజ్యోతిస్సు విశజ్ఞానిన్వతు ఎన్ది వ్రహ్మసిక్కి జ్జిప్పడెయిర్చమ్ వివక్షితమ్. భాస్యత్తిలే, జ్యోతిశ్శుద్ధినిర్దిష్టమ్ - పరంబ్రహ్మమెన్ద్రమ్. “విశజ్ఞుమ్” ఎన్ద వర్తమాన్దామ్ (ఎప్పోతు మొక్క వెన్వతు). “శుడర్ చ్చోతి” ఎన్దు - మిమిలైచ్చొల్లాయ్, (నిరవధిక తేజోరూపమాయ్) ఎన్నిటతు. ఒరువనోవుళ్ళతు, నిత్యసూరికళితై యోవెన్ది (ప్రకార తిలేయిత్యాది). ఎన్నళ్ళమ్ - శున్నై - ఉకన్డే - ఉళ్ళుమెన్వన్వయమ్.

ప్ర-తి.—అకామ్బాట్టు (కరుత్తేయిత్యాది) (ఇరుత్తాకవిరుత్తి నేక) అయోధ్యాకాణ్డే చిత్రహుటేసీతాం ప్రతిరామః. “యదీహ శరదోనేకాః త్వయాసార్ధమనిన్దితే | లక్ష్మణేనచవత్స్యో మినమాంశోకః ప్రథత్యుతి” — ఆరణ్యకాణ్డే పశ్చిమోగ్రామ్, “ఇంపుణ్య మిదం మేధ్య మిదంబహుమృగద్విజమ్ | ఇహవత్స్యో మిసామిత్రేసార్ధమే తేనఽక్షిణా”.

[తి-మొ-౧౬-౨]. పార్ వణ్ణుమడమడేపనిన న్నామలర్ క్కిల్లత్తి | నీర్ వణ్ణున్దార్వక త్తిలిరుక్కైయై మున్న్ది సైన్దవనూర్ |

కార్ వణ్ణుముతుమున్నీరగ్గడన్ద తై తలశయన | మారెణ్ణు నెళ్ళుడైయార్ పరెమ్మైయాళ్ళారే ||

తాత్పర్యము.—నిత్యసూరి నిర్వాహకుడవై తేజోమయమైన పరమపదమందు వేంచేసియున్న జ్ఞానశక్తి సంపన్నుడవైన ఓ! స్వామీ! నిన్ను నామనస్సులో స్థిరముగానుంచుకొని యనుభవించుచు ఆనందించుచున్నాను.

మూ.—ఉకన్డేయున్నై యుళ్ళుమెన్న్దుళ్ళ తకమ్బా | లకన్దానమర్ న్దేయిడజ్గోణ్డవమలా |

మికున్దానవకమార్వకలమిరుకూఱా | నకన్దాయ్, నరశిగ్గమతాయవురువే ||

ఆ.—(ఉకన్డే) ఎన్నుళ్ళేవుకున్దరుళినవున్నక్కైయమ్ తెయలైయు మెన్నెళ్ళుకన్దుకొన్దునుసన్దిక్కు, ఇతుకారణమాక నీమికన్దుమ్ ప్రీతనాయ్, ఉన్నైక్కాణ్ణుమెత్తాయాలే కలగ్గిన వెన్నెళ్ళు తెలియుమ్బడి యెన్నెళ్ళై యెన్ద్రైక్కు మిడమాక కొన్దొల్లొళి నా యెన్నితార్.

అన్వ.—అకన్దాన్ అమర్ న్దు ఇడక్కొణ్డు (౩) అమలా మికుమ్ తానవక (౬) మారుప్ప ఆకలమ్ ఇరుకూణా (౯) నకమ్ తాయ్ సరశిగ్గమతాయ (౧౨) ఉరువే ఎన్నుళ్ళుత్తు ఆకమ్బాల్ (౧౫) ఉన్నై ఉకన్డే ఉళ్ళుమ్. (౧౮)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, హృద్యనాయ్ కొణ్డెన్నెళ్ళిలే యిరున్దువిరోధినిరసనశీలనానవున్నై యెన్నక వాయకన్దనుభవియానిన్వతెన్దిటార్.

అకవాయిలే, పారున్ది, ఇడక్కొణ్డు, (౩) అతుతానే ప్రయోజనమాక విరున్దు ఉజ్జ్వలిస్వభావనాయ్, ప్రబలమాన దుర్బలత్తేయట్టి తిరున్దమెక్కు నూచకమెన్నలామ్బడి పరబలభుజబలజ్ఞతాలేమిక్కు, అమరనానహిరణ్యనుడైయ, (౬) మర్ పత్తిలే, పెరియశుడన్డై, ఇరుకూఱామ్బడియాక, (౯) నఖుత్తై, త్తావుమ్బడిపణ్ణిన, నరసింహమాన, (౧౨) రూప తైయొడైయవనే! ఎన్నుళ్ళుత్తిక్, అకనాయాచతు, (౧౫) శున్నై, ఉకన్డే, అనుభవియానిన్వతు. (౧౮)

అర్థము.—లోపల అమరియుండి విశాలముగా వేంచేసియున్న (౩) ఉజ్జ్వలిఃపదా! మిక్కిలిబలిష్ఠుడైన (హిరణ్య) అమరనియుక్కు (౬) పక్షస్థలమందున్న ప్రదేశమును బద్దలగునట్లు (౯) నఖములను స్పృశింపఁజేసిన నరసింహమైన (౧౨) రూపముగలవాఁడా! నాన్మోదయ మయొక్క ఆన్దఃప్రదేశము (౧౫) నిన్ను సన్తోషించి ధ్యానించును. (౧౮)

ఈ.- ఏమామ్బట్టు. తూణితేతోల్ శ్రీ ప్రహ్లాదనుడై య వార్తియై త్తీర్ త్తావ్వులే తమ్మార్తియై త్తపడియై యనునట్టి తేతుకితార్.

(ఉకన్డేయై నై యుళ్ళుమ్) పిరిన్దుక్కేళతోడే తలై క్కట్టుముకప్పన్చిక్కే, ఏకరూపమాక పున్నై యనుభవి క్కుమ్మడి. (ఎన్నుళ్ళత్తు) * ఎణ్ణేకొణ్ణిశి నైయుడై తాన వెన్నుళ్ళత్తు. (అకమ్బాలకన్దా) ఉళ్ళుక్కుముళ్ళే. ౧ “ఉళ్ళు భావి” ఎన్నుమ్మడియే ఓమర్ పిళన్దవిడమెజ్జుమ్ మఱుననై యమ్మడి. (అమర్ నే) తన్నేతాకవత్తభినివేళత్తై పుణ్ణి. (ఇడన్దొణ్ణి) అనకాశముళ్ళ విడమెజ్జుమ్ తానేయామ్మడినితైన్ద. (అమలా) ఇవ్విరుప్పకన్దన్వళుకొరుప్రయోజనత్తై క్కణ్ణిశి నైట్టిక్కే, ఒరుపేతువై ప్పల్ శ్రీయుమన్చియేయరుక్కై. “ఎణ్ణేకొణ్ణిశి నై య తాయ్” ఎన్దై సాధనమాక నినై శిరుక్కిట్టిల్. (మికున్దాననక) ప్రాతికూల్య త్తిలోరళివిల్ నిలాతదాననక. తన్నై యిల్లై శేయ్ కై యన్చిక్కే, తన్ను యిల్లై యిలే నల్లిన్దవ; ౨ “జ్ఞానీత్వాత్తై వ” ఎన్నక్కడవతితే. (మార్వకలమిరుకూతానకన్దాయ్) అకన్దమార్వానతం ఇర్ణుకూతామ్మడివణ్ణనల్ల నఖత్తై యుడై యవనే! నకత్తాయె నిటనల్లోల్ శ్రే మెల్లోల్ శ్రాక్కి క్కిడక్కిటటు. (నరళి జనుతాయపురువే) ౩ “నడైకరూపరూపాయ” ఎన్నిటవిగహత్తైయే! ఇప్పడికొళ్ళత్తు; ఇర్ణువడినైక్కొళ్ళువతే! ఇత్తాళళొల్లి శ్రీ ద్రాయీల్ శ్రేన్నెన్నిల్; ఆశ్రితరుడై య ప్రతిజ్ఞానమయ త్తిలేవన్దతోల్ బుమవనాకై యాలే, నూణితేతోల్ శ్రీ నావ్వులే వన్దతోల్ శ్రీ, హృదయావకాశముళ్ళవిడమెజ్జుమ్ పుకున్ద, కమర్ విళన్దవిడమెజ్జుమ్ సీర పాయ్ చ్చురూపావ్విలే, నిరమ్మవెన్నై యనుభవిప్పిత్తానెన్దెతార్.

2.

౧. ౧॥ ఏమామ్బట్టు (ఉకన్డేయై త్తాది. “ఇరుకూతానకన్దాయ్ సరళిజనుతాయపురువే” ఎన్దై క్కటాక్ తవతారికై తూణితే యిత్తాది).

ఏకరూపము (పిరిన్దుక్కేళి). వివరణమ్ (ఉళ్ళుళావియిత్తాది). “అమలా” ఎన్దతుక్కు భావమ్ (ఇవ్విరుప్ప క్కిత్తాది). స్థితిప్రయోజనమాక పుమ్, నిన్దేతుకమాక పుమిరుక్కై - అమలత్వమావత్తై పడి. “ఒరుపేతువైప్పల్ శ్రీ యన్చిక్కే” ఎన్నిటతే; “ఎణ్ణేకొణ్ణిశి నై య తాయ్” ఎన్దతుసాధనమన్దో వెన్న (ఎణ్ణేకొణ్ణివిత్తాది). మికునియై తాలేయెన్ద (ప్రాతికూల్య త్తి లిత్తాది). ఏతద్వివరణమ్ (త్తిలోరళి విత్తాది). తాననక - దాననక. ప్రహ్లాదనుయిర్చిలైయో వెన్న (జ్ఞానీత్తిత్తాది). “ఉదారాస్సర్వవైతే జ్ఞానీత్తాత్తైవ మేముతమ్” ఇతి శ్రీ తానూమ్. నకత్తాయెన్దాలమ్మో - నకత్తైయుడైయవనెన్ద కాట్టుమెన్న (నకత్తాయెన్నిట విత్తాది). హర్షభావమ్ (ఒరుకరూపేత్తాది). “ఒరుకరూపరూపాయ విష్ణువేసర్వజిష్ణవే” ఇతి శ్రీ విష్ణుపురాణే. “సరళిజను” ఎన్దతుక్కు భావమ్ (ఇర్ణిత్తాది).

నూణితేతోల్ శ్రీ త్తభావమ్ (ఇత్తాది విత్తాది). ఇత్తాలెన్దతు - ఇప్పాట్టాలెన్దపడి మికున్దానననెన్ద తొడజ్జి, ఉరువే-ఉకన్డేయై నై యుళ్ళుమ్మడియెన్నుళ్ళ త్తకమ్మలెన్దతొడజ్జి, ఏత్తుకితారిత్తన్వయః.

2.

ప్ర.తి.—ధగవర్ణితాయామ్ “ఉదారాస్సర్వవైతే జ్ఞానీత్తాత్తైవ మేముతమ్! ఆశ్రితస్సహియక్తాత్తమామే వానుత్తమాంగతిమ్”. — శ్రీవిష్ణుపురాణే “ఆవికారాయశుద్ధాయ నిత్యాయపరమాత్మనే | సదైకరూపరూపాయ విష్ణువేసర్వజిష్ణవే ||”
మణివాళమామునికళ్ తిరువడికళేరణమ్.

తాత్పర్యము — అశ్రితబలవిరోధియైన హిరణ్యానురుని తనసఖములచే జీర్ణినసరసింహరూపియైన ఓ! స్వామి! ఆశ్రితములభండవై న నీవు నాహృదయమందంతట వ్యాపించి వేంచేసియుండి నన్నానన్దింపించుచున్నావు.

2.

౧౦౦ తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౮ - పా - ఉరువాకియ వాళ్యళానణ్ణళ్.

మూ.—ఉరువాకియ వాళుశమయ్యట్టెల్లామ్ | పొరువాకినిన్టానవనెల్లాప్పొరుట్టుమ్ |

అరువాకియ వాళియైత్తేవర్కట్టెల్లామ్ | కరువాకియకణ్ణనై క్కణ్ణకొణ్ణేనే ||

౮||

౩.—(ఉరువాకియ) వేదబాహ్యమాన పట్టుమయ్యళిల్ నాళ్ళు కాళపడిపరివారిత్తు, సర్వాత్త హతనానతనై యైనక్కుక్కాట్టి యరుళినవనై, నాళ్ళ కాణవుమ్ పెన్ద్రో నెన్దితార్.

౮.

అన్య.—ఉరువాకియ అళుశమయ్యట్టెల్లామ్ పొరువాకి (3)నిన్టానవన్ ఎల్లాప్పొరుట్టుమ్ అరువాకియ (౭) అత్తిమై తేవర్కట్టెల్లామ్ కరువాకియ (౯) కణ్ణనై కణ్ణకొణ్ణే (౧౧).

—

పన్న.—అనన్తరమ్, సర్వాన్తరాత్తావాయ్, సర్వకారణభూత వాయ్, సర్వసులభ నాన వునై క్కాణప్పెన్ద్రో నెన్దితార్.

ఆపాతప్రతీతియి లొన్టపాళే యరుక్కక్కడవతాన, చార్వాకబౌద్ధక్షపణవైశేషికసంఖ్యపాశుపతిరూపమాన బాహ్యసమయ్యళాళుమ్, ౧ “అణువక్షేచ్యమయముమతీవగునిలైయనై” ఎన్దిటపడియే ప్రతిభటనాయ్కొణ్ణు, (3) అప్రకమ్మయినాయరుక్కమవ నాయ్, సమస్తపదార్థభుక్తుమ్, అన్తరాత్తావాయ్కొణ్ణు, (౭) ప్రధాననాయ్, బ్రహ్మదిదేవర్కళుక్కడజ్జ, కారణభూతనాయ్, (౯) ఆశ్రితరక్షణార్థమాక కృష్ణనాయవతీతవనై, క్కణ్ణసుభవిక్కుప్పెన్ద్రో (౧౧) పారు - ఎతిర్.

౮.

అర్చము.—(పరిశీలింపనప్పుడు) ఒకకాస్త్రమువలెనున్న జైనబౌద్ధాదిమతములచేతను అవిచాల్యముగా(2)ఉన్నవాడును సమస్త పస్తువులకును అంతరాత్తయైన(౭)ప్రధానుడును దేవతలందరికిని కారణభూతుడైన(౯) శ్రీకృష్ణుని సేవించితిని (౧౧).

౮.

ఈ--ఎట్టామ్బట్టు. సకలపదార్థభుక్తు మన్తరాత్తావాయ్, బ్రహ్మదికళుక్కుక్కాణభూతనానవనై క్కాణప్పెన్ద్రో నెన్దినియరాకితార్.

(ఉరువాకియ వాళుశమయ్యట్టెల్లామ్) ఆపాతప్రతీతియిలొన్ట పోలేయిక్క, శిలవల్లై విధిప్పతు, శిల వల్లై సమేధిప్పతు, సమీధపరిహారతై చ్చొల్లువతాయ్కొణ్ణుపదేళిప్పారుమ్ కేట్పారుమాయ్ప్పొరుకిటి బాహ్య సమయ్యళళెల్లావల్లై ధ్రాళుమ్, (పొరువాకినిన్టానవన్). పొరువెన్ట - తిణై. అవల్లై త్తొల్తనై యిల్లై శెయ్యున్దెల్లైత పడి అప్రతిహతనాయ్నిన్టాన్. (ఎల్లాప్పొరుట్టు మరువాకియ వాళియై) సకలపదార్థభుక్తు మన్తరాత్తావాయ్ నియమకత్వత్తాలే ప్రధానమునానవనై. (తేవర్కట్టెల్లామ్ కరువాకియ) బ్రహ్మదిదేవర్కళుక్కెల్లామ్ కారణ భూతనాయ్శివనై. (కణ్ణనై) కార్యజ్ఞళితై యెన్టుక్కుత్తాన్ కార్యమానననై. (కణ్ణకొణ్ణేనే) అవతారిత్తున్కుప్పిత్తాడరాయిక్కు (కణ్ణకొణ్ణే) ఎన్దితారిత్తే; ప్రేమార్ద్రచిత్తర్ క్కెన్ట జ్ఞాణలామ్, అవతారి సమకాల త్తిలుము

జీ-అ || ఎట్టామ్బట్టు (ఉరువాకియవిత్వాది). “ఎల్లాప్పొరుట్టు మరువాకియ - తేవర్కట్టెల్లామ్ కరువాకియ కణ్ణనై కణ్ణకొణ్ణే” ఎన్ట పదజ్ఞళిక్కుటాక్షి తవతారికై (సకలపదార్థభుక్తుమిత్యది).

“ఉరువాకియ వాళుశమయ్యట్టెల్లామ్” అమృతయిత్యయిరుక్కాణవాళు శమం క్కెల్లావల్లై యిక్కు మెన్టుదైబ్బావమ్. ఆపాతప్రతీతి చ్చొల్లుకీ సమయ్యళళుక్కుకేతెన్న (ఆపాతేత్వాది). ఉరువాకియ - ఆపాతప్రతీతియిలొన్టపాళే యరుక్కిటపెన్ట శబ్దార్థమాకవునాన, పొరువాకినిన్టాన్ - తదైయాయ్నిన్టాన్. ప్రతిభటనెన్టపడి. “అదై” ఎన్టత్తొల్ భావమ్ (అవల్లై త్తొల్తనై). అప్రతిహతనాయ్ నిన్టొయవతు - ద్విధప్రమాణసిద్ధ నాయ్నిన్టొగ్. మెలే “ఉరువాకియ” ఎన్ట - కారణత్విష్ణోల్లకైయాలే, “అతియై” ఎన్ట ప్రధానవైచొల్లుకీటతు. కరువెన్ట - గర్భమాయ్, అత్తాలే - కారణత్విష్ణోల్లకీటతు. కారణత్వమేయాకిల్ సౌలభ్యమిలైయోనన్న (కార్యజ్ఞళితైయత్వాది). ఒన్టుక్కు-వనుదేవర్ క్కు. (కణ్ణకొణ్ణేనెన్దితారిత్తే) ఎన్టవనన్తరమ్, ఇతుక్కుక్కరత్తెన్దెన్ద్రో ఎన్టకూట్టుపడు,

(౨౬) తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౧ - పా - కణ్ణకొణ్ణు వ్యాఖ్యానము. ౧౦౧

ఈ.-కాణవైణ్ణ తుశిశుపాలాదికళుక్కు. బాహ్యసమయజ్ఞతాలపిచాల్యనాయ్, సర్వాస్తకాత్తావాయ్కొణ్ణసర్వసయ న్నావాయ్ బ్రహ్మాదికళుక్కు ముత్తానకనాయరున్దునైత్తు అశ్రితసులభనావనై కాణపైల్ శే నెన్దితార్. ౮.
శీ-అ॥ పాపైనిగమిక్కితార్ (బాహ్యత్యాది) ౯.

అ-అ-వి ॥ ఆకర్ వశ్యనానతా, కర్ వశ్యరోదుసజాతీయనాయ్, అప్రాకృతికవ్య సంసాన తైయితరజాతీయమాక్కిన్దవతెరి త్తా నెన్దుమ్, తా జన్మతైయనుసన్దితారుడైయ సన్మత్తానక మవనెన్దుమత్తికై - కాణ్ణ అక్తయాశే, పితృహారాన తమమ్మహిమమ్. సముకాలత్తిలుమ్ శిశుపాలాదికళు క్కిణ్ణియక్కు. డా తెన్దితార్. ౮.

తాత్పర్యము.-సకలపగార్థములను సన్దర్శింపియై, బ్రహ్మదులకుఁ గారణభూతుడై కుద్యమల కప్రకంత్వంబుడై నర్వసులభుడైన శ్రియఃపతిని నేనునేవించితిని. ౮.

మూ.-కణ్ణకొణ్ణు నెనశే నెయారక్కళిత్తు | పుణ్ణైవినై యాయినపత్త్రోడటుత్తు |

కొణ్ణైర్క్కముత్తుణ్ణుచ్చిన్నాలై కళి తొన్నేన్ | అణ్ణ తమరర్ పెరుమానడియేనే ॥ ౯॥

ఆ.-కణ్ణకొణ్ణు) ఇప్పడికణ్ణైర్క్కణ్ణుకొణ్ణు అవనైయేత్తివుమ్ పెత్త్రోడెన్దితార్. ౯.

అన్య.-ఎకొకన్ ఇన్దై ఆర (౧) కణ్ణకొణ్ణు కళిత్తు ప్పణ్ణై (౨) వినైయాయిన పత్త్రోడు అటుత్తు (౩) అణ్ణత్తు అమరర్ పెరుమాన్ అడియేక్ (౧౨) కొణ్ణైర్క్క అముత్తుణ్ణు కొన్దాలైకళి (౧౩) తొన్నేన్ (౧౪). ౯.

సన్ని.-అనన్దరమ్, ఎన్నుడైయిస్వరూపాను రూపమాకకొణ్ణునుభవిత్తు విరోధియజ్ఞున్దు, వ్రాప్యభూతనానకన్ పియిత్తితే భగవతర్ కుళుభోగ్యమాన్బుడి వాచికిచ్చిత్తా, రమ్బుణ్ణుప్పెత్త్రోడెన్దితార్.

జ్ఞానప్రేమాశ్రికమాన ఎకొ కణ్ణై, ఇరణ్ణుమ్, ఎయిఱుని తైయిమ్బడి, (౩) కణ్ణకొణ్ణు, కళిత్తు, ఇన్దస్వరూపజ్ఞానమడియాక అ నానిసిద్ధిమాన, (౪) అనాత్మార్థమమకారావ ను సువిరోధికతైయిమ్, సవాసనమాక, ప్పొక్క, (౫) పరమపదత్తితే, * అనుచ్చిలు మురుగ్గొకళుశిషి మాన వ్రాప్యభూతమగు, నిత్యకవిగరనాననాన్, (౧౨) అవనడియార్క్కు, * కన్దనుభవిక్కులామ్బడి, శబ్దసన్ద ర్భూతమానవాచిక కణ్ణైర్క్క, (౧౩) ప్పణ్ణి నేన్. (౧౪) ఇప్పట్టిల్ - మన్ద్రొత్తిల్ ప్రధనుపదార్థమాన స్వరూపజ్ఞానతైయిమ్, మధ్య ముపదార్థమాన విరోధినిస్సృయైయిమ్, పరమపదార్థమాన కైత్తన్ద్ర ప్రతిసమ్బుత్తిత్తియైయిమ్, కైత్తన్ద్ర ప్పణ్ణివేషతైయిమ్, మన్ద్రొత్తి అత్తిన్ద్రమాన తిన్ద్రయశేషత్తియైయిమ్ ఇన్ద్రోత్తియైయిమ్.

అర్థము.- నాన.మనముల గిష్టవ్యయ పూర్ణ మగునట్లు (౩) నేవించి సంతోషించి అనాదియైయున్న కర్తములనన్నింటిని సవాసనముగా భరించి (౫) పరమపదముండలి నిత్యమూదులకునామియైన శ్రియఃపతికి దాసుడనైన నేను (౧౨) శ్రీవైష్ణవులకు (భగవదనుభవము నెడి) అన్యులపానముఁ జేయునట్లు శబ్దసందర్భరూపమైన తిరువాయ్మొళిని (౧౩) చెప్పితిని (౧౪). ౮.

ఈ.- ఒన్బతామ్బట్టు. తనై యనుభవిక్కు ప్పెత్త్రు. అతుక్కుమేలే, శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు భోగ్యమా మ్బడి తిరువాయ్మొళి పాడవుప్పెత్త్రోడెన్దితార్.

(కణ్ణకొణ్ణు) “నానత్తైప్పన్” ఎన్దవిడాయెల్లా శ్లెడక్కాణపైల్దు. (ఎకొకణ్ణైయార) “కాణక్కరుత్తు మొకకణ్ణై” ఎన్దకణ్ణై విడాయ్కెడ. (కణ్ణైయార్-కణ్ణకొణ్ణు) కలియర్ “వయితార్వణ్ణు” ఎన్నుమాప్పొలే. (కళిత్తు)

శీ-అ॥ ఒన్బతామ్బట్టు (కణ్ణకొణ్ణిత్యాది). (కణ్ణకొణ్ణైకొణ్ణైయారక్కళిత్తు - తొణ్ణైర్క్కముత్తుణ్ణుచ్చిన్నాలైకళి తొన్నేన్” ఎన్దపదజ్ఞైక్కటాక్షి త్తవతారిక (తనై, యిత్యాది).

కణ్ణెన్నా తే “కణ్ణకొణ్ణు” ఎన్దతుక్కువాసనై (నానత్తైప్పిత్యాది). “ఆర” ఎన్దతుక్కుర్థమ్ (కలియరిత్యాది). కలియర్-పశియర్.

ఈ.-మఱుకొన నెఱుకొనఁ బుత్తు. (పడ్డవిని యాయినవల్ గొడ్డఱుత్తు) ఇచ్చకప్పుకిడై చ్చునరాన (ప్రాకనకర్తజ్జలై ననానన
మాక పోక్కి. (తొడ్డొక్కము తుడ్డొచ్చునాల్ కళిలొన్నేక) ఎన్న శ్రమమని కే, వైష్ణవకళుకు ముఁకారకనాక
పెళ్ళి శ్రేక. నానుముడ్డలు, ఎక పరికరముమోడిచిత్తు, ఎక బద్ధకళుకుమ్ పరున్డడవల్లెనానేక" ఎన్నానై ప్పొలే.
(తొడ్డొక్కము తుడ్డొచ్చునాల్ కళిలొన్నేక) తదియ శేషత్వ పర్యంతమాన పేర్లై ప్పెల్ల శ్రేక. పేర్లై పేర్లై న్నక సమురున్డపడియా లే
ఇత్తు తాన్డొన్డొయిన కై ప్పెల్ల శ్రేకమాక వద్దతొన్డొ. (అడ్డొత్తుమరి పేరమాచడియేనే) సర్వేశ్వరనా లే విషయిక్కు
తనానేక.

జి.ఆర్. ఆర్ - పూర్ణనాథ. పద్మి - వ్రాతసమాధ. పగ్గో - వాసనయోధు. ఇడెద్దువర్ - ప్రతిబద్ధు. వాసానుష్ఠాన -
 'కణ్డకాణ్డ' పద్మపత్రి (ఎకకణ్డకాయాచకాళిత్) పద్మపత్రి (ఎకపరికరము మిత్యాది). 'అండ్రిక్కు ముత్తుణ్' పద్మ
 పత్రి (ఎకపద్మకాళిత్) పద్మపత్రి (అమియమేమేమేత్యాది). అతావను - వాచికకైద్యుర్వబ్ధిపైలో నేన్దికరుత్తు.
 మేలుకువకాళిత్ (ఎకపాతేనీరకాళిత్). తానోనియాచకపత్రి - స్వయత్నములవన సాధనకు. అద్వైతమర్పేమమానదీయేక -
 కళికాపత్రి - ఎకకణ్డకాయా - కణ్డకాణ్డ - పద్మయోజ్జ్వలకణ్డ పాల్కళి పాల్కళి నిత్యసంధ్యం.

తాత్పర్యము.—శ్రీయశస్తి సంప్రార్థముగా యథామనోరథమునుభవించి సంతోషించి, ప్రాచీనపుణ్యస్థానములకు పుణ్యములను సమీక్షించి, భోగ్యులైన శ్రీవేంకటేశ్వరుని నభిషేకించి సంతోషించుటయు తిరువాయ్మొలైని జేసికొని.

మూ : - అశ్వయానివశ్యవశాక్రమణీ శేష్యమ్ । నక్షత్రానైవైపుకభ్రక్ష్యేత్యుత్పత్తి ।

సైబియానె, కుక్చామిలకమళిక | వజియానె, అజ్జియేనుయ్ వాతా ||

ఆ.—(అడియానివ) పెరియతిరువడి, తన్నిరువడికిల్ శెయ్యప్ప వృత్తిక శ్లోహవర్ మైయమ్, ఎన్నెయిట్టు, నిర్మేతుకమాక
 చెయ్యవత్తుక్కొట్టగుళినా సెరువనై యాశ్రయిత్తునానుయ్యప్పడియే! ఎన్ఱితార్,

అవ్వ:- ఇదిగా అడియాగా ఉన్న (1) సగ్గు అర్ అడుక్కో (2) లేయ్యుపై నడియ్యుపై నిశ్చై (3) పుక్కో అమ్మ అడుక్కో (4-5) పుక్కో అడియాపై అడుక్కో (6-7) సగ్గు అడుక్కో అడియాపై (8) అడుక్కో అడియాపై అడుక్కో (9-10).

రాజ్ కారో, — పద్యరసము, పునరుత్పత్తి, ప్రత్యేక-విశేషములను నిరూపించునట్లు యజ్ఞయ పరిశిష్టాది నాను బహుత్వగ్రహణము జరుగవలయును.

అవకాశమును పుట్టి పోషించుట, ఎత్తుతిరువులకు వెళ్ళి (3) నామ, పరమార్థ మాన, కృపైత్యు (4) స్వస్థి సత్తా చేయి తో, విష్ణుత్వోద్యోగమును చేపట్టి తన వారిని పిల్వయుడై యు పురుషునాయ, ఇంద్రియములకు సురూపమాన, (5) శివ సౌందర్యభాసన ప్రభువును మానవై యైయుండెను నాయ, విరుక్షణమాన, కీకైయుండెను, (6) పెరియగిరువడియై, రత్న శ్రవణైకుక్కడియాక పుండెను నాయ, అన్యార్థ మానమానమునై పువారావల, (7) లొకతై, అశ్వికాణ్డ, నిరువాక వస్తువునై, శకమాన తిరువడియై యుండెను నై (8) క్రిష్ణ ప్రకాశతిమాన శేషత్వస్వరూపతై యుండెను నాక, ఇట్టివిక్రమై యుండెయే! (9).

అ.ము. — ఇతఁడ (మనకు) దాసుఁడు అని (3) నావిషయమై పూర్వమైన కనుగ్రహము (4) చేయఁచునగునాఁడును పరిపూర్ణమైన (5) కీర్తిగలవాఁడును నుందరిమైన తెక్కలుగల (6) గరుత్మంతుని ధృజముగాఁగలవాఁడును సజ్జీవములేక (యోగ్యా యోగ్యనిరూపణము చేయక) (7) లోకములను కొలిచిన శ్రీపాదములుగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతిని (8) పొంది దాసుఁడనైన సేను బజ్జీవింపినవిధము (9).

ఈ.- పతామ్యట్టు. ఇప్పడియవనై పెళ్ళుకృతార్థనానే న్నిటార్.

శీ-ఉ॥ వత్సాహ్లాదం (అశ్వయునిత్యాది). “అశ్వయునిత్యాది” అశ్వయునిత్యాది (అశ్వయునిత్యాది).

ఈ. - (అడియాసివనెస్టు) "మేల్ పడ్డప్పుకుకీటవాదాగ్యవ్ (వాప్తమ్) ఎట్టొల్లుకై కాక, "అడియా" ఎట్టొల్లు పేరై యిట్టొల్లు ముట్టొల్లు పుకరి త్తొలు. (ఎనక్కారకుల్ శేయ్యుమ్ నెడియానై) కొళ్ళుకీటవెన్నులనెట్టొక్క, తన్నుళవిత్తయవకరి త్తొన త్వేన్వొరై ౧ * అగుల్ సెఱువారడియారితే. పుత్రిర్ కళి మ్మ అంశ మెయితేయుళుతు; ఎల్లావత్తొనెఱుమ్ కు లెండ్లొ అగుల్ కు-మతే యడియార్ తు. పిల్లైయకళి బ్రహ్మరాయర్, "భట్టరై నమాదాన మ్మత్తొవే అర్" ప్పొ, "అగుల్ ముగిరియెమ్" ఎట్టొననై నరక్కట్టినారాయ్, "అననై త్తిరువుత్తి త్తే విషయాకరి త్తొన ప్పొ" ఎమ్మ మ్మత్తొప్పొ; అవనునెనన్ శిలవారైకళై విడ్డప్పత్తొయ్తు, తిరువుళముమ్ ప్రసన్న మాయుక్కిట ముగిలే; "ఇనచుడ్డె య నైచ్చనత్తొమరుక్కుమ్మడి తిరువుళమ్మత్తొబ్బియై క్కెయ్డే" ఎవ్వార్ తాయ్: "శొల్లవే ణమో" గెల్లదానరైకళి త్తొ" ఎత్తుతొడక్క మాక, ఇప్పట్టై యుళిచ్చెయ్తార్. (అరరుల్ శేయ్యుమ్) సెఱుకీటవెన్నుళవిత్తొమ్మక్కే, తొగిలెత్తుళవిత్తొ త్తొ. తనక్కళవుతానెన్నెన్న; (నెడియానై) "సర్వేత్వర" ఎమ్మ మ్మత్తొ. (నెట్టొయ్తొక్క) ఇత్తుత్తొ నానిచ్చి నుపపాదిక్క వేడ్డి యిమనత్తో, కట్టిక్కొడ్డిక్కిట కొడియిలే త్తెరియొత్తో. తొన్వొరైకళి గెలవ్రైయై యుడై యనాయ్, సెంస్తర భగవదనుభవత్తొలే దర్శనీయమాన పేషత్తెయ్ యనా యారుక్కొల పరిమతినుడియై భవమాకవుడై యవనై పరియతినుడియై విషయాకరిత్తొవ్వులే యెన్వొమ్మ యుళిచ్చివన. ఇప్పుడి విషయా కరిక్కేక్కు ఇత్తలై యిలెన్న నన్వెయ్డెన్నెల్; (కున్టామలులక మున్దనడి యొన) నుణుళుణ నినుపణమ్మత్తొ తే తిరువులకళన్దరుళినావ్వులే, నిర్దేతుకమాక వెన్డితార్. ఓరిడియన్లుడై యొన భొమిప్పొల్ల ముగ్గుకొడ్డ తిరునడికళై యుడై యవనై. త్తొ పెరుమైయెయ్, సొలభ్యత్తెయ్ ఎన్వొమ్మ యుళిచ్చి త్తొ. (కొడ్డియై నుయ్దపాతే) శేషత్వమ్ మేతువాక వుజ్జివి త్తపడియె. శేషత్వజ్ఞానత్తుక్కి త్తొ ప్రయోజన ముగ్గు?.

[illegible]

తాత్పర్యము. — నన్ను తనదాసునిగా నెంచి నాయందుఁ బూర్ణానుగ్రహముజేసిన సర్వాధికుడై సంపూర్ణకీర్తిగలవాడై గరుడ
ధ్వజుడై నకలజగత్తును గొలిచినవాడైన శ్రీయంపతిని యాశ్రయించి కృతార్థుడనైతిని.

౧౦౪ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౪ - తి- మైయార్-౧౧-పా-అతామతయానై వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.-అతామతయానై యడర్ త్తనన్టనై | చేతార్ వయల్ తేక కురుమార్ చ్చడకోవన్ |

నూతేశొన్న పొరాయిరిత్తుళిప్పత్తుమ్ | ఏతేతరుమ్ వానవర్ తమిన్నుయిర్ కేల్ |

౧౧

అథ్వార్ తిరువడిక శే శరణమ్.

ఆ.- (అతామతయానై) ప్రతికూలనిరసనమ్మణ్ణినాప్సేతే యన్నడైయ దుఃఖతైయెల్లావ్ పోక్కి యరుళినవనైచ్చొన్న విన్నుత్తుమ్, వానవర్ తమ్ ఇన్నుయిర్ కేల్ తానవనైత్తరు మెనితార్.

౧౧.

తిరుక్కురు కైప్పిరాన్నిళ్ళొన్నిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ.-అతామతమ్ యానై (౩) అడర్ త్తనన్టనై శేటు అర్ (౬) వయల్ తేక కురుమార్ (౯) శడకోవక్ నూతేశొన్న (౧౨) ఓర్ ఆయిరత్తుళ్ ఇప్పత్తుమ్ (౧౫) వానవర్ తమ్ ఇక ఉయిర్ క్కు (౧౮) ఏతేతరుమ్ (౧౯).

ఽన్వీ.-అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కుళమక వితినుడైయ నిత్యసూరిభోగ్యతైయైయరుళి చెయ్ కితార్.

ఒరుకాలుమ్ మట్టుప్పడత, మద తైయై డైయ, కువలయాపీడమాకిటవానైయై, (౩) నిరసిత్తకృష్ణనైప్పల్, శేటు, మిక్క (౪) వయలైయై డైయ, అడ్డకియ, తిరునకరిక్కునిర్వాహక రాన, (౯) అథ్వార్, నూలునూతాక, చొన్న, (౧౨) —, ఆయిరత్తుళ్, ఇప్పత్తుమ్, (౧౫) నిత్యసూరికళుడైయ, ఉకన్, నెళ్ళిర శెట్ట, (౧౮) ఏతానిలుగ్గమ్. (౧౯) వానవర్ తమిన్నుయిర్ కేల్ తాన సర్వేశ్వరనైత్తరు మెనుమామ్. ఇతు - కలివిరుత్తుమ్.

౧౧.

వాదికేసరి అడ్డకియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.-ఎడతెగని మదజలముగల కువలయాపీడమును (౩) చంపిన శ్రియఃపతివిషయమై బంకనుంటి ప్రదేశములచే పూర్ణమైన (౪) పాలములుగల సుందరమైన కురుకాపురికి నాథులైన (౯) సమ్మాన్విత నూలునూలుగా సాదించిన (౧౨) అద్వితీయమైన వేయిసాళురములలో ఈపదిపాశురములును (౧౫) నిత్యసూరులయొక్క సరసమైన హృదయమందు (౧౮) ఎక్కును. (భగవదనుభవజనిత శైలిల్యమును ఇచ్చును) (౧౯).

౧౧.

ఈ. - నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళి త్తేభోగ్యతైయాతే నిత్యసూరికళో హృదయ తై నొవుపడుత్తు మెన్గితార్.

(అతామతయానై యడర్ త్తనన్టనై) ఒరునాళుమ్ మాతాతమద తై యుడైయ కువలయాపీడ శే నిగసిత్తననై. అత్తైనిరసిత్తాప్సేతే యెకవిరోధియై వ్సక్కినవనై. (శేతార్ వయల్) కువలయాపీడమోతాక, తిరునకరియిల్ వయలై యుగ్గువతు నడువతాక వైట్టాతేకిడన్దతు!. (నూతేశొన్న పొరాయిరమ్) కిట్టికిట్టియాక కొడుప్పానైప్పోలే, నూలునూతాక చొన్నపడి. భారతరామాయణాదికళిల్ కాణ్డపర్వాదిభేదమ్బాలే, ధరిప్పార్ క్కెళితామ్మడి

జీ-ఆ|| నిగమత్తిల్ (అతావిత్యాది). „ఇప్పత్తుమ్ తేతరుమ్ వానవర్ తమిన్నుయిర్ క్కు, ఎన్టవల్ తై క్కటాక్షి త్తవతారిక్ (ఇత్తిరు వాయ్మొళియిత్యాది). నిత్యసూరికళో హృదయ తై నొవుపడుత్తుక్కు హేతుమరుళి చెయ్ కితార్ (త్తేభోగ్యతైయాతేయెన్ట).

అటుకై - మాటుతల్, హర్దభావమ్ (అత్తైయిత్యాది). „యానై యడర్ త్తనన్టనై చేతార్ వయల్, ఎన్టపదచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (కువలయాపీడమోతానిత్యాది). ఇతు వ్యాఖ్యాతావికరసోక్తి. అతావతు - అభ్యుక్తైక్కరుత్తిణువరిల్ అథ్విరుళరాకమాట్టార్, అథ్వార్ క్కొరు తీణువరిల్ తిరునకరియిలుళ్ళార్ సత్తైయిన్టిక్కే యిరుక్కైయాతే యవురిల్ నయలుగ్గువారిలై; అకైయాతే, ప్రతిపక్ష మొనన వాతే సమృద్ధమానవయలైయై డైయ తిరునకరియైన్ „నూలు” ఎన్జితుక్కుభావమ్ (కిట్టియిత్యాది). కిట్టి-జాళిక్. నూలునూతాక చొన్నతుక్కు భావమే తెన్న (భారతేత్యాది). మతల్ అదిపదత్తాలే-భాగవతముమ్. ఇరణ్డామాదిపదత్తాలే - సున్నముమ్ శొల్లుకిటతు.

ఈ.-శెయ్తారెన్నె. ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి, నిత్యసూరికళ్ హృదయత్తెప్పగ్బుళుత్తుమెన్నుతల్; నిత్యసూరికళ్ క్కేతాన
పర్వేశ్వరనై త్తరుమెన్నుతల్.

oo,

వడకు తిరువీ త్తిప్పి శై తిరువడిక శ్లేశ రణమ్

శ్లో. ౨॥ “వానవర్ తమిన్నయిర్ కుక్కు - ఏతేతరుమ్” ఎన్నన్మయి త్తర్ణమ్ (ఇత్తిరు వాయ్ మొట్టయి త్యాది). ‘ఎటు’ ఎన్ను - ప్రహరమాయ్, క్కుడు పాడు. ఒరు వనోరు వకై యిలేయిడి పట్టాల్ ‘అవ నేణున్డాక’ ఎన్ను లొకత్తొర్ శొల్లక్కడవర్ కళితే ద్విత్వీయా ర్థుక్కు, ‘ఎటు’ ఎన్ను - వృద్ధాభిమానం, నిత్యసూరికళుక్కు ప్రధాన నానర ద్వేష్యర నైచ్చొల్లుకీటు. ‘ఉయిర్’ ఎన్ను - నెళ్ళు. ఇన్నయిర్ - ఉకర్ణ నెళ్ళు. ఆట్రామత గున్నయి త్యాది ర్థ్య పత్తుమ్ - వానవర్ త మిన్నయిర్ కుక్కు - ఏతేతరు మత్యన్మయిః. ౧౧.

00.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము. — సమృద్ధిమైన అరుణగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించినదై మాంచిన కువలయాపీడమును సంహరించిన సర్వే

90.

————— (*) —————

దమిడోపసిపత్నజ్జతియి లి త్తిరువాయ్ మొట్టి క్కానశోకమ్.

(మూలం) శీలాధికక్రియముగల్గినా దధానోఽపాస్త్యైశ్చితుం నదిశతిత్యతిమాత్రాన్మః ।

అగ్రాంతిక మపిత్తస్యకృపాకటాక్ష మద్రాక్షమిశమితిప్రజహర్షణశ్చే.

85.

పాద కేసరి అట్టుకాయమణి నాథ చ్యాయర్ తిరువడిక భేషరణమ్.

[illegible]

५४.

సాక్షాత్కారము. -- 'మొదట' ఆనెడు పురుషార్థము మొట్టిగా సమ్మాన్విష్టు, సర్వేశ్వరుఁడు, "సకలగుణసంపన్నురాలై పురుష
చాత్యగోతురాలై న ప్రేమిని తనవత్తునులమందే భరించియున్నప్పటికిని నాయభీష్టుమును జేయకున్నాడే" అనిమిక్కిలియాదుతలై, కింవాత
నానుభవ్యముని స్వప్నాకాశమునొంది "నేనిప్పుడు ఆసర్వేశ్వరునికిటాత్తుమునొంది వానినిసాక్షాత్కరించితిని" అనిప్రహృష్టులైరి. ౧౪.

58

ద్ర.తా.— (మైయాంకరుజ్జి) లక్ష్మీవతు స్వభావా త్వజనసులభతా పర్యతోద్ధారణాదే
 రుశ్చయత్వాత్సురాదే రఖిలపతితయా నాకినాంవృద్ధభావాత్ ।

స్వేహంహృద్వాసితాయా స్పృహసవశతయా తత్రచానక్తిభూమ్నా
స్వసామిత్యాదిబద్ధజగదవతిహరిశ్చేత్యభాణీచ్ఛతారిః ॥

८५.

అంము. - లక్ష్మీనాథ స్వభావాత్ - లక్ష్మీగలవత్తు పలమకలవాడగుటవలనను, స్వజనసులభతాపర్యతోద్ధారణాత్మకః - తనభక్తజనులకును సులభుడైయుండుట. గోవిందమునెత్తుట మొదలైనవానిచేతను, సురాజః - దేవాదులకు, దుర్యోధన్వాత్ - తెలిసికొనుటకశక్యుడగుట.

మూప్పిడ తూణితేతోలో చ్చిటుక్కనుక్కతవి నాప్పితే మాసనమాకత్తోలో శ్రీ త్తక్కరుణజ్జళైయనుభవిప్పిక్క, ఆతైయనుభవిత్తుప్పొవ్వు
రాణిణి మైయార్ కరుణజ్జియిలరత్తై, “మెయార్ కణ్ మామార్ పిల్ నున్నుమ్” ఎన్ఱుతోడజ్జియరుళిచ్చెయ్ తా రానై.

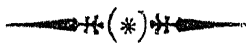
నామో. — (మెయ్యార్ కణ్ మామార్ పిల్ మన్నుద్దిరుమాల్) గొంతసిలేత్త జాయానలత్తే, వత్తనల త్తిలేనిత్యవాసమ్మణ్ణమ్మడియాయ్, అత్తాల్ క్రి
యినపలియాసనలై శ్శిర నై. (త్రేయాళ్ళోట్టడ నేకాణవెణ్ణి) ఆచ్చేర్ త్తియైక్కాత్తు ఊబ్బవల్లవాళ్ళొర్ కళోడేయనుభవిక్క వెణ్ణి. ఇత్తాల్ -
“మెయ్యార్ క రువణ్ణి” ఎత్తుతుడణ్ణి “ఉన్నైక్కాణక్కరుతు మెక్కణ్ణో” ఎత్తు ముతత్వాట్టైక్కటాక్షిత్తరులిచ్చియ్ తపడి. ౨. ౩. దేహి అత్తణం
గామం నేత్తొరనిమిమైరివ,” ౩ “అవప్పభ్యుచిత్తిప్పనందదర్శనమరూరితమ్” ఎన్నుప్పడియాయ్ ద్దిరువేక్షీత్తతు. (మెయ్యార్ కాతలవకా
నూప్పిక్కొట్టాకన్ద) యథావత్తానప్రేమతోడేమాప్పిట్టు, అప్పడియేకణ్ణుచ్చాప్పరాన. అత్తావతు - “కణ్ణయ్ నైక్కాణక్కరుతి” ఎత్తు
తుడణ్ణి “నన్దాతోట్టియే నెత్తు నానైప్పక” ఎత్తుమ్, “అత్తైక్కొట్ట వడినాయ్” ఎత్తుమ్, “కన్దనేయ్ నైక్కొట్ట మెన్నుళ్ళేత్తు” ఎత్తు
తుడణ్ణి “కొరొట్టమతాయవురునే” ఎత్తుమ్, “లేవర్ కక్కొట్టామ్ కరువాకియకణ్ణునైక్కొట్టాకణ్ణే” ఎత్తుమ్, “కణ్ణుకొట్టా” ఎత్తుతుడణ్ణి,
“అత్తొత్తమరొర్ పురమానడియేనే” ఎత్తుమ్, “ఉలకమశ్శనవడియైనై యడైవడియేనుయ్యనాచే” ఎత్తుమ్, ఇవదోదోలే ఆవదోదోలే వెలియి
య్ ద్దిరువే. (నూయ్ - పోతొవుయ్యుమే యిన్నయిర్) ఇప్పడి భగవద్విషయభక్తియైయుడైయ వాళ్ళొర్ తిరు నామత్తేయనునన్దిక్కపే
య్ ద్దిరువేత్తుమ్, విత్తులమనవాత్త వస్తు.

५४.

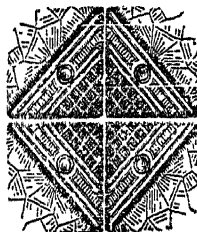
పెరియజీయర్ తిరువడిక శ్లోక రణమ్.

అత్తపర్వము. — నయనసౌందర్యముగల పిరాట్టినివక్ష స్థలమందు ధరించినశ్రీయఃపతిని సుదర్శనపాశ్చజన్యాది దివ్యాయుధములతోఁ జూడనశక్యమనంచి యుత్తరేమతోఁ బిలిచి వానిని సాక్షాత్కరించిన సమాఖ్యార్థ తిరునామములననుసంధించి లోకులుజీవించవచ్చును. చర.

ఒక్క తామ్మ తిల్ - నాలానిరు వాయ్ మొట్టి ముత్తీ ముత్తీ ను.

ಅಕ್ಕ, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳ್ಳಿ - ೨೪. - ೧೭೬.

శ్రీః.

ఆహ్వాన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి-బన్బ తామ్బత్తు - ఐన్దాన్దిరువాయ్ మొట్టి - ఇన్నయిర్ వ్యాఖ్యానజ్జళ్.

మూ.—ఇన్నయిర్ చ్చేవలునీరుజ్జూవిక్కిణ్ణిజై తనై | యెన్నయిర్ నొవమిమ్మిల్ శ్రేన్నిక కుయిత్పేడై కాళ్ |

ఎన్నయిర్ క్కణ్ణిపిరానై నీర్ వరక్కావుకిలీర్ | ఎన్నయిర్ కూవిక్కిడుప్పార్ కుమి తనై వేణ్ణుమో || ౧||

ఆ.—(ఇన్నయిర్ చ్చేవలుమ్) ఇప్పడియెమ్మెరుమానై ప్రత్యక్షిత్తాప్పోలే తిరువుళ్ళుత్తాళే విశదమాకవనుసద్దిత్తు, బాహ్యసంక్లేషత్తిలే ప్రవృత్తరాయ్, అతుకై వారామైయాళే, ఎమ్మెరుమానోడేకలస్ట పిరిన్దా, శోరుపిరాట్టియైప్పోలే యవసన్నరాయ్, ఆవళుడైయపాశురత్తాళే తమ్మడైయ వ్యసనతైప్పేకుకీటార్. ఇప్పిరాట్టితాళా, ఎమ్మెరుమానై ప్పిరినిరుక్కిజనమయత్తిలే శిలకుయిల్ కళుడైయ కూక్కురల్ కళై క్కేట్టుత్తనిరుళ్ళిక్కితాళా. ఎమ్మెరుమానా “ఎన్నై ముడిక్క వేణ్ణుమ్” ఎన్ఱుకోలి, ముడిక్కుమిడ త్తిల్ స్వవిశ్లేషత్తాలల్లతుముడిక్కపున్ద మైయాళే, విశ్లేషన్దాళ సంక్లేష తైయిట్టియకూడామైయాళే, విశ్లేషార్థమాక సంక్లేషిత్తు, పిన్నై విశ్లేషిత్తుజ్జాయ్కు, “ఇన్దవిన్దేషత్తా లుమ్ మడియాల్ త్తొయిల్” ఎన్నుమ్ శక్తైయాళే, “మన్విశ్లేష త్తిలుమ్ కొడితాన వెక గుణజ్జలైయవళుడైయ సన్నిధియలే శొల్లియన తై ముడియన్దోళ్” ఎన్ఱు శొల్లియిక్కుయిల్ కళైప్పొరవిట్టానెన్ఱు తన్నిలేశినిత్తు.

ఇక్కుయిల్ కళై నోకిరి, అవన్దిరునామజ్జలైచ్చొల్లికూ-వి యెన్నై నొవుశెయ్యాతేకొళ్ళుజ్జోళ్, ఇజ్జత్తనైక్కువిషయమున్దొప్పి ఎన్న, ఇక్కుయిల్ కళా “ఉన్నై నొవుశెయ్ కైక్కాకవో? ఆవనైనాజ్జో కూవుకిటతు” ఎన్న, అన్దాకిల్, అవనైవరక్కావుకిటికళా, ఎన్నై ముడిక్కవిశేకూవుకిటతు, ఎన్నై ముడిక్కుమైత్తి త్తనైపారిప్ప వేణుమో? వెన్ఱిటార్.

పన్నీ.— అజ్జాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీళ్ళే - మానసమాకవసరోక్షిత్తనుభవిత్తు ప్రీతరాసవర్, ఆవ్వనుభవాను రూపమక బాహ్యసంక్లేషత్తిలే యభినివేశవపిటన్ద; [౧] ఆనుభావ్యనాన సర్వేశ్వరమడైయ వాశ్రిత సౌలభ్యతైయుమ్, [౨] సౌశీల్య తైయుమ్, [౩] తన్ని బన్దనమాన వాకర్షకత్వతైయుమ్, [౪] ఆత్మర్యగుణాది యోగ తైయుమ్, [౫] అసన్యార్థత్వాపాదన తైయుమ్, [౬] అనుభావ్యమానవమయవశోభైయైయుమ్, [౭] శ్రేణిల్యజనకమానరూపనైలక్షణ్యతైయుమ్, [౮] అవసాదకరమాననామవ తైయైయుమ్, [౯] భోగ్యమానపుణ్డరీకాక్షత్వతైయుమ్, [౧౦] ప్రాప్యచేశవర్తిత్వతైయు మనుసద్దిత్తు, ఏవమ్మాతనానవనొడు యథామనోరధజలన్దపరిమాణ పెటాతవార్తిక్కుమేలే, స్వచ్ఛందపర్తికళానలాకిక పదార్థజుమ్ తద్గుణవిగ్రహాదికళుక్కు స్సారకమాక, అత్తాళేశిథిలరాయ్, గత్త్యన్దర శూన్యతైయాళే అవనుడైయ గుణానుసంధానత్తాళే ధరిత్తప్రకారతై, నాయకనాన విశ్వరనై ప్పిరిన్దాశోరునాయకి, తన్నాల్ దొమైయాళే “లౌకికమానపక్ష్యాదిపదార్థజ్జైక్కణ్ణాకిలుమ్ పోతుపోక్కుమైమ్” ఎన్ఱు భిసన్దివణ్ణి, పరస్పరసంశిష్టజ్జాయ్ రసిత్తుత్తిరికిటవనై యవనుడైయ సంక్లేషత్తుక్కుమ్ వడివుక్కుమ్ పేచ్చుక్కుమ్ స్సారకమాయ్కొణ్ణునలియ, అత్తాళేయొడుపట్టుప్పొలికణ్ణిరన్జినవళ్, పిన్నుమ్ పోక్కిణ్ణామై యాళే అవనుడైయగుణజ్జలైసర్దిత్తుధరిత్తపాశురత్తాళే యరుచ్చెయ్కిటార్.

అన్వ.—కుయిత్పేడైకాళ్ ఇన్నయిర్ శేవలుమ్ (౩) ఇన్నయిర్ నీరుమ్ కూవిక్కిణ్ణు ఇడు (౬) ఎత్తనై ఎన్నయిర్ నొవ (౯) మిమ్మిల్ శ్రేన్నిక ఎక ఉయిర్ (౧౨) కణ్ణి పిరానై నీర్ (౧౫) వరక్కావుకిలీర్ ఎన్నయిర్ కూవి (౧౮) కొడుప్పార్ కుమి ఇత్తనై వేణ్ణుమో (౨౧).

పన్నీ - ముత్తైక్కాళి, ఆత్తితములభ నానక్కన్లనై వరవక్రైయాతే ఉజ్జలిల్ నిర్జళక్రైత్తుమిల్లల్ ది యెన్నెసలియాతేకొళ్ళున్దోళ్ళెన్లు, శేవలీ శేవేరన్ద తలముయిత్తుడైకైత్తైప్పార్త్తు చ్చొల్లకిత్తాళి.

కుయిత్తుడైక్కాళి బహిశ్చరమాసప్రాణన్బరే భాగ్యమాయేధారకమాస, కేవలుమ్, (3) అతుక్కినియపుయిరాయ్ ఎన్నోడు ప్రీత్వసాజాత్వత్తయిడైయినరుమ్, ఒరువర్క్కారువర్ సంక్షేపార్థమాకవక్రైత్తుక్కొణ్ణు, ఎక్ సన్నిధియలే, (౬) మిక్పుమ్, ఎక్ ప్రాణ నాసతు, ఈడుగుముడ్కిడాక, (౯) అనత్తరరసమాససంక్షేపశబ్దలై వ్పణ్ణాతేకొళ్ళున్దోళ్ళ; ఎనక్కు, ధారకనాయ్పు (౧౨) క్కన్ల నాకతి, ఉంకాకనై, నిర్జళ, (౧౫) వరుమ్బడి అత్రిక్కిటిలికోళ్ళ; ఉజ్జళీకూపుతలాల్, ఎక్ ప్రాణనై, అపహరిత్తు, (౧౮) ఆప నుమ్మక్కొడుప్పార్ కుమ్, ఇత్తి నైవ్యాపారమ్, కేవలుమో! (౨౧).

౧.

అర్థము - ఓ! ఆడుకోకిలములారా! (మీరు) మంచిప్రాణమైయున్న మొగపక్షియు (3) దానికి మంచిప్రాణహతులైన మీరు నున్నందుచు ఇప్పుడు (౬) మిక్కిలి నాప్రాణము బాధపడునట్లు (౯) రతికూజితము చేయవలదు. నాయొక్క ప్రాణనాశుడై (౧౨) ప్రకృష్టమైన అపహరితుని మీరు (౧౫) వచ్చునట్లు పిలువకనున్నారు. నాప్రాణమును అపహరించి (౧౮) (దానికి) ఇచ్చువారికి ఇంకమింకాదా? (౨౧)

౧.

ఈ - ౧ “తొడ్డర్క్క ముతున్లచ్చొన్నాల్లైకళి శొన్నేక్” ఎన్దుకళి తనర్, తమ్ముడై య ప్రాణరతుణ్దుక్కు వ్యాఖ్యానం కావాలి. “తేవర్కట్టెల్లామ్ కరువాకియ కన్లనైక్కన్లకొణ్డేనే” ఎన్నోడు ప్రీత్వసాజాత్వత్తయిడైయినరుమ్, ఒరువర్క్కారువర్ సంక్షేపార్థమాకవక్రైత్తుక్కొణ్ణు, ఎక్ సన్నిధియలే, (౬) మిక్పుమ్, ఎక్ ప్రాణ నాసతు, ఈడుగుముడ్కిడాక, (౯) అనత్తరరసమాససంక్షేపశబ్దలై వ్పణ్ణాతేకొళ్ళున్దోళ్ళ; ఎనక్కు, ధారకనాయ్పు (౧౨) క్కన్ల నాకతి, ఉంకాకనై, నిర్జళ, (౧౫) వరుమ్బడి అత్రిక్కిటిలికోళ్ళ; ఉజ్జళీకూపుతలాల్, ఎక్ ప్రాణనై, అపహరిత్తు, (౧౮) ఆప నుమ్మక్కొడుప్పార్ కుమ్, ఇత్తి నైవ్యాపారమ్, కేవలుమో! (౨౧).

అర్థము - ఓ! ఆడుకోకిలములారా! (మీరు) మంచిప్రాణమైయున్న మొగపక్షియు (3) దానికి మంచిప్రాణహతులైన మీరు నున్నందుచు ఇప్పుడు (౬) మిక్కిలి నాప్రాణము బాధపడునట్లు (౯) రతికూజితము చేయవలదు. నాయొక్క ప్రాణనాశుడై (౧౨) ప్రకృష్టమైన అపహరితుని మీరు (౧౫) వచ్చునట్లు పిలువకనున్నారు. నాప్రాణమును అపహరించి (౧౮) (దానికి) ఇచ్చువారికి ఇంకమింకాదా? (౨౧)

అర్థము - ఓ! ఆడుకోకిలములారా! (మీరు) మంచిప్రాణమైయున్న మొగపక్షియు (3) దానికి మంచిప్రాణహతులైన మీరు నున్నందుచు ఇప్పుడు (౬) మిక్కిలి నాప్రాణము బాధపడునట్లు (౯) రతికూజితము చేయవలదు. నాయొక్క ప్రాణనాశుడై (౧౨) ప్రకృష్టమైన అపహరితుని మీరు (౧౫) వచ్చునట్లు పిలువకనున్నారు. నాప్రాణమును అపహరించి (౧౮) (దానికి) ఇచ్చువారికి ఇంకమింకాదా? (౨౧)

ఈ.- లొకికపదార్థజలవసుక్కు స్థారకమాయనలియ, అనన్దోన్ద్రాల్ నొవుపడుకిజపడియై అన్యపదేశతాళే వేళు కిదార్. ఎమ్మెరుమానొడే కలన్దుపిరిన్దా లోరుపిరాట్టి, తన్నాన్ద్రామైయాలే, అవనొడు పోలియాన పదార్థజలై క్కణ్డాకిలుమ్ ధరిప్పోమ్” ఎత్తు, అవ్వాన్ద్రామై క్కొడుక్క ఉద్యానత్తిలే పుజప్పడ, అజ్గున్దానకుయిల్ మయిల్ టుండక్కుమానవై అవనుడైయ పేచ్చుక్కుమ్ వడివుక్కుమ్ స్థారకమాయనలియ, “ఇనై నలికై క్కివన్ద్రోడునమ క్కొరు పత్తెయిలై, ఇనై నలికై క్కు ఓండియున్డాక వేణుమ్, అవన్, నమ్మై ముడిక్క వేణుమ్” ఎన్దుపార్ త్తా, అతు క్కుపాయమేవిశ్లేషమ్” ఎన్దుపార్ త్తు. పిరివు కలవియైయొక్కీయక్కుడామైయాలే కలన్దాన్ పిరిన్దాన్, పిరిన్దవిడత్తి లుమ్ నామ్ ముడియాతిరున్దోమ్, పిరిన్దునొవుపటిరుక్కిజనమయత్తిలే, నమ్మోడుపోలియాన పదార్థజలై క్కాట్టి ముడిప్పోమ్” ఎన్దుపార్ త్తు వరవిట్టాని త్తనై; ఉజ్గుళుక్కునినై వితువాకి లిప్పారిప్పెల్లామ్ వేణుమో”? ఎత్తు అవన్ ముక్కు వార్తెళొలి, “నమ్మెప్పార్ త్తాలితే యిప్పడినొవుపడ వేణువతు, అవనైప్పార్ త్తాల్ నొవుపడవేణ్డావితే” ఎత్తు, అవన్ గుణ జ్ఞానత్తాలే, వరున్దిధరిత్తు త్తలై క్కట్టుకిజతాయరుక్కిజతు. *

ఈ.-ముతత్పాట్టు. శిలకుయిత్తేడ్డై కలై క్కుట్టిత్తు, ఎనై ముడిక్కై క్కి త్తనై పారిప్ప వేణుమో? వెన్దితాళో.

(ఇన్నయిర్ చేవలమ్) నట్టివనాన శేవలమ్. బహిశ్చరప్రాణనై పోలేకన్దిట్టత్తిలే వర్తియానిత్తై. పిరిన్దు పడుకులై యడిక్కుమ్ శేవలై పోలన్ది క్కే, పేడైక్కు ధారకమాయరుక్కుమ్ శేవలమున్డాకాతే? . భోగ్యము మాయ ధారకముమాయరుక్కుమ్ శేవలమున్డాకాతే? . (నీరుమ్) శేవలక్కిన్నయిరాననీరుమ్? . (కూవిక్కిన్దు) శేర్ త్తియైక్కాట్టి నలికిజతుక్కుమేలే, పేచ్చాలుమ్ నలియవేణుమో? . సంశ్లేషార్థమాక పరస్పరనామ గ్రహణమ్ వర్ణన కొన్దు. (ఇన్దైత్తనై) ఇజ్జ త్తనై క్కు విషయమున్దో? ఇజ్జుప్పిరివాలే శెన్ద్రుత్తు, ఉజ్జల్ పారిప్పకు విషయమున్దో? *

శి-ఆ. అన్యపదేశతాళే వేళుమ్ ప్రకారత్తై విస్తరితార్ (ఎమ్మెరుమానొడే యిత్యాది). కుయిల్ - పేచ్చుక్కుమ్, మయిల్ - నడి ప్పొమ్ స్థారిక్. ఎమ్మెప్పార్ త్తాల్ - సమ్మడైయ దోషభూయన్దైయె ప్పార్ త్తాలైన్దపడి. అవనై ప్పార్ త్తాల్ - దయాదిగుణ విశిష్టనాన నవనైప్పార్ త్తాలైన్దపడి. “తన్నుకత్తై” ఎన్దైత్తనై (గుణజ్ఞానత్తాలే యిత్యాది). ఇత్తిరువాయ్మొళియాలే - “మునుగొనుక్కు ఎరుదురునమ్ బాధకమ్” ఎన్దిజతు, “ఇతు ఎమ్మెరుమానారుకన్ద తిరువాయ్మొళి” ఎత్తు అన్దప్రసన్దత్తిలే ఆహ్వాన్ తిరువర్గప్పరూ మార్తయిర్ కన్దైయె ప్రనాదిప్పర్. *

ముతత్పాట్టు (ఇన్నయిరిత్యాది). “కుయిత్తేడ్డైకాళో - ఎన్నయిర్ కూవిక్కిడుప్పార్ క్కు మి త్తనై వేణుమో” ఎన్దైత్తక్కా. విస్తరితార్ (శిలకుయిరిత్యాది).

ఇన్నయిరానశేవలెన్దితార్ (నట్టివనానవిత్యాది). వివరణమ్ (బహిశ్చరేత్యాది). పేడైకన్దిట్టత్తైవిడాతే వర్తిక్కియైన్దై. క్కున్ద్ర “నట్టివన్” ఎన్దిజతెన్దపడి. ఇతుక్కు-హర్థభావమ్ (పిరిన్దిత్యాది). పడుకులై యడిక్కుమ్ - హింసిక్కుమ్. ఇనితునాయు యిరుమాన శేవలెన్ద్రాన్దరమ్ (భోగ్యముమాయిత్యాది). పేచ్చు నలివానపడియైక్కాట్టానిన్దుకొన్దు శబ్దార్థమ్ (సంశ్లేషమాకవిత్యాది) “ఇన్దు” ఎన్దతు - ఎన్దిడత్తిలే ఎన్దపడియాయ్, “ఎత్తనై” ఎత్తు - అల్పమాయ్, ఉజ్జల్ పారిప్పకల్పముమ్ విషయమిల్లై యెన్దు మున్దిస న్దమ్ (ఇజ్జ త్తనైకీ-త్యాది). అత్తనైక్కు - శేర్ త్తిక్కుమ్ నామగ్రహణత్తుక్కుమ్, “అత్తనైక్కు-విషయమ్” ఎన్దతిక వివరణమ్ (ఇన్దు ప్పిరివాలేయిత్యాది). ఇన్దైత్తనై నలికై యావతు-అత్తైయైన్దరిప్పిత్తు బాధకమాకైయాలే, అత్తై యుదాహరణపూర్వకమాక తైరివిక్కియాలే.

అ-ఆ-వి. ఇన్దారిప్పెల్లామెన్దతు-ముశలో వేట్టెక్కుఅరన్దైప్పణ్ణినాప్పోలేయెన్దపడి.

ఈ - ౧ - అధికంశోభతే (ఎన్ను మాప్పోలే నలియానిస్తతాయిజ్.బు. అన్తిక్కే, (ఎత్తనై యెన్నుయిర్ నొవమిట్టల్ శ్రేత్ మిక్) పిరివిలేతుర్ నిగుక్కిఱ వెన్నుయిర్ నొవమికవుమ్ ప్రణయమాజిత తైప్పణ్ణా తేగొళ్ళున్దోళ్. (ఉయిర్ నొవ) ఎన్నుయిల్ - ఉడల్ పణ్ణే శ్రేత్తల్ తైన్. రామశరమ్మోలే ఉయిరిలేవుక్కు వ్యాపరిక్కవుమ్ వల్లైయిల్ బ్రెన్దని. (ఎన్నుయిర్) ఎన్నెయిలే - ఇవల్ బ్రిక్ పేచ్చుక్కేట్రు త్తళిర్ కుమవనిల్ వ్యావృత్తి. మిట్టల్ బుకైయావతు - నిరమ్బా మెకళోల్; సంక్షేపదశైయిల్ శొల్తుడజ్జి త్తలక్కటాతపేచ్చుక్కల్. (నొవమిట్టల్ శ్రేత్ మిక్) ఇప్పే చ్చినల్ శెప్పడిల్ ముసియుమెత్తడిన్, పేళాతిరుక్కవేడ్డావో. స్త్రీవధమెత్తడిన్ మిళవేడ్డావో. (కుయిత్తే కాళి) మోతీయర్ శెయ్ వలై నీజళుజ్జాయ్ వేణుమో, శేవలైక్కొణ్ణు కార్యజ్ఞోళ్ళనినైతాలుమ్, పేడైయిక్ కాలై యిళి పిగిప్పణ్ణు!.

(ఎన్నుయిర్ క్కణ్ణిరిరానై) “ఎజ్జళై ఘాతుకరై చ్చొల్లుమాప్పోలే శొల్లుకిఱతే?” ఎన్నినవాకక్కొణ్ణు; ఎన్నుయిర్ కుమవనిల్ కుమవనిల్ వరక్కావుక్కిలికోళ్. ధారకజ్జల్, వ్యక్తితోఱుమ్ వ్యవస్థితజ్జళాయితేయిరుప్పణ్ణు. మిట్టల్ బుకైయావతు శృణుమ్, మనుష్యుర్ కళుక్కు అన్నమ్, దేవర్ కళుక్కు అమృతమ్, ఇవళుక్కు కృష్ణమ్; ౨ * ఎల్లా జ్జళునిల్. (కణ్ణిరిరాన్) పరార్థమాక తన్నైయొక్క వైక్కుమవన్. (నీర్) అన్వయ త్తిల్ రసమతియుమ్ నీజ్జో, వ్యతిరేక త్తిల్ నొవమతియు నేడ్డావో. (వరక్కావుక్కిలిర్) నీజ్జళవన్ మున్నే శెన్దన్దని త్తి కోళాకిల్, తానే శెల్లా మున్నై ఎన్నై మున్నై వారానో? అతు శెయ్ కిటిలికోళ్. ఎన్నై నలియ వేడ్డావన శెయ్ తికోళ్ తనై; నానుమవనుమ్ శేరుకై మున్నై వేడ్డావన శేయ్ తిలికోళ్. అట్టిక్కనల్ల వై శేర్ క్కవుమ్ వల్లై నైనిరుక్కితాళ్. ఇవల్ బ్రిక్ వాయతువాణా శెన్దిరు క్కొణ్ణాళ్.

అథా (అధికంశోభతే) “అధికంశోభతే పునాజ్జిర్విహజ్జమై. దీపయ న్రివమే కామంవివిధామదితద్విజాః” ఇతికిష్కిన్ధాకాజ్జే (మనసు. అధికంశోభతే) ఎన్నెయిలే - విషయ త్తిన్దళుజ్జత బాధక త్విజ్జొల్లుకిఱతు. ఇరణ్ణామర్థమ్ (అన్తిక్కే, ఎత్తనైయిత్తాది). అతా వాయ - “ఎజ్జళై” ఎన్ను - ఇన్ద్రమామో, “ఎత్తనై” ఎన్ను - మితుతియామ్, ఎన్నుయిర్ నోవ విన్దళుత్తిలే మికవుమ్ మిట్టల్ శ్రేత్ మిక్ శెన్దన్దన్. “ఎత్తనై” ఎన్ను - మిట్టల్ శ్రేత్ మిక్” ఎన్నెయిలే యన్వయిచ్చుతు. “ఎన్నుయిర్” ఎన్నిఱతుక్కర్థకధనపూర్వక నానా విధోన్వయిణానై (పిరివిలేయిత్తాది). “ఉయిర్ నోవ” ఎన్ను తుక్కువాసనై (ఉయిర్ నొవవిత్తాది). “ఉయిర్ నొవ” ఎన్ను తుక్కు వాయ న్దళుమ్. గామనానైయిత్తాది. అతావతు - ఉడల్ పణ్ణే శ్రేత్తల్ తైన్ ఉయిరిలే నలియవల్లైన్ద పడి. “ఎన్నుయిర్” ఎన్ను తుక్కువాసనై (ఎన్నుయిర్ నొవనై యిత్తాది). 3 “మిట్టల్ బుకైయావతు మిట్టల్ బుకైయావతు నిరమ్బా మెకళోల్.” నిరమ్బా మెకళోల్ - “అట్టిక్కనై” మున్నై భాషణమ్. “నిరమ్బా మెకళోల్” ఎన్ను తిక్ వివరణమ్ (సంక్షేపదశైయిత్తాది). ఎజ్జళుక్కు ప్రకృతి తానై మిట్టల్ బుకైయావతు పిరివిలేయిత్తాది. వివరణమ్ (స్త్రీవధమిత్తాది) “పేడై కాళి” ఎన్ను తుక్కు భావమ్ (విజాతీయ విత్తాది). మోతీయర్ - పుమానల్. శేవలైక్కొణ్ణు కార్యజ్ఞోళ్ళనినై తమైతోల్లై “ఇన్నుయిర్ చేవల్” ఎన్ను మున్దజ్జెడుతు, ఇజ్జే “పేడై కాళి” ఎన్ను త్తిన్దళుజ్జత మాక చ్చొల్లువాసనైన్ద (శేవలైయిత్తాది).

“ఇన్ద్రమామో” ఎన్ను తుక్కు వతాదిక్ (ఎన్నెయిత్తాది). ఎన్నినవాక - ఎన్ను శొన్ద తుకళాక. ఇవళుక్కు కృష్ణమ్ ధారకమానపడి నానుమ్ (ధారకత్తిత్తాది). “వ్యవస్థితజ్జళాయి” ఎన్ను తైక్కాట్టుకితార్ (తిర్యక్కుక్కుకుత్తిత్తాది). “ఇవళుక్కు కృష్ణమ్” ఎన్ను తుక్కు వాయ న్దళుమ్ (పూర్వమిత్తాది). “మిరాన్” ఎన్ను తుక్కు ర్థమ్ (పరార్థమాకవిత్తాది). ఉన్నకు బాధకమాక త్విజ్జొల్లుకైరియుమో వ్ద (అన్వయ త్తిత్తాది). అన్వయమ్ - సంక్షేపమ్. వ్యతిరేకమ్ - విన్దేషమ్. నాజ్జళుమావి నాలవన్ వరువనోవెన్న (నీజ్జళిత్తాది). వివ రణమ్ (ఎన్ను తిలియవిత్తాది హక్వయిమ్). సత్తికో శేర్ పిక్కువల్లైన్ద (అట్టిక్కనల్ల వై యిత్తాది). వివరణమ్ (ఇవల్ బ్రిక్ విత్తాది). మోతీయర్ నొవనై (మోతీయర్ నొవనై) - మోతీయర్ నొవనై నానానా మాయ సైన్ద పడి.

జీ.ఆ. నాదాల్ ముడికట్టడకు న్యాయకమితేన్న (ఎన్నైయమితాది), శబ్దార్థమ్ (వడ్డేయితాది), తిట్టెల్లావర్ శైయివకటాక్షిత్తు
 “వెళియే” ఎన్నైక్కాట్టుకితార్ (నీర్తితాది), “వేణుమో” ఎన్నైవరత్తుక్కభావమ్ (సెన్నైయితాది). కుయిత్పైక్కాల్
 ఇన్నయిచ్చేవలు మిత్యైరభ్యావయక.

ప్రతి. — (ఇన్నయిర్ చేవులుమిత్తాది) (ఇత్తైత్తవై) క్షిప్రభాగాచే 'అధికం శోభ తేపమ్పావికుజ్జిర్విహగ్గమైః । దీపయన్' పాదము విధానుడితద్ర్విజాః. ')

అవతారిక.— ఇట్లు సర్వేశ్వరుని గుణములను మానసముగా ననుభవించిన అష్టాష్ట ప్రత్యక్షముగా ననుభవించ నాశపడి దానిని నిర్గుణక భిన్నతైయుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరునికి స్వారకములైన కొన్నివస్తువులనుజూచి స్వప్రతీకవిచ్చిన వానిగుణకారుల ననుసంధించి మిక్కిలి యాత్మలై సాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము.—ఓ! కోకిలములారా! మీరు పర్వతలో నంజ్ఞేషించి చేయుచున్న రతికూటితము నన్ను మిక్కిలి బాధిపెట్టుచున్నది.

మూ. — ఓడ్రేవ బిడ్డ బడవచ్చు బిడ్డ బ్రేవ కాళి । ఎడ్రేవ బిరుదు బడవచ్చు బిడ్డ బిరేవ ।

విత్తకాకోవిన్కామెయ్యనల సెరువొక్కుమ్ | అత్తనె యూపెనియెన్నుయిరవక్కై యతే ||

ఆ. - (ఇత్తనై) అన్తి శ్మేదై కాణ్ నీరునుష్టే వలుమ్ కరై నేర్లు తిరై; ఎన్ను యిర్ కూవిక్కొడుప్పార్ కు. మిత్తనై వేణ్డవళి నై ఎన్ను శ్మేదై అపై యుమ్, “ఉన్నొడుళ్ళ కలవియే ధారకమాయరుక్కి-ఁజు నొరుక్షణమన్నై ప్పిరియుమళవిలవనై యిక్క నేర్ కొడుమ్మేళ్ళొక్కణ్ యొక్క నే” వరుకితానిశే” ఎన్ను; అవనన్దనై ప్రణయస్పృభావనై ప్పొరై యరుక్కుమ్ త్తనై కాణ్, అవమెరువరై కుమ్ మెయ్యై కన్నే హియై; అన పిళ్ళు, అవకావరుక్కయెన్దొరు పారుళ్ళుడై; ఇనియెన్ను యిరానరు ముడిసతి శేయెన్ది తాణ్.

ఆధారము.—అవిష్కృతాచారో నీరుపై పువ్వు (3) శేషపువ్వు ఎత్తైన కర్రపై (4) వజ్రాతిర్ ఇట్లెన్నో జ్యోతిషశాస్త్రము (5) అనునా! విద్యా
 కథా చరిత్రము (6) ఒరువర్కుమ మెయ్యసల్లుకొ ఇని (7) ఎన్నయిర్ అవక్కాయితే మామ త్తినై. (8)

సమస్య - ఈ సందర్భం, పశుక్కుళమును రక్షకనామ్బడి మతలవాని కృష్ణమేయినాకనినైతు ఎన్నెయివనుచూ. తన వాగ్దేవుని
నరికిపోయిన విలపనతోడైకత్తు చొప్పుకొఱార్.

పిరివిల్ ధరిక్కుమాట్టాత స్వభావ త్రైయుడైయవన్మిత్తునైకాల్! శేషలికానినైవఱిన్దరమాటుమనీగళుమ్, ఉజ్జల్ నైవఱిన్దరపర
మాటుమ్, (3) శేవలమాయ్కొడ్డు, ఎత్తనైప్రకారమ్, సంక్షేపరసత్తలే యశ్శుక్లన్దు, (4) శబ్దిక్కిటికోళ్; ఇత్తనైయతిప్రవృత్తి,
వేణువత్తు; (5) ఎన్నైసలియుప్పడియన్దైవరక్కాట్టిన, విస్తయనీయచేష్టతనాయ్, పశుక్కుశ్చైయమ్ రక్షిక్కుమవనైగళు సాగిల్నై
ప్రకాశిప్పిత్తు లొకత్తైవశకరిక్కుమ్ శృష్టనానక, (6) నాట్టారోడు న్నలనరకళోడు వా? యఱునైరునరొక్కుమ్, మెయ్పరిమాటువా
మెరువన్దక; అనవిచ్చు, అవకానినైవిచ్చియున్దళో ప్రవృత్తియన్దొనైయలే, ఇని, (7) ఎకప్రాణనానతు, అవకానియలేయ
మత్తునై. (16)

అర్థము. — ఓ! అడుక్రాంచపతులారా! మీరును మీయొక్క (3) మొగపతులను ఎంత కాలము (సంక్షేప సుఖముచే) కరిగి (౨) అనత్తురముగాకొన్ని ముదున్నాగు (నన్ను బాధించుటకు) ఇంత అతిప్రవృత్తి వలననదిలేదు. (౯) అయ్యో! అన్నియును మృతమైన శ్రీకృష్ణుడు (౧౨) ఒకరికిని సత్యమైనవాడుకాదు, ఇంకమీద (౧౫) నాప్రాణము వానిచేతులలోఁబోతుకుని నీడైనా (౧౭) ౨

శ్లో. — ఇరణ్ణామ్బట్టు. శిలవనిత్తేప్పడై కలై కుత్తిత్తు, ఉజ్జల్ శేవల్ కళమ్ నీజ్జళమామ్ ప్రణయకూజతల్ల భాలే యెన్నెనలికెట తెన్నెన్నితాల్.

(ఇత్తనై వేణ్ణువతెన్టు) ఎన్నెముడిక్కైక్కైత్తనై వేణ్ణువతెన్టు. కుయిల్ కలై పార్తు, “ఇత్తనై వేణ్ణుమో?” ఎన్నానిచ్చుచ్చయ్ శే, ఇడైయిలే అన్బిలినుడైయ ధ్వనిసలియ, అప్పాశురమే యివల్ల కుల్లొన్ శేణ్ణుమ్మనీయితే పిలన్బెన్టై. మహారాజగుమ్ పాలియుమ్ పొరానిట్టనడువే + యొళియమ్బక పెరుమాళ్ ఇప్పొప్పోశే; కుయిల్ కళు మివళుమాన్, “తూనాతేకొళ్ళున్జోళ్” ఎన్నతు, అనైయుయరక్కావువతు, అకాన్బుచ్చయ్ శే, నడువే అన్బిలానశు, శేవన్బయే నెరున్నెయుగుక్కి వార్తాప్పోలే ధ్వనిక్క, పురిన్దుపార్తు. “ఇనైయే యమైయాతో? నీజ్జళుమ్ వేణ్ణుమో?” ఎన్బితాల్, ఇవళిప్పడిశొల్ల చెయ్ తేయుమ్ ధ్వనిక్క తుడగిల్బు; (అన్బో!) “శేవల్” ఎన్నవా గ్గొయ్ కుచ్చి శే న్నిచ్చొప్పొచ్చోలే, ఉజ్జల్ పడియిగున్ పడియన్? ఐయో! ఎన్బితాల్. (అన్బిత్తేడై కాళ్) కుయిత్తేడై కళింకా క్కొన్బుజ్జుగుక్కరు నాని కణ్ణిలోమ్; ఉజ్జల్ శేవలిత్కొన్బి లొరువాళియున్బుజ్జిలోమ్. నలికై కుల్, సజాతీయ రిలుంగు విజాతీయగును మన్వగుకాయగున్బికోళ్, “నాజ్జళెన్ శేయతోమ్” ఎన్న; (ఎత్తనై) మికివుమ్. (శిరుమ్ మున్బెనలుగు) శేవలిన్ కరు త్తత్తిన్దు నడతుకికనీరుమ్, ఉజ్జల్ కరు త్తత్తిన్దు పరిమాటుకిక ఎజ్జల్ శేవలుమ్. ౧ అన్

తిరువాయ్మొళి (ఇత్తనై యిత్యాది. “అన్దోవని త్తేప్పడై కాళ్ ఎత్తనై నీరునుజ్జేవలుడరై వేణ్ణుల్” ఎన్నవల్లైక్కటాక్షిత్త మహర్షి (పరివర్ణిత్యాది).

శీర్షిక. — మొదట నన్న వాగ్దేయైయెన్బిల్ కళుక్కుమ్ శొల్లవానెన్నెన్న కుయిల్ కలై యిత్యాది. అతావతు అల్లొమ్మెయి నశియత్తే దిద్దువడి. అన్బిత్తా వ్రమాక వివరణమాతల్, “ఇత్తనై వేణ్ణువతెన్టు” ఎన్నతుక్కు బావాన్దమాతల్ (మహారాజగుమిత్యాది). ఇట్లయి యుచ్చొమ్మాతోవెన్టు - కుయిల్ కళే యమైయాతోవెన్టు పడి. “అన్బో!” ఎన్నతుక్కువతారికై (ఇవళిప్పడియిత్యాది). “అన్బో!” ఎన్నతుక్కు వాగ్దేయ (శేవలుమిత్యాది). ఇతుక్కు-భావమ్ (కుయిత్తేడై కళిలిత్యాది). అతావతు-కుయిత్తేడై కలైప్పదై వన్బిత్తేడై కళుక్కు వాగ్దేయ దిద్దు ద్దులమ్ పొణుక్కు-మాట్టత విశేష సహిష్ణుత్వమున్బాకైయాలే, అన్దవాన్బిక్కణ్ణిలోమ్మెన్దువడి. “వేడై కాళ్” ఎన్నతుక్కు భావమ్ (అన్బిల్ శేవలిలిత్యాది) అతావతు - శేవల్ పుమానాకైయాలే కతిప్రకృతియాయ్ పెణ్ణిన్బుడై యన్బసన మతీయాతవాకారై యున్బుడై యున్బుగుక్కుమ్; అన్బడియన్బిక్కే, పెణ్ణిల్ పడుమ్ వ్యసనమ్ పెణ్ణుక్కు తైరియుమ్బడి యానవేల్ మున్బుజ్జళుక్కు; ఇప్పొత్తు మిన్బుమాన్బెన్బిక్కయాలే యన్బవాళికిణ్ణిలో మెన్బుపడి. వివరణమ్ (నలికైక్కైత్యాది). సజాతీయర్ - కుయిత్తేడై కళ. విజాతీయర్ - శేవ లికోళ్. వేడై కాళ్. ఇన్బిత్తిన్దు పరిమాటుకైక్కు ద్దున్బువమ్ (అన్దరాతమిత్యాది). “తస్యాశ్చరామో ద్వగుణ్బాదయే పరివర్తతే! ఆన్ ద్రాతామభ్యర్థ్య మాఖ్యానిష్పాదయంబుదా! తస్యభూయో విశేషేణ మైథిలీజనకాత్తజా” ఇతిబాలకాణ్డేచరమే. “అన్దార్య; తస్యాశ్చ వ్యాపయేగామి, ద్వగుణమ్ - భృశమ్, పరివర్తతే; తస్మాత్ సరామ; తస్యః అన్దరాత మపిష్పాదయమ్ - అభిప్రాయమ్, వ్యాదా - మనసా, వ్యాధిమఖ్యాతి - జానాతి. తస్య, రామస్య, వ్యాదయే, మైథిలీ, భూయోవిశేషేణ అతిశయేన - పరివర్తతే; తస్మాత్, తస్య - రామస్య, వ్యాదయమ్ - అభిప్రాయమ్, మైథిలీ, మనసా, అఖ్యాతి - జానాతి. ఏతదుక్తంభవతి - పరస్పరవ్యాదయాన్ద్రస్వరసేన పర

ఈ - తాతమభినయ క్తమ్" ఎన్నుమాప్పోలే, పేడై యిళకరు త్తెత్తిన్దు పరిమాణాని న్తతాయిల్ బుచ్చేనల్. (కరై నేజ్జుతిర్) పిఱరై నలికై క్కాకై త్తదామెయ్ త్తేత్తు కొళ్ళాయ్ న్నాకాతే? ప్రణయధారైయిల్ తానభినయై త్తేత్తే? పరిమాణాని న్దు. ఇరువర్ కూడకలకుమ్ సమయమోవితు? కలవ్దాల్ న్నాక, ఉజ్జల్ దలై తోల్ న్నవాయ్ నిడ వేణుమో?

(విత్తకనిత్యాది) . అవనెరు త్తణకాలమ్ తాత్తుక్కు మళనిల్, ఎజలై యిట్టు అనక నలివిక్కి తానాక చొప్పి వేణుమో? ఎన్ను; అవన్బడికలై యిట్టుక్కు వెప్పక లిళి కేళుజ్జోళ్. (విత్తక) ప్పయ్యనయ్. ఇప్పోతు, అను కూలర్ కు ౧ * అరియిక్కి క్కాక. (కోవిన్దక) సర్వరత్తక. ఇత్తాల్ - సర్వరత్తకై ప్పొలే యిట్టు బాధక నా మనక. రత్తక నెన్దు పల్ న్నాకాతు, బాధక నెన్దు విడప్పొకాతు. (మెయ్యనల్ల నెరువర్ కుమ్) పరమప్రణయి, సర్వ రత్తక" ఎన్నునినై త్తు అవన్దార్యమ్ శెయ్యప్పొన్ పుజ్జళుక్కుమ్ పొయ్యేళలిప్పతు. ౨ "రామోద్విర్నా భిభాషతే, " ౩ "నెన్దు జేయమ్, " ౪ "పితవ్యితం మమ" ఎన్నుమ్ రామావతార మ్మోలే యెన్దితేనీజ్జళ నిన్ది త్తిరిక్కి ట్టు; పకిలై యిరువర్ కుమ్ నతు, "అయ్యుధ మెడై" ఎన్దాయుధ మెడుప్ప త్తాకై యితే యిన్దు వతారత్తుక్కు కృత్యమ్ "రామావతార త్తిర్ మెయ్యమ్, కృష్ణావతార త్తిల్ పొయ్యుమితే ఆశితర్ కు త్తజ్జమ్; అవక పొయ్యనాకిలె? మెయ్యనాకిలె? ఇన్దు పడియిక్కుమ్ త్తనై యన్దోనాజ్జళ" ఎన్దు తుడజ్జేన కార్యత్తిలే ముతిరినిన్దు; (అత్తనై యామిని) ఇనియత్త నై యాకాతే! ఇవన్దోనెరుప్పొన్దు పడియోల్, అవక నిన్ది త్తలై క్కట్టి విట్టతాకాతే! ఎన్దాల్. ఎక ప్రాణ నవక కై ప్పట్టిన్దు, ఎన్నుడై య రత్తకత్తుక్కు జ్జళ కాలపిడిక్క వేన్దానే.

జీ-ఆ-సర్వరభావమ భాజానీతవ్యర్థితే" ఎన్దు ఉదాలి. "కరైన్దు" ఎన్దు తుక్కు భ వమ్ (పిఱరై యిత్యాది). "ఎన్దు త్తిర్" ఎన్దు తుక్కు భ వమ్ (ప్రణయధారై యిత్యాది). "కరైన్దు" ఈడువట్టు. "ఎన్దు త్తిర్" సుఖాతీత మత్తావ్. వరై కొల్లప్పక్కు త్తలై క్కట్టి మాట్టా లే న్దు. ఇత్తాల్ బావమ్ (ఇరువర్ కూడకలకుమ్ నాకనైన్దు). కలక్కుమ్ సమయమోవితే ట్టు - త్తకనైన్దు. వాగనినె వేణుమో వ్దు. "ఎన్దు త్తిర్" ఎన్దు త్తేన్దు.

సమప్రణయియాన్ సర్వరత్తకనాన (అవనెరు త్తణకాలమ్ తాత్తుక్కు మళనిల్) ఎన్దు కూట్టునతు. "విన్దు నీయ్" ఎన్దు త్తాళే అవనెన్దు కాపట్టున్దు కొన్దిల్ దో వన్దు (ఇప్పొత్తాది). ౧ "పిఱరై కట్టురియై త్తకనైన్దు కే; ఇప్పొత్తు అనుకూలర్ కు ౧ * అరియి విత్తక నెన్దు పడి. సర్వరత్తకత్తిమ్ కాపట్టున్దు ప్పెన్దు (సర్వరత్తకనిత్యాది). మేళ "మెయ్యనల్ల" ఎన్దు ర్కై యాలే, "విత్తక" ప్రణయిపోలే యిరిక్కి తామెట్టియ అనుకూలర్ కు ప్రణయియల్ల, దుర్లభ నెన్దు. "కోవిన్దక" (రత్తకై ప్పొలే యిర్దు బాధక నామనక) ఎన్దుమ్, వర్జ్జళమాకి వ్యాఖ్యానమ్ వణ్ణకితాల్. "కోవిన్దక" ఎన్దు తుక్కు ఫలితమ్ (రత్తక నెన్దు త్యాది). రత్తక నెన్దు పల్ న్నాకాతు, ఇప్పొత్తు బాధక నాకై యాలే; బాధక నెన్దు విడప్పొకాతు, మున్దు పశుక్కు రత్తకై యాలే. "ఇరువర్ కుమ్" ఎన్దు చళ బ్దు తుక్కు బావమ్ (పరమప్రణయియైన్దు). "విత్తక" ఎన్దు త్తేన్దు (పరమప్రణయియైన్దు). "కోవిన్దక మెయ్యనల్ల" ఎన్దు కూట్టి భావమ్ (రామోద్విర్నా త్యాది). "తద్బాహివచనం దే విరాజ్జోయదభిక్ష్వా జితమ్" ౩ "పేప్రతిబాసేన రామోద్విర్నా భిభాషతే" ఇత్తకై యాం ప్రతిరామః, "అవక విచ్చాక" ఎన్నుమ్ తై యవక శెయిలే నూచిప్పిమ్ మెన్దితార్ (పకలై యిత్యాది). మేలుక, ప తారికై (రామావతార త్తిలిత్యాది). (ఆశితర్ కు త్తజ్జమ్) ఎన్దు పనరమ్, "అకై యాలే" ఎన్దు కూట్టునతు. తుడజ్జేన కార్యత్తిల్ - ఇన్దు శైన్ది కైయిల్. వివరణమ్ (ఇవన్దోనెరుప్పొడిత్యాది). ఒరుప్పాడు - ఉద్యోగమ్. "ఎన్నయిర్ వకై యాలే" ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (ఎక ప్రాణనిత్యాది). అత్తనైన్దు కార్, ఎత్తనైన్దు సుజ్జావలమ్ కరై నేజ్జుతిర్ - ఇత్తనై వేణువత్తన్దు - విత్తక కోవిన్దక - ఒరువర్ కుమ్ - మెయ్యనల్ల - ఇనియెన్దు యిరవకై యితే యామ త్తనై యెన్దు న్దు.

9.

۲.

3.

2.

3.

en.

య

ପ୍ର

५.

కు. — పేర్జావో? (ఎవ్వరొల్లి) ఏతేనుమ్ శిలవల్లై చొచ్చి. అనై శొల్లుకిఱ పాశురజ్జొల్లిల్ తన్ వాయ్ వేమ్బోలే కాణమ్. (నీర్ కుడైన్దు) ఒన్టైయ్యువ గాహిత్తు. (అడతిర్) పరిమాతాః నిగోళో. (పుడై శూట్రవే) శున్ శ్రీలేనజ్జురి యానిగిగోళో, అడై మతిట్టడుత్తువార్ శున్ శ్రీలేట్టు కొండైరుక్కుమాప్పోలే. శెవియైప్పైత్తు ప్పిత్తై ప్పేనో? కడైప్పైత్తు ప్పిత్తై ప్పేనో? పెరుమాళుమ్ పరికరముమ్ లడై యైయట్టైక్కు చూట్రప్పొన్నాప్పోలే కాణమ్ ఇవ శుక్కి తిరుక్కిఱతు. పావియేన్, ! ఉడై పావిప్ప క్కిణ్ణువిషయముణ్ణాక పెన్దై యిత్తై. (తవజ్జాయ్ తిల్లా) ఉయిరై యిత్తై వైత్తుజ్జుళుక్కు పకరిక్కు భాగ్యమ్ పణ్ణిల్ శ్రీలేన్. “అవనై ప్పొలే పిరివుక్కుచ్చిత్తై యాతపడి భాగ్యత్తైప్పణ్ణి పెన్దై శ్రీలేన్” ఎన్టపిళ్ళాన్ పణిక్కుమ్. (ఉయిరిణ్ణుణ్ణో) వల్లడిక్కార్ క్కు పిళిక్కేల్ శ్రీ కాట్టుమాప్పోలే కాణమ్, “ఇణ్ణుణ్ణో” ఎన్ట కాట్టుకిఱపడి. (ఎవ్వరొల్లినిద్రుమ్) ఎత్తైచ్చొన్దిరిప్పతు? (నుమ్మిత్తాది) ప్రణయపరవశమాన ఉడై శుడై య ధ్వనియైక్కిట్టుమ్, పిరివుక్కు ధరి తిరుక్కిలుమ్, ఉడై ధ్వనిక్కు పిత్తైక్కవ్లోమో? ఉడై ధ్వని, కేట్టైరై ముడుక్కు మత్తన్? ఉడై శెవియై యైత్తై? నీడై కూప్పిడుకిఱతు, ౧ : నన్దనం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ । పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి.

3.

చీ-అ॥ రసమ్. ఇన్నతెన్నా లే “ఎవమ్” ఎన్నానెన్నెన్న (అనై శొల్లుకిఱ త్తాన్) నీర్ - నీర్ - శూట్రసంభవించి యిత్తుమ్ (అడై మతిత్తాన్) అడై మతిట్టడుత్తువార్ - ముత్తిక్కై పొడుక్. “ఎవళ్ళొల్లి, పుడై శూట్ర” ఎన్ట వివిజ్జుపదజ్జుళుమ్ - తనక్కినల్ దొల్ వన్దలిత్తై ప్పిప్పిరికి త్తైయ్యెత్తార్ (శెవియైయత్తాన్). “ఎవళ్ళొల్లి” ఎన్టైప్పదై (శెవియైయత్తాన్). “పుడై శూట్రవే” ఎన్టైత్తైప్పదై (కడైయత్తాన్). “అడై మతిట్టడుత్తువార్” ఎన్టైత్తై విశేషినిష్ఠమా కాట్టుకిఱ (పెరుమాళుమిత్తాన్). మేలుక్కువ తారిత్తై (పావియైయత్తాన్). “తవమ్ శెయ్ ప్పిల్లా” ఇత్తాదిక్కర్థమ్ (ఉయిరైయత్తాన్). ఆర్థానరమ్ (అవనై ప్పొలే యత్తాన్). భాగ్యత్తైప్పణ్ణితపావియే నానెన్దుడైయ ప్రాణసర్వజ్ఞోఽన్ట శబ్దామ్. ఉయిరిణ్ణోనెన్నా లే, “ఇణ్ణు” ఎన్ట విశేషి త్తతుక్కుభావమ్ (వల్లడిక్కార్ తిత్తాన్). వల్లడిక్కార్ - హింసకర్. నిద్రుమ్ - ధరిప్పమ్. “ఎన్ట కూక్కురల్” ఎన్ట తుక్కుభావమాతల్, “కేట్టుమ్” ఎన్ట చిశ్చిత్తుక్కుభావమాతల్ (పిరివుక్కిత్తాన్). పిత్తైక్కప్పొకాతోనెన్న (కళితాన్). తనక్కుభావమాతై యాలేయవల్ దుక్కు మిళుబాధకమెన్ట నిన్టైభావమ్ (ఉడై శెవియైయత్తాన్). తనక్కుభావమెన్ట త్తైక్కొట్టిప్పడినిన్టై తపేరుణ్ణోనెన్న (నిన్దనమిత్తాన్). నిన్దనంచక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ । పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి” ఇతిరామః. అన్తి క్కేన్దైకాళో - ఎనతారు యిర్ - అవకైయతే - ఎవళ్ళొల్లినిరెన్ట తొడజ్జి ఉయిరిణ్ణుణ్ణో - నుమ్మిక్కూక్కురల్ కేట్టుమ్ - ఎవళ్ళొల్లినిద్రుమిత్తన్దయః.

3.

[ప-తి - మూన్టామ్బట్టు (అవకైయతే యత్తాన్). (ఎవళ్ళొల్లినిద్రుమ్) కిప్పిన్దాకాణ్ణే మార్గపణిరామః, “నిన్దనంచక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి.”

3.

తాత్పర్యము. — ఓ! క్రాంచపక్షులారా! మీరు భర్తతో సంశ్లేషించి నాచుట్టుప్రక్కలనుండి శబ్దంపగా దానిని విని సహింపక నా ప్రాణము సర్వేశ్వరునియొద్దపోయినది. ఇంక మీరు బాధించుటకు మన భాగ్యురాలైన నాయొక్క ప్రాణమిచ్చుటలేదు.

3.

మూ. — కూక్కురల్ కేట్టునజ్జణ్ణమా యక్ వెళిప్పడాక్ । వేఱ్ఱిల్లై కొల్లైన్దై ‡ నీరుజ్జోవలుజ్జోళికాళో ।
వాక్కుమనముజ్జరుమమునమక్కాజ్జతే । అత్తైయ్మూనియుమన్దరనిన్ట్రులుమే॥

౪॥

ఆ. — (కూక్కురల్) కోళికాళో! నీరుమనజ్జోవలుమ్ మేన్దేలుమవనైయొక్క శెయ్యుక్కుపుకిటికళెన్న; “నాజ్జోవనైవరక్కుపుకిటికే” ఎన్ట అనై శొల్లి; అవకైవరుక్కుక్కు పుకిటికళాకిల్ అవకై వారొత్తోకిఱతే? అతలాల్, అవకైవరక్కుపు కిటిరల్లెర్;

(30) తిరువాయ్మొళి - ప - ౫ - తి - ఇన్నుయిర్ - ౪ - పా - కూక్కురల్ వ్యాఖ్యానం. ౧౧౭

ఎన్నైముడిక్కైక్కాక కూక్కురల్ తానా? మున్నమే యెన్నుడైయనర్కరణగళుమ్ముడిన్దన, ఇనియైకైయ్యవరున్దు కిటికల్'' ఎన్న; కరణగళుమ్ముడిన్దనవాక లున్నుడైయ వేచ్చుమిచ్చేప్పితగళుమ్ముడికిపడి యెజ్జనైయెన్నిల్; ముడియచ్చెయ్తే, ఎన్నుడైయ వాక్కైయ మువియుమ్ నడువేనిన్దు పత్తైయవ్యసనవాననైయారే యుత్తైక్కిఱనవత్తనైయెన్దితాల్.

అన్వ.-కోట్టికాళ్ కూక్కురల్ కేట్టుమ్ (3) నమ్ మాయ్ కణ్ణ (౬) వెలిప్పడాన్ నమ్ కేవలమ్ (౯) నీరుమ్ మేల్ కిక్కైక్కాళ్ళేన్నిల్ (౧౨) నమక్కు వాక్కుమ్మనముమ్కరుముమ్ ఆన్దతే (౧౫) ఆక్కైయమ్ ఆవియుమ్ ఆన్దరమ్నిన్దు (౧౮) ఉల్లుమ్. (౧౯)

జన్మ.-అనన్దరమ్, ఆశ్చర్యగుణచేష్టితనాన కృష్ణ వరుకిటిలక్, నీజ్జశేనక్కు బాధకమామ్మడి కూప్పిడా తేకొళ్ళుజోళెన్దు, శిల మయిత్తైదైక శక్కునైత్తుచ్చొల్లకితాల్.

మయిల్ కాళ్! నీజ్జశోక్కునైత్తుక్కిఱురల్, అవనిరున్దవిడ త్తిలమ్ కేట్టుమ్మడియాయరుక్కుచ్చెయ్తేయమ్, (3) ఎల్లారుమ్ నెన్నుడైయవక్'' ఎన్నుమ్మడిభవ్యవాయ్, కిట్టివారైయాశ్చర్యగుణచేష్టితగళుమ్ముడి యాడుపడుతుమ్, కృష్ణ, (౬) వరుకిటిలక్; ఉజ్జల్, శేవలమ్, (౯) నీరుమాకచ్చేర్నొన్దు, మేలే, తిరుళాకకూప్పిడా తేకొళ్ళుజోళె. (౧౨) ఎజ్జగుమ్, వాజ్జనర్కకాయజ్జల్, అవన్దక్కు లిలేయామిల్దు; (౧౫) శరీరముమ్, ప్రాణముమ్, నడువే, (౧౮) అలమరుకిఱివత్తనై. (౧౯) కోట్టి - మయిల్. కిక్కైత్తల్ - శబ్దిత్తల్.

అరము.- ఓ! మయూరములారా! మీ ధ్వనిని వినియు (3) మనవాడనిచ్చెప్పడగిన ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (౬) మయిల్ కాళ్ళు నున్నాడు. మీయొక్క మొగపక్షియు (౯) మీరును అధికముగా శబ్దమునుచేయవలదు. (౧౨) మాకు మనోవాక్యాయ ములు వానియున్దు చేరినవి. (౧౫) శరీరమును ప్రాణమును నడుమనుండి (౧౮) బాధపడుచున్నవి. (౧౯).

ఈ - నాలామ్బట్టు. శిలమయిల్ కలై క్కుఱిత్తు, నీజ్జళుచ్చమాక కూక్కువియెన్దై నలియానిన్దుకోళెన్దితాల్. (కూక్కురల్ కేట్టుమ్) నీజ్జల్ కూవుకిఱ ధ్వనియైకేట్టువైతుమ్. ఇవన్ద శ్రీన్దన్ శెల్లాతవిడమిలై యెన్దిరుక్కి తాల్. (నజ్జగళుమ్) వలయత్తుప్రసిద్ధిపోలేకిడిర్ భవ్యనెన్నుమితు. (మాయ్) ఆశ్చర్యశీలన్; కలక్కుమ్నమయ త్తిల్ మయిల్ కాళ్ పరిమాటవల్లవన్. (వెలిప్పడాన్) 'ఇవన్ద పిత్తైయాళ్' ఎన్దు తోడ్దుకిటిలన్; ౧ 'తానామావిరభూత్' ఎన్నుమనన్దిర్. బుషియుమ్, 'ఆవిరభూత్' ఎన్దాన్; ఇవళుమ్, (వెలిప్పడాన్) ఎన్దాల్. (మేల్ కిక్కైక్కాళ్ళేల్ మిన్) నేలూనగళై - ఉచ్చమానధ్వని, జాతుచ్చితమాయ్ ప్రణయవృత్తమాన, ఉచ్చశబ్దతై వృణ్ణాతేకొళ్ళుజోళె, ఇవళిడు

౩౨ || నాలామ్బట్టు (కూక్కురలిత్యాది). 'నీరుజ్జేవలమ్కోట్టికాళ్ - మేట్టిలై క్కొళ్ళేన్నిల్' ఎన్దవన్దైక్కుటాక్షిత్తవ త్తారిన్దు (శిలమయిల్ కలైయిత్యాది).

నగమపద్యసన్నికతు కీటుక్కుమోవెన్న (ఇవన్ద శ్రీనిత్యాది). మేలే 'మేట్టిలై క్కొళ్ళేన్నిల్' ఎన్దతెప్పన్ద (శెల్లాతవిడమిలై యెన్దతు). 'నెమ్' ఎన్దతుక్కురమ్ (వలయత్తేత్యాది). 'నెమ్' ఎన్దు - ప్రసిద్ధి. వలయత్తుప్రసిద్ధియావతు - ఇహవతేయత్తివతి - ఇన్ద అమరత్తిలే పేయ్యున్దెన్నుమతు. ఇత్తాల్ - భవ్యనెన్దితప్రసిద్ధిమాత్రమొట్టియ అనుష్ఠానమిలైయెన్దిటతు. 'వెలిప్పడాన్' ఎన్దతుక్కుచ్చేర 'నెన్దొక్క మాయ్' ఎన్దతుక్కు - వెలుపావక వ్యాఖ్యానమృణ్ణాకితార్. మాయ్ - ఆశ్చర్యభూతక్. ఆశ్చర్యమేతెన్న (కలక్కు మిత్యాది). వెలిప్పడప్రసక్తియేతెన్న (ఇవళిత్యాది). అతావతు - 'ఇన్దధ్వనియివళుక్కుబాధకమ్' ఎన్దాల్ ఓడివరవేణ్ణియరుక్కు, అతు వేయ్కొనిలైయెన్దపడి. అప్పడివిశ్లేషడకైయిల్ తోడ్దుమోవెన్న; ప్రమాణమ్ (తానామిత్యాది). 'తానామావిరభూచ్చేరిన్దై నలియానిన్దుకోళెన్దితాల్' అప్పడివిశ్లేషడకైయిల్ తోడ్దుమోవెన్న; ప్రమాణమ్ (తానామిత్యాది). 'తానామావిరభూచ్చేరిన్దై నలియానిన్దుకోళెన్దితాల్' ఇత్యాది గోపికాగీతాసమనన్దరే. శబ్దమొత్తిరుక్కిటతెన్దితార్ (బుషియుమిత్యాది). అతావతు - గోపిమార్క్కు యమాన ముఖామ్మజు' ఇత్యాది గోపికాగీతాసమనన్దరే. శబ్దమొత్తిరుక్కిటతెన్దితార్ (బుషియుమిత్యాది). అతావతు - గోపిమార్క్కు సమీపసనాయత్తోడ్దుతిరున్దానెన్దాపోలే ఇవళుమ్ సన్నిహితనాయరున్దవత్తే వెలిప్పడానెన్దితాల్వెన్దపడి. 'కిక్కై' ఎన్దు - పతిశబ్దమా నైయారే (జాతుచ్చితమాయ్) ఎన్దితార్. 'అన్దైక్కుటాక్షిత్త' ఎన్దక్కడవతితే. 'మేల్' ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఇవళిడుపడవిత్యాది)

అ-అ-వి|| ఉచ్చధ్వనియిన్దుడైయ లక్షణతైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (జాతుచ్చితమాయిత్యాది).

ఈ--పదపూడ, బహుతాన మొట్టనెత్తుకూ వానిన్జనవాయ్ మొట్టి (నీరుజ్జోవలుమ్) ఒస్తుతుడగ్గినకాన్యైసహచరముస్తుడగ్గి కుక్కై యుబ్బాడ ముడిమీనిన్జతు. (కోట్టికాళ్) స్త్రీవధమ్ వణ్ణుకై కొరుడాతియాక నైరుప్పడివేణుమో! కోట్టి యెస్సెళతు - మయిలై. “నీర్ నలి నూతే కొళ్ళుజ్జోళ్, ఎన్ను చళవుమ్ పార్ తన్నే నాజ్జళిరుక్కి ఉతు? సర్వకరిణజ్జళై యుమపహరిక్క వస్తనాజ్జో తవిరుమోమో? తుడగ్గినకార్యమ్ తలైక్కట్టవేణుమే యెళ్ళుకు” ఎన్నుకిరుత్తాక, అతు కాక్కిల్ పిన్నై అజ్జేపోజ్జోళెన్నితాళ్. (వాక్కుమ్ మనముమ్ కరుమముమ్ నమక్కాజ్జలే) ఎన్నుడై య సర్వకరిణ జ్జళు మనన్బక్కలిన. “అజ్జేపోయివై ధ్వనిక్క అవనుక్కు త్తరిప్పత్తాయ్ వస్తు ముకజ్జాణుమ్” ఎన్నుమ్చిన్నై వాలే శొల్లుకితాళ్. అజ్జేమూళిప్పేచ్చుమ్ శి చేప్పితిముమ్ కూడినపడియెన్నెన్న (అక్కైయు మావియుమందర నిస్తుములుమ్) వ్యసనవాసనై యాలే, దేహముమ్ ప్రాణముమ్ నడువేనిన్జుక్కేత ప్పడుకీఱి తన్నై. పిడిత్తువిట్టకొమ్బువోలే వాసనై యే యుచ్చతు. నొవుపడ వేణువతుణ్ణు, నలికై కాశ్రయమిన్జై.

౪.

జీ.ఆ. “నీరుమ్ శేవలుమ్” ఎన్దిరిజ్జెయ్ మొట్టి “కేళై” ఎన్జు ఏకవచనమాక చ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ఒస్తుతోడగ్గినవిత్వాది). “కోట్టికాళ్” ఎన్దిరి బహువచనత్తుక్కర్థమ్ (స్త్రీవధమిత్వాది). వేచ్చుమ్చేప్పితముమ్జతు - “మేటిక్కైక్కొళ్ళేన్నిక్, ఉమ్ములుమ్” ఎన్జుతెప్పల్. వివరణమాతల్, దేహముమ్ ప్రాణముమ్ నడువేనిన్జుక్కేత ప్పడుకీఱి తుక్కు దృష్టాన్తమాతల్ (పిడిత్తువిట్టవిత్వాది). ఫలితమ్ (నొవుపడవి త్వాది) “ఉమ్ములుమ్” ఎన్జుతుక్కుభావమాతల్. మాక్కురల్ కేట్టుమ్ నజ్జణ్ణకమాయక్ వెళిప్పడాక్ - వాక్కుమ్మెస్తుతుడగ్గి. ఉమ్ములుమ్ కోట్టికాళ్ నీరుమ్ శేవలుమ్ మేటిక్కైక్కొళ్ళేన్నినిత్యన్వయః.

౪.

ప్ర.తి.—నాలామ్బట్టు (మాక్కురల్ కేట్టుమిత్వాది) (వెళిప్పడాక్) శ్రీభాగవతే గోవికాగీతాసమన్తరే, “తాసామావిరభూ చ్చొన్నెన్జయమాసముఖామ్బుజః | పీతామ్బురిధరస్సగ్గీసాక్షాన్తన్నధమన్తధః”.

౪.

తాత్పర్యము.— ఓ! మయూరములారా! నానుమోవాక్కాయములు సర్వేశ్వరునియొద్ద వెళ్ళిపోయినవి. శరీరప్రాణములనిచ్చుటను న్నవి, మీరు ఎంతగొప్పధ్వనిచేసినప్పటికిని దానిని విని నాబాధనుదలంచి నాయందుగనికరించి వాడు పరమపదమునుంచి బయలుదేర సే లేదు. గాన మీధ్వని నాకుమిక్కిలి బాధకరముగానున్నది గాన మీరక్కడగా నటవలదు.

౪.

మూ.—అందరనిస్తులొకిన్జ యానుడై పూవై కాళ్ | నున్దిఱ త్తేతుమిడై యిలైక్కుజేన్నినొ |

ఇన్దిరళాలగ్గళ్ కాట్టియివ్వేమ్ములకుజ్జోణ్ణ | నన్దిరుమార్వనమ్మావియుణ్ణనన్దేనాన్ ||

౫||

ఆ.— (అందరనిస్తు) ఉజ్జళుక్కునానెన్న పనిప్తముజ్జిశేక్; నీజ్జళేనదువేనిన్జు అవ్విరుగనామజ్జళేచ్చొల్లి యెన్నై బాధియాతేకాళ్ళు జ్జోళ్ ఎన్జుపూవైకైన్దొక్కొచ్చొల్లి, పడ్డిన్దలోక తైత్తనక్కాక్కిక్కొళ్ళుక్కు చ్చిలపాయ్ శయతాప్పోత, ఎన్నోడేకలన్జ పరిమాణాక తానాక త్తోదోముప్పడి శిలపాయ్ కళెచ్చెయ్ కిన్జుపోనవితు, ఎన్నై ముడిక్కైక్కొ నల్లవిరతుపార్ త్తాక్, ఎన్నుచటరనొ! ఎన్జు తన్ని త నొన్జు తొల్లుకితాళ్.

౫.

అన్వ.— అందరనిస్తు ఉమ్ములొకిన్జ యానుడైపూవైకాళ్ (౩) నున్దిఱత్తు ఏతుమిడైయలై ముమ్మేన్దిక్ (౬) ఇన్దిరళాలగ్గళ్ కాట్టి ఇవ్వేమ్ములకుమ్ (౯) కొణ్ణ నన్దిరుమార్వక్ నమ్ (౧౦) అవి ఉణ్ణ నన్జు (౧౫) ఎణ్ణినాన్ (౧౬)

పన్నీ.— అనన్దరమ్, కృత్రిమచేష్టితగ్గైక్కాట్టి సర్వలోక తైయమ్ పిఱర్క్కాకాతపడివణ్ణుమవిక్, ఉళ్ళొళానవుజ్జళై యిన్జు నమ్మడైయ ప్రాణాపహరణవణ్ణుక్కు నత్తాక వెణ్ణినానెన్జు, తన్నుడైయ పూవైకైక్కొట్టిత్తు చ్చొల్లుకితాళ్.

శి చేష్టితగ్గళుమ్ - ఎన్జుడైయవిత్తెనానుక్కు పాతమ్.

(లి) క్కమ్మ వినియమిన్దు క్కీయిరుక్కచ్చెయ్తే, నడువే నిమ్మియో జనమాక వలమరుకిఱ, నాకొ ఎన్నుడైయవై ఎన్ద భిమాని తిప్పువై కాళి (౩) ఉజ్జలిడైయట్టచిత, ఎన్నెనలికక్కు ఓరవకానినై; నీజ్జో, ఆనక్షరసమామ్మడిశబ్దియా తేకొళ్ళుజ్జో, (౬) ఇన్ద్రజాల మ్మోనోనే. మొయ్యిన్దు మిమ్మమ్మడియాక గుణవిగ్రహచేప్పితగ్గళై, కాట్టి, ఇన్ద సప్తలోకతైయమ్, (౯) పరాభిమానతైయమ్ సాన్ది యొ నల్లయ్యానులుత్తులైన క్కీయొమ్మడినజ్జిక్కొణ్ణు, ననుమ్మ, త్తకొతిరుమార్పిలేయిరుక్కిట పిరాట్టిపక్కల్ ప్రణయిత్తుతై కాట్టియక ప్పొట్టినవకో, నమ్మడైయ, (౧౨) ప్రాణనై, గ్రసిత్తుక్కొళ్ళుకైయ్, నన్దాక, (౧౫) నిరూపితాక. (౧౬)

అర్థము.—నడుమనుండి (అస్థానమందు) వ్యర్థవ్యాపారములుచేయుచున్న నాచిలకలారా! (౩) మీకునమ్మ బాధించుటకు) నీమియు ననుకొనిములేదు. (మీకు) ఆనక్షరముగాశబ్దించవలదు. (౬) ఇన్ద్రజాలములను (తనయొక్క సాశీల్యాదిమాయలను) చూపించి ఈ సప్త లోకములను (౯) సాన్దిభసవలచుకొనిన (మోహపెట్టిన) శ్రీదేవినివక్షులమందుగలమనశ్రియఃపతి మన (౧౨) ప్రాణములను నశింపజేయుటకు మంచియుపాయము (౧౫) యొదించెను. (౧౬)

ఈ.— అజ్ఞామ్బట్టు. తన్ని నవాయరున్దు నలికిపూవై కళై క్కుఱ్ఱిత్తు, అవన్దా నెన్నెముడికైక్కు నల్ల విరకుపార్ త్తాక, ఇనియుగ్గుళుక్కి జువిషయమిలై యెనితాళో.

(అన్దరనిన్దుల్ కిన్దు) ఉజ్జలిక్కిజ్జు నలియవిషయ మిన్దు క్కీయిరుక్క, నడువేనిన్దు వ్యర్థమేకేళప్పడు కిజ్జికో లిత్తనై, (యానుడై పూవై కాళో) ఎన్నుడై పూవై కాళో! నర్వసాధారణరాయరుప్పార్ శెయ్పున్ద్రై, శీలర్ క్కు వ్వుచ్చాయరుప్పార్ శెయ్యక్కడవతో?, నాకొ ఎనక్కు ఎన్నవమైయుమాకాతే బాధిక్కైక్కు; అవనుమ్, ఎన్నుడై యననాన్దు యిటినిన్దు. (నున్దిట తేతు మిడై యిలై) ఉజ్జలిడై యాట్ట తిల్ ఎన్నెనలికై క్కోరవకాశమిలై; ఉజ్జో పొరప్ప క్కొన్దుక్కులోరవ కాశమిలై యెచ్చుమామ్. (కుమ్మతేల్ మిక్) అనక్షరసమాన పేచ్చైక్కాట్టి ముడియాతే

కొళ్ళుజ్జో. అవకాతానధికరి త్తకార్య త్రిల్ నెమ్మిన్దానాకిలన్దొ, నీజ్జలిప్పడి ముతిరనిఱ వేణ్ణువతు; అతుక్కు జ్జుళుక్కివకాశమేన్దై తానా? (ఇన్ద్రజాలజ్జో కాట్టి) కణ్డార్ క్కువిడవైణ్ణాత వడివై యుమ్, శీల తైయుమ్, చేప్పిత తై యుమ్. ఇన్దె నిలై నిగొమెయాలే, “పొయికళో” ఎన్దితాళో, ఇన్ద్రజాలమెన్దుమ్ పొయెన్దుమ్, పర్యాయమ్.

అ॥ అజ్ఞామ్బట్టు (అన్దరమిత్తాది). “యానుడైపూవై కాళో - నమ్మవియుణ్ణునెణ్ణినాకొ - నున్దిటతేతుమిడై యిలై కుమ్మతేల్ తానా? ఎన్ద పద్మలక్ష్మీ త్తవతారికై (తన్నినవాయితాది). తన్నినవాయెన్దుతు - “యానుడైపూవై కాళో” ఎన్ద తైప్పన్ద్రై. తన్నినవాయెన్దుతు - “యానుడైయవైకొయ్; తనక్కు శేషజ్జకాయెన్దుచడి.

“యానుడైపూవై కాళో” ఎన్దు విశేషిక్కిటవశుడైయ హర్దభావమ్ (నర్వసాధారణతాది). నర్వసాధారణరాయరుప్పార్ శెయ్పున్ద్రై కాళితన క్కొయ్యాలే నర్వసాధారణమానమయిల్ తొడక్కుమాన పక్షికైయాతల్, కీజ్జిత్తాట్టిల్ “నెన్దణ్ణొ” ఎన్దకన్దెయ్తాతల్. “యానుడైపూవై కాళో” ఎన్ద త్తక్కుటాక్షిత్తు, ఎన్నొ త్తెనమ్మనమే హేతువాక బాధిక్కిటికోశెన్దు భావాన్దరమ్ (నానెన్కిత్తాది). వివర తాది (అవనుమిత్తాది). ఇన్ద - అవనాశమ్. ఉజ్జలిడైయట్ట తిలైన్దుతు - ఉజ్జలిక్కిన్దుపడి ద్వితియార్థత్తుక్కు, “తిఱమ్” ఎన్దు - సమా నానానానై, సారప్పప్పొణ్ణుకిటతు. మేలుక్కెల్లామవతారికై (అవకాతానిత్తాది). అవకాశమ్ వైయమిల్ అవకా శెయ్తవ్యాపార మ్మొన్దు నొన్దునిటలుమేల్. “ఇన్ద్రజాలజ్జో” ఎన్దిటబహువచన వివక్షితజ్జైయమ్, అవన్ద్రై ఇన్ద్రజాలమాక వరుళిచ్చెయ్కైక్కు హేతువై యెచ్చునలిచ్చుమిటియార్ (కర్మరక్కిత్తాది). అతావతు - ఇన్ద్రజాలమావతు, కణ్డలుతునిఱ్ఱ వొణ్ణాతవడియాకర్షకమాయరుప్పొయిరుప్పొయిల్; అప్పుడి సాన్దర్యాదికళుమ్ అనుభవిత్రాలోఱ్ఱియనిఱ్ఱ వొణ్ణా పడియాకర్షకమాయరుక్కుమ్ తైప్పన్ద్రై. ఇన్ద్రై “ఇన్ద్ర జాలజ్జో” ఎన్దిట వడడి. బహువచనవివక్షితజ్జో, సాన్దర్యాదికళో. సాయ్యాక వర్ధాన్దరమ్ (ఇన్దెయితాది). “ఇన్ద్రజాలమ్” ఎన్దాల్ పొరప్ప క్కొన్దు మాదెన్దు (ఇన్ద్రజాలమెన్దుమ్ పొయెన్దుమ్ పర్యాయమెన్దు). “ఎన్దులకుమ్” ఎన్దవశబ్దత్తుక్కు భావమ్ (పిఱుడైయ

ఈ. - (మొలకుజ్జొణ్ణ) పిఱురుడై య వస్తువై యపహరిక్కుప్పక్కల్, అవర్కళుక్కొన్టుమ్ శేషియాతపడియపహరిక్కుమ్మవ. (నన్నిరుమార్వణ) ప్రణయిత్వత్తాల్ వన్ద ప్రసిద్ధియై యెనక్కుక్కాట్టి. పిరాట్టియోడే ప్పొకిల్ బుమ్, ప్రణయి యాయన్; అత్తైక్కాట్టి క్కణ్డారై యకప్పడు త్తిక్కొళ్ళుక్కైక్కాక. శిలపాయ్కళైక్కాట్టి భూమియొక్కొణ్డారవ్వులే కలన్దుపరిమాటు కిఱానెన్దు తోల్ బుమ్మడి శిలపాయ్కళైచ్చెయ్తు విశ్లేషిక్కై. ఎన్నెముడిక్కై కుప్పాయమెన్దు నూమ్. (నమ్మావియుణ్ణనన్నెళ్ళినా) నమ్మెముడిక్కై కుప్పనల్ విరకుపార్తాన్, ఉజ్జళుక్కిళ్ళ వకాశమిల్ల. సర్వశక్తి యుద్యోగి త్త కార్య త్తిలే కుటైకిడప్పతాయ్, అతిలే నీజళుమ్ సహకరిక్కిఱోళో? .

జీ-అ||విత్యాది. "నమ్" ఎన్దప్రసిద్ధిక్కుభావమ్ (ప్రణయిత్వత్తాలిత్యాది). ప్రసిద్ధ నానతిరుమార్వనెన్దు శబ్దార్థమ్. పిరాట్టియోడైచ్చేర్ త్తియై క్కాట్టియొన్నై యకప్పడు త్తిక్కొణ్డవనెన్దు తాత్పర్యార్థమ్. "తిరుమార్వణ" ఎన్దకుప్పవేటుప్పాకవర్థమ్ (పిరాట్టియోడైయిత్యాది). "ఇన్దిర ఖాలజ్జళ్" ఎన్దు తుడజ్జి, "నన్నెళ్ళినా" ఎన్నుమళవుమ్ - పక్షికళైప్పార్తుచ్చొల్లుకిఱానెన్దుమ్, తన్నిలేనొన్దుకొల్లుకిఱానెన్దుమ్, ఇత్తై ద్వేధావినక్షిత్తు, మున్దిననెన్దు క్కాట్టుకిఱార్ (శిల పాయ్కళై) ఇత్యాదియాలే; ఇరణ్డామ్వకైయైక్కాట్టుకిఱార్ (నమ్మెము డిక్క) ఇత్యాదిముడివిల్ వాక్యతాలే. "నన్దు" ఎన్దిజుకుక్కర్థవ్యయమ్ - నన్దుక నెన్దుమ్, వ్యతిరేకలక్షణేయాయ్, క్రూరమాక నెన్దుమ్; ఇన్దిరణ్డతైయు మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సర్వీరకుపార్తాన్) ఎన్దుమ్, (అహ్నితాక ప్పార్తాన్) ఎన్దుమ్. అహ్నితాక - క్రూరమాక నెన్దు పడి. "అవనుమ్ శెయ్తుపాకిఱాన్, అవన్ శెయ్తుపాకిఱాన్ నాజ్జళ్ ముడిక్కిటోమ్" ఎన్న (సర్వశక్తియిత్యాది). అన్దరనిన్దుకొల్ కిన్దు యాన్దుద్రువైకాళ్ - ఇన్దిరఖాలజ్జళ్తొడజ్జి, నన్నెళ్ళినా - నున్దిజుత్తేతుమిడైయై కుప్పతేల్ మినోవిత్వస్వయః. నమ్మావియుణ్ణనన్నె ఱ్ళినా - నమ్మడైయ ప్రాణన్దై గ్రసితుక్కొళ్ళుక్కైక్కా నన్దుకనిరూపియానిన్దునెన్దు ఉరైయిల్ శబ్దార్థమ్.

తాత్పర్యము. - ఓ! చిలకలారా! నాచేతఁ బెంపఁబడిన మీరు నన్నే బాధించ యత్నించితిరి. మీరు శబ్దించి నన్ను బాధించ యత్నించుట నిరర్థకము. పంచకుండైన యాశ్రయఃపతియే తన సౌశీల్యాది గుణములనుజూపించి వింద్రజాలికునిపఠ మోహఁజచి త్రిలోక మును నశపఱచికొనునట్లు నన్ను బాధించుటకును మంచియుపాయముతోయత్నించెను. అసర్వశక్తికి సాధ్యముకానిదై మీ చేతసాధించఁ దగినదియేమిలేదు.

మూ. - నన్నెళ్ళినా వళర్ త్తళిఱుకిళ్ళిప్పైతలే! ఇళకురల్ నీమిల్లుల్ దేలెన్నార్ కుక్కు త్తన్.
నికైయ్య వాయ్ కుమ్ వాయ్ నన్దుకై కాలినన్. నికపశుజ్జామనిఱ త్తక్ కూట్టుణ్ణునీజ్జినాన్.

ఆ. - (నన్నెళ్ళి) అవన్ పిరన్దనైయ లవ్వురునామన్దుకైయుమ్ శొల్లమైక్కమో వున్నె నాన్ వళర్ త్తతు? అనపిన్దు, అవ్వురునామన్దు పోలే యరుక్కుమున్ వడివైక్కాట్టి, అతిన్ మేలేఅవ్వురునామన్దుకైయుళ్ళొల్లియొన్నె మోవుతెయ్య తేకొళ్ళాయ్ ఎన్దు త్తక్కిళ్ళిఱుక్కు త్తిత్తు చ్చొల్లుకిఱాళ్.

ఆస్వ. - ఎన్ ఆరుయిర్ కాకుత్తన్ నిక (3) శైయ్య వాయ్ ఒక్కుమ్ (౬) వాయన్ కణ్ణన్ కై కాలినన్ (౯) నిక పశుమ్ వాయమ్ (౧౨) నిక త్తక్ కూట్టుణ్ణు నీజ్జినాన్ (౧౫) నన్దు ఎణ్ణి నాన్ (౧౮) వళర్ త్త త్తళిఱు వైతల్ (౨౨) కిలియై ఇన్ కురల్ (౨౪) నీ మిల్లుల్ దేల్ (౨౬)

పన్నీ. - అనన్దమ్, దర్శనీయమానవమయవ శోభయైయడైయ చక్రవర్తిత్తిరుమకకలన్దుపిరన్దన్, అవనుక్కు స్థారకమానవడి ప్పొడైయిన్దు ఉన్నడైయ మృదుభాషణతాలే సలియా లేకాళ్ ఎన్దు, తాన్ వళర్ త్తతొరు కిలియైచ్చొల్లుకిఱాళ్.

ఎనక్కు వ్యతిరేక త్తిరేధరిక్కుపరితానప్రాణనాయ్, ౧ "మల్ దేల్ త్తళిఱుకే" ఎన్నుమ్మడియాన చక్రవర్తిత్తిరుమకక, ఉన్నడైయ, (3) శివన్, వాయ్, ఒక్కుమ్, (౬) వాయైయడైయనాయ్, అత్తోడొక్కుమ్ కణ్ణయ్యడైయనాయ్, అత్తోడొక్కుమ్ కై కా లైయడైయనాయ్, (౯) ఉన్నడైయ, పశుమైయదీయాత, శ్యామనిఱమ్మోలేయరుక్కిఱ, (౧౨) నికతైయడైయనాయ్ కొల్లుణ్ణు,

౧.౨౨ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౫ - తి - ఇన్నుయిర్ - ౭ - పా - కూట్టుణ్ణు వ్యాఖ్యానజ్జల్.

ఈ. (పశుక్షామమ్) శ్యామమాయ్! తిరుక్కైయన్ క్కై, కుళిర్ న్దిరుక్కై, ఓరుడప్పి లేత్తనై వత్తే తేడివై క్కలమో? (కూట్టుణ్ణునీగ్గినాన్) కలన్దు ఎక్ (పశుత్తియై యత్తిన్దువై శు ప్పిరిన్దా అవక్ కూడ విరున్దాలన్! ఉన్బడికళను కూలమాయిరుప్పతు. తనియిరుప్పిల్ నలివార్ రావణాదికళనో? , అరుకూలరుమ్ నలివరో? .

జీ-అ|| ఇత్యాదియాల్ ఫలితమ్ (ఓరుడప్పిలేయత్యాది). ఇవైపక్వయో, అవసుక్కు స్థారకమాయనుకూలమాయిరాతో వెన్న (అవక్ కూడవిత్యాది) “నీమిమ్ర్ శో” ఎన్ద్రక్తరూపత్తుక్కుచ్చేరభావమ్ . (తనియిరుప్పిలిత్యాదివాక్యద్వయమ్). నన్దేణ్ణినాక్ వళర్ త్తజిణుకిళిప్పైతలే - ఎన్నారుయిర్ క్కాటై త్తన్దెన్దుడడ్డ, నీజ్గినాక్ - ఇన్దరల్ నీమిమ్ర్ శోలిత్యన్వయః.

అ-౨-వి|| ఎరి త్తిరుక్కైయన్ క్కై - ‡ పాణుపాణు త్తిరుక్కైయన్ క్కై.

వాక్యర్యము. — ‘ఓచిన్న చిలకా’ నీవాపత్కాలమున కొండగడవనినిన్ను పెంచితిని. ఇట్లుండగా, నీవలెనుండరావయవములుగలవ్రయః పతిని విశ్లేషించివాపను మన్ననము వానితిరునామములను జెప్పిమఱియును బాధించుచున్నావు. అట్లు చెయి చలయ. కొండమూరకుండుము.

మూ. — కూట్టుణ్ణునీగ్గియకోల చ్చామరై క్కప్పై వ్వాయ్ ! నాట్టమిలై కరుమాణిక్కణ్ణణ్ణ మాయన్బొల్ !

కోట్టియవిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్రొజ్జల్ కాళ్ ! కాట్టేన్దుమురు వెన్నయిర్ క్కతుకాలనే||

ఆ. — (కూట్టుణ్ణు) ఎన్నో జేమాట్టుణ్ణునీజ్గి, అతినాలారువాట్టవిన్దయే ఆశ్చర్యమాన వత్తైయడైయవనాయ్, శార్గాదిదివ్యాయు భోషేత నాయ్, హరకేయూరాని దివ్యరూపభూషితనాయిరున్ద కణ్ణవైప్పలేయిరున్ద, కోట్టియవిల్లాడు మిన్ను మేకక్కుట్రొజ్జల్ కాళ్ ! ఇన్దన్ద్రునన్ద్రైక్ మేలే, కాట్టేల్ మిక్ ఇమ్మరు, ఎన్నయిర్ క్కతుకాలక్ ఎన్ద్రొత్.

అర్థము. — కూట్టుణ్ణు నీజ్గియ కోలమ్ (౩) తామరై కణ్ శే (౬) వాయ్ వాట్టమిలై కరుమాణిక్కమ్ కణ్ణక్ (౯) మాయన్బొల్ కోట్టియ విల్లాడు (౧౨) మిన్నుమ్ మేకక్కుట్రొజ్జల్ కాళ్ ఎక్ (౧౫) ఉయిర్ క్కు అతు కాలక్ (౧౮) నుమ్మరు కాట్టేల్ మిక్. (౨౦)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, తన్నై యాడుపడుత్తిన కృష్ణక్ వడివుక్కు పోలియాన మేఘసమాహతైక్కణ్ణు, ఎన్నై ముడిక్కైక్కు హేతువాన వుజ్జరుడైయ రూప తైక్కాట్టా తేకోళ్ళుజ్జోళెన్ద్రొత్.

ఎన్నో జేకరనమామ్బడి సంక్షేపిత్తు, ప్పిరిన్దరైయిల్, దర్శనీయమాన, (౩) తామరైపోలేయిరుక్కిట, కణ్ణైయమ్, శివన్. (౬) అధరత్తైయముడైయనాయ్, ఇడైవిడామలెనక్కు స్త్రుతివిషయమాన సీలరత్తి మ్మోలేయిరుక్కిటవడివై యుడైయనాయ్ కోట్టు, ఎక్కు, భవ్యవాన, కృష్ణనాకిట, (౯) ఆశ్చర్యభూతన్ద్రొత్ పోలే యిరుక్కిట, వత్తైక్కప్పట్ట, విల్లాడేమాడ, (౧౨) మిన్నుకిట మేఘసమాహత్తాళ్ ! ఎన్నుడైయ, (౧౫) ప్రాణనుక్కు, అతు, మృత్యురూపమాయిరుక్కుమ్; (౧౮) శిజ్జల్ వడివై, కాట్టా తేకోళ్ళుజ్జోళ్. (౨౦) ౭.

అర్థము. — (నాతో) సంక్షేపించి విశ్లేషించినవాడై, సుందరమై (౩) పన్నమువంటి నేత్రములను ఎఱ్ఱని (౬) అధరమును గలవాడై, నాకు స్త్రుతివిషయమై మాసిపోకుండచున్న సీలమాణిక్యమువంటివాడై, కృష్ణుడైన (౯) ఆశ్చర్యభూతునివలెనున్న, వంగియున్న భనుమ్మతోడ (౧౨) మెఱుచుచున్న ఓ! మేఘసమాహమలారా! నాయొక్క (౧౫) ప్రాణమునకు ఆరూపము మృత్యువువలె బాధకముగానున్నది. (౧౮) (గాన) మీరూపములను చూపింపవలదు (౨౦)

ఈ. — ఏత్తొమ్బట్టు. అవక్ వడివుక్కు పోలియాన మేఘమాలై యొక్కణ్ణు, “ఉజ్జల్ వడివై క్కాట్టి యెన్నై ముడియాతే కోళ్ళుజ్జోళ్” ఎన్ద్రొత్.

జీ-అ|| ఏత్తొమ్బట్టు (కూట్టుణ్ణు త్యాది). “కణ్ణక్ మాయన్బొల్ కోట్టియవిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్రొజ్జల్ కాళ్” ఇత్యాది యొక్కటాక్షరప్రతిపత్తి (అవక్ వడివుక్కిత్యాది).

‡ పాణుపాణుత్తల్ - తీతల్.

ఈ (కూట్టడి త్యాగి) "ఏకత త్వమ్" ఎన్నువ్వుడికలను పరిస్థిన్ని అవనుష్ఠి అవయవశోభై యిరుద్దపడియె
న్నుతల్; ఇవశోభైకలవియాల్ వద్దశోభైయెన్నుతల్. (కోలత్తామరై క్కైప్పవాయ్) అక్షయ తామరై పోలే
యిరుక్కిరి తిరుక్కుళై యుమ్, శివస్తవధర త్రైయు ముడై యనాయ్. (వాట్టమి త్యాగి) కలస్తపోతై చ్చెవ్వి, విరహాత్తి
లనా పొత్తై చ్చావి వేప్పొవ్వి కలతిల్లై కాణుమ్. ఇత్తలై యెవెఱున్దరైయాక్కి నశిన్దు ఇరిట్టి తపడి. (ఎకకరుమాణి
క్కామి అక్కామిన్దుయి పులకల్ ప్పెళ్ళాతపడి నలికిఱు, నీలరత్న మ్బొలే యిరుక్కిరితిరునిఱు త్రై యుడై యనాయ్ ౧. "నై వ
నియన్దు నది కాన్" ఎట్టు అనవిరుక్కు, అరై ఊణన్దాత్తై తానెన్నా ఇవ్వారైయె చ్చొల్లుకిఱాళ్. (కణ్ణళమాయ
మ్బొల్) ఆశ్చిర్యభూతినిని కృష్ణనై ప్పోలే; కలస్తపోతు కాలై క్కయెప్పికిత్తు ప్పరిమాఱి భవ్యనాయరున్దపడి. (కోట్టి
యన్దై త్యాగి) ప్పొల్లై ప్పొల్లై డేరూడి మిన్నానిన్దుళ్ళ మేఘనమూహణ్ణాళ్! కాన్దుభ మేతిరు మనిక్కు ప్రకాశకమామా
ప్పొలే యిరానిన్దుళు మే. (కాట్టిన్దికనుమ్మరు) వృత్తున్దృశమాన వుజ్జల్ వడివై కాట్టాతే కొళ్ళుజ్జోళ్. అవ్వ
న్దున్దున్దు అకలమిన్దునూనూ డిజ్జోడువారియిల్లెడాయరున్దతి! "అతు వెళి" ఎన్నిల్ (ఎన్నుయిర్క్కతుకా
లనా) పురమాను అన్దువ్వుతిఱ్ఱున్దు వెళిప్రాణనుక్కు, అతుమృత్యు వాకానిన్దుతు. (కుత్తొజ్జోళ్ కాళ్ కాట్టేల్ మిణ
నుమ్మరు) ఎన్నుడి ప్పొ, (ముగి) ఎన్దిఱుతు - కాణమూగూమ్, ముక త్రైమాఱువై తు చ్చొల్లుకిఱాళ్. 2.

[illegible]

ప్రతిభావ్యక్తిత్వము (సామర్థ్యత్యాగి). (ఎన్ కరుమావిక్రియ) సుందరాక్షి నీతాంప్రతిహనూమాన్ ప్రేమంతాన్న మకాన్న
 తాను స్వీకృతాడు. దానితో పడయేదొత్తాత్తివ్ధితేనానతాశినా.

తాత్పర్యము. ఓ! సోమముగారా! శ్రీకృష్ణునివిశ్లేషించి బాధపడుచున్న నాకు, ముందునాతో నిరంతరముగా సంశ్లేషించియుండి తరువాత విశ్లేషించి ఆతి సుందరతామరస పుష్పములవలెనున్న నేత్రములను ఎఱ్ఱనియధరమును ఆకుంతిత తేజస్సుగల నీలమాణిక్యమవంటి తరుసోమముగల నాశ్రీకృష్ణుని దివ్యవిగ్రహమువలెనున్నదై, ఇంద్రధనుస్సువేసి మెఱుమచున్న మీరూపము మిక్కిలి బాధకరంబై యున్నది గాన మీరూపమును నాకుఁగనుపఱచవలదునుమీ.

౧౨౪ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౪ - తి - ఇన్నుయిర్ - ౮ - పా-ఉయిర్క్కతు వ్యాఖ్యానం.

మూ.-ఉయిర్క్కతు కాలనెన్దుమ్మై నానిరన్దేఱున్, నీర్ | కుయిత్తై తల్ కాళ్ కణ్ణన్నా మమేకుట్టిక్కొన్న్దీర్.

తయిర్ పుట్టజ్జోన్, నోడు పాలడిశిలున్దను, శో! అయిల్ న్నియనల్ వళముట్టిన్ పణ్బుడై యీరే! ౮॥

ఆ.- (ఉయిర్క్కతు) కణ్ణనుడైయతిరునామజ్జైచ్చొల్లిల్ నాక మడివన్, అవన్ శైచ్చొల్లా తొట్టియ వేణువ్ ఎన్దుజ్జై నానిరక్క-
పిన్నై యుమవన్ శైయే శొల్లొక్కొన్న్దితోళ్; నామజ్జైవళర్ త్తప్రయోజనముతోక పెన్ శ్రేన్దు, తన్ కుయిల్ కళై యిన్నా తాకితాళ్. ౮.

అన్న.- నాక అతు ఉయిర్క్కు (౩) కాలనెన్దు ఉమ్మై ఇరన్దేఱున్ (౬) కుయిత్తై తల్ కాళ్ నీర్ కణ్ణ నామమే (౯)
కుట్టిక్కొన్న్దీర్ తయిర్ పుట్టజ్జోన్ నోడు (౧౨) పాలడిశిలుమ్ తన్దు శోల్ (౧౫) పయిల్ న్నియ సల్ వళమ్ ఉట్టిన్ (౧౮) పణ్బు ఉడై
యీర్. (౨౦)

పన్న.- అనన్దమ్, అవరాచకరమావక్కణ్ నామజ్జైచ్చొల్ల వేణ్ణా వెన్దుచ్చెయ్ తే శొల్లిముడిత్తితోళ్! ఎన్దు, తాకి వళర్ త్త శిల
కుయిల్ కళైచ్చొల్లుకాళ్.

నాక, ఇవ్వవన్దయిల్ అతు, ప్రాణముక్కు, (౩) మృత్యురూపగడికొళెన్దుశొల్లి, ఉజ్జైక్కుటిత్తు, ప్రార్థితవెనక్కు (౬) కుయిత్తై
శైక్కాళ్! నీడల్, ఉజ్జల్ పిత్తై త్తనత్తలే భవ్యనానక్కన్దునుడైయతిరునామజ్జై, (౯) అనత్తరమధురమాకచ్చొల్లి, మడిత్తువిట్టితోళ్-
ఉజ్జల్ బాల్యమిత్తాడక ఇళమ్మైక్కు త్తయిరైయడైత్తాన పుట్టజ్జోన్ శ్రోడే, (౧౨) పిత్తాల్కుప్పాల్పులుజ్జోలుమాక, ఉజ్జుకుక్కు
త్తన్దు, అన్దురునామజ్జైకాకిజొక్కళై, (౧౫) అభ్యసిప్పిత్తవతుక్కు ప్రత్యుపకారమాక, నల్ల సన్నుతై, అనుభవిప్పిత్తిర్, (౧౮) నల్ల నీ
రైయే. ఉడైయీరాయరున్దీర్. (౨౦).

అక్కుము - నేను, అది ప్రాణమువకు (౩) మృత్యువుగానున్నదని మిమ్మును యాచించిననాకు (౬) ఏ! చిన్నకోకిలము
చారా! మీరు శ్రీకృష్ణునితిరునామములనే (౯) చెప్పి చంపితిరి. పెరుగుతోగలిపిన సద్దయన్నముతోగూడ (౧౨) పాలుతోగలిపినప్రసా
దమును ఇచ్చి తిరునామములను (౧౫) అభ్యసించినచానికి మంచి ప్రత్యుపకారమును అనుభవింపజేసితిరి. (౧౮) మంచిస్వభావము గల
వారైతిరి. (నిర్దయతైతిరి. (౨౦)

ఈ.- ఎట్టామ్బాట్టు శిలకుయిల్ కళైక్కుటిత్తు, అతిరునామజ్జొల్ల వేణ్ణా వెన్దు నానిరక్క, అత్తైయేశొల్లి
నల్లిన్దోళ్, ఉజ్జళై వళర్ త్త ప్రయోజనమ్ పెన్ శ్రేన్దు ఎన్దితాళ్.

(ఉయిర్క్కతు) తోళ్ళురైయే పోమతన్దు; అతు వెన్దితాళ్, తన్ వాయాలే శొల్లమాట్టామ్మైయాలే. (కాల
నెన్దు) నల్లిరైయక్కే ముడిక్కుమ్మెన్దు. (ఉమ్మై) ఇరన్దేన్ కార్య శ్చెయ్యముజ్జళై. (చాన్) ఉజ్జళుక్కుమఱుక్కు
వైణ్ణాతపడి జననియాననాన్. (ఇరన్దేఱున్) ఉజ్జళై నియమిత్తేనో! ఎన్ శెల్లామ్మైయాలే శరణమ్బుకున్దవెనక్కు.
(నీర్) నియామ్యరాననీడల్. శరణాగతి భూతకరానితోళ్. (కుయిత్తై తల్ కాళ్) ఉజ్జల్ బాల్యమిన్ ప్రాణ
నోడే పోయిల్ శ్రోడే; పరువమ్ నిరమ్బామ్మైయిలుమ్ తాయ్ వాళియటియ వేణ్ణావో, “నాజ్జల్ శెయ్ తతెన్” ఎన్న

జీ-అ' ఎట్టామ్బాట్టు (ఉయిర్క్కత్యాది) “ఉమ్మై నానిరన్దేఱున్ - కణ్ణ నామమేకుట్టిక్కొన్న్దీర్ - శోల్ పయిల్ న్నియనల్ వళము
ట్టిన్” ఎన్దు వన్దుకైక్కొట్టి త్తనత్తలే (శిలకుయిల్ కళైయత్యాది). “వళర్ త్తప్రయోజనమ్ పెన్ శ్రేన్దు” ఎన్దుతు-వెణువు.
“ఉయిర్క్కతు” ఎన్దుతుక్కువాసనై (తోళ్ళురైయత్యాది). ఇన్నతెన్నాతే, “అతు” ఎన్దితతెన్నెన్న (అతు వెన్దితాళిత్యాది).
“అతు” ఎన్దితతు-వత్త్యమాణమనక్కణ్ణ నామ తై, ఇరన్దేఱున్-కొన్న్దీర్” ఎన్దుకుట్టి వర్ధభావమ్ (శరణాగతేత్యాది). ౧౫ ప్రార్థనామ
తియితే శరణాగతియావతు. “వైతల్ కాళ్” ఎన్దుతుక్కిరన్దుభావమ్. అనన్దమతియాతపరువమ్మెన్దుమున్దితు, అత్తైయరళిచ్చెయ్ కితార్
(ఉజ్జల్ బాల్యమిత్యాది. తాయ్ వాళియటియాతపరువమ్మెన్దు భావానన్దమ్ (పరువమిరమ్బామ్మైయిలుమిత్యాది). అతావతు-తాయ్క్కుమ్

† (పా) యానిరన్దేఱున్. ౧॥ అహమ స్త్యపరాధానా మలయోకిచ్చి నోగతిః | త్వమే ప్రాపాయభూతో మేధ వేతి
ప్రార్థనామతిః | శరణాగతిరిత్యుక్తా సాదేవే స్తే ప్రయుజ్యతామ్” ఇత్యహిర్బుద్ధ్య సంహితావచనమ్.

ఈ - ఒన్న తామ్బట్టు. మధుపానమ త్తమాయ్ ప్పాడుకిటనశిలవణ్ణక శ్చై యుమేతుమ్మిక శ్చై యుజ్జుటిత్తు, ఉజ్జల్ ధ్వనియెనక్కు దున్నహమాయరున్దతు, నీజ్జల్ పాడాతేకొళ్ళుజ్జోళ్ళ, ఎన్నికాళ్ళ.

(పల్లెడై వణ్ణాడుతుమ్మికాళ్ళ పోమిల్లల్ శ్రోన్కి) నీరైయై యవణ్ణోడేకూడినతుమ్మికాళ్ళ! పోమిల్లల్ శ్రోన్కి - పోమిక్క ఆళ్ళ ప్పివై యాతేకొళ్ళుజ్జోళ్ళ. (పల్లెడై) ఎన్న పాతమానపోతు, పల్లెనవురై యాయ్, మురలుకై యై చొల్లుకిటతు; పల్లెమురలానిచ్చ వెన్నుమామ్. (పుల్లెడై వేల్కొడుకుత్తాలొక్కుమ్ నుమ్మికారుల్) మున్నేమల్ శ్రై యనల్ శ్రోన్ ధ్వనియాలే పుల్లెట్టితే యరుక్కిటతు; అతిలేనెల్ల కొడుకు తినాప్పోలేయిరానిస్తతు ఉజ్జల్ ధ్వని. (తల్లెరునీరిత్యాది) కుళిర్ న్ద పెరియనీరై యుడై యపాయ్ కై యిలే తామరై ప్పూనలర్ న్నాప్పోలేయాయ్ అన్వళవన్తికే పెరియకణ్ణైయై య కృష్ణ. (నమ్మిత్యాది) అన్వడివల్లకై కాట్టియై న్నె ముడిత్తుప్పిరిన్దనానాన్. (నమ్మిత్యాది) అన్వడివల్లకై కాట్టియై న్నె ముడిత్తుప్పిరిన్దనానాన్.

జీ-అ|| ఒన్నతామ్బట్టు (పల్లెడైయిత్యాది). పల్లెడైయిత్యాది - వేల్కొడుకుత్తాలొక్కుమ్ నుమ్మికారుల్ - మిల్లల్ శ్రోన్కి - పోమిక్క - ఎన్నపదజ్జైక్కటాత్తి తివతారై (మధుపానమ త్తమాయిత్యాది).

నీరైయై - గానానుగుమాన స్థానమూర్చనజ్జైయై ట్టికై.. పల్లెడై - ఎన్నవ, తుమ్మి - ఎన్నవ - భక్తిబాతియిల్ - ఆవాన్దర పేదమ్. ఆళ్ళి - ఆలావమ్. పల్లెడై - ఎన్నపాతత్తిలే, పల్లెడై - ఎన్న - అట్టకాయ్. శ్రోన్ - ఎన్న - శబ్దమాయ్, అట్టకాయ్ - ఎన్న - యుడైయై పదజ్జై. (పల్లెమురలానిచ్చ) ఎన్నదన్తియార్థత్తుక్కు, పో - ఎన్న - గానమాయ్, పురై - ఎన్న - నెరుక్కిమాయ్, గాన ప్రాచుర్యైయై యుడైయై పదజ్జై. పుల్లెడై - పుల్లెడైయై, పురైయిలే - వాయిలేయై పదజ్జై. ఇవళుక్కు - పల్లెడైయై (మున్నేయిత్యాది). పో - కణ్ణై - ఎన్ననయిప్పమ్. నమ్మవియై - నమ్మడైయై ప్రాణనై ప్రహరిత్తు. ఎల్లనన్జి - ఎల్లనన్జి నాన్ - ఎల్లనన్జి నాన్; పిరిన్దనాన్ - ఎన్నకణ్ణై. పల్లెడైయై వణ్ణాడుతుమ్మికాళ్ళ - తల్లెరునీరిత్యాది, ఎల్లనన్జి నాన్; ఆత్తయాలే, నుమ్మికారుల్ - పల్లెడైయై వేల్కొడుకుత్తాలొక్కుమ్ - పోమిల్లల్ శ్రోన్కి మినిత్యయి.

తాత్పర్యము. - ఓ! తుమ్మెదలారా! నల్లని మహాజలమందుఁ బప్పించిన తామరలవంటి విశాల నేత్రములుగల శ్రీకృష్ణుడగు నానో సంజేపించి నాప్రాణమునవహరించుకొని నన్ను విడిచిపోయెను. ఇప్పుడు మీగానము ముందేకొల్పాలి. పాదులనే పుండుపడియెన్న నాకు పుంటిలో పొడిచినట్లున్నది మీరిప్పుడు పాడవలదు.

మూ. - ఎల్లనన్జి నామునమ్ వాననాడనోడొన్తి నోమ్ | పల్లననన్నారై క్కుళ్ళాజ్జోళ్ళ కాళ్ళ పయిన్తెన్నిని |
ఇట్లై నల్ల వాక్కియమ్ పైయ వేపుయక్కల్ గతు | తల్లై నల్లవిన్ననలై ప్పెయ్ తెజ్జున్దై క్కునే || ౧౦||
ఆ. - (ఎల్లనని) అన్దరుత్తుప్పడియే నానుమ్ ముడిదైక్, ఎన్నడైయై వాక్కియన్దళిర్ న్దతు, పల్లననన్నారై క్కుళ్ళాజ్జోళ్ళ కాళ్ళ పయిన్తెన్నిని, ఎన్నళొల్లి, పిన్నెయమ్, నాన్ పట్టపాడొరువరుమ్మడాతోన్దిదుక" ఎన్న శొలిక్కొణ్ణముడిదై నాన్ శినిటవిప్పమ్. ౧౦.
అన్వ. - నానుమ్ ఎల్లనన్జి నమ్ వాననాడనోడు (౩) ఒన్తినోమ్ పల్లనమ్ నల్ (౬) నారై క్కుళ్ళాజ్జోళ్ళ కాళ్ళ ఇనిపయిన్దై ఇట్లై నల్ల (౯) ఆత్తయమ్ పైయ వే పుయక్కల్ గతు (౧౦) ఎల్లమ్ తల్లై నల్లవిన్నమ్ (౧౧) తలై ప్పెయ్ తు తల్లై క్కు. (౧౨)

పన్నీ - అన్దరమ్, పరమవసనియనోడే "నాన్దళొన్తపట్టువిట్టోవ్, ఇనియన్దళి తిరట్టిక్కు ప్రయోజనమే" ఎన్నళిలనాన్ తిరట్టిక్కు ట్టిత్తు దొల్లుకిటాళ్ళ.

అనక నిన్తెవుక్కిడాక నానుమ్, పోక్కిలేయిరుప్పట్టు, ననుక్కు ప్రాప్యమాన పరమపదత్తిలే యరుక్కిటవనోడే, (౩) ఎన్న దయరాయ్ విట్టోవ్; నీర్ నిలత్తిలే, దర్శనీయమాయ్ కొణ్ణై, (౬) తిరట్టిరుక్కిటనారై క్కుళ్ళాజ్జోళ్ళ కాళ్ళ! ఇనిచ్చెన్దివిచారిక్కిటతు క్కున్న ప్రయోజనమున్దై; అవనుక్క భరణమ్బాలేన్ద పహణీయమాన, (౯) శరీరముమ్, క్రమత్తిలే, కైవిడఅభ్యసియానిన్దతు; (౧౦) ఇని

ఎల్లనణ్ణి వ్యాఖ్యానజ్ఞుల్ మెయాలే ఎల్లాదేశముమ్, విస్తీర్ణమాయ్, సజ్జానసుఖత్తై, (౧౫) పెల్లల్లు, సమృద్ధమాకక్కడవతు. (౧౭) పుయక్క తిల్ - పుయత్తిల్ - వాజుతలాయ్, విడుక్కయైచ్చొన్నపడి. ౧౦.

అర్థము.-మేమును పోలయుననియు వోగించి మనకు సాప్యమైన పరమపదమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃకృతితో (౩) కలిసిపోతిమి. పోలయులను (సంచరించుచున్న) నుందరములైన (౭) ఓ! సార సపతుల సమాహములారా! ఇంకమిద (గుంపుగాఁ జేరి) యోచించియేమి ప్రయోగము! అభిగమమువలె విలతులమైన (౯) శరీరమును క్రమముగా పోవుటకు యత్నించినది (౧౧) ఎదురదేశమును, సమృద్ధమైన మంచి కులమును (౧౫) పొంది సమృద్ధమైయుండునుగాక. (౧౭) ౧౦.

ఈ.- పత్తామ్మట్టు. తిరళవిరుక్కిఱ నారైక్కుఘొజ్జల్ తన్నెముడిక్క మన్నిక్కిఱనవాక్కొణ్ణు, నాన్ ముడిన్దే, ఇనినీజ్జల్ తిరణ్ణుప్రయోజనమేక? ఎన్నితాళ.

(ఎల్లనణ్ణి) పోక్కి లేయెరుప్పట్టు (నాముమ్నమ్ వాననాడనొ డొన్ఱినొమ్) కడలైక్కుగప్పడియిలే మడు యొజ్జలే తన్నెయిలక్కాక్కి ఇత్తలైయె వెణున్దరైయాక్కి తన్నెక్కొణ్ణుకన్దా, నాముమ్, * అయర్వణుమ మంగి కళతిరుతియోడే యొగుమిడతానొమ్ నిత్యసూరికళు మవనుమాక విరున్దు నమెముడిక్క వెణ్ణినపడియే నాముమ్నొమ్ అనకముడిక్కనిన్దేక్క, నామ్జీవిక్కవెణ్ణి, ఇడక్కెప్పరి ముఱుక్కుకైతార్పొ. నాముమ్ముడి క్కయిలే ముడిన్దేమ్. నిత్యసూరికళుమ్ ఛన్దానువర్తికళాకాయాలే అనన్దరుజ్జే కరుత్తాయార్పర్ కళితే. (పల్లనన న్నొన్దొక్కఘొజ్జల్ కాళి. నీర్ నిలజ్జలే వర్తిప్పనవామ్, తుడజ్జినకారియమ్ ముడిక్కన్దు సామన్దేక్కెయుజ్జే తాన న్నొన్దొక్కఘొజ్జల్ కాళి! (పయిగెన్నిని) ఇనినీజ్జల్ తిరణ్ణుప్రయోజనమేక? నానన్దరుజ్జేక్కెణ్ణుకన్దా ఉజ్జల్ మన్దొక్కొణ్ణు ప్రయోజనముల్లితు? ముతలికళ తిరళ తిరళాకవిరున్దు పెరుమాళై యుమ్పిరాట్టెయెముమ్ శేర్ కైక్కు పిరిగు సార్ త్తొన్దోలే, ఇవై తిరళ తిరళాకవిరున్దు తన్నెయుమవనై యుమ్పిరి కైక్కు పిరకుసార్ క్కిటి న వెన్దిరుక్కి కళా. అనకవేణ్ణువార్తా చేర్ క్కయుమ్, వేణ్ణాతారై ముడిక్కయుమ్, తిర్యక్కుక్కళుమ్ స్పణి? ఎన్దరుక్కు యొగ రామావతారత్తిల్ వాననై యాలే. (వాననాడక - నారైక్కుఘొజ్జల్ కాళి) ఎన్దయాళే ఉభయవిభూతి యొగ, నేణుమో? పిరబురైయై ముడిక్కైక్కు. (ఇట్టై నల్ల వాక్కెయుమ్) అభరణతాలే అఱకితానశరీరమెన్నుతల్,

అర్థము-పత్తామ్మట్టు (ఎల్లనణ్ణియిశాన్తిది). “నాముమ్నమ్ వాననాడనొ డొన్ఱినొమ్ - నారైక్కుఘొజ్జల్ కాళి వయినెన్నిని” ఎన్ద మన్దొక్కఘొజ్జల్ కాళి వర్తివర్తి (పిరళవిత్వాది). మన్నిక్కిఱనవాక్కొణ్ణుకన్దా - (పయిగెన్నిని) ఎన్ద తై ప్పల్లి.

పోక్కి లేయెరుప్పట్టు - పిరువిడిచ్చారుకైయిలే యెరుప్పట్టెనపడి. “వాననాడు” ఎన్ద విశేషి త్తకుక్కు భావమ్ (నిత్యసూరి కళుమిత్వాది). “ఎల్లనణ్ణు” భావమ్ (అనకముడిక్కవిత్వాది). ఇడక్కెప్పరి ముఱుక్కుకైయాలే - పలక్కెప్పరి ముఱుక్కుకైయాలే విడక్కెప్పరియాక ముఱుక్కుకై; అతావతు - ప్రాతికూల్యజ్ఞాయైకై యెన్దపడి. ౧ “రక్ష నిసకలాపద్యో” ఎల్లనణ్ణుకళు భావ నిత్యసూరికళి హింసెయిలే యెరుప్పడువర్కళివెన్న (నిత్యసూరికళుమిత్వాది). (ఛన్దానువర్తికళి) ఎన్ద విడ కళి, “పిరుమాళి యుమవర్తిత్తు ఇల్లైయ పెరుమాళి పిరాట్టియైక్కాట్టి లేవట్టువదాశే” ఎన్ద విచ్చెయవర్ “నల్” ఎన్ద కుక్కర్మమ్ (నిత్యసూరి విత్వాది). తిరణ్ణుప్రయోజనమేక-మన్నిత్తుప్రయోజనమేన్దెన్దపడి. పయిలక్కై - తిరణ్ణుమన్నిత్తై. ప్రయోజనమిత్తై యో వేన్ద (నానన్దరుజ్జేయిత్వాది). తిరళాకవిరున్దు ముడిక్క మన్నిక్కిఱపడియై దృష్టాన్తపూర్వకమాక క్కాట్టుకన్దా (ముతలికళి విత్వాది). పోక్కిలే (వాననాడకవిత్వాది). అనకవేణ్ణువార్తా విత్వాది. అభరణతాలే అఱకితానవెన్దతు - పూర్వావస్థయైప్పల్లి.

ఈ— అభరణమ్ పూజ్ఞాప్సలే యిరక్కిఱపిలక్షణ శరీరమెన్నుతల్. (నైయపేపుయక్కల్ బ్రతు) క్రమేణ పశై
యల్ బ్రతెన్నుతల్. క్రమత్తిలేపోకత్తుడగ్గిల్ బ్రెన్నుతల్. పుయత్తలెన్దు = పోతలాతల్. పుయక్కెన్దు - ఆకర్షకమా
తల్. (తత్తెన్దు విత్యాది) ఈశ్వరిభూతి సమృద్ధిమాక వేణుమెన్లితాల్. “తాన్దామ్ ముడియనినైప్పార్ నాడువా
త్తొక” ఎన్బాదైప్సలే శొల్లకితాల్” ఎన్దు అళవన్దార్ నిర్వాహమ్; “నాక పట్టపాడు నాడుపడాతొఱ్ఱియవేణుమ్”
ఎన్దు ఎమ్మెరుమానాన్; “నాక ముడియ ఎన్నార్ కణ్ణునొవుపడాతే, లోకమడగ్గప్పిత్తై కుమాకాతే” ఎన్దు భట్టర్. ౧౦.

[illegible]

తాత్పర్యము.—ఓ! సారసపక్షులారా! నన్ను జంపుటకు మీరు గుంపుచేరియోచించి యేమియును పయోగము లేదు. నేను ముందు గనే శిథిలురాలై నిశ్చిన్మహాశివాభుండైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములందు వానియభిప్రాయము ననుసరించి బ్రీనమైతిని. నాకీరమును జూపి నిర్దమైయున్నది. లోకమంతయు నావలె బాధపడకుండ నుఖముగానుండుగాక.

ము. - ఇప్పడలె ప్రియ్ తెజువనై త్తవల్లుభిక్కు । తన్నుకడై త్త తనకరుభే శెయ్తెమాయనై ।
 తెన్దురుకూర్చుడకోపక శొల్లయిరత్తుభే, ఇవై । యెన్బతోడొన్దుక్కు మూవులకుమురుకుమే॥ ౧౦॥
 ఆత్మార్ తిరువక శేశరణమ్.

ఆ.— (ఇప్పుడు) పిన్నయును, ౧. చిరజనంజాం ప్రతిభాశ్రీ” ఎన్నువ్వుడియారే తాముశరాసుమేలగులిచ్చెయ్యకటార్.
అనుభవితాకృతుని నిరవధికుభావచూపాయ్ లోకమెల్లానునితొడతెచ్చుకట్టై, సర్వకాలము మేలేనను దుర్లభైకలిమిమేత్తువ్వుడి
తనకృతులతోకెయ్యకమానునై తస్యచూరచ్చడవోకా శొల్వాయిరత్తుతో ఇత్తివాయమొట్టియిల్ శొన్నవార్తియె అనుననిప్పార్ ఎన్ను
దువార్కళి? వెనితార్.

తిరుమగ్గు కృష్ణి రాన్ని శ్వాన్నిరువడిక శేషరణమ్.

ఆస్తి — ఇన్వెంటరీ పై యేతు ఏజ్జెంట్స్ తరఫున (3) పల్లెట్లకు, ఏత్త తనకు (౬) ఆరు శతాబ్దాల ముద్రలు (౭) కురుమార్ శివశాస్త్రి వారి (౧౨) ఆయిరత్తుల ఇన్వెంటరీ పై ముద్రలు (౧౪) శివశాస్త్రి (౧౬)

పన్ను.— అనన్తరము, ఇత్తరువాయ్ మొట్టిమొదలమాక, ఇటుకేట్టసర్వలోక త్రిమదైయవుమ్ మనోవికారత్తైయరుళిచ్చెయ్కొకటార .
ఇప్పుడై ఉడ్డాక్కానిప్తుగణ్ణు, ఎచ్చుమవ్యాప్తమాన, తన్నుడైయగుణప్రదైయ్, (3) క్కాలతత్తయముళుతనైయమ్, ఏత్తుమ్మడియాక,
తమక్కు, (౬) నిరవధికిచ్చెయ్మచ్చిన్, ఆక్కర్యభూతనై, కట్టశైప్పట్ట, (౯) తిరునకరమ్మనిర్యాపాకరాన, ఆమ్మోర , అరుళిచ్చెయ్త,
(౧౦) ఆయరన్దిరువాయ్ మొట్టిమొదల, కీర్తోన్నతుపాట్టిల్ క్లేళ్ళ మొరుమాటుమ్, పత్తాపచ్చిట్టిల్ క్లేళ్ళ మొరుమాటుమానవివర్ ముక్కు, త్రొలొ
క్యముమ్, (౧౫) ప్రేనుత్తాల్ద్రవియానిమ్మమ్. (౧౬) ఇతుకిలిత్తుటె.

౧౧

వాదికేసరిఅట్టియ మణనాళిచ్చియర్ తిరువడిక శేకరణమ్,

ఆర్థము.— సుఖమునుగలుగఁజేసి అంతటవ్యాప్తమైన తనకీర్తిని (౩) సర్వకాలమును స్తోత్రముచేయునట్లు తమను (౬) కృపఁజేసి న ఆశ్చర్యభూతుని, నుండర మైన (౯) కురుకాపురికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన (౧౨) వేయిపాశురములలోఁజేరిన ఈతోమ్మిదిపాశురములతోఁగూడ సెుకపాశురమునకును (ఈతిరువాయ్మొట్టియందలి మొదటి తోమ్మిదిపాశురములును అంతకంటె మిక్కిలిబిరుదులుచేసాఁగొచ్చిన వదినపాశురమును అనుసంధించినయెడల) మూడులోకములును (౧౫) (ప్రేమచేత) కరుగును. (౧౬)

ఈ.-నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళి యిత్తాశురమ్ హృదయ త్రితేపడిల్. ఆరేసుమాకిలుమ్ తరియార్తెన్జిత్తార్.

(ఇన్నదై ప్పెయ్తెజునదై త్త) ఎజునదై త్త విన్నదై ప్పెయ్తె - లోకమెల్లామ్ వెళ్ళమిట్ట నిరతిశయప్రి తియై యుడై యరాయ్కోణ్ణు. (పల్లూభిక్కు తన్నుకదై త్త) కాలముళ్ళతనై యమ్ గుణజ్జళై యేత్తుమ్మడి. (తన క్కరుళ్ శెయ్త) సంసారికళితే అన్యతమరానవర్కు, * మయర్వఱమరినల మరుళిచ్చెయ్తవడి. (మాయనై) సంసారికళ్ నడువేయనై యెరువనై యమ్ విశేషకటాక్షమ్మణ్ణిన వాళ్ళర్యభూతనై. అజ్జనన్తిక్కే, (ఇన్నదై ప్పెయ్తె జునదై త్త - తన్నుకదై త్త - పల్లూభిక్కు - తనక్కరుళ్ శెయ్తమాయనై) అనుభవిప్పార్కు నిరతిశయా ననత్తై విల్లైప్పతాయ్ ఎజుమొక్క పురమ్మిన త్త కల్యాణగుణజ్జళై, కాలతత్త్వముళ్ళ తనై యమ్నాననుభవిక్కు మ్మడి ప్పణ్ణినా నెన్టుమామ్. “ఇవర్ గుణజ్ఞానత్తాలేధరిత్తార్”, ఎన్జిఱతు, (తన్నుకదై త్త త్త నక్కరుళ్ శెయ్త) ఎన్జివిత్తై కొణ్ణితే. నిత్యసూరికళను భవత్తెయమ్, తమక్కవర్కళోడొత్త (ప్రాప్తియైయు మనునన్తిత్తు నొవుపట్టార్; ఎన్జు మొక్కవిల్లిదిరుక్కిఱ సంసారికళ్ పడియైప్పార్ త్తవాడే, ఇమ్నొవుతానే పేతాయ్త్తోద్రోద్రోదు. (శడకోపళోల్) ఎన్జువరోడు నిరేశత్తాలే, (తనక్కరుళ్ శెయ్త) ఎన్నలామితే; ౧ “వాల్కిర్భగవాన్ముమి” ఎన్నుమాప్పోలే. (ఒన్నతోడొన్తుక్కుమ్) “కీర్మొన్నతు పాట్టిలుముణ్ణాన వ్యసనమ్ సుఖమ్” ఎన్నుమ్మడి వ్యసనమ్మిక పత్తామ్బాపై యుడై యవినై. స్థారకపదార్థజ్ఞతాలే జీవనత్తిల్ నశైయోడే నొవుపట్టవెన్నతు పాట్టోడే, జీవనత్తిల్ నశైయ్దోదు భుగపట్టుక్కుమ్. (మూవులకుమురుకుమ్) ఆరేసుమాకిలుమ్ తరియార్. ఎన్నుడై య ఆర్తనాదత్తాలే నాడభియ వేట్టావాకాతే! ఎన్జువర్కు, పిన్నైయుమ్, నాట్టార్కు శైధిల్యమే ఫలిత్తువిట్టతు. ఎజునదై త్త-ఇన్నదై ప్పెయ్తె- పల్లూభిక్కు తన్నుకదై త్త - తెన్గురుకూర్చ్చడకోపళ - తనక్కరుళ్ శెయ్తమాయనై - కొల్లాయరత్తుళ్ళి వైయొ న్నతోడొన్తుక్కుమ్ మూవులకు మురుకుమ్.

౧౧

వడక్కు తిరువీతిప్పిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

శీ-అ||నిగమమ్ (ఇన్నమిత్యాది). “ఒన్నతోడొన్తుక్కుమ్ మూవులకు మురుకుమ్”, ఎన్జుత్తెక్కటాక్షితవతారికై (ఇత్తిరువాయ్మొళి యితిత్యాది). ఆరేసుమాకిలుమ్నెన్జు - “ఉలకుమ్” ఎన్జుత్తెప్పదోదు.

“ఇన్నదై ప్పెయ్తెజునదై త్త” ఎన్జు-అద్యోదయకము-విశేషణమానపోతు, “ఎజునదై త్త-ఇన్నదై ప్పెయ్తె” ఎన్జున్జయమ్; *పుకట్టుక్కు విశేషణమానపోతు, ఇరున్దపడియే. అన్వయానుగుణమాక వర్థమ్ (లోకమెల్లామిత్యాది). యోజనా సరత్తుక్కర్థమ్ (అనుభవిప్పార్ క్కిత్యాది). ప్రవేశత్తిలే, “గుణజ్ఞానత్తాలే ధరిత్తార్” ఎన్జుత్తునియామకమ్ కాట్టుకిఱార్ (ఇవర్ గుణజ్ఞానత్తాలే యిత్యాది). “తేళ్ళుకదై త్త” ఎన్జుక్కు, అనసూ పేన్జుత్తు గుణానుభవమ్మణ్ణినారోవెన్న (నిత్యసూరికళిత్యాది). ఇన్జిడత్తిలే, ౨ “ఉపర్యుపరిపశ్యన్తస్సర్వవిపదిద్రతి | అథోఽథోదర్యోఽపి స్యమహిమానోపజాయతే” ఎన్జుత్తెయరుళిచ్చెయ్తవర్. ఎనక్కరుళ్ శెయ్త వేన్నాతే, “తనక్కు” ఎన్జుతెన్నెన్న (శడకోపళిత్యాది). “రోక్షనిర్దేశమ్మణ్ణినతు కుర్చప్పానమ్ (వాల్కిరిత్యాది). పత్తెన్నాతే, “ఒన్నతోడొన్తు” ఎన్జుత్తు భావమ్ (కీర్మొ న్నత్యాది). పశద్వివరణమ్ (స్థారకత్యాది). “తత్తైన్ల” ఇత్యాదియిల్ భట్టర్ నిర్యాహత్తుక్కు చేరవ్యాఖ్యాతావి నీదుపాడు (ఎన్ను డైయవిత్త్యాది).

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ. అ-వి|| విల్లొప్పి తిరుక్కిఱ వేలైయిలే గుణజ్ఞానత్తాలే ధరిత్తప్రకారమ్ - “ఇప్పడికూప్పిడప్పణ్ణినానే!” ఎన్నుముపకారమెన్జు వివడిత్తు; ఇన్జుత్త యుపకారమాక నిన్జెక్కిఱవర్, మున్నుదుర్గిఱప్పడుక్కుమ్, ఇపోత్తితైయపకారమాక నిన్జెక్కిఱకుమ్ పేళిక్కళై వివడిక్కిఱార్ (నిత్యసూరికళిత్యాది వాక్యవ్యయత్తాలే).

౧౧.

ద్ర-తి. — నిగమమ్ (ఇన్నమిత్యాని) (శడకోఽకాశోత్) 'ప్రాప్తరాజ్యస్య రామస్య వాల్మీకిర్భగవాన్సపిః । చ కారచరితం కృత్స్నం విచిత్రచమత్తవాన్'.

మణవాశమామనికళ్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము, — సకలజగద్వ్యాప్తమైవ తన కల్యాణగుణముల ననుసంధించునట్లు తమకుఁ గృపఁజేసి తమను నిర్దేతుకముగఁ గటాక్షించిన ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రియఃపతి విషయమై కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించినవారి మనస్సు ప్రేమచేఁగరుగును.

ద్రమిడోపనిషత్సంజ్ఞతయి లి త్తిరువాయ్మొళిక్కానల్లోకమ్.

(ఇన్నయిర్) ఆలోకనంచ తదచాక్షుషమిత్యథాస్తో దృష్ట్యాచతత్త్వరణ హేతుపదార్థజాతమ్!

ఆసన్నహానికతయాఽవసితస్సునోద్దుగభేన దుస్సహతరేణ సపఞ్చమేఽభూత్.

వాదికేసరి అర్హుకియమణవాశచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — ఆధ - ఆనందరమందు, సః - ఆనమ్మాళ్వార్లు, పఞ్చమే - (తొమ్మిదవపత్తయొక్క) అయిదవ తిరువాయ్మొళిలో, తత్ - ఆ, ఆలోకనమ్ - దర్శనమును, అచాక్షుషంశతి - నేత్రజన్యముకాదని (తలచి), ఆర్తః - భిన్నులై, తత్త్వరణహేతుపదార్థజాతమ్ - ఆసన్నహేతునిస్తరణమునకుఁగారణమైన వస్తువులసమూహమును, దృష్ట్యాచ - చూచియు, దుస్సహతరేణ - మిక్కిలి అసహ్యమైన, దుఃఖేన - దుఃఖముతో, సుసక్తః - దృఢతరసంబద్ధముకలవారై, ఆసన్నహానికతయా - సమీపించినవియోగముకలవారగుచేతను, అవశిష్టః - శిథిలులుగ, అభూత్ - అయిరి.

తాత్పర్యము. — "ఇన్నయిర్" అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, క్రింది తిరువాయ్మొళిలో తాము మానసముగననుభవించిన సర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగననుభవించ గాశపడి యది లభించకనత్కార్యులై, దానిపైనరూపగుణచేష్టితములచే నాసర్వేశ్వరునికి స్థారకములైన కోకిలాదిపక్షులనుజూచి యుండలేక మహాదుఃఖమును వహించి శరీరవియోగమువచ్చునోయననట్లు మిక్కిలి కైశ్చిల్యమునొందిరి.

ద్ర-తా. — (ఇన్నయిర్ చేవలుమ్) ప్రాణత్వా దబ్బుతత్వా దపిచనువిదితత్వేన భవ్యత్వయోగా

లక్షీవక్షస్తవ్వభావా ద్రఘుకులజననా నీలరత్నాభిమూర్త్యా

కృష్ణత్వా దబ్బదృక్త్వా త్వరమపతితయా చేశ్వరంసంశ్రితానా

మూచేధీమాంశ్చరారి స్వగుణగరిమసంస్థారకంసర్వదర్శి.

అర్థము. — ప్రాణత్వాత్ - ప్రాణభూతుడగుటవలనను, అబ్బుతత్వాత్ - ఆశ్చర్యకరుడగుటవలనను, సువిదితత్వేన - సుప్రసిద్ధుడగుటవలనను, భవ్యత్వయోగాత్ - విభేయుడగుటవలనను, లక్షీవక్షస్తవ్వభావాత్ - లక్షీనివక్షస్థలమందుఁగలవాడగుటవలనను, రఘుకులజననాత్ - రఘుకులమందవతరించినందువలనను, నీలరత్నాభిమూర్త్యా - నీలరత్నమువంటి దివ్యవిగ్రహముచేతను, కృష్ణత్వాత్ - కృష్ణుడగుటవలనను, అబ్బదృక్త్వాత్ - పర్వనేత్రుడగుటవలనను, పరిమపతితయాచ - పరమపదమునకు స్వామియగుటవలనను, ఈశ్వరమ్ - సర్వేశ్వరుని, సంశ్రితానామ్ - ఆశ్రితులకు, స్వగుణగరిమసంస్థారకమ్ - తనయొక్కగుణములవైభవమును స్తరింపఁజేయువానినిగా, ధీమాక్ష - బుద్ధిమంతులై, సర్వదర్శి - సకలార్థములను సాక్షాత్కరించినవారైన, శరారిః - నమ్మాళ్వార్లు, ఊచే - చెప్పిరి.

వ్యా.—(ప్రాణత్వత్) ఎన్నయిర్ కన్జుపిరానై- ఆశ్రితర్ క్కుప్రాణసూత నాయుక్ కైయాలుమ్, (అచ్ఛతత్వత్) విత్తకణోవి
స్థక-విస్తయనీయ నాయుక్ కైయాలుమ్; (అపిచసువిదిత త్వేన) అవక కైయత్-అతిప్రసిద్ధనా కైయాలుమ్. (భవ్యత్వయాగాత్) సజ్జణ్ణమా
యిత్ - ఆశ్రితర్ క్కుభవ్య నాయుక్ కైయాలుమ్, (లక్ష్మీవత్ స్వభావాత్) సన్నిహుమాప్యక - పెరియపిరాట్టియైత్తిరుమార్వితే యుడై
యనా కైయాలుమ్; (రఘుమలజననాత్) ఎన్నయిర్ క్కుత్తక - రఘుమళత్తిలే చక్రవర్తితిరుమక నాయవతిరిక్కైయాలుమ్; (నీల
రత్నాభిమూర్త్యా) వాట్టమిల్ కరుమాణిక్కమ్ - ఒలిమాతాతనీలరత్న మ్పైలే యిరుక్కిడివిగ్రహత్తై యుడైయనా కైయాలుమ్; (కృష్ణ
త్వత్) కణ్ణన్నామమే - కృష్ణ నాయవద్దవతిరిక్కైయాలుమ్, (అబ్జదృశ్యత్) తిడదామరైమిల్ న్దాలాక్కుబ్బణ్ పెరుబ్బణ్ణ - సుసిజ
సదృశమానతిరుక్కుల్లలై యుడైయనా కైయాలుమ్; (పరమపతితయాచ) సమవాస నావ న్దోన్దోన్దోన్ - పరమపదనిర్వాహక నా కైయా
లుమ్, ఎమ్మెరుమా, ఆశ్రితర్ క్కుమఱక్కువొణ్ణాతపడిస్వకీయగుణజ్జైస్సరిప్పిక్కిఱవనాక, “ఇన్నయిర్ చేవలుమ్” ఎన్నిఱదళత్తిలేఱ్ఱొన్
రరుళిచ్చెయ్ తాచిన్దితార్.

౯౭.

నే దా న్దా చా ర్య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—“ఇన్నయిర్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో సకలతత్వార్థకేతలైన సమ్మట్టార్లు, సర్వేశ్వరుడు, [౧] ఆశ్రితులకు
ప్రాణసూతుడు, [౨] విస్తయనీయుడు, [౩] సకలలోకవిదితుడు, [౪] ఆశ్రితవిధేయుడు, [౫] లక్ష్మీవత్ స్వభావం, [౬] శ్రీరాఘవం
యవతరించినవాడు, [౭] నీలరత్న నిభదివ్యవిగ్రహుడు, [౮] కృష్ణుడైయవతరించినవాడు, [౯] కమలనయనుడు, [౧౦] పరమపదనా
నిడు, ఇన్ని గుణములుకలవాడుగాన సర్వేశ్వరుడు తనయాశ్రితులను తనగుణములను స్థరింపజేయుచున్నాడని ప్రసాదించిరి. ౯౭.

తి-నూ.— ఇన్నయిర్ మూల్ తోల్ శ్రీనతిజ్జెన్నెళ్ళిలెన్దుకణ్ణా! లన్దవనై క్కాణవెణ్ణియాణ్ పెణ్ణాయ్! ప్పిన్నెయవ!
న్దనై నిన్ద విప్పవన్ ద్రూల్ తాత్తళర్ న్దమాఱనరుళున్ను మవర్ క్కుళ్ళమురుకుమ్. ౧౫.

అర్థము.—ఇత్ - భోగ్యమైన, ఉయిర్ - ప్రాణసూతుడైన, మూల్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్జు - ఇచ్చట, తోల్ శ్రీనతు - ఆవిష్క
రించినది, ఎన్ నెణ్ణిల్ - నాపూదయమందు, ఎన్దు - అనియెఱిగి, అవన్దన్నె - వానిని, కణ్ణాల్ - సేత్రములచేత, కాణ - చూచు
టచే, ఎణ్ణి - తలచి, (అదిలభింపనందున), ఆణ్ - పురుషులైనతాము, పెన్ ఆయ్ - స్త్రీయవశనొందినవారై, పిన్నె - అటుపిమ్మట,
అన్దనై - వానిని, నిన్దవిప్పవన్ ద్రూల్ - స్థరింపజేయుచున్న వాటిచేత, తాన్ద - తాము, త్తళర్ న్దు - శిథిలులయిన, మాఱన్ - సమ్మ
ట్టార్లుయొక్క, అరుళ్ - కృపను, ఉన్నుమవర్ క్కు - అనుసంధించువారికి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉరుకుమ్ - కరుగును. ౧౫.

అప—(ఇన్నయిర్ మూల్) ఇతిత్, స్థారకపదార్థజ్ఞతా సోవుపట్ట ఆహ్వారపాతులై అనువది తరుళిచ్చెయ్ కిటార్. ఎజ్జసేపెన్నిల్;
శ్లోప్పిన్దరునుభవమ్ మానసానుభవమా కైయాలే, అవనైవాహ్యకరణజ్ఞతా లే అనుభవిక్కు వేణుమెన్దా కైప్పట్టు, అహ్వాతేతతుకిడైయా మైయాలే
శిథిలుచిత్తరాయ్, అవన్దణచేష్టితాదికళుక్కు స్థారకమానలాకికపదార్థజ్ఞతైక్కుణ్ణు, అవన్దయాలేస్సర్యమాణమాన అవక గుణచేష్టితాదిక
అనుసన్దిత్తు, అవనై యథామ సోరధమనుభవిక్కు ప్పెతామల్, ఇప్పడి, స్థారకపదార్థత్తా లే తామిడుపట్టచ్చెయ్ కిటడియై ఆన్యాపదేశ
త్తైలే యరుళిచ్చెయ్ కిట * ఇన్నయిర్ చేవలెల్లత్తై “ఇన్నయిర్ తాల్” ఇత్యాదియా లే అరుళిచ్చెయ్ కిటార్.

వ్యా.—(ఇన్నయిర్ మూల్ తోల్ శ్రీనతిజ్జెన్నెళ్ళిలెన్దుకణ్ణా) శ్రీతిరువాయ్ మొట్టియిలే, ౧. సరళిజ్ఞమతాయపురుషే-ఉకన్దేయన్దైయళ్ళు
మిన్నుళ్ళత్తు” ఎన్దుమ్, ౨. తేవర్ కట్కెల్లామకరువాకియకణ్ణనైక్కుణ్ణుకొణ్డేసే” ఎన్దుమ్, ౩. కణ్ణుకొణ్డొకాణ్డొయరక్కుళిత్తు” ఎన్దుమరుళి
చ్చెయ్ తై, మానససాదాత్కారమాత్రమాయ్ ప్రత్యక్ష సాక్షాత్కారమల్లా మైయాలే, ఇన్దైయైలెవక్కుధారకనాన సర్వేశ్వరక సాక్షాత్కరి
త్తు మానసజ్ఞానవిషయమెన్దు. (కణ్ణాలన్ద వనై క్కాణవెణ్ణియాణ్ పెణ్ణాయ్) చక్షుర్విషయమాకవనైదర్శిక్కు-వెణ్ణి, అతులభియామైయాలే

పుంస్తవిమకులైస్తుస్తీర్వాపత్తియైభజిత్తు. (పిన్నైయవన్మైనినైవిప్పవన్దొల్) ఇప్పడిస్తీర్వాపత్తియైభజిత్తవనస్తరమ్, అవనైప్రణయగ
 ద్దవస్తరత్తాలుమ్మూపవత్తైయాలమ్ స్సరిప్పిక్కు మవన్దొలే. ౧. వికూజచ్చిర్విరాజమై. ఎన్నుమ్మడియానపక్షీసమూహాద్దళాలుమ్, మేళు
 సమూహాద్దళాలుమ్. (తాత్పర్యం) ౨. "తాన్దేవారమణీయాని" ఎన్నుమ్మడిఅసహ్యమాయ్, మికవుమ్ పారవశ్యతైయడైన్. అతావతు -
 "ఇక్కెత్తనైఎన్నయిర్ నోవమిట్టన్ద్రోల్మిక్ కుయిత్తుడైకాళ్" "ఇత్తనైవేణువత్తన్దో వన్దిత్తుడైకాళ్" "ఎవళ్ళొల్లినిన్దుమ్మమ్మేల్లు
 కూక్కురల్ కేట్టుమే" "మేట్కిత్తైక్కొళ్ళేల్మిక్ నీరువ్దేవలమ్మోట్టికాళ్-ఆక్కయమావియుమనరనిన్దులుమే" "అనరనిన్దుల్ కెన్ద
 యానుడైవ్వానైకాళ్ నున్దితిత్తేతుమిడైయిలై తుమ్మత్తేనో" ఎన్దుమ్, "నన్దేణీనాక్ వళేర్ త్తశిఱుకిళిప్పైతలే ఇన్దురల్ సీమిట్టన్ద్రోల్ -
 నిక్ పశుఱ్ణామనిఱత్తనక్ కూట్టుణ్ణనీన్దినాక్" కణ్ణమాయ మ్మోల్ కోట్టియిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్టొద్దకాళ్ - కాట్టేన్దిక్ నుమ్మరువె
 న్నయిర్ కక్కుతుకాలనే" కుయిత్తుతిల్ కాళ్ కణ్ణనామమేకుట్టటిక్కొన్దీర్" "వణ్ణుడైవణ్ణోడుతుమ్మికాళ్ పణ్ మిట్టన్ద్రోల్, పుణ్ణు
 రైవేల్ కొడుకుత్తాలాక్కుమ్మనుమ్మిక్ కురల్" "నారైక్కుట్టొద్దకాళ్ పయన్దెన్నిని" ఎన్దిప్పడి, రూపదర్శనత్తాలుమ్ నామసజ్జీర్తనత్తా
 లుమ్ ప్రణయకూజితత్తాలుమ్ మికవుమ్ తళర్ న్దజీవనాదృష్టత్తిలుమ్ న్దైయన్ ద్రుపడియెన్దై. ఇప్పడిమికవుమ్ పారవశ్యతైయడైన్. (మాజనరుళ్)
 ౩. "అరుళ్ కణ్డీరివులకినిల్ మిక్కుతే" ఎన్నుమ్మడియాన ఆటొర్ కృపైయై అనుసన్దిక్కు-మవర్ కళుక్కు మనస్సు సీరాయ్ ముత్తుమ్, "ఇతొరు
 కృపాధికవ్యమిరున్దపడియే!" ఎన్దు హృదయమ్ ద్రవీభూతమామ్. (మాజనరైయ న్దు మవర్ క్కు) ఎన్దు పాతమానపోతు, ఆటొర్ దివ్యనూత్తియై
 అనుసన్దిక్కు ప్పకాల్. "ఇతువు మొరు శ్రీనూత్తియే!" ఎన్దు మనస్సు ద్రవీభూతమామ్. "ఇవైయెన్బుతోడొన్దుక్కుమ్ మూవులకు మురు
 కుమే! ఎన్దైత్తిప్పిక్ కెన్దపడియెన్దై పాకవుమామ్.

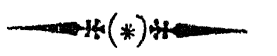
౮౫౯.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

తాత్పర్యము - తమకత్తవ్వాభి మతప్రాణభూతుడైన సర్వేశ్వరుని మానసముగ సాక్షాత్కరించి వానిని ప్రత్యక్షముగ ననుభవించ
 నాశపడి లభించక నార్తులై యొకపిరాట్టి యవస్థనొందియు, దానిపైన నాసర్వేశ్వరునికి స్థారకములైన పస్తువులనుజూచియునత్యస్తశిథిలులైన
 సమ్మాభ్యావృత్త యవస్థ ననుసంధించియెడిల వారి హృదయముకరుగును.

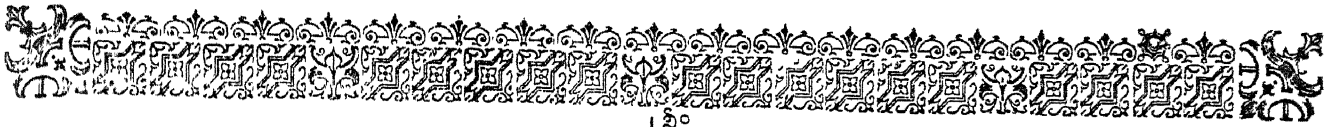
౮౬౦.

ఒన్బు తామ్మైత్రిల్ - ఇంద్రాన్దిరువాయ్ మొట్టి మున్ద్రోల్.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ప - ౫ - తి - ఇన్నయిర్ వ్యాఖ్యానజల్ - ౨.

శ్రీః.

ఆహ్వాన్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తిరువాన్ మొట్టి-బన్ద తామ్రుత్తు - ఆజాన్దిగునాయ్ మొట్టి - ఉరుకుమాల్ వ్యాఖ్యానం.

తిరువాన్ మొట్టి-బన్ద తామ్రుత్తు | ఎమ్మెరుమాల్ వేట్టైయ మెన్ శెయ్ శెన్డెనేన్ |

అ. వ్యాఖ్యానం: పది మొట్టి తిరుక్కాట్టై | మరువియ మాయన్ట మామనినై తొటే||

అ.-(ఉరుకుమాల్) ఇప్పడి యెమ్మెరుమానై ప్పిరవ్వ సనత్తాలేముడిన్దు పిన్నైయమ్ నెడుమ్బాతుమాడ లబ్ధసంజ్ఞరాయున్దు వాట్టోర్ :

తిరుక్కాట్టై మరువియ మాయన్ పడ్డెన్నోడుకలన్దు పరిమాటేన పరిమాల్ మజ్జలైనినైక్క నినైక్క ప్రీత్యతిశయత్తినాలే యిన్ని మొట్టినుని రాయుని రొనిన్దును, ఇప్పడి పదానిన్దు వాయ్జలై నినైక్కై తవిరలామిళే, ఎన్నుడైయ నిరవధికమాన వధినివేళమా నతు తివి: ప్రభుత్వమునై, నా నెన్ శెయ్ శెన్డెనేన్ తొటే.

అన్నీ-ఆజాన్దిగునాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తి ఇవర్ స్తారకదిర్బనత్తాలే అత్యంతమవసన్నరాన వళవిలే, ఆశ్వాసకరమామ్బుడి యాశ్వు రణలేముట్టై ప్రకాశిన్దు, [౧] అవనుడైయ వాశ్చర్యప్రకార తైయుమ్, [౨] అనుపహితబద్ధతైయుమ్, [౩] కౌదార్యస్థావర తై యుమ్, [౪] అభివయితి శీల తైయుమ్, [౫] ఆశ్రిత భవ్యతైయుమ్, [౬] అత్యంతవ్యామోహతైయుమ్, [౭] వ్యామోహ పర్యవసాన తైయుమ్, [౮] అపేక్షానిరపేక్షమాననిత్యాదర తైయుమ్, [౯] అభినివేళశైప్రయతైయుముసపధిత్తు, ఇన్దుగుణజ్ఞుడైయలైలక్షణ్యాను భవత్తాల్ విలస్థ ప్రీత్యతిశయత్తాలే, మిక్కుమలిఫలరా కితార్.

అన్నీ-తిరుప్పిల్లై కావికమట్టి తిరుక్కాట్టై (౩) మరువియ మాయన్ట మామనినై (౬) నినైతొణుమ్ నెల్లమ్ ఉరుకుమ్ (౯) ఉయిరిక పరమన్ది వేట్టై పెరుగుమ్ (౧౨) తొణ్ణినేక ఎన్ శెయ్ శెన్డెనేన్. (౧౪)

అన్నీ-ముత్తమ్మట్టిల్, తిరుక్కాట్టైయిల్ నిట్కిల సర్వేశ్వరనుడైయ ఆశ్చర్యప్రకార తై యనుభవిత్తు, అభినివేళత్తాలే యెన్నిళ్ళు శిఖుమాకా నిన్దు తేన్దితార్.

పీఠిక శోణుమ్, శ్లోమినిర్ మణ్డముమ్మిమ్మడియాన, తిరుక్కాట్టైయిలే, (౩) పాదుప రిక్కిల, ఆశ్చర్యభూతనుడైయ, అత్యశ్చర్యమాన సాన్దర్యశీలాదికలై. (౬) అనుసన్ధిక్కున్దోణుమ్, అనుభవ ప్రకారోప కరణమాన నెల్లమ్, శిథిలమాయ ద్రవియానిన్దుత్తు. (౯) అనుభవసారస్యాతిశయత్తాలే, అత్తావుమ్ ప్పొణుక్కువరితామ్మడి, అభినివేళమ్, అతిప్రవృద్ధమాకానిన్దుత్తు. (౧౨) అత్యంతచపల నాననా, మనశ్శిఖుత్తమాల్ మవో? అభినివేళతైయకల్లారిప్పదుత్తవో? అనుభావ్యగుణాదికలై విలక్కవో? ఆశ్రయగతమన నాపల్య శ్లోత్తవిర్ క్కవో? ఏతుశెయ్ శెన్డెనేన్. (౧౪) 'ఆల్' ఎన్డ అన్డై - విస్మయ తైక్కాట్టుకిటతు.

అర్థము. - ప్రతిపీఠులందును నల్లకలువపుష్పములుపరిమళించుచున్న తిరుక్కాట్టైయ నెడుదివ్యదేశమందు (౩) అమరివేం చేసియున్న ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియఃపతియొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితములను (౬) తలంచినప్పుడంత మనస్సు కరుగుచున్నది. అత్తకుసహించుచున్న ఆభినివేళమును పెరుగుచున్నది. (౧౨) చపలడైన నేను ఏమిచేసెదను? (౧౪)

ఈ.-౧ “ఎఱ్ఱనణ్ణనాముమ్ నమ్మాననాడ నొడొన్బినామ్” ఎఱ్ఱ తమ్ జీవన త్రిత్ నళైయర్లు చొన్న వారైయితే కీర్తి; ఇవ్వళిలి వన్దుముక్కణ్ణి యినరై ప్పిటుతల్, ఇల్లెయాకిల్లిత్తల్ శెయ్య కేణ్ణుమ్మడియాన నళై యాయిర్లు. ఇవ్వవన్దైయితే; తిరువడి శెన్మక్కినపోతు, మున్నునెడునాళ్ పట్టవ్యసనముగ్గిడక్కచ్చెయ్ తే, పెరుమా భుమ్ వారాతిరుక్క, ౨ “సమాద్వాదశ తత్రాహం రాఘవస్యనివేశనే | భుజ్జానామానుమాన్ భోగాన్ సర్వకామ సమృద్ధిసీ” ఎన్నిటపడియే, పన్నిరణ్ణాణ్ణు పెరుమాళున్దాను మొరుపడిప్పడక్కలన్ద కలవివన్దు పిరాట్టిక్కు స్మృతివిష యమానాప్పొలే; ౩ * ఇరుత్తుమ్వియన్దిల్ తలై తిడుమాతాక ప్పిటన్దకలవివన్దు స్మృతివిషయ మాయిర్లు. అతు క్కడి, ఇవరధికరిత్త కైజ్జర్వత్తై ముడియచ్చెయ్తు తలైక్కట్టుకైక్కిడాన ఇవరుజ్జైయ జీవనాదృష్టమావతు; అన్తిక్కే, ఇవర్శొల్లక్కేత్తైయితే పారత్తుక్కొణ్ణిరుక్కిట వీశ్వరనుజైయ భాగ్యమావతు; భగవదనుభవప్రీతి యశ్శుడణ్ణామై వత్తిన్దుపుటప్పట్ట వివర్శొల్లక్కేట్టు భగవద్విషయత్తిలే రుచిపిటక్కవిరుక్కిట చేతనరుజ్జైయ భాగ్య మావతు. ఇప్పడి, ౩ * ఇరుత్తుమ్వియన్దిల్ సంక్షేపమ్వారా స్మృతివిషయమాయిర్లు. ౨ [సమాద్వాదశ] పిళ్ళాయ్! ఇన్జిజ్జనే వెణున్దరైయాయిరుక్కిటనా, ఎద్దిళ్మామనార్మాళికైయితే పన్నిరణ్ణాణ్ణుపడిప్పడ గామగుణజ్జై విళై నీరజైత్తు కొడ్డేన్గాళ్ ఎత్తాళితే. ఇట్లు, ౩ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దులన్దిల్ ౩ “మూపులకున్దన్నై తియా వయిర్ శ్రిత్తోణ్ణ-శిటియేనుజై చ్చిన్దై యశ్శే-నిన్ద్రొన్దా” ఎఱ్ఱపుటప్పెజ్జుమ్ ముత్తైయితేపరిమ ‘జీననా, టిరుకు

జీ-౨॥ ఉరుకుమాల్ ప్రవేశే, పుత్రానువాదపూర్వకమాక సన్గతి (ఎఱ్ఱనణ్ణి యిత్యాది). వివరణమ్ (ఇవ్వళిలిత్యాది). ఇత్తాల్ - కీర్తివర్కొడినవ్యసనమ్ వాచామ గోచరమైన్దపడి. ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కు సజ్జతి (ఇవ్వవన్దైయితే యిత్యాది). పిరాట్టిక్కు, తిరువడి యొక్కాణ్ణెయాలే స్మృతికూడుమ్, ఇవర్శుక్కు కూడుమ్మడియెన్నెన్దిల్, ౫ “సదృశాన్దృష్టచిన్తాద్యా స్మృతివీజస్యబోధకాః” ఎన్నిటస్మృతిపేతుక్కుళిల్, ఇవిడత్తిల్ అదృష్టమ్స్మృతిపేతువెన్దు వివత్తేత్తు, ఇత్తైత్తిశిష్యమాకక్కాట్టాకీటార్ (అన్తిక్కే యిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). ప్రస్తుతశ్లోక వ్యాఖ్యానమ్ (సమాద్వాదశేత్యాది). తిరుపడిప్పడవెన్దు-౬ “కాలాధ్వ మొరత్తన్దనంయోగే ఽవతీయా” ఎన్నిటసూత్రత్తిల్, * అత్తన్దనంయోగ తైప్పర్లు. ఇన్దసూత్రత్తుక్కుదాహరణ - “మాసమగ్గితే” “క్రోశంకుటిలానది” ఎన్దు. మాసమగ్గితేపన్ద్రాల్ - తిరుమాసమిడైవిడతే అధ్యయనమ్మణ్ణానిన్ద్రానెన్దుమ్, క్రోశంకుటిలానదీపన్ద్రాల్ - ఇరన్దరై నాట్కై దూర మిడైవిడతే వక్రయాయురుక్కిటతునది యెన్దు మితేయర్థమ్ ౭* పీర్ శీరున్దేర్దులకుముతెలానన్ద శ్రిత్యులవియరుక్కు, ౩* ఇరుత్తుమ్ వియన్దులనుభవమ్ స్మృతివిషయమాయిర్లైన్దుమతుక్కు నియామకమేతెన్దు; † శుభయము మేకార్థమాకైయాలే యెన్దిటార్ (ఇట్లుఇరు త్తుమ్ వియన్దిత్యాది) ముత్తైకడ పురిమాణుకై యావతు - ఇవరై శేషియాక వైత్తత్తా శేషభూతిసాక పురిమాణుకై. “పరిమాణి ధ్మో, ఎన్దారణ్ణ, అప్పడియే ఇట్లుమ్, అఱికిలేన్దన్నుళనెత్తులనుమ్నిట, ఎన్దుతుడణ్ణి శిటియనెన్నాగుయిరున్దు, ఎన్దార్, ముత్తైకడ పురిమాణసపడితన్నైయొక్కార్, అకైయాలే † ఇరన్దు మేకార్థమాకైయాలే, ౩* ఇరుత్తుమ్ వియన్దులనుభవమ్ స్మృతివిషయమాయి ధ్మో” ఎన్దధ్యాహరణమ్ ‡ “నిన్ద్రొన్దుమ్” ఎన్దతైప్పర్లు (స్మృతివిషయమాయిర్లైన్దు). పశ్చిమోతు కణ్ణాల తైనిన్ద్రొన్దాప్పొలే,

అ-౨-వి॥ “ఇప్పడిప్పట్ట వవన్దైయితే, అన్దుజాను భవత్తాల్ వన్దప్రీతిశయత్తాలే శిథిలరాకికవాకారమ్, అవర్ ముక్కణ్ణాట్టా తిరుక్కు పుణ్డకీకపడియెజ్జనే” ఎన్నిటశ్చైయితే యరుళిచ్చెయ్కీటార్ (ఇవ్వవన్దైయితే యిత్యాది).

౧౫౫౫-౧౦. ౨॥రా-ను-౩౩-౧౭౪. ౩॥౭౭. ౪॥౭౭-౮. ౫॥కావ్యప్రకాశికా. ౬॥పా-ను-౨-౩-౫. ౭॥౩౫ † శుభయముమ్-ఇరన్దుమ్ఎన్దుతు ఇరుత్తుమ్ వియన్దుమ్-ఇత్తిరువాయ్మొళియమ్. ‡ నియామకమేతు ఎన్దుతుక్కువిస్మృతమాన ఇత్తిరుమాక అధ్యాహరణమైన్దపడి.

ఈ - ఇరుగునగు విలామితే ముక్తకడ పరిమాటిలోను; అప్పశిష్ట పరిమాణాద్వారా. ఇహ్మతొరు స్త్రుతి
సాత్రమాంబుక్కు యచ్చిక్కే, తదాగ్ని వైన బుద్ధిపిఱవతు; అప్పశియే, మేన్చెయ్యడై యనక, అమేన్చెయ్యడక్క
చెయ్యడే తాగ్నివైనపరిమాటిన గుణ తెయుమ్ నడివట్టై యుమ్మొల్లి, అతుతాకా. “ఇహ్మతై యనుభవమ్” ఎన్ను
మ్మడిగా యిరుగుతొరు బుద్ధిపిఱవతు, అనసుడై య శీలగుణాను నన్దనతాతే శిధిలరాకితార్. “కడై త్తై కా
న్దోహ్మే, ౧ * ఇరుత్తుమ్ వియ్యదిలనుభవతై యితేకోణ్ణువన్దు శేర్ప్పతే నముతలికల్” ఎన్ను నిర్దయగుళిచ్చెయ్
నన్. అప్రాప్తియుగ్గడక్క చెయ్యతే, శీలగుణానునన్దనతాతే శిధిలరాకితార్. “అప్రీతిగర్భ గుణానునన్ద
నమ్” ఎన్నుళివన్దా రరుళిచ్చెయ్యమ్ శస్తైఇతుక్కు.

౨ [బహుప్రాసప] చక్రవర్తి, “పెరుమాళై త్తిరునభిషేకమ్మణ్ణవేణుమ్” ఎన్నుళిల్లి, “నామ్ అటుపతినాయర
మాన్దుకూచ బగుతలై మితిక్క బగుతలై కిళర ఇప్పడివరున్దియడిప్పడు తినరాజ్యతై ఇన్దు శితియనన్దలై యిన్దై త్తాల్
ఇణుబొణుమ్మ మో” ఎన్నుపార్శు, ఇతుతనై నాట్టోడే శేరవిచాత్తు చెయ్య ప్రామ్” ఎన్ను రాజలోకత్తోడేకూచిన్దత్తు
“అమేన్చెయ్యడక్క ఎత్తెయ్యడక్క” ఇత్యాదియై యగుళిచ్చెయ్యవన్. కీర్తొక్కవివరణమ్ (అప్పడియే మేన్చెయ్యడక్క). అమేన్చెయ్య
మేన్చెయ్య - ౧౫ ఇరుత్తుమ్ వియ్యదిల్ మేన్చెయ్యమెన్చువడి. తామనిన్దు పరిమాటిగుణ తెయు మెన్చతు - “నానుకాల్ మేయ్యుమ్ నీరై”
ఎన్నుళిల్లి. “కాన్దుకొల్లెణ్ణు” ఇత్యాదియై నీనెత్తు (వడివట్టై యుమ్మెన్చతు). ౧ * ఇరుత్తుమ్ వియ్యదిల్లవి స్త్రుతివిషయమాయ
నోము” ఎన్ను గుతుక్కు అప్రసంవాదమ్ (కడైయెత్తాది). (అగుళిచ్చెయ్యవన్) నజ్జీయరెన్చువడి. కీర్తీల్ శ్రీరమామ్మొల్లియే తనైక్కా
బుగ్గెమెన్చు ప్పొసనప్పట్టవర్క్క, ఇతే తనై యనుభవిప్పితానోవెన్చు (అప్రాప్తియుమిత్తాది). అప్రాప్తియుమ్మెన్చతు - “తెత్తుకనమా
నాకామానానుభవమన్దిక్కు స్త్రుతిమాత్రతాల్వన్ద వ్యసనముమ్ కిడక్క చెయ్యతేయెన్చువడి యద్వా, ఇవాక్కుమ్ - కీర్తీ ..గుణజ్ఞాన
ప్రాప్తిగర్భతాల్” ఎన్నుతుక్కు చేర సుత్తిన్దరమాన్, ౨ * ఇన్నయిర్ చేప్పలిల్ వ్యసనముగ్గడక్క చెయ్యతేయెన్చుతల్. ఇతుక్కుసంవా
దమ్ (అప్రీతిగర్భతాది). (ఇతుక్కు - అశవన్దరరుళిచ్చెయ్యమ్ శస్తై - అప్రీతిగర్భగుణానునన్దనమ్) ఎన్నున్దయిప్పతు. ఇతుక్కు - ఇత్తి
గువాయ్మొట్టిక్కు.

గుణజ్ఞానముపడుతుమోవెన్చు, ప్రమాణమ్ (బావఇత్తాది). ఇతుక్కువతారికై (చక్రవర్తియిత్తాది). ౫ “ధర్మేణుపృథీమినుతానతి”

౩-౪-౫|| ముక్తకడ పరిమాటుక్కు యావతు - ఇన్దరేషేయియాకవై త్తాక శేషభూతనాక పరిమాటుక్కు. సంక్లేషవేల్లెయిల్ విశేష
వ్యసనమ్ సుత్తివిషయమానాల్, ౬ “తయోర్యథా ప్రార్థితమిన్దియాధానానెదుమాన్దనుచిత్రవత్తు | ప్రాప్తానిర్దుభాస్యపి” ఇక్కు
సంబిష్టయూనాని సుభీబభూవు” ఎన్నిజపడియే, కలవియిల్ సౌఖ్యాతిశయతాతే విస్తరిక్కుమ్మడియా యిరుక్కుమ్, విశేషవేల్లెయిల్
సంక్లేషసంస్థయిలనుభవమ్ స్త్రుతివిషయమానాల్, ౭ “అన్దినై యాసార్థముదారశీలాశీతలేపూర్వముపోవన్చు | కాన్దన్దై తాలత్తణబా
ధిగూర్చియూనానీతా బహువాక్యజాతమ్” ఎన్నిజపడియే, పిరాట్టియుద్దామమాక జలక్రీడేవణ్ణెన్దలై అవక్రీడిన్దసమయత్తిల్ సురిత
పిరుమానుమ్మొల్లియే వ్యసనమతిశయిక్కుక్కుడలామిత్తనైయ్యోయి. కీర్తీప్పిఱవ వాల్మొమ్ నీడక్కుడుమోవెన్చుతేయిల్ యరు
ళిచ్చెయ్యవన్ (అప్పడిప్పట్టవిత్తాది). ఇప్పడియేక్కిట్టోమొల్లి; ౮ “వాగోహంమహాభాగే దూతొరామస్యధీమతిః | రామనామాజ్ఞి
తందేణం వశ్యతేన్ద్యజులీయకమ్” ఎన్నుపిరాట్టి తిరుక్కుయిల్ తిరువాళిమోతిరతై క్కొడుత్తిపోతు, అత్తోడే శేర్ప్పవిరలైయమ్ తోళై
యమ్ నీన్దెన్చు, అన్దినైపు తానిక్కురై యిలళాకవుమ్ అవిక్కురైయిలరాకవుమ్ కడలిన్దెయిల్ కిడక్కిఱతాకవుమ్ తోళిదోతే ఒరు
వదుక్కుయిల్ కూడవిరుద్ధాశాన్ ౯ “బావకీముదితాభవత్” ఎన్నిజపడియేపిరాట్టి యుకక్కకొట్టోమిత్తే.

౧.

ఈ. — ౧. జనాభూధ్యుష్టనన్నాదో విమానంకమ్మయన్నివ" ఎన్దు-చక్రవ ర్తిమాళిక్తై యట్టిత్తుచ్చెయ్యవేణ్ణుమ్మడియార్ తుక్కొళ్ళ, అత్తైక్కేట్టు, "నామనినై శకార్యమ్ వాయ్క్కప్పొయిల్లు, ఆనాలుమివరకళ్ళనినై వుతనై యివర కళ్ళవాక్కాతై శొన్బిక్కేట్టాలాకాతో?" ఎన్నుమ తైప్పల్లు, "వారికోళ్ళ! ౨. కథంనుమయిధర్రేణ" ఎన్దు - అఱు పతినాయిరమాణ్ణు కిటియ తైప్పెరియతునలియాతపడి యాభూమిప్పరప్పడై యనొక్కొక్కొణ్ణు ౩. పాణ్డరస్వాత పత్రస్య చ్చాయాయాంజరితంమయా" ఎన్దు, ముత్తికకుడై నిల్లిలిలేతిరిన్దు ఎనక్కెన్న సైనుఖమోలాతే ఉజ్జళుడై య రక్షణధర్తైయేక్కొణ్ణుపోన్డే, నానెరువారైకేట్టవిడత్తు ఇప్పొతునీయిరుక్కచ్చెయ్ తేనేమో? క్రమ త్తిలేశెయ్తుం గొళ్ళుపోన్, ఎన్నుతల్, అన్బియే 'కార్యమాకిళ్ళ శెయ్యలకాతో?', ఎన్దువారైక్కొణ్ణు యన్బిక్కే, పుమకులై యన్బిత్తనై పుప్ప బుధార్తికన్బియేతుజ్జనినై వ్పారైప్పోలే, ఎన్బి విట్టు ఎకమకనేయమయ్మన్బి, నీజ్జళ్ళపరు మ్మక్కైక్కు నానుజ్జళుక్కు ప్పణ్ణిన్అపరాధమే?" ఎన్న; "నీయెజ్జళుక్కు ప్పణ్ణిన్బోరిపరాధమిలై, ఉకమకనుడై ను గుణాపరాధజ్జళుక్కుడి - నీనొక్కొక్కొణ్ణుపోన్పడికళిలొరుకుత్తయిలై, గుణానాయరుప్పనెరువుత్రనై ప్పెల్లు నాట్టెప్పడుకులై మడితాయ్కాణ్. [బహవ:] ఉన్నళనల్ల కాణ్ రక్షణధర్తైలవర్క్కుణ్ణునపారిప్ప. ౪. ధాతూనా మివ] నాట్టిలేశి, గుణహీనరెన్బునిన్బిత్తుమ్, శిలరై గుణవాన్గళెన్బు కొణ్ణాడుకిటతుమ్, "ఇన్బుకర త్తిత్తో" ఎన్దు విలై పెఱునా 'ప్పోలే, "ఇన్బుశ్రయ త్తిలే కిడిక్కిఱగుణమ్" ఎన్బాయిల్లుపుఱమ్మవిలై పోవతు. ౫. "హృదయాన్యా మమనేవ జనస్యగుణవ త్తయా".

ముతత్పాట్టు తిరుక్కాట్టరైయిలైమ్మెరుమానుడై య ఆశ్చర్యజ్జళానపరిమాల్ బుజ్జలై నినై తొఱుమెన్బెల్ల శిథిలమాకానిన్బుతెన్బితార్.

(ఉరుకుమాల్ నెల్లమ్) అనుభవతుక్కుప్రథమాపకరణమాన నెల్లుశిథిలమాకానిన్బుతు. అనుభవిక్కైక్కునె అనుభవిత్తునిర్వృతరాక్తై కుమ్నెల్లు వేణుమితే. నీన్బుక్కువనుక్కువాయ్కరై తెప్ప మొఱుకుమాప్పోలే, పరికరమాన జీ-అ. ఎన్దుకుక్కర్థమ్ (శిటియ తైయిత్వాది). ముత్తికకొల్ వన్ద పాణ్డరత్వ మెన్బుతిరువుళ్ళమ్మల్లీ (ముత్తికకుడైయెన్బుతు, పడుకులైయడి ప్ప వనై - పులైయిలే పట్టువిట్టుమ్మడియడి త్తవనైహింసక నైయెన్బు పడి. "బహవ" ఎన్దుశబ్దమావేక్షికమాకై యాతే (ఉన్బుళవల్లకాణ్) ఎన్బితా. అప్పడిగుణ్ణుజ్జోవన్బు (ధాతూనామిత్వాది). ధాతుః - రత్తునువర్ణాదికక్. శిలరై నిన్బిక్కిఱతు - ఇన్బుజ్జేయగుణమిల్లామైయాణ్ యెన్బుకరుత్తు. గుణమిడుపడుత్తు మెన్బు మతుక్కుప్రమాణాన్తరమ్ (హృదయానీత్వాది). అనుభవే - కదైన్బువరే ఛోలేయానాన్బు పడి. "బహవోన్బుపకల్యాణగుణాపుత్తస్యసన్బితే" ఇత్తయోధ్యాకాణ్ణే దశరథంప్రతిరా-లోకః. తత్త్రైవ, "స్వీగో-ఽనునాదీసభ్యతే త్రితీయా ర్షసమితిః | జనాభూధ్యుష్టనన్నాదో విమానంకమ్మయన్నివ | కథంనుమయిధర్రేణ్బుభవీమనశానతి | భవన్తోద్రుమ్మమిచ్చున్బి యువరా జుల మమాత్తజమ్ | ఇదంశరీరంకృత్స్వస్య లోకస్యచుతాపీతిమ్ | పాణ్డరస్వాతపత్రస్య చ్చాయాయాంజరితంమయా" ఇతి "జ్ఞానవిజ్ఞాన న్నోనిజేశేనిరతఃపితుః | ధాతూనామివతైలేన్ద్రాగణానామాకరోమహాన్" ఇతికిష్కిన్దాకాణ్ణే వాల్మీకిప్రతితారా. "విరాజయ జనుతోరాజమార్గంసర్వ ర్వృతమ్ | హృదయాన్యామమనేవజనస్యగుణవ త్తయా" ఇత్తయోధ్యాకాణ్ణే.

ముతత్పాట్టు. (ఉరుకుమాల్ త్యాది). "తిరుక్కాట్టరైమరువిము మాయన్బుమాయమ్ నినైతొరుక్కు-ఉరుకుమాల్ నెల్లమ్" ఎన్దు బుజ్జలైక్కుటాక్షిత్తవతారిక్తై (తిరుక్కాట్టరైయిత్వాది). కరణాన్తరజ్జళుమురుకానిన్బు నెల్లై వికేషిప్పానెన్బెన్బు (అనుభవత్కైత్వాది). నెల్లుకుప్రథమాపకరణత్వ మెన్బుడియొన్న (విక్రైక్కుమిత్వాది). అనుభవైవరణమాన నెల్లుశిథిలమానా అనుభవిక్కువిరకిలై ఎన్నుమతుక్కున్బుపాన్డమ్ (నీన్బువిత్వాది).

ఈ - నెల్లూరిధిలమా కాని న్నతు. ౧ "తొమ్మిదేము" ఎన్నె కుమ్, ౨ "నీయునానుమిన్నేర్నిత్తిల్" ఎన్నె కుమ్ నెల్లూరేణుమే. ఎతిర్ త్తలైయెయుమ్మక్కక్కలక్కవత్తియూణుమ్. కలక్కైక్కిరణ్ణుతలై యుమ్ వేణుమెన్దిరా. (ఉయిరికపరమన్దిప్పగుకుమార్ వేట్టైయుమ్) ఆత్తావుక్కు ప్పొలుక్కువైణ్ణాతపడి అభినివేళమ్ పెరుకానిన్దతు. పిళ్ళాయ్! అణుపరిమాణమానవిన్దస్తునినళన్దల్, ఆర్దుప్పెరుక్కుప్పోలే మేళ-మేలనపెరుకానిన్దతు. (ఆల్) విషాదాతిశయసూచకమ్. "నెల్లూ - ఉరుకుమార్ - వేట్టైయుమ్ - పెరుకుచూల్" ఎన్దు, తమ్మాలనియమిక్కువైణ్ణాతవిషాదన్దల్ చ్చొల్లుకితార్. (ఎళైయేకేళ) నెల్లైయరుకామల్ కరైక్కవతో? వేట్టై పెరుకామల్ తరై వతో? ఇవర్దు క్కడియాన అవన్దుణ్ణై త్తవిర్ప్పనో? (తొడ్డినేన్) అతుక్ కడియాన వెళచాళాతిశయ త్తై త్తవిర్ప్పనో? చాపలమ్, అభూమియెన్దుకై వాణ్ణప్పైకిటతల్లై! (వైలక్షణ్యమ్) ముఱన్దుమ్ పరిక్కువైట్టుకిటతల్లై. (తెరువెల్లాణ్ణావికమల్) నెల్లూరు కుక్కైక్కుమ్ వేట్టై పెరుకుక్కుమ్ మేతుశొల్లుకిటతు. (తెరువెల్లామ్) కుఱున్దురువెట్టు అణైకట్టవైణ్ణాతపడి, కుఱున్దురువ్రాడు నెడున్దురువ్రాడువాళియట చ్చెట్టమునిరికపరిమళమ్ పరిక్కిటపడి. ఊర్దుశేర్దపాయ్ కై కళాకై యాలే, ఊర్దుపుళుమొడువాళియట పరిమళమలై యెటికిటపడి. తెరువిలారుపరిమళమ్, ఉళ్ళు * సర్వగ్రంథః. (తిరుక్కాట్రైమరువియ) ఇత్తాల్ - పరత్వత్తిలు మవతారత్తిలు మేర్దుజ్జొల్లుకిటతు. పుత్వమ్, నెడున్దనీట్టు, అవతారమ్, కాలాపధియుడైత్తు. (మాయ) సాన్దర్యశీలాదికళాతేపిటరైప్పిచ్చేర్దువల్లవళ. (మాయమ్) కిట్టిన పోతు తామనిన్దు పరిమాటినపడి. కుత్తైవాళర్ నిత్తైవాళరైప్పర్దుయనువర్తిక్కుమాప్పోలేయాయ్దునువర్తిత్త పడి. (నినైతోతే) ఊరై నినైతోటుమ్, సాన్దర్యత్తెనినైతోటుమ్, ఒరుఊమ్ వడివుటుల్లాతారైప్పోలేతామనిన్ద యుమ్మత్తై మూన్దువాక్యత్రైదెరిప్పిక్కితార్ (నెల్లైయిత్తాది). అవకాణ్ణుత్తైయెన్దతు - "మాయ" ఎన్దుత్తైప్పల్దు. ఆనాల్ కైవాణ్ణివాళోవెన్న (చాపలమిత్తాది) ముఱన్దాలోవెన్న (వైలక్షణ్యమ్ ముఱన్దిత్తాది). "తెరువెల్లామ్" ఇత్తాదిక్కువతారికై (నెల్లూరుకు కైక్కు-మిత్తాది). కావి - శెట్టమునీర్, "తెరువెల్లామ్" ఎన్దుతుక్కుగ్గద్యయమ్. "తెరు" ఎన్దు - కుఱున్దురువాయ్, "ఎల్లామ్" ఎన్దు - నెడున్దురువాయ్, (కుఱున్దురువ్రాడు నెడున్దురువోడు వాళియట) ఎన్దుమున్దినపర్దుమ్; ఆత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (కుఱున్దురువెన్దైయిత్తాది). "తెరు" ఎన్దు-పుళుమ్మాయ్, "ఎల్లామ్" ఎన్దు-శళ్ళాయ్, (శళ్ళోడుపుళుమొడువాళియట) ఎన్దిరన్దామర్దుమ్, ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (శళ్ళోడిత్తాది). తెరువెల్లామ్ శెట్టమునీర్ పరిమళమాక్కుమేతు (ఊర్దుశేర్ద పాయ్ కైయైకైయాలేయెన్దు). తెరువిలేయన్దోపరి మళముళ్ళుతెన్న (తెరువిలారుమిత్తాది). "కాట్రై" ఎన్దైయాలే - పరత్వవ్యాప్తి; "మరువియ" ఎన్దైయాలే - అవతారవ్యాప్తి. అవర్దుకుక్కు కుమ్దుమ్మేతెన్న (పరత్వమిత్తాది). "మాయమ్" ఎన్దు - పరిమాదుమ్. తామనిన్దుపరిమాటికళాచరమాపధి(కుత్తైవాళ రిత్తాది). "నినైక్కున్దోటుమ్" ఎన్దైక్కునినైవిల్ వైవిధ్యమేతెన్న; విషయభేదత్రాలేనినైవుమ్ వివిధమాయరుక్కుమెన్దితార్ (ఊరైయి త్తాది). కీర్దోవిషయభేదత్రాలేన్దైభేదమాక పరుళిచ్చెయ్దు; "మాయన్దైతోటుమ్" ఎన్దికవదసాన్దర్యత్తుక్కా-క ఏకవిషయన్దన్దితే

౧౩౮ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమూల్ ౨ - పా - నినై తొలుమ్ వ్యాఖ్యానభట్టే .

ఈ.—శీలవ త్తెయై నినై తొలుమ్. (నినై తొలుమ్) ఎ త్తనై కాలమ్ నినైక్కప్పుక్కార్ ? ఎ త్తనై కాలమ్మిడ్డార్ ? - బిమ్మొడ్డున్ శేరాతనూతాయ్రి తై యనుభవిప్పిక్క వల్లననన్, ఒరుగుణన్దైయే కాలతత్త్వముళ్ళ తనైయమ్ కాలతాత్త్వము తుణన్దొలుమ్ పుతుమైపిటన్దు అనుభవిక్క వల్లరివర్ ; ౧ “అప్పొత్తైక్కప్పొత్తైన్నారావము తమ్” ఎన్నుమచితే ౧.

జీ-అ. ప్రేమపారవశ్యత్వై నినైక్కప్పుకువతు ముట్టాత్తోవతు పిన్నెయమ్ నినైక్కప్పుకువతు ఈడుపాట్టాల్లమాట్టాత్తోవతాయ్ ఇప్పడి స్మృతిభేదమెన్దువకీత్తు “నినై తొలుమ్” ఎన్దితారన్దుభావా న్నరమ్ (ఎ త్తనై కాలమిత్తాది) ఇప్పడి మడియచ్చెల్లకైక్కు హేతువేతెన్న ఇరువర్ పడియాల మెన్దితార్ (ఒన్దొన్దొన్దిత్తాది). అప్పడియనుభవిప్పరోవన్న (అప్పొత్తైక్కైత్తాది). తెరువెల్లమెన్దుతొడజ్జి నినై తొలుమ్ - నెన్దుమ్ - ఉరుకుమూల్ - ఉయిరికడరమన్ది - వేల్కై - పెరుకుమూల్ - తొన్దొనై - ఎన్ శేయ్ కేనిత్తన్దయ్య. ౧.

ప్ర-తి.—ఉరుకుమూల్ ప్రవేశే శ్రీమదయోధ్యా కాణ్డే ద్వితీయే దశరథం ప్రతిరాజులొకఁ, తేతమా మర్చ హాత్తానం పౌరజానపదై స్సహా । బహవోస్సృపకీల్యాణగుణాంపుత్రస్యనన్తితే ॥ ౨౬ ॥ స్నిగ్ధోఽనునాదీసంజ్ఞేతత్రహర్ష సమీరితః । జనోఘోర్భుష్టసన్నాదో విమా నంకన్యయన్నివ ॥ ౧౮ ॥ కథంనుమయిధర్మైః పృథివీమనుకాసతి । భవన్తోద్రప్తమిచ్ఛన్తి యువరాజంమమాత్మజమ్ ॥ ౨౫ ॥ ఇదంశరీ రంకృత్సస్సృలోకస్యచరతాసితమ్ । పాణ్డెరస్యతపత్రస్యచ్చాయాయాంజరితంమయా ॥ ౭ ॥ ” — కిక్కిన్దాకాణ్డే [౧౫] సుగ్రీవేణయథాయాగచ్ఛన్తం వాలిసంప్రతితారా, “జ్ఞానవిజ్ఞానసంజన్తో నిదేశేనిరతఃపితుః । ధాతూనామివత్రైల్లోగుణానామాకరోమ హాన్ ॥ ౨౦ ॥ - తత్త్వ మునివిరోధస్తేసహ తేసమహత్తనా । దుర్జయేనాప్రమేయేసరామేణరణకర్తసు ॥ ౨౧ ॥ ” — ఆయోధ్యా కాణ్డే [౨౬], “అభివాద్యతు కాసల్యాంరామస్సంప్రసీతో వసమ్ । కృతస్వస్వయనోమాత్రాధర్మిషేవర్తసిశీతః ॥ ౧ ॥ విరాజయన్ రాజ సుతోరాజమర్దంవైర్వృత్తిమ్ । హృదయానామమనోనజనస్యగుణవత్తియా ॥ ౨ ॥ ” *

అవతారిక.—ఇట్లు బాధపడుచున్న దశయందు సర్వేశ్వరుడు పూర్వము తనతో సంక్లేషించిన సంక్లేషమును దలంచి విశ్లేషించుట మును పదిలి యానందభరితులై సాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము.—సకలవీధులలోను నల్ల కలలపరిమళమువీచుచున్న తిరుక్కాట్టరైయందమరికతో వేంచేసియున్న సకలకల్యాణసంకారయందైన శ్రియఃపతియొక్క సంక్లేషాది దివ్యచేష్టితములనుదలంచి నామసన్న ప్రేమచేళిలిమెయండలేక నానియందు మిక్కిలి వ్యాపానముగలదైయున్నది. ౧.

మూ.—నినై తొలుమ్మొల్లున్దొలున్దొన్దుకుమ్ । ఎనై కోళిశీర్ పాడిలుమ్ వేమెనతారుయిర్ ।
శునై కోళి పూళ్లొలై తైన్దాట్కరై యెన్నప్పా । నినై కిలేనానునక్కాట్టెయ్యునీర్కైయే ॥ ౨ ॥

ఆ.—(నినై తొలుమ్) ఎల్లారుడైయదుఃఖజ్జలైయమ్మొక్కక్కడవతాన పున్నుడైయవిగుణజ్జలైనినైత్తల్ శొల్లుతల్ పాడుతల్ శెయ్యిల్, ఎన్నెన్దుమ్ ఇవ్వాత్తపుకు మాయానిన్దన; “నీరిజ్జ నేయీడుపడుకైక్కు ఉన్నుడైయతిఱత్తల్ నాన్ శేయ్తతెన్?” ఎన్నిల్; నాన్, “ఉన్నైయడిమైకోళుకితోమ్” ఎన్దుకొన్దువన్దునీయ్తిఱత్తు చెయ్తరుళినశేయల్కలై నినైక్కలామోవెన్దితార్. ౨.

అన్వ.—శునైకోళి పూళ్లొలై తెన్ (౩) కాట్టరై ఎన్ అప్పా విన్దొకోల్ (౬) శీర్ నినై తొలుమ్ నెన్దు (౯) ఇడిన్దు శొల్లు న్దొలుమ్ ఉకుమ్ (౧౨) పాడిలుమ్ ఎనతారుయిర్ వేమ్ (౧౫) నాన్ ఉనక్కు ఆట్టెయ్యుమ్ (౧౮) నీర్కై నినైకేరేన్. (౨౦)

పన్నీ.—అన్వ. — నిరుపాధికబద్ధవాన పున్నుడైయసంక్లేష ప్రకార తై యనుసంధిక్క తుమనాకితీలనెన్దు, అవన్దన్నై నోక్కి యరుళిచ్చెయ్కితార్.

తటాకజ్జలైయ్డైతాన, పూళ్లొలైకలైయమ్, దర్శనీయమాన, (౩) తిరుక్కాట్టరైయిలై, ఎనక్కునిరుపాధికబద్ధవాయ్కొన్దు నిత్కిఱవనె! ఉన్నుడైయసంక్లేషాతిశయవ్యాపారప్రకాశకమాన,(౬) శీలసౌలభ్యాదిగుణజ్జలై, ప్రతిక్షణమునుసంధిక్కున్దొలుమ్, అనుసన్ధా

పోవకరణమాన నెళ్ళానతు, (౯) శిథిలమాయ్, అప్పుడు సద్ధానమితిని వేళ వాసనైయా లేవాగ్య వహారవిషయమాయ్ కొట్టుకొల్పి త్తుడణ్ణేనతు ఇన్దొలుమ్, నెళ్ళుతాన్ నీరామురు కానిన్దతు, (౧౦) అప్పుభిని వేళ మొట్టిల్ నిల్లామైయా లే ౧ “పాడియై ప్పిన్” ఎనిజపడియై అగ్గణ్డై ప్పాడిధరిక్క త్తేటిలుమ్, కరణి మాన వేన్నాత్తా వానతు, రసాతిశయమాల్ ముట్టామై యా లేపరిత ప్రమా కానిన్దతు; (౧౧) అకలాల్ ఏవంవిస నాననాక్; ఉనకు, శేవప్ప త్తివణ్ణు కైక్కులుప్పాన, (౧౨) ప్రకార త్తై, నినైక్క వుమ్మతు మనాటిలే. (౨౦) ౨.

అర్థము — తటాకములుగల, పూలతోటలచేజుట్టబడిన, ముందరమైన (౩) తిరుక్కాట్టరై యందు వేంచేసియున్న ఓ! నాస్వామి పాపములను వారిం చెయిచున్న, (౬) (నియొక్క) కల్యాణగుణములను తలంచినప్పుడెల్ల ను మనసు (౯) శిథిలమై అనుసంధిం చెయ్యడెల్ల ను కరుగుచున్నది. (౧౦) గానముఁజేసినను నాయొక్కసంపూర్ణమైనఅత్త (రసాతిశయముచే) పరితపించుచున్నది. (౧౧) నేను నీకు కై ప్పొమ్ముఁ జేయించున్న (౧౨) ప్రకారమని, (నీవునాకు కైక్కర్యముఁజేయించును ప్రకారమని సాదింపఁబరిసినదానిని యట్లు చెప్ప లేక నీవిధముగా సాదించుచున్నార) తలంచుట కనుమరుగడ నైయున్నాను. (౨౦) ౩.

ఈ.—ఇరణ్ణామ్బట్టు. తిరుక్కాట్టరై యిలెమ్మెరుమానై క్కుటిత్తు, “ఉన్నొడునా పరిమాటినపరిమాల్ మైత్తై నినైక్క తుమ్నాటిలేన్” ఎనితార్.

(నినై తొలుమ్) నినైక్క వెట్టు పక్రమిప్పర్; అన్నినై వుమాణాతే శెల్లవైణ్ణాతపడి బలహానిమికుమ్. ఆనా లుమ్ ముక్కమాట్టార్; తిరియ నినైక్క వెట్టుపక్రమిప్పర్, తలైక్కట్టమాట్టార్; ఎత్తనై కాలమ్ నినైక్కప్ప క్కార్ ? ఎత్తనై కాలమ్మిణ్డార్ ? (శొల్లున్దెలుమ్) నినైక్క వేయరితానవిషయ త్తై, శొల్లువైణ్ణా తెన్ను మిడక్కొల్ల వేణ్ణావిత్తే. ౨ “మనగపూర్వో వాగుత్తరః” ఎన్నిట కణక్కన్దిక్కే, ౩ “కుటశాకియవజ్జనే యెన్ను మెప్పోతు మ్మేవాశ కమ్” ఎన్నిటపడియే, ఇవరుడైయ వాక్కుత్తానెప్పోతుమ్ పేళానిఱ్కుమే; అన్దవాసనైయా లే అహృదయమాక చ్చొల్లానిఱ్కు; అతుతాన్ శెవివట్టియా లే ఉళ్ళేవుక్కు ఊల్ మ్మీరున్దు, గుణాధికవిషయమాన్దైయా లే నెట్టైయట్టిక్కుమ్. (నెళ్ళడిసుకుమ్) నెళ్ళుకట్టట్టిన్దునీరా కానిన్దతు. † పెరుక్కాల్ మ్మీల్ కరై యిడిన్దు పినిరాయ్ కరైన్దు పోమాప్పోలే, ఓర వయవిమూక్కిక్కాణ వైణ్ణాతపడి ఉక్కుప్పో కానిన్దతు. (నినై కొళిత్యాది) పాపహరమానకల్యాణగుణమ్. సర్వర్ క్కుమ్

జీ-౨॥ ఇరణ్ణామ్బట్టు (నినై తొలుమిత్తాది). “తెనాట్టరైయెన్నప్పా - నాననక్కా ట్పెయ్యొమ్ నిన్ద - నిన్దకేలే” ఎన్దై క్కటాట్టి త్తపతారికై (తిరుక్కాట్టరైయిలిత్తాది).

“నినై తొలుమ్” ఎన్దునినైవిల్ వైవిధ్యమేతెన్న (నినైక్క వెన్దెత్తాది మిణ్డారెన్ను మళవుమ్) (నినైక్క వేయరితాన) ఇత్తాది వాక్యానన్దరమ్, “పిన్దై శొల్లుప్పడి యెన్నెన్నిల్” ఎన్దు శ్చెన్దైయైప్పువప్పతు. పరిహరమ్ (మనగపూర్వ ఇత్తాది). నినై తొలుమ్ నెళ్ళడిన్దుకమ్మాడుమ్, శొల్లున్దెలుమ్ నెళ్ళడిన్దుకుమ్మడి యెన్నెన్న (అతుతానిత్తాది). సర్వప్రాప్తిపరిణమ (పెరుక్కాల్ మ్మీలిత్తాది). కొళిక్ - జుమ్మల్. పాప త్తై జయిక్కైయావతేతెన్న (పాపహరమానవిత్తాది). “ఎనతు” ఎన్దైక్కటాట్టిత్తు కీర్తొప్పొత్తుక్కు ఫలి తమ్ (సర్వర్ క్కు మిత్తాది). స్వకార్యమాన చేష్టత త్తైయడైయ శీలమెన్దిరణ్ణామర్థమ్. నినై - చేష్టితమ్. కొళిక్ - డైతాక్. తాల్లినిన్దు అ-అ-వి॥ నినై తొలుమ్ - నెళ్ళడిన్దుకుమ్ ఎన్దాల్ ప్రాప్తమ్, శొల్లున్దెలుమ్ నెళ్ళడిన్దుకుమ్మడియే! ఎన్నిల్ (అతుతానిత్తాది). అన్దిక్కే “నినైవుక్కువాయ్ తలై నెణ్ణాకైయా లే నినై తొలుమ్ - నెళ్ళడిన్దుకుమ్” ఎన్న ప్రాప్తమ్; శొల్లున్దెలుమ్ వాక్కిడిన్దుకుమ్మెన్నా తే. శొల్లున్దెలుమ్ నెళ్ళడిన్దుకుమ్” ఎన్నా నెన్” ఎన్న (అతుతానిత్తాది). ఇతు అర్థకప్పణ్డార్ నిర్వహిక్కుమ్మడి. “నెళ్ళడిన్దుకుమ్” ఎన్దతుక్కుద్దుప్రన్దమ్ (పెరుక్కాల్ మ్మీలిత్తాది). పెరుక్కాల్ మ్మీల్ కరై - మహాప్రవాహ ముణ్డాననడితీరమ్. ఉక్కుప్పో కానిన్ద తెన్దతు - కరైన్దుప్పో కానిన్ద తెన్దపడి.

ఈ.—దుఃఖనివర్తకమానగుణజ్ఞో, ఎన్నై యొరువనై యుమ్మియానిన్టన; అన్తియే, శీరెన్ట-శీలమాయ్, విన్నై యెన్ట-చేప్పి తమ్, అతావతు-శీల కార్యమాయ్ త్తానిన్టపరిమాటుమ్ పరిమాన్ మమ్, ౧ “సుగ్రీవం నాథమిచ్చతి” ఎన్నక్కడవతితే, ఎన్టమామ్, (పాడిలుమ్) అడై వుపడప్పే శుమతోభీయ, ఆర్వతా శేపాడువతోన్టణ్ణు; అత్తైచ్చెయ్యిలుమ్. (వేమెనతారుయిర్) మనసైన్ యన్తిక్కే, ౨ * అదాహ్యచూనవాత్త వస్తునై యుమ్దహియానిన్టతు. ఎల్లాత్తుక్కుమ్ కుళిర్ త్తియెప్పణ్ణక్కడవతానపని తామరై యొన్టెయుమ్కరుకప్పణ్ణమాప్పోలే, నకలదుఃఖనివర్తకమానగుణజ్ఞో ఎనక్కు బాధకమాకానిన్టన. (వేమెనతారుయిర్) ౩ “అదాహ్యమ్” ఎన్టిటు, అగ్నిక్కు, భగవన్గుణజ్ఞో పుక్కాట్టిక్క మాట్టాతిత్తై. (శునై యిత్యాది) తమ్మెక్కుమిట్ట నీరూట్టినప్రదేశజ్ఞో. శునై కళై యుమ్దర్శనీయమానశోలై కళై యుమ్మడై త్తాయరుక్కిట తిరుక్కాట్టరై యితే నిరువాధికబన్ధవాయ్ సన్నిహితనానవనే! (నినై కిలేకానాను నక్కాట్పెయ్యుమ్నీరైయే) నానునక్కడిమై శెయ్యుమ్ ప్రకారమ్ నినై క్కమాట్టుకిటిలేక. 3 “వల్లువిలావడిమై శెయ్యునేణునామ్” ఎన్తిరున్దనాన్, వకుత్తశేపియానవునక్కు. అవకత్తానిన్ట పరిమాటినవడియై, వినయత్తా శే (ఆట్పెయ్యుమ్నీరై) ఎన్టితార్. అవక తమక్కాట్పెయ్యిత + నీయై, తామ్ (ఆట్పెయ్యుమ్నీరై - నినై కిలేక) ఎన్టి తార్, ఇచ్చొలనై యు మిట్టక్కుచ్చెణ్ణాతెన్ట. “(నానునక్కాట్పెయ్యుమ్నీరై) ఎన్బానెన్, నీయెన క్కాట్పెయ్యుమ్ నీరై” ఎన్నామల్? ” ఎన్న; “ఇచ్చొలనై యు మిట్టప్పగోపావియార్! ” ఎన్టెమ్బార్.

జీ-ఆ|| పరిమాటినతుక్కు (ప్రమాణమ్ (సుగ్రీవం నాథమిత్యాది). “ఎవదత్వాచవితాని ప్రాప్యచాను త్తమంయశః! లోకనాథగిపు రాభూత్వా సుగ్రీవం నాథమిచ్చతి” ఇతిమారుతింప్రతిలక్షణః. ఎన్టమామ్ త్తతు - “ఎన్టెకో శీర్” ఎన్టతుక్కు అర్థాన్తరక్లాటిన్పడి. “శొల్లున్దొలుమ్” ఎన్టతుక్కుమ్, “పాడిలుమ్” ఎన్టతుక్కుమ్ భేదమే తెన్న (అడై వుపడవిత్యాది). ఆర్వతా శే - పీతియాలే. “ఆరుయిర్” ఎన్టతుక్కు భావమ్ (మనసైన్ యిత్యాది). “ఎనతు” ఎన్టతు - ఎనక్కారువనుక్కు మెన్పడియై సర్వర్కుమ్ దుఃఖనివర్తకమాన గుణజ్ఞు మిక్కు బాధకమానానెన్నెన్న; సవృష్టాన్తమాక క్కాట్టుకిటారెన్టతల్, “సర్వర్కుమ్ దుఃఖనివర్తకమాన” ఇత్యాదివాక్యత్తై దృష్టాన్తపూర్వకమాక విరిక్కిటారాతల్ (ఎల్లాత్తుక్కుమిత్యాది). అదాహ్యమానతు వేవక్కాడుమోవెన్న (అదాహ్యమెన్టిటిత్యాది). శునై కళైయమ్ శోలైకళైయమ్ ఊరైయెన్బొన్నతుక్కు భావమ్ (తన్నైయిత్యాది). కుమిట్టనీరూట్టిన - తలస్పర్శియాక వమిట్టప్పణ్ణిన. శబ్దార్థమ్ (శునై కళైయమిత్యాది). “నాన్ శిశ్క” ఎన్టపదవ్యయత్తుక్కుమ్ భావమ్ (వల్లువిలావడియై). అవక త్తానిన్ట పరిమాటు క్కే ప్రకరణత్తితే నీయెనక్కాట్పెయ్యుమ్ నీరై యెన్నాతే “నానునక్కాట్పెయ్యుమ్ నీరై” ఎన్బానెన్నెన్న (అవక త్తానిన్టి త్యాది). వినయత్తా శే - నైచ్చతా శే. అవక త్తానిన్ట పరిమాటినానాకిల్ వినయత్తా శే శొన్నతుక్కు సయోజనమే తెన్న (అవక త్తానిన్ టిత్యాది). ఇతుక్కుసంవాదమ్ (నానునక్కేత్యాది). శునై శొన్టతుడజ్జి, ఎన్నప్పా - విన్టెకో శీర్ - నినై తొలుమ్ శొల్లున్దొలుమ్ నెన్జిడిన్దుకుమ్ - పాడిలుమ్, ఎనతారుయిర్ - వేక్; అత్తయాలే, నానునక్కాట్పెయ్యుమ్నీరై - నినై కిలేక ఇత్యన్వయః ౨.

ప్ర-తి.—ఇరణ్డమ్బట్టు (నినై తొలుమిత్యాది). తైత్తిరీయకేసంహితాయామ్ “మనఃపూర్వోవాగు త్తరః | ప్రాణః పూర్వోఽపాన ఉత్తరః” — (విన్టెకో శీర్ పాడిలుమ్) కిష్కిన్ధాకాణ్డే సమ్పత్తిరేమారుతింప్రతిలక్షణః, “ఎవదత్వాచవితాని ప్రాప్యచాను త్తమంయశః! లోకనాథగిపు రాభూత్వా సుగ్రీవం నాథమిచ్చతి”

తాత్పర్యము.—అనేకపుష్పవాటికలుగల తిరుక్కాట్టరై యందు వేంచేసియున్న ఓ! శ్రియఃపతి! శిగుణములననుసంధించినప్పుడును తలంచినప్పుడును పాడునప్పుడును నామనన్న ప్రేమచేతగరుగుచున్నది. నాయత్త నిన్నమధివింపవలయునని పరితపించుచున్నది. నీవు నాయందుఁజేసిన సౌశీల్యమునుతలంచియుండఁజాలను.

ఈ.- బాధకనాయ్ పుకురిలివరిశై యారే; ఇరువరుజ్గాడ భుజిక్కుప్పకున్దు భోత్తాతానేయానా; అన్దిక్కే, (ఎన్ను యిరా యెన్నుయిరుణ్డా) ఎన్నుత్తన్నాల్లత్తు శెల్లాతపడివణ్ణి యెన్నై భుజిప్పతు జ్జోయ్తానెన్దుమామ్.

(శీర్ మలకుళోలై) అమ్మకుమిక్కళోలై. ఎన్నొట్టైక్కులవియాలవసుక్కుణ్డానపొమ్మల్యమ్ ఆవువొరెన్చొలై యే కోట్టొల్లిత్తారానిన్దు. (తెన్దొట్టొరై యెన్నప్ప) సులభసుమాయ్ నిరపాధిక బన్దువుమానవ. ఎకార్యత్తుక్కుత్తానేకడవనా యిరుక్కిటబన్దొన్దున్దు సన్నిహితనా యిరుక్కిటవ. (కార్కుకిల్వణ్ణ) ఎన్నొట్టైక్కులవియా లేకడై ముక్కుక్కు పురుకిన కాళమేఘమొలై యాయ్ బు అవణడివి త్తెప్పియిరుప్పతు. ౧ “తూనీర్ ముకిల్ పోల్ తోన్దాయ్” ఎన్దివరాశైప్పట్టపడియే తోన్దోయ్ నుభవిప్పిత్తు పేరనిన్దుపిన్దు, అత్తలై యిత్తై వియిరున్దుపడి. (తక్ కళ్ళమఱికిలే) ముకప్పిలొన్దాయ్ ముడివిలొన్దాన శెయ్ లకళ్ తెరికితిల్లై. అడిమెకోళ్ళవెన్దు పుకున్దు అచ్చెయలై త్తా శెయ్ తునిన్దు నిలై యెనక్కొన్దు నెరినిరుక్కిటతిల్లై. (అఱికిలే) సర్వాధికనిప్పడిత్తానిన్దు పరిమాణుకై కూడాతు. నాకభ్రమితేనొ? సంక్షేప త్తిల్ ౨ “మరుళ తానీతో?” ఎన్దైచ్చొల్లికాన్. 3.

జీ-అ॥ పోలేయ్దుతు - “ఆయ్” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్. ధారకై పోలే పుకురువా నెన్నెన్దు (బాధకనాయ్ త్యాది). “ఉణ్డా” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (ఇరువరుజ్గాడవిత్త్యాది). “ఈరై శెయ్ తు” ఎన్దుతిక్కు ద్వితియాస్థానగుణమాక భావమ్ (ఎన్నుత్తన్నాల్లిత్త్యాది). “శీర్” ఎన్దు - శ్రీయాయ్, అమ్మకై పడి. శోలైయెవరి తత్తుక్కు భావమాతల్, “ఉణ్డా” ఎన్దు వన్దరమ్ “శీర్ లోకు” ఎన్దు విశేషిత్తుక్కు భావమాతల్ (ఎన్నొట్టైయిత్త్యాది). “తెన్దొట్టొరై” ఎన్దెయాలే - సౌలభ్యమ్, “అప్ప” ఎన్దెయాలే - బాధపమ్. కీహ్వక్కు తై వుత్తమ్ ముమాకవివరిక్కి తార్ (ఎకార్యత్తుక్కిత్త్యాది). “ఎన్నుయిరుణ్డా” ఎన్దుతుక్కునుగుణమాక “కార్కుకిల్ వణ్ణ” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (ఎన్నొట్టైయిత్త్యాది). ౩ * మాయక్కుత్తనిలొన్దొప్పట్టపడియే ౪ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనుభవితై నిన్దొక్కొరొ కిల్, అతున్దు తియాయరాలే అనుభవమాయ్ తోన్దువా నెన్నెన్దు; తదానీం తనబుడిపిత్తొయాలే యెన్దితార్ (తూనీర్ త్యాది). కళ్ళమే తేన్దు (ముకప్పిలిత్త్యాది). అతే తేన్దు (అడిమెకోళ్ళవిత్త్యాది). “కళ్ళమ్” ఎన్దువైత్తు, “అఱికిలే” ఎన్దితేన్దున్దు (సర్వాధికనిత్త్యాది). ౪ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనుభవమ్ స్తుతిపయమానతుక్కు నూచకళ్ళబ్బొట్టుకీతార్ (సంక్షేప త్తిలిత్త్యాది). క్రమేణాన్దయః. 3-

ఆ-ఆ-వి॥ ౩ * మాయక్కుత్తనిల్ “వన్దుకవలాపాక మొలై వన్దుతోన్దు నేణుమ్” ఎన్దివరాశైప్పట్టపడియే. ౪ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలేవన్దుతోన్దు ౫ “కరుమాణిక్కున్దున్దు” ఇత్త్యాదిపడియే తమ్మెయనుభవిప్పిత్తు తిరుమేనియిలుమ్ దివ్యావయవన్దులిలుముణ్డాన శెప్పి, అవణ్ విశేషిత్తు నెడుక్కులనాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్ ముఱవాలే అప్పొతుపోలే తోన్దుకుఱిశెన్ది తార్ (తూనీర్ త్యాది). 3.

తాత్పర్యము.- మొదట “నీవు నాకుఁ దైవ్యముఁ జేయవలయును” అనిచెప్పి వంచనచేసి నామనమ్మలొఁబ్రవేశించి వెనుక నాకు దాస్యముఁజేయుచు నన్ను శిథిలపఱచి నన్ననుభవించుచున్న నాప్రాణభూతుఁడై సకలసంపత్సమృద్ధమైనతోటలచేఁజుట్టఁబడిన తిరుక్కాట్కరలొఁపేంచేసియున్న నీలమేమనిభుఁడైయవకారకుఁడైన సర్వేశ్వరునిమాయలను యథార్థముగఁ జెలిసిగొనఁజాలను. 3.

మూ.- అఱికిలే నన్ను శనై త్తులకునిఱ్ఱు । నెఱిమెయ్ తోన్దు నుమవన్దు ముణిఱ్ఱుమ్మిరాన్ ।
నెఱిమమ్మళోలై తెన్దొట్టొరై యెన్నప్ప । శిఱియవెన్నొరుయిరుణ్డాతిరువరుళే ॥ ౪॥
ఆ.- (అఱికిలే) శిమ్మడైయతిఱి తిల్ అవన్దనే అభినివిష్టనానాల్ శికలుణ్డొవెన్దుల్ ; అభినివిష్టనానాల్ దొన్, మన్ దొన్ శివరొడు నెఱికదానై కలన్దుపరిమాణుమాపోలే పరిమాణవమైయాతో? తానెన్నై భుజిత్తరుళి నెఱికెడుమ్మడి పరిమాణవేణుమో? ఇచ్చొ భినివేశత్తుక్కురుముడివుక్కాణిఱి నెన్దితార్. ౪.

అన్య. — తన్నుళ్ అన్యైత్తులకుమ్ నిఱ్ఱ (౩) తానుమ్ నెటిమైయాల్ అవర్దుల్ (౬) నిఱ్ఱుమ్ పిరాన్ వెళికుమ్ (౯) శోలై తేకకాట్కరై ఎన్నప్పన్ (౧౨) శిటియన్ ఆరుయిర్ ఉణ్ణ (౧౫) తిరువరుళ్ అఱికిలేన్. (౧౭)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ముతైతప్పాతపడి సర్వాధారభూతనాయ్ సర్వాన్తరాత్మావాసవన్, అతిక్షుద్రనాన వెన్నాడు కలన్తన భవిత్రసాశీల్యాతిశయతై వద్ద మహాపకార తై యశవిట్టటియమాట్టుకిటిలే నెన్దితార్.

తేకసజ్జలై ఎకదేశ త్తిలే, సమస్తలోకపదార్థజ్ఞుమ్, భృతమాకానిఱ్ఱ, (౩) తానుమ్, శరీరాత్మసమ్మచ్ఛప్రయుక్తమాన శేషశేష త్వమాకిఱ్ఱముతైయాలే, అవర్దుల్ కుమ్ శే, (౬) నిఱ్ఱుమ్, ఉపకారకనాయ్, విలక్షణమాన పరిమళ్ తైప్రపహిక్కిఱ్ఱ, (౯) శోలైయై డైయ, తిరుక్కాట్కరైయిలేనిట్కిఱ్ఱ, ఎకస్వామియాసవన్, (౧౨) అతిక్షుద్రనానవే, అత్తవస్తువై, మేల్వొయ్యన్తనభవిత్ర, (౧౫) సాశీల్యాపకార తై, ఇన్నపడియిరుక్కిఱ్ఱతె న్ణటియమాట్టుకిటిలేన్. (౧౭)

అర్థము. — తనసంకల్పమందు సమస్తలోకములును ఉండగా (౩) తాను శేషశేషభావసంబంధముచేత ఆపదార్థములయందు ౬) అంతరాత్మయైయున్న ఉపకారకుఁడును, పరిమళముకొట్టుచున్న (౯) తోటలుగల సుందరమైన కాట్కరైయందు పంచేసియున్నవాఁడు నైన నాస్వామి (౧౨) తుద్రమైననాయొక్క అత్తను అనుభవించిన (౧౫) వ్యామోహమును (సౌశీల్యమును) తెలిసికొనలేను. (౧౭)

ఈ. — నాలామ్బట్టు. తాన్ శేషియాన ముతైతప్పామే యెల్లారోడుమ్ కలక్కిఱవన్, అతిక్షుద్రనాన వెన్న క్కల్ పణ్ణిన వ్యామోహమెనక్కటి యనిలమన్దెన్దెతార్.

(అఱికిలేన్) ఉకప్పాలే శెయ్ తానో? ఇవ్వస్తువై యభిక్తక్కుమ్ చెయ్ తానో? అఱికిలేన్. (తన్నుళ్ నైత్తుల కుమ్ నిఱ్ఱ) ఎన్నై యొట్టిన్ విషయ త్తిల్ అవన్ ఉపకారమేడిర్ పణ్ణిప్పోరువతు! సకలలోకజ్ఞుమ్ తేకసజ్జలై తై పుల్ నిక్కిడక్క, తానవర్దులీనుళ్ళే తే శేషిత్వముతైయాలే నిఱ్ఱుమవన్, ఇవరోరువర్ విషయ త్తిలుమితే ఇప్పడి ముతై కెడప్పరి మాటిర్దు. ౧ “మూవులకున్ద న్నెటియావయిర్ నిట్కోణ్ణు - శిటియేనుడై చ్చిన్దెయిళ్ - నిన్దెన్దె డ్దార్” ఎన్దై చ్చొచ్చుకితార్. ప్రళయావ త్తిలే జగత్తైయడై యరశీ త్తవన్, ఎన్నై యొరువనై యుమభిత్తాన్. ప్రతి కూలరై యమ్బాలే యభిక్కుమ్, అనుకూలరై గుణత్తాలే యభిక్కుమ్, మధ్యస్థరై వ్పాలేయాకాతేయవన్ రశీప్వతు. అమ్బుపట్టపుణ్ మరున్దిట్టాల్ దలామ్, గుణత్తాల్ వన్దపుణ్ణుక్కు పరిహారమిలైయితే.

జీ-అ॥ నాలామ్బట్టు (అఱికిలే నిత్యాది). “నెటిమైయాల్ తానుమవర్దుల్ నిఱ్ఱుమ్ పిరాన్ - శిటియన్ నాయున్ద తిరువరుళ్ - అఱికిలేన్” ఎన్దవర్దులైక్కటాక్షిత్తవతారికై (తాన్ శేషియాన విత్యాది).

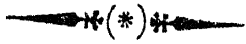
అన్యాయముభేదభావమ్ (ఉకప్పాలేయిత్యాది). “పిరాన్” ఎన్దైక్కటాక్షిత్తభావమ్ (ఎన్నై యొట్టిన్దెయిత్యాది). వివరణమ్ (సకలే త్యాది). ౨* ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనుభవమ్ స్మృతివిషయమానతుక్కు సూచకశబ్దజ్ఞాట్టుకితార్ (మూవులకు మిత్యాది). “తన్నుళ్” ఎన్దై తుక్కు - తేకసజ్జలై తైపుల్ నిట్ ఎన్దరుళిచ్చెయ్త, తేకవయిర్దులే ఎన్దర్థాన్తరమాతల్, “పిరాన్” ఎన్దైత్తుక్కర్థమాతల్ (ప్రళయావ త్తిలే యిత్యాది). “ఎన్నారుయిరుణ్ణ” ఎన్దై తైపుల్ (ఎన్నై యొరువనైయ మభిత్తాన్దెన్దతు). ప్రతికూలరై యొట్టియ. అనుకూలరై యభిక్కుమ్ మోషెన్ద (ప్రతికూలరై యిత్యాది). గుణత్తాల్ వన్ద అభివుఅభివౌషెన్ద (అమ్బుపట్టవిత్యాది).

అ-అ-వి॥ “తలై తడుమాణాకప్పరిమాటినాన్” ఎన్దైక్కొల్లానిఱ్ఱ చెయ్తే, “అఱికిలేన్” ఎన్దైత్తుక్కు తాత్పర్యమ్ - ఇప్పడివ్యా మోహమృణ్ణుక్కుమ్ పోతువిన్న తెన్ద నిశ్చయిక్కప్పోకిఱ్ఱైయైయితే ; అ తైయరుళిచ్చెయ్తేతార్ (ఉకప్పాలేయిత్యాది).

ఈ. — (నెటియైత్యాది) అపూర్వై యుడై యవనుక్కు ఒరువస్తు ఉడై శ్యమావతే ! పరిమళమలై యెటియానిచ్చుతా నశోలై. (ఎన్నప్పన్) ఉత్పాదకని డీరభీతాన్. (శిటియ వెన్నారుయరుడై) శిటియేనుడై యనట్టివనై - అతిక్షుద్ర నాన వెన్నాత్తావై. అవనుడై యమేన్దై క్కెల్లై కాణ వైల్లాతపూపాతి, తమ్మడై య శిటుమైక్కు మెల్లెయిల్లెయాక నినై తిరుక్కితార్. (ఎన్నారుయరుడై) ఇవర్ తమ్మెచ్చిటుకనినై తిరానిన్టార్, అవన్ ఇవరై నిత్యసిన్ధర్ కు మవ్వుకాక నినై తిరానిన్టాన్. “ఇవర్ తమ్మెచ్చిటుక నినై తాల్ వయోడనమెన్, ఇవర్ తమ్మెత్తామత్తిన్దారో?” ఎత్తు మేల్విళై నిన్టాన్. (తిరువరుళ్ - అటికిలేన్) ఇతుమున్నమ్ స్వరూపజ్ఞానత్తాలే శెయ్తతొన్టన్టై; స్వరూపజ్ఞానత్తాలే విరుమ్మి లితే స్వరూప త్తళవిలే నిచ్చుతు, వ్యామోహమ్ ముడై యభీక్కుమితే.

టీ-ఆ॥ డోరై వర్ణిక్కిటుక్కు భావమ్ (అపూర్వై యైత్యాది). ఒరువస్తు వెన్టతు - “శిటియ వెన్నారుయర్” ఎన్దై త్తెప్పన్దై. “ఎన్నప్పన్” ఎన్దై త్తై “ఆరుయరుడై” ఎన్దై త్తై కూట్టిభావమ్ (ఉత్పాదకనిత్యాది). వివరణమ్ (అతిక్షుద్రనాన విత్యాది). శిటుమైయిక్ చరమావధియై యరుళిచ్చెయ్కెటార్ (అవనుడై యవిత్యాది). “తమ్మళనైత్తులకుమ్ నిఱ్ఱ” ఎన్దై త్తెప్పన్దై (మేన్దై క్కెల్లై కాణవొణ్ణాత వెన్టతు). ఆర్ తల్ - మితుతియామ్, క్లాళుళూన వుయిరెన్టపడి. “శిటియ” ఎన్దై త్తై, “ఆరుయర్” ఎన్నక్కాడుమోవెన్న (ఇవర్ తమ్మెయిత్త్యాది). “తిరువరుళ్” ఎన్దై - ముత్తై కెట్టవరిమాన్దై మన్దై వివక్షిత్తు, శేషి శేషభూతినిడత్తిలే ముత్తై కెడ ప్పరిమాటువానెన్నెన్న (ఇతుమున్న మిత్త్యాది). వ్యామోహత్తాలే శెయ్తతొన్టన్టై. స్వరూపజ్ఞానత్తాలే శెయ్తతొన్టన్టై ముత్తై వైయరుళిచ్చెయ్కెటార్ (స్వరూప జ్ఞాన త్తాలేయిత్త్యాది). తమ్మళనైత్తులకుమ్ నిఱ్ఱ వెన్టతుడన్దై, తిరువరుళ్ - అటికిలే నిత్యస్వయః.

తాత్పర్యము. — తానుప్రళయకాలమందు ఈలోకములను దనయుదరమందుంచుకొనిరక్షించి సర్వస్వామియై యెల్లఱను దనకుశేష భూతులుగాఁ జేసికొనియున్నవాడై పరమభోగ్యమైన తిరుక్కాట్టరలో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుఁడు అతిక్షుద్రుడనైన నాయందింత వ్యామోహముచేయుటకుఁ గారణమునెఱుంగలేను.

మూ. — తిరువరుళ్ శెయ్ పవన్బొల వెన్నుళ్ళే వుకు ! న్దు, ఉరువముమారుయరుముడనేయున్టాన్.

తిరువళర్ శోలై త్తెన్దాట్కరై యెన్నప్పన్. కరువళర్ మేనినజ్జణ్ణాకళ్యణ్ణళే ||

ఆ. — (తిరువరుళ్) తిరువరుళ్ శెయ్ పవన్బొల వెన్నుళ్ళే వుకు, ఎన్నై భుజిత్తరుభుత్తై యన్దియే ఎన్నరువమున్టాడభుజి త్తరుళి నాక్, ఒరువవభినివేళ మిరుక్కుమ్మడియే యితు ! మున్దజవన్దపుకన్దరళిన పడియతు ; పిన్నై నిన్ట శెయ్తరుళినపడియతు; ఒరువళ కళ్యణ్ణళే ! ఎన్దితార్.

అన్వ. — తిరువరుళ్ శెయ్ పవన్బొల ఎన్నుళ్ (౩) పుకన్ద ఉరువముమ్ ఆరుయరుమ్ (౬) ఉడనేయున్టాన్, తిరువళర్ శోలై (౯) త్తెన్దాట్కరై ఎన్నప్పన్ కరువళర్ మేని (౧౨) † ఎకకణ్ణాక కళ్యణ్ణళే. (౧౫)

పన్నీ. — అనన్తరమ్; అశ్రితిభవ్యసాయుక్కిట కృష్ణనానక, ఎన్నక్క పకరిప్పరై ప్పొలే పుకన్ద ఎన్నుడైయ శరీరాత్త విభ గముత్తాక్ తనక్కు భోగ్యమామ్మడి యపారిత్తుక్కొన్డా నెన్దితార్.

౧ “అడిమై శెయ్యవేన్దనామ్” ఎన్దైనానా శైష్వర్యపడియలే అడిమైకొళ్ళుకై యాకిట నిరవధికుమహోపకారత్తై, పుణ్ణువారై ప్పొ ఎన్నెట్లలే, (౩) పుకన్ద, ఎనక్కుమ్ హేయమాన శరీర త్తైయమ్, అత్తొడుగ్యాప్రమాసవాత్తావైయమ్, (౬) హేయోపాదేయ విభా మిల్లాతపడి, నిరతిశయభోగ్యమామ్మడివిరుమ్మినాక్; అక్కుమిల్లన్, శోలైయైయుడైన్దాన, (౯) తిరుక్కాట్టరైయలే, ఎక నాధనాం ఎన్నక్కల్ సంక్షేపత్తాలే శ్యామళత్తై విశ్లేషకుటిట తిరుమేనియై యుడైయనాయ్ కొన్డా, (౧౨) ఎనక్కత్తీన్ద భవ్యనాన కృష్ణనా

(32) తిరుమాయ్ మొట్టొకటి - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుమాల్ - ౫ - చా - తిరువరుళ్ వ్యాఖ్యనభ్యర్థి. ౧౪౫

వసుడైయ, కల్పిజ్జలిరుక్మిణివడియే! (౧౪). ఉరుమాల్ పూర్వపురే భోగ్యహారనాయ వాక్యము, తాళ భోగ్యహారనాయ వాక్యము. పుష్పతిసాక్షయము దేహార్థవిభాగతై యసకుప్పిటప్పివ్వానెప్పరవరుక్కయమ్, తాళ దేహార్థవిభాగమునైనా భుజింపైక అత్తారే యాపాజ్జల్యమ్ పిటక్కియమ్; ఇదైకలప్రపృత్తికాయుక్కి అనబే!

అర్థము - అనుగ్రహమును చేయువానివలె నాన్మదమును (3) ప్రకటించి నాశిరమును అర్చింపు (౬) ఒకప్పుడే యనుచు వించెను. సాంకర్యమువర్ధిల్లుచున్న తోపులుగల (౯) స్పృహణీయమైనది క్కాట్కరైయందుకేచేసియున్న నాన్మమియు క్కామిమైనది యుమేనుగలవాడునైన (౧౨) నాక్కప్పునియొక్క మాయలు (ఈవిధములైయున్నవి). (౧౪)

ఈ - అజ్ఞామ్బట్టు, ఎన్నెయడిమైకొచ్చానై వ్పోలేపుకున్దు, ఎన్ శరీర తైయుమాత్తానై యుక్కుడభుత్తానై, ఓరువన్ ప్యమోహ మిరున్దపడియెన్! ఎన్దున్ది తిరాకితార్.

(తిరువరుళ్ శైయపవన్మొల) సర్వస్వదానమృణ్ణి అడిమైకొచ్చానై వ్పోలే యాయిల్ ముప్పుకున్దు. * ఈయ! ఈ కుడరిడితొమ్మ తెమ్మకైక్కు * మయర్వజమతిసలమరుళువనై వ్పోలేపుకున్దు. (పోల) ఎన్జతు - ఎన్జత్తై శైయతలజ్జనల్ల, తిరువరుళ్ తాన్ పెద్రానా యిరానిన్దు. (ఎన్నుళ్ పుకున్దు) ౧ * వముడిలావడిమై శైయచ్చాచిత్తై వెప్పక్కలితేపుకున్దు. (ఉరువముమ్) ముతిలిలే ౨ “అమ్మకున్దుమ్మ” ఎన్జతైవిరుమ్మానిన్దు, అవనక్కకారత్తుక్కు ముచ్చ ఇవర్ దేహతైయే విరుమ్మివ్పొన్దు; అవణ ఇవరై యన్గకిత్తెమ్మ ఇవర్ దేహతై విరుమ్మిప్పక్కాణ. ఇవరుక్కు అననొప్పై సహవాసమ్ సహపక్షానత్తుక్కుడలాయిల్ ము, అవనుక్కు ఇవరోప్పై సహవాసమ్ దేహత్తాచి మాసత్తు క్కుడలాయిల్ ము. (ఉరువముమ్) “ఇవర్ తామ్ వేణుమో? ఇవర్ ఎన్నతు! ఎన్జభిమానిత్తతొచ్చమై యా తో?” ఎన్గొనిన్దు. (ఆరుయిరుమ్) అపర్యసనానవుత్తా ఆత్తానళపుళ్ళైల్లతల్, ఇత్తుతాణ తత్పర్య సమయల్లతి రామైయాలే అన్వళవు జ్జైల్లతల్. (ఉడనేయుణ్ణాణ) అతుతన్నిలుమ్ వాళినైత్తుభుజ్జ త్తిల. (ఉడ్డాణ) ఎనక్కవకా శమ్మన్ద యాతే తానేభోక్తావానాణ.

శీ-౨ || అజ్ఞామ్బట్టు (తిరువరుళ్ త్యాది). “తిరువరుళ్ శైయపవన్మొలవెన్నుళ్ పుకున్దు ఈరువమువారుయిరుమ్మదనైయుణ్ణాణ - సర్వస్వకాశ్యస్థో” ఎన్జపదజ్జైక్కుటాక్షిత్తవతారికై (ఎన్నెయడిమైయత్తాది). విన్దితిరాకితాచ్చతు-కకల్పితో” ఎన్జపర్యతైప్పన్దు.

అనుకోతల్ - కొడుత్తెలాయ్, (సర్వస్వదానమృణ్ణి) ఎన్దపడి. ఎన్జై సర్వస్వదానమృణ్ణివాచివ్పోలే పుకున్దునెన్న (తుయరటుని త్యాది). ఈయరుక్కుమున్నే “ఈరువమ్” ఎన్జ ప్రథమాపాత్రమానకుక్కుభావమ్ (యతిలిలేయత్తాది). ముతిలిలేయెన్దుతు - చాలు, ఇరువిరుత్తిత్తరైయెన్దుతల్, ఆత్తాపుక్కు మున్నేయెన్దుతల్. 3 “యాతానమో రాక్కియిల్లుక్కు” ఎన్జ ఇవన్జో అమ్మక్కవ మైవిరుమ్మివారన్న (అవనక్కకారత్తుక్కిత్తాది). ఉత్తవాక్యద్వయతైల్ ఫలిత్రవవిశేషతై రసాక్తయాకవరుళిచ్చెయ్కెతార్ (ఇవరు క్కిత్తాది వాక్యద్వయతైల్). ఇవరుక్కువనోప్పైసహవాసమెన్దుతు - * మయర్వజమతిసలమరుళునకు. అవను క్కివరోప్పైసహవాసమ్ - ఇవరుడైయచ్చాచిత్తైతేవపుకున్దు. “ఈరువముమ్” ఎన్జప్రాధాన్యసమచ్చుత్తుక్కుభావమ్ (ఇవర్ తామిత్తాది), “ఆరుయిరుమ్” ఎన్జచిత్తమ్ అన్వాచయయాకవరుళిచ్చెయ్కెతార్ (అపర్యసనానేత్తాది). అతావతు - తిరుమేనియిల్ ప్రావణ్యమ్ తిరుమేనియకవిల్ పర్యసియానే ఆత్తావిళవుళ్ళైల్లవత్తెన్ద పడి. (ఇత్తుతానిత్తాది). అతావతు - ఇన్దదేహాన్దానాత్తావెల్లుత్తనిత్తిరామైయాలే ఆత్తావైయుణ్ణాణ విరుమ్మివా నెన్దపడి. “ఉడ్డాణ” ఎన్జతుక్కుభావమ్ (ఎనక్కవకాశమిత్తాది). “ఉడనే” ఎన్జ అమ్మక్కభావమ్ (అతుతన్నిలు మి త్యాది). అతుతన్నిలుమ్ - భోక్తావామిడైతిలు మెన్దపడి. ఉడనే - సమూహి. “వాళినైత్తిల” ఎన్జ ఆత్తాపుక్కు ప్రాధాన్యత్తైల్ల యామో విగ్రహప్రాధాన్యత్తైల్లకై ప్రకరణ తిరయెన్దు; “ఈశ్వరాభిప్రాయత్తై విగ్రహప్రాధాన్యముమ్, అభ్యోరభిప్రాయత్తై ఆత్మ ప్రాధాన్యముమాన్దయాలే విరోధమిన్దై” ఎన్దరుళిచ్చెయ్కెవర్.

ఈ.- (తిరువళర్ శోలై త్తెన్కాట్టరై యెన్నప్ప) తానేభోక్తావాయ్ భుజియై, అహ్వారిత్తోలై యుమ్నవః కోట్టాన్ త్తయమ్. అహ్వారిత్తరానిన్జుళోలై. (కరువళర్ మేని) కలుప్పవళరానిన్జుళునడివు. ౧ - సదై కరువ ఎన్జణ్ ఇన్జుళువిజ్జుళోలమ్. (నజ్జణ్) అశ్రితభవ్యనానకృష్ణన్. (కళ్ళజ్జల్) ముకప్పిలొత్తాయ్, ముడివి యిరుక్కుమ్ చ్చుత్తిళ్ - అడిమెకొళ్ళారై పోలే పుకున్దు తాన్ నియామ్యనాయ్ త్తానిన్జుమ్, విరోధియానళ క్కట్టిత్తు త్తొవెన్జుపుకున్దు దేహత్త విభాగమ్బుణ్ణ మాట్టాతోట్టికై యమ్, భోగ్యమాయ్ పుకున్దు తాన్ వాక్యమ్, ఎన్జేతాకప్పకు కితానాక ప్పుకున్దు తన్నేతాక త్తలెక్కట్టుకై యమ్, ఇతడజ్జనడివిల్ వేలుప తోన్దోయిరుక్కుయమ్, ఇత్తలై యిలాత్తాపహర త్తైత్తిర్ త్తతు తన్నాత్తాపహరత్తాలేయాయ్దు.

౬-౬. (తిరువళర్ శోలై కరువళర్ మేని) ఎన్జ తుక్కు భావమ్ (తానేయిత్తాది). "వళర్" ఎన్జ వర్తమానార్థమ్ (సదై కరువమ్ ఇన్జుళువిల్ - ఇవరోదేపరిమామిడ త్తిల్. కళ్ళజ్జల్) ఎన్జ బహువచనార్థమ్ (అడిమెకొళ్ళారై యిత్తాది) దేహత్త విభాగమ్బుణ్ణ తోట్టికై యమ్నవతు - "ఉరువము మారుయిముడనే" ఎన్జ త్తెప్పర్దు. "కణ్డా" ఎన్జ తిలై - భోక్తృత్వముమ్, (తిన్నేతా కువుమ్ సిద్ధమ్. "తిరువళర్ శోలై" ఇత్తొడియెప్పర్దు (ఎన్జేతాక ప్పుకితానాకవిత్తాది). (ఇతడజ్జ) ఇత్తొడిక్కు - "కరువళర్ ఎన్జ తిలై సొమ్ము. "నజ్జణ్" ఎన్జ అశ్రితభవ్యతెన్నోరుక్కు భావమ్ (ఇత్తలై యిత్తాది) అతావతు - తాన్ స్వాతంత్ర్య ని యమాటియి త్తలై యిల్ స్వాతంత్ర్య త్తైప్పొక్కినానెన్జ పడి.

తాత్పర్యము. - నేనుచేసెడి క్షేమకర్మమును స్వీకరించువానివలె నాయుండుఁ బ్రవేశించి నాశరీరమును ఆత్మను జక్కగాననుభవించుచుండరానామానృతిమై రమణీయమైన తిరుక్కాట్టరలోవేంచేసియున్న నాస్వామియై శ్యామవిగ్రహుడైన కృష్ణుని కృపారములు అత్యాశ్చర్యకరములు.

మూ. - ఎన్జణ్ కళ్ళమెనక్కుచ్చెమ్మాయ్ నిన్జుమ్. అజ్జణ్ నున్జు వెన్నారుయిర్ కోత్తితు.

పున్జ్జెయ్యెయ్ తిప్పలమ్మియిరాప్పకల్. ఎన్జణ్ నెన్జ వన్కాట్టరైయేత్తువే.

ఆ. - (ఎన్జ కణ్డా) "ఒరునాళి" నే యవణ్ వచ్చెన్జైయిలేయకప్పట్టల్, పిన్నెయితిల్ అకప్పడాతే పరిహరిక్కు వొ ఎన్నిల్, నాడోముమక మెయ్యెయ్ నెన్జ యడిమెకొణ్డరుళవరుకితానెన్జనక్కుత్తోర్దుమ్బుడివన్దు, అతిచపలమాయ్ ఎన్నా? వచ్చియమ్మడి భుజిత్తుప్పిమ్, పోనవాతేపిన్నెయ్ మివ్వాత్తావానతు, నెడుమ్బొతోడుకూడ ప్రబుద్ధమాయ్, అవనైయాన్జెన్జ కణ్డా ఎన్జ కణ్డా? ఎన్జలర్దో, అవనెన్జున్దరుళియిరున్దతిరుక్కాట్టరైయేయ్ తానిన్జుమ్మెన్జితార్.

ఆన్వ. - ఎన్జ కణ్డా కళ్ళమ్ ఎనక్కు (౩) శెమ్మాయ్ నిన్జుమ్ అజ్జణ్ ఉన్జ (౬) కోతు ఎన్నారుయిరుతు పుణ్కకై (౯) ఎన్జ కణ్డానెన్జ ఇరాప్పకల్ పులమ్మి (౧౦) అవణ్ కాట్టరై ఏత్తుమ్. (౧౪)

పన్నీ. - ఆన్వరమ్, అతివ్యాముగ్ధనాన కృష్ణుడైయ వ్యాపారజ్జ శెనక్కు ఋజువాయురుక్కుమ్మెన్జితార్. ఎన్జ క్కలత్తెన్జమ్ వ్యాముగ్ధనాన కృష్ణుడైయ, ముకప్పిలొత్తమ్ ముడివిలొత్తమ్మూమ్బుడియాన కృత్రిమ వ్యాపా ఎనక్కు, (౩) ఋజువాయ్ యిరానిన్జన, ఎన్జ నేయెన్నిల్; అవణ్ వ్యామోహత్తాలే చపలనాయ్ కొణ్డా, భుజిత్తెయ్, (౪) మాన, ఇన్జ వెన్నాత్తావానతు, అవణ్ తన్నె సారాపహరమ్బుణ్ణిన్జై త్తె ఉపకరిత్తానాక నిన్జెత్తు అవనెవిడమాట్టాతే, దైన్యతై ప్రా ఎనక్కు భిష్యనానవనెన్జ, ఇరాప్పకల్, ప్రలాపిత్తు, (౧౦) అవణ్ సన్నిహితనాయ్ నిట్రిఱ తిరుక్కాట్టరైయ్, చొన్జొనిన్జ అజ్జణ్ - అతిచపల. పున్జ్జె - వేణిప్పాయ్, దైన్యమెన్జ పడి; పున్జితాన + కణ్డైయెయ్ తియెన్జ - అల్పమతివు చ్చొన్జొరకల్.

అర్థము — నాశ్రీకృష్ణునియొక్క కవలవ్యాసారములు నాకు (3) యధార్థమువలెతోచుచున్నవి, అతిచమత్కారమైనవాడు అనుభవించుటచే (౬) అసారమైన ఈనాయత్త దైన్యమును, ౯) బొంది, నాశుభవృద్ధిని శ్రీకృష్ణుడాయని రేయింబగిల్చి ఘోషించి (౧౦) వాడువేంచేసియున్న తిరుక్కాట్టయనెడు దివ్యదేశమును స్తుతించుచున్నది. (౧౪)

ఈ.— ఆటామ్బట్టు. “అవణకృత్రిమ నెన్టటిన్దాల్ అతిలేకిడన్దు నెన్జొఱల్ వడాతే యకన్దాలోసేర్” ఎన్న; అవనైక్కన్దానాతే అవ్వొన్నై కళై మెయ్యెన్టరుప్పనెన్దితార్.

(ఎణకణ్ణాకళవమెనక్కుచ్చెమ్మాయ్ నిఱుమ్) ఎనక్కుభవ్యరైప్పలే యిరుక్కిఱ కృష్ణుడై యవళిసజ్జళ్, ఎనక్కుచ్చెవ్వితాయ్ తోడమమ్. ఒరునాళ్. అవణకళవిలే యకప్పట్టల్ పిన్నై మీళమాట్టే. అవచ్చుకత్తిలే విట్టిళ్ళినాతే అవణశెయ్యుమనై యడైయ మెయ్యాయ్ ఇరుక్కుమెనక్కు. (ఎనక్కుచ్చెమ్మాయ్ నిఱుమ్) ఎన్నతై, “ఎనక్కుచ్చెమమా యిరుక్కుమ్” ఎన్టరుతమిన్దా నిర్వహితాన్, “నన్దణ్ణాకళవజ్జళ్” ఎన్టక్కిమ్ముడియ, (ఎణకణ్ణా) ఎన్టరుడణ్ణా వానెన్నెన్నిల్; నామెన్టమ్ యామెన్టమ్ పరాయమాకైయాలే, వారుళిశైయనాతి యాయ్ ఇరుక్కిఱతు. “నన్దణ్ణాకళవజ్జళ్, ” ఎన్టపాతమాకిల్, నేరేకిడక్కుమ్. (అన్దణ్ణాన్దా) అతిచమలనానవనభవితై. అతిప్రచండై “అన్దణ్ణాన్” ఎన్నక్కడవతితే. (ఎన్నారుయిర్కోతితు) కోతానవెన్నాత్తావానవితు. ఆత్మాకోతామ్మడికాణుమ్ పరిమాటిడమ. (పున్దణ్ణై) పేకణిప్ప. పొల్లానొక్కెయ్ డైతాయెన్దై, “మీళపుముయిర్ ప్పెయ్ తు” ఎన్నాయ్ బునిర్వహిప్పతు. “ఇతుతాణ్ శబ్దత్తోడే శేర్ నిర్విక్కిఱతిల్లై, ఇన్ద్రుతమాన వర్థత్తోడే శబ్దత్తై యున్దొరవచిప్పిక్కుమ్మడియెజ్జనే” ఎన్టచిచారియూ నిఱుచ్చెయ్ తే, “కోతానవితు తిరియవుమ్ పున్దణ్ణైయెయ్ తుమ్బాతు మీళపుముయిర్ ప్పెయ్ తతాక వేణుమితే, అర్థస్వభావత్తాలే తన్నడైయేవరుమ్” ఎన్టనాళొన్నే, “జీయర్ పోరప్రీతరాయరుళినార్” ఎన్టరుళిచ్చెయ్ నర్. (ఎణకణ్ణానెన్ట - ఇరాప్పకల్ - పులమ్మి) మున్టెనక్కు భవ్యనానకృష్ణనెన్ట అహారాత్ర విభాగమిన్టక్కే కూప్పిమ్. అవణవర్క్కిఱ తిరుక్కాట్టయై యేత్తానిన్టతు; ౧ “రాఘవన్యనివేశనే” ఎన్నమాప్పేలే.

౧-౨౧ ఆటామ్బట్టు (ఎణకణ్ణానిత్యాది). “ఎణకణ్ణాకళవమెనక్కుచ్చెమ్మాయ్ నిఱుమ్” ఎన్టత్కెటాక్షీతవతారికై (అవనిత్యా). నెన్జొఱల్ - మన్ద్రపేడ.

భక్త్యర్థిప్పేయన్టతు - మేలే “కళవమ్” ఎన్టరుక్కయాలే, “కళవమ్” ఎన్టటిన్దాల్ మీళుకిఱతు కెన్నెన్న (ఒరునాళి త్యాది). మన్ద్రపేడయ్ తన్న (అవణముకత్తిలేయిత్యాది). తమిన్దా నిర్వాహత్తుక్కు, శబ్దభేదమొట్టియఅర్థభేదమిల్లై; మెయ్యాయ్ ఇరుక్కుమ్మడియ. శేనుమ్ - రక్షి. అన్దాతిక్కుచ్చెరాతెన్దిఱ శబ్దయై పరిహరిక్కితార్ (నామెన్టమిత్యాది). వారుళిశైయనాతి - అర్థమిన్టనాతి. (ఎన్టరుతమిన్దానితానుమిన్దొక్కొళ్ళలామెన్దితార్ (నన్దణ్ణాకళవమిత్యాది). “అన్దణ్ణా” ఎన్టతు చమలవాచకమామోవన్న (అతిప్రచండైయిత్యాది). పేకణిప్ప-దుర్గిళమ్. “పున్దణ్ణైయెయ్ తి” ఎన్టతుక్కుశబ్దనిర్వాహమ్ (పొల్లానొక్కెయ్ డైతాయిత్యాది). నొక్కెయ్ డైతాయ్ - ప్రత్యక్షయై డైతాయై వ్రపడి-పుణ్-పుల్లితాన, కణ్ణ-నొక్కెయ్ డైతాకైయ, ఎయ్ తు-ప్రాపిత్తు” ఎన్టరుళిచ్చెయ్ వన్దొరవ (మీళపు ముయిర్ ప్పెయ్ తిత్యాది). నిర్వహిప్పతెన్టతు - భట్టర్ సంప్రదాయమాక నిర్వహిప్పతెన్టపడి విచారప్రకారమ్ (ఇతుతానిత్యాది). అతావతు-మీళపు ముయిర్ ప్పెయ్ తెన్టవితు శబ్దతుక్కు వాచకమాకిఱతిల్లైయెన్దై. (ఇతుతాణ్ శబ్దత్తోడే శేర్ నిర్విక్కిఱతిల్లై) ఎన్ట నొక్కెయిర్ విచారిత్తురుళ, నమ్మిళ్ళై పరిహరమరుళిచ్చెయ్ తారెన్దపడి. శ్రుతిమాన వేన్టతు - (నిర్వహిప్పతు) ఎన్టతెప్పల్. (అరుళిచ్చెయ్ నర్) నమ్మిళ్ళై ఎన్ట కూట్టువతు. అవనెన్ట “కాట్టరైయేత్తుమ్” ఎన్నమతుక్కు దృష్టాన్టమ్ (రాఘవన్యత్యాది). ఎణకణ్ణానెన్టకుడిళ్ళై, అన్దణ్ణాన్ద - కోతాన- ఎన్నారుయిరాన - ఇతు పున్దణ్ణైయెయ్ తు - ఎణకణ్ణానెన్ట - ఇరాప్పకల్ - పులమ్మి - అవణకాట్టయై యేత్తానిన్టసయి.

౧౪౮ తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౬ - తి - ఉర్రుమాల్ - ౭ - పా - కాట్కరై వ్యాఖ్యానజల్.

తాత్పర్యము.— సర్వేశ్వరుని కపటవ్యాపారములు నాకు యథార్థమువలె గోచరించుననిగాన నేను వానిని నిషేధించెను. అతిచపలఁడైనవాడనుభవించి యసారమైయున్న నాయాత్మతీరిగియు వానితమనామములనే రాత్రింబగళ్ళుచెప్పి వాని దివ్యదేశమునే స్తుతించుచున్నది.

—సర్గ—

మూ.—కాట్కరై యేత్తుమతనుట్కుణ్ణా వెన్నుమ్ | వేత్తునొయ్కూరనినైన్దొ కరైన్దుకుమ్ |

అట్కొళ్వానైత్తెన్ను యిరుణ్ణమాయనాల్ | కోట్టుపై పట్టతెన్నా రుయిర్కోళున్డే ||

౭||

ఆ.—(కాట్కరైయేత్తుమ్) ఇప్పటి అవనైక్కాణజేనుమెన్ను మాశైయాలే అవనైన్దొ తలద్రో అవనన్న మానవాతేపిన్నెయుమ్ పంజువాలే యెన్నెయిడి మైకొళ్వారెప్పాలే వందపుకున్దు ఎన్నుయిరై మాళభుజిత్తు, పిన్నెయుమ్ భుజియాలానాయరుక్కుమెన్దితార్.

అన్వ.—అట్కొళ్వానొత్తు ఎన్నుయిర్ ఉణ్ణ (౩) మాయనాల్ కోళ్ళున్డే కోళ్ (౬) కుత్తిపట్టతు ఎకాఅయిర్ కాట్కరై (౯) ఎత్తుమ్ అతమళ్ కణ్ణా ఎన్నుమ్ (౧౦) వేత్తునొయ్ కూర నినైన్దు (౧౧) కరైన్దు ఉకుమ్ (౧౨).

పన్నీ.—అననైన్దు, అవనైన్దు అతివ్యామోహాత్మినైన్దు వందపువసానలాలే ఎన్నాత్తావానతు భుక్తమాయుక్కిచ్చెయ్ తేయుమ్ అవశిష్టముడైనలామ్బుడి యిరానిన్దొ తెన్దితార్.

అడిమైకొళ్వారెప్పాలే, పుకున్దు ఎన్నాత్తానై, తన్నక్కలితేగ్రసిత్తుక్కణ్ణ, (౩) అశ్వర్యభూతనాలే, భుజిత్తుక్కొళ్ళప్పడిచ్చెయ్ తేయుమ్, భోగమ్, (౬) అవశేషిక్కప్పట్టతెన్నలామ్బడియరుక్కిఱ, ఎన్నాత్తావానతు, అవనిరుక్కిఱిరుక్కాట్కరైయై, (౯) ఏత్తా నిఱుక్కుమ్; అతుక్కుళ్ళేనిఱ్ఱిఱ, కణ్ణా! ఎన్దుభవ్యనానపవన్దెన్నెయ్తైయానిఱుక్కుమ్; (౧౦) అవ్యభవిలేన్దితే అభినివేశమాకిఱ ఈడుపాడు, మేత్కొళ్ళ, అవకాపరిమాద్రై తెనినైత్తు, (౧౧) శిథిలమాయ్, ద్రవిత్తుమక్కానిఱుక్కుమ్ (౧౨).

అర్థము.— నన్ను దాస్యపఱచికునువానివలె (ప్రవేశించి) నాయాత్మను అనుభవించిన (౩) వంచకుడైన శ్రీకృష్ణునిచే అపకారి పఱచిపడగుచున్నను అవహరించుటయందు (౬) కొంచెముమిగిలిపట్టన్న నాయాత్మ తిరుక్కాట్కరై యనెడు దివ్యదేశమున (౯) స్తోత్రముఁజేయును; అదివ్యదేశమందువేంచేసియుండినాకుభవ్యమైనవాఁడా! అనిపిలుచును (౧౦) అభినివేశమనెడివ్యాధి అధికమగునట్లు ధ్యానించి (౧౧) శిథిలమైకరుగును. (౧౨)

ఈ.— ఏమోమ్బాట్టు. అడిమైకొళ్వారెప్పాలేపుకున్దు, ఎన్నుయిరై నేరాకభుజిత్తు, పిన్నెయుమ్ భుజియాలా రైప్పాలే యిరుక్కుమెన్దితార్.

(కాట్కరైయేత్తుమ్) అవనిలుమవనిరున్దు పూరైయేత్తుమ్. (అతనుట్కుణ్ణా వెన్నుమ్) పరత్వతీక్షణాత్మ లవ్రావరింపుకున్దు పిన్దుణ్ణానవేద్రుమ్. “ఎకాకణ్ణా” ఎన్నా, కాట్కరైయేత్తుమ్; అవ్పూరైయేత్తా, అవనైయేత్తుమ్; ఇరణ్ణుక్కుమ్ పుఱుమ్బు పోకెఱిత్తై (వేత్తునొయ్కూరనినైన్దు) అభినివేశమమికుమ్బుడి యనుననిత్తు. (కరైన్దుకుమ్)

శిథిలమాయ్, ఓరవయవియెన్దు ప్రతిపత్తివణ్ణాత పడియుకుమ్. (అట్కొళ్వానైత్తెన్ను యిరుణ్ణమాయనాల్) అడిమై

జీ-ఆ|| ఏమోమ్బాట్టు (కాట్కరై యిత్యాది). “అట్కొళ్వానైత్తు, ఎన్నుయిర్ - కోళ్ళున్డే - కోట్టుపై పట్టతు” ఎన్దుపట్టతి క్కటాక్షీతవతారికై (అడిమైయిత్యాది).

ఇప్పాట్టిలే అవనైమున్దుల చొల్లాతే, అవ్పూరైమున్దుల చొల్లా తుక్కు-తాత్పర్యమ్ (అవనిలుమిత్యాది) “కణ్ణా” ఎన్నాతే, “అత నుళ్” ఎన్దువిశేషిత్తతుక్కుభావమ్ (పరత్వతీలిత్యాది). కణ్ణా - నిర్వాచకనే. కీద్రే ఒరుకాలవనైయేళ్ళి యిరుక్కు, మీళపు మెన్దునైయే త్తుకిఱుక్కు భావమ్ (ఎకాకణ్ణానెన్నా విత్యాది). కీద్రేత్తుట్టల్ కణ్ణనై ప్రధానమాకపుమ్, ఇప్పాట్టిలే అవ్పూరైప్రధానమాకపుణ్ణాకొళ్ళితు. ఇండివత్తులమ్ అవనైయమవ్పూరైయమవ్పూత్త్రుమమాకచొల్లా తుక్కు భావమాతల్ (ఎకాకణ్ణానిత్యాది, “తిరువరుళ్ళోళయవచనోల్”

(30) తిరువాయ్మొళి — ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్. ౧-పా-కోళున్ ప్యాళ్యన్. ౧౪౯

ఈ—కోళున్ ప్యాళ్యన్ లేవుకును, ఎన్నె వెలున్ నై యాక్కిన ఆళ్ళు భూతనా లే. క్కీర్తి తిరుమొళి మున్నె త్తె మొన్న త్తె వెళియిడుకిఱార్ కట్టిసపోతు తామన్ మిన్ని నిపఱక్క పురిమాటిసళ్ళన్. (ఎన్నా రుయిర్ కోళున్ - కోళున్ పట్టతు) ఎన్నా త్తానై నిశ్చేషమాక భుజక్ చ్చెయ్ తేయమ్, ౯ (ఇ త్తలై యి లే కిత్తితు శేషి త్తె; ఈ కానావేళ్ నాయ్ ప్పొడ యా లే, ఇత్తలై యి లే యన్ముమేళితు శేషి త్తె త్తెన్దిరుక్కిఱార్, ఇన్నానై ప్పొడ క్కాన్ పొడ కిత్తితు తొక్కిర్ బుడైనిగుక్కిఱార్. ఒరుసర్వజ్ఞ, ఇన్నాతతొన్ని లేయిత్తనై వ్యామోహ మ్మచ్చుమాన్ పా త్తెన్దుఱ్ ఱార్.

జీ-అ॥ ఎన్నును త్తెత్తుచొన్న త్తె, ఆట్టొళ్ళా మెత్తు ” ఎన్ను నేయిడుకిఱార్ త్తెన్దు. మాయమే త్తె: (క్కీర్తి: గోళిత్తాన్). కోళున్ - అవనా లే అపవారిక్కి పట్టకొడ్డే, కోళున్ త్తెట్టతు-కోళున్ కైయిల్ కుత్తెట్టతు, కోళున్ కైయిల్ శేషి త్తెన్దు. అవనా లే కోళున్ పట్టల్ కోళున్ కైయిల్ కుత్తెట్టతు త్తెన్దు త్తెన్దు త్తెన్దు (ఎన్నా త్తానై యిత్తాన్). మేల్వొన్దుమ్ (ఎన్నా త్తాన్). .. ఈ కానావేళ్ నాయ్ ” ఎన్న త్తెన్దు పరిక్కిఱార్ (ఒరుసర్వజ్ఞ నిత్తాన్). ఆట్టొళ్ళా నొత్తెన్దు యిరుద్దమాయ నాల్ - కోళున్ - కోళున్ కైయిల్ తాన నెన్నా రుయిర్ - కాట్టర్ రైత్తు మెత్తు తుడన్, కర్తెన్దు కుమ్ ఇత్తెన్దు.

తాత్పర్యము.—నాకైక్కర్యమును స్వీకరించువానివలె ముందట నావ్యాదయమందు వేరొచ్చెను నాత నన్ను నడిచెను ఎన్ను మభవింపనివానివలెనున్న సర్వేంద్రియని వాడువేంచేసియున్న తిరుక్కాట్టరైయను దివ్యదేశమును ముతించి వానిసంజుగము వ్యాసించి నాయాత్మ కరుగుచున్నది.

మూ.— కోళున్ పాన్ది వనెన్ను యిర్ తానున్దాన్ । నాళునాళే వనెన్నె ముల్ మున్నానున్దాన్ ।

కాళనీర్ మేక త్తెన్దు రైయెన్నప్ప । అట్టొళ్ళా నేపట్ట త్తెన్దు రుయిర్ పట్టతే ॥

ఆ—(కోళున్దాన్) ఇప్పడియెన్ను రైమాళభుజి త్తే, పిన్నెయమ్ భుజియాతా నాళున్దాన్ పుజిక్కుమ్, ఎన్నడియే నాళుమ్ నాళుమ్ వన్దు ఎన్నె భుజి త్తరుళి నాల్; నాల్ తనక్కడి మెయాన్ విత్తనెయన్; ఎన్నె యిజ్జ శేపత్త శేషమో ఎన్దికార్

అన్య.—కోళున్దాన్ నివన్దు ఎన్ను యిర్ తాన్ (3) ఉన్దాన్ నాళునాళే వన్దు ఎన్నె (౬) ముల్ మున్నానున్దాన్ తాన్ (౯) మేకమ్ త్తెన్దు రైయెన్నప్ప (౧౦) అట్టొళ్ళా నే ఎన్నా రుయిర్ పట్టతే ౧౪.

పన్నె.—అన్ నున్దు. అవేమనిరవేళ్ మాకనిత్తాదర త్తెన్దు క్కీర్తివర్ మ్మ, ఎన్నా త్తాన్ పాదే! ఎన్నా త్తాన్ పాదే! పున్దు త్తాన్ పాదే! పున్దు త్తాన్ పాదే!

ఎన్నా లేన్దిరిక్కి పట్టన్దియేనిర్లే తుకమాక వన్దు, ఎన్నా త్తాన్: — (3) అభినివిష్ట నాయ్ భుజిత్తాన్; అన్నా శేయన్దియే నాల్ తోలుమ్ అపూర్వమాక వన్దు, స్వయాపత్రికుగుణజ్ఞకోడు (శరీరత్తోడు) వాళియమ్ ఎన్నె యత్తాదర మ్మజ్జి, (౬) ఒన్దుమ్ శేషియాత వడి భుజిత్తాన్; కట్ట త్తలిమ్ త్తెయి డైత్తామ్, నీర్ కొడ్డెన్దు, (౯) కాళ మేళుమ్మోలే, తిరుక్కాట్టరైయి లేవ రిక్కిమ్, ఎన్దానిమియానవ మక్కు, (౧౦) అడి మైపట్టతి త్తనెయమో? ఎన్నా త్తాన్ పట్టతు తాన్ (౧౪).

అర్థము.—నాచల్ల ఉపకారమును స్వీకరింపక శేవచ్చి నాయాత్మను తాను (3) అనుభవించెను, ప్రతినియమిచ్చినన్న (౬) సంపూర్ణముగా తాననుభవించెను. నల్లనై జలముగలదైన (౯) మేళుమువలె నన్న వాడును సుందరి మైన తిరుక్కాట్టరైయెయ వేంచేసియున్న వాడునైన నానామిక్కి (౧౦) దానుడనై నెతినికదా. నాయాత్మ పడిన బాధను (శేషమని చెప్పెదను) (౧౪).

ఈ— ఎట్టామ్మట్టు. నాళే తోలు మెన్నె యనుభవియానిన్దులుమ్ పెత్తామేళు పెన్దొన్దొన్దొ లే భుజిక్కిఱ వివనుడై య గుణవ త్తె పొలుక్క ప్పెన్ది త్తెయెన్దికార్.

జీ-అ॥ ఎట్టామ్మట్టు (కోళున్దానిత్తాన్). “కోళున్దాన్ ” ఎన్ను తొడన్ది “ఎన్నె ముల్ మున్నానున్దాన్ - ఆరుయిర్ పట్టతు” ఎన్న ముల్ మున్నానున్దాన్ త్తెన్దు తాన్ (నాళే తోలు మిత్తాన్). పెత్తామేళు పెన్దొన్దొన్దొ లేయెన్దు - “ముల్ మున్నానున్దాన్ ” ఎన్న త్తెన్దు మున్దాన్, “కోళున్దాన్ ” ఎన్న త్తెన్దు మున్దాన్.

స్వ మణ్డిలితమ్ క్యాచిర్కమ్.

ఈ. — (కోళుడ్డానన్ నన్నయిర్ తానుడ్డాన్) ఇతఁడు పులవడియుమరుళిచ్చెయవర్ - ఎన్నక్కలారు ఉపకార
 నోడ్డుకే నిర్వేతుకమాక వెన్నా తవన్తువై యనుభవితా; అథవా, ఇతఁడు ముప్పప్పడి యిరుప్పతారు శర
 కుప్పెల్ల నీటియాతానా యెప్పిలితే యభినిష్ఠనానా నెన్ఱమామ్; ఎన్నాల్ తాన్ కోళుప్పడాతిరుక్క, తానె
 న్నెక్కెక్కొడ్డానెన్ఱతల్. (నళునాళి వన్ఱు) ఒరునాళి భుజిత్తు “ఇని ఇతు నామ్ భుజి త్తతన్ఱా?” ఎన్ఱ వాణ్ణియరు
 న్నానా? నాళి తోఱుమ్ నాళి తోఱుమ్ నన్ఱు. అవనుడైయ ౧౫౭ పొట్టులైక్కప్పొట్టులైక్కొన్నా రావముతిమిరుక్కిఁజపడి.
 (ఎన్ఱేముల్ నవున్ఱానుడ్డాన్) అణుపరిమాణమాన వివస్థువై విభువానతాన్ విభాకులైకొణ్ణు అనుభవి
 త్తాన్ఱొజ వితుతనక్కేల్ నమామ్మశి గౌరవియానిన్ఱాన్. “శిఱియ వెన్నారుయిర్” ఎన్ఱ వతు - తమ్మెప్పార్ తు; అవ
 నుడైయ వనుభవ త్తెక్కొణ్ణు శొల్లుకిఱారితు. (కాళనీ రేక త్తెగ్గట్టరై యెన్నప్పట్టు) కలుత్తు నీర్ కొడ్డెట్టున్ఱ
 కాళి మేసుమ్మోలే యిరుక్కిఁజపడినై యుడై యనాయ్, అమ్మేసున్ఱాన్ వర్రిక్కుమ్ సల తిలే పడిన్ఱాప్పోలే తిరుక్కా
 ట్టరై యితేనన్ఱ సన్నిధిపన్ఱెన నివాసాక బన్ఱువుక్కు. నడివల్లికతు, ఊరతు, తనక్కెన్న కుడై యుడ్డా యిప్పడి
 పడుకిఱాన్! (అన్ఱేపట్టు) అడిమైయన్ఱ పుక్కితు. రావేనాదకల్లై ప్పోలే ఎతిరిమ్మకో త్తేనా? (ఎన్నారుయిర్
 పట్టతే) ఓరా త్తవన్ఱుఁడుమ్బాడైయితు! ఎతిర్ త్తార్, ఉడమ్మిత్తుల్, పుణ్ణిట్టతుక్కు మరున్ఱునైత్తాల్ మితల్ శేయ్యు
 మన్ఱై యితే; ఇన్ఱారుయిర్ తేనావునట్టతు; గుణత్తాల్ వరుమ్మనావు స్వరూపగతమాయ్ పరిహారిమిల్లైయితే ౯.

౨-౩. ఎన్నక్కల్ నిన్ఱ మొరు ఉపకార త్తెక్కొళ్ళన్ఱట్టన్ఱే, అతావతు-నాక్ సాధనభ క్తిపణ్ణాతిరుక్క వెన్ఱుమిన్ఱవర్థమ్, ౨. వెళి
 తేయనోకెయవర్, ౩ “ఎన్ఱన్ఱి కెయతేవా” ఎన్ఱక్కిడవతిత్తే. ఇతఁడు మున్ఱొరువన్ఱువై ఇప్పడిభోగ్యతేనకొణ్ణవన్ఱిక్కే ఎన్ఱ
 ద్విత్తిమామ్; ౪ “అనన్ఱకపామమ్” ఇత్యాది, ౫ “పక్క మొక్కటియాక్” ఎన్ఱక్కిడవతిత్తే. ఎన్నాల్ తానుసాయ త్తేన కొళ్ళ
 ప్పట్టవన్ఱిక్కే - ప్రవత్తిపన్ఱాతిరుక్క వెన్ఱు మూన్ఱామర్థమ్; ౬ “యా సెట్టియెన్ఱు శిరుత్తువమెన్ఱిలక్” ఎన్ఱక్కిడవతిత్తే. ఇత్తాల్.
 భావమ్ (అనునైయవిత్తాది). ఈశ్వరనుక్కు నిత్యాపూర్వవిషయమివాన్ఱిత్తాన్ఱ ఎన్ఱకగుత్తు. “ముల్ నవుమ్” ఎన్ఱ తుక్కు భావమ్
 (అణుపరిమాణమిత్తాది). గౌరవియానిన్ఱాన్ - అవరియానిన్ఱాన్. “శిఱియ వెన్నారుయిర్” ఎన్ఱ వత్తు “ముల్ నవుమ్” ఎన్ఱ
 కనక్కన్ఱొల్లకుగ్గుడుమోరెన్ఱ (శిఱియ వెన్నారు యిత్తాది). ఇతువెన్ఱు - “ముల్ నవుమ్” ఎన్ఱ త్తెప్పల్ నవుమ్. ఇప్పడ్ర యోగజ్ఞుకుగ్గు
 భావమ్ (పరిపక్విత్తాది). అన్ఱే - అమ్మోరెన్ఱపడి. “అన్ఱే” ఎన్ఱ స్వరత్తుక్కు భావమ్ (అడిమైయన్ఱోవిత్తాది). “అరుయిర్ పట్టతు”
 ఎన్ఱ స్వరత్తుక్కు భావమ్ (ఓరా త్తవన్ఱువిత్తాది). “ఎన్నారుయిర్ పట్టతే” ఎన్ఱ శ్ఠుక్కు శ్ఠైయిలే యకప్పట్టాదోలే శొల్లువానెన్ఱెన్ఱు;
 అత్తెప్పల్ నవుమ్ క్రూర మెన్ఱిత్తార్ (ఎతిర్ త్తాదివాక్యత్రయమ్). తత్తెక్కిమ్ - (గుణత్తాలిత్తాది). “ఉడమ్మిత్తుల్” ఎన్ఱ తుక్కు
 ప్రతికోటి (స్వరూపగతమయైన్ఱు). “మరున్ఱునైత్తాల్ మితల్” ఎన్ఱ తుక్కు ప్రతికోటి (పరిహారిమిల్లైయైన్ఱు). ఎన్నారుయిర్ పడు
 మ్బాడే? ఎన్ఱ శన్ఱార్థమ్. ౯.

౨-౪. అన్ఱే - అన్ఱోరెన్ఱపడి తాక్ శేషభూతనాయ్ ఇవరై శేషియాక వైత్తు పురిమాణుకిఱవితు తన్ఱుహింసిక్కి వెన్ఱు వివక్షిత్తు.
 ౭ “ననమేయమ్” ఎన్ఱిరున్ఱాలన్ఱో హింసిప్పతు? అడియానానాల్ హింసిక్కిప్పోమో? ఎన్ఱిత్తార్ (అడిమైయన్ఱో విత్తాది). ౯.

తాత్పర్యము. — సర్వేశ్వరుండు ఉపకారనిరపేక్షుడైవచ్చి నిత్యముగా నన్ననుభవించుచున్నప్పటికిని తృప్తిఁజెందక తిరిగితిరిగివచ్చి
 నాయొక్క స్వరూపరూపగుణాదులనన్నిటిని నిశ్చేషముగ ననుభవించుచున్న వాని సౌశీల్యమునన్న మిక్కిలి బాధించుచున్నది. తిరుక్కా
 ట్టరలో వేచేసియున్న పరమభోగ్యుడైన నాస్వామికి నేనుదాస్యపడి యనుభవించుచున్న బాధవాచామగోచర మైయున్నది. ౯.

మూ.—ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు | పేరెత్తై త్తామరై క్కణ్ కనివాయితోర్ |

కారెత్తై మేక త్తెనాట్టరై కోయిల్ కోళి | శీరెత్తై నాన్ మడన్దోళ్ తెయ్ వవారిక్కే || ౯

ఆ.—(ఆరుయిర్) “అవనుమ్మడైయతిటత్తిల్ విశేషమాకచ్చెయ్ తతున్దో? తన్నోడు పరిమాణువారై యెల్లారై యనుప్పడియే యన్దో పడుతువతు” ఎన్నిలో; అవనాల్ నాన్ పట్టపాడు తిరువాట్టిలుక్కార్ తాన్ పట్టారో? తనక్కెన్నకు తెయ్ న్దో యిప్పడి తెయ్ తిరు వాన్? ఎన్నితార్.

అన్వ.—పేరెత్తై తామరై కణ్ (౩) కని వాయతు ఓర్ (౬) కారెత్తై మేకమ్ తెన్ (౯) కాట్టరై కోయిల్ కోళి (౧౨) నాన్ తడమ్ తోళ్ (౧౫) తెయ్ వవ వారిక్కు సనతుయిర్ (౧౮) పట్టతు ఆరుయిర్ పట్టతు? (౨౦)

పన్న.—అన న్దరమ్, అనవధిక సాన్దర్యయుక్తనాన సర్వేశ్వరసుక్కెన్నుయిర్ పట్టపాడు ఆరుయిర్ పట్టతు | ఎన్నితార్.

పరిమాణులెట్టెయ్ దైత్రాన, తామరైపోలేయిక్కిణ్, కణ్ణెయ్ మమ్, (౩) కనిపోలేశివన్, వాడైయముడైత్రైయిరుప్పతు; ఒరు, (౬) కని పట్టెత్తైయ్ దైత్రాన, మేళుమ్మోలే, అట్టికియ్ (౯) తిరుక్కాట్టరైయ్, వాససానమాకక్కొణ్ణు, పీరశ్రీమైయమ్ ఎట్టిలైయము డైత్రైయ్, (౧౨) నానుమ్మైప్పట్ట, పెరియ, తిరున్దొళైయముడైయనాయ్, (౧౫) దైవన్దళుక్కు, ఉత్పత్తిస్తానమాన కిరళాయిరుక్కిణ్ ముక్కు, ఎన్నాళ్ళి, (౧౮) భోగ్యమాయ్ క్కొణ్ణుపట్టతు, నిత్యానుభవమ్మణ్ణుకిణ్ మురికళ్ స్వరూపన్దాన్ పట్టతో? (౨౦) ప్రాధ మికముగా పట్టెత్తై త్తామరై అననరవిషయమ్ ఈమిపాడు కనత్తిరుక్కుమ్ ఎన్ను కరుత్తు.

అర్థము — పట్టెత్తైయముగల తామరైసపుష్పములవంటి శేత్రములను (౩) స్పృగమైయన్న అనరముసుగలవాడును, ఒక (౬) పట్టెత్తైయముగల మేళుమువంటివాడును, నుండవలసిన (౯) తిరుక్కాట్టరై యనెడుదిన్న దేశమును వాసస్థానముగాగలవాడు నుండు తిరువనగిరియమునుగలవాడును (౧౨) నాలుగై విభాలమైన భుజములుకలవాడును, (౧౫) దేవతలను సముద్రము (కార తామర) వలెను సేవసర్వభోగినివిషయము నాయాత్మ (౧౮) ఎదుచున్న బాధను ఎవరియాత్మ పడుచున్నది? (౨౦)

అన్వ.—ఒప్పుతోమ్మాట్ట, “నీరేయోవిప్పడిప్పట్టోర్, గుణానుభవమే యాత్రైయాన నిత్యసూరికళుమ్ పడుమ్మా డిత్తుచ్చుక్కో?” ఎన్న; అవనోకిళ్ తానోనాన్ పట్టతు పట్టారోకిళ్? వెనితార్.

(ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు) నాన్ పట్టపాట్టై నిత్యసూరికళితాన్ పట్టారున్దో. భగవద్గుణజ్ఞుక్కు భగవదు మూయురుక్కిణ్ నంసారి త్తిలే నాన్ పట్టపాట్టై, నిత్యవిభూతియిలే యుళ్ళవర్ కళ్ తాన్ పట్టారోకిళ్ వెనితార్.

“ఇట్టెనతుయిర్ పట్టతు అట్టెనతుయిర్ పట్టతు?” ఎన్దెమ్మెరుమానార్. “ఎల్లారుమ్ గుణానుభవ మాకెట్టణ్ణుకిటతు ఇవర్ క్కొ. ఎన్నోకిరూడినవడయెన్?” ఎన్దెనాన్ కేటక్, “నవ్రాన్దై యాన స్త్రీక్కు భర్తావినుడైయ కరన్దన్దమ్మట్టవాణ్డే నేరొప్పుతు విషవతామాన్దోలే, ఇవరనుభవ త్తిట్టైతియరాకై యాలే వరుకిటతుకాణుమ్” ఎన్ద జీయరరుళిచ్చెయ్ తోర్. ఉన్నున్దొమ్మొట్టి పేరెత్తుక్కళై చొల్లుకిటతుమేల్. (పేరెత్తై త్తామరై క్కణ్ కని వాయితోర్) పెరియ

శీ-౧|| ఒప్పుతోమ్మాట్ట (ఆరుయిర్ త్యాడి). “ఎనతుయిర్ పట్టతు - ఆరుయిర్ పట్టతు” ఎన్దెత్తైక్కటాత్తై త్తెనతరైకై (నీరేయో విత్యాడి).

విషయము (భగవద్గుణజ్ఞుక్కిత్యాడి). కీర్త్వొక్కత్తుక్కు సంవాడమ్ (ఇశ్వేశతయి రిత్త్యాడి). “ఇశ్వేశతయిల్” ఎన్దవిశేషియాతే, సామాన్యేనభిక్కితార్ (ఎల్లారుమిత్త్యాడి). ఇవాళి—ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు? ఎన్దవాళి. మేలుక్కవతారికై (శయిరై

అ-అ-వి|| ఆరాచిత్వత్తుక్కునుగుణమాక, అత్వోర్ తామిరున్దొ నోవుపడుకిట స్థలతైయమ్, అవర్ కళ్ నోవుపడుకిట స్థలతైయమ్ త్తొట్టిక్కొట్టరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (భగవద్గుణజ్ఞుక్కిత్యాడి).

౧౫౨ తిరువాయ్ మొழి.—౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్ - ౧౦ - పా-వారిక్కొణ్ణ వ్యాఖ్యానజ్ఞు.

ఈ పాదము యుడై యతామరై పోలే యరున్దుళ్ళ కణ్ణెయిమ్, శివన్దవాయెయముడై యనాయ్. (కారెట్టిల్ మేక తైన్దాట్కరై కోయిళ్ళోళో) కలు తువెట్టలై యుడై తాన మేఘమ్మోలే వడివై యుడై యనాయ్ తిరుక్కాట్కరై యైకోయి లాకన్పుడై యనాయ్. (శీరెట్టిల్ నాల్ మడన్దోళో) వీరశ్రీమైయు మెట్టలై యుమడై తాయ్, కల్పకతరువడై తావోలే నాలాయ్ చుట్టబడై తానతోళో కళై యుడై య. (తెయ్ వారిక్క) తెయ్ వజ్జళ్ పడుజ్జడలుక్కు. వారి - కడల్. దై వజ్జళ్ళుక్కు త్పాదకనుక్కు. అభిమానికళుక్కు త్పాదకనానవన్దీర్ అభిమానశూన్యనాన వెన్నై యుట్టితాన్. వడివట్టకై యమ్ ఆవూరిలికుప్పై యుజ్జాట్టియాయ్ బు ఇవరై యట్టి తతు. ౯.

శీ-౨॥ యిత్యాది. వివరణమ్ (దైవజ్ఞులక్కిత్యాది), పదప్రయోగత్తున్కు భావమ్ (అభిమానికళుక్కిత్యాది). “కారెట్టిల్ మేక తైన్దాట్కరై” ఎన్దైక్కటాశీత్తు అట్టి త్తప్రకారతై క్కాట్టుకితార్ (పడివట్టకై యమిత్యాది). పేరిత్యైన్దుతుడజ్జి, తెయ్ వారిక్క - ఇన్దైనతుయిర్ పట్టు - అక్కాయుర్ పట్టు ఎన్దన్దయమ్. ౯.

తాత్పర్యము.— పద్మనేత్రుడును దొండపండువంటి యధరముకలవాడును చతుర్భుజుడును సీలమేఘశ్యాముడునై తిరుక్కాట్కరలో వేంచేసియున్న బ్రహ్మదులకును గారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణవిషయముగ నేనుపదుచున్న బాధ నిత్యానుభవము చేయుచున్న నిత్యనూరులకును లేదు. ౯.

మూ.—వారిక్కొణ్ణనై విట్టుజ్జువన్దాణిలెన్దు. ఆరువోల్ వెన్నై యొట్టియ వెన్నిన్దున్దు.

మ్మూరిత్తు, తానెన్నై ముల్ పరుకినాన్. కారొక్కుజ్జాట్కరై యప్పన్ కడియనే || ౧౦||

అ.—(వారిక్కొణ్ణ) “నీర్ తామవనైభుజయాతే ఉమ్మైభుజిక్కొగ్గుడుత్తు కొణ్ణిరుప్పానే?” ఎన్నిల్; ఉన్నై క్కాణిల్ వారిక్కొణ్ణవిట్టుజ్జువన్ ఎన్దు నాన్ మసారథిత్తుకొణ్ణిరుక్కు, ఎనక్కు త్తన్నై భుజిక్క పైన్దాతపడి యెన్నిల్ మున్నమ్ పారిత్తు త్తానెన్నై మాళభుజి త్తరుళినాన్; తన్నా లేవిళైయక్కడవవ్యసన్దినశవు పారాతే, సలిగర్భమానమేఘమ్ తన్నళవిలేవ్విత్తావోలే, ఎన్నుడైయ శిలుమైపారాతే యెన్నళవిలిజ్జనే ఆతిమాత్రమాకచ్చెయ్ తరుళకేలుమా? ఎనితార్. ౧౦.

ఆర్వ.—ఉన్నై క్కాణిల్ వారిక్కొణ్ణ విట్టుజ్జువనెన్దు (౩) ఆరువోల్ ఎన్నై యొట్టియ ఎన్నిల్ మున్నమ్ (౬) పారిత్తు తాన్ ఎన్నై (౯) ముల్ పరుకినాన్; కారొక్కుమ్ (౧౨) కాట్కరైయప్పన్ కడియన్ (౧౪).

పన్నీ.—ఆనన్దరమ్, అభినివేశ త్తిలమ్ వహల్ ఎన్నిలుమ్ ముత్పాడనాయ్ కొణ్ణ శ్రీఘ్రకారియాయరనిన్దానెన్దితార్. ఉన్నై క్కాణిపైజిల్, స్వరూపరూపగుణవిభూతియిలేయొన్దుమ్ కేషియాతపడి, కబళీకరిత్తుభుజివ్వునెన్దు, (౩) అచరిత్త, ఎన్నళి వన్దియే, ఎనక్కుమున్నే నానుళ్ళువన్దేతోడజ్జి, (౬) పారిత్తు, ఆచరిచ్చిన్న స్వభావనానతాన్, ఆత్మలనాననెన్నై, (౯) పుళిత్తివన్ తోలు కణ్ణావోలే యిరుక్కిఱ వెన్నళివన్దియే దాహితవన్ తణ్ణిర్ కుడిత్తావోలే పెరువిదాయ్ ప్పట్టుతాన్ పూర్ణమామ్మడి, పరుకినాన్, కడలై చ్చరుకుమకాళమేఘమ్మోలే, (౧౨) తిరుక్కాట్కరైయిలే నిఱ్ఱిఱవుపకారకన్, అనుభవత్తిలారువర్ ముక్కుమ్ ముత్పాడుకొడాతపడి శ్రీఘ్రకారియాయరనాన్. (౧౪). ౧౦.

ఆర్థము.—నిన్ను జూచినయెడల (నీయొక్క స్వరూపదులను) పొగుచేసికొని కబళీకరించియనుభవించెదనని (౩) అభినివేశముగల నాకంటెనధికమై నాకంటెముందుగనే (౬) ఆశించుకొని తాను నన్ను (౯) సంపూర్ణముగా అనుభవించుచున్నాడు. మేఘమువలె మదారుడై (౧౨) తిరుక్కాట్కరై యందువేంచేసియున్న సాన్దమి మిక్కిలిత్వరకలవాడై యున్నాడు (౧౪). ౧౦.

(3౯) తిరువాయ్మొళి. - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమార్ - ౧౦ - పా - వారిక్కొణ్ణ వ్యాఖ్యానజ్ఞ. ౧౫౩

ఈ - పత్తామ్బట్టు. తమ్మాడుకలన్దవెమ్మెరుమానుక్కు శ్మిలుమభినివేశమ్ మిక్కిరున్దపడియొచ్చొల్లకితార్.

(వారిక్కొణ్ణ) “ఇవ్వస్తువిల్ పిఱర్క్కొన్ఱమ్ శేషియాతపడియాక భుజ్జి క్కడిపొమ్” ఎన్ఱిరున్దారాయి
 త్తు. అతానణు - ౧ “వల్లువిలావడిమై శేయ్యవేణ్ణమ్” ఎన్ఱుపారి త్తు. “అన్దనై నతేయాదికళిక్కుమ్ అడిమై
 శేయ్య విడణ్ణోడే” ఎన్ఱిరున్దారాయిత్తు; ౨ “అహంసర్వచరిమ్యామి” ఎన్ఱిఱడియే. (ఉన్దై) సర్వశేషియాన
 వున్దై. (నిమ్మిణ్ణువక్) † శేషభూతర్క్కు నై జ్జర్యమయితే ధారకమ్. (కాణిల్) ఉన్దై కాణిపైటిల్.
 (ఎన్ఱొచ్చొల్ల) ఇప్పడియభినివేశిత - అన్ఱైయత్తు. (ఎన్దైయొచ్చొల్ల) ఎన్దశవుపారాతే. (ఎన్ఱిల్ మున్నమ్పా
 గిళ్ళు నాన్ పారి త్తనళిన్ద మన్ఱిక్కే నాన్ పారి త్తకాలత్తుక్కు మున్నే పారిత్తు. ఆచార్యవిషయాకారత్తుక్కు ప్పిన్ఱితే
 యివగున్దై య పారిప్ప; సమ్మన్ఱత్తుక్కు తిరస్కార హేతువిల్లొమైయాళే, అవనున్దై యపారిప్ప సత్తాప్రయుక్తిమితే.
 (తాన్దై) విఘ్ననాయ్ సత్తన్ఱినానతాన్, అణుపరిమాణనాయ్ పరత్తన్ఱినాన వెన్దై. (మున్దొప్పరుకినాన్)
 త్తగ్గునాన్దొప్ప త్తజ్జలై క్కాట్టి యెన్దై నీరాక్కి నిశ్చేషమాకప్పరుకినాన్; ౩ “వచనానాన్ద్యయితైవసం లోచనా
 భ్యానిబిన్నాన” ఎన్ఱిఱడియే, ఇత్తలై యె యత్తిత్తుప్పరమాతినాన్దొప్పడి. ఉన్దొప్పడిశొన్నార్ కీర్తీ; ఉన్దొప్పనుక్కు త్తన్ద
 గుమ నీర్ తమితే; అత్తయాలే, తన్దీర్ కుడి త్తపడి శొల్లకితార్. అవనున్దై య* ర ఉన్దొప్పొణ్ణుపరుకు నీరుక్కితా
 పడియొచ్చొల్ల యిత్తు. (కారొక్కుణ్ణాల్లరై యప్పన్) పరమోదారనాయ్ సన్ఱిహితనానవన్. (కడియనే) భోగదత్తై
 యిత్తు. (కొన్ఱొక్కొణ్ణుమ్. ఇరణ్ణుతలై యాయ్ పురిమాఱప్పక్కాల్ ఎత్తిర్ త్తలై క్కడిమ్ వైయాన్. ౧౦.

ఈ - పత్తామ్బట్టు (వారిక్కొణ్ణత్యాది). “ఎన్ఱిల్, మున్నమ్, పారిత్తు” ఎన్ఱైక్కొట్టాత్తివలరై (తమ్మాడిత్యాది).

“అన్దనై - కాణిల్ - వారిక్కొణ్ణ - విమ్మిణ్ణువక్” ఎన్ఱుపారి త్త ఎన్ఱసన్ఱు త్తమ్ (ఇవ్వస్తువిత్తాన్). “పిఱర్క్కొన్ఱమ్
 త్తి. (కాణిల్) “ఎన్ఱొచ్చొల్ల వివరణమాతల్, ఫలితమాతల్ (అన్దనై నతేయేత్యాది) వల్లువిలావడిమై శేయ్యప్పారి త్తతుక్కు ప్రమాణమ్
 (అహంసర్వచరిమ్యామి). “విమ్మిణ్ణువక్” ఎన్ఱైక్కొణ్ణ అడిమై ధారకమావెన్ద (శేషభూతర్ క్కిత్యాది. ఎన్దశవైత్తు - ఎన్ద సుభివాభినివేశితై
 యివగున్దై. “ఎన్ఱిల్ - పారిత్తు, మున్నమ్ పారిత్తు” ఎన్ఱపిరి త్తర్మ్ (నాన్ పారి త్తవిత్తాది. ఇవరుక్కుమున్ద పారిప్పియైయావెన్ద
 (అహంసర్వచరిమ్యామి). ఇవరుక్కుమున్నే అవన్ పారిత్తైక్కడియేతెన్ద (సమ్మన్ఱత్తుక్కిత్యాన్). ఎన్ఱుతల్; శేషత్విమ్ నిత్యమాయురు
 క్కిణ్ణుమి క్కునారిప్పప్పిన్దానానెన్, అవనుక్కుమున్దానానెన్ ఎన్ద (సమ్మన్ఱత్తుక్కిత్యాది. ఎన్ఱుతల్. సమ్మన్ఱత్తుక్కు - సమ్మన్ఱజ్ఞాన
 క్కుక్కొన్ఱి పడి. “వచనాన్” ఎన్ఱుతుక్కు భావమ్ (తగ్గుణత్యాది. కీర్త్యోఫలితమ్ (వచనేత్యాది). “తిస్సత్తివన్దనంశ్రుత్వా రామా
 వచనముబిన్న” వచనానాన్ద్యయితైవసం లోచనాభ్యానిబిన్నాన” ఇతియన్ద కాణ్ణే విభింపప్రతిపాదు. “పరుకినాన్” ఎన్ఱుతితే
 బిగున్దొప్ప (ఉన్దొప్పడియిత్యాది. కీర్త్యోత్తు - ఎన్ఱొచ్చొల్ల “ఎన్దై మున్దొప్పనాన్దొక్కాన్” ఎన్ఱైక్కొట్టి. ఇన్దరసోక్తియాల్ ఫలి
 త్తమ్ (అవనున్దైయవిత్తాన్). వివరణమ్ (ఇరణ్ణుతలై యాయిత్యాది. కడియన్ - త్పరైయొచ్చొల్ల. కాణిల్ - ఉన్దై -
 వారిక్కొణ్ణ - విమ్మిణ్ణువక్ ఎన్ఱుతోడజ్జి క్రమేణాస్వయః. ౧౦.

అ-౨-౨ || ఎన్దశవుపారాతేయైత్తు - ఇవనుమ్పారిత్తానే, ఇవనైయొచ్చొల్లొణ్ణునుభివిప్పమ్” ఎన్ఱునైయాలే, తానె యను

భవిష్య నైవపడి.

౧౧-౨౩-౧. ౨॥రా-౨-౩౧-౨౫. † శేషభూతనుక్కు ఎన్దదైయవైన్దానుక్కువాతమ్. ౩॥రా-య-౧౯-౬౪. ౪॥౪౭-౧

౧౫౪ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాళ్-౧౧ - పా - కడియనాయ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞాన్.

[ప-తి.—ముద్దకాష్ఠే [౧౬]. “తస్యతస్యచసం శ్రుత్వా రామోవచసమబ్రవీత్ | పచసాసాస్తవ్యుతైస్సంబోచనాభ్యాంపిబన్నిషా ౬౫ || ఆభ్యాసామతి త్రైస్వరాక్షసానాంబాలమ్ || ౭ || ఏషముక్తప్రవారక్షోరామేణాక్షిప్తకర్తృణా | రావణస్య బలంస్వమాభ్యా తుముపచక్రమే | ౮ ||”.

మణవాళమామనికళ్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుని జూచినప్పుడేవానికిసమస్తవిధకైట్టర్యములు చేసి వానియొక్క స్వరూపరూపగణవిధానమును సంపూర్ణముగ ననుభవించుచున్న యాశించుచున్న నాకంటెముందుగానే నాకంటెనధికముగా నన్ననుభవించుటకై తిరుక్కాట్టరలో వేంచేసియున్న నీలమేనునిభుండైన సర్వేశ్వరుడాశించి నన్ను సంపూర్ణముగ ననుభవించెను.

— ౮౮ —

మూ.—కడియనాయ్ క్కణ్ణనైక్కొన్ఱపిరాన్ఱనై (౩) కొడిమతిట్టెనుగుకూర్చుడకోవళ్ళొల్.

వడివమైయాయ్ తిప్ప తినాచ్చున్ఱ | ముడివెయ్ తి, నాళజ్జణ్ణిర్ కళెజ్జానలే ||

అత్తోర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ.—(కడియనాయ్) ఆశ్రితర్ కాక ఏతేనమ్ శెయల్ శెయ్యలుమ్ ఇజ్జనేయతిమాత్రమాక చెయ్ తరుళుమ్ స్వభావనాయరున్ఱ వనై చొన్న విప్పత్తు, బగవదునుభవవిరోధియాన నమ్మడైయ సంసారత్తై సకారణమాక హ్విక్కు మెన్ఱిటార్.

తిరుక్కురుకైప్పి రాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అస్స.—కడియనాయ్ కణ్ణనైక్కొన్ఱ పిరాన్ఱనై (౩) కొడిమతిట్టెనుగుకూర్ శడకోవళ్ (౬) శొల్ వడివమై ఆయిరత్తు. (౯) ఇప్ప తినాల్ ఎమ్ శన్ఱమ్ (౧౦) ముడివెయ్ తి కానల్ నాళజ్జణ్ణిర్ కళె. (౧౫)

పన్న.—అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొళిక్కు ఫలమాక, జన్మవి నాశి తై యరుళి చెయ్ కిటార్.

అవనిన్ఱైవుక్కుమ్ తాన్ ముత్వాడ నాయ్ కొణ్ణు, కంసనైక్కొన్ఱ, మహోపకారక నానక్కప్పనై, (౩) కొడియెయ్ డైత్తానమతి శైయ్ డైయ, తిరునకరిక్కు నిర్వాహక రాన, అత్తోర్, (౬) యరుళి చెయ్ త, భగవద్గుణజ్జలై వడివుపడప్రతిపాదిక్కైయిల్ సమ్మగ్ధమాన, ఆయి రత్తియమ్, (౯) ఇప్ప తినాల్, నమ్మడైయ, జన్మపరమ్మరైయమ్, (౧౦) అవసానైప్పెల్లు, సంసారమాకిట మృగత్వస్మికైయమ్, నక మ్మణ్ణిడికోళ్. (౧౫) ఇతు కలిమిరత్తమ్.

వాదికేసరి అట్టకియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—త్వరగలవాడై కంసునిజంపిన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, (౩) ధ్వజములుగలప్రాకారములచేబాట్టబడి సుందరమైయున్న కురుకాపురికిస్వామియైన నమ్మళ్ళొర్లు (౬) సాదించిన అందమైన వేయిపాశురములలో (౯) ఈపదిపాశురముల చేతి మాయొక్క జన్మము (౧౦) నశించి ఎండమావువలెనున్న సంసారమును నిశించునుమి (౧౫)

ఈ.—నిగమత్తిర్, ఇత్తిరువాయ్ మొళి యభ్యసిస్సార్ క్కు, జన్మముడిన్ఱు అతుక్కుడియాన సంసారముమ్ వళిక్కు మెన్ఱిటార్.

(కడియనాయ్ క్కణ్ణనైక్కొన్ఱ పిరాన్ఱనై) కంసన్ఱాన్ నిన్ఱై తనిన్ఱై వెయవనమ్మోడేపోమ్మడివణ్ణినాన్. (కడి

డి-అ || నిగమమ్ (కడియనాయ్ లాద్రి). “పత్తినాల్ శన్ఱమ్ ముడివెయ్ తి నాళజ్జణ్ణిర్ కళెజ్జానలే” ఎన్ఱ వల్ తైక్కటాక్షిత్తవ తారికై (ఇత్తిరువాయ్ మొళి లాద్రి).

“కడియన్” ఎన్ఱ తు - ఇట్లు శోపవానెన్ఱ వడి. “కడియనాయ్ క్కణ్ణనైక్కొన్ఱ” ఎన్ఱ తుక్కు హర్దభావమ్ (కంసనిత్యాది).

సీరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్ - ౧౧ - పా - కడియనాయ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞు. ౧౫౫

ఈ. - యనాయ్) తప్పక్కలిన్దిక్కే నడ్డేటియైన్. ౧. కొణ్ణిశీర్ మమ్' ఎన్నక్కడవతితే. (సిరాన్దనై) మున్నప్పకారకనా నవన్దిర్ నమ్మెయ్యిత్తాన్. ఉకన్దానై యట్టిక్కయితే బాధకమావతు; విరోధికలై యత్తిక్కుమసు ఉపకారిమితే. (కొడిమిల్లియైన్దుకుమాల్) కగనవిజయత్తుక్కు కొడికట్టిల్ బుత్తిరునకరియాయ్ మమ్; స్వామివిజయత్తుక్కు, ఉరియ వడియూరిగిన్దవిడత్తేయితే కొడికట్టువతు. (వడివమై యూరమ్) సముదాయశోభై యై యుడైత్తాయరుక్కై. కట్టిడక్కు అట్టికేతాయరుక్కై. విజయముడ్డా కైయాలే ప్రళ స్తిమాలై కళిన్దాన్; అట్టిమితే. (శన్నమ్ముడివెయ్తి) జన్మమరిమ్మనైక్క వసాన్దలైభిత్తు. (నాశన్దట్టిర్ కళెన్దానలే) జన్మక్కుడియూన సంసారముమనకిక్కుమ్. కానల్ - ముగిత్తిన్దై. ఇన్నమిక్కేపిఱక్కవిరాతే, భగవన్దుకాను సన్దానమ్ నాత్తిక్కుమ్ దేజ్ త్తిలే పుకువర్ కళి. ౧౧.

వడక్కుత్తిరువీతిప్పిత్తి తిరువడికళేశరణమ్.

౧-౫౫. ఆ. - మమ్' ఎన్నత్తుక్కు భావమ్ (తప్పక్కలిత్యాది). అప్పడివన్దేటియైన్దెన్న (కొణ్ణిశీర్ మమ్ త్యాది). 'కడికోళా మొట్టిల్' ఎన్నిక వాట్టిల్; సీరువాయ్ అట్టామ్మత్తు ఎట్టాన్దిరుమొట్టి మూన్దామ్మట్టు. కొణ్ణిశీర్ మమ్ - ఎట్టుకొణ్ణిశీర్ మమ్ సడి. సీరామ్మడి యట్టిల్ - అవన్ద 'సిరా' - ఎన్నానెన్నెన్న (మున్దిత్యాది) 'కొన్దపీరా' - ఎన్దుహింనై ఉపకారిమెవెన్దు (ఉకన్దానై త్యాది). ముగ్గిల్ త్తిక్కు భావమ్ (కగనవిజయత్తిత్యాది). తిరునకరియలే కొడికట్టువానెన్నెన్న (స్వామియిత్యాది) వివరణమ్ (కట్టిడక్కు త్యాది). 'కట్టిడక్కు' పీరాన్దనై - వడివమై యూరమ్' ఎన్దుకట్టిభావమ్ (విజయమిత్యాది). ప్రళ స్తిమాలై కళి - మేల్ శస్త్రాత్ర ముగి కళి. 'శన్నమ్' ఎన్దుకు - జాత్యేకవచనమ్. నాశన్దట్టిర్ కళి - నాశమాట్టిడికోళి. ఎన్దానల్ - సముడైయ సంసారమ్, 'ఎమ్' ఎన్దు - స్వసమ్మార్థికి శస్త్రాన్దుకీఱరు, ఫలితమ్ (ఇన్నమిక్కేయిత్యాది). 'కానల్' ఎన్దు - ముగిత్తిన్దై కైయాయ్, సంసారమెన్దు పడి. కడి యనాయ్ మొట్టి, ఇన్నమిక్కే నాల్ శన్నమ్ముడివెయ్తి - ఎన్దానల్ - నాశన్దట్టిర్ కళి ఎన్దున్నయమ్. ౧౧.

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

౧-౫౫-వి || ఆ. - మమ్' ఎన్దుకు - పుకన్దెన్దావర్ కళి త్తి స్వస్య తిరిక్తైన్దుచ్చిల్లియరుక్కైయాలే, జూల్లక్షణయా ప్పసమ్మన్దికైచ్చిల్లి ౧౧.

త్యాన్దైయమ్. - కంసునిగోనగించిచుప్పిన శ్రీకృష్ణుడైయవ కారకుడైన శ్రీయశవతివిషయమై, భవజములచేలబర్కరింపబడిన ప్రాకా రములుగల పునగరికిన్దొచ్చుయిన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీవదిపాపరముల నభ్యసించువారికి జన్మములును తత్కారణమైన సంసార మును నశలించును. ౧౧.

ద్రమిడోపసేషత్తిజ్జతియిలి త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కానళ్లొకమ్.

(ఉరుకుమాల్) స్వస్యా త్తతామగణయన్ స్వయమర్థయిత్వా స్వంప్రాప్యహర్ష వివశోహరితిత్యనస్తత్ ।
యచ్చీలమన్వభవదన్యతదేవదై వ్యాత్సం స్మృత్య సద్రుతమనాన్యసనీచషష్ఠే॥ ౧౬।
వాదికేనరి అట్టికియమణవాళచ్చియర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము. - హరిః - సర్వేశ్వరుడు, స్వస్య - తనయొక్క, అత్తితామ్ - అంతర్యామిత్యమును, అగణయన్ - ఎంచక, స్వయమ్ - తాను, అగణయత్వా - యాచించి, స్వమ్ - తమను, అవాప్య - పొంది, హర్షవివశః - సంతోషముచేపొవకుడాయెను, ఇతి - అని, అనస్తత్ - కింద, యత్ - ఏ, శీలమ్ - స్వభావమును, అన్వభవత్ - అనుభవించుకో, అన్య - ఈసర్వేశ్వరునియొక్క, తత్వేవ - అపొకల్యమునే, సంస్మృత్య - తలచి, సః - ఆనమ్మాళ్వార్లు, షష్ఠే - (తొమ్మిదవవత్తుయొక) ఆరవ తిరువాయ్ మొట్టిలో, ద్రుతిమనా - కరిగినమనస్సుకలవారై, వ్యసనీ - దుఃఖితులుగ, (అయిరి). ౧౬.

తాత్పర్యము.—“ఉరుకుమాల్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు తాను సకలాస్త్రామియైయున్నను దాని మొక గొప్పనిగాఁదలవక తమను బ్రాహ్మించి తమన్బాదయమందుఁ బ్రవేశించి వార్షవంశుఁడైన వానిసౌశీల్యమును “ఇరుత్తుమ్వియన్దు” అను తిరువాయ్ మొట్టిలో తానునుభవించిన ప్రకారముగా నిష్ఠాను పారాత్తుగ స్తరంచి శిఖిలాంతః కరణులైరి.

౯౬.

ద్ర-తా.— (ఉరుకుమాల్ నెల్లమ్) ఆశ్చర్యహాస్వితత్వా దళిలపతితయాచా న్తరాత్తత్వభూమ్నా ౭
 శక్యేశ క్తత్వభూమ్నా జలదతనుతయా భవ్యతా ౭ కర్ణకత్వాత్ ।
 ఔదార్యా దేర్విశిష్టాదపిచ భవభృతాంరక్షణే తీవ్రసక్తా
 ద్విస్త్రుంనై వశకోహరితిశతజిత్కంసజేతారమాహ ॥

౯౭.

అర్థము.—ఆశ్చర్యహాస్వితత్వాత్ - అద్భుతవ్యాపారములతోఁ గూడుకొనినవాఁడగుటవలనను, అభిలపతితయా-సర్వస్వామియగుటవలనను, అన్తరాత్తత్వభూమ్నా - అన్తర్యామియగుటయొక్క అశేయముచేతను, ఆశక్యే - సాధ్యముకాని విషయమందు, శక్తత్వభూమ్నా - సమర్థుఁడగుటయొక్క అతిశయముచేతను, జలదతనుతయా - మేఘమునంటి దివ్యవిగ్రహముకలవాఁ డగుటచేతను, భవ్యతా కర్ణకత్వాత్ - విధేయుఁడగుటవలనను (హృదయమును) ఆకర్షించువాఁడగుటవలనను, విశిష్టాత్ - ఉత్కృష్టమైన, ఔదార్యాదే - కర్ణకత్వాత్ - విధేయుఁడగుటవలనను (హృదయమును) ఆకర్షించువాఁడగుటవలనను, విశిష్టాత్ - ఉత్కృష్టమైన, ఔదార్యాదే - కర్ణకత్వాత్ - విధేయుఁడగుటవలనను, భవభృతామ్, సంసారలయొక్క, రక్షణే - రక్షణమందు, తీవ్రసక్తాత్ - తీవ్రమైన అభినివేశము కలవాఁడగుటవలనను, హరిః - సర్వేశ్వరుడు, విస్త్రుమ్ - మఱుదుటను, అశక్యోపప - శక్యఁజేకాడు, ఇతి - అని, శశజిత్ - సమ్మాహ్వార్లు - కంసజేతారమ్ - కంసారివిషయముగ, ఆహ - ప్రసాదించిరి.

౯౮.

వ్యా.—(ఆశ్చర్యహాస్వితత్వాత్) మరువియమాయన్లక్ష-ఆశ్చర్యచేష్టితభక్తియాదైయాహ్లాదయాలవః ; (అభిలపతితయాచ) తన్మాట్రైయైస్సపా - సర్వస్వామియైకైయాలవః ; (అన్తరాత్తత్వభూమ్నా) ఎన్నయిరాయెన్నయిగుడ్డో - అన్తరాత్తావాయిగుడ్డోయాలవః ; (అశక్యేశ క్తత్వభూమ్నా) తిన్నుళైన్తలకుమ్ నెట్టనెట్టివెయార్ తొనుననల్ ముల్ నిలుగుమ్మిరా - సకలవస్తుకలకుమ్ తానాధారమాయ్, అవల్ తైయాధారమమాక వుడైయ నాయ్, అవ్వఘటితభక్తిసాశక్తయైక్తవాదయాలవః ; (జలదతనుతయా) కరువళర్ మేని - కఱుప్పవళరానిత్త్రయాలే నీలమేఘమ్మాలే యిరుక్కల తిరుమేనడై యడైయ వ్వాదయాలవః , (భవ్యతాకర్ణకత్వాత్) ఎకకణ్ణకశ్చిప్, కాట్రైయైత్తమతనుక్కణ్ణావిన్నుమ్ - ఆత్రితిరీక్కి భవ్యమాయ్, ఇనర్కశుడైయప్పొయిత్తై ఆకట్టకుమివనాకైయాలవః ; (ఔదార్యాదేర్విశిష్టాదపిచ) కాశీనీర్ మేకత్తెన్దాట్రైయైన్దప్పొయి - కాశీమేఘమ్ పర్జిన్దుమాపూతే ఎల్లార్ కుమభిమత్తిన్దైన్దప్పొయిమాదార్యాతిశయతై యడైయ నాకైయాలవః ; అన్తరాత్తాశే-“మేట్టిత్తావైక్కణ్ణో” ఇత్యర్థసన్దర్శనాధోక్తమావయవశోభావత్త్విమ్ సన్ద్రహిక్కిప్పడుకిలు. భవభృతాంరక్షణేతీవ్రసక్తాత్) ఎన్నిల్ ముప్పమ్ పారిట్టు - సంసారిచేతనరక్షణత్తితే ఇవర్కశై కాట్టిలున్దానే మున్నేపతటామవనాకైయాలవః ; ఎమ్మెరుమాన్ విస్త్రురణక్కిళిశక్యినన్దు, “ఉరుకుమాల్ నెల్లమ్” ఎన్నిటవశకత్తిరేఅట్వారువ పాదిత్తరుళినాన్దెత్తార్.

౯౯.

వేదాన్తచార్యర్ తిరువడిక శ్లోక రణమ్.

తాత్పర్యము —“ఉరుకుమాల్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు [౧] అద్భుతచరిత్రుఁడు, [౨] సర్వస్వామి, [౩] సకలాస్త్రామి, [౪] అఘటితఘటనాసమర్థుఁడ, [౫] నీలమేఘశ్యామవిగ్రహుఁడు, [౬] విధేయుఁడు, [౭] అశ్రిత సత్త్వపరమగుడు, [౮] ఉదారుఁడు [౯] సుందరావయవుఁడు, [౧౦] సంసారిసంరక్షణదీక్షితుఁడు, ఇన్నిగుణములుకల వాఁడుగాన సర్వదా స్త్రుతి విషయమయ్యేయాన్నాడని ప్రసాదించిరి.

౧౦౦.

తి-నూ.—ఉరుకుమాలెన్నెల్లమున్ శెయల్ కళెన్దె । ప్పెరుకుమాలేన్కైయెనప్పేళి । మరువుకిన్ద ।
 విన్నావ్వుడనవళ శీరేయ్న్దుగైత్తమాఱళో । లెన్నాచ్చెల్లారిరుప్పలెన్దు.

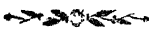
౧౦౧.

శ్రీం.

ఆథ్వార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి-ఒప్ప తామృత్తు-ఏటొన్నిరునాయ్ మొట్టి-ఎక్కానల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞల్.

మూ.—ఎక్కానలకజ్ఞన్ నాయ్ తేర్ నిన్జిలితమరుమ్ | శెక్కాలమడనారాయ్ తిరుమూత్తక్కళిత్తుజైయుమ్ |

కొక్కార్ పూర్వతాయ్ ముడియెట్టుడక్కుత్తర్ క్కెన్ఱుతాయ్ | ఎక్కాల్ కళెన్ఱై మేన్ఱెన్ఱుమిరోనుమరోడే||౧||

ఆ.—(ఎక్కానల్) ఇంద్రపాపిగర్భమాన గుణానుసంధానబనిత ప్రీతియానమతీ అవ్రాహ్మణ్యశమేతలై యెడుత్తు ఆన్యాపదేశ తాలే మాతప్రేమణున్ఱుత్తార్.

తన్నెప్పిరియిల్ వాక్ ధరిక్కుమాట్టాతతోగపడి, తిన్నెట్టకాలుమ్ తక్కెయలాయిమ్ ఎన్నెత్తిప్పిత్తడిమైయాక్కి, ఎన్నోడే కలరులిప్పియై, తిరుమూత్తక్కళిత్తేయిరున్ఱులిస వెమ్మెరుమానుక్కెన్ఱిజ్ఞోలవేణుమ్, ఉజ్జగుక్కుడిన్ఱైయేనానిరుక్కి-తేక్ ఎన్ఱునానకళైయిరిక్కితాల్.

౧.

పన్నీ. — ఏటొన్నిరునాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తగుణస్సరణతాలే శిథిలరానవర్, అన్ఱైథిల్యమ్ బాహ్యనుభవపర్వతమాన అభినివేశప్రేమిష్టిష్టి, అనుభవ యోగ్యమానబడి తిరుమూత్తక్కళిత్తే యెన్ఱున్ఱుగళియిరుక్కి అ సర్వేశ్వరహృదయ [౧] అతిశయితోగ్యతాకార తైయుమ్, [౨] అసాధారణజనానుభవవృత్తితైయుమ్, [౩] శేషిత్వప్రకాశరూపలక్షణ్యతైయుమ్, [౪] నిత్యానుభవ్య శేషిత్వతైయుమ్, [౫] నిరతిశయవిభూతిమత్వతైయుమ్, [౬] నిత్యానసాయినీసమన్వితతైయుమ్, [౭] అత్యుజ్జ్వలముఖతైయుమ్, [౮] ఆభిరూప్యాతిశయతైయుమ్, [౯] అసాధారణశేషిత్వవిష్వాదతైయుమ్, [౧౦] అనుపహిత్యపాయోగతైయుమ్, అనుసన్నిత, ఎవల శిశిబ్బనాన సర్వేశ్వరనైక్కిట్టి యనుభవిక్కుప్పెతాత వార్తియాలే ఘటకముఖతాలేలక్కిన్ఱుత్తిప్రకారతై, నాయకనాన సర్వేశ్వర నైక్కిరిన్ఱ నాయకియానవర్, వ్యతిరేకత్తిల్ ధరిక్కువర్తానవరుడైయన్ఱుకైయునుభవత్తక్కా కచ్చిల పక్షిశైయిరన్ఱుతూతుంకపిడు కీల పాశురతాలే యులిచ్చెయ్ కితాల్. ౧ * అజ్ఞోజ్ఞైయనుపెనార్తయిల - అపరాధసూత్రియ పద్యద్రాశాకవుమ్. ౨ * వైకణ్ పూజ్ఞభీ జాయిత - శేషిత్వసమన్వితపద్యద్రాశాకవుమ్. ౩ * పాన్ఱులకాళీరి - ఏకరసత్వియ పద్యద్రాశాకవుమ్. ఇన్ఱిరువాయ్ మొట్టియిల్ - శౌన్దర్యపద్యద్రాశాకవుమ్ తూతువిడుకితాల్. “అపరాధసూత్యాచ్చనిభోస్సపృథ్వైభవత్ | ఐరిస్యాచ్చసౌన్దర్యాత్ ఘటకాక యాచలేముని”.

ఆన్ఱె.—ఎక్కానలకజ్ఞన్ నాయ్ ఇరైతేర్న్ఱు ఇన్ఱు (౩) ఇనితు అమరుమ్ శెమ్ (౬) కాల మడమ్ నారాయ్ (౯) తిరుమూత్తక్కళిత్తు అన్ఱైయుమ్ కొక్కార్ (౧౨) పూమ్ తుటొయ్ ముడి ఎన్ఱుడక్కుత్తర్ క్కెన్ఱు (౧౫) ఎన్ఱ తూతాయ్ నుమరోడే నుక్కాల్ కళి (౧౮) ఎన్ఱ తలైమేల్ క్కెన్ఱుమిరో (౨౦).

పన్నీ.—ముత్తెన్ఱుత్తిల్, అతిశయితమాన భోగ్యతాప్రకార తైయుడైయ నాయుళ్ళ కృష్ణనుక్కెన్ఱ తూతాకప్పొన వుపకారన్ఱు క్కాకన్ఱెన్ఱైయిలేయన్ఱు కార్ కళైవైక్కువేణుమెన్ఱు శిలనార్తకళైయదిరిత్తపేక్షిక్కితాల్.

ఉజ్జగుక్కువినియోగార్పమామృడి యెన్ఱు నుమతైయిలేనర్తిక్కిఅడఱురైయిన్ఱున్ఱైయిలకవాయిల్ కట్టియడత్తిలే, ఉన్ఱున్ఱై అన్ఱాశిశయిన్ఱోర్ ముమ్మడి అన్ఱుతైనన్ఱునైభోగ్యమాకవిరుమ్మి, పన్నిధియిలే, (౩) ప్రణయప్రీతియోడే, పరిక్కుక్కుడినైయాయ్, ఎన్ఱ తలై క్కులకొర మెన్ఱలామృడిశివనిరుక్కిఅ, (౬) కాయ్ నైత్తాయ్, నియిమత్తు క్కార్తన్ఱున్ఱొళ్ళలామృడిభవ్యతైయియైయ, నారాయ్!

(౯) తిరుమూర్తికల్పశ్రీతిశే, ఆశ్రితసులభ నాయ్కొండ్లు నిత్యవాసమృజ్జుమవరాయ్, తేక విజ్ఞే, (౧౨) దర్శనీయమాన, తిరుత్తుళాయలే అలబ్ధ్యుతి మానతిగుముడియెయడైయరాయ్, తుడక్కుత్తాడుకిట మనోహరిచేష్టితత్తాతయెడకుకునిరతిశయ భాగ్యభూత రాగనర్ క్కు, (౧౫) ఎన్నుడైయ మాతకృత్తిశ్రీశేష్టు, ఇన్ద్రపుంకరాతిశయత్తాతే, ౧ “గురువద్దురువర్ణకృద్రవ్యవ్యసే” ఎన్నిటపడియే; శేకబనుక్కళాన వారపుత్రాడకళోడేమాడ, ఎనక్కాకవట్టినడన్దవుడ్యళకాల్కళై, (౧౬) అతుక్కువాత్ర భూతిమాకైయాలే శిత్తిమాడ మానకేక శిల్లెయిలే, శేర్ క్కు పొంకు. (౨౦) శుభకారక నాచార్యనేయాకిలుమ్ శుభకారస్సృతితత్సమృద్ధిపరమృతై యశవుజ్జెల్లుమిశే. “నారాయ్” ఎన్నిటపడియె జాత్యేకినచనమే.

అర్థము. - మనయొక్క సముద్రతీరమందలితోపులనడుమనున్న శివకాటవయందు ఆహారమువెతకొని ఎచ్చుట (3) సుఖముగా ఉన్న ఎన్నుని (౬) పాదములుగల భక్తియైన ఓ! పాపపక్షి! (౯) తిరుమూర్తికల్పశ్రీమనెడి ఓంకారమునందు నిత్యవాసముజేయుచున్న వా నును తే నెగల (౧౨) సుందరమైన తిరుత్తుళాయి మానసికీబుళుమందుగలవారును శంభస్మత్యముజేసినవారునైనవానస్సామికి (౧౫) శారూతియు (వెళ్ళి) నీబంధువులతోగూడ మీపాదములను (౧౬) నాశిరస్సుమీదికించి (౨౦).

౪ - కీర్తీ అప్రితి గర్భగుణాను సన్ధానత్తాతేమకవుమ్ ప్రీతరానవర్, బాగ్యహానియాలే అప్రిత్యోశమే తలై మొకుడు, అచ్చన్దె స్పర్శు ప్పిత్తై త్తల్ పెతావిడిల్ ముడితలామ్బడియాన తిమ్మడై యదశైయై అన్యాపదేశత్తాతే యరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఇ మ్మక్కయితే పుణర్నిపిర్వీన్దా కొరుపిరాట్టి, అనకవశివశ్చిలే యీశుపట్టు అనసన్నై యాయ్, తన్నాన్దై మొక్కి కొడుక్క తిన్నుద్యాన తిలేశేష్టు, అక్కిరుక్కి అపశీకళై కుత్తిత్తు, అప్పిన్నార్ వణ్ణజ్జూతి తిరుమూర్తి క్కు పొంకు” ఎన్నిటపడియే తూతువోవార్ క్కు రుమైపట్ట జీవికవేడ్డతపడి తిరుమూర్తికల్పశ్రీతి వరునిచ్చరుళినాక; తనక్కుచూర్చై పడినూట్టాత వనాకైయాలే నమదశైయతియూతిగునాన తనై. కృపావానాకైయాలే నచెదశైయ తినిక్కు వరున్, “ఉమ్మెప్పిర్వీన్దార్ తర్పగో?” ఎన్దతిక్కు వేణుమెన్దై అవన్ద్రైసనయమాక విక్కితాళోరుపిరాట్టి పేచ్చానే తమదశైయై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

౩ * అష్టితైయ మడనాకైయితే, “నమ్మక్కల పరాధత్తాలే వారాతోన్దొన తనై, అనన్దైయ అవ రాధసహస్యతై యతినిక్క వరున్” ఎన్దు అపరాధసహత్వమ్ పర్. భ్రాతృకతూతువిట్టాళి; ర* వైకల్పూజ్జత్తివాయిల్.

తీ-౩ || ఎక్కానల్ పవేశే స్త్రీహసజ్జతి (కీర్తీ - ప్రీతిగర్భత్యాది). పెతావిడిల్ ముడితలామ్బడియానవెన్దతు - “ఎన్నకమేవి యొమమ్” ఎన్దతైప్పర్.

“అన్యాపదేశత్తాలే” ఎన్దతై శుభపాదిక్కితార్. - ఇయత్తైయితే - యదృచ్చికమాక వెన్దపడి. అవసన్నై యాకిల్ శివ్యాన గమనరూదుమోసెన్ద (తన్నాన్దైయైత్యాది). ఆనాల్ వారాతిరుప్పానెన్నెన్ద (తనక్కుచూర్చైయైత్యాది). “తమరోడ్డుత్తైవా ర్ కుక్కు” ఎన్దతైక్కూత్తిత్తు (స్థలైవిడిమాట్టాకవనాకైయాలేమెన్దతు). “రాన్దన్దైక్కొడ్డోల్ తల్ తకవన్దు” ఎన్దతైప్పర్ (కృపా వానాకైయాలేయెన్దతు). “పక్షాల్కళెన్దలైమేత్తొమ్మిమో” ఎన్దతైప్పర్ (సవియమాకవిరక్కితాళెన్దతు).

కీర్తీదూతప్రేమణమృగ్గిన మూర్తు తిరువాయ్మొట్టిక్కుమి తిరువాయ్మొట్టిక్కుమ వాళియేతెన్ద (అష్టితైయైత్యాది). అపరాధ త్తాలేగెన్దతు - ౫ “ఎన్దైయై నిన్దెన్దళి” ఎన్దతైప్పర్. అపరాధసహత్వమెన్దతు - ౫ “ఎన్దైయై తిరవయిల్ తకవినుక్కు”

అ-౩ వి || ఇయత్తైయితే - యదృచ్చికమాక; గాధర్వవివాహమెన్దపడి.

ఉ. — “నల్లతుక్కణ్ణల్ కాల్ తాముననాకై యాలే తిరువణ్ణిరిల్ సమృద్ధియైక్కణ్ణు కాల్ తామ్మనాన వనై, నన్నూ ర్నిమైముఱివిత్రాల్ తన్నినిమైయిల్ నెళ్ళువైప్పానువనల్లక్” ఎన్ఱు అతుపల్ గ్రాళాకత్తూతువిట్టాల్ ; ౧ * పొన్నులకాళియిల్, “తిరుక్కోళూరేఱప్పొక్” ఎన్ఱుతన్నుడై య నగోపవన త్తళపుణ్ణాన్ఱు బలహానియాలే పోకమాట్టా తే యిరుక్కిఱసిరాట్టై, పిన్నైయుమ్, అవళవరక్కాణామెయాలే, “వారాతోట్టైక్క నిబన్దనమ్ - తన్నై శ్వర్య పురప్పాలే ; తాళాత్రితోడేకరసనాకై యాలేవరుమ్” ఎన్ఱు ఐకరస్యమ్ పల్ గ్రాళాకత్తూతు విట్టాల్ ; ఇళిల్, “త న్నక్క నల్లణానిరుప్పొడై విడమాట్టామెయాలే వారాతిరుద్దానామి త్తనై, తళవడివల్లకతు, గుణజ్జునై, ఆనపిచ్చు పిరిందార్ కు జీనిత్తిరుక్క ప్పోమో?” ఎన్ఱు అవళవడివల్లకుమ్ గుణజ్జునిమ్ పల్ గ్రాళాకత్తూతువిడుకిచాల్. *

ముతతాన్ఱు. శిలనారైకళైక్కఱిత్తు, అవళత్తన్నుకాలుమ్ గుణజ్జుళాలుమ్ తన్నై త్తోత్తి ప్పడయైచ్చొల్లి, ఎకదనైయై అననుక్కఱివత్తు నన్ఱుజ్జుల్ తిరువడికళై యెన్ఱులై మేలే వైక్కవేణుమెన్ఱితాల్.

(ఎక్కానల్) భగవద్విషయ త్తి యుపకారకరోడైకరస్యమ్ ప్రాప్తమాయరుక్క, (ఎమ్) ఎన్ఱు - బన్ఱై పొన్ను తాక్కిక్కొడు త్తల్లతుధరిక్కమాట్టాల ఉపకారస్త్పతియాలే శొల్లుకిఱితు. పిఱర్ కు పకరిక్కైక్కా కవరున్ మమ కాంముదేశ్యమా యిరుక్కమితే. తన్నై భగవద్విషయత్తు కాక్కిననన్ఱై తన్న తిడగలు మజ్జుత్తెక్కు శేషమా యిరుక్క, ఉపకారస్త్పతియితే యిప్పడిశొల్లువిత్తు. ఆత్మ సమర్పణత్తుక్కు మడియితువితే. కానలెన్ఱిఱితు - కడ ట్టరైచ్చోలై యాతల్, నెయ్ తల్ నిలమాతల్. (అకట్టవాయ్) ఉళ్ళానకట్టయిడత్తు. అత్తర్పహప్రపేళెన్ఱు క్కను మతవేణ్ణాతపడియితే ఇనై అన్ఱరజ్జమా యిరుక్కిఱపడి. ౨ “కథితాని రహస్యాని” ఎన్ఱిపడియే న ర్రియాన్ఱన.

జీ-అ॥ ఎన్ఱైప్పల్ గ్రా. సమృద్ధియైన్ఱుతు-౩ “శిఱ్డ శైప్పమ్” ఎన్ఱైప్పల్ గ్రా. అతుపల్ గ్రాళాక - అత్తరత్తణ్ణిన్ఱునల్ గ్రాళాక; ఇతు ౪ “ఎన్ఱై యముళ శైన్ఱిన్ఱు” ఎన్ఱైప్పల్ గ్రా. ఐశ్వర్యపురప్పాలేయైన్ఱుతు-౫ “యూనై యమ్ గూవరుమాన్” ఎన్ఱైప్పల్ గ్రా. వాతల్, ౬ “మున్నులక గ్గెళ్ళామ్మడైత్” ఎన్ఱైప్పల్ గ్రా. వాతల్. ఐకరస్యమ్ పల్ గ్రాళాక న్ఱైత్తు - ౭ “తెణ్ణుటోయనమక్క నిన్ఱల్ కాక్” ఎన్ఱైప్పల్ గ్రా. పడివల్లకైత్తు - “అక్కమలత్తరైపోలన్ఱిరుమేని” ఎన్ఱైప్పల్ గ్రా. “తిమరోడజ్జులైవార్ కు” ఎన్ఱైప్పల్ గ్రా. (గుణ జ్జునైయైత్తు).

ముతతాన్ఱు (ఎక్కానలిత్యాది). “తెక్కాలమపనారా ను” ఎన్ఱుతోడగ్గి “కెట్టుమిరో” ఎన్ఱు మళిన్ఱును కర్కాక్షి త్తపతారైకై (శిలనారైకళై యిత్యాది). గుణజ్జుళాలు మెన్ఱుతు-“తిరుమాట్టిక్కళత్తులైయమ్” ఎన్ఱైప్పల్ గ్రా.

(ఐకరస్యమ్ ప్రాప్తమాయరుక్క) ఎన్ఱుపన్ఱరమ్. “ఎమ్ ఎన్ఱు మమకరిప్పానెన్ఱెన్ఱు” ఎన్ఱుకూట్టానతు. పరిహారిమ్ (ఎమ్) ఎన్ఱు తిత్యాది). ఉపకారమావతు - ఇర్దైయిలేవన్ఱు ముకట్టాట్టినతు. ఎన్ఱుమెన్ఱుళాలుమ్ మమకారమ్ తాళ్యయన్ఱోవెన్ఱు (పిఱర్ క్కిత్యాది). “భగవద్విషయ త్తిల్” ఇత్యాదివాక్యవివరణమ్ (తన్నై భగవద్విషయత్తుక్కిత్యాది). అన్ఱైక్కైన్ఱుతు - ఘటకర్ క్కైన్ఱు. ఇప్పడి శొల్లువిత్తైన్ఱుతు - “ఎక్కానల్” ఎన్ఱుప్పడి శొల్లువిత్తైన్ఱుపడి. అప్పడి ఉపకార స్త్పతియాలే మమకారమ్మణ్ణిసవిడమ్మొవెన్ఱు (ఆత్మ సమర్పణత్తుక్కు మిత్యాది). ఇతుక్కు “ఎనతాని తన్దొట్టినేక్” ఎన్ఱుతిలే మోక్కు. నెయ్ తల్ నిలమావతు - కడట్టరైమాత్రిమ్. ఎడ్దగుడైయి కానలిల్ ఉళ్ళాన కట్టియిపెత్తు ఎన్ఱు శబ్దార్థమ్ “అకట్టవాయ్” ఎన్ఱుపడజ్జుళాక్కుభావమ్ (అన్ఱర్ప పేత్యాది). అన్ఱరజ్జ త్తకార్యతైక్కాట్టుకైత్ (కథితానీత్యాది). “కథితానిరహస్యానిగ్గోపేభుక్తుమశక్కితమ్” ఓర్పితానిశత్రాణిసాహార్దంకిమత్యోపమమ్”

ఆ-ఆ-వి॥ ఐకరస్య మెన్ఱుతు - తన్న తెల్లమవర్కళైన్ఱుత్తు; బన్ఱైయైన్ఱుతు - “కానల్” ఇత్యాదియిప్పల్ గ్రా. ఉపకారమా వతు - మేచ్చుణ్ణిప్పొకిఱి వుపకారమ్.

ఈ. - (ఇరై తేర్దు) ఇరై తేడి; గంగు హేభు క్తమశక్తి తమ్' ఎన్నికపడియే. పట్టుతనక్కువకరి త్తపడియెచ్చొల్లుకితా
 శివ్పొతువకరిక్కెక్కాక. (ఇట్టు) ఇత్తలైయెయ్యత్తుత్తుతువిడవేట్టువ్వుడి అకలవిరున్దవనై వ్వులన్దెయ్, సన్నిహిత
 రాక పెత్తల్ నేనితాల్. (ఇనితమరుమ్) ఇనితాకనమ్మాడే సహవాసమ్మణ్ణప్పెయ్; విలక్షణభాగ్యై భుజ్జు
 వర్తిక్కు మెన్దుమామ్. (శెక్కాల) శివన్దకాలై యుడై యు. ఎకమడియిలేయరుక్కుమ్కాల్ పోలే యిరున్దెన్దాత్తలై
 యిలే వైత్తుక్కొళ్ళప్పుకు కిటకాలుమ్. (మడనారాయ్) భవ్యమాననారాయ్! (తిరుమూర్తిక్కళ్ళత్తుక్కు యమ్) ఈతు
 పోవార్ కిడు త్తణితాక త్తిరుమూర్తిక్కళ్ళ త్తిలేనిచ్చెయ్, పరమపద త్తిత్తాట్టిశేర్ మిరుక్కికపడి. కొక్కాన్
 పూన్దుమాయ్ ముడియెట్టుడక్కూ త్తర్ క్కు) ఒప్పనైయెయ్ మనూహరి + చేష్టిత త్తెయ్ ఇన్దెయ్ మెన క్కా
 క్కినై త్తినర్ క్కు. (ఎమ్) ఎన్నికతు - ఒప్పనై యిలుమ్ చేష్టిత త్తిలుమిరన్దెలుమాకపడు. ఎమ్మెన్దు - ఆత్మ నిబహున
 చనమ్. (ఎకతూతాయ్) అన్వైప్పనై యిలుమ్ చేష్టిత త్తిలుమోన్దు అవనై ప్పెన్దు జీవితల్, ఇరైయాన్ ముడితల
 యిరుక్కిక వెకదూతకృత్యత్తిలే యధికరిత్తు. (నుక్కాల్ కళెన్దై మేల్) ఉపకారిక రాన వుజ్జునై యకాల్తై నీజ్జ
 భుపకరిక్క జీవిక్కువిరుక్కిక వెన్దలై మేలే; మయిర్ క్కువి పూచూచుడిరుప్పనై వ్వులే. అవన్దైక్కాల్ కాలాకలిన్
 త్తలై యిలే యిరుక్కుక్కణ్డన; ఇన్దెన్దై యాకిలవన్దైక్కాల్ వైక్కక్కణ్డెరుత్తు; ఇరన్దెయ్ పరార్థమాయున
 పడి. (కెట్టుమింగో) ఒరువిధిక్కుండు ప్రవర్తిక్కువేడ్డావాయ్ న్దెన్దు ; అననుక్కాక్కినవాడే ఉజ్జుకాయు

జీ. అ॥ ఇనిమహాభారతేర్ణవచనమ్. ఇవన్దై త్తూతువిడనినైక్కికపడి ఇరైతేడిన త్తెచ్చొల్లువానెన్దెన్దు (పట్టుతనక్కితాన్దె, పట్టుకపడిచ్చెన్దు
 యావతు - తూతుపోవతిట్టుమున్నే త్తకక్కివాయిలేయరై తేడుకై; “ఇనితమరుమ్” ఎన్దతుక్కున్దెయ్ - అమరుకై - వారుకై -
 పారున్దు కరాయ్, ఇనితాకనమ్మాడే సహవాసమ్మణ్ణప్పెయ్ కరాయ్, శేవలుమ్ వేడైయమ్ విలక్షణభాగ్యై భుజ్జునై యకాల్తై
 ఇన్దెన్దెన్దు త్తెయ్ మరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఇనితాకవత్తాది వాక్యద్యయతాలే). ఇత్తాల్ - ౧. పదర్పితానికతతాడి” ఎన్ద త్తెచ్చొల్లుకిక
 త్తెచ్చొల్లువాన్దెన్దు. కాలిల్ శివప్పెచ్చొల్లుకికతుక్కు వార్దభావమ్ (ఎకమడియిలేయత్తాన్దె) మడియిలేరుక్కుక్కుల్ - నాయకికాల్.
 ఆమి అన్దెన్దై - మికవుమ్ సన్నిహితమాక. కొట్టు - పరిమళమ్, ఆర్ - పూర్ణమాన, పూన్దుమాయ్ - పుష్పజ్జలై యెన్దెయ్ పిత్తు
 మ్మాయునుడియిలేయెన్దెయ్ వెన్దు శబ్దార్థమ్. ఇరన్దెయ్ మెనక్కాక్కినై త్త” ఎన్దతుక్కున్దెయ్ మేలెన్దు (ఎన్దెన్దెన్దెన్దు). “ఇరై మేల్”
 ఎన్దెన్దు మిరుక్కు, “ఎన్దలై మేల్” ఎన్దవిశేషిత్తుకు భావమ్ (మయిర్ క్కువియత్తాన్దె). ఆతావతు - త్తెన్దెన్దెయ్ వన్దైక్కాల్
 క్కిన్దెన్దు మిడన్దోన్దు క్కాకవిశేషిక్కికతెన్దెన్దు. “నుక్కాల్ కళ్ళో, ఎకతలై” ఎన్దపదచ్చెన్దెన్దు త్తిక్కభావమ్ (ఆన్దెన్దెన్దెన్దు
 వాక్యద్యయమ్). ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (ఇరన్దెయ్ వత్తాది). “కెట్టుమింగో!” ఎన్దెన్దెన్దు భావమ్ (ఒరువిధియత్తాన్దె). అతుక్కుడియెన్దెన్దు

అ-౨-వి॥ “ఎమ్” ఎన్దబహువచనమాయరుక్కు, “ఎనక్కు” ఎన్దశొల్లుమ్మడి యెన్దెన్దు మరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఎన్దెన్దెన్దు) -
 “నుక్కాల్ కళ్ళో, ఎన్దలై” ఎన్నికవిరన్దెపదత్తాలుమ్ స్వరూపత్తిలేఫలిత్తియోరు విశేషార్దై యరుళిచ్చెయ్ క్కడి కొన్దెన్దెన్దు కిత్తార్
 (అవన్దైక్కాల్ కాలాకలిత్తాది వాక్యద్యయతాలే). అప్పడిసిద్ధిత్తివిశేషార్దనై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఇరన్దెయ్ వత్తాన్దె) ఆతావతు - భు
 కర త్తిజ్జునై యిరున్దెయ్ అత్తొన్దెన్దు శేషమాయ్, అత్తొన్దెన్దెన్దు నైత్తిరుక్కుయలే, అత్తొన్దెన్దెన్దు తలైయల్ తనళిక్కాల్ వైక్కి
 ప్రాప్తియై, ఆయిరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్, ఇన్దెయ్ శేన్దెయ్ అనిన్దెన్దు కైయమాన్దెయలే, ఇన్దెయ్ పదర్పన త్తిజ్జునై స్వరూప
 మెన్దు అనుసన్దెన్దు, అత్తొన్దెయ్ వున్దెయ్ వైప్పిక్కెన్దు, అత్తొన్దెన్దెయ్ కాలై వైక్కిత్తార్ కళాన్దెయలే యివర్ కిత్తుపరార్థమ్;
 అత్తొన్దెయ్ కృత్తిజ్జునై, శపకారికరక్కు త్తమ్మేషమ్ మెన్దు నిన్దెన్దు కొన్దెన్దు, తమ్మెన్దెయ్ తలైయై అవర్ కిత్తాల్ కాలుక్కులు వ్వుక్కున్దె
 యలే యివరతుమ్ పరార్థమ్; ఆకైయలే, ఇవన్దై యెల్లామ్ తిరువుళ్ళమ్మన్దెన్దు (ఇరన్దెయ్ పరార్థమాయున్దెన్దు) ఎన్దెన్దెన్దు
 రుళిచ్చెయ్ తితు.

౧౬౨ తిరువాయ్ మొట్టి - ౧ - ప - ౭ - తి - ఎక్లానల్ - ౨ - పా-నుమరోడుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞాన్.

ఈ - క్కుమితే కొడువన్దు కేరికోళో? (నుమరోడే) ౧. సపుత్ర పాత్ర స్సగణః" ఎన్ను నూప్పోలే, ౧ (సపరికరమాక) ౨. ఆచార్యవదాచార్యపుత్రే వృత్తిః " ఎన్నక్కడవతితే. ౧.

జీ-౨॥ (అవనుక్కినినవిత్తాని). క్లుమిరో - కేరుజ్జోళ్. "ఏతదాఖ్యానమాయువ్యం పతనామాయణంనరః। సపుత్రపాత్రస్సగణం ప్రేత్యస్వర్గమహీయతే" ఇతిసత్త్వే పే, అప్పడిపు తర్కశుముద్దేశ్యరోవెన్న (ఆచార్యవదాచార్య). "ఆచార్యవదాచార్యదారేవృత్తిః, తథాసమాదిష్టే ౭ ధ్యాపయతి, వృద్ధతరేచస బ్రహ్మచారిణి, ఉచ్చిష్టశనవర్జమ్; ఆచార్యవదాచార్య పుత్రేవృత్తిః" ఇత్యోపస్తమ్భధర్తే. ఎక్లానలకమెత్తు తొడజ్జే, ఎక్లాతూతాయ - నుమరోడే - నుక్లాల్కత్తెనైమేల్ క్లుమిరో ఇత్యన్వయః. ౧.

౧౬-తి. (ఎక్లానలిత్తాని) (అకజ్జివాయిత్తేర్దు) మహాభారతే కర్ణవచనమ్, "ఉధితానిరహచ్ఛానిగృహేభుక్తమశక్తితమ్ । దర్శితానికళత్రాణిసాహార్దంకిమతః పరమ్." ————— (నుమరోడే) శ్రీసత్త్వే పే, "ఏతదాఖ్యానమాయువ్యం పతనామాయణంనరః । సపుత్రపాత్రస్సగణం ప్రేత్యస్వర్గమహీయతే ॥౯౯॥." అన్తికొల్లోకే, సపుత్రపాత్రస్సగణ ఇత్యంశః, పుత్రపాత్రగణసాహిత్యస్య దృష్టాంతయోక్తః. ————— అపస్తమ్భధర్తే, "ఆచార్యవదాచార్యదారేవృత్తిః, తథాసమాదిష్టే ౭ ధ్యాపయతి వృద్ధతరేచస బ్రహ్మచారిణి ఉచ్చిష్టశనవర్జమ్; ఆచార్యవదాచార్యపుత్రేవృత్తిః." ౧.

అవతారిక. — ఈ తిరువాయ్ మొట్టిలో, సర్వేశ్వరునిగుణానుభవమునకంటె వాని సౌందర్యమును బ్రతికొమ్ముగా నేవింపనాశవడి నమ్మాళ్వార్లు వానియొద్ద పక్షులను దూతలైపంపించుచున్నారు.

తాత్పర్యము — మాతోలలోఁజలప్రాస్తమందు ఆహారమువెతకిభక్షించి సుఖముగనివసించుచున్నదై, నాశిరస్సున కాభరణముగనట్లు ఎఱ్ఱనివై నుండరములైనకాళ్ళుగలదైన ఓ! పారసవత్సీ! తిరుమూర్తీక్కళమందు వేంచేసియున్నవాడై మధుస్యన్నిద్రఁయిభోగ్యుడైన తిరుత్తుటాయ్మాలనుధరించినవాడై తనదివ్యచేష్టితములను నాకనుభవింపఁజేసినవాడైన శ్రియఃపతియొద్దవెళ్ళి నాబాధనుజెప్పివచ్చి దానికిఁ బ్రత్యుపకారముగా నీపాదములను నాశిరస్సుమీఁద నుంచవలయును. ౧.

మూ. — నుమరోడుమ్ పిరియా తేనీరు నుజ్జేవలుమాయ్ । అమర్ కాతల్కురుకినజ్జాళిణిమూర్తిక్కళత్తువై యున్ ।

ఎమరాలుమ్ పట్టిప్పణ్ణిశైన్దచ్చుల్లిట్టిప్పణ్ణు । తమరోడజ్జువైవార్ క్కుత్తక్కిలమే కేళీరే ॥ ౨॥

అ. — (నుమరోడుమ్) "అనరుక్కుచ్చొల్లుమ్ వారైయైక్కేళుజోళ్" ఎన్దు కురుకుకలై యత్తైత్తువైత్తు, నడువే తక్లానోవాలే, "తమ్మలముపేషేత్రయాయ్ ఎక్ బద్ధక్కళాలుమ్ గర్బిత్రయాయ్ జేయరుక్కు మిప్పరుప్పెక్ కెయ్య ? ఇవిరుప్పిల్ ముడికైయేనన్దు" ఎన్దు తన్నిలేళొల్లియిన్నాయ్, పిన్నై యుమ్, అవనైవెడమట్రామైయాలే, "తాముమేతమ్ పరిజనజ్జళుమాయరున్దమిరుప్పక్కాన్దొక్క నాన నర్దై యాయ్కన్దుసామి త్తనైయో" ఎన్దు కేళీరెన్దుకొణ్ణు, తాక్ కొల్లప్పక్కవారైయై అవల్ ముక్కుచ్చొల్లి ముడిక్కిజాళ్. ౨.

అన్వ. — నుమరోడుమ్ పిరియా తే నీరుమ్ (౩) నుజ్జేవలుమాయ్ అమర్ కాతల్ కురుకినజ్జాళ్ (౬) అణి మూర్తిక్కళత్తు ఉత్తై యుమ్ (౯) తమ్మల్ ఇట్టిప్పణ్ణు ఎమరాలుమ్ (౧౦) పట్టిప్పణ్ణు ఇజ్జే తమరోడు (౧౧) అజ్జు ఉత్తైవార్ క్కుత్తక్కిలమే (౧౨) కేళీరే (౧౯).

పన్నీ. — అనన్దరమ్, "అసాధారణపరిజనజ్జోడే యనుభావ్యరాయరుక్కిట తమక్కు వాజ్గళసు రూపరల్లొమో" ఎన్దు కేళుజ్జో శెన్దు శిలకురుకుకలైప్పార్ త్తుచ్చొల్లుకిజాళ్.

ఉద్దానువ ర్తిక శానబనుజనజ్జోడుమ్, పిరియా తే, శేవలైయనువిధానమ్మణ్ణుమ్ నీజ్జళుమ్, (౩) ఉజ్జలైయనువిధానమ్మణ్ణుజ్జేవలుమాయ్ సంశ్లేషితువ ర్తిక్కుమ్మడియాన ప్రణయత్తైయడైయ, కురుకినజ్జాళ్! (౬) దర్శనీయమాన, తిరుమూర్తిక్కళత్తిలే, నిత్యవాసమ్మణ్ణుకిట,

తిరువాయ్ మొట్టి.—౯ - ప 2 - తి - ఎక్కానల్ - ౨ - పా - నుమరోడుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞుః. ౧౬౩

(౯) త మ్మాడే, కాదాచిత్తసంశ్లేషానన్తమువేషీక్కప్పట్టు, ఆతడియాక ఎన్నోడు అనుబంధముడైయవరాటామ్, (౧౨) షరీక్కప్పట్టు, ఇజ్జుతైయిరుప్పొక్క ఎన్నప్రయోజనముణ్ణు ? అసాధారణపరిజన్మడే, (౧౫) ఆజ్జే, నిత్యవాసవృష్ణుకీతమక్కు, నాజ్జళాళోమో ? (౧౮) కేళుజ్జోళో. (౧౯)

౨.

అర్థము.—మీబంధువులతోడను ఎడబాయక మీరును (3) మీమొగపక్షియు నిరంతరమైన ప్రీతిగలవారైయున్న ఓసినకోళ్ళా. రా! (౬) సుందరమైన తిరుమూర్తీక్కళమందు నిత్యవాసముజేయుచున్న (౯) తమచేత ఉపేక్షించబడియు మాబంధువులచేతను (౧౨) అపహదమునొందియు ఇచ్చటనుండుటచే నేమిప్రయోజనము ? తమభక్తులతోఁగూడ (౧౫) అచ్చట సంక్షేపించి యుండువారికి (మేము) తగుమనవారముకామా ! (౧౮) (౨౧) అడుగుడి. (౧౯)

౨.

ఈ.— ఇరణ్ణామ్బట్టు. శిలకురుకినజ్జలైక్కట్టిత్తు, “తాముమ్ తమక్కునల్లారుమాయరున్దవిరుప్పై నానిచ్చిదే పోమిత్తనై యో?” ఎన్జటివియుజ్జోళెన్జితాళో.

(నుమరోడుమ్ పిరియాతే) “తమరోడజ్జుత్తెవార్” ఎన్జాయల్లు ప్రాప్యవస్తువైచ్చొల్లనినైక్కిఱతు; అప్పుడియే ఇన్జెయుమ్ కుత్తెనల్లీరుక్కిఱపడి. కుత్తెవాళర్కార్యమ్ కుత్తెవల్లూర్కు త్తీర్క వేణ్ణావో! ఉణ్ణార్కు, పట్టినిడిన్దార్ పరిపరిహరిక్కప్రాప్తమితే. (నీరుమ్నుజ్జేవలుమయ్) శేవల్నినైవత్తిన్ పరిమాటుమేనీరుమ్ ఉమ్ముడైయ కరుత్తిన్ పరిమాటుమ్ శేవలుమాయ్. సంక్షేపరసమతీయుమ్ సీజ్జళే, పిరిన్దాగుడైయ శెల్లామైయుమ్ జియన్జోవో! (అమర్కాతల్ కురుకినజ్జాళో) పరస్పరమ్ పొరున్దినకాతల్. ఆశైయిలే, విశ్శేత్తెఫలిప్పియాత వాశైయున్జాకాతే! ఆశైయిలుజ్జుత్తెవల్లు, విశ్శేషముమిన్జియిలే, కరుత్తజిన్ పరమాటవుజ్జడవతాయరుప్పతే సీజ్జళేమున్జుమ్. (కురుకినజ్జాళో) ఎన్జ సమ్పాదిత్తువైత్తు. తొడిగినవారైముడియచ్చొల్లమాట్టాత బలహానియాలే అర్థోక్తియిలేయైముడిఱు తానిరుక్కిఱవిరుప్పిలే వివర్ణైయాకితాళో. (ఎమరాలుమ్పట్టిప్పట్టు - అణిమూర్తీక్కళత్తుశైయుమ్-తమాలుమిచ్చొప్పట్టు) కాదాచిత్తసంశ్లేషమే హేతువాక బంధుక్కళే కైవిట్టార్కళో, కాదాచిత్తసంశ్లేష శ్శివిలేతాముమువేషీత్తార్; బంధుక్కళే కైవిట్టతే హేతువాక కైక్కొళ్ళివేణుమ్, పిత్వాడర్ కుక్కాట్టికోడుక్క

జీ-౧॥ ఇరణ్ణామ్బట్టు (నుమరోడుమిత్యాది). “తమరోడజ్జుత్తెవార్ కుత్తెక్కిలమేకేళీర్” ఎన్జత్తెక్కిటాక్షి త్తవతారికై (శిలకురుకినజ్జలైయిత్యాది).

“నుమరోడుమ్” ఎన్జివల్లైచ్చొన్నతుక్కు భావమ్ (తమరోడిత్యాది). ఇన్జెకుత్తెవల్లూర్ తనక్కు ప్రయోజనమేతెన్న (నుత్తెవాళరిత్యాది). “త్తీర్క్క-వేణుమ్” ఎన్జినిర్బన్దమేతెన్న; లౌకిక దృష్టాంతాలే యత్తెన్మణ్ణికిరిక్కితార్ (ఉణ్ణార్క్కిత్యాది). ఇన్జాల్ భావమ్ (సంక్షేపేత్యాది). “అమర్కాతల్” ఎన్జతుక్కు - పరస్పరసదృశమాన కాతలెన్జ కీర్తిరుళిచ్చెయ్తు, ఆమరుతల్ - కాలిన్జ్జి పొరున్దతలాయ్, నిత్యమాన కాతిలెన్జానరమాతల్, కీర్వాక్కత్తుక్కు ఫలితమాతల్ (ఆశైయిలేయిత్యాది). “అమర్కాతల్, నుమరోడుమ్ పిరియాతే, నీరుమ్నుజ్జేవలుమాయ్” ఎన్జిపదత్రయజ్జళాలుమ్ ఫలితమ్ (ఆశైయిలుమిత్యాది). “ఇజ్జే” ఎన్జత్తెక్కిటాక్షి త్తవతారికై (కురుకినజ్జాళెన్జి త్యాది). “తెక్కిలమే కేళీర్” ఎన్జ ముడియచ్చొల్లమాట్టాత బలహానియాలే యెన్జపడి. పదద్వయత్తుక్కుమ్

ఆ-౨-వి. కైజ్జర్వతతి సమ్మన్దియాయ్కోణ్ణు ప్రాప్యనాన వీశ్వరకా స్వాశ్రితజనజ్జోడే మాడక్కుత్తెవల్లూర్ తనక్కుమాప్పోలే చరనుసర్వమాయ్కోణ్ణు ప్రాప్యనాన వాచార్యమమ్ త మైప్పీరియిల్ ధరియాలే తమక్కు అభిమతవిషయమొప్పలే యానన్దజనకరాన శిష్యర్ కళుడనే కుత్తెవల్లూర్ తనక్కిఱపడి యెన్జతుక్కు స్వావదేశమ్ ఎన్జ తిరువుళ్ళమ్మనోల్లై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (తమరోడిత్యాది వాక్యద్వయిత్యాది). — “అమర్కాతల్, నుమరోడుమ్ పిరియాతే, నీరుమ్నుజ్జేవలుమాయ్” ఎన్జి పదత్రయజ్జళాలుమ్ ఫలితమాన వాకార్యజ్ఞ తనక్కిలై యెన్జ మిడన్దోల్లూ చొల్లకితాళెన్జితార్ (ఆశైయిలుమిత్యాది).

၉.

— १ —

၁.

211

211

50

శ్రీ ము

287

品

(౪౨) తిరువాయ్మొళి. - ౯ - ప - ౭ - తి - వ్దానల్ - ౩ - పా - తక్కిలమ వ్యాఖ్యానం. ౧౬౫

కైస్సుముమ్, ౧, 'చరణద్వంద్వ ప్రహారి' ఎస్త్రాశ్రయిక్కుమ్ తిరువడికళైయమ్, ఆ, 'మాశుచా,' ఎస్టుసాన్ద్రవదమ్మన్జుమ్, శివనకనిజి
తిరుప్పవళితైయుమ్, అన్దకమలత్తుక్కు-పరభాగమాన, (౧౫) ఇలైచ్చెళివుసోలేయరుక్కి-శ్యామరమాన, తిరుమేనియైయడైయరాయ్,
అప్పనివర్మకైక్కాట్టియెనక్కు-స్వామియానవరోక్కు, (౧౬) ఇప్పిక్కైయమభివెల్లై-కు-నాన్దళియోగ్యరల్లామో? ఎస్టుకేళున్దోళ్. (౨౦)

అర్థము. - తటాకమందలి జలమందు ఆహారము కేతకుచున్న (:) ఓ! కొంగపక్షులారా! ఓ! నీరుకొల్పారా! చల్లనైన ఆహారముజేక్కు
శిమంగు (౬) నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును ఎట్లైనన తామరయొక్క (౧) పువ్వుకులవలెనున్న సేత్రములు శ్రీవాహనులు (౧౨)
శ్రీసాదములు, ఎత్తనిపండువలెనున్న ఆధరము ఆతామరయొక్క (౧౫) ఆకువలెనున్న దివ్యవిగ్రహము (వీనింగల) వ్యామియనైన
శ్రీయశస్తిక (౧౮) తగినవారముకామాయని అడుగుండు (౨౦).

ఈ.—మూస్తావూబ్బు. శిలీకొక్కెనై యుమ్ కురుకొక్కెనై యుమ్ నొక్కె, తన్నుకుక్కెనై నొక్కె.
యోగ్యునో మో? బెనుకేళీర్ ఎన్నెనొక్కె.

(తక్కిలమ కేళీరీకళ) నా ముప్పిలే తుణియుమ్మడి అటుతియాక కేల్లు పోరుక్కో, అవళిన్నుమ్, ఇటు పేలుమ్" ఎచ్చరుద్దానాకిల్ ప్రాణన్దలై వరున్ది నొక్కొక్కొణ్ణుపిడక్కవుమ్, ..వేడ్డా" ఎచ్చరుద్దానాకిల్ నాముముప్పిలే తుణియుమ్మడి యటుతియాక కేల్లు విడుక్కోళి. (తడమ్మనల్ వాయిరై తేరుమ్, మిక్కజలనమ్మన్దియైయడైయ పోయ్డై యిల్ నీరిలే ఇరై తేడుకిటనళి నా యిరున్దతుళ్ళుక్కు.† (3. ఉపవాసకృశామ్" ఎన్ఱుపడియై, ఉపవాసకృ శైయూన వైచ్చిప్పోలన్దియై, ఇరై మిడన్దుక్కు కీళ్ళిళీయుమ్మడియితే యడ్గో పోమ్మలైయి. (కొక్కినక్కో తుణిగిన్దొళి) తుణికు-కొయ్యడినారై. ౪. యాంపీనాం సహస్రాణి" ఎన్ఱుపడియై, కణ్ణాల్కడ్డవన్దై యడైయ పునగడాళి. ఇలవన్దై పోకపిట్టోమ్, అవై నగారియమ్ తలైక్కట్టుమ్" ఎచ్చుఅఱియురుక్కుమ్ విషయమన్దై. (రుంగిల మూర్తి క్కళిప్పైయైయమ్) విరహతన్దై యాయురుక్కిటవెనక్కు, అనక్రమహరమానదేశత్తిల్ ప్రాప్తియిడి తానన్ద! . (తెక్కమలమిత్రాని) అక్కులిర్ తిక్క జిరున ఉళిల్ గి * నాశ త్తడమిగుక్కిటపడి; శివన్దలన్ద తాయు నైపోలే యిదిక్కిటకణ్ ముతలాన నివ్యావయవన్దలై యడైయనక; ముతలుజవు పన్దుభణ్, అన్నొక్కుక్కు త్తోన్ద్రై యనైక్కుమ్కై, స్పర్శతుక్కు త్తోన్ద్రై విఱున్దిరువడికళి, తిరువడికళితే విఱున్దారై సాన్దవన మ్మన్దై సాప్పొక్కుమ్ ముఱువల్. (అక్కమల త్తిరైపోలున్దిరు మేని) అవర్కళుక్కు ఉళ్ళిననమానవడివు అనయనగళుక్కు

బీ-4॥ మూస్సానూబ్బి (తక్కులమేయిత్వాది). + కొక్కనజ్జాల్ కొరుకనజ్జాల్ - తిరుమేయిజికలు - తక్కుమేయిజికల్.

మిశ్రపుష్ప శాస్త్రముల మేకేళీర్” ఎన్నతుక్కుభావమ్ (నామెన్నిలేయిత్యాది). వివరణమ్ (అవనిస్తుమిత్యాది). .. తడముసల్”
ఎన్నతిలే - జలసన్దుద్ధియునుగ్ధాత్సిద్ధమ్. వివరణమ్ (ఇవవాసేత్యాది). కొయ్యడి - మెత్తైన పడి. “ఇస్కాల్” ఎన్నజహుచునార్థమ్
(యాంకి ఏనామిత్యాది). “యాంకి సేనాం సహస్రాణి నుబహూన్యాయతానిచ । ఓత్సరస్వసుమార్గస్తేనేయమాసాదితామయా” ఇతిస్తున్
రక్కాన్దో సేతాంబృష్టప్రహినామాక్. మున్దుఁబొక్కి విట్టవైమరువుపు మాటియిరామల్, కణ్ణుజ్జీకేశ్వయ్యలమ్ తూటువిడువా నే స్సెన్దు (శిల
వల్ గుయిత్యాది). తిరుమూర్తికి శ్రీ లింగ ద్వానైత్తైవర్ణిక్కి అతుక్కుభావమ్ (విరహాత్ ప్రయాయిత్యాది). వాళిత్తెన మెత్తెన - ఆవి
యవర్ణి తామరయనాల్, అతుకలిరుక్కుమిడమ్ తలాక మెన్ను నుత్తాలే. “కోణ్, కై, కాల్” ఎన్నిక్రమత్తుక్కుభావమ్ (మతలు వి
త్యాది). అవరోకరుక్కు - అనుభవిప్పార్ కుక్కు. శబ్దారమ్ (అవయవర్ణిక్కిత్యాది). “కుమలత్తై” ఎన్నాతే “అక్కమలమ్” ఎన్న
త్యాది.

ఈ.—పరభాగమాన శెన్దామరైయిలై పోలే యాయ్ బు తిరుమేని. వెన్దామరైయెన్నిల్ విజాతీయమెన్దు, (అక్కమ లమ్) ఎన్నిటతు. (అడికళుక్కు) అన్దవవయవశోభైయైయమ్ వడివ్వుకై యుక్లాట్టి యెట్టిక్కొడ్డావర్ కుక్కు, ఇవ్వుడివ్వు కుక్కు త్తోన్ బువై నర్త్తిత్తై ధరిత్తిరుప్పార్ అజ్జుత్తైక్కు అయోగ్యరో? ఎన్దు క్కేట్టప్పొరుజ్జోళ్. అవక్ ౧ * పురుషో త్తమనానాల్, ఇవళ్ ౨ * నారీణా ముత మెయ్యామ్మోతు ఇవ్వుడియై యిరుక్కవేణుమితే. 3.

శి-అ॥ విశేషై త్తతుక్కు భావమ్ (వెన్దామరైయిత్యాది). ఆతావతు-సామా శ్యేన 'కమలమ్' ఎన్దాల్, వెన్దామరైయైయై యెన్దు మైయై యాల్. వై జాత్యురహారామాక 'అక్కమలమ్' ఎన్దు శెన్దామరైయై విశేషిక్కిట త్తెన్దవడి. 'కెన్దకాల్ శెన్దనివాయ్ - తిరుమేని' ఎన్దవనన్దరమ్ 'అడికప్పే' ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (అన్దవవయవేత్యాది). కీట్టొక్కత్తుక్కు భావమ్ (ఇవ్వుడివ్వుకుక్కిత్యాది). వాచకశబ్దమిల్లాతిరుక్క 'వైవర్త్తిత్తై ధరిత్తిరుప్పార్' ఎన్నిటతెన్దెన్దు (అవక్ పురుషో త్తమనానాల్). తడమ్మనల్ వాయెన్దుతోడజ్జి అడికట్టు - తక్కిలమే కేరే కళిత్యవ్వయో. 3.

ప్ర-తి.—(కొక్కినక్లాళ్ కురుకినక్లాళ్) సున్దరకాణ్డే [3౦] నీతాన్దృష్ట్యానూమాక్, 'యాంకపీనాంసహస్రాణి నుబహూన్యాయ తానిచ' దిక్షుసర్వానుమార్గస్తే సేయమాసాదితాయా || 3 ||

తాత్పర్యము.—జలప్రదేశ మందాహారము వెతకుచున్న ఓ! నీటికోళ్ళారా! ఓ! కొంగవత్తులారా! మీరు, శ్రమించునతిరు మూర్తీకళనుండువేంచేసియున్న శ్రియఃపలియొద్దవెళ్ళి, ఈపెను నీవెందుకు సేవసాదించవు? ఎన్దుతామర పూలవంటి నీయొక్క హస్తపాదా స్పృశేత్రాది దివ్యావయవములను ఆతామరాకువంటి యాకువచ్చవర్ణముగలనీతిరుమేనును సేవించుటకీపెను యోగ్యతలేదాయెనుని యొకమా టయడుగుడు.

మూ.—తిరుమేనియడికళుక్కు తీవినై యేన్దవిడుతూతాయ్! తిరుమూర్తీకళ మెన్దు శ్లొక్కునకర్ వాయణిముకిల్ కాళ్! తిరుమేనియవట్కరుళీరెన్దక్కాల్ మెత్త. తిరుమేనియొళియకల్ త్తైళివిశుమ్ముకడియమే || ౪||

ఆ.—(తిరుమేని) తిరుమూర్తీకళ మెన్దు శ్లొక్కునకర్ వాయ్ అణిముకిల్ కాళ్! తిరుమేని యవట్కరుళీర్ ఎన్దు త్తవై యుక్లాన్దా న్నాలుమ్, శుక్లశుక్కు పరమధనమాన తిరుమేనియొళియై యుక్లాన్దైయిప్పిత్తు, అవ్వులల్ నిన్దుమ్ పోక వడుక్కు-మో? ఇత్తెన్దైయొళ్ళొ న్నాలెక్ కెయ్యుమెన్దితాళ్.

అస్స.—అణి ముకిల్ కాళ్ తిరుమూర్తీకళ మెన్దుమ్ (౩) శ్లొక్కునకర్ వాయ్ తిరుమేనియడికళుక్కు తీవినైయేన్ (౭) విడు తూతాయ్ అట్టు (౯) తిరుమేని అరుళీర్ ఎన్దు క్కాల్ (౧౨) ఉమ్మై తన్దురుమేనియొళి అకిల్ (౧౫) తైళివిశు మ్ముకడియమే (౧౬)

వన్నీ.—అనన్దరమ్, అత్తకాలేయడిమైకోళ్ళుమవర్ కుక్కు ఎత్తూతాయ్ చెప్పెన్దు, ఉమ్మడైయ తిరుమేనియైయవళుక్కు పకరియొన్దు ఒరువారైగొన్నాల్ ఉజ్జళ్ సారూప్యతైయమ్ దేశవాస తైయన్దవిర్ కుక్కుమోవెన్దు శిలమేమర్జశైక్కుటిత్తు వారైగొల్లకితాళ్.

దర్శనీయమానవడివైయడైయ, ముకిల్ కాళ్, ౩ 'విన్నానార్ వణ్ణుజ్జోతి తిరుమూర్తీకళమ్' ఎన్దుమ్మడి ప్రసిద్ధమాన, (౩) విలక్షణగరత్తిలే వర్తిక్కిటవరాయ్, ౪ 'రూపమేవాస్యైతన్తహిమాసంవ్యాచప్తే' ఎన్దువడివుతానే సర్వాధికత్వప్రకాశకమాన చేపి త్తవైయడైయవర్ కుక్కు, అవరోడుఁబుజ్జాయరుక్క వసుభవిక్కుప్పెతాతి క్రూరమానపాపతైయడైయనాక్, (౭) విడుకిఱ, తూతరాయ్ చెప్పెన్దు, అవళుక్కు, (౯) ఉమ్మడైయనిరతిశయభోగ్యమానవడివై, ఉపకరిత్తురుళీర్, ఎన్దురు ఉక్తినేర్ న్దక్కాల్ (౧౨) పరార్థమాక వారైగొన్న పుణ్డై, తానడియలేయొద్దళుక్కుత్తెన్దతన్దురుమేనియొళియై, త్తవిర్ కుక్కు (౧౫) విలక్షణమానఅకాశ త్తిల్ వర్తియైతవడిఁబుజ్జమో?

అర్థము.—అందమైన ఓ! మేఘములారా! తిరుమూర్తీకళమనెడుతిరునామముగల (౩) సుందరమైనదివ్యదేశమందువేంచేసియున్న వాఁడును, దివ్యవిగ్రహమునుగనువఱచి లోకులనువశీకరించుకొని స్వామియైనవాఁడునైనశ్రియఃపతికి, చెడ్డపాపముగలనాచేత (౭) పంపబడినదూతలై వెళ్ళి, ఆయాహ్వార్లకు (౯) నీతిరుమేనును ఇమ్ము అనిచెప్పినయెడల (౧౨) మిమ్మును మీశరీరములయందున్నకాన్దని పోగొట్టి (౧౫) నిర్మలమైనఅకాశమందుండితఱుమునా! (౧౬)

ఈ-నాలామ్బట్ట. శిలమేఘజ్జలై నొక్కి, ఎవారైయై యవనుక్కుచ్చొన్నాల్ ఉజ్జలై దణ్ణిక్కుమో? వెనితాల్.

(తిరుమేనియడికళుక్కు) స్వరూపరూపగుణ విభూతికి లై యొట్టియ వడివల్లకాలే సర్వస్వామియెన్ఱు తోన్ బుమ్మడి యిరుక్కిఱవర్కు; వడివల్లకాలేజగ తైయడై య తోట్టిత్తడిమై కొణ్ణిరుక్కిఱవర్కు ఎన్ఱుమామ్, అవ శాన్ఱప్రతిపేదిరే? ఎన్ఱిఱపడియే ప్రతికూలర్కు మాకర్వకమా మితే వడివిరుప్పతు. (తీవినైయే విడుతూతాయ్) సర్వసాధారణమాన ఉడమైయిల్లన్ఱు ఉజ్జళికాలిలే విల్లవేణ్ణుమ్మడియాన పాప తైప్పన్ఱైన వెన్ఱుడై య దూతకృత్య త్తిలే యధికరిత్తు. (తిరుమూట్టిక్కళమెన్ఱుమ్) ఆ ర్తరక్షణత్తు క్కాకవన్ఱు సిక్కిఱవిడమెన్ఱు ప్రసిద్ధమానదేశమ్. (శెల్లునకర్) పరమపద త్రిత్కాట్టి లుణ్ణానవేన్ఱుమ్. శెల్లునకర్ వాయ్ వర్కిఱ అభియముకిల్ కాళెన్ఱు తల్; శెల్లునకర్ వాయడికళుక్కు చ్చెప్పమిన్ఱలెన్ఱు తల్. (తిరుమేనియవల్కురుళిర్) పరార్థమానఉడమై. ఆత్మేప్పట్ట రిక్కు కొడుత్తాలాకాతో? ౨. “భక్తానామ్” ఎన్ఱిఱపడియే, ఇప్పుడమ్మ అత్తైప్పట్టారతన్ఱో? ఎన్ఱుళొల్లుణ్ణోళి. కామిని కళుక్కు స్వరూపానికిళిత్కాట్టిల్ వడివిలేయితేయవేత్తై. (అరుళిర్) ప్రణయిత్వమన్ఱు కుడిపోయిన్ఱు, కృపైయమ్ మున్ఱు త్తితో? (ఎన్ఱక్కాల్) ౩. “వాచాధర్మమవాప్పుహి” ఎన్ఱుఉజ్జళుక్కురువారైయన్ఱు నేరజ్జెనవతు? (ఉమ్మై) ఇప్పుడిఉపకారికరానఉజ్జలై. (తన్ఱిరుమేని యొళియకన్ఱు త్తెళివిళుమ్మ కడియుమ్) ఉజ్జళివడిఱ్ఱుకరై యు మ్మాక్కొనిర్కలమాన వాకాశత్తినిన్ఱు ముజ్జలై యొట్టుమో? ఉజ్జళుక్కు ఇతుక్కుమున్ఱిల్లత వన్ఱై యమ్, ఉడ్డా క్కొమతోట్టియ, ముణ్ణుళువన్ఱై త్త విర్తుజ్జలై దణ్ణిక్కుమో? అల్పసాదృశ్యతై తవిర్తు? ౪. “పరమంసామ్యము మ్మా” ఎన్ఱిఱపడియే, సర్వసాదృశ్య తైయుమిలన్ఱు. ఆకాశమాత్ర స్థితికళన్ఱిక్కి, పరమాకాశ తై యున్ఱారానూ? ఉజ్జళుక్కు య ఉడ్డా మాత్రత్తాలే యెక్కు ముజ్జళుక్కుమ్ ప్రయోజనమొత్తిరుక్కు, అట్టియిరుక్కుడవికోళో?

శి. అ|| నాలామ్బట్ట (తిరుమేనియత్వాది). “అణిమకిల్ కాళ్ - ఎన్ఱక్కాలుమ్మై తన్ఱిరుమేని యొళియకన్ఱు త్తెళివిళుమ్మ కడియుమ్” ఎన్ఱుజ్జలై త్తొక్కటాన్ఱై త్తవతారికై (శిలమేఘజ్జలైయత్వాది).

శి. అ|| నాలామ్బట్ట, ఇత్తొప్పడియే తిరుమేనియల్ వైలత్తణ్ణుత్తాలే సర్వస్వామి ఎన్ఱతోన్ బుమ్మడికెన్ఱు మున్ఱినపర్వమ్; ఇత్తొప్పడియే, “నరూపశ్రియాపరమయా” ఇత్తొప్పడియోక మనుసన్ఱేయమ్ వడివల్లకాలే జగ తై శేవమాక్కిన స్వామికెన్ఱు ఇరన్ఱామర్థమ్. అయిదులై యొట్టియ జగ త్తయిడైయ వడివల్లకాలే తోట్టిక్కూడుమావెన్ఱు (అవశా ఇత్వాది). “దృష్టావృష్టంతథాయాన్ఱం ప్రతప స్థితి పోయి” య గొర్వంకరవే వృత్తి మవశాప్రతిపేదిరే? ఇతి సభాపర్వణి, “తీవినైయే” ఎన్ఱుకుక్కుభావమ్ (సర్వసాధారణ మత్వము). “ఎన్ఱుమ్” ఎన్ఱు ప్రసిద్ధియేలెన్ఱు (ఆర్తరక్షణత్తు క్కిత్వాది). “శెల్లు” ఎన్ఱు-అమ్మకైచ్చొన్నతుక్కు భావమ్ (పరమపద మత్వము). శెల్లునక ర్వయన్ఱు- అట్టియ నగరత్తిలే వర్కిఱనెన్ఱు శబ్దార్థమ్. శెప్పమిన్ఱలెన్ఱు - ఆధ్యాహార్యమ్. “భక్తానామ్” ఎన్ఱుత్తై క్కొమతోట్టియళి వ్పొక్కివేళియో (పరార్థమానవిత్వాది). అరుళిర్ - అరుళినాలాకాతో. తిరుమేనిపరార్థమావెన్ఱు (భక్తానామిత్వాది). ఎన్ఱుమనునాడుళిరుక్కు, తిరుమేనియొ చ్చొల్లువానెన్ఱెన్ఱు (కామినికళుక్కిత్వాది). తన్ఱిరుమేనియొడొ త్తవళియై యకన్ఱు త్తెళియెన్ఱు. “అడియుమ్” ఎన్ఱుపిరినిలై యేకారత్తుక్కుభావమ్ (ఉజ్జళుక్కితుక్కిత్వాది). వివరణమ్ (అత్తైత్వాది). “ఎన్ఱక్కాల్” ఎన్ఱు త్తొక్కొమ్మిత్తుభావమ్ (ఉజ్జళుక్కుడైయవిత్వాది). ఎనకు-ప్రయోజనమెన్ఱుతు - సత్తైయ; ఉజ్జళుక్కు ప్రయోజనమెన్ఱుతు - పరమసా మ్యమత్వము. తిరుమూట్టిక్కళమెన్ఱుమ్ తొడక్కిముకిల్ కాళ్ - తిరుమేనియడికళుక్కు త్తివినైయే విడుతూతాయ్ తిరుమేనియవల్కురుళి ర్వకాల్ త్తొక్కొమ్మిత్తు, కడియుమ్ ఎన్ఱన్ఱయమాతిల్; అణిమకిల్ కాళ్ - తీవినైయే విడుతూతాయ్-తిరుమూట్టిక్కళమెన్ఱుమ్మొల్లు

౧|| భార-సభా || ౨|| భ-స్త-౫. ౩|| రా-సు-౩౯-౧౦. ౪|| ము-ఉ-౩-౧-౩. ౫|| ౩౫-౧౦. ౬|| వై-స్త-౨౬. “నరూపశ్రియాపరమయా పరమేణామా చ్చొత్తైశ్చ త్తెచ్చుచితైర్భవతశ్చరైః | చిహ్నైరనిహ్నవపరైరపరైశ్చైచ్చిన్ఱిచ్చిన్ఱ కేతన్వయివపశ్చైత ఈశితృత్వమ్”.

౧౬౮ తిరువాయ్ మొళి.—౯ - ప - ౭ - తి - ఎజ్జానల్ - ౫ - పా - తెలివగుమ్మ వాక్యశాస్త్రజ్ఞుల్.

జీ-ఆ॥ నకర్ వాయ్ వర్తిక్కిఱ-తిరుమేని యడిటుక్-తిరుమేనియవట్టు రుళిర్, ఎన్దుకెప్పమిన్దల్ ఎన్దుక్కాల్, ఉమ్మెయెన్దు తొడన్దొకడి యమే ఎన్దువుమూతల్. ఇతుక్కుస్సావదేశమాక, ౧౬-పూర్ణనాల్” ఇత్యాది చూర్తెయననభేయమ్, ౪.

ప్ర-తి.—సభాపర్వణి, “దృష్ట్యాకృష్ణంతథాయా న్తం ప్రతపన్తమివౌజసా । యథార్థం కేశ వేప్యన్తిమవశాగ్గప్రసాదేచరే” — ము. పనిపది [౩-౧-౩.] “యదాపశ్యంతపశ్యతేనక్తవర్ణంకర్తామిశంపురుషం బ్రహ్మయోనిమ్ । తదావిద్యాన్ పుణ్యవావేవధూయనిరర్హణః తరమం సామ్యముపైతి.”

తాత్పర్యము.— ఓ! మేళుములారా! మీరు తిరుమాట్కిరమందు వేంచేసియున్న స్యామియెద్దకెల్లి, “అట్టొల్లెమునీరేమేనానా సంక్షేపించునట్టిము” అని చెప్పెదడు. ఇంతమాత్రము చెప్పినందునమిమ్ము దేహకాన్దిని బోగొట్టియూ కాశ నుండుటడి నెట్టికొట్టితిని.

మూ — తెలివగుమ్మక శత్రుత్వ తీవ్రత తీవ్రతైత్తుమిన్నలకుమ్ । బిళిముకిల్ కాళో తిరుమాట్కిరమత్తుజైయు మునోరుకీర్ పూర్ తెలివగుమ్మ తిరునాడా తీవ్రనై యేమనతుజైయుమ్ । తుళివార్ కిమ్మగులార్ క్కెన్ కూమున్దై తుళి శేప్పమిని ౫॥

ఆ.—(తెలివగుమ్మ) అవకుక్కురుళిరన్నవమైయుమో! ఎన్నారకురుళిరన్న వేడ్డొపూవన్నిల్; యానూరుళియైయెన్నార యుమ్మత్తురునాడాకక్కణ్ణు నీరుకొరటిర్, అవకుక్కురుళిర్ ఎన్దుకొల్లికో శిన్దొవో.

పద్య — తెలివగుమ్మ కడిగోడి తీవ్రతైత్తు (౩) మిక్ ఇలగివే బిళిముకిల్ కాళో తిరుమాట్కిరమత్తు (౪) తుళివార్ కిమ్మ గుళివార్ కిమ్మ (౫) తెలివగుమ్మ (౬) తిరునాడా తీవ్రనైయే మనల్లు కైత్తుయుమ్ (౧౭) తుళి వార్ కిమ్మ (౧౮) ఎన్దుకొల్లికో శిన్దొవో తైల్ శేప్పమిన్ (౧౯)

పద్య.— అనన్దరమ్, ఎరనవోయిళిబాచ్యువాన నిర-శయు ॥ విభూతియిల్ ఇరుక్కుమావోవో నన్దున్దుకొల్లికో శిన్దొవో మునల్లు. ముక్కు ఎకతూతాయ్చెన్దు వాక్యొల్లగుటైయిల్ ఎన్దు ఉమ్మెయెన్దు యేపార్లు చొల్లెన్దొకకాళో.

నిర్వచమానవాకాశతైల్, నిలత్తిలనడప్పారబ్బోతల్ ఎకకార్యత్తుక్కుత్తిరిక్కి తి కోళన్దులొమ్మడికడితాకెప్పంబి, అలాంటివాడొక (౩) అభయమిక్ విక్లానిబ్బు, అత్తాచిడివిలముకు వశిర్నన్దోబ్బొమ్మడియా ములల్ కాళో! అతిమాట్కిర శిన్దొవో (౪) మున్దు వాసత్తాల్, సాశీబ్రహ్మసౌభాగ్యదివిలక్షణమొజ్జవ్యైత్తయిన్దయరానో, పిమలమన చివళ్ళకాళత్తై, (౫) నిలత్తిలనడప్పారబ్బోతల్ మురాయ్చెన్దు, సంక్షేపముఖత్తాల్ పరితాపహేతువాన పాపత్తైముడైమున్దొన్దుళితై, ముకన్దొమ్మమలరానిమ్మగొట్టో, (౧౭) ఎన్దుకొల్లికో శిన్దొవో, కిమ్మకుకి, చుడువైయుడైత్తాన, (౧౮) మురుచ్చిడి రుక్మకై ప్రకాశిప్పిత్తుక్కు-శ్చిరుక్కి పువగుక్కు, కేశవనాన మున్దుళి వాళో నన్దుకొల్లికో ఎన్దిఅమాతవాక్యతై, చొల్లెన్దుకో. (౧౯) తిరుకుక్కులార్ నాలునాగుకటతు - అకపతాక వైత్తమావిక్కిన్దునూశో.

పద్యము.— నిర్వలమైన ఆ కాశమందు శీఘ్రముగాపటిగిడి, అగ్నిచక్రమునలె (౩) మోముపులు ప్రకాశించువాన్న ఓ! ములనల ము ములారా! తిరుమాట్కిరమంద (౪) నిత్యవాసముజేయువాడొను నుంబరమైన కాన్దికి నాడొను నిర్మలాకాశే మునలనావనిమున (౫) విభూతిగాగలవాడొను, పాపియైన నాయొక్క పూదయనందు నిత్యవాసముజేయువాడొను, (౧౭) బిగువులు ప్రవహించుచున్న (౧౮) కిళాబంధముగలవాడొనైన శ్రీయశుపతికి నాదూతివాక్యమును చెప్పెదడు. (౧౯)

ఈ — అజ్ఞామ్బట్టు. “ఎజ్జశాస్త్రయై అవనజ్జీకరిక్కుమోగో” ఎన్దురున్దనవాక; పరమపద త్రిట్టున్దిన మొదల శ్లో యెన్దుక్కలితే వణ్ణినవక్ అజ్జీకరియోత్తోయాన్, ఆనపిన్దుఎక్కాక పురువారై విజ్ఞాప్యజ్జాయ్యనేలు మెన్దిశకాన.

జీ-ఆ॥ అజ్ఞామ్బట్టు (తెలివగుమ్మత్యాది). ఇతిలమ్ కీట్టిత్తుత్తోచ్చిన్న మేళున్దుళయే తూతువిడుక్కయోలే, అనుక్కి యోక అతి విరుమ్మతిరునాడా తీవ్రనైయే మనల్లుకైయుమ్” ఇత్యాదియెయుమ్, “ఎకతూతురత్తల్ శేప్పమివో” ఎన్దుతైయుమ్ కడిగోడి తీవ్రనైయొ రికై (ఎజ్జో వారైయిత్తాది). “తిరుమేని యొళియన్దోబ్బో” ఇత్యాదియాలే ఇవో భయశక్తైయైప్పిఅప్పిత్తై యూశో, అత్తైక్కిట్టమో, జ్జో, ఎజ్జో వారైయై అజ్జీకరిక్కుమో! ఎన్దురున్దనవస్తవడి.

॥ (పా)భూమియిల్. ౧॥ ఆ-హృ-శృ.

(౪౩) తిరునామము — ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౫ - పా - తెలివిశుమ్ము వ్యాఖ్యానం. ౧౭౯

ఈ.—(తెలివిశుమ్ముకడితోడి) నిర్మలమాయ్ నిరాలమ్మనమానవాకాశ త్రిలే, భూమియి లేనచ్చరిత్రాప్పోలేకడు
 వక్షైయి లేనచ్చరిత్తు. ఇనల్ శ్రీనివాసై యెల్లామ్ శక్తకార్యత్తుక్కుడ లెన్దిరుక్కితాల్. (తీవలై త్తుమిన్నిలకుమ్) కొళ్ళి
 వట్ట మ్మోప్పలే మిళవిళక్కానిట్టిట. త్తవడివిలిరుట్టిక్కు క్కైవిళక్కుక్కొడ్డు తిరివాలైప్పోలే యాయిల్ మిమిన్ని
 కొడ్డు, సచ్చరిక్కిటవడి. (ఒలిముకిల్ కాల్) పరిభాగత్రాలేలమ్మకితానవడివై యుడై యముకిల్ కాల్! (తిరుమూర్తక్క
 లత్తుడై యు ముణ్ శుడర్ కు) తిరుమూర్తక్క త్రిలేనిత్యనానమ్మణ్ణుకై యాలేపుకర్ మిక్కిరుక్కిటవర్ కు. అవ్ వడి
 వుకుం ప్పొలియాయితే ఉళ్ళల్ వడివిరుప్పతు. (తెలివిశుమ్ముత్యాది) పరమపద త్తిట్టుణ్ణుమ్ వ్యామోహత్తైయెన్నెళ్ళేలే
 ప్పజ్జైవ ర్తియానిన్టా. (తీవినై యే) నెళ్ళేలేవకాకియానిట, కాణచెన్టాతపడి పాపత్తై ప్పణ్ణినే. ఇతుక్కు, శిల్
 ద్రాల్ కొడ్డా, “కొమ్మతుపరు త్తియాక అక్లాడిపారిత్తు, తనక్కుపరమపదజ్జలవిరుక్కై యాయిరుక్కు అత్తైక్కాట్టు
 డై కొడ్డు సన్నిహితరైప్పోలేయిరుక్కు ఎన్నెళ్ళేలే ప్రకాకియానిన్టా” ఎన్టు. ఇతుతా ఇ త్తిరుపాయ్ మొట్టిక్కు
 చొన్న వాక్యార్ త్తోడుశేరాతు; ఒరోరవనరజ్జలిలేశొల్లిప్పోమ్వారైయితే. (తుళివార్ కళ్ కుల్లూర్ కు) తుళియొ
 మ్మకుమ్ మధువై యుడై తాన తిరుక్కుల్లై యుడై యవర్ కు. వల్లార్ పూముడిత్తాల్ పూతోల్ మ్మక్కడవత్తి క్కే
 మధువై యుక క్కాణుమ త్తనై యితే. (ఎత్తూతురై తల్ శేప్పమినే) తలైయిట్టు చ్చరుకాయరుక్కిట వెక
 దూత వాక్యత్తైయవర్ కు చొల్లుజ్జోళ్, అభినివిష్టరాయ్ త్రామేవరువారాక చొల్లినైత్తు, ఇప్పోతుతూతువిడివిరుక్కిట
 పడియై యతివియుజ్జోళ్.

౫.

జీ-అ|| “విశుమ్ము” ఎన్దుత్తుక్కర్థమ్ (నిరాలమ్మనమానవైత్తు) కడితోడి “ఎన్దువిశేషి త్తుక్కు భావమ్ (ఇనల్ శ్రీనివాసై). తీవలైత్తు-
 తీవలైత్తుప్పోలే, కొళ్ళివట్టమ్మోలే. కొళ్ళివట్టమ్ - అలాతచక్రమ్. “మిన్నిలకుమ్” ఎన్దుత్తుక్కు భావమ్ (తక్ వడివిలిత్యాది). మిన్నోడే
 కూడుకైయార్ వద్ద పరిభాగత్రాలే యెన్దువడి. ఒలి - అమ్మ. “ఒలిముకిల్ - ఒళ్ళుడర్” ఎన్దు పదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమ్ (అవ్ వడివు
 క్కిత్యాది). “తీవినైయే మనత్తై - తెలివిశుమ్ము తిరునాడాకొడ్డు - ఉత్తైయమ్” ఎన్దుమున్దిని నిర్వాహమ్. మనత్తైయైయ
 నిట, “తీవినై” ఎన్దుతెన్నెన్ (నెళ్ళేలేయిత్యాది). వెణుప్పాకతాత్పర్యానరమ్ (ఇతుక్కిత్యాది). “తెలివిశుమ్ము తిరునాడాయరుక్కు
 తీవినైయే మనత్తైయమ్” ఎన్దు శిల్ ద్రాల్ కొడ్డా నిర్వాహమ్. కొమ్మతుపరు త్తియాక-పరు త్తికొమ్మిలేయరుక్కు-చెయ్ తే. అక్లాడి
 పారిత్తు - అతుపుడైయెనానాయ్ అత్తైవిట్టుక్కడైవరప్పి అళప్పతు విలై వేళువతామాప్పోలే యెన్దువడి. అక్లాడిపారిత్తు - పారిత్తా
 ప్పొలే యెన్దుకూట్టవతు. దూత ప్రకరణత్రిలే వెణుప్పాకచొల్లుకీటతు ఉచితమా ఎన్దుకజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇతుతాని
 త్యాది). ఇతుతానెన్దు - “మనత్తైయైయారైప్పోలే” ఎన్దువెణుప్పాకచొల్లువతుతానెన్దువడి. వాక్యార్ త్తోడెన్దు - ఇతిప్రవేశ త్రిలే
 “వడివట్టుకుమ్ గుణజ్జుమ్ పదోబాకాకతూతువిడుకితాల్” ఎన్దువాక్యార్ త్తోడు శేరాతెన్దువడి. అనాలితెజ్జనే శేరుమ్మడియెన్న (ఒరోర
 వనరజ్జలిలే యిత్యాది). కుళిలేపూవొట్టియమధువుణ్ణువెన్న (వల్లారిత్యాది). కీర్ త్తడై “ఎక” ఎన్దు తెమ్మాట్టిభావమ్ (తలైయిలి
 త్యాది). అవనై “తుళివార్ కళ్ కుల్లూర్” ఎన్దుయాలే ప్రతికోటియాక (తలైయిట్టుచ్చరుకాయ్) ఎన్దుకార్. “తూతురై త్తల్” ఎన్దు
 క్కు భావమ్ (అభినివిష్టరాయ్ త్యాది). క్రమేణాస్వయః.

౫.

తాత్పర్యము.—ఆకాశమందతివేగముగ సంచరించుచు అలాతచక్రమువలె మెతీయుచు జ్వలించుచున్న ఓ! మేఘములారా! తిరుమా
 ట్టిక్కళమందు వేచేసియున్నవాడు నాహృదయమందు పరమపదమునందువలె మిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రవేశించివాసముజేయువాడు
 గాన మీమాటకుదత్తక సంగీకరించును, మీరేమిసందేహింపవలదు వెళ్ళిచెప్పఁడు.

౫.

(౪౩) తిరునామము — ౯ - ప - ౭ - తి - ఎక్సానత్ - ౫ - పా - తెలివిశుమ్ము వ్యాఖ్యానజ్ఞ. ౧౩౯

ఈ. — (తెలివిశుమ్ముకడితోడి) నిర్మలమాయనిరాలమ్మనమానవాకాశ త్రిలే, భూమియిశేనఞ్చరిత్రాప్సలేకడు నడైయిశేనఞ్చరిత్తు. ఇనన్ద్రీకత్వరైయెల్లామ్ శకాకార్యత్తుక్కుడ తెన్దిరుక్కితాల్. (తీవనైత్తుమిన్నిలకుమ్) కొన్ని వట్టమ్మోలే మిక్విశక్కానిట్టి. తన్దవిలిరుట్టిక్కు కైవిశక్కుక్కొన్లు తిరివనైప్పోలే యాయిత్రమిన్ని కొన్లు, నఞ్చరిక్కిటవడి. (ఒలిముకిల్ కాల్) పరభాగత్రాలేఅమ్మకితానవడినై యుడై యముకిల్ కాల్! (తిరుమూర్తక్క ఛత్తైయు మొణ్ శుడర్ కుక్కు) తిరుమూర్తక్క త్రిలేనిత్యనానమ్మన్లుకై యాలేపుకర్ మిక్కిరుక్కిటవర్ కుక్కు. అవన్దవి వుక్కు పోలియాయితే ఉజ్జల్ వడివిరుప్పతు. (తెలివిశుమ్ముత్యాది) పరమపద త్తిట్టున్లుమ్ వ్యామోహత్తైయెన్నెళ్లేలే ప్పణ్ణివ ర్తియానిన్టా. (తీవనైయే) నెజ్జలేప్రకాశియానిట్టు, కాణవైన్జాతపడి పాపత్తై ప్పణ్ణినే. ఇతుక్కు, శిల్ద్రాల్ కొన్డా, “కొమ్మతుపరు త్తియాక అక్లాడిపారిత్తు, తనక్కుపరమపదజలవిరుక్కై యాయరుక్కు అత్తైక్కాట్టు డై కొన్లు సన్నిహితరైప్పోలేయిరుక్కు ఎన్నెళ్లేలే ప్రకాశియానిన్టా” ఎన్ట. ఇతుతా ఇత్తిరువాయ్ మొన్దక్కు చ్చొన్న వాక్యార్థ త్తోడుశేరాతు; ఓరోరవనరజ్జలిలేశొల్లిప్పోమ్ వారైయితే. (తుళివార్ కళ్ కుమ్మలార్ కుక్కు) తుళియొ మ్మకుమ్ మధునై యుడై తాన తిరుక్కులై యుడై యవర్ కుక్కు. వల్లార్ పూముడిత్రాల్ పూతోన్ దక్కుడవతన్ది కే మధువైముక క్కాణుమ త్తనై యితే. (ఎత్తూతురై తల్ శెప్పమినే) తలైయిట్టు చ్చరుకాయరుక్కిట వెక దూత వాక్య త్తైయవర్ కుక్కు చ్చొల్లుజ్జోల్, అభినివిష్టరాయ్ త్రామేవరు వారాక చ్చొల్లివైత్తు, ఇప్పోతుతూతువిడవిరుక్కిట పడియై యటివియుజ్జోల్.

౫.

జీ-అ॥ “విశుమ్ము” ఎన్దతుక్కుర్థమ్ (నిరాలమ్మనమానవైత్తు) “కడితోడి” ఎన్దవిశేషిత్రతుక్కు భావమ్ (ఇనన్ద్రీ సీనిత్యాది). తీవనైత్తు- తీవనైత్తుప్పోలే, కొల్లివట్టమ్మోలే. కొల్లివట్టమ్ - అలాతచక్రమ్. “మిన్నిలకుమ్” ఎన్దతుక్కు భావమ్ (తన్దవిలిత్యాది). మిన్నోడే కూడుకయాలవన్ద పరభాగత్రాలేయెన్దపడి. ఒలి - అమ్మ, “ఒలిముకిల్ - ఒన్ శుడర్” ఎన్ద పదచ్ఛేర్ త్తిక్కు భావమ్ (అవన్దవిపు క్కిత్యాది). “తీవనైయే మనత్తై - తెలివిశుమ్ము తిరునాడాకొన్లు - ఉత్తైయమ్” ఎన్దమున్దిస నిర్వాహమ్. మనత్తేయైయై యా నిట్టు, “తీవనై” ఎన్దిటతెన్నెన్న (నెజ్జలేయిత్యాది). వెణుప్పాకతాత్పర్యాన్తరమ్ (ఇతుక్కిత్యాది). “తెలివిశుమ్ము తిరునాడాయరుక్కు తీవనైయే మనత్తుత్తైయమ్” ఎన్ద శిల్ద్రాల్ కొన్డా నిర్వాహమ్. కొమ్మతుపరు త్తియాక-పరు త్తికొమ్మిలేయిరుక్కు చ్చెయ్ తే. అక్లాడి పారిత్తు - అతుపుడైవై యానతాయ్ అత్తైవిక్కుక్కడైవరప్పి అళవ్వుతు విలై శేషవతానాప్పోలే యెన్దపడి. అక్లాడిపారిత్తు - పారిత్తా ప్పోలే యెన్దుకూట్టువతు. దూత ప్రకరణత్తిలే వెణుప్పాక చ్చొల్లుకిటతు ఉచితమో ఎన్దిటశక్తైయిలే యరులిచ్చెయ్ కితార్ (ఇతుతాని త్యాది). ఇతుతానెన్దతు - “మనత్తుత్తైవారైప్పోలే” ఎన్ద వెణుప్పాక చ్చొల్లువతుతానెన్దపడి. వాక్యార్థత్తైన్దతు - ఇతిప్రవేశ త్తిలే “వడివట్టుకుమ్ గుణ్జుకుమ్ పద్రోశాకత్తుతువిడుకితాల్” ఎన్దవాక్యార్థత్తోడు శేరాతెన్దపడి. ఆనాలితెజ్జనే శేరుమ్మడిదొన్న (ఓరోర వనరజ్జలిలే యిత్యాది). కుమ్మిలేపూవొడ్డియమధువున్దొవెన్న (వల్లారిత్యాది). కీర్త్తదత్తోడే “ఎక” ఎన్దత్తైక్కుట్టిభావమ్ (తలైయిలి త్యాది). అవనై “తుళివార్ కళ్ కుమ్మలార్” ఎన్దయాలే ప్రతికోటియాక (తలైయిట్టు చ్చరుకాయ్) ఎన్దితార్. “తూతురై తల్” ఎన్దతు క్కు భావమ్ (అభినివిష్టరాయ్ త్యాది). క్రమేణాస్యయః.

౫.

తాత్పర్యము. — ఆకాశమందతివేగముగ సంచరించుచు అలాతచక్రమువలె మెలియుచు జ్వలిం చుచున్న ఓ! మేఘములారా! తిరుమా ఙ్గీకృతమందు వేంచేసియున్న వాడు నాహృదయమందు పరమపదమునందువలె మిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రవేశించివాసముజేయువాడు గాన మీమాటనుదవ్వుక సంగీకరించును, మీరేమిసందేహించవలదు వెళ్ళిచెప్పుడు.

౫.

మూ.—తూతురై త్తల్ శెప్పమిన్గళ్ తూ మొట్టి వాయ్ వణ్ణినక్లాళ్ !

పోతిరై త్తుమతునుకరుమ్ పొట్టిల్ మూట్టిక్కళత్తుత్తెయుమ్ !

మాతరై త్తమ్మార్ పక తేవై తార్ క్కణ్ణ వాయ్ మాన్ ధ్రమ్ !

తూతురై త్తల్ శెప్పతిరేల్ శుడర్ వళై యుజ్జలై యుమ్ ||

౬||

ఆ.—(తూతురై త్తల్) తూ మొట్టి వాయ్ వణ్ణినక్లాళ్ ! ఎన్నడైదు శుడర్ వళై యుమ్ కలైయుమ్ పొట్టిల్ వేణుమ్. శొల్లుమిడి త్తిల్, అవళున్బావైరైదు అనాదరియామ్, పిరాట్టినన్నిధియిలే వైత్తుచ్చొల్ల వేణుమ్ ఎన్గితాళ్.

౬.

అన్య.— తూ మొట్టి వాయ్ వణ్ణినక్లాళ్ పోతిరైత్తు (౩) మశునుకరుమ్ పొట్టిల్ మూట్టిక్కళత్తు (౬) శ్శాయమ్ మాతరై త్తమ్ మార్ పక తేవై తార్ క్కు (౯) ఎక వాయ్ మాన్ ధ్రమ్ తూతురై త్తల్ శెప్పతిరేల్ (౧౨) శుడర్ వళై యుమ్ కలైయుమ్ (౧౫) తూతురై త్తల్ శెప్పమిన్గళ్. (౧౭)

ఐన్నీ.—అనన్దరమ్, నిత్యసపాయనియాన పిరాట్టియై త్తిరుమార్వితే యుడైయివర్ క్కు, ఉజ్జళ్ వాయ్ వేణుమ్బడియచ్చేర్ త్తియిలే శొల్లున్బావైరైదు, శిలవణ్ణుకళై క్కుటిత్తుచ్చొల్లకితాళ్.

కన్దలల్ పేచ్చిల్ వాయ్ పైయుడైదు, వణ్ణినక్లాళ్ ! పుష్పవికాసనకైయిల్ హర్షతాతేకోలాచాలమ్బుణ్ణిక్కొట్టా, (౩) ఉజ్జళ్ క్కు మధుపానమ్బుణ్ణిలామ్బుడియాన, పొట్టిలైయుడైతాన, తిరుమూట్టిక్కళత్తిలే, (౬) వర్తిప్పారాయ్, ౧౫ నారీణాముత్తమైయానలచ్చియై, అవళుమ్ ౨ “అకలకిలేళ్” ఎన్నమ్బడిభోగ్యున తన్మిరుమార్వితే నిత్యవాసమ్బుణ్ణిమ్బడినైత్తనర్ క్కు, (౯) ఎక వాక్కిణ్ పాశురమాన, మాతవా క్యత్తై, చొల్లపార్ త్తిశోళాకిల్. (౧౨) ఉజ్జలమాన, వళైయైయుమ్, వచ్చైయైయుమ్ (౧౫) తూతుక్కుప్పాశురమాక, చొల్లున్బావై. (౧౭)

అర్థము.—మధురమైన, మాటలను ముఖమందుగల ఓ ! తుమ్మెదలసమాహమలారా ! పుష్పములయందు శద్ధించుదు (౩) వాకరన్ద మను బాసముఁజేయఁదగిన తోటలుగల తిరుమూట్టిక్కళమందు (౬) నిత్యవాసముఁజేయుచున్నవాఁడును, శ్రీదేవిని తనయొక్క పాదముల మందే యుంచుకొనినవాఁడునైన శ్రియఃపతికి నాపాశురమైన మాతవాక్యమును చెప్పితిరేని (౧౨) ఉజ్జలమైన కంఠములను వచ్చైయులను (౧౫) మాతవాక్యముగా చెప్పఁడు. (౧౭)

ఈ — అతామ్బాట్ట. శిలవణ్ణుకళై క్కుటిత్తు ఉజ్జళ్ వారై విలై చ్చెల్లుమ్బడి పిరాట్టినన్నిధియిలే శొల్లున్బావైరైదు మాతవాక్యత్తై యెన్గితాళ్.

(తూతురై త్తల్ శెప్పమిన్గళ్) ఎక మాతవాక్యత్తై యతివిక్రవమైయుమ్, కొణ్ణువరవేట్టా. (తూ మొట్టి వాయ్ వణ్ణినక్లాళ్) ఇనియపేచ్చై యుడై యవణ్ణుకాళ్ ! అవననాదరిక్కిలుముజ్జళ్ పేచ్చినిమైయాలే నర వేణ్ణుమ్బడి యితే పేచ్చిరుప్పతు. పెరుమాళు మిళైయ పెరుమాళుమ్ కై యుమ్ విల్లుమాయ్ వరుకిపడియెక్కణ్ణు, “ఇవర్ కళ్ వాలివరవిడ వరుకితార్ కళ్?” ఎన్జ్జి మహారాజర్ నాలుమున్టయోజనమవ్వరు కేయోడ, మీణ్ణుచన్టు కైవేసకం దుగళింసుళించనో, ఎన్టువిజాతీయమానవిరణ్ణుతలై యుమ్ పొరున్టుమ్బడియాక ర, అధనంస్కారనంనన్మి, ఎన్గిఆవడియో

జీ-అ|| అతామ్బాట్ట (తూతురై త్తలిత్యాది). “వణ్ణినక్లాళ్ - మాతరై త్తమ్ మార్ పక తేవై తార్ క్కు” ఇత్యాద్యన్బుక్కి. పాశురమాన్ త్తై (శిలవణ్ణుకళై యిత్యాది).

“శెప్పమిన్గళ్” ఎన్టతుక్కుభావమ్ (ఎక మాతవాక్యత్తై యిత్యాది). “తూయతాన మొట్టియై వాయితే యుడైయవణ్ణినక్లాళ్” ఎన్న విశేషి త్తతుక్కు భావమ్ (అవననాదరిక్కిలుమిత్యాది). ఇప్పడిపేచ్చిలినిమైయాలే పొరున్టిసారుణ్ణువెన్న (పెరుమాళుమిత్యాది). “ఇన్బు వయస్యోసినద్యోమే ప్యోకందుగళింసుళిచ్చనో” సుగ్రీపంరాఘపూవాక్య మిత్తువాచ ప్రహ్లాదవత్” ఇతికిష్కిన్ధాకాండో. “అథ్తం సాగర సంపన్నా హనూమాన్ సచివోత్తమః” ఉవాచవచనంశ్శత్రుమర్ధవ న్నధురంలఘుః” ఇతియుద్ధకాండో అభయప్రదానప్రకరణో.

తిరు వాయ్ మొట్టి.— ౯ - ప - ౭ - తి - ఎక్లానల్ - ౭ - పా - శుడర్ వళై యుమ్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౧

ఈ.—వారై శొన్నానితే. (పోతిరై తుమతునుకరుమ్ పొట్టిల్) పూక్కళితే ఇనై త్తుక్కొణ్ణుమధుపానమ్మణ్ణుమ్ పొట్టిలె న్నుతల్; పోతిలే - కాల త్తిలేయెన్నుతల్. ఉజ్జళుక్కు మీట్టియిలేయాకవుమ్ వేడ్డా, ౧ * దధిముఖాదికళ్ కావ్నా రుమిన్దై, మున్నుమధుపానమ్మణ్ణుకొటవర్ కళోడే మధుపానమ్మణ్ణ వమైయుమ్. (మాతరై త్తమ్మార్ పక త్తే వై త్తార్ కుక్కు) నీజ్జళోళ్లుమ త్తనై యే వేణ్ణువతు. ఉజ్జళో వారై కేట్టిరుక్కవుమ్, కేట్టుక్కొణ్ణాడుకై త్తుమ్ పురుషకా ముణ్డెన్దై. (ఎక వాయ్ మాన్ ద్రమిత్తాది) ఎక పాశురమాన దూత వాక్య త్తైవొప్పిల్ పార్ త్తికోళాకిల్, ఎన్నునై యవళు కియ వళై యుమ్ కలై యుమ్ శిధిలమానపడియై చ్చొళ్ళుళ్ళో. శెప్పతికోళాకిల్, అతు తానే యెనక్కుచ్చుడర్వళై యుమ్ కలై యుమ్ మెన్నుతల్. అత్తివిక్కుమతేకుత్తై, అనర్ వరపుతప్పాతు. ౬.

తీ-అ॥ కిష్కిన్ధాకాణ్డెత్తిలే తిరువడిఇరుతలైయుమ్ పారున్దొన్దొళ్ళోకమ్-అ-“సంస్కారక్రమసంపన్నా మద్రుతామవిలమ్బితామ్. ఉచ్చార యతికల్యాణీం వాచంహృదయపార్షణీమ్” ఎన్దిఉళ్ళోకమాయరుక్కు, యుద్ధకాణ్డెత్తిల్ “అధసంస్కారసంపన్నః” ఇత్తాన్దిళ్ళోక త్తైయెడు తతు, స్వప్తమాయురక్తైయాలే. ((వారై శొన్నానితే) తిరువడియై స్వపడి. పోతు - పూవుమ్, కాలముమ్. కాల త్తిలే - ఆలరుకొక కాల త్తిలే. ఇత్తాల్ భావమ్ (ఉజ్జళుక్కిత్తాది). మున్నుమధుపానమ్మణ్ణుమవర్ కళ్ - నిత్యనూరికళ్. “మాతరై” ఇత్తాదిక్కు భావమ్ (నీ శిత్తాది). వాగ్మమాన్ ద్రమ - పాశురమ్. “తూశురై త్తల్ శెప్పతిలే శుడర్వళైయుమ్ కలైయుమ్ - శెప్పమిన్దళ్” ఎన్దు మున్దిన యోజనై, “శెప్పతిలే - అతువేయెనక్కుచ్చుడర్వళైయుమ్ కలైయుమ్” ఎన్దిరత్తామ్ యోజనై. ముతల్ యోజనైయిల్, “శెప్ప మిన్దళ్” ఎన్దు - ఆనుపదమ్; ఇరత్తామ్ యోజనైయిలే, “అతువే” ఎన్దు భావార్థమ్. శెప్పకై శుడర్వళైయుమ్ కలైయుమామోజెన్దు (అత్తివిక్కుమతేయత్తాది). తూ మొట్టివా మెన్దుతోడజ్జి మార్పక త్తేనైత్తార్ త్తుమ్ - ఎక వాయ్ మాన్ ద్రమాన తూతురై త్తల్ శెప్పమిన్దళ్. తూతురై త్తల్ శెప్పతిలే శుడర్వళైయుమ్ కలైయుమ్ పోనపడియై - శెప్పమిన్దళ్ ఎన్దు స్వయమాతల్; తూతురై త్తల్ శెప్పతిలే - అతు తానే ఎనక్కుచ్చుడర్వళై యుమ్ కలైయుమ్ మెన్నుతల్. ౬.

ప్ర-తి,—(తూ మొట్టి వాయ్ వణ్డికన్దాళ్) కిష్కిన్ధాకాణ్డె [౫] “తప్తంవయస్వోసి † సద్యోమే హ్యేకంరుక్మఖంసుఖంచనా । సు గ్రీసంరాసుపౌవాక్యమిత్తువాచ ప్రహృష్టవత్ ॥ ౧౮౫ ॥” — యుద్ధకాణ్డె [౧౭] అభయప్రవాసప్రకరణే. “అధసంస్కార సంపన్నో హనూమాన్ సచివోత్తమః । ఉవాచపదసంశ్లక్ష్య మర్థవన్తధురంభమ ॥ ౪౮ ॥” ఇత్యయన్దిళ్ళోకః స్తోత్ర దృష్టాంతలయోక్తః. [రా-కి-౩]. “సంస్కారక్రమసంపన్నా మద్రుతామవిలమ్బితామ్ । ఉచ్చారయతికల్యాణీంవాచం హృదయపార్షణీమ్॥ ౩౨ ” ఇయత్తన్ది య్లోకం, కిష్కిన్ధాకాణ్డెప్రాకరణికః. ౬.

తాత్పర్యము.—మధురాలావములుగల ఓ! తుమైదలారా! సుందరములైన తోటలుగల తిరుమూర్తికళమందు పిరాట్టితోడగూడ వేంచేసియున్న శ్రియఃపతికి “నీవిరహముచేత నాహ్నిర్లకు కంకణములును వస్త్రములునుజారిపోయినవి” అని చెప్పఁడు. ౬.

మూ.—శుడర్ వళై యుజ్జలై యుజ్జొణ్ణురువిన్దై యేన్ తోళ్ తుజ్జన్దై పడర్ పుకత్తొన్దైరుమూర్తికళ త్తుత్తై యుమ్మణ్ణయక్కళ్ । శుడర్ పవళ వాయనై క్కణ్ణురునాళోర్ తూయ్ మాన్ ద్రమమ్ । పడర్ పొట్టిల్ వాయ్ క్కురుకినక్కాళెనక్కొన్దుపణియారే ।

ఆ.—(శుడర్ వళైయుమ్) పడర్ పొట్టిల్ వాయ్ క్కురుకినక్కాళ్ ! ఉన్నట్టకాలే యవళై పకిరిత్తు అనళోడే కలన్దు పిన్నై యవళైత్తు ఉన్దుతువేపుకట్టాకక్కొణ్డెరుక్కిలవిరుప్ప ఉనక్కు పొప్పరుమో వెన్దు శొల్లికోళైన్దితాళ్. ౭.

అన్వ —పడర్ పొట్టిల్ వాయ్ కురుకినక్కాళ్ (౩) శుడర్ వళైయుమ్ కలైయుమ్ (౬) కొణ్ణు అరువిన్దైయే తోళ్ తుజ్జన్దై (౯) పడర్ పుకత్తొన్దై తిరుమూర్తికళ త్తుత్తైయుమ్ (౧౦) పదయక్కణ్ శుడర్ పవళమ్ (౧౧) వాయనై క్కణ్ణు ఎనక్కు (౧౨) ఒరువాన్ ఓర్ తూయ్ మాన్ ద్రమమ్ (౨౧) ఒన్దు పణియారే. (౨౩)

౧॥ సుగ్రీవస్వదైయమధువనత్తైవధిముఖాదికళ్ కాత్తార్ క శ్లెష్టకధై-రా-ను-౬౧-వతుసర్గత్తిల్ కాణలామ్. ౨॥ రా-కి-౩-౩౨.
† (పా) హృదయః.

పన్నె. — అనన్దరమ్, అత్యుజ్జ్వలమానపవనువశోభయైయుడైయవరైక్కణ్ణు ఎనక్కొరువారై శొల్లుజ్జోశెన్, శిలకురుకుళై యవే క్కీర్తితాళ్.

పరస్, పొట్టిలిడతైవర్తిక్కిఱ, కురుకినక్కాళ్! (౩) ఒళియైయుడైతాన, వళైయైయుమ్, కరైయైయుమ్, (౬) కైక్కొణ్ణు, కడక్క- సరియపాపతై యుడైయేనాన వెచ్చైయి, శోళిరేయతివ్యాముగ్ధనాయచ్చేర్వడవ్ అతైయనాదిరిత్తు, (౯) అతుతానే లోకవ్యాప్త మాన, పుకటాకవిరుక్కుమవనాయ్, అత్యాసక్తియారే ఆర్తియై యతిశయిప్పిక్కుమ్మడి తిఱమాళిక్కళిరై నిత్యవాసవ్బణ్ణుమవనాయ్, (౧౦) కలన్దపోల్వోడు పిరిన్దపోతోడు వాళియఱ శెప్పియ్యియాతవడి పగ్గయమ్మొవ్వు తిరుక్కణ్ణలైయుమ్, ఒళియైయుడైయ, పవళమ్మొవ్వు, (౧౧) తిరువధర తైయుముడైయవనై, క్కణ్ణు, ఆర్తివడివిల తోన్మమ్మడియాన వెనక్కాక, (౧౨) నిత్యాగ్నిహోత్రమ్మొవ్వులే పలనాళ్, వేదాతవడి ఒరునాళ్, ఆర్తరక్షణార్థమాకైయారే అద్వితీయమాయ్, తెలివారే శ్లాఘుమాన వారైయై, (౧౩) పరప్పన్దురుబ్బణ్ణాయరు క్కుమ్మడి, పణిక్క-వేణుమ్; పణియొజ్జోశెన్ గౌరవ్యతైతోన్మమ్మొవ్వుకితాళ్.

అర్థము — విశాలమైన తోటలయందుసంచరించుచున్న ఓ! నీటికోశాళారా! (౩) ఉజ్జ్వలమైన కంకణమును వస్త్రమును (౬) అడపారించి క్రూరమైనపాపముగలనాయొక్క భుజములతోవిశ్లేషించినవాడును (౯) అంతటవ్యాప్తమైన కీర్తిగలవాడును తిరు మాళిక్కళమందు నిత్యవాసముఁజేయువాడును (౧౦) పద్మమువంటి నేత్రములుగలవాడును ఉజ్జ్వలమైన పగడమువంటి (౧౧) అధరము గలవాడునైనశ్రీయఃపతిని చూచి నానిమిత్తమై (౧౨) ఒకదినము విలక్షణమై మధురమైన మాటను (౧౩) ఒకటిగా (సంగ్రహముగా) చెప్పఁడు. (౨౩)

ఈ-ఏమామ్బట్టు. శిలకురుకినజ్జలై క్కుటిత్తు, శిలరోడేకలన్దు అవర్కలై తుటన్దు అతువేపుకథొకవిరుక్కోపో రుమో! ఎన్దు అవర్కకటవియుజ్జోశెన్దితాళ్.

(శుడర్వలై యుజ్జలై యుమిత్యాది) ఇత్తలైయిల్ తనక్కుప్రయోజనమాన వంశ తైక్కొణ్ణు ఎన్నై ప్పొక ట్టుప్పోనాళ్; తనక్కుధారకమాన వల్తైక్కొణ్ణు అల్లాతవల్తైప్పొకట్టుప్పోనాళ్; కైక్కడగ్గిన తైయుజ్జొణ్ణు మడి చ్చురక్కెయుజ్జొణ్ణుప్పోనాళ్. (అరువిన్దయే) ఆదరిత్తువన్దు కలన్దవళ్, పొకట్టుప్పొమ్మడియాన పాపతైప్పణ్ణినేళ్. (తోళ్తుటన్దు) అన్దవ్యామోహమెల్లాజ్జొణ్ణు తోళ్కువ్వరుకుపోకమాట్టిల్ద్రొలన్బొలే కాణుమవన్దాళ్. (పడర్ పుకథొ) “తన్నాలల్లుతు శెల్లాతారై ఇజ్జవిడవల్లారిల్లై” ఎన్దు ఇతువేపుకథొక కొడియుమ్ కాళముమెడుత్తు ప్పొకట్టిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కితానాయ్దు. (తిరుమూళిక్కళత్తుతై యుమ్) దూరస్థనెన్టాటియిరుక్కువైన్జాతవడి తిరుమూ ఛిక్కళ త్తిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణుకిటవనై. (పగ్గయక్కణ్ శుడర్ పవళవాయనై) పొకట్టుప్పొనానెన్దుపొకట్టిరుక్కువైన్జాత అవయవశోభయైయుడైయవనై; ఎన్నైయిప్పొడుపడుత్తుకై యారేపుతుక్కుణిత అవయవశోభయైయుడైయవనై

జీ-ఆ. ఏమామ్బట్టు (శుడర్విత్యాది). “కురుకినక్కాళ్ - అరువిన్దయే తోళ్తుటన్దుపడర్ పుకథొ - ఎనక్కొన్దుపణియారో” ఎన్దికపదగ్గలై క్కటాక్షిత్తవతారికై (శిలకురుకినజ్జలై యిత్యాది).

“తోళ్తుటన్దు” ఎన్నుమళపుక్కుమ్ భావమ్ (ఇత్తలైయిలిత్యాది). వివరణమ్ (తనక్కొ-త్యాది): ౧ “శగ్గజ్జరిన్దన” ఇత్యాది ప్పడియే ఎన్జావశిశిలనాయరుక్కు, విశేషిక్కిఱతెన్నెన్దు (కైక్కొ-త్యాది). ప్రధాన తైచ్చొల్లిల్ద్రొన్దవడి. చాటువుక్కు, కైక్కడగ్గినతు - వళై; మడిచ్చురక్కు - పుడైన్దై. “తోళ్” ఎన్దు ఏకావయవ తైచ్చొన్దుతుక్కు భావమ్ (అన్దవ్యామోహమిత్యాది). ఇవనుక్కుప్పొకథో తెన్ను తన్నాలల్లిత్యాది. ఆనాల్ విట్టిరుక్కు వొణ్ణాతోవెన్న (దూరస్థనెన్టాది). ఇప్పొతు అవయవజ్జలై ఎన్దిత్తుక్కు భావప్రయమ (పొకట్టుప్పొనా నిత్యాది వాక్యప్రయమ). మున్దిసతు - స్వాభావికమాన ప్పొకట్టుప్పొ; ఇరణ్ణావతు - వెణుప్పిలే. “కణ్ణు” ఎన్దుతుక్కు

(౪౪) తిరువాయ్మొళి. - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౮ - పా - ఎనక్కొన్ఱు వ్యాఖ్యానజ్ఞాల్. ౧౭౩

జ్ఞా-ఎన్ఱుమామ్. (కణ్ణు) అన్నొక్కెయమ్ ములునలై యుమ్కాన్ఱెయాలే, ఉద్యభుక్కెన్ఱి త్తాట్టేల్ పీఱుముప్పట్టే యిరుక్కొఱతు. (ఒరునాళి) ఒరునాళేయమైయుమ్, పిదమై నాళి శొల్ల వేణ్ణుచెత్తిలై. ఇరణ్ణానాళి శొల్లుమతు పళి యెన్ఱుగుక్కుమచళితే. (ఒరత్తాయ్మాద్రమ్) అన్ఱిత్తీయమాన నల్లనాన్ఱై. ముడికితాళోరబలై యున్ఱిచక్కచ్చొల్లు కిఱ వాన్ఱేయుతే. (వడర్ పొట్టేల్ వాయ్కుక్కునక్కాళి) పరన్దపొట్టేలిడ త్తే వ ర్తిక్కిఱకుగిన్ఱక్కాళి! నాన్ ౧* శుభ నానక్కళై ఖూయుగక్కు, నీజ్జళ జీవత్తుక్కళి త్తిగుత్తెపోరుమో? నాన్ముడిన్ఱులుజ్జళుక్కున్ఱచ్చొలై ప్పర ప్పెల్లామ్ నొక్క త్తిగుచారార్? (ఎనక్కు) ఎన్ఱడివిరుక్కొఱపడి కణ్ణికోళితే. (ఒన్ఱుచెయిరే) ఇరణ్ణామ్ వాన్ఱై శొల్ల వేణ్ణా. (ఎచెయిరే) తాన్ జనకకుల త్తిచేపిఱక్కవుమామ్, ఎతిర్ శొలై తిర్యక్కుక్కళాకవుమామ్, భగవచ్చిపయ త్తిరళుట క్కలై నొప్పొమ్మడియితేయుతు.

౭.

తీ-అ! భావమ్ (అన్నొక్కెయమ్మొళి). వేణ్ణామెక్కడియే తేన్ఱ (ఇరణ్ణానాళిత్యాది). ఇన్ఱిడ త్తిత్తి అన్ఱక్కొత్తక్కొన్ఱైరళి! ఎన్ఱతువివ శ్శిశమ్. మేళే 'ఎనక్కొన్ఱు' ఎన్ఱిగుత్తెయాలే, 'ఒర' ఎన్ఱతుక్కు (అన్ఱిత్తీయమాన) ఎన్ఱిఱార్. వాన్ఱెక్కడన్ఱిత్తీయత్తేమేతెన్ఱ (ముడి పిఱ్ఱొత్తక్కొన్ఱై) ఎన్ఱుచెత్తి; తూయ్మెక్కు భావమాతల్. 'పొట్టేలియే' ఎన్ఱతుక్కాతల్ భావమ్ (నాన్ముడిన్ఱులై). 'వడర్' ఎన్ఱుచెత్తి త్తిగుచారార్, భావమాతల్, భావాన్ఱరమాతల్ (నాన్ముడిన్ఱులై). 'ఎనక్కు' ఎన్ఱతుక్కు భావమ్ (ఎన్ఱడివిత్త్యాది). 'ఎన్ఱొ' ఎన్ఱుచెత్తి - భావమ్ (ఇరణ్ణామిత్యాది). శొల్లైరెన్నా తే, 'ఎచెయిరే' ఎన్ఱతుక్కు భావమ్ (తాన్త్యాది). వడర్ పొట్టేల్ వా చుక్కుచుక్కొన్ఱై - 'చుచన్ఱి' యుమ్మెన్ఱ తొడజ్జి, ఒరత్తాయ్ మాద్రమ్ - ఎనక్కొన్ఱుచెయిరే ఇత్యన్ఱయ.

౭.

వ్యాఖ్యానము. - విశాలమైనశోభలయందు సంచరించుచున్న ఒ! నీటికోళ్ళారా! తనకభిమతమైననాయొక్క కంకణవస్త్రాదుల నవ వారలగునాని నాతోవిట్టియించి తరుమూట్టికొల్లమందువెళ్ళి వేంచెసియున్న సుందరాంగునిజూచి, 'నన్నిట్లుచేయవచ్చునా?' యని యొక వాడు నానినొత్తిమెనుదుగుచును.

౭.

పద్యము. - ఎన్ఱుచెయిరే కళిదు ముప్పట్టేల్ వాయి తేర్న్ఱు | మనక్కొన్ఱుమడ మేవుమ్వణ్ణిన్ఱక్కాళి తుమ్మికాళి |
కన్ఱొళి ప నాళిళి పున్ఱ తూట్టి తిగుమూట్టిక్కళిత్తుతై యుమ్ | పునక్కొళి కాయామెనిప్పున్ఱుత్తొయ్ ముడియూర్ కేన్ఱి |
౧౪. (ఎనక్కొన్ఱు) వడ్డినక్కాళి! తుమ్మికాళి! శున్ఱుత్తక్కొన్ఱు ప్పెతా తేయవళిన్ఱుపో మిత్తనెయో! ఎన్ఱుశొల్లికోళ్ళెన్ఱిఱాళి. ౧౫.

వ్యాఖ్య. - ఎన్ఱుచెత్తి పొట్టేల్ వాయ్ ఇరై తేర్న్ఱు (౩) మనస్సుక్కు ఇన్ఱుమ్పడ మేవుమ్ (౬) వడ్డినక్కాళి తుమ్మికాళి కనక్కొళి (౧౪) పునక్కొళి కాయామెని పున్ఱుత్తొయ్ (౧౫) ముడియూర్ కేన్ఱి (౧౬).
౧౪. (ఎనక్కొన్ఱు) వడ్డినక్కాళి! తుమ్మికాళి! శున్ఱుత్తక్కొన్ఱు ప్పెతా తేయవళిన్ఱుపో మిత్తనెయో! ఎన్ఱుశొల్లికోళ్ళెన్ఱిఱాళి. ౧౫.

పద్యము. - అన్ఱుచెత్తి యుమ్మెన్ఱైయైయుముడై మరా యిరుక్కొన్ఱువర్ కుక్కు ఎనక్కొన్ఱువాన్ఱై శొల్ల వేణ్ణుమ్ ఎన్ఱు శిల వాన్ఱుచెత్తి ములునలై యుమ్ పొరై త్తుచ్చొల్లుఱుఱాళి.

౧౬. అన్ఱుచెత్తి పొట్టేల్ వాయ్ ఇరై తేర్న్ఱు (౩) మనస్సుక్కు ఇన్ఱుమ్పడ మేవుమ్ (౬) వడ్డినక్కాళి తుమ్మికాళి కనక్కొళి (౧౪) పునక్కొళి కాయామెని పున్ఱుత్తొయ్ (౧౫) ముడియూర్ కేన్ఱి (౧౬).
౧౬. అన్ఱుచెత్తి పొట్టేల్ వాయ్ ఇరై తేర్న్ఱు (౩) మనస్సుక్కు ఇన్ఱుమ్పడ మేవుమ్ (౬) వడ్డినక్కాళి తుమ్మికాళి కనక్కొళి (౧౪) పునక్కొళి కాయామెని పున్ఱుత్తొయ్ (౧౫) ముడియూర్ కేన్ఱి (౧౬).

౧౭. అన్ఱుచెత్తి పొట్టేల్ వాయ్ ఇరై తేర్న్ఱు (౩) మనస్సుక్కు ఇన్ఱుమ్పడ మేవుమ్ (౬) వడ్డినక్కాళి తుమ్మికాళి కనక్కొళి (౧౪) పునక్కొళి కాయామెని పున్ఱుత్తొయ్ (౧౫) ముడియూర్ కేన్ఱి (౧౬).
౧౭. అన్ఱుచెత్తి పొట్టేల్ వాయ్ ఇరై తేర్న్ఱు (౩) మనస్సుక్కు ఇన్ఱుమ్పడ మేవుమ్ (౬) వడ్డినక్కాళి తుమ్మికాళి కనక్కొళి (౧౪) పునక్కొళి కాయామెని పున్ఱుత్తొయ్ (౧౫) ముడియూర్ కేన్ఱి (౧౬).

౭.

ఈ. - ఎట్టామ్బట్టు. శిలవణ్ణుకళై యుమ్ తుమ్మికళై యుమ్కుటిత్తు, అజ్జుత్తైక్కు భయప్పడవేణ్ణాతపడి సుర శీతమాన దేశత్తిలే యిరుక్కప్పెన్ద్రోమ్, ఇనియెన్నార్తయై యతివియుజ్జోళెన్దితాళ్.

(ఎనక్కొన్ఱు పణియార్కళ్) నీజ్జళొరువార్తై శొల్లావిడిల్ ముడియుమ్దళై యాయన్? ఎకనళై యిరుక్కి జతు. (ఇరుమ్మొట్టై వాయిరై తేర్న్దు) పరన్దళొలై యిడ మెజ్జుమ్మక్కరై తేడి. (మనక్కొన్ఱుమ్ పడమేవుమ్) మనస్సిలే ఇనిమైఱిఱక్కుమ్మడియన్ఱు నీజ్జళ్ కలక్కిఱపడి. విరహత్తాల్ వరుమ్ క్కేశమ్ ఫలియాతపడియాకక్కల వానిన్ఱతాయ్దు - పిరివిలుమ్ వర్త్రాతలనన్దముణ్ణామ్మడి కలవానిన్ఱ తాయ్దు. (కనక్కొళిత్యాది) కనత్తుత్తి ఙ్గితానమతిళ్ శున్ద్రుమ్ శూన్ద్ర్ నిరున్దళు తిరుమూర్తిక్కళత్తిలే నిత్యవాసమ్మణ్ణుకలవర్కు. అత్తలైయిల్ సాన్ద ర్యతైయనుసన్దితాల్, రత్తై తేట్టమాయితే యిరుప్పతు. అవనొడే కిట్టిక్కలక్కప్పెత్తామెయాలే వరువతుమ్ పీరాన్ద్రామెయుణ్ణు, అవనుక్కెళ్ళెయెన్ఱతీజ్జు వరుకలెన్ఱ మోరాన్ద్రామెయుణ్ణు; అతిలేయెన్ఱ తీరప్పెన్ద్రుతు మున్దుఱమున్ఱమ్. (పునక్కొళ్ కాయామేని పూన్దుఱాయ్ముడియార్కు) తన్నిలత్తిత్తాయావికనిజమ్బాలే యాయ్దునిఱమిరుప్పతు; అవ్విడివల్లకుక్కుమేలే ఒప్పనైయ్దుకైయు ముడైయవర్కు. వడివల్లకతు; ఒప్పనై య్దుకతు; అవ్విడివల్లకైయు మొప్పనై య్దుకైయు మనుభవితు ప్పిరన్దవెనకు ఒరువార్తైశొల్లుజ్జోళ్. ౮.

జీ-అ॥ ఎట్టామ్బట్టు (ఎనక్కొళిత్యాది). “వణ్ణుకళై తుమ్మికళై, కనక్కొళ్ తిణ్ మతిళ్ పుడైశూన్ద్ర తిరుమూర్తిక్కళత్తుత్తియమ్ ఎనక్కొన్ఱుపణియార్కళ్” ఎన్ఱ పదజ్జళై క్కటాతీత్తవతారికై (శిలవణ్ణుకళైయుమిత్యాది).

తుమ్మి-పణ్ణుకళిలవార్తరభేదమ్. “ఎనక్కొ” ఎన్ఱ తుక్కుభావమ్ (నీజ్జళిత్యాది). “ఇన్ఱమ్ పడమేవుమ్” ఎన్నాతే, “మనక్కొన్ఱుమ్ పడ” ఎన్ఱ తుక్కుభావమ్ (విరహత్తాళిత్యాది). విరహమాతల్, వర్తమానార్థమాతల్ (పిరివిలు మిత్యాది). “కనక్కొళితీణ్ మతిళ్” ఎన్ఱురత్తైయెన్ఱొల్లువానెన్ఱెన్ఱ (అత్తలైయిలత్యాది). సాన్దర్యతైయెన్ఱు - పునక్కొళ్ కాయామేని” ఎన్ఱ తైప్పెన్ద్రు. ఇత్తాల్ భావమ్ (అవనొడేయిత్యాది). తీరప్పెన్ద్రుతెన్ఱు - “కనక్కొళితీణ్ మతిళ్ పుడైశూన్ద్ర” ఎన్ఱెయాలే. “పునక్కొళ్ కాయా” ఎన్ఱ తుక్కుభావమ్ (తన్నిలత్తిలత్యాది). “పూన్దుఱాయ్ముడియార్కు” ఎన్ఱ తుక్కుభావమ్ (అవ్విడివల్లకుక్కిత్యాది). ఇన్ఱై యొన్ఱొల్లుకలవర్దుయెన్ఱువర్తభావమ్ (అవ్విడివల్లకైయిత్యాది). ఎనక్కొన్ఱుపణియార్ - ఎనక్కొకవొరువార్తైశొల్లుజ్జోళ్. ఇరుమ్మొట్టై లానియెన్ఱుతొడన్గి ముడియార్కు - ఎనక్కొన్ఱుపణియార్కళ్ ఇత్యన్వయః. ౯.

తాత్పర్యము. - విశాలమైనతోటలో నాహారమునెతకి భక్షించిపరస్పరమతిసుఖముగ సంక్షేపించియాన్ఱు ఒత్తుమ్మోలాగా / దట్టమైన ప్రాకారములగుల తిరుమూర్తిక్కళమందు వేంచేసియున్ఱు నీలవిగ్రహుండును చులనీమాలికను కిరీటమందుధరించినవాండునైన సర్వేశ్వరుని యొద్దవెళ్ళి నేనిట్లుబాధపడుచున్నానని నానిమిత్తమై యొకమాటచెప్పఁడు.

శ్లోకము

మూ. - పూన్దుఱాయ్ముడియార్కున్నొన్నొక్కరైయార్కు | ఏన్దునీరిళ్ళగురై కేతిరమ్మాళ్ళత్తార్కు |

ఏన్దుపూణ్ ములై పయన్దెన్నిజై మలర్ క్కణ్ణీర్ తతుమ్మ | తాన్దమ్మొన్ఱుకల్తల్ తకవనెన్ఱునై యారే ! ౧॥

ఆ. - (పూన్దుఱాయ్) ఏన్దు నీరిళ్ళగురై! ఏన్దుపూణ్ ములై పయన్దెన్నిజై మలర్ క్కణ్ణీర్ తతుమ్మతామైత్తొన్ఱుకల్తల్, తమ్మజైయ క్కప్పెక్కుప్పొరైత్తు శొత్తితోళెన్దితాళ్.

అన్వ. - ఏన్దునీర్ ఇళమ్ గురుకే (౩) పూన్దుఱాయ్ ముడియార్కు పా (౬) అట్టైయార్కు తిరుమూర్తిక్కళత్తార్కు (౯) పూణ్ ఏన్దు ములై (౧౨) పయన్దు ఎక ఇన్దెమలర్ క్కణ్ణీర్ నీర్తతుమ్మ (౧౫) తామ్ తమ్మొన్ఱు అకల్తల్ (౧౮) తకవనెన్ఱు ఉరైయారే (౨౦).

శ్రి కుణ్డలితమ్ అనన్వితమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ౪ - ౬ - తి - ఎజ్జానల్ - ౯ - ౪ - పూస్త్రుథాయ్ వ్యాఖ్యానభాగ్. ౧౭౫

పన్నీ. - అనన్తరమ్, అసాధారణ శేషిత్వచిహ్నమై యుడైయరానవర్క్కు తమ్మెక్కొల్లు తావహాతల్ శకుతియల్లకెన్దు కొల్లవే అమెన్దు, ఒరుకురుకై ప్పార్ తుచ్చొల్లుకితాల్.

నిరుక్కజ్జావేణ్ణాతపడి యతుతా నేధరిక్కుమ్మడియాయ్, గమన నామర్క్కుత్తుక్కుఱుమ్మనవికమైయైయైయై. కురుకే! (౩) నర్వ శేషిత్వ మూచకమామ్మడిదర్పనీయమాన తిరుత్తుట్రాయ్, ముడియిలేయైయైయైయై, స్పృహదీయమాన. (౬) అసాదానై, క్కైయిలేయై డైయైయై, తిరుమూళిక్కళత్తిలే ఆసన్న మాకనిట్కిఱవర్క్కు, (౯) ఆభరణమై, స్థితి, ముడైయానకు. (౧౨) పయ్యైయైయై ట్రాయ్, ఇట్రైమలర్ పోలేత్తె నైక్కగ్గిపోతే వికనితమామ్మడియానవికాకొల్, విరహాత్రాణ్ శోకాభరణమ్మమ్మడియాన, (౧౫) శేషిత్వ తై యుమ్ పోగ్గిత్వ తై యుమ్ శీల తైయైయై ట్రాయ్ తామ్, తమ్మైయిట్టైయైయై ట్రాయ్, అకలహ్మకై, (౧౮) తమ్మైయైయై ట్రాయ్ తామ్, పోగ్గిరెన్దు ఉపచరిత్తుచ్చొల్లుకితాల్. (౨౦).

అర్థము. - (నిన్ను మునుంగు కంపవైకెత్తి) కరించుచున్న జలమందుంచిరించుచు చిన్నవనుక్కుగల 'ని' పేరొకటి (౩) అందమైన తిరుత్తుట్రాయ్ మాలచేసలంకరించబడిన కిరీటముగలవాడును స్వర్గహేయమైన (౬) సుదర్శనమగు ప్రేమాధ్యక్షుడగు అవాళును చిరుమూర్తిక్కళమందు శేం చేసియున్న వాడునైననర్వేశ్వరునికి, (౯) ఆభరణములను కరించుచున్న ప్రభువు (౧౨) విన్నపై, కేం గున్న రంగుపుచ్చుములవలెనున్న నా నేత్రములందు నీళ్ళునిండునట (౧౫) తాము తమవిగమమును సీసికొనిపోవుట (౧౮) ఎదుగుటమనగు తగుమైనదికాదు అని చెప్పము. (౨౦).

ఈ. - ఒప్పతామ్బాల్లు, ఒరుకురుకై క్కుటిత్తు, నిరితిశయభోగ్యుడైన తావహామోక్షుడు తమ్మెక్కొల్లుపోతై తిన్నుటై యు తకన్రుక్కున్పొనమో? నెన్దు విల్లప్పకైయ్యెన్దికాల్.

(పూస్త్రుథాయ్ ముడియైయై ట్రాయ్) తిరుముడిక్కు అప్పునై యాన వత్తై యుపాపక్కిఱవడి. (పోన్నాన్దైయై ట్రాయ్) తిరుక్కోళ్ళుచలైయై ముడిఱవడి. (వన్దురీరిన్జురుకే) వికాపునలితే, త్తైయిలే ననన్దాన్దైయై ట్రాయ్ శక్కుచ్చొల్లునిట్టుగుకే! ఉకాగమనసామర్థ్య త్తాల్లన్దానపలమ్ నాకా విజవిజేపుకొకటటు, నకుకే నీరైయ్యై ట్రాయ్ శక్కుచ్చొల్లునిట్టుగుకే! (తిరుమూళిక్కళత్తై ట్రాయ్) నిత్తై యమ్మోలేయై మాభరణమ్మోలేయై ఆహ్వానం నై ట్రాయ్ మమ్మగుక్కులొం గుంకిఱవడి. అన్దై విగ్రహాత్తుక్కా భరణరూపాహ్లాతే. శీలమ్ స్వరూపమక్కా నానకంజే. చిన్నురెన్దు గుంబుళు కుంబుళులై త్తై నెనయమిజే. (వన్దుభూణ్ ములై పయన్దు) ఆభరణమై కరికిక్కుడవననై కైర

౩-౪ || ఒప్పతామ్బాల్లు (పూస్త్రుథాయ్ త్యాది). 'కురుకే - తావహాత్తుక్కొకలతల్ తకన్దైయై ట్రాయ్' అనన్దై ట్రాయ్ తకన్దై (ఒరుకురుకై ట్రాయ్).

పిన్దుతల్ - ఉలావుతలాయ్, మికుతియైచ్చొల్లుకిటటు. 'ననదక్కల్ల' ఎన్దైయై ట్రాయ్ తకన్దై (ఉకాగమనసామర్థ్య). విరుగన్దై ట్రాయ్ పేరుట్రాయ్) 'తకన్దై - తదుమాఱవేడ్డ'. 'పూస్త్రుథాయ్ ముడియై ట్రాయ్' పూస్త్రుథాయ్ ట్రాయ్ తిరుమూళిక్కళత్తై ట్రాయ్ 'ఎన్దురీరిన్జురుకే' (వన్దురీరిన్జురుకే ట్రాయ్). అమ్మయ్యుక్కనామోవెన్దు (అన్దై ట్రాయ్). విరుగన్దై (ఉకాగమనసామర్థ్య). 'పూన్ - నీన్దు - ములైయన్దు' ఎన్దై ట్రాయ్ తకన్దై. ఆభరణమై భరికిక్కుడవననై త్తై ట్రాయ్ తకన్దై. 'ననదక్కల్ల' (అభరణమై ట్రాయ్). 'ఎన్దుభూణ్ ములై పయన్దు' ఎన్దై ట్రాయ్ తకన్దై. 'ననదక్కల్ల' (అభరణమై ట్రాయ్).

౩-౪-౫ || గుణమ్ అత్తుక్కుడవననై (అన్దై విగ్రహాత్తుక్కొ త్యాది). 'ఎన్దురీరిన్జురుకే' గుణతైయై ట్రాయ్ తకన్దై తావహాత్తుక్కొ న్దరగన్ (అత్తుక్కుగుణజుళుమిత్తాది). మూన్దు పన్దునన్దై ట్రాయ్ మమ్మకై యోల్లి, ఇక్కుచుమాన్దామ్ బట్టుచునై త్తై త్తై ట్రాయ్ తకన్దై తేవననై ట్రాయ్ తకన్దై.

ఈ. — స్వైత్యధర్మం. అభరణాభి సునేహార్థమాకక్కభిజ్జమవై, ఇతునశ్చేమత్రాలల్లతుకభులాతితే. న్యతిరేక త్తిలి
 వృష యుక్తయితే నీర్వామావతు; ఇజ్జరాతవట్టు పుంస్తావ్వావ్యవృత్తి కూడాతితే. (ఎన్నిజైమలర్కక్కణ్ణిర్
 తతుమ్మ) ఇజ్జైమలర్పోలే యిక్కిఱవోకణ్. తమ్మక్కైయే యిలక్కాకవుడైయకణ్, శోకాశ్రు ప్పక్కలక్కా
 మ్మపి. అవశోలుమ్మడి యతినిగ్గైయాలే శోలుకితాళి ప్పినైపోక్కియల్లతు త్తొకణ్ణియప్పడ శోక్కుడా
 తితే. (తతుమ్మ) ఆనన్దాశ్రుమ్మక్కహమానకణ్ శోకాశ్రువాలే సత్తైయుమ్మడి. (తామ్) పూస్తూయ్ము
 డియార్, పొన్నాట్టైయార్, తిరుమూట్టికళత్తార్ ఎన్జైతు, (తామ్) ఎన్నితాళితే. పూస్తూయ్ముడి
 యార్కు ప్పొన్నాట్టైయార్కు) ఎన్జైయాలే - నడివట్టైచ్చొప్పిల్లు; (తిరుమూట్టికళత్తార్ కు) ఎన్జై
 యాలే - అణ్ణాల్లిల్లు; ఇప్పడిప్పట్ట వడివట్టైయుమ్ గుణజ్జైయుముడైయతామ్. (తమ్మొక్కణ్ణిల్ తిల్)
 తమక్కలపేడ్దినాల్, ఇవ్వడివైప్పిర్దార్ పిత్తైయార్, ఎన్జైతు తనోవోవతు. తమ్మొక్కణ్ణియప్పడ త్తిలే కణ్ణి
 వరే. తమ్మొక్కణ్ణియప్పడైక్కతవుక్కమ్మ తమ్మొక్కణ్ణు; ౧. ఇమామవస్థమా వన్నా సేవావళ్యామి రాఘవమ్” ఎన్జై
 అవడియే. అన్ద్రామై ఎల్లామ్ శోలువిక్కుమితే. ఎనక్కోరాన్ద్రామైశున్దాననళిల్ కళిక్కిన్దు ముక్కిణ్ణాళి ఉర
 క్కైయాలే ఎడవిమొక్కుక్కైక్క తమ్మొక్కణ్ణు. తమ్మొక్కణ్ణు నొవువడుకిడిన్ద్రైక్క - మెట్టైయార్ద్రామై
 యిత్రైయితైయనక్కు. ఇవ్వడియిల్ నాకపెరుమాళై క్కాణ్ణితిలేక్కినాతి. అధవా, (తమ్మొక్కణ్ణిల్ తిల్)

తీ. అ॥ తిత్తాది. ఇతున్జానుమాన వాభరణమెన్జ పడి. పిరివిల్ వివన్జ మాక వేణుమెవెన్జ (న్యతిరేక త్తిలిత్యా) ఇప్పడి త్తిలిత్యుక్తి.
 వైవన్జ మాభరణమెన్జ కళ్యాతపోశు అనిష్టప్రసవ్వానన్జాకొర్ ఇజ్జనిరాతవత్తన. ఇజ్జైమలర్కక్కణ్ “ఎన్జైమలర్కక్కణ్ తతుమ్మ” అనె
 (తమ్మక్కైయేయతాళిది). “ఎన్నిజైమలర్కక్కణ్” ఎన్జై అత్తన్జామెన్జమావెన్జ (అనక శోలుమ్మడియతాళిది). “తమ్మక్కైయే
 క్కాకవుడైయకణ్” ఎన్జైతల్ ఫలిత తై యగుళిచ్చెయ్యనిన్జుకణ్, “తతుమ్మ” ఎన్జైతక్కమ్ ఆనన్దాశ్రువుక్కిన్దు. “తామ్”
 ఎన్జై తరవాసుక్కిఱవెన్జ (పూస్తూయ్మొళి). వడివట్టైయుమ్ గుణజ్జైయుముడైయతామెన్జ పడి. ఇజ్జైమలర్కక్కణ్ శోలుమ్మడియే
 (పూస్తూయ్మొళివాక్యతయమ్). తమ్మొక్కణ్ణుపిరికిడివితు తమ్మక్కైయ ౨ ముక్కావ్వారాత్తైయాలే తమ్మక్కణ్ణి అని నల్ల తమ్మ
 ద్దీన్ద్రాళి; అత్తైయగుళిచ్చెయ్యకొర్ (తమక్కలపేడ్దినాల్). “ఇన్జిడివైప్పిర్దార్ పిత్తైయార్” ఎన్జై, “పూస్తూయ్ము
 డియార్” ఎన్జైసైలత్తయ్ తమక్కైయెయ్మెన్జ (తమ్మొక్కణ్ణియప్పడైయతాళిది). త్తొకణ్ణియప్పడైయ తమక్క
 అత్తైకళాణవేణుమెవెన్జిల్; “పూస్తూయ్ముడియార్” ఎన్జైయాలే కాణవేణుమెన్జురుత్తు. “తమ్మ” ఎన్జైయి, భావమ్ (స్థితిమ్మి
 న్దరిత్యాది) ఇర్వయత్తుమ్మమ్ భేవెమ్మెన్జిల్, విగ్రహపిళ్ళిరానశ్చేవత్తువ్విప్రాప్తమాయుక్కి విగ్రహాల్లిన్జుపోకళాణ
 తకవెన్జుయ్యిరుతు; న్యతిరేకత్రాల్ వన్దాన్ద్రామొక్క నివర్కరాక తమ్మనానామయిన్జుక్కయాలే పిరివన్ద్రాళి త్తొకణ్ణియప్పడైయ
 యిక్కిన్జుక్కిన్జు పిరివన్ద్రాళి వన్ద్రామొక్క మర్మమెన్జ భేవెన్జ ఇజ్జైకళిత్తు. తమ్మొక్కణ్ణు - తమ్మొక్కణ్ణు యిక్కిన్జుక్కిన్జు
 కలజ్జిచ్చొప్పిల్లు వేన్జు వెన్జు (ఇవాన్జ న్దామిత్యాది). “తమ్మొక్కణ్ణు” ఎన్జైయి, భావమ్ (స్థితిమ్మిన్దరిత్యాది) ఇర్వయత్తుమ్మమ్
 మిన్జువమ్” ఇతివర్కళాణవేణుమెన్జిల్. తమ్మొక్కణ్ణు యిక్కిన్జుక్కిన్జు ఇజ్జై శోలువావెన్జు (పూస్తూయ్మొళి) అని త్తొ
 శోక్కుక్కమ్ (ఎన్జైతత్యా). “ఇన్జిడివైప్పిర్దార్ పిత్తైయార్” ఎన్జైయి - తామెన్జ వేడ్దినాల్ తమ్మొక్కణ్ణు వన్ద్రామొక్కణ్ణు
 తమ్మొక్కణ్ణు

అ. — పా॥ పుంస్తావ్వావ్యవృత్తి. అ. — పుంస్తావ్వావ్యవృత్తి. అ. — పుంస్తావ్వావ్యవృత్తి. అ. — పుంస్తావ్వావ్యవృత్తి. అ. — పుంస్తావ్వావ్యవృత్తి.
 మాక పెర్వల్ల వేణుమ్ ఎన్జైయి, భావమ్ (స్థితిమ్మిన్దరిత్యాది) ఇర్వయత్తుమ్మమ్ మిన్జువమ్” ఇతివర్కళాణవేణుమెన్జిల్. తమ్మొక్కణ్ణు యిక్కిన్జుక్కిన్జు ఇజ్జై శోలువావెన్జు (పూస్తూయ్మొళి) అని త్తొ
 యిక్కిన్జుక్కిన్జు వేన్జు వెన్జు (ఇవాన్జ న్దామిత్యాది). “తమ్మొక్కణ్ణు” ఎన్జైయి, భావమ్ (స్థితిమ్మిన్దరిత్యాది) ఇర్వయత్తుమ్మమ్
 మిన్జువమ్” ఇతివర్కళాణవేణుమెన్జిల్. తమ్మొక్కణ్ణు యిక్కిన్జుక్కిన్జు ఇజ్జై శోలువావెన్జు (పూస్తూయ్మొళి) అని త్తొ
 మాక పెర్వల్ల వేణుమ్ ఎన్జైయి, భావమ్ (స్థితిమ్మిన్దరిత్యాది) ఇర్వయత్తుమ్మమ్ మిన్జువమ్” ఇతివర్కళాణవేణుమెన్జిల్. తమ్మొక్కణ్ణు యిక్కిన్జుక్కిన్జు ఇజ్జై శోలువావెన్జు (పూస్తూయ్మొళి) అని త్తొ

ఈ - వత్తామ్మాట్టు, శిలవన్నగైక్కుటియు, నాకముడివతఱ్కుమున్నే అవనుక్కెన్దైయై యతివియ్యళ్ళో న్నితాల్.

(తికవనైనురైయార్కళి - అవనుడైయ నత్తైయిట్టైక్కుక్క త్తకవిల్లై యెన్నుజ్జోళ్. అతావళు - నిర్దయ కై. అవనుక్కు నిరూపకమ్ దయైయైకైయాళే, అవనుడైయ మర్కమతియు మవళాకైయాళే, అత్తైయైయెన్ని జ్జోళ్. (తడమ్మనల్ వాయిరైవేన్దు) మిక్కినీర్ వెళ్ళుతైయైడైతాన వాయ్కైకళితే యిరై తేడి. కలవిక్కు ఱుప్పాన వ్యాపారమే యాయుక్కిఱపడి. (మిక్కివిన్మవడమేవుమ్) సుఖమ్ కరైపురళుమ్మడి యన్మోనీజ్జోళ్ సంశ్లేషి క్కిఱపడి. పిరిపుతేట్టయాయ్ ఉన్నత్తకరసమాయ్ చ్చెల్లుకిఱపడి. విల్లేషియావిడిలిరణ్డా శ్రేయమామట్టియుమ్మడి యాయున్దోవై వెరిమాఱుకిఱపడి. (మెన్నడైయవన్నజ్జోళ్) కలవియిక్ మికుతి నడైయిజేతొడై కొళ్ళలామ్మడి సళ్ళు రియానిన్దనవాయిన్దు. (మిక్కిమేనిమేలి వెయ్తి) సరససళ్ళార్ మెల్లమేకులై న్దతితేయుజ్జళుక్కు; కణ్ణికోళితేనానిక్కిఱ పడి; ఎకదైయైక్కుడైల్ తరిత్తిరుక్కులాయరునతో? ఉజ్జోళ్ కలవియిక్ మికుతియోపాతిపోమే ఎన్నడ మ్మిక్ మెలిపుమ్. (మేకలైయమిడత్తేన్దు) పరియట్టముమ్ కట్టుక్కున్దేన్దు; మేకలై తొడ్డుమ్మోతు ఆశ్రయమ్ వే ఱుమ్. (ఎన్నక మేనియెట్టియామే) పుఱమ్మళ్ళుత్తైయై క్కున్దేన్దు, ఇనిలకవాయిల్ స్వరూపమేకల్వలైఱ్ఱు మున్నే; నాకముడివతఱ్కు మున్నేయెన్దే. (తిరుమూళ్ళికళితార్క్కు) తమ్మైయెట్టియ చ్చెల్లాతార్ నత్తైసోక్కు కైక్కాక వన్దకిడిక్కిఱవర్క్కు. (తిరుమూళ్ళికళితార్క్కు - తకవనైనురైయార్కళి) పొరిపుఱన్దవి అత్తలైయై ప్పేడియున్దైతమెయమ్, ఇనిలనర్ పడియై నేరాకచ్చొలిప్పోరుజ్జోళ్. అప్పడిమున్బువేణినాళో ఇవళెన్నిల్ ; ౧ “ఎనతవళనన్దర్ తకవుకళి” ఎన్దు శిరుత్తాయార్ శొల్లిన్దుప్పొత్తామల్, ౨ “తకవుడైయవన” ఎన్దు, కెడువాయ్ ! ఉకరత్తిర్ తకవుమఱుక్కుమో ప్పనాళితే; అత్తైచ్చొలుకితాల్. ౧౦.

జీ-ఆ|| వత్తామ్మాట్టు, (తికవిత్వాది) “అన్నజ్జోళ్ - ఆక మేనియెట్టియామే తిరుమూళ్ళికళితార్క్కు - తకవనైనురైయార్కళి” ఎన్నత్తైక్కుటావై తనతాదికై (శిలవన్నగైయైత్వాది).

తడమ్ - మికుతి. మిళవుమ్ “తకవనైనురైయార్కళి” ఎన్దితెన్నెన్న (ఆవనుడైయవిత్వాది), గుణాన్దగళిరుక్కు, “దయై యైలై” ఎన్దితెన్దుక్కుకరుత్తెన్నెన్న (ఆవనుక్కిత్వాది). ఇత్తాల్ భావమ్ (కలవిక్కిత్వాది). మేతే “మిక్కివిన్మ - మేవుమ్” ఎన్దిరు క్కైయాళే (కలవిక్కుఱుప్పానవ్యాపారమెన్దతు). “మిక్కివిన్మ” ఎన్దతుక్కుతాత్పరమ్ (సుఖమిత్వాది). ఇత్తాల్ భావమ్ (పిరివిత్వాది). వివరణమ్ (విల్లేషియావిడిలిత్వాది). “మెన్నడై” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (కలవియిన్దై). తొడ్డెకొళ్ళుకై - క్కాణ్ణి. పదిప్రయోగ ప్రయోజనమ్ (సరసత్వాది). అతుక్కిడియే తెన్న (కణ్ణికోళితేయిత్వాది). శనక్కువ్యసనమున్దానాల్ సరససళ్ళార్ మేకులై యజేణుమో న్నెన్దు (ఎకదైయైయిత్వాది). “మిక్కివిన్మ - మిక్కిమేని” ఎన్దపదచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (ఉజ్జోళ్ కలవియిన్దై). మెలిపుమ్-ఆర్తియుమ్. మేకలై - వన్దుమ్. కట్టుక్కులైక్కు సోతువే తెన్న (మేకలై తొడ్డుమిత్వాది). మేనిమేలివెయ్తకై యాళే ఆశ్రయమి లైయెన్దపడి. తమ్మై యెట్టియ చ్చెల్లాతార్ న్దేన్దు - తిరుమూళ్ళికళితైలుళ్ళొరై. గుణాధిక న్దెవు శొల్లుకిఱసి యిప్పడిశొల్లలామోవెన్న (పొరిపుఱమిత్వాది). అతావళు - శళ్ళేరసమిల్లాతపారిక్కు శరరాదికై మేతే తడవుమాప్పితే, ప్రణయిత్విమిల్లాతవనుక్కు ప్రణయిత్వైయోరోపిత్తు, “తకవిల్లై” ఎన్దవర్కళిమున్నే “తకవుడైయనక” ఎన్దు శొన్దతమెయమ్మెన్దపడి. తడమ్మనలవైయెన్దతొడజ్జి, తిరుమూళ్ళికళితార్క్కు తకవనైనురైయార్ కళితన్ద్రయం. ౧౦.

తాత్పర్యము. - విశాలమైనతోటలలో సంచరించి ఆహారమునుభవించి సుఖముగ సంశ్లేషించుచున్న సుందరగమనముగల ఓ! హంస పక్షులారా! నాశరీరము మిక్కిలికృశించి నాయాభరణములన్నియు జారిపోయినవి. ఇంకనా ప్రాణమును పోవుటకు సిద్ధమైయున్నది. అంతకుముందైనను మీరు వెళ్ళి తిరుమూళ్ళికళివందు వేంచేసియున్న శ్రీయంపతికి “ఇట్లు బాధపెట్టుటనీకురు క్తముకాదు” అని చెప్పగడు

తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౭ - తి - సేకానత్ - ౧౧ - చా - ఒడ్డివిన్ది వ్యాఖ్యానము. ౧౭౯

మూ.—ఒడ్డివిన్ది తిరుమూర్తీక్కళత్తుత్తైయు మొన్ శునన్దై యొడ్డివిల్లావనమ్మలైక్కిలి మొడ్డియాళల్ దియళోల్ |
 వల్లుసిల్లానణురుకూర్ చ్చుడకోవన్ వాన్ శునన్దై వన్దిల్లా వాయరత్తి ప్పత్తునోయళుక్కు మే || ౧౧||
 ఆత్మో తిరువడిక శేకరణమ్.

అ.— (ఒడ్డివిన్ది) ఎమ్మెరుమానైప్పిరియిల్ ధరిక్కమాన్దై న్నన్దై నైయాయరుప్పళోరు పిరాట్టి అవనై ప్పిరిన్దల్ శిన పాతు
 రత్తై, తత్తునృప స్వభావరాన వల్లురుకూర్చుడకోవన్ వాన్ శునన్దై ప్పిరిన్దల్ శినవిన్నత్త, తప్పిన్దెరువ వ్యాధియైమ్మో మొన్దాన్.
 తిరుక్కురున్దై వాన్ శునన్దై వన్దిల్లా వాయరత్తి ప్పత్తునోయళుక్కు మే.

అన్య.—ఒడ్డివిన్ది తిరుమూర్తీక్కళత్తు ఉత్తయిన్ (౩) విన్దై ఒడ్డివిల్లా అచి (౩) న్నన్దై తిరుమొళియాన్ అలన్
 శియ (౯) శోల్ వల్లువిల్లా వల్లురుకూర్ (౧౨) తదకోవన్ వాన్ శునన్దై ఒడ్డివిల్లా (౧౨) అయిన్దన్దై మోయ్ అలు
 క్కుమ్. (౧౨)

పద్య.— పద్యము, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్క పులవన్. పద్యము రూపమాన వ్యాధియనుచునై వాన్దియై యరుకైమ్మోకతార్.
 ఒరుకాలును విశ్లేషమిల్లాతపడి, తిరుమూర్తీక్కళత్తిత్, పద్యమునానైయత్, ౩) విలక్షణమానతేనై న్నన్దైయన్దై, ప్పిరి
 యిల్ ధరియాతపడియాన్, అట్టియిన్, (౬) ముగ్గోత్తయిన్దైయన్, (౭) తన్దైయన్దైయన్, తన్దైయన్దై అక్కిమనాకి
 చొచ్చన్, (౯) పాశురత్తై, అన్ద్రవేముత్తల్ మత్తయిల్లాతపడియాన్, ౧౨) పుణమాన తిరునకరిక్కు నిరన్దాకరన్. (౧౨) అన్ద్రో
 అవనైయన్దై స్వభావన్దై యనభవిత్తురత్తైయన్, భావన్దై శునన్దై నిన్దైయన్దై. (౧౩) అయిన్దన్దైయన్. పద్యమునానై
 వాన సంసారవ్యాధి, త్తీర్తుక్కుదుక్కుమ్. (౧౪) ఇత్తునానైయన్దై తిరువడిక శేకరణమ్. ౧౧.
 వాదికేసరి అట్టియనునానైయన్దై తిరువడిక శేకరణమ్.

అన్య.— ఎదవాయక (నిరంతరముగా) తిరుమూర్తీక్కళత్తు అయిన్దై, వానముచేయుచున్న (౨) అయిన్దై తేదన్దుగలక్రియ
 పరివిషయము (వాన్ది) విశ్లేషించి నుండన్దై (౩) వాన్దైయన్దై చిలకయొక్కమాట నుండిమాటలుగలపిరాట్టి విశ్లేషదుఖము
 చేసాదించిన (౯) మూర్తియన్ (అపిరాట్టియొక్క సుందరము) న్నన్దైతేనివానై సుందరమైనకరుకాపురికన్దామిదైన (౧౨)
 నమ్మన్దైయన్ సమాధియన్ (భావబంధముగలవానై) సాదించినవై అన్ద్రునించినవాన్దైయన్దైయన్దైయన్దై (౧౪) వేయపాశురములలో చేరిన
 న్నన్దై తిరువడిక శేకరణమ్. భాగవద్విశేషమనెడువ్యాధిని పోగొట్టును. (౧౫)

మూ.— నిగమత్తిల్, ఇ త్తిరువాయ్మొళియై యధ్యసిత్తార్క్క, పిరివుక్కడియాన సంసారమరిత్తి తై ఇత్తు
 తానే యళుత్తుక్కుదుక్కు మొన్దాన్.

(ఒడ్డివిన్ది తిరుమూర్తీక్కళత్తుత్తైయు మొన్ శునన్దై యొడ్డివిల్లావనమ్మలైక్కిలి మొడ్డియాళల్ దియళోల్ |
 (ఒడ్డివిన్ది) ౧) పిన్నానార్ నణ్దుజ్జాత్తి” ఎన్దైయన్దై. అన్ద్రునిల్ నిల్దై యాల్ వన్దపుకరన్దైయన్దై;— అన్ద్రు
 నిల్ భోగన్దై యాల్ వన్దపుకర్, పిత్తాడర్కు ముకన్దైయన్దై యాల్ వన్దపుకర్. (ఒడ్డివిల్లా) అనన్ద్రునై

శీ-౨|| నిగమత్ (ఒడ్డివిన్దియత్తాది). “ఇప్పత్తునోయళుక్కుమ్” ఎన్దైయన్దై త్తైయన్దై (ఇత్తిరువాయ్మొళియత్తాది).
 మోయ్ - విశ్లేష పాతువాన సంసారమరితమ్.

నిగ్గో సౌలభ్యతాల్ వన్దపుకరాక సరళిచ్చెయ్, భావానన్దై (అన్ద్రునిల్ భోగన్దైయన్దై). “పిన్నానార్” ఇత్తాది
 వాక్యవివరణ (పిత్తాడర్క్కి తాది). “ఒడ్డివిన్ది తిరుమూర్తీక్కళత్తుత్తైయు మొన్ శునన్దై” ఎన్దైయన్దై త్తైయన్దై భావన్దై (అనన్ద్రునై

శీ-౩|| (అన్ద్రునిల్ నిల్దైయన్ వన్దపుకర్) ఎన్దైయన్దై (పిత్తాడర్కు) ఎన్దై వాక్యత్తైయన్దై; పిన్నే (అన్ద్రునిల్
 భోగన్దై) ఎన్దైయన్దై యన్దైయన్దై.

ఈ-యొట్టియిల్ ధరిక్కమాట్టా తాప్పేలే, అవనై యొట్టియిల్ ధరిక్కమాట్టా తవళెనై; ౧ 'నచనీతాత్వయాహీనా' ఎన్ను మవతై. (అణిముట్టలై క్కిళిమొట్టమాళి) అట్టికియ ముక్కమానళియిక్ పేచ్చుప్పోలేయిరుక్కిఱ పేచ్చెయ్యుడై యనళో (అలల్ న్దయళోల్) తన్నాల్ న్దామైయాలే యక్రమమాక చ్చొన్న సాశుర తై (వల్లున్దొవల్లు పకూర్ చ్చుడవోవక) పిగొట్టిపడియిలొన్దుమ్ కుడైవల్ న్దొక్కిఱ వాత్తో. (వాయ్నురై తి) క్కియైరై తి; భావబద్ధతా లేళొన్న వేన్ది పడి. (అట్టివిన్దోవాయురై తిప్పత్తు) కేట్టవర్కళ్ నెట్టైయొరునాళుమ్ విడతెన ర్రిక్కిఱపప్పొ. ఇచ్చాశుర తై క్కిట్టాన్ క్కు సమకాల త్తిత్తోలే సర్వకాలముమొరసమపిఱక్కు మ్మొడియాయిల్ న్దొరుప్పత్తి. (నొయలొక్కుమ్) భగవన్దొ క్కేషమాకిఱనొయై యుఱుక్కుమ్, కలన్దుపెరిన్దు తిన్దొక్కుక్కిళిక్ కాలి లేపొన్దు క్కేక్కి పేడ్దొ; విన్దొమొట్టొన దో త్తిలే పుకప్పెఱువర్.

నడక్కు త్తిరువీతిప్పిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

తీ-అ॥ యిత్యాది. ధరిక్కమాట్టా శేన్న మటస్కు ప్రమాణమ్ (సంసీతేత్యాది). ఒట్టివిన్దొ-పిరియిల్ ధరిక్క మాట్టాత 'అలన్దొ' ఎన్ను మొట్టిక్కు విశేషణమ్. ప్దువుతల్ - న్దువుతల్. కట్టుకొయాలేతై (భావబద్ధతా లే యిత్యాది). ఆమరత్తిక్క ట్టివిన్దొ న్దొయే శేన్న (కేట్టవర్కళ్ త్యాది) భోగ్య తైయాలే యెన్దపడి వివరణమ్ (ఇచ్చాశుర తైయిత్యాది). 'నొయలొక్కుమ్' ఎన్దతు - ఇన్ద్రున్దొమొట్టొ ము పలతుణమెన్దితార్ (కలన్దిత్యాది).

జేయర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

ప్ర-తి- (ఒట్టివిన్దొ) - యోధ్యకాదే [౫౩], 'యోధ్యమితేవత్యంకాలే ప్రవిశలక్షణ ॥ ౧౦ ॥' 'నామోకోమిన్దొ' తి యాసహదణ్ణకాన్ ॥౧౬౫॥ ' ఇతిరామోకోవజ్ఞాపయతిలక్షణం, 'నచనీతా' ఇత్యాది ॥౩౧॥
మణవాళమామనిక శ్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.- తిరుమూళ్ళొక్క శమందు నిత్యముగ వేంచేయున్న నీ ప్రమంతుడైన సర్వేశ్వరునికొరకు, నిర్భయముగా, కీరవాణియొనరింపి రాట్టిసాదిచిన శ్రీనామలను బ్రతిసాదింపించునట్లు ఆపిరాట్టియొనరింపిన సమూహాన్ని సాదింపించును. అంతయు సర్వ సింహునామ భగవన్దొక్షేషమును బొందరు.

ద్రమిడోపనిషత్పజ్జతియి లి త్తిరువాయ్మొళి కాన్దొక్కనమ్.

(ఎక్కానల్) స్వీయంవియోగిజనవాత్త ప్రసిజాభిరూప్యం విన్న ప్రత్యసంత్రితజన్ది ర్వసతస్సహేచ / అర్పాహరేగి క్వచనతత్ప్రతిబోధనాయ దూతీచకారివిహగానధిన ప్తమంసః. వాదికేసరిఅట్టికియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.- సః - ఆసమ్మాత్వోర్లు, అధినప్తమమ్ - (తొమ్మిదవత్తుయొక్క) ఏడవసాహాయ్మొళిలో, స్వీయం - 'నామోకోమిన్దొ' వియోగిజనవాత్త ప్రసిజాభిరూప్యమ్ - తననెడబాసియున్న జనులను బంపుచున్న తనసొంగుర్యమును, విన్న ప్రత్య - ముట్టిమ, సంత్రిత - సంతోష పవ - ఆ శ్రితజనులతోగూడనై, క్వచన - ఒకా సెడిన్దొదేశమంగు, చనతఱ - నిగసింపించునట్లు, అర్పాహరేగి - 'అర్పాహరేగి' శబ్దమునకి, తత్ప్రతిబోధనాయ - (విన్న ప్రత్యమైన) అయాభిరూప్యముయొక్క ఉద్బోధనమునకు, విహగాన - 'విహగాన' పదమునకు, ప్తమంసః - దూతలగాఁజేసికొనిరి.

తాత్పర్యము.- 'ఎక్కానల్' - నెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్మాత్వోర్లు, సర్వేశ్వరుఁడు, తనతోవిట్లేపించినవాగుతనసొంగుర్యమును 'అచి బాధపడుదురనియెంచక కొన్నియాశ్రతులతోగూడ తిరుమూళ్ళొక్క శమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొద్దకు, 'నీ స్వరూప' చాట్టియై నీసొందర్యమునుదలంచి మిక్కిలిబాధపడుచున్నారే' అని వానికిఁజెలియపఱచుటకై పక్షులను దూతలనుగాఁబంపిరి.

ద్ర-తా.- (ఎక్కానలకమ్) రమ్యత్వాచ్చీతులస్యా శ్రీతజనసహితత్వేన పద్మాక్షతాయా
 స్వామిత్యా త్సత్పరజ్ఞోతిరితికథనత శ్రీధరత్వా తికర్త్యా।
 పుష్పశ్యామత్వభూమ్నా రథచరణముఖస్వాయుధత్వాద్యుదన్తైః
 శౌరేర్థీమా శతారిర్ణుటకముఖ సువిసమ్భవీయత్వమాహ

౯౯.

అర్థము. శ్రీతులస్యా - తులసీమాలికచేతి, రమ్యత్వాత్ - మనోహరమగుటవలనను, శ్రీతజనసహితత్వేన - ఆశ్రీతజనులతోఁగూడు
 కొనియుండుటచేతను, పద్మాక్షతాయా - కమలనేత్రుండగుటవలనను, స్వామిత్యాత్ - స్వామియగుటవలనను, సత్పరజ్ఞోతిరితి - ఇతి -
 జ్ఞానమున తేజస్సుకలవాడని, కథనతః - చెప్పబడవలనను, శ్రీధరత్వా తికర్త్యా - శ్రీధరుడగుటవలనను, గోప్యకీర్తనా
 పుష్పశ్యామత్వభూమ్నా - (రెల్లు) పూలవంటిత్యామవర్ణముయొక్క అతిశయముచేతను, రథచరణముఖస్వాయుధత్వాద్యుదన్తైః - చెక్రము
 మొదలగు తన ఆయుధములుకలవాడగుట మొదలగు వృత్తాంతములచేతను, శౌరేః - ప్రీతిష్ఠునికి, ఖటకముఖసువిసమ్భవీయత్వమ్-ఖటక
 (అనార్య) గావిరాసముతిగినవాడైయుండుటను, నీమాన్ - బుద్ధిమంతులైన, శతారిః - నమ్మాళ్వార్లు, ఆచా - చెప్పిరి.

౯౯.

వ్యా-(రమ్యత్వాచ్చీతులస్యా) కొక్టార్పూర్ణాయముడి - ముక్కుమరిమళ్ల తైముడైతైన తిరుత్తుటాయులైయాచ యలక్కాత
 మాన తిరుముడియై యుడైయనాకైయాలుమ్. (శ్రీతజనసహితత్వేన) తమరోడబ్బులైవార్ ము - పరిజనబ్బోడేకూడి యురుక్కైయా
 లుమ్, (పద్మాక్షతాయా) కెక్కములత్తల్లిరేపోలుబ్బణ్ - శివరత్నమరైప్పుప్పోలేయిరుక్కిణ తిరుక్కణ్ మలరైయడైయనాకైయా
 లుమ్; (స్వామిత్యాత్) తిరుమేనియడికగుమ్మ - వివిధకాలే తానే సర్వస్వామిత్వన్తోబ్రవిరుక్కైయాలుమ్; (సత్పరజ్ఞోతిరితికథ
 నతః) తిరుమూళ్ళిక్కళత్తైరుయమొన్ గుడర్ ము - తిరుమూళ్ళిక్కళత్తైల రైక్కైయాలే పంచపద త్రితాగ్రట్టిలుమ్ ముక్కుతేడన్పైయ
 డైయనాగా న్నొల్లొల్లప్పడు కైయాలుమ్; (శ్రీధరత్వ) మాతరై త్తమ్మార్పక త్తేవత్తార్ ము - పెరియ పిరాట్టియారైత్తమార్పక త్తేరు
 కొట్టిగుమ్మలైయాలుమ్; (అతికర్త్యా) పడర్ పుకటొకా - నిరవధకకీర్తియై డైత్తాకైయాలుమ్; (పుష్పశ్యామత్వభూమ్నా) పున
 క్కొళి కానూమేని - ఇప్పిప్పేబ్రేరుక్కిణ కాశామూప్పోలే యిరుక్కిణతిరునిక తైముడైయనాకైయాలుమ్; (రథచరణముఖస్వా
 యుధత్వాద్యుదన్తైః) పొన్నాట్టిత్తైయార్ ము - ఇతుపరక్షణమ్; తిరుక్కైకళుక్కలక్కొరమాయిరుక్కిణ తిరువాళ్ళిక్కొట్టికై
 దివ్యానుబంధి "ప వుడైయనాకైయాలుమ్; ఆదిశబ్దతై - తిరుమూళ్ళిక్కళత్తైర్ ము ఎన్దు అనన్దగార్థైయిలే కొల్లకణ ఆచన్మత్వమ్
 పక్క పుట్టమ్. ఇప్పడికళి "తే, తిరుమూళ్ళిక్కళ త్తైమ్మెరుమానై ఖటకరాసవాచార్యముఖతైలే విశ్వసనీయనాకైఎక్కానల్ "ఎన్దుడైక క్కై
 ఆళ్వార్లొళి వ్పెయ్ తానన్దితార్.

౯౯.

నే దా న్తా చా ర్యోర్ తిరువడిక శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము. - 'ఎక్కానల్' అనెడుతిరువాయ్ మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు, [౧] తులసీమాలాగ్రుండ; [౨]
 ఆశ్రీతజన సహితుడు, [౩] కమలాగ్రుండ, [౪] సర్వస్వామియనియంద అంబరసల్లు వేంచేయున్నవాడు, [౫] ఉత్తమంతుడు, [౬]
 లక్ష్మపక్షముగ్రుండ, [౭] కీర్తిమంతుడు, [౮] శ్యామసుందరుడు, [౯] చక్రాది దివ్యయుధధరుడు, [౧౦] సన్నిహితుడు; ఎన్నిగుణ
 ములుకలవాడు గాన అనార్యదాసరా ఆశ్రయించినయెడల తప్పకరక్షించుననిస్తుతిగినవాడైయన్నాడని ప్రతివాదించు.

౯౯.

తి-సూ- ఎక్కాతలుక్కడిమా లేయన్దవడివట్టుకె । న్జ్జాతుపల్లె శావాజ్గవన్బా ।
 లెబ్బముళ్ళి పుళ్ళిన త్తైత్తాతాకప్పోకవిడుమాఱన్టా । కుళ్ళినర్ ము త్తైజ్జెయఱుక్కుమ్.

౧౦౨.

అర్థము. - ఎక్కాతలుక్కు - నాయాశకు, అడి - కారణము, మార్ - సర్వేశ్వరుడు; వీయన్ద - పొందిన, పడివట్టు - విగ్రహ
 గొంపర్యము, ఎన్దు - అని, అట్టా - ఆయవస్థయందు, ఆతు - ఆసాందర్యమే, పల్లెల్లొకా - అవలంబముగ, అట్టా - ఆచార్యు, ఆవన్బాత్ -
 వాని విషయమందు, ఎట్టముళ్ళి - సర్వత్రనున్న, పుళ్ళి ఇన్తై - పక్షులసమాసమును, తూతాక - దూతిగా, పోకవిడుమ్-చంపుచున్న,

మాఱ్ - సమ్మాన్యోర్లయొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములు, ఉల్లినర్క్కు - (తనను) ఆనుసంధించినవారికి, తీన్జై - ప్రతిబద్ధకములను, అఱు
మ్మమ్-హంగొట్టును. ౮౭.

అవ. — (ఎక్కాతలుక్కడి) ఇతిల్, వడివట్టుకుపల్ దొశాకత్తూతువిట్టరులిసవాట్వోర్ దివ్యసూక్తియైననువది త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ . ఎజ్జనే
యెన్నిల్; అప్రీతిగర్భగుణానుసంధానమాత్రమాయ్ చెచ్చె విడత్తిల్, భాగ్యవైకల్యతారే గుణానుభవతారో వస్తప్రీతికిట్లొప్పట్టు, అప్రీత్యంత
మేతలైయెడుత్తు అవనుడైయ సాన్దర్యతారే అపహృతచిత్తరాయ్, “అవ్వుకైక్కణ్ణారే కన్దనుభవిక్కవేణుమ్” ఎన్దు కణ్ణాన్ద్రువడికల్
త్తూతువిడుకిఱ * ఎక్కానలిల్లత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ “ఎక్కాతలుక్కడి” ఇత్తాన్దియాలేయెన్జై.

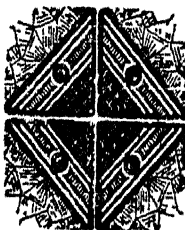
వ్యా. — ఎక్కాతలుక్కడి ఎన్దుడైయ ప్రేమత్తుక్కుమేతు. (మాలేయ్ న్దవడివట్టుకెన్దు) సర్వేశ్వరనుడైయప్పరూపానుభవీయాయను
రూపమాన విగ్రహసాన్దర్యమెన్దు. (అక్కాతుపల్ దొశాఅన్దవన్బాల్) అన్దకైయిల్ అవక్ సాన్దర్యమే, పల్ దొశాక-అలన్బనమాక, అవిడి
త్తిల్ అవక్ విషయమాక - తిరుమాట్టిక్కళత్తుత్తైయ మవక్ విషయమాక. (ఎజ్జుముళ్ళపుళ్ళిన తై త్తూతాకపోవ్ విడుమమాఱ్) ౧. “యాం
కిపీవాంసహస్రాణి” ఎన్దుమ్మడి సర్వదిక్కుక్కళిలు ముజ్జాన పక్షీసమూహతై, తన్దుడైయ ప్రాణరత్నజాగ్రమాక దూతప్రేషణమ్మజ్జా
మాట్వోర్. అతావతు - “తెక్కాలమడవారాయ్” ఎన్దుతుడజ్జి “ఎజ్జుడక్కూత్తర్ క్కెక్కతూతాయ్” ఎన్దుమ్, “అమర్ కాతలొంగురుకిన
క్లాళ్” ఎన్దుతుడజ్జి “తమరోడన్బుత్తైవార్ క్కుత్తక్కిలమేకేళీరే” ఎన్దుమ్, “తక్కిలమేకేళీరేకళో” ఎన్దుతుడజ్జి “కోక్కిన్ద్రొళ్ళో నురుకిన
క్లాళ్ - తెక్కిమలత్తలర్ పోలుమకణ్ కైకాల్ శెన్దనివాయ్ అక్కమలత్తిలై పోలున్దిరుమేని యడికళుక్కు” ఎన్దుమ్, తిరుమేనియడి
కళుక్కు” ఎన్దుతుడజ్జి, (†) “మాతలైత్తమ్మర్ వకత్తే వైత్తార్ క్కు” ఎన్దుమ్, తిరుమాట్టిక్కళత్తుత్తైయమ్ పల్లయుక్కుట్టుడర్ పవళవా
యనైక్కణ్ణ” ఎన్దుమ్, “పునక్కోళ్ కాయామేని పూన్దుటాయ్ ముడియార్ క్కు” ఎన్దుతుడజ్జి “తాన్ద్రొక్కొన్ద్రుకల్ తల్ తకవన్ద్రు
రైయార్” ఎన్దుమ్, “ఎన్కమేనియొట్టాయామే తిరుమాట్టిక్కళత్తార్ క్కు” ఎన్దుమ్, ఇప్పడి, “పూన్దుటాయ్ ముడియార్ క్కు” ఎన్దుమళ్ళుమ్
వడివట్టుకు పల్ దొశాకపృథవికళై త్తూతువిట్టరెన్జై, అనమ్ పిన్దైయమ్ శిష్యశిల్పముమ్ పడైత్తపరప్పమ్ తమరోట్టవాసముమ్ ముగప్పిత్త
క్షమాదీక్షా సారస్య సాన్దర్యజ్ఞై యణర్ త్తుమ్ పూహవిభవ పరత్వద్వయార్చెచ్చిళ్ తూతునాలుక్కుమ్ విషయమ్” ఎన్దు శీఘ్రచార్యవ్యాస
యత్తిలే నాయనాను మరుళిచ్చెయ్ తతు. ౩ “అవరాధసహత్వాచ్చ విభోస్సమ్మన్దవైభవాల్ ॥ ఐకరస్యాచ్చసాన్దర్యాత్ ఘటకాన్ దూనుతే
మునిః” ఎన్దు తే వాదికేసరి ఆధుకియ మణవాళజీయరు మరుళిచ్చెయ్ తతు. (మాత్తనాళుల్లినర్క్కు తీన్జైయలుక్కుమ్) అట్వోర్ తిరువడి
కళానతు, తన్నైమనస్సాలే యనుసన్ధిత్తవర్ కళుక్కు ప్రతిబద్ధకజ్ఞతై తానేభేత్తుప్పొకడుమ్; * తుయరఱుగుడరడిపోల్. ౮౭.

పెరియజ్జేయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

తాత్పర్యము. — ఆవిరహోవస్థయందు, ముందుతానునుభవించిన సర్వేశ్వరుని దివ్యావయవ సాందర్యమును స్మరించి తననుభవమందు
ఐక్యలియాశకలక్షణై యాసాందర్యమును నేవింపనాశపడి వానియొద్దకు పక్షులను దూతలగా బంపినవన్బాన్యోర్ల శ్రీపాదములను ధ్యానిం
చువారికి సకిలవిధ ప్రతిబంధకములను శించును. ౮౭.

బిప్పతామ్మత్తిల్ - ఏత్తొన్దిరువాయ్ మొట్టిముల్ గ్రిత్తు.

అక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౮౭. — పాట్టు. ౯౫౯.

౧౫౮౧-సు-౩౦-౩. (†) ఇజ్జుగ్రన్థపాతిమాక కాగ్గొణ్ణితు. ౨౫౮-హ్య-౩. ౩॥ ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టియనవతారి కైవన్నీ రాయరప్పడియిల్.

శ్రీః.

అహ్వోర్తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి - బన్వతావ్వుత్తు - ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టి - అఱుక్కుమ్విన్దై వ్యాఖ్యానశ్లో.

మూ.—అఱుక్కుమ్విన్దై యాయిన వాక త్తవనై । నిఱుత్తుమనల్లిన్దియశిన్దైయినార్ కుక్కు ।

వెఱి త్తనోమలర్ వోల్లై కళోళూత్తి తిరునావాయ్ । కుఱుక్కుమ్వక్కై యుణ్ణుకొలోకొడియేత్తే ॥ ౧॥

ఆ.—(అఱుక్కుమ్విన్దై) ఇప్పడిదూత ప్రేషణవృద్ధి, పిన్దై యుమెమ్మెరుమానై వరక్కాణామైయాలే ఆవసన్నరాయ్; *
భగవద్గృహపేతురాయరుప్పారుడైయ దునిఖిన్దైప్పొక్కుమ్ తిరునావానైసమక్కు మెరుకాల్ కుఱుక్కుక్కు పాయముజ్జేయో
వన్దితార్. ౧,

చన్నీ, — ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, ఇప్పడిఘటక ముఖత్తై ప్రాపిక్కు వధినివేళిత్తనర్, ప్రాప్యత్వరాతిశయత్తై,
అవకొరిఘార్గ నాయ్ కొణ్ణాతిరునావాయ్ యెమ్మెరుమియిరుక్కిఱడియై ప్రకాశిప్పిక్కుక్కుణ్ణు; [౧] ఆవసుడైయ అనుభవవిరో
ధనిరానక దేవ; భక్తి శ్రీయుమ్, [౨] అనుభావ్యత్వవైభవత్తైయుమ్, [౩] ఆసాధారణసమ్మనత్తైయుమ్, [౪] నిత్యకైజ్జగర్నవిషయత్వ
శ్రీయుమ్, [౫] సర్వపరిజనసా నాదిపూర్తియైయుమ్, [౬] ఆశ్రితభక్త్యైయుమ్, [౭] శేషిత్వరత్నకత్వాద్యా కార పూర్ణత్తైయుమ్,
[౮] అనుభవాగ్గన సమత్వైయుమ్, [౯] దురవగమ సర్వేశ్వరత్వత్తైయుమ్, [౧౦] అతిరమణీయవిగ్రహయోగ తైయుమనుసన్దిత్తు, ఏవం
ప్రకార నాన సర్వేశ్వర స్మృత్తురుళియిరుక్కిఱ దేవ తైక్కిట్టియనుభవవత్తిరునాశే ఎన్దు బహుముఖమాకమ మోరథిక్కిఱార్.

ఆన్దొ.— ఆకల్లి అవధి నిఱుత్తుమ్ (౩) మనత్తు బన్దియ శిన్దైయినార్ కుక్కు (౬) విన్దైయాయిన అఱుక్కుమ్ వెఱి (౯) తనో
మలర్ కోల్లై కళోళూత్తి (౧౨) తిరునావాయ్ కొడియేఱుక్కు కుఱుక్కుమ్వక్కై యుణ్ణుకొలో (౧౫).

చన్నీ, — మొఱిత్తొట్టిల్, ఆశ్రితానుభవవిరోధనిరాసకమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరునావాయ్ ఎవక్కుక్కిట్టుమ్ ఐక్వైయున్దొ?
వన్దితార్.

త్తొట్టిక మాయల్, సమ సువిరోధినిన రక్ష నాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన సర్వేశ్వరనానవనై, నిఱుత్తివేంబుమెన్దిఱ. (౩) నెళ్ళేలే, ఒగుమై
వ్యక్తి మనోభక్తి యుడియడంకిక్కు, (౬) అవిద్యాకర్తవాసనారచికళాన అనుభవవిరోధికత్తైయుడైయ, పొక్కువతాయ్, వరి
మిళిచి ముగియ, (౯) శ్రీమనాదనాయ్, పువ్వుత్తరమాన, శోలైకత్తైయుడైయ, (౧౨) తిరునావాయానతు, అనుభవాభినివేశానురూప
నాకల్లిట్ట పుట్టుత కొడు ముఱుగయ్యైయ వనక్కు, క్కిట్టుమ్విరక్కిణ్ణామా? (౧౫).

ఆన్దొ.— గ్గానయమందు అసర్వేశ్వరుని శంకవలయుననెడి (౩) అధ్యవసాయమందు ఉద్యోగించిన మనోరథముగలవారియొక్క
(౬) పాపముల్లననన్నింటిని పొంగొట్టునదియు పరిమళముగల (౯) చల్లనైన పుష్పములుగల తోపులచే జుట్టబడినదియైన (౧౨)
తిరునావాను సమిదివ్యదేశమును పాపముగలనాకు పొందుటకుపాయముకలదా? (౧౫).

ఈ.— తిరువడిశెన్దు పిరాట్టియై త్తిరువడిత్తోత్తు మిణ్ణవన నరమ్ పెరుమాళై క్కిట్టువతఱుక్కుమున్నుపిరా
ట్టిక్కు ప్పిఱన్దమనూరథమ్బాలే, కీర్త్తివిట్టమాతర్ అత్తై ప్పట్టు అవనై కొణ్ణువరువతఱుక్కుమున్నే నడువివర్ కుక్కు

*-అ॥ అఱుక్కుమ్ విన్దైప్రవేశే, సదృష్టవైవాక సజ్గియాసజ్గతి (తిరువడి శెన్దిత్యాది). పిరాట్టిక్కు ప్పిఱన్ద మ మోరథమ్బాలే
యెన్దతు - ౧ వైన్దింసమేవ్యసిరామేశశతాత్కే నేవరోహిణీ । † ఓప్రంప దేవికోకస్య పారంయాస్యః మైథిలి, ఎన్దు తిరువడిశొల్లిప్పొని

† “ఓప్రంత్వమ్” ఇతి ముద్రిత శ్రీరామాయణే.

ముతత్పాపం. ఎవక్కు తిరునావాయ్ కుళుకు కై కుళాయముడో? వెన్గితార్.

(అటుక్కుమ విన్నయాయి) విన్నయెట్టు పేర్ పెట్టినై యడ్డలుమెహ్కుమ్; — రుచివోధి, ఉపాయ

(అధవేత్త్యాది).

శ్రీ తవతారిక (ఎనక్కిత్యని).

విధానియవతు-ఆచార్యవ్యంసక్యదేవ'ఇత్యాదుక్తకాక్రయస్, సాధనాచరస్పృహ, ముత్యావభే. ప్రాప్యతేప్రాపికుమివత్తిల్

అ-ఆ-వి || ఇప్పటినువోరథిత్రాసు ౧ “తత్తస్యసన్యశంభజితో” న్నిరుక్తిః స్వరూపత్తుక్కుచ్చేరుమోషెన్న ; ఇతుక్కుచ్చేరా
తాకిలమ్, అవక్తైలత్తు ఇన్ద్రజ్ఞమ్ వస్తతాక్తైరూతే విరహ్యాకాత్వేష్టమ్, అతుతానివసుక్కుత్త్యన్తభ్యాగ్యమాయుక్కుమేష్టమ్, శేషభూతిను
క్కుత్తైజ్జిర్యత్రాలజ్జతున్తైయిల్లామైగాతే స్వరూపహోడుమ్ శేర్నిరుక్కుమేష్ట మరుళిచ్చేయ్కితార్ (ఇన్దునూరభవ్వానిత్యాది). ఇతు
స్వరూపానురూపమేష్టుమత్తై ఆప్రసంవాదిత్రాలేఽర్చిప్పిక్కితార్ (పెరియమరలియారిత్యాది).

ఈ - విరోధి, ప్రాప్యతై ప్రాపిక్కుమిడ త్రివరుమ్విరోధికల్, వర్తమాన దేహ త్తళవిలే పర్యవసిక్కై యన్తి క్కై ప్రార్థనై పమాన్చిన్దు అవ్వరు కేయుమ్ పోమ్మడివిలమ్మిక్క క్కడవవై. నిన్దు నిన్దు నిన్దు కళ్ తోఱు ముడ్డాయరుక్కు మిడేవిరోధికల్. పుతుప్పడైవై యుక్కుక్కల్ బుమాప్పోలే క్రమత్తాలే పోక్కివేల్లువతు తాళావోక్కుమ్మవై; భగవత్వ) సాదత్తాలేపోమన్దు ఒరుకాలేపోమితే; ౧ “మేరుమన్దరమాత్రోపి, ౨ “సర్వేపాపానన ప్రమామస్తే, ౩ “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్నికపడియే యాకక్కడవతితే. బ్రహ్మహత్తైక్కు ప్రాయశ్చిత్తమ్ పణ్ణనాన్ గోహత్తైక్కు నిన్దు ప్రాయశ్చిత్తమ్ పణ్ణవేడ్డివరుమితే; అజ్జన్ వేడ్డావితే భగవదనుగ్రహణ్ణై కార్యన్దోషుమిడ త్రిల్. ఆర్క్కుత్తానిప్పడి శేయవతెన్నిల్; (ఆక త్తిత్తాది) హృదయ త్తిలే యవనై నిలు త్తవేణమెన్ను మధ్యవసాయ త్తిలే యెరుమైప్పట్ట మనొరథ తై యుడైయార్క్కు. (వెఱియిత్తాది) విన్నెయెప్పొక్క తేవర్ధిప్పిక్కిలుమ్ విడచెన్దాతపడిమూయిల్ బుడేశమిరుప్పతు. పరిమళ తైయుడై తాన్మిశ్రమహారమాయ్ నిత్యవస న్తమానశోలై కళాతేళ్ళూమ్మితిరునావాయ్. (కుఱుక్కుమ్మవనై యుడ్డాకొలొ) కుఱుకప్పణ్ణమవనై యేతో? వెన్నుతల్; కుఱుకుమ్ విరకేతో? వెన్నుతల్; కుఱుక్కు మెన్ను - అద్దేశభాసై. ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిత్తోమ్మెన్దురుళానిఱ్ఱ, “తిరునావాయ్ త్తని యిడమోహమ్” ఎన్ను ఎతిలేవరుకితార్ శిలరై క్కేట్టరుళ, “కుఱుక్కుమ్” ఎన్టార్ కళాయ్, అత్తైక్కేట్ట ఇబ్బొమ్మెయాలేయరుళిచ్చెయ్ వతేఅత్తోర్! “ఎన్ను పోరవిధరాయరుళినార్.” (కొడియేఱు) కొడియేనుక్కు. ఆళా లేళమూడై యార్క్కు ప్రాపిక్కులామ్ దేశమూయరుక్కు ఆత్తై యుమ్ కణ్ణభీవల్ బీరుక్కు పుకప్పెత్తాతేమోచుపడుక్కడియూన పాప తైప్పణ్ణినవెనక్కు. ఆక త్తవనై నిలుత్తుమ్ మనత్తోనియశిన్దెయినార్ క్కు - విన్నె యాయిన-అఱుక్కుమ్ - వెఱి త్తణ్ మలర్ చొలై కళ్ శూర్ తిరునావాయ్ - కొడియేఱు - కుఱుక్కుమ్మవనై యుడ్డాకొలొ. ౧.

౧. అ|| పరమ విరోధికశాపవ - “అవనె ఉపాయమ్” ఎన్దధ్యవసాయమ్ పిఱ్ఱాలుమ్, అవన్దువడికై ప్రాపిక్కుమిడ త్రిల్ “అవిద్యా కర్మ వాసనాగుచికల్, భాగవతాపచారమ్,” ఎన్దాప్పాలే మరుకిఱవిరోధికల్. (వర్తమాన దేహ త్తళవిలే పర్యవసిక్కై యన్తి క్కై) ఎన్దవిడ త్రిల్, ౧ “ప్రాచీనతరపూర్వపాపమన్చిమ్” ఇత్తాద్యవ సన్దేయమ్ కిడ్దతుక్కెల్లామ్ విరోధికళుడ్డావెన్దు (నిన్దునిన్దు విత్తాది). విన్నెయెరుకాలేయఱుక్కుమోవెన్దు (పుతుప్పడైవైయత్తాది). ఒరుకాలే పోమెన్ను మతుక్కు ప్రమాణజ్ఞల్ (మేరుమన్దరమాత్రోపి రాశిపాపస్యకర్తణః కేశవంవైద్యమాసాద్యదుర్వాధిధివశ్యతి” ఇత్తిశీవిష్టనరై. “ఏవంహస్యసర్వేపాపాననప్రమామస్తే” ఇత్తిగొగొగొ. “పుతుప్పడైవై” ఇత్తాదివాక్యద్యయ వివరణమ్ (బ్రహ్మహత్తైక్కిత్తాది వాక్యద్యయమ్). ఒరుమైప్పట్ట - ఉర్యోగిత్త. ఊరల్ భాగ్యత్తేట్రువర్ధిత్తరుక్కుభావమ్ (విన్నెయెప్పొక్కతేయత్తాది). శబ్దార్థమ్ (పరిమళ తై యత్తాది). “మలర్ చొలై” ఎన్దురుమా పమాన చొల్లుకళూలే (నిత్యవస న్తమాన) ఎన్దతు. ఇరణ్డామర్థమ్ - కుఱుకుమ్ ఎన్దిఱమెల్లాల్ బై “కుఱుక్కుమ్” ఎన్దువల్లాల్ బొక్కిల్ ప్పిఱిక్కిఱతాఱి, (కుఱుకుమ్ విరకేతోవెన్దు). ఆనాల్, కుఱుకుమ్ వకైయెన్నాతే “కుఱుక్కుమ్ వకై” ఎన్దిఱతేక్కిన్దు (కుఱుక్కుమ్మవనై) ఎన్నుతల్; మూన్దామర్థమాతల్. “దేశభాసై” ఎన్దుకు సందాదమ్ (ఎమ్మెరుమానార్ తాది). పాపమేలెన్దు (ఆకాలేశ మిత్తాది) ఎన్నుతల్; మూన్దామర్థమాతల్. “దేశభాసై” ఎన్దుకు సందాదమ్ (ఎమ్మెరుమానార్ తాది). పాపమేలెన్దు (ఆకాలేశ మిత్తాది). అన్వయమ్ (ఆక త్తవనై యత్తాది). “విన్నెయాయిన - అఱుక్కుమ్” ఎన్దతు - * తిరునావాయ్క్కు విశేషణమ్. ౧.

గ్రం. - (అఱుక్కుమ్మవినైయాయన) శీవిష్టధరై అన్దస పత్త్యధాయే, “మేరుమన్దరమాత్రోపి రాశిపాపస్యకర్తణః కేశవంవైద్యమాసాద్యదుర్వాధిధివశ్యతి.” ఛాన్దోగ్య [౫ - ౨౪] వైశ్యానరవిద్యాయామ్, “యథేషీకాతూల మగ్నోద్రోకం ప్రమామేతి | ఏవంహస్యసర్వేపాపాననప్రమామస్తే,” - గీతాసు [౧౮], “సర్వధర్మాన్” ఇత్తాది || ౬౬ ||

౧౫౬ తిరునామయ్ మొట్టి - ౯ - ప - ౮ - తి-అఱుక్కుమ్మవినై - ౨-పా-కొడియేరిడై వ్యాఖ్యానార్.

అవతారిక:- ఈతిరునామయ్ మొట్టిలో, పంపించిన దూతలచ్చటికివెళ్ళి సర్వేశ్వరునికి దనయవ్వనముజెప్పి తిరిగివచ్చుటకుమందే ఆత్మ భినివేళముగలవారై సమ్మోహిల్లు అంతలో తిరునావాయ నెడు దివ్య దేశమందు వేంచేసియున్న శ్రీయ్యిపతిని సేవించి నేనెప్పుడు కైజ్యర్వ ముచేసెదనొయని సాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము:- సర్వేశ్వరుని దమ మృదయమందుంచుకొనినవారికి భగవత్పాపి విరోధులనన్నిటినిబోగొట్టెడివరమభోగ్యమైన తిరునావాయని బొందుటకు నాకుపాయమేమైనకలదా? ౧.

మూ.- కొడియేరిడై కోకనకత్తవళ్ కేళ్ళవ్. వడివేల్ తడజ్జణ్ మడప్పినై మణాళన్ |

నెడియూనుతై చోల్లై కళ్ళోళూత్ తిరునావాయ్ | అడియేనణుకప్పెఱునా || యైవై కొలో || ౨||

ఆ.- (కొడియేరిడై) పెరియపిరాట్టి యారోడుమ్ నప్పినై పిరాట్టియారోడుమ్ మాడ అవక్ ఎఱ్ఱునళి యిరుక్కిఱ తిరునా వాయిలేపోయెప్పుడు వత్తెనో? వెన్ఱిఱార్. ౩.

అన్వ.- కొడియేరిడై కోకనకత్తవళ్ కేళ్ళవ్ (౨) వడివేల్ తడజ్జణ్ మడమ్ (౩) పినై మణాళన్ నెడియాన్ (౪) ఉత్తై శోల్లై కళ్ళోళూత్ (౧౨) తిరునావాయ్ అడియేన్ అణుకప్పెఱునాళ్ (౧౫) ఎవై కొలో. (౧౬)

పన్నీ.- అనన్దరమ్, మహిషాది భోగ్యతా వైభవతై యడైయవక్ పర్తిక్కిఱ తిరునావాయై నాన్ కిట్టుమ్ నాళ్ కళైవై యెన్ఱిఱార్.

కొడిపోల్కుయ ఇడైయెయ్ డైయళాయ్, తామరై పూవిట్టిఱప్పాలేనిరతిశయభోగై యాసలప్పిక్కు, సద్భవనాయ్, (౩) వడి వ్రవేల్ పోలయెలియెయ్ కురైయై యముడైత్తాన, పెరియకణ్ణళైయమ్, మనప్పతైయముడైయ, (౬) నప్పినై పిరాట్టిక్కు, భోక్తా వాయ్, ఇవ్వళపన్ఱియేఅఱ్యనభోగ్యతాతిశయ తైయుడైయవక్, (౯) పర్తిక్కిఱదేశమాయ్, నానావిధమానశోల్లైకాలే, శూట్రప్పట్ట, (౧౨) తిరునావాయై, అనన్దభోగ నానాన్, అణుకప్పెఱునాళ్ కళ్ళో, (౧౫) ఎవైయో? (౧౬) వడియెన్ఱు - మావడువాయ్, మావడుప్పిళవు పోలవుమ్ వేల్ పోలవు మెన్ఱుమామ్. ౩.

అర్థము.- తీగెవలెనుండరమైన నడుముగలరై కమలవాసినియైనపిరాట్టికి వల్లభుఁడును (౩) తీక్షణమైన ఈటివలెనున్న విశాల మైనసేత్రములను ఆత్మగుణములనుగల (౬) నప్పినై పిరాట్టిక్కి వల్లభుఁడును అవరిచ్చిచ్చమహిమగలవాడునైనసర్వేశ్వరుఁడు (౯) నిత్యవాసుఁడేయుచున్న తోపులకేఁ జుట్టబడిన(౧౨)తిరునావాయని దాసుఁడనైన నేను పొండఁదగిన దినములు(౧౫)విధ' (౧౬)

ఈ.- ఇరణ్డమ్మట్టు. తిరునావాయిలే పుకుమ్నాళెన్? వెన్ఱిఱార్.

(కొడియేరిత్యాది) కొడిపోలేయ్కుతాన ఇడైయెయ్ డై యళాయ్ పుప్పత్తిప్పరిమళముపాదానమాకప్పి అన్దపిరాట్టిక్కు వల్లభనానవక్.౧ "నకళ్ళిన్నా పరాధ్యతి" ఎన్నామరుకేయిరుక్క ఇఱుక్క ప్పె? వెన్ఱిఱార్. (వడివేల్ తడజ్జణ్ మడప్పినై మణాళన్) కూరియవేల్ పోలే ఓరాళుమొరునొక్కుమ్ నేరాయ్ భోక్తావినిసల్లాత భోగ్య తైయెయ్ డై తాన కణ్ణైయ్ డై యళాయ్, ఆత్మగుణోపేతైయాన నప్పినై పిరాట్టియై డై యెవ్విభుక్కిక్కు

శీ-ఆ|| ఇరణ్డమ్మట్టు (కొడియేరిత్యాది). " తిరునావాయ్ - అణుకప్పెఱునాళ్ యైవై కొలో " ఎన్ఱైక్కొట్టి త్తవతారికై (తిరునావాయలేయత్యాది).

ఏర్ - అర్థము. ఇత్తాల్ భావమ్ (నకళ్ళిదిత్యాది). వడి - కూర్చు. ఓరాళుమొరునొక్కుమ్మెన్ఱుతు - ఓరాళుక్కిరమ్ముపోలేదరు

|| యైవై కొలో ఎన్ఱు ఈటిలుమ్ అరుమ్మదిత్తిలుమ్ పాఠమ్ కాణ్ణిఱు. ౧|| రా-య-౧౧౬-౪౪.

ఈ.—ఇట్లున్నట్లననాయిదీ. (నెడియా) ఇప్పటిప్పట్ల మహిమీపరిజనాదికళాలెల్లకాణవైట్టతన. (ఉయైత్యాది) అనఱుక్కుమ్ అవళవిభూతిక్కుమ్ కుత్తై వజనర్క్కిలామ్మడి ఇడముడై తాన శోలై కళాలే శూఱుప్పట్టతిరునావాయై, (అడియే) వనవానత్తుక్కుమ్ పెగుమాళుమ్ పిరాట్టియుమాయ్ కలక్కుమిడత్తిల్ ౧ * భవాంస్తువిప్పడియే ఎన్నానడిమైకళుమ్ శెయ్కై క్కుళైయ పెరుమాళ్ నేర్పట్టావోలేయాయ్, ఇట్లుత్తై క్కుడిమై శెయ్కై క్కుళైవర్ నేర్పట్టపళియుమ్. ఇళైయ పెరుమాళైవోలే అడిమై శెయ్విత్తుక్కుళ్ళుకిఱ నిషయ త్తిఱుక్కుడై యైయాయ్ న్నవ ర్క్కు. శ్రీదనక గాజన్తిరుమకళోరు త్తియుమితేయఱు. (అఱుక పెఱునాళో యవై కొల్) అదైక త్తెనా కిట్ట పెఱుమ్ నాళో? ౧

౨-౨॥ మొక్కాళైయకప్పడు త్తిక్కొళ్ళుకై యెవ్వడి, పిరాట్టిమారైచ్చొన్న వనరమ్, “నెడియా” ఎన్నెయాల అర్థమ్ (ఇప్పటిప్పట్లని గాఢి). “శోలైకళో” ఎన్నిఱుబహువచనత్తుక్కుళావమ్ (అవనుక్కుమిత్యాది). పిరాట్టిమారోట్టెచ్చేర్ త్తియైచ్చొల్లి, అనరమ్ “అడియే” ఎన్నుక్కుళావమ్ (వనవానత్తుక్కు-త్యాది). పుళుప్పట్టు ఎన్ఱు కూట్టువతు. (భవాంస్తువిప్పడియే) - అన్దశ్లోక త్తిఱుడియే యెవ్వడి. ఇన్ద శ్లోక ఎట్టాల్ విషయమ్ కుత్తైపట్టిరుక్కుమోవెన్న (ఇళైయ పెరుమాళైయిత్యాది). ఏదోరుముడైన్దితార్ (శ్రీభగవదానిత్యాది. ౨.

తాత్పర్యము.—సర్వాధికుడైన సర్వేశ్వరుడు సర్వాజ్ఞసాందర్యముగల శ్రీభూనీళాదేవీ మేతుడై వేంచేసియున్న తిరునావాయిని ఇతనినడు పొందదనా? ౩.

మూ.—“ఎవై కొలఱుక పెఱునాళైవోలే” తుమ్ | కవై యిన్ద నమిన్ఱి క్కణ్ణిర్ కళో కలుప్పన్ | 3॥
నన్దె యిల్ తిరునారణ్ శేర్ తిరునావాయ్ | అవై యుట్టుకలావతోర్ నాళియేనే ||

౩.— (ఎవై కొల్) ఎళ్ళో తిరునావాయై యఱుక పెఱునాళైవోలే తుమ్ తదేచిత్త నాయ్ కణ్ణిర్ శోరమిక్కుళనా, హేయ ప్రత్య నీర నాన తిరునారణ్ శేర్ తిరునావాయై అవనుడైయ దివ్యపరిష త్తిలేపోయేప్పకునా శెన్ఱెన్ఱి కిటిలేక ఎన్దితార్. 3.

అన్య.— అఱుక పెఱునాళో ఎవై కొలెన్ఱు ఎప్పాతుమ్ (3) కవైయిల్ మనమిన్ఱి కణ్ణిర్ కళో కలుప్పన్ (౬) నన్దె యిల్ తిరునారణ్ శేర్ (౭) తిరునావాయ్ అవై యోళ్ పుకలావతు (౧౨) ఒర్ నాళో అతియేనే (౧౪)

మన్న — అనన్దరమ్, అసాధారణసమృద్ధివైష్ణవాన నారాయణ్ వర్తిక్కిఱ తిరునానాయోలక్కత్తిలే పుకలావతు నాళికిటిలే న్నితార్.

తిక్కొప్పెఱునాళో, ఎవై యెన్ఱు, సర్వకాలత్తిలుమ్, (3) వేటొన్ఱి ఱుక్కురుమ్ నెళ్ళెన్ఱియే ఏకాగ్రచిత్త నాయ్ కొణ్ఱు, కణ్ణిర్ కళో, నాళో కానిప్పన్, (౬) దుష్టత్విసోపాధికత్వాదికళాకిఱ కుదోరుమిన్ఱియే, సులభ నాయ్ నిరుపాధికబంధువాన్ శ్రీయ్యుపతియాన నారాయ ణ్, పుట్టికొణ్, (౭) తిరునావాయో, అవనుడైయవోలక్కత్తిలే, ప్రవేశికలావతు, (౧౨) ఒర్ నాళో, ఇన్ద శెన్ఱెన్ఱి కిటిలేక (౧౪) ౪.
నన్దె - కుదోరుమ్ - అవై - ఒర్లక్కమ్.

అర్థము.—(తిరునావాయిని) పొందదగినదిసములు ఏవో? అని ఎల్లప్పుడును (3) మఱియొకవిషయమందుఁ బోదగినమనస్సులేనివా డొక (ఏకాగ్రచిత్తుడైన) బాష్పములు ప్రవహించునట్లుండెదను. (౬) (దురభర్తవమనెడి) దోషములేని శ్రీమన్నారాయణుడు వాసము చేయుచున్న (౭) తిరునావాయందలి ఆగోష్ఠిలో ప్రవేశించుటకు (౧౨) ఒకదినమును ఎఱుంగకున్నాను. (౧౪) 3.

౧॥ ఇప్పాకుర త్తిలుమ్, అఱుయిరప్పడి ఈడు అరుమ్బదళ్ళిల్ యవైకొల్ ఎన్ఱు పాకమ్ కాణ్ణిఱు. ౧౮౭-౨-౩౧-౨౪.

ఈ. — మూన్మామ్బట్టు. తిరునావాయితీరువ్రా లక్ష్మి తీపుకుమ్ నాళెననటికిలే నెన్గిటార్.

(యవై కొలిత్యాది) నాళెననటికిలే నెన్గిటార్. (ఎప్పొత్తుమ్) బరుకాలి తైవొల్లి, అల్లాత పోతు అన్యపరతై వణ్ణుకిటేనా? (కవై యిల్ మనమిన్) అతుత్తిలు మితువుమ్ ముఖాన్దరముమాయ్ చెల్లుకి అతో? ఇరుతలై నెన్గిటార్. (కన్జీర్ కళ కలున్ద వణ్) కన్జీర్ కళ వేళ్ళుడు విరుప్పణ్. (నవై యిల్ తిరునారణ్) దుర్గ భత్వాది దోషమిన్ క్కెయి మక్కి అ శ్రీమానాన నారాయణ్, సాలభ్యత్తుక్కున్ శ్రీ నా పిరాట్టియోడేకూడ తిరు నావాయితీరు సులభ నానవణ్. తిరునావాయితీ పేరొలక్క మాకవిరుక్క, అలడియార్ కళి కుఱ్ఱొచ్చి శై ఉడణ్ కూడువ తెన్మనాళి. ఎన్నాళెప్పట్టనా అ తిరుళితే శెను కూడ ప్పెఱుమ్ నాళెననటికిలే. అవై - పట్టె. నవై - కుఱ్ఱొచ్చి.

జ-అ" మూన్మామ్బట్టు (యవై కొలిత్యాది) "తిరునావాయితీ యటుక్కులావతోర్ నాళెయేణ్" ఎన్దై క్కటాక్షే త్తవతారికై (తిరునావాయిత్యాది).

ఇప్పద్రయోగత్తుక్కుభావమ్ (అతుత్తిలు మిత్త్యాది) ఇఱుక్కర్థమ్ (ఇరుతలై తైవొల్లి క్కెయిన్). ఇరుతలై తైవొల్లి - ఇరుతలై యాన నెన్గిటార్ పడి. ముఖాన్దరముమాయ్ - విషయాన్దరముమాయ్ పడి. కవై యిల్ మనమిన్ - కవై యిల్ మనమిన్ పడి. వేవొల్లి తైవొల్లి క్కెయిన్; ఏకాగ్రచిత్త నాయ్ క్కెయిన్ పడి. కవై - క్కెయిన్, విషయాన్దర మెన్ పడి. కన్జీర్ కళాతే కలజువ నెన్మనాళి. అతావతు - కన్జీర్ కళామిదానిన్ పడి. "కలున్ద" ఎన్ది అతుక్కునిన్ - కలున్ద - కలజువ, అయితల్. "కలున్ద" ఎన్ది వర్ణనై యెన్దొచ్చిన్. "తిరునారణ్" ఎన్దుతుడగ్గి మేలుక్కు శబ్దార్థమ్ (సాలభ్యత్తుక్కిత్యాది).

తాత్పర్యము. — ఏకాగ్రచిత్తుడనై కన్జీర్ శుభ్రబ్రహ్మచర్యమును దుఃఖించుచున్న నేను సర్వసులభుడైన శ్రీమహారాయ ణుడువేం చేసియున్న తిరునావాయందలి శ్రీవైష్ణవగోష్ఠిలోనే నెప్పుడు ప్రవేశించెదనా?

మూ. — నాళేలటియే నెనక్కుళ్ళననానుమ్ | మీళావడిమైప్పళి శెయ్యప్పకున్దన్ |
నీళార్ మలర్ చొల్లై కళి శూన్ద తిరునావాయ్ | వాళేయ్ తడజ్జణ్ డప్పిన్ మనాళా ||

ఆ. — (నాళేలటియేణ్) నిరవధిక సాన్దర్యగుణ విశిష్టయోగసప్తినై ప్పిరాట్టిక్కు భోగ్య నాన పునక్కు మీళావడిమై ప్పళి శెయ్యప్పకున్దేణ్, అడిమై కెయ్యమ్ నాళెననటికిలే నెన్గిటార్.

అన్య — నీళ్ ఆర్ మలర్ (3) శోలైకళి శూన్ద తిరునావాయ్ (౨) వాళేయ్ తడజ్జణ్ మడప్పిన్ (౯) మనాళా నానమి మీళావడిమైప్పళి శెయ్య (౧౨) పుకున్దేణ్ ఎనక్కు ఉళ్ళన (౧౩) నాళేల్ అటియేణ్. (౧౪)

వన్న. — అనన్దమ్, నిత్యకైర్గర్వ తీరే అన్వితనాయ్ ప్పకున్దనాణ్, అన్దకైర్గర్వ పయ్యమాన నాళే కళి వానపడి యిడికితే నెన్గిటార్.

ఒక్క, నిన్దె, పూవై యుడైతాన, (3) శోలైకళి, శూన్ద, తిరునావాయితీ, (౨) వాళేయ్ (నీళ్ళ) ఒళ్ళిన్దెయ్యైతాన, పెరియకణ్డెయ్యైతాన, అత్తగుణపూర్ణయోగ సప్తినై ప్పిరాట్టిక్కు (౯) నిరతిశయభోక్తావానవనే! సూరికడైప్పళి నానువ. విచ్చేదరహితినై నైరైజు-ర్యమ్ వణ్ణుక్కు, (౧౨) అన్వయితేణ్, అతుక్కు ఎనక్కు, ఉళవాకక్కుత్తిత్తువైత్తి, (౧౩) నాళి తిల్. అవై నానటికిలే. (౧౪)

అర్థము. — పాడువై నిండియున్న పుష్పములుగల (3) తోటలచే చుట్టబడిన తిరునావాయందువేంచేసియున్న వాడును (౨) మత్స్యములతో బోలిన విశాలమైన నెత్రిమును గుణపూరితగులసప్తినై పిరాట్టిక (౯) వల్లభుడైననీ! నామీ! నేనును ఎడతెగక దాస్యకృత్యముచేయుటకు (౧౨) అన్వయించెదని. (అందునిమిత్తమై) నాకు ఏఱుడియన్న (౧౩) దినమును ఎఱుగెను. (౧౪)

(౪౦) తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౮ - తి-అఱుక్కుమ్మిన్ - ౫ - మ-మనాళన్ వ్యాఖ్యానము.

ఈ.— నాలామ్బట్టు ఆత్మాన్తదాన్యమ్ పణ్ణుమ్మడివిషయాకృతనాననాన్, నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియోడే కూడ విరుక్కిఱి విరుప్పిలేయడిమై శెయ్యిప్పెఱుమ్ నాళెనైన్తటితీలేనెన్దిఱార్.

(నాళేలఱియే నెనక్కుళ్ళన) పెఱక్కుడవనాళెనైన్తటితీలేనెన్నుతల్, నాళాపిరిన్దిరుక్కుడవనాళెనైన్త యుడైన్త టికిటిలేనెన్నుతల్. పేఱుసిన్దమానపిన్బ పతఱుకిఱతెన్నెన్నిల్; (నానుమ్మిళావడిమైప్పణిశెయ్యిప్పకున్) నిత్యసూరికిల్ పణ్ణుమాత్తాన్త దాన్యత్తిలే యఱ్ఱో నాను మధికరిత్తతు. ఒరుప్రయోజనత్తైక్కొళ్ళక్కిట్ట వనాయాఱి యిరుక్కిఱేనో? దాన్యపరిమళ త్తి ఱ్ఱునడఱిమాతవనా యాఱియిరుక్కిఱేనో? (నీళార్మలర్చోల్లెకల్) ఒగ్గేపర ప్పమాఱి ప్పూత్తిళోల్లెకల్ యుడైత్తానదేశమ్, అడిమైశెయ్కై క్కు పుమ్పాదుప్పకఱణ్ణళాల్ కుఱైవత్ దేశమె న్నుతల్, నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియమ్ తానుమాక పుమ్పాపవయమ్బులలామ్ దేశమెన్నుతల్. (నాళేయ్తడఱ్) ఒగ్గియై యుడైత్తాన పరిన్దకణ్ణెన్నుతల్, వాళేవోలేకణ్ణారై యభిక్కినల్ల పరన్దకణ్ణెన్నుతల్; అవనై యనన్యార్వ మార్కన్ద కణ్ణుకై యుడై యవళెన్. (మడప్పిన్నైమనాళా) అభిక్కియిక్కి ఆత్మ గుణజ్ఞళాలుమ్ తువక్కునల్లవల్లమ్ ప్పల్లభ నానవసే! దేశాన్తరమోనప్రజై ఊరణితానవాఱే తాయ్మారై ప్పుకాల్నినై ప్పొక్కుమాలే, ప్రాప్యదేశమణి తానవాఱే తిరళిపుమ్ తని త్తనియుమ్ పిరాట్టిమారై అనుసఱ్కిఱార్.

శ్లో-౨॥ నాలామ్బట్టు (నాళేలిత్యాది). “మిళావడిమైప్పణిశెయ్యిప్పకున్దే - మనప్పిన్నై మనాళా - నాళేలఱియే” ఇత్యది క్కళక్కుఱాఱి తవతారికై (ఆత్మాన్తదాన్య మిత్యాది).

“నెనక్కుళ్ళన - నాళేలఱియే” ఎన్తన్వయిప్పతు. ఎనక్కుఱివాకక్కుఱ్ఱిత్తు నెత్తనాళానాలఱియే నెన్బ శబ్దార్థమ్. ఇన్న్ నాళెన్బ విశేషి గూఱునూలే ఇత్తైద్యేధాకాట్టుకిఱార్ (పెఱక్కుడవనాళిత్యాది వాక్యవ్యయత్తాలే). మిళా - అవిచ్చిన్నవాన, అడిమైప్పణి గూఱున్వయిమ్. “అడిమైప్పణి” ఎన్తతుక్కుళావమ్ (ఒరుప్రయోజనత్తై యిత్యాది). “మిళావడిమైప్పణి” ఎన్తతుక్కుళావమ్ దాన్య పరిమాణ త్తిత్యాది. “అడిమైప్పణిశెయ్యి” ఎన్తతైయుమ్ “మడప్పిన్నై మనాళా” ఎన్తతైయుమ్ కూట్టిబాఱిప్పయమ్ (అడిమై శెయ్కై క్కిత్తయ్) వాక్యవ్యయమ్. వాళే, ఒగ్గియమ్, వేలుమ్. నయ్కై - ఉడైత్తాన్తయమ్, ఒప్పమ్. కీళొక్కొప్పివఱమ్ (అవనై యిత్యాది). తువక్కునల్ల - వసేకఱక్కినల్ల. పాట్టుత్తోఱుమ్ పిరాట్టిమారై యరుగిచ్చెయ్తతుక్కుళావమ్ (దేశాన్తరమిత్యాది), నీళార్మలరెన్బతుడజ్జి అడప్పిప్పణి శెయ్యిప్పకున్దే ఎనక్కుళ్ళన - నాళేలఱియే నిత్యవ్యయః.

శ్లో-౩॥ పఱుఱుకిఱతు - త్విరిక్కిఱతు.

అన్వయము.— నప్పిళ్ళరునికి సకలవిధకైజ్జగర్భములను జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను, పరిమళోగ్యమైనపుడు నావాయిలూ మీన నేత్రుండ్లను నప్పిన్నై పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియున్న వానికెప్పుడు కైజ్జగర్భముచేసెదనూ తెలియలేదు.

శ్లో-౪॥

మూ.— మ.గొళి-మలర్ మజ్జెక్కుమ్మణ్ మడన్దెక్కు. | జ్జణ్ణళన్ ఉలకత్తుయిర్ తేవర్కక్కెల్లామ్ |

విజ్ఞాళి విరుమ్బయుత్తై యుద్దిరునావాయ్ | కణ్ణారక్కళిక్కినత్తిజెన్మొల్కన్దే ||

ఈ — (మడప్పణి) లక్ష్మీనామినీళానాయక్ నాయ్, దేవాదిస్థావరాన్తనిభలజననిర్వాహక నాయ్, శ్రీదైవబ్రహ్మనియు నానెమ్మెయ్మూన్ విరుమ్బయుత్తై యుద్దిరునావాయ్, ఇప్పికృతియోడేకణ్ణారక్కణ్ణ కళిప్పతెన్దోవెన్దిఱార్.

అన్వయము.—మలర్ మజ్జెక్కుమ్ మణ్ మడన్దెక్కుమ్ మనాళి (3) ఉలకత్తు ఉయిర్ తేవర్కక్కెల్లామ్ కణ్ణాళి (౬) విజ్ఞాళిన్

విరుమ్బి కాత్తియమ్. (౯) తిరునావాయ్ కణ్ ౨౦ (౧౨) కణ్ణ ఇబ్బ కళిక్కినత్తు (౧౫) ఎమ్మకొల్ (౧౬).

పన్నీ.—అన నరమ్, పన్నీ పరిజనస్థానాదిపరపూర్ణనానవక్ పర్తిక్కిట తిరునావాయ్, ఎకకర్ణానతు నితైయమ్మడికణ్డనభవిష్ట తెన్న్? తెన్న్తార్.

పర్వవాసినియానలక్కిక్కుమ్, శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కుమ్, భోక్తావాయ్, (3) లోకత్తిల్, ప్రాణికళదేవతైకళో ఎల్లార్ క్కుమ్. నిర్వాహకనాయ్, (౬) పరమప్రాయమ శబ్దవాచ్యమాన పరమపద త్తిలుక్కారై యమ్ అడిమైకోళ్ళుమవక్, ఇన్దవిభూతిద్యయత్తిలుమ్ విరుమ్మి, పర్తిక్కిట, (౯) తిరునావాయ్, కణ్డో, ౯ పరిపూర్ణమామ్మడి (౧౨) కణ్డ, ఇళ్లే, నిరతిశయానన్దియావతు, (౧౫) ఎన్న్? (౧౬)

అర్థము.—కమలవాసినియైనపిరాట్టికిని భూదేవికిని వల్లభుడును (3) లోకమందలి ప్రాణాలకును దేవతలందఱికిని నిర్వాహకుడును (౬) శ్రీవైకుంఠానాథుడునైన సర్వేశ్వరుడు ఆశపడి నిత్యవాసముజేయుచున్న (౯) తిరునావాయని నేత్రములు నెడనెట్లు (౧౨) కణ్డ ఇచ్చట ఆనందించుట (౧౫) ఎప్పుడో? (౧౬).

ఈ.— అష్టామ్మబ్బు. తిరునావాయ్ క్కుణ్ణీకవిడాయ్ తీరక్కణ్డను భవిష్ట తెన్న్తార్.

(మణాళనిత్యాది) పెరియపిరాట్టియార్ క్కుమ్ శ్రీభూమిప్పిరాట్టి యార్ క్కుమ్ వల్లభనానవక్. పురుషకార మావారుమ్ పొత్తైక్కు ఉవాత్తావారు ముచ్చాయరుక్క విత్తుక్కణేమో? (కణ్ణాళనిత్యాది) లోకత్తిల్ మను ప్యర్ కళెన్న, దేవర్ కళెన్న, ఎల్లార్ క్కుమ్ నిర్వాహకనానవక్. అవర్ కళో పడుక్కెప్పల్ మనొక్కుకిటపడి. (విణ్ణాళక) పడుక్కెత్తానిరుక్కిటపడి; - పిరాట్టిమారుమ్ తానుమ్ తనక్క త్తకుతియాన పరమపద త్తిల్ దివ్యపర్యజ్ఞత్తిలేయిరున్దు నిత్యసూరికళై నిర్వహిక్కిటవక్. (విరుమ్మియుత్తై యమ్ తిరునావాయ్) ఉభయవిభూతినాథక్, పెణ్ణాప్పేతాక వాదరిత్తు వ ర్తిక్కిటదేశమ్. అవక్ విరుమ్మికిట దేశమల్లతు ప్రాప్యమిల్లైయితే. (కణ్ణారి) క్కాణ్డైలే విడాయ్ ప్పట్టకణ్, ఆర - వయిలునిత్తైయ. (కళిక్కిన్ తిక్కెన్దుకోల్) ౧ “అహమన్న మహమన్నమ్” ఎన్దురు దేశవిశేషత్తే కళిక్కియైయియ, ఇళ్లేకళిక్కుప్పెలువతెన్న్? (కణ్డే) “క్కాణ్డైనిత్తమ్” ఎన్దుమ్ విశ్వానత్రాల్ కళిక్కియైయిక్కి, కణ్డేకళిప్ప తెన్న్?

జీ-అ॥ అష్టామ్మబ్బు (మణాళనిత్యాది). “తిరునావాయ్ క్కణ్ణరక్కళిక్కిన్ తిక్కెన్దుకోల్ కణ్డే” ఎన్దు తెక్కుటాక్షితవతారిన్ (తిరునావాయ్ త్యాది).

ఇత్రాల్ భావమ్ (పురుషకార మిత్యాది). ఉవాత్తు - ఉపాధ్యాయక్, ఉయిర్ - మనుష్యర్. “పిరాట్టిమార్ క్కుమ్ - మణాళన్” ఎన్దు పన నరమ్ “తేవర్ క్కెల్లమ్ - కణ్ణాళిన్” ఎన్దు తుక్కభావమ్ (అవర్ కళిత్యాది). పడుక్కెప్పల్ మనొక్కిటపడి “పడుక్కెత్తా నిరుక్కిటపడి” ఎన్దు తెవరిక్కిటార్ (పిరాట్టిమారుమిత్యాది). “కణ్ణాళిన్ - విణ్ణాళిన్ విరుమ్మియుత్తైయమ్” ఎన్దు మాట్టిభావమ్ (ఉభయవిభూతీయిత్యాది). పరమపద తెన్న్తైయిరునావాయ్ “కణ్ణార్ - కణ్డ” ఎన్దు తెన్న్తెన్న్ (అవక్ విరుమ్మికిటవిత్యాది). “విడాయ్ ప్పట్ట” ఎన్దు యాదే (వయిలునిత్తైయవెన్న్ తు, “ఇళ్లే” ఎన్దు తుక్కభావమ్ (అహమన్న మిత్యాది). “కణ్డే” ఎన్దు వికారాన్ (క్కాణ్డైత్యాది). మలర్ మత్తెక్కుమ్ మణ్ మత్తెక్కుమ్ - మణాళన్ - ఉలకత్తయిర్ తేవర్ క్కెల్లమ్ - కణ్డ, కళి - విణ్ణాళిన్ విరుమ్మియుత్తైయమ్ తిరునావాయ్ - ఇళ్లే - కణ్ణార్ - కణ్డే - కళిక్కిన్ తు - ఎన్దుకోల్ ఇత్తెన్న్యయి.

తాత్పర్యము.—ఉభయవిభూతినాయకుడై శ్రీభూదేవీవల్లభుడైయున్న సర్వేశ్వరుడు వేంజేసియున్న తిరునావాయని సేనెప్పడు కండ్లార సేపించి యానందించెదనో?

మూ.-కట్టకలిక్కిన తిరునామాల కట్ట. తొట్టెయనక్కా యొట్టేనే తురికిన్ది.

వడ్డార్ మలర్ చొప్పై కళోళూత్తి తిరునావాయ్. తొట్టెయై కిన్ వెల్గోవలర్ కోవే.

౬॥

ఆ.- (కట్ట) ఎనక్కా కత్తిరునావాయ్ తొట్టెయై కిన్ వెల్గోవలర్ కోవే! ఇన్జు కిన్ ఇన్జు ప్రయోగమాన న్నీహత్తె యుడైయే నాన వెన్నుడైయకట్ట తిరునావాయ్ ఇన్జు కట్టా కళోళూత్తి? వెన్గితార్.

౭.

అన్య.- వడ్డార్ మలర్ చొప్పై కళోళూత్తి (౨) తిరునావాయ్ తొట్టెయై కిన్ వెల్గోవలర్ కోవే తురికిన్ది ఇన్జు (౧) తొట్టెయై కిన్ కట్టా ఇన్జు (౧౨) కట్టకలిక్కిన తు ఎన్జుకాల్. (౧౩)

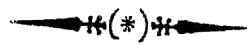
పన్నీ.- అనన్తరమ్, తిరునావాయ్ కేవల్ కిన్ వాత్తిరసులభనానవునై కట్టా ఎన్కా కట్టా కళోళూత్తి వెన్గితార్.

వడ్డూకళోనిన్జు, మలరైయై డైయళోలకళో, తూట్టన్, (౩) తిరునావాయ్, వాససానమాక తిరువుళ్ళ తిరైకొట్టా, విత్తవనమ్మణ్ణుమ పనాయ్, (౬) ఎనక్కా మగోపాలర్ కుమ్, సాలభ్యత్తై క్కాట్టి స్వామియానక్కట్టనే! కృత్రమమిన్దియే. ఇన్కే, (౯) చలనాయ్ విట్టే; ఎన్కా కట్టా, ఇన్కే, (౧౨) నిరన్తరమాక కట్టకలియానిప్పతు, ఎన్జాయ్ కిన్జుతు? (౧౩).

౮.

అర్థము.- తుమ్మెదలచేబూర్జమైన పుష్పములుగలతోపులచే చుట్టబడిన (౩) తిరునావాయ్ అదరించి వానమర జేయుచున్న (౬) మాకునుగోపాలులకును స్వామియైనవాడ! విషయాన్తరమునకులేక నీకే (౯) వాసుడనైతిని. నానేత్రములు ఇచ్చట (౧౨) నిరన్తరముగానేవింది సమ్రాపించుట ఎప్పుడో? (౧౩)

౯.

ఈ.- ఆతామ్బట్టు. ఊరైయన్దిక్కే ఊరిల్ నిన్జరుళిన వున్నై కట్టాకళోళూత్తి వెన్గోవెన్గితార్.

(కట్టకలిక్కిన తిరునామాల కట్ట) నాకళెయ్ తపడి శెయ్య; కట్టకలివిడాయ్ కెనువత్తెన్? ఒరునాళిలే కాన్డె

నిశ్చితమ్, అనపిన్బ, ఇన్జిర్ ప్పత్తుక్కు ఫలమెన్నెన్దిల్; (తొట్టెయనక్కా యొట్టేనేనిత్యాది) అన్యపరత్తై యిన్జిక్కే ఊన్దిరువడికిళిలే అతిచలనానేక. అరైత్తణ్మిక్కు మూట్టతపడియన్జొ ఎన్చాపలమిరుప్పతు. తురిశాకటమన సుక్కు పే యపవయస్పర్శమ్. (వడ్డెత్తాది) పరిమాత్తై వాతి వణ్ణుకళుమ్ పడిన్జుకళుమ్మడి పుష్పితమానళోలై కళై యుడై తాన దేశమ్. ౧. "నచపునరావర్తతే" ఎన్జుపడియే పుక్కారైమిళి ప్పెట్టతపడి నిరితియభాగ్యమాన దేశమ్. (తొట్టెయై కిన్) "నమక్కుమ్ నమ్మెయ్ కట్టా కుమ్ నిన్జెత్త పడి పరిమాటియనుభవిక్కిలామ్ దేశమ్"

ఎన్జుతిరువుళ్ళు తాళే యాదరిత్తుక్కొణ్ణు వర్తిక్కిట దేశమాయిల్ (ఎన్గోవలర్ కోవే) కృష్ణనాయ్ వన్దవతరిత్తు ఇడ్డై యర్ కు సులభనానావోలే, తిరునావాయ్ వన్దనక్కు సులభనానవనే!

౧౦.

టీ-అ॥ ఆతామ్బట్టు (కళే యిత్యాది). "తిరునావాయ్ తొట్టెయై కిన్ వెల్గోవలర్ కోవే - ఇన్జు - కట్ట - కట్టా - కళోళూత్తి - ఎన్జుకాల్" ఎన్జువన్దై కట్టా కళోళూత్తివతారికై (ఊరైయన్దిక్కే యిత్యాది). "కోవలర్ కోవే", ఎన్జువన్దై ఎన్జుకాల్ తాయ్ ఊరిల్ నిన్జరుళినవునై ౨) ఎన్జుతు.

కీర్త తామానన్దిప్ప తెన్జొ వెన్జు ప్రార్థిత్తివర్, ఇన్జుతుకట్టాకుడైయ అన్యతై ప్రార్థిప్పానెన్నెన్ద నానిత్యాది. ఆతామతు - తనక్కానన్ద మిల్లావ్విలామ తన్నుడైయ బ్రజై క్కానన్దతై ప్రార్థిక్కుమావోలే యెన్జుపడి. ఇత్తాల్ భావమ్ (అరైత్తణ్ మిత్యాది). ఇతు కీర్తిజ్జిన్జిన శజ్జెక్కు త్తరుమాయ్ మిరుక్కిటతు. "అన్యపరత్తై యిన్జిక్కే" ఎన్జుతాల్ ఫలితమ్ (తురిశాకట తిత్యాది). తురిశు - తుర్ శమ్. అరైత్ - పొగున్దతలాయ్, పడితలైచ్చొట్టుకెతు. తొట్టెకళై పడ్డిక్కిటతుక్కు భావమ్ (నచేత్తాది). "కొట్టే" ఎన్జుతుక్కు భావమ్ - (నమక్కు మిత్యాది). ఎన్గోవలర్ కోవే, ఎన్జుతుక్కు భావమ్ (కృష్ణనాయ్ తిత్యాది). వడ్డారెన్జుకొట్టె. కోవే - తురిశిన్ - ఇనక్కు - తొట్టెయై కిన్; ఇన్జు - కట్ట - కట్టా - కళోళూత్తి - ఎన్జుకాల్ ఇత్యన్యాయా.

౧౧.

౧౯౨ తిరువాయ్ మొయి. — ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కు మ్మనై - ౭ - పా - కోవాకియ వ్యాఖ్యానజల్.

తాత్పర్యము. — పుష్పములచేతను పరిమళముచేతను తుమ్మెలచేతను సంపూర్ణమైన తిరునావాయందు నిత్యవాసము జేయుచున్న ఓ! శ్రీకృష్ణదా! నీకనన్య దాసుడనైన నేను నిన్నెప్పుడు కలహరిసేవించి సంతోషించెదమో? ౬.

మూ. — కోవాకియమావలియై నిలజ్గొడ్డాయ్ | తేవాశురజ్జోధనవనేతిరుమా లే |

నావాయుత్తై క్కీర్తవెన్నారణసమ్మి | యావావడియానివనెన్దరుళాయ్ ||

21

అ — (కోవాకయ) ఆశ్రితజనరూపితక్షయనాయ్, ఆశ్రితజనానిష్ఠ నివారణస్వభావమునాయ్, ఆశ్రితపత్నీలనునాయ్, ఆశ్రితను లభిత్వామాక తిరునావాయలే యవత్తీరుమాదుర్ద నారాయణసమ్మి! ఆవావడియానివనెన్దరుళాయ్ నిగ్గిటార్.

అన్వ. — కోవాకియ మావలియై నిలజ్గొడ్డాయ్ (౩) తేవాశురజ్జోధనవనే నావాయుత్తై క్కీర్త (౬) ఎన్ నారణసమ్మి తిరుమా లే (౯) అచ ఇవక్ అడియానెన్ద (౧౨) అరుళాయ్ (౧౩).

పన్నీ — అన స్వరమ్, శేషిత్వరక్షకత్వప్రాప్యత్వరూపమాన వాకారపూర్తియై యడయనీశులనై ప్పార్ తుక్కువై పణ్ణవేణుమెన్గిటార్. త్రైలోక్యతుక్కుమ్ శేషియాకత్తన్నై యచిమానిత్తిరన్ద, మహాబలియై, భూమియై యపేక్షితువాక్కి అతిష్టయై పన్య శేషత్వమ్ పోయ్ అనన్యార్థమామ్బుడి శేషియానవనాయ్, (౩) శేషమానజగత్తుక్కు నేవాసురవిభాగత్తాల్ పరుకివిరోధత్తై, శమిప్పిత్తు శ్వి నేక శరణనాక్కుమవనాయ్, తిరునావాయలేనిరన్దరనాసమ్మిణ్ణుకిఱ, (౬) —, సమస్తగుణవిభూతివిశిష్టత్వాల్ వన్దనారాయణత్వి పూర్తియై యడయాయ్. ఇదశేషిత్వరక్షకత్వప్రాప్యత్వపూర్తిక్కు అసాధారణమానశ్రియగిపతిత్వత్తై యడయవ నే! (౯) * కారుణ్యరూపైయానవళోట్టెచ్చేర్ త్తియాలే వియ్యో ఇవక్, సమక్కుశేషభూతనెన్ద, (౧౨) ఆకారత్రయవిశిష్ట సమ్మనత్తై ప్పార్ తు ఇరన్గియారుళ వేణుమ్ (౧౩).

అర్థము. — రాజైయున్న మహాబలిని (యాచించి), భూమినిబరిగ్రహించినవాడవును (౩) దేవాసురయుద్ధమందు (శత్రువులను) చంపినవాడవును తిరునావాయందువాసముజేయుచున్నవాడవును (౬) నాయొక్కస్వామియు సర్వాన్తర్యామియు పూర్ణుడవునైన ఓ! శ్రీయశతీ! (౯) అయ్యో అయ్యో! ఈయాభ్యుద్ధ ముదాసులు అని (౧౨) కృపజేయుము (౧౩).

ఈ. — ఏమోమ్మబ్బు. ఆశ్రితార్థమాక త్తిరునావాయలే నిత్యవాసమ్మిణ్ణుకిఱదేవర్, అనన్యగతియెనుఎన్నక్కలిలే కృపైపణ్ణి యరుళవేణుమెన్గిటార్.

(కోవాకియమావలియై నిలజ్గొడ్డాయ్) సర్వేశ్వరనిత్యునై త్రైలోక్యాధిపతి యాక్కివైత్తా, అవనై త్తల్లి అన్దపదత్తై త్తానెఱట్టుక్కొడ్డొ “నానేఅరిశు” ఎన్దరున్దనాయ్ న్దు. నీకొడుక్కొళ్ళకై యన్దిక్కే, అతుక్కల్లామ్మతానేనియామకన్ ఎన్దభిమాని త్తిరున్దనాయ్ న్దు. “వెఱుమ్బుఱత్తిలే, తన్నతల్లాతత్తై తన్నతు” ఎన్దెఱట్టుక్కొడ్డొకుక్కడవవన్దయిలే యివ్విషయముగ్గిడకుమాకి నాడుకుడిక్కిడవాతు” ఎన్దు పార్ త్తరుళి, ఇన్దినతాన విభూతియై అవన్దక్కలిల్ నిన్దుమ్వాణినా. (తేవాశురజ్జోధనవనే) దేవాసునజ్గామిత్తిలే అవర్కళే పడువతు ఇవర్కళే పడువతాయ్ ఇజ్జనేయురువచ్చెల్లప్పుక్కవాణే, ఒరుతలై యెయ్యత్తు దేవజాతిక్కుక్కుడి యిరుప్పప్పణ్ణిక్కొడుత్తానాయ్ న్దు. (తిరుమా లే) ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కుమ్ తత్ప్రతికూలనిర సనత్తుక్కుమడి శ్రియగిపతియాకై. (నానా

జీ. అ || ఏమోమ్మబ్బు (కోవాకియవిత్యాది). “నావాయుత్తై క్కీర్తవెన్నారణసమ్మి ఆవావడియానివనెన్దరుళాయ్” ఎన్దు పార్ త్తైక్కుటాక్షీత్రవతారికై (ఆశ్రితార్థమాకవిత్యాది).

“ఆకియ” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (సర్వేశ్వరనిత్యాది). అతాపతు - తనక్కిణ్ణితత్తైయెఱట్టుక్కొడ్డొనెన్దెఱటు ఆకియవెన్దయాలే ఎన్దపడి. వివరణమ్ (నీకొడుక్కవిత్యాది). “మావలియై నిలజ్గొడ్డాయ్” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (వెఱుమ్బుఱత్తిలేయత్యాది). వెఱుమ్బుఱత్తిలే - నిర్విబుధనమాక. మావలియై - మావలిచక్కల్ నిన్దుమ్. దేవాసురయుద్ధాది అసురరైచ్చేర్ నవనే. కీర్తీరజ్జైయుమ్ పర్ న్దు (ఆశ్రితేత్యాది).

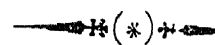
(౪౯) తిరునామ మొట్టి. - ౯ - ప - ౮ - తి - అటుక్కుమ్మనై - ౨ - పా - అరుభాతు వ్యాభాసజ్జల్. ౧-3

ఈ. - యుజైకిన్ఱ) ఇప్పుడిరక్షిక్కుమిడ త్రిల్ అడు త్రిణిత్రాకముకన్దోన్ఱ త్రిరునావాయితేనిత్య నాసమ్మజ్జికి. (ఎన్నారణ నమ్మి) ఆశ్రితవర్గ త్రినుడైయ రక్షణ త్రిలేనొక్కాక సర్వాస్తర్యామియానవన్. (నారణనమ్మి) అతుక్కుఱుచ్చాక ఆశ్రితవత్సలనాయ్, అనర్కభుక్కుఱుచ్చాక ప్పెన్ఱోమ్మెత్తతలే పరిపూర్ణ నానవనే! (ఆనావిత్వాది) ౧. 'కృపా మాత్ర మనొప్పత్తి' ఎన్నిటవడియే, వియో!, ఇవననన్యగతి, ఇవనుక్కు వేటారుపుకలితై ఎన్ఱుఎన్ఱుక్కలిలే కృపై: ప్పణ్ఱియగుళనేణుమ్. (అడియాన్) అవన్ అరుభుక్కుమ్ ఇవన్ అరుభుక్కుమ్ సమ్మన్ఱన్ఱొల్లికిటతు. 2.

జీ-అ|| అడు త్రిణిత్రాక - ప్రత్యాస్సమాక. 'నమ్మి' ఎన్ఱుక్కుభావమ్ (అతుక్కుఱుచ్చాకవిత్వాది). ఆధవా కీర్త్యక్తితి, అన్ఱ ర్యామిత్తిభుతి సౌలభ్యతైచ్చొల్లి ఇవాక్యత్తిల్ - వాత్సల్యజ్ఞొల్లికిటతాతల్, అతుక్కుఱుచ్చాక - రక్షణతుక్కుఱుచ్చాక. అన్ఱర్యా మిత్తియుమ్ వాత్సల్యముమ్, బహువ్రీహియాతే. (కృపామాత్రేత్వాది). 'సోఽహంతే దేవదేవేత నార్చనాదౌపుతౌచె' నామర్థ్య వాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తి: ప్రసీదమే' ఇతి పచ్చమేఽంశే. 'అడియాన్' ఎన్ఱుక్కు శాబ్దమానవర్థమ్ - ఆనన్యార్థకేపిత్తిమ్; ఆనమానర్థమ్ - ఆనన్యగతిత్తిమ్. ఒరువన్ క్కాయరుప్పారై వేణుళిల్ రక్షిక్కు ప్రాప్తియైయితే ఎన్ఱు వివక్షితరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవననన్యగతియిత్వాది). 'అడియాన్' ఎన్ఱుక్కుభావాన్ఱరమ్ (అవనరుభుక్కుత్తిత్వాది). మునినతు ఆనన్యగతిత్తిమ్. 2.

ప్ర-శి. - ఏటొమ్మట్టు (కోవాకియవిత్వాది) (ఆవావడియా నివన్ఱరుళాయే) పచ్చమేఽంశేసప్తమే, 'సోఽహంతే దేవదేవేత నార్చనాదౌపుతౌచె' నామర్థ్యవాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తి: ప్రసీదమే 20 || 1. 2.

తాత్పర్యము. - ఇంద్రునిరాజ్యమునపహరించిన రాజైసమహాబలియొద్దనుండి యారాజ్యమునపహరించినవాడై, దేవాసురయుద్ధముం దనుగురు బలహరించినవాడై, ఆ శ్రీతిరక్షణార్థమై తిరునావాయందు వేంచేయున్న ఒ! శ్రీయూవతి! నన్ననన్యగతికుడననితలించి యనుగ్రహింపుమా. 2.

మూ. - అరుభాతోమ్మి వాయరుళే శెయ్తు, అడియేనై | పొరుభాక్కి యున్ పొన్నడిక్కిళ్ళి ప్పుకవై ప్పాయ్ | మరుళేయినియున్ఱై యెన్ఱెన్ఱెన్ఱై త్తిరుత్తుమ్ | తెరుళేతరు తెన్ఱిరునావాయేనేవే || ౩||

ఆ. - (అరుభాతోమ్మివాయ్) అజ్ఞానగర్భమిల్లాతతోరువడి. ఉన్నడైయ స్వరూపరూప గుణవిభూతి విషయ దివ్యజ్ఞానతైయన్ కృపే కూల యునక్కు త్తన్ఱగుళినీ, ఇన్ఱముమున్ కృపైయాలే 'నమ్మడియానివన్' ఎన్ఱువిషయాకరిత్తరుళి, అడియేనై యున్ పొన్నడి క్కిళ్ళి ప్పుకవై త్తిరుళునాయ్, వై త్తిరుభాతోమ్మివాయ్, తిరువుళ్ళమానపడి శెయ్తురుళే ఎన్ఱుకొణ్ణు ఎమ్మెరుమానై యిన్నాతాకితార్. ౨.

అన్ఱ. - అరుభాతోమ్మివాయ్ అడియేనై అరుళే శెయ్తు (3) పొరుభాక్కి యున్ పొన్నడిక్కిళ్ళి ప్పుక (౬) వైప్పాయ్ లెన్ తిరు నావాయ్ (౧) ఎన్ఱేవే మరుళేయిన్ఱై ఉన్ఱై (౧౨) ఎన్ఱెన్ఱెన్ఱై ఇరుత్తుమ్ తెరుళే (౧౪) తిరు (౧౬).

పన్న. - అన్ఱరమ్, నీమరుళా తిరుక్కవుమామ్, అరుళవుమామ్, ఒరుకలక్కు మిల్లాతపడి యున్ఱై యెన్ఱెన్ఱై వై త్తనుభ విక్కుమ్మడియాన జ్ఞానతై త్తన్ఱగుళివేణుమ్ ఎన్ఱితార్.

ఇవన్ తిరునామడి శెయ్కితాన్ ఎన్ఱుక్కుపై ప్పన్ఱాతిరుక్కిలు మిరుక్కితాయ్, అనన్యగతియామ్మడి యునక్కేయాయరుక్కిట వన్ఱై, నిరగుక కృపేపణ్ఱి, (3) లబ్ధసత్తాకనాక్కి, ఉన్నడైయ స్వరూపణీయమాన తిరువడికళిన్ కీర్తే, ప్రవేళిక్కుమ్మడి, (౬) వైక్కి లుమ్ వన్ఱి, తాన్, కట్టైప్పన్ఱి, తిరునావాయలే, (౯) ఎనక్కు పరమప్రాప్య భూతి నాయరుక్కిటవనే! ఒరుకాలుమ్ అజ్ఞానగర్భ మిల్లాతపడి, స్వప్రకార పరిపూర్ణనాయ్ భోగ్యనాన వున్ఱై, (౧౨) అత్తివ్వాభినివిష్టనాన వెన్ఱెన్ఱై, ఇరుత్తియనుభవిక్కుమ్మడి యున తిల్లన్ఱాటివై, (౧౩) ఎనక్కు త్తన్ఱగుళివేణుమ్. (౧౬) తరువెన్ఱు - తరుతియాక వేణుమెన్ఱపడి. ౨.

అన్ఱ. - నీవు కృపచేయకపోయిననుసరె, దాసుని కృపచేసి (3) ఒకవస్తువుగాచేసి నీయొక్కస్వరూపణీయమైన శ్రీపాదమల క్రింప ప్రవేశించునట్లు (౬) శించిననుసరె, సుందరమైన తిరునావాయందు వేంచేసియున్న (౯) నాస్వామి! అజ్ఞానములేక నిన్ను (౧౨) వాక్యోపయమందు శించదగిన జ్ఞానము నే (౧౩) ఇమ్ము. (౧౬)

౧౫౪ తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కుమ్మిన్ - ౯ - పా - తేవర్ వ్యాఖ్యానము.

ఈ.— ఎఱ్ఱమాన్బట్ట, అప్పోతే యవేజీతమ్ పెఱ్ఱామైయాళే, అరుళవుమామ్, తవిరవుమామ్, అఱ్ఱానగన్ద మిల్లాతపడి ఉన్నెయెన్నెళ్ళోలే యరుతుమ్బడి తెల్లవై త్తరవేణుమ్' ఎన్ఱితార్.

(అరుళాత్తోహయ్) ఎన్ఱక్కల్ కృపై పఱ్ఱాతే ఇనకపట్టతుపడుకెఱ్ఱా నెన్ఱిగుక్కిలుమరు. (అరుళోశెయ్తు) అన్ఱిక్కే, ఎక దుర్గతియైక్కిణ్ణు కృపై పఱ్ఱి. (అడయేనై యిత్యాది) అసత్కల్ప నాయరుకి, అవేనై, ౧ “సన్త మేనమ్” ఎన్ఱిజపడియే ఒరువస్తువామ్బడిపఱ్ఱి, నిరతిశయభోగ్యమాన ఉత్తరువడికళిక్కిళ్ళే వై త్తుక్కొళ్ళిలుమ్ కొళ్ళ. పారుళానారై నైత్తుక్కొళ్ళుమ్మహానమ్ పొన్నడిక్కిళ్ళే పోలేకాణుమ్. (మరుళేయిన్ఱియిత్యాది) అడియిల్ * మయన్ఱిజ మతినలమరుళినపడియే, అఱ్ఱానగన్దమిల్లాతపడి ఉన్నెయెన్ఱామనస్సిలే యెప్పొత్తుమ్ నైత్తుక్కొళ్ళుమ్బడి, ౨ “తనక్కేయాక వెనైక్కొళ్ళుమితే” ఎన్ఱిజతెల్లినై త్తరవేణుమ్. (తెన్ఱిరునావాయ్ తేవే - తెరుళేతరు) ఎన్ఱిక్కియై; అన్ఱిక్కే, “మరుళేయిన్ఱియున్నె యెన్నెళ్ళ త్తరుతుమ్ తెరుళేతరు తెన్ఱిరునావాయ్ తేవే-అరుళాత్తోహయ్ అరుళోశెయ్తడియేనై ప్పొరుళాక్కియై పొన్నడిక్కిళ్ళే ప్పకనైచ్చాయ్, తిరుప్రళమానపడిశెయ్” ఎన్ఱామ్పిళ్ళాక పడిపుత్తు.

జీ-అ॥ ఎఱ్ఱమాన్బట్ట (అరుళాత్తోహయ్ ఇత్యాది) పాట్టెయెల్లామ్ కటాక్షితవతారికై (అప్పోతే యిత్యాది). అరుళాయ్నార్ (అప్పోతే) ఎన్ఱుకూట్టదతు.

“అక్కి” ఎన్ఱుత్తుక్కు భావమ్ (అసత్కల్పనాయిత్యాది) “పాక” ఎన్ఱేయాళే - (నిరతిశయభోగ్యమ్) ఎన్ఱపడి. ఇత్రాల్ రసాక్షియాకభాదమ్ (పారుళానారై యిత్యాది) పారుళ - వస్తువుమ్, నిమిషమ్. తరు - తరువేణుమ్, తెక-అట్టకయతాన. పిళ్ళాక నిర్వాహత్తుక్కు, “తెరుళేతరు” ఎన్ఱు - తెవుక్కు విశేషణమ్.

తాత్పర్యము.—తిరునావాయ్దు జేంచెయిన్ఱు ఓన్నామి! నిపుక్కడజేసెనన్ను నీశ్రీపాదములందు జేర్చుకొనిననుసరె; అట్లు కటాక్షింపకపోయిననుసరె; జరతు - నిన్నెల్లప్పుడును నామనస్సులొందుకొననట్లుమాత్ర మనుగ్రహముచేయమా.

మూ.— తేవర్ మునివర్ కెన్ఱున్ఱుజ్జాణ్ణురియై | మూవర్ ముతల్వనెరుమూవులకాళి |
తేవకవిరుమ్మియుతై యున్ఱిరునావాయ్ | యావరణుకప్పెఱువారినియన్దొ ||

ఆ.— (తేవర్) బ్రహ్మడికళుడైయ చిత్తురాదిసర్వకరణజ్ఞుక్కు వగోచరనాయ్, బ్రహ్మదిస్థావరాన్త సమస్తజన్మనిర్వాణ త్రాణం హరణలీలనాన వెమ్మరుమాక విరుమ్మిక్కొణ్ణు సర్వసులభనాయత్తొకిజ తిరునావాయ్ యణుకప్పెఱుమావరి కళో ఎన్ఱుభాగ్యమ్బుజ్జి నార్కళో! నాకభాగ్యహీననాయ్దునై నెన్ఱునోకెఱార్,

అన్ఱి.— తేవర్ మునివర్ కు ఎన్ఱుమ్ కాణ్ణు (౩) ఆరియకొ మూవర్ ముతల్వన్ (౬) ఒరు మూవులను ఆళి (౯) తేవక విరుమ్మి క్కెయైయమ్ (౧౨) తిరునావాయ్ అన్ఱో! ఇని (౧౪) అణుకప్పెఱువార్ యావర్ (౧౬)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, అఱివుడైయార్ క్కుమ్ అఱియవరియ సర్వాధికక వర్తిక్కిజతిరునావాయ్, అత్తన్తాళినివిష్టనాన నాకా పెన్ఱోరేక, ఇనియార్ పెజ ప్పకుకిఱార్ ఎన్ఱితార్.

సమస్తదేవరకళుక్కుమ్ ససకాదిమనివరకళుక్కుమ్ స్వయత్నత్తాల్ సర్వకాలముమ్, కాణ, (౩) ఆరియనాయ్, బ్రహ్మదురదా కళుక్కు, సత్తాదిహేతుభూతనాయ్, (౬) అన్ఱిత్తియమాన, జగత్త్రియత్తైయమ్, తెక సజ్జుల్పత్తాల్ సర్వహిక్కు మవనాయ్, సమస్త

తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కుమ్మవిన్దై - ౯ - పా - తేవర్ వ్యాఖ్యానద్వారా.

౧౯౫

కావ్యమునా దాత్తక సానపీత్యరక్, అత్యాదరముజ్జి, వర్తిక్కియ, (౧౨) తిరునావాయ్, యో 'ఇని, (౧౫) అఱుక్కుమ్మవిన్దై? (౧౬) ఇన్ద్రభినివేతానా య త్తియమ్ కట్టతనిన్కట్టుకటతో! వెన్దుకరుత్తు.

అరిము. - దేవతలను బుద్ధులను ఏకాలమందును నేవించుటకు (3) దుర్లభమును బ్రహ్మదేవులు ముగ్ధులకిని కాలభూతులను (౬) అన్యతీయమైన తిలకములను పరిపాలించువాడునైన (౯) సర్వేశ్వరుడు ఆశపడి వాసముజేయుచున్న (౧౨) తిరునావాయ్ని అయ్యో! ఇకమీద (౧౫) పొందువారెవరో? (౧౬)

ఈ - ఒన్బతామ్మట్టు. ఇప్పడిశొన్న విడత్తిలు మొరువిశేషకటాక్షమ్ పణ్ణమెయాలే, నానివ్వాళై యోజే ముడియానిన్దై, ఎన్నభిమలమ్ పెటప్పకుటి భాగ్యాధికరారో? ఎన్దై.

(తేవర్ మునిర్ క్కెన్దుమ్ కాణ్డక్కరియన్) బ్రహ్మాదిభుక్తుమ్ సనకాదిభుక్తుమ్ స్వయత్తుత్తా లేయెన్దు ముక్కుక్కాణ వరయనాయుళ్ళవన్. (మూవర్ ముతల్వన్) బ్రహ్మరుద్రకళ నడువేవర్వతరిత్తు అవర్కళుక్కు నిర్వాహా నెన్నుతల్; బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రకళుక్కు నిర్వాహకనెన్నుతల్. (ఒరుమూవులకాళి) ఇన్ద్రముఖత్తా లేనిన్దు తైలో కన్ద్రేయమ్ రక్షిక్కుమ్మడియై చొల్లుతల్; అన్దిక్కే, కీమమ్ మేలుమ్ నడువుమాన సర్వలోకతుక్కుమ్ అద్వితీయ నాయకనెన్నుతల్. (తేవన్) సర్వవిసజాతీయన్. (విరుమ్మియుత్తై యమ్ తిరునావాయ్) ఇప్పడిసర్వనిర్వాహకనానన్, తనక్కన్న పురుగుడియగుప్పిత్తా నెరువన్ కుడియరుప్ప ప్పెల్. గ్రాహ్యే, ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కు ప్పాక్షానదేశమ్. నిన్దుత్తై సర్వవిసజాతీయన్ రిక్కుమ్ దేశే. (యావరణుక ప్పెలువారిని) నాన్ ముడియప్పకానిన్దై, ఇనిపెట విరుక్కి యోగో, సతేమనుష్యా: ఎన్దిటపడియే, అవర్కళ మనుష్యర్కళుక్కు క్కూట్టల్. (ఇని) ఎన్దిటపదత్తాలే - నాన్ ముడిన్దై ఎన్దిటతు సూచిక్కిటతు. (అన్దో) ఎన్దిటపదత్తాలే - ఎనక్కుళ్ళతవనుక్కుణ్డక ప్పెటాతోన్దై. (విరుమ్మియుత్తై) అవర్కళ తేన్దుపిటక్కిటవర్కళుక్కు క్కూట్టల్. [దేవా:] అవర్కళ నిత్యానుభవమ్ పణ్ణమెయాలే కళుక్కు క్కూట్టమ్ త్తై. [యత్తై] పతినాలాన్డా మొరుపడి తప్పిక్కిడన్దు అవర్ మీణ్డవన్దాలో అన్దై ప్పిన్దై ముఖ్యత్తై కాణ్డక్కరియన్ భాగ్యాధికరారో? ఇన్ద్రే కాదాచిత్తానుభవమ్ పణ్ణమవర్కళే, నిత్యానుభవమ్ పణ్ణమవర్కళే రియరే; ౨ 'విన్దుళారిలుమీశీరియరే' ౧ [వర్వేపచ్చదశేపున:] పతినాలాన్డామకళీత్తు ప్పిన్దై యోమాన్దై గుప్పరియే కాణ్డక్కరియన్. కాలమ్ముడిన్దై తెన్దిరుక్కితానాయ్ దు చక్రవర్తి.

1-౧౧|| ఒన్బతామ్మట్టు (తేవర్ తాన్దై). "యావరణుక ప్పెలువారినియన్దో" ఎన్దై క్కటాక్షీత్తవతారిన్దై (ఇప్పడియత్తాన్దై), కాణ్డక్కరియన్ భాగ్యాధికరారో? మునినవర్ధత్తుక్కు, మూవరిలుమ్ వైత్తుక్కు అతీర్ణనానత్. ప్రధాననాయకులమెన్దుకర్తా ముడియప్పకానిన్దై (బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రకళుక్కు క్కూట్టమ్. "మూవర్ ముతల్వన్" ఎన్దై సర్వదయానుగుణమాకవర్ధయమ్ (ఇన్ద్రముఖత్తై) యత్తై వాక్యయత్తై. "తేవన్-దోతమానన్" ఎన్దై నిన్దై (సర్వవిసజాతీయనెన్దై). "విరుమ్మియుత్తై యమ్" ఎన్దై క్కూట్టమ్ (ఇప్పడియత్తాన్దై). "ఇని" ఎన్దై క్కూట్టమ్ (నాన్ ముడియవిత్తాన్దై). ఆలోనెయాలే-అవర్కళ భాగ్యాధికరేష్టవిషత్తు ప్రమాణమ్ (సతేమనుష్యాత్తాన్దై). "ముడియప్పకానిన్దై" ఎన్దై క్కూట్టమ్ తేన్దై (ఇనియెన్దిటవిత్తాన్దై). "సతేమనుష్యా" ఎన్దిటక్కి క్కూట్టమ్ (అవర్కళత్తాన్దై). "సతేమనుష్యాదేవా నేయేచారుభవన్దులమ్ ముఖ్యద్రక్ష్యన్ది రామస్యవర్వేపచ్చదశేపున" ఇన్ద్రయో భాగ్యాధికరభవ. "వర్వేపచ్చదశేపున" ఎన్దై క్కటాక్షీత్తు (పతినాలాన్డా మొరుపడియత్తాన్దై). ఒరుకాల్ పెరుమాన్దై క్కణ్డవర్కళే నిత్యానుభవమన్దుచారుభవన్దులమ్ క్కూట్టమ్ వర్కళే (కాదాచిత్తేత్తాన్దై). "ద్రక్ష్యన్ది" ఎన్దై యాలే (కాదాచిత్తానుభవమెన్దై). ఇనుక్కుసంవాదమ్ (విన్దుళారిలుమిత్తాన్దై). భగవదనుభవత్తుక్కు మేట్టుమదైయానవిజ్ఞేయన్దు కాదాచిత్తానుభవమన్దువర్కళే నిత్యానుభవమన్దుచారుభవన్దులమ్ మధిక రన్దపడి. "పున" ఎన్దై క్కూట్టమ్ (పతినాలాన్డామకళీత్తాన్దై). పతినాలాన్డామ్ కళీన్దు పతినాయా మ్మా వాంకో పన్దై (కాలమిత్తాన్దై).

౧౯౩ తిరునామముల్ని.-౯ - ప - ౮ - తి - అటుక్కుమ్మవిన్నె - ౧౦- పా-అన్దోవణుక వ్యాఖ్యానము.

ప్ర.తి.- ఒప్పతామ్మట్టు (తేవర్ మునివరిత్యాది). (యావరణుకప్పెటువారిని) [౧౮-అ-౬౪]. “నలేమనుష్యుడేవా న్నే యేచారు శుభకుణ్ణులమ్ | ముఖంద్రక్ష్యన్తిరామస్య వర్తేపచ్చదశేపునః || ౬౯ ||.”

తాత్పర్యము.- బ్రహ్మాదులకును సనకాదులకును సగోచరుడై సకలలోకపరిపాలకుడై దేవాధిదేవుడైన శ్రియఃపతి అత్యాదరముతో వేంచేసియున్న తిరునావాయిని నేను పొందక నేహాతిని; ఇతిమీద నాదివ్యదేశమునుబొందఁదగిన భాగ్యవంతులెవరో?

మూ.-అన్దోవణుకప్పెటునాళెన్దెప్పోతుమ్ | శిన్నెకలగ్గి తిరుమాలెన్ద్రైప్పక్.

కొన్దార్ మలర్ చోల్లై కళ శూత్త తిరునావాయ్ ! వన్దేయుత్తై కిన్దెమ్మామణివన్దొ ||

ఆ.- (అన్దో)! ఇప్పుడియున్నె యాళెప్పట్టు పెటాతేయొట్టిన్దాలమ్ నిరాశనాయవిడమాట్లాతే, పిన్నెయమ్, ఎన్నోడుసంజ్ఞే పిక్కైక్కాక తిరునావాయిలే వర్ధిరున్దరుళిన్ విగుణత్తై యనుసనితు, ఎన్నోవున్నె నానణుకప్పెటునాళెన్దెప్పోతుమ్ శిన్నెకలగ్గి తిరుమాలెన్ద్రై యనిచ్చు నెన్దితార్.

అన్వ.- కొన్దార్ మలర్ చోల్లై కళ శూత్త (౩) తిరునావాయ్ వన్దే ఉత్తై కిన్దెమ్మామణివన్దొ అన్దో! అణుకప్పెటునాళో ఎన్ద్రై (౯) ఎన్నోతుమ్ శిన్నెకలగ్గి తిరుమాలెన్ద్రై (౧౨) అత్తైప్పక్ (౧౩)

పన్నీ.- అనన్దరమ్, విడపుణ్ణాతరమణీయ విగ్రహత్తైయుడైయు వున్నెక్కిట్ట పెటునాళి శుభ్రావతు కాణ్ ఎన్దు నెన్దుకలగ్గి కూప్పిడానిన్దే నెన్దితార్.

కొత్తాకనిన్ద్రై, పూవైయుడైత్తానశోల్లైకళ, శూత్తన్ద్రై, (౩) తిరునావాయిలే, పరమపదాదికళ విట్టేవన్దునిఱ్ఱుమవనాయ్, నిత్యవాసమ్మణ్ణుకిఱ, నిరితిశయభోగ్యమాన నీలరత్నమ్మాలె యిరుక్కిఱవడినై యుడైయవనే! ఐయో! ఉన్నెయణుకప్పెటునాళి “వతు కాణ్” ఎన్దు, (౯) సర్వకాలముమ్, నెన్దుకలగ్గి, శ్రీమానే!యెన్దు, (౧౨) కూప్పిడానిన్దే. (౧౩)

అర్థము.- గుచ్చములుగానున్న పుష్పములుగలతోపులచే చుట్టయడిన (౩) తిరునావాయందు (పరమపదమునుంచి) నచ్చి వాసముఁడై యుచున్న (౬) క్లాప్త్యుమైననీలరత్నమువంటికాన్తిగల ఓ! నాస్వామి! ఆయ్యా! (నిన్న) పొందఁదగినదిసము (ఏదో) అని (౯) ఎన్దువ్వఁడును మనోవ్యాపలపడి ఓ! శ్రియఃపతి! అని (౧౨) పిలిచెదను. (౧౩)

ఈ.- పత్తామ్మట్టు. ఉన్నెక్కాణప్పెటామై నెన్ద్రైన్దు కూప్పిడానిన్దే నెన్దితార్.

(అన్దోవణుకప్పెటునాళెన్దెప్పోతుమ్) శొల్లత్తుడగ్గినతు తలైక్కట్టమాట్లాత బలహానియాలే, అన్దో! ఎన్దితార్. “అణుకప్పెటునాళో యవైకొలో” ఎన్నవిత్తే నిన్దెప్పతు. (ఎప్పోతుమ్) ఒరుకాల్ శొల్లప్పకు ఇల్లైత్తాల్ విడుకై యన్దిక్కే సర్వకాలముమ్. (శిన్నెకలగ్గి) హృదయమకలగ్గి. మాతాపితాక్కళ ప్పిన్దచ్చొన్ది అర్చనాన ప్రజ్ఞై కూప్పిడుమాప్పోలే తిరుమాలెన్ద్రైప్పక్. (కొన్దారిత్త్యాది) కొత్తుమిక్కుమలరై యుడైత్తాన శోన్దెయారే శూత్తప్పట్ట తిరునావాయిలే. నిత్యవసన్తమాన శోల్లైకళై యుడైత్తాకై యారే నిరితిశయభోగ్యమాన దేశమెన్ద్రై (వన్దేయుత్తై కిన్దెమ్మామణివన్దొ) ఒరుదేశవిశేష త్తిలేశెన్దు కాణ్కడనతాన వడివైక్కొన్దు అశ్రితార్థమాకవన్దు నిత్యవాసమ్మణ్ణుకిఱ వనే! అవ్వడివెనక్కు కాట్టాతవన్దు ఉన్దవరవు అనన్దుమమెన్ద్రై.

శీ-అ|| పత్తామ్మట్టు (అన్దోవిత్యాది). “శిన్నెకలగ్గి తిరుమాలెన్ద్రైప్పక్” ఎన్ద్రైక్కటాక్షిత్రవతారికై ఉన్నెయిత్యాది.

శొల్లత్తుడగ్గినతేతెన్న (అణుక విత్త్యాది). అతావతు - “అణుకప్పెటునాళో యవైకొలో అన్దో” ఎన్ననిన్దెన్దు, బలహానియాలే “యవైకొలో” ఎన్దుముడియచ్చొల్లమాట్లాతే, మన్నే “అన్దో” ఎన్దితార్తెన్దపడి. యవైకొలేన్దు - అధ్యాపార్యమ్. శోల్లైకళ చొప్పన్దు తుక్కుభావమ్ (నిత్యవసన్తమాన విత్త్యాది) “మామణివన్దొ” ఎన్దుతుక్కర్థమ్ (ఒరుదేశ విశేష త్తిలే యిత్యాది). హర్షభావమ్ (అవ్వడివిత్యాది). ఉత్తరార్థతై యనుసనితు పూర్వార్థతై యనుసనితు - అన్వయః.

శ్రి (పా) ఉత్తావతుకాణ్.

(౧౦) తిరువాయ్మొళి — ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కుమ్మిచ్చై - ౧౧-౮-వల్లమ్ భుజిక్కుప్పై. ౧౯౭

తాత్పర్యము. — అశ్రీతరక్షణార్థమై పరమపదమును గూడవదలి, పసర్తకాలమునలె సర్వకాలమును సమస్తమైన పుష్పములుగల శోలలవేదాబ్జమున తిరునానాయందువచ్చి వేంచేసియున్న సీలమాటిక్యమువంటి దివ్యనిగ్రహముగల బిచ్చామీ! నిన్ను శేషేశ్వరుని పొందెదమోయని చింతించుచు వ్యాకులపడి నిన్నునే బిలుచుచున్నాను. ౧౯౮

మూ. — వణ్ణమ్మణిమాడనన్నా వాయుళ్ళానై | త్రిణమత్తిపైనురుమాన్ చ్చవళోనన్ |
పణ్ణార్ తిమిథ్తొయిర త్తిప్పత్తుమ్ వల్లార్ | మణ్ణాణ్ణుమణ్ణమ్మవ్వుర్ మల్లికైయే || ౧౯౯
అథ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ. — (వణ్ణమ్) ఇ త్తిరువాయ్మొళివల్లార్, ఐహికాముష్టిక సకలభోగ్యలైయుమ్ భుజిక్కుప్పైఁబుజ్జెత్తార్. ౧౯౯
తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళొన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — వణ్ణమ్ మణి మాడమ్ (౩) సల్ నానావాయుళ్ళానై తిణ్ (౬) ఆమ్ మత్తిళ్ తేనురుమాన్ (౯) శివభోగ్యలైయుమ్ తిమిథ్ (౧౦) ఆయిరత్తు ఇప్పత్తుమ్ వల్లార్ (౧౧) మణ్ ఆణ్ణు మల్లికై (౧౨) మణ్ణు మమ్మవ్వుర్ (౧౩).

విన్ను. — ఆన న్దరమ్, ఇ త్తిరువాయ్మొళివల్లార్, ఇభయ విమోచయిల్లడన్ + వాదరణయై యరున్ దేయించార్.
నానావర్ణములైన రత్నములుచెక్కిన గృహములుగల (౩) సుందరమైన తిరునానాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయశస్తివిషయస్థైర్యము (౬) సుందరమైన ప్రాకారములుగల స్వప్నహణీయమైనకురుకాపురికిసావియైన (౯) సమస్తావస్థ, (నాదించి) గౌరవముచేయుటకై ద్రావిడరూపమై (౧౦) వేయిపాశురములలోఁజేరిన ఈపదిపాశురములను ఆభ్యసించువారు (౧౧) భూలోకముందు శ్రీకృష్ణపదసంపత్తు సమభవించి మల్లియొక్క (౧౨) పరిమళము (మొదలగు సమస్తగంధముల)ను, అనుభవించును. (౧౩) ౧౯౯
వాదికేసరి అఱుకియమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — నానావర్ణములైన రత్నములుచెక్కిన గృహములుగల (౩) సుందరమైన తిరునానాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయశస్తివిషయస్థైర్యము (౬) సుందరమైన ప్రాకారములుగల స్వప్నహణీయమైనకురుకాపురికిసావియైన (౯) సమస్తావస్థ, (నాదించి) గౌరవముచేయుటకై ద్రావిడరూపమై (౧౦) వేయిపాశురములలోఁజేరిన ఈపదిపాశురములను ఆభ్యసించువారు (౧౧) భూలోకముందు శ్రీకృష్ణపదసంపత్తు సమభవించి మల్లియొక్క (౧౨) పరిమళము (మొదలగు సమస్తగంధముల)ను, అనుభవించును. (౧౩) ౧౯౯

ఈ. — నిగమ త్తిళ్, ఇ త్తిరువాయ్మొళి కత్తొయిర, ఐహికాముష్టిక సకలభోగ్యలైయుమ్ భుజిక్కుప్పైఁబుజ్జెత్తార్.

(వణ్ణమ్మణిమాడనన్నా వాయుళ్ళానై) నానావర్ణములైన రత్నములతో శేయ్యవృష్టమాడగ్గలై యుడైత్తాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరునానాయలే నిష్ఠురభివనై. (త్రిణమిత్యాది) త్రిణితానమత్తిలై యుడైత్తాన తిరునకరియై యుడైయ వాత్వొరరుళిచ్చెయ్త. తిరునానాయ్కు రత్నై తిరునకరియిల్ మత్తిళ్ పోలేకాణుమ్. అథ్వార్ పరియవే

జి-అ|| నిగమమ్ (వణ్ణమిత్యాది). “ఇప్పత్తుమ్ వల్లార్ మణ్ణాణ్ణుమణ్ణమ్మవ్వుర్ మల్లికైయే” ఎన్నతైక్కటాక్షీత్రవతారికై ఇ త్తిరు వాయ్మొళివల్లార్ తొరిత్యాది).

“నన్నా వాయుళ్ళానై త్రిణమత్తిపైనురుమాన్ చ్చవళోనన్” ఎన్న పదచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (తిరునానాయ్కిత్యాది) తిరునకరియిల్ మత్తిళ్, తిరునానాయ్కురత్తైయమోవెన్న; ఇరణ్ణువక్తయోకపరవరమ్ (అథ్వారిత్యాదివాక్యవ్యయమ్). అతావతు - తిరునకరియిల్

+ ఆదరణీయతయై ఎన్నిరుక్కలామ్.

ఈ. — ఉప్పరివుతా నేఱవ్వురుక్కురత్తైయెన్నుతల్; ఈవ్వరనుక్కుధనమ్ ఆత్మార్తాకై యాలేధనమ్ కిడన్దవిడ శ్తేయితేమతి శిడున తెన్నుతల్; (పణ్ణార్ తమిళ్) పణ్ మికున్దతమిళ్ (మణ్ణాణ్ణు) ఇహలోక త్తిలే వైష్ణవశ్రీయాల్ సమ్మన్న రాయ్. (మణ్ణమమ్మర్ మల్లికైయే) మల్లికై మణ్ణమమ్మర్. ఇతుడపలక్షణమాయ్, 'సర్వగన్ధః' ఎన్నిఱవిషయ త్తోడు సామ్యాప త్తియై ప్పెఱువర్. ఇవరుడైయ మనారధమ్ అవర్ కల్ పేర్ బుక్కుడలామ్. ౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

జీ. — మితిల్ ఆత్మార్ మ్మరత్తైయాయ్; ఆత్మార్ సురక్షితమాయ్ క్కయ్యాళ, ఆత్మార్ పరివుతిరు నా వాయ్ మ్మరత్తిక మ్మకైయాలే, తిరుసకరి యిల్ మితిల్ పరమ్మరయ్య రత్తైయెన్దడి. ద్వితీయపరిహరత్తుక్కు, 'శిల్లమ్ మితిల్' ఎన్దతు ఆత్మార్ మ్మవిశేషణమ్. ఆర్ తల్ - మినుతి. ఇవర్ మనోరథిక్కు ఆవర్ కల్ పెఱున్బడియెన్నెన్న (ఇవరుడైయ విత్యాది, మల్లికై - మణ్ణమమ్మర్) ఎన్ద స్వయిస్పృహ. వల్లికై పోన్న్ సోర భ్యవికాసత్తైయైదైయవ రావరెన్ద్రు శ్తార్థమ్. ౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

[ప.తి. — నిగమమ్ (పణ్ణమిత్యాది). (మణ్ణమమ్మర్ మల్లికైయే) [ఛా. ౩ - ౧౪]. "సర్వగన్ధస్సర్వరసస్సర్వమిషమభ్యాసోఽ- వాక్యనాదరః." * ౧౧.

మణివాళమామునికల్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము. — తిరునావాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై సమ్మాత్వోర్థ ప్రసాదించిన యావదిపాపరముల నభ్యసిం చువారు ఇహలోకమందున్న వఱకు భాగవతోత్తములైయుండి తిరువాత సర్వగంధులైన సర్వేశ్వరునిపరమపదమునందనుభవించును. ౧౧.

ద్రమణోపనిషత్సజ్జతియి లి త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కాన్ శ్లోకమ్.

(అటుక్కుమ్) ఈ శేసమాజగమిషత్సపి దూతవాకై వ్రి న్నాదప్రలమ్బమసహస్త్తునిరస్యభోమమ్ ।

దేవీజుషగిక మపి దేశవిశేష మారాద్యాయాంక దేత్యనధిమార్గయదస్త్వమేన.

౮౮.

వాదికేసరిఅమ్మకియ మణివాళచ్చియర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — ఈశే - సర్వేశ్వరుడు, దూతవాకై - దూతలవాక్యములచేత, సమాజగమిషతిఅపి - పచ్చిపిచ్చుకలవాడగు చున్నను, తావత్ విలమ్బమ్ - అంతమాత్రము సావకాశమును, అసహన్ - సహించనివారైన, మునిః - సమ్మాత్వోర్థు, అప్రసేన - (తొల్ల దపవత్తుయొక్క) ఎనిమిదవ తిరువాయ్ మొట్టిచేత, దేవీజుషః - శ్రీభూదేవులను (నాయకునిగా) భజించిన, అన్య - సహస్రేశ్వరుని యొక్క, భావమ్ - భూలోకమందున్న, కమ్ అపి - ఒకానొక, దేశవిశేషమ్ - (తిరునావాయ్ అనడు) దిగ్యదేశమును, ఆరాత్ - సమీపముందు, కదా - ఎవ్వడు, యాయామ్ - వెళ్ళెదను, ఇతి - అని, అపధిమ్ - (ప్రాప్తికాలముయొక్క) నీనును, ఆర్థయత్ - ప్రార్థించిరి. ౮౮.

తాత్పర్యము. — "అటుక్కుమ్" అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో సమ్మాత్వోర్థు; ముందు తాముపంపిన దూతలు వచ్చి విన్నవించిన తమ యాసస్థుని విని తమయొద్దవచ్చుటకు సర్వేశ్వరుడు సిద్ధమగుచుండగా తామంతమాత్రము కాలవిలంబముమోర్చన, పురుషకారభూతులైన శ్రీభూదేవులతోఁ గూడవచ్చి వేంచేసియున్న తిరునావాయునిదేవ్యదేశమును మనమెప్పుడు సమీపించెదమోయని ప్రార్థించుచున్నాగు రా.

ద్ర.తా. — (అటుక్కుమ్ విన్తై యాయిన) వల్లీమధ్యత్వయోగా దపిచనువిదితశ్రీవచో ప చ్యభావా

ద్యున్మాన్యై దై వ్యశ్వర్యయోగా దవతరణదశాసాహచర్యత్సర్వభంగః॥

సద్భాత్యత్వా త్సుభోధప్రద దురితహరత్వా త్సమాసన్నభావా

ల్లత్త్వై శ్రీశివశతారిగి ప్రళయతచసుమజ్జాని భావేననాథమ్ ॥ ౧౦౦ ॥

అర్థము.- వల్లిమధ్యత్వయోగాత్-తీగవంటినడుముకలది యగుటవలనను, సువిదితశ్రీవచోవాచ్యభావాత్-సుప్రసిద్ధమైనద్రవ్యము ననువాచ్యమగుటవలనను, భూమ్యాదైత్యశ్వర్యయోగాత్-భూదేవిమొదలైనవారిని విఘాతగాఁకలదియగుటవలనను, అవతరణదశానావాచ్యత్ - (భగవత్) అవతారముతోఁగూడ యవతరించుటవలనను, భర్త - భర్త (ఆశ్రీతులను ఆశ్రీకరించుటకు), సన్దాత్పావాత్ - ఘటింపించుచున్నది యగుటవలనను, సుబోధప్రదదురితవారత్వాత్ - (ఆశ్రీతులకు)దుంచిజ్ఞానము నిచ్చుటవలననుపాదములను పొందించుటవలనను, సమాసన్నభావాత్ - సన్నిహితురాలగుటవలనను, లక్ష్మ్యై - (ఇన్నిగుణములుగల) లక్ష్మికి, నాథమ్ - నాయకుడన, ప్రభుమ్ - శ్రీయఃపతిని, శరారిః - నమ్మాళ్వార్లు, సుమజ్జానిభావేన - మంచిభార్యకలవాడగుటతోఁ (గూడుకొనిన వానినిగా), ప్రభుయతి - ప్రసిద్ధపఱచుచున్నారు.

౧౦౦

వ్యా.- (వల్లిమధ్యత్వయోగాదిత్యాది) వెటిత్తల్ మలరిత్యాది, కొడియేరిడైక్కొకనక త్తవళ్ కేళ్ళై, సవైయిల్ తిరువారణకేర్, వాళియేత్తడైగ్గో మడప్పిన్నై మణాళా, మణాళో మలర్ మక్లైక్కుమ్మవణ్ మడన్దైక్కుమ్, తేవాతురమ్మశైర్ మవనేతిరుమాలే, శిన్దైకలక్కి తిరుమాల్వై ప్పొప్ప - ఇట్టిరువాయ్మొళియిలే అఱుప్పాట్టుక్కలిలే పిరాట్టిసమ్మన్మొల్లుకైయాలే, కుట్రెనాలుపాట్టిలమ్ ఇతువేవివక్తితమెన్దుతిరువుళిమ్. కొడిపోలేనుణ్ణితానవిడైయై యుడైయళాకైయాలుమ్; ఇత్తాల్ - అవయవశోభాతిశయమ్ శొల్లప్పట్టతు; మేల్గుణవిభవ పాప్పల్యమ్మొల్లుటిలతు - 'శ్రీయతే, శ్రయతే, శృణోతి, శ్రావయతి, శృణోతి, శృణోతి' ఎన్దిఱనిరుక్తికలై యుడైత్తాయ్, ప్రుత్తిచ్చిలిహాస పురాణ్యళిలే ప్రసిద్ధమాన శ్రీశబ్దతలేవాచ్చైయాకైయాలుమ్; భూమినీలైముతలానారై విభూతియాకవుడైయళాకైయాలుమ్; అవతార దత్తయిలేగ 'దేవత్వే దేవదేహాయంమనుష్యత్వేవచూనుమ్' విష్ణోర్దేహానురూపాంవైకరోత్యేషాత్తనస్తనమ్' ఎన్దిఱజియే అన్దన్దత్తైక్కొ-సుగుణనూక వేమ్మెరుమానోడే యవతరిక్కు-మవళాకైయాలుమ్; ఎమ్మెరుమాన్ ఆశ్రితరుడైయదోషబ్దలైప్పారాతే యన్దీకరిక్కైక్కు-పుగుణుకారభూతయాయరున్దు ఘటిప్పిక్కు-మవళాకైయాలుమ్; చేతనరుక్కు-జ్ఞానాదిగుణపరిపాకత్తై యుడైక్కు-మవళాకైయాలుమ్; అవరోధాన్నిక్కొ విరోధకత్తైప్పొక్కు-మవళాకైయాలుమ్; ఎప్పొత్తుమ్సన్నిహితైయాయరుక్కైయాలుమ్; ౨ 'మాతర్దైశ్చిలి,' ౩ 'విశ్వరూపుతర గణిమ్' ఇత్యాదికళిప్పడియే నిరవధికదయాక్షమాదార్యాదికలై యుడైయళాకైయాలుమ్; ఏవంరూపైయాసపిరాట్టిక్కు ఇల్లభనాన వేమ్మెరుమాన్ శ్రీ శోభనైయానజాడైయై యుడైయవనాక 'అఱుక్కుమ్విన్దయిస' ఎన్దిఱదశకత్తిలే అఱ్విరరుళిచ్చెయ్తాచెన్దియి.

౧౦౦.

వేదాన్తాచార్య ర్ తిరువడిక శే శ ర ణ మ్.

వ్యాఖ్యము.- 'అఱుక్కుమ్' అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, లక్ష్మీదేవి, తీగవంటినడుముకలదై, పురుషకారమునకుఁ గానులనిన గుణములను బ్రతిపాదించుచున్న శ్రీశబ్దమును దనకు దిరునామముగాఁ గలదై, భూమినీశాది దేవులను దనకు విఘాతిగాఁగలదై, సర్వశక్తిగఁదూ, రామకృష్ణాద్యవతారము లెత్తునప్పడు ఆయావతారాను గుణముగా తాను సీతారుక్మిశ్యాది రూపముగ నవతరించుచున్నదై, ఆశ్రీతులు సర్వశక్తిగని యాశ్రయించునప్పుడు వాడు వీరిదోషములను జూచి నిగ్రహింపకుండ తాను పురుషకారభూతురాలై, ఆశ్రీతిపాదులును పొందించువారికి స్వరూపాను రూపజ్ఞానమును గలుగఁజేయుచున్నదై, తిరునావాయ్ మొదలగుదివ్యదేశములందు సన్నిహితురాలై యున్నందున నీవిధగుణములకుఁ గారణములైన సౌందర్యాది విగ్రహగుణములనుదయాత్మైత్వాది దివ్యాత్మగుణములనుగల భూత్రీదేవతీవల్లభుడైన సర్వేశ్వరుని సుందరభార్యాసంబంధముగల వానినిగావకాఁజించిరి.

౧౦౦.

తి.-ను.- అఱుక్కుమిడరెన్దవన్బాలాఙ్గువిట్టతూత్ - మఱిత్తువరప్పల్ గ్రామనత్తా - లఱుప్పతటి | శెయ్యతిరునావాయిత్పెల్లనినైన్దామాఱ - మైయలిన్దాత్పెయ్వతటియామల్. ౧౦౧.

అర్థము.- ఇడర్ - దుఃఖములను, అఱుక్కుమ్ - ఘోరగొట్టును, ఎన్దు - అని, అఱ్ - అతిర్థమూఢీకృతమునకు, అవస్థాల్ - వానివిషయముగా, విట్ట - విడిచిన, తూత్ - దూతలు, మఱిత్తు - తిరిగి, వరప్పల్ - వచ్చువఱకు సహింపని, మనత్తాల్ - మనస్సుదీతి, అఱ - మిక్కిలి, పతటి - త్వరపడి, మైయలిన్దాల్ - (వానిశౌందర్యముచేత గలిగిన) అజ్ఞానముచేత, కెయ్మతు - చేయదగినదిని, అఱియామల్ - ఎఱుఁగక, శెయ్య - సుందరమైన, తిరునావాయల్ - తిరునావాయను దివ్యదేశమందు, మాఱన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తేల్ - వత్సలము, నిన్దాన్ - తలంచిరి.

౧౦౧.

౧౧౧-పు-౧-౯-౧౮౫. ౨౧శ్రీగుణర-౨౦. శ్రీ సుమత్-శోభనత్వవత్ ఎన్దు - సు ఎప్పతు భావప్రధాన చిరైశమాయ్ శోభనైయాన ఇత్యాది. ౩౧శ్రీగుణర-౫౮.

అఱుక్కుమ్మిడర్ (అఱుక్కుమ్మిడర్) తూతర్ వరుమళ వుమ్మన్ బొమ్మన్, తిరునావాయలే హోయప్పక వేలుమ్, ఎన్దుమనోరథిక్కిఱ వాఱ్వుర్ పాశు రత్తై యనువడి తరుళిచ్చెయ్కితార్. ఎజ్జనెయిన్నిల్; ఇప్పడివిట్టమాతర్ అత్తైల్లప్పట్టు అవసుక్కు స్వదక్షైయై టివిట్ట మిణ్డువరువతఱుక్కు మున్నె, ప్రాప్యత్వైరాతిశయత్తై, “అవ నెఱ్ఱున్దురుళియరుక్కిఱ తిరునావాయలే పుక్కు అత్తైల్లకక్కిత్తై అఱుళ్ళవర్ కళోడేమాడసపత్తి క నానవ నైక్కిఱ్ఱురుభ విట్ట అడిమై శెయ్యుప్పెఱువ తెప్పో!” ఎన్దు మనొరథిక్కిఱ అఱుక్కుమ్మవినైయిలర్ తై, “అఱుక్కుమ్మిడర్” ఎన్దు తువడ్డై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

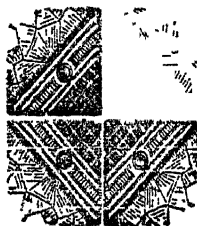
వ్యా. — (అఱుక్కుమ్మిడరెన్దు వన్బాలాఱువిట్టతూతర్ మఱిత్తు వంప్పన్ బొమ్మన్ తలఱప్పఱి) (అఱుక్కుమ్మిడరెన్దు) సమ్మడైయదుఱుఖ తైల్లొక్కియరుళి మెన్దు. (అవన్బాలాఱువిట్టతూతర్) తిరుమూఱ్ఱిక్కళ్ళత్తు టైవార్ విషయమాక అవిడత్తి శిఖిట్టతూతర్. (మఱిత్తువంప్పన్ బొమ్మన్ తలఱప్పఱి) మిణ్డువన్దు మఱుమాన్ బొమ్మన్ శొల్లప్పన్ బొమ్మన్ తిరుతతిరువుళ్ళిత్తై. (అఱుక్కుమ్మిడరెన్దు) మిక్కువుమ్మత్తిరిత్తు, “ఇదంబ్రూయాచ్చ మేనాథిం కూరంరామంపునఱుపునఱు” ఎన్దు, తిరువడియైత్తు తుపోకవిట్టవనన్దమ్ పిరాటిపఱి నావో. (శెయ్యుత్తిరు నావాయ్ త్రిల్లనీనైన్దాకో మాఱుక్) అఱుక్కియతిరునావాయలే యెఱ్ఱున్దురుళి మిణ్డుడియెణ్ణి నావో. అతావతు - “వెఱిత్తెన్ మలర్ చ్చెల్లకళ్ళో శు ధ్దై తిరునావాయ్ కుఱుక్కుమ్మవన్దు యున్దుకొలొకొడియే త్తై” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ డేవేనఱుక్ ప్పెఱువ నాళ్ళో యన్దొలొ” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ టెర్ తిరునావాయ్ వై యుట్టుకలావతోర్ నాళ్ళో టెన్” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ వాళేయ్ తిడఱణ్ మడప్పిన్దు మణాళా - నాళిలఱియన్” ఎన్దుమ్, “విణ్ణాళక విరుమ్మియు టైయమ్ తిరునావాయ్ క్కొరక్కిన్దు తిడైన్దుకొల్ కడై” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ కొణ్ణియు టైన్దు వెణ్ణో వలర్ కొణ్ - కణ్ణిక్కిన్దు తిడైన్దుకొల్ కణ్ణి” ఎన్దుమ్, “నావాయ్ టైక్కిన్దు నావాయ్ మిన్దు ఆవావడయా నివనెన్దురుళియన్” ఎన్దుమ్, “తెన్ తిరునావాయ్ తేన్ - అరుళాత్తోచ్చోవాయ్” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ యావఱుక్ ప్పెఱువ వారినియన్” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ వడైయై టైక్కిన్దు వెన్దుమణిమణ్ణా - అన్దొవఱుక్ ప్పెఱువ నాళ్ళో” ఎన్దుమ్, ఇప్పడిత్విరాతిశయ త్తై ప్రకాశిప్పిత్తైరెన్దు. అత్తైరెయిన్నిల్ (మైయలి నాల్ శెయ్ వతఱియానుల్) నొన్దర్యత్తై అఱివుకలన్ది, అత్తై ప్రాప్తాప్రాప్త వివేకమిన్దు క్కె, విట్టతూతర్ వరువతఱుక్కుమున్నె తిరిత్తై. ఇవర్ ప్రేమస్వభావమిన్దు పడియె! ఎన్దువిద్ధ రాయరుళిచ్చెయ్కితార్.

పెరియజేయర్ తిరువడిక శ్లోకం.

తాత్పర్యము. — తమయొక్క సకలదుఃఖములను వానికే జెప్పదురని వాఁడు వేంచేసియున్న తిరుమూఱ్ఱిక్కళ్ళమునకు తాము పంపిన మాతలు వెళ్ళి వానికే దెలియపఱచి వాఁడు వేంచేయువఱకు ఆంతులింబమును సహంపనివారైన సమ్మోర్పు అత్తిన్దత్తిరాయ్ తులై, వానిని సేవింపవలయున నెడి యాశి చేతఁ జేయవలసిన కార్యము నెఱుంగక భ్రమించి “అఱుక్కుమ్మవినై” అను తిరువాయ్ మొట్టెలో వాఁడు వేంచేసి యున్న యతిసుందరమైన తిరునావాయను దివ్యదేశమును వేంచేయ నుద్యమించిరి.

ఒన్బ తామ్బత్తిల్ - ఎట్టాన్దిరు వాయ్ మొట్టెమున్ బొమ్మన్.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టె - ౮౮. — పాటు. ౯౨౦.

చివ్వురుమానార్ తిరువడిక శేషరెడ్డి.

మూ.—మ¹కై కమధ్ తైన లీరుమాలో వణ్ కుట్టిళ్ళియి శై తవరుమూలో ।

అలియన్దామరై క్కణ్ణనెమానాయర్ కళేఱియేటెమాయో.

మల్లిక కమల్ త్తెన్ ల మతలాసపదార్థజ్జో ఎన్నె బాధియానిస్సన, ఆశ్చర్యమాన సౌందర్యాదిగుణజ్జలైయుడైయ నాయిరుక్కెమ్మెరుమా
రే ఆతు పేదారక మాయిరున్దిముత్తక శైయుమ్ తోళోక శైయుమ్కొణ్ణపుకలిద మఱికిలోమ్, ముడివులోమ్ ఎనుకూపి దుకితాళో. ౧.

[illegible]

సన్ని--ముత్యవట్టిలో, సభ్యులవేళ్లయిల్ లేస్టులుకుమన పదార్థతో సలియానికన, నిరతిశయభోగ్యధూతవాన కృష్ణా
 కృష్ణాన పవయనకళహృద్దా, ఒత్తుగవిడకాణిటిలోమెనుకూప్పిడుకిటాల్

మృత్యువును దూరము చేయుచున్నట్లు, తెన్నలానతు, నక్షాట్రసంహారే సర్వతోముఖముకావలెననియు, (3) శ్రావ్యమయ అయి భుక్తిగ్రాహ్యమన, పితృభిర్యాకటనయ్యుండెత్తనవిశేయమన, అన్తర్గతమాకులేయానిష్ఠతు; (4) అస్తమయాస్తభునాన, అతితృప్తియైయుండెత్తన, సద్భాషితేయానతు, (5) కూప్పిట్టబ్రదుకు మెట్టాతవకై అజీమోయమృడిమాహిషియానిష్ఠతు; సన్న్యాయీ శక్కుర్ సుఖతేయుండెత్తన, దర్శనీయమాయభి, (6) మేఘుడృశానవై, ౨* పాన్నోతవాదై యుడైయవక వడివుక్కు స్వరకమాయకొండు

శరీర తైచ్చెతుక్కానిట్టతు, ఇప్పడినాలుపాడుమ్ విరోధమానసిన్పు, వికసితమాయ్, (౧౫) దర్శనీయమాన, తామరైప్పుప్పోలే యరుక్కై-ఆ కణ్ణుకై యుడైయనాయ్, అత్తలే ౧ “జితమ్” ఎన్నుమ్మడి సమ్మెత్తోట్టి త్తవామి యాయ్, (౧౬) సజాతీయరాన గోపమిడువడు మ్మడియానకెరుక్కై యుడైయనాయ్, స్త్రీపుంవిభాగమ-విప్పడియట్టిక్కైయాలే సింహశ్రేష్ఠమ్మాలే మేనాణి త్తిరుప్పానాయ్, సంక్లృప్తమై త్తైయిల్ తామనిష్ఠనమ్మై దేవరీమాటుమాళ్ళర్యచేప్పితన్దకై యుడైయవక్, (౨౦) అత్యన్తాభినివిష్ట నాయ్కొణ్ణుసంక్లేషిత, ములైకత్తైయమ్, తోళకత్తయమ్, (౨౪) కొణ్ణు, అవనైప్పిరిన్దతిని మైప్పట్టనామ్, ఒతుబ్బవిడమ్, (౨౬) అచికితిలోమ్. (౨౭) రక్షక నానవక్ అసన్ని హితనానాన్, నామ్ అసహాయరామోమ్, శుభ్రముమ్మూర్ ముమ్బాధక మాయుర్ ము, అనాన్ విరుమ్మినవస్తువై మోక్కిక్కొడుక్కొ పిరికిటి కిటిలో మెన్దు కనుత్తు చివర తత్ - తుళై త్తల్, శిత్తక్కై - శేతున్కుకై, అలువ్ ఒరుమ్ - విషాదాతిశయనూచకమానవైకళ. అడితో టుమ్ కూప్పిట్టతు, ఒరొన్తాల్ వర్ద ఆర్త్యతశయత్తాలే.

అర్చము. - మల్లిపుష్పముయొక్కదశమిళముగల మలయమానశిము (నన్ను) బద్ధులుచేయుచున్నది; (3) అందమైన కుటీర్ణియ నెడ రాగము విధిలముచేయుచున్నది, (౬) అస్తమించుచున్న సూర్యునిగల సప్తాకాలమును (౯) బ్రహ్మింపఁజేయుచున్నది; ఎట్టనిదర్శనముగల దర్శన యమైన (౧౨) మేఘములు పోయుచున్నవి; విఃసించుచున్న (౧౫) అందమైన పద్మములపంటి నేత్రములుగలవాఁడును నానాస్వామియు (౧౮) గోఽశ్రేష్ఠుఁడను, సింహశ్రేష్ఠువలెచుదిపుగలవాఁడును మనఆత్మర్యసూతుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు (౨౧) సంక్లేషించిన ఛనములను భుజ ములను (౨౪) రీతికొనిపోయి, ఒంటిగాఁచుచు మనము ప్రవేశింపఁబడిన స్థానమును (౨౬) ఎఱుంగలేము. (౨౭)

ఈ - “పడ్డే వీట్టిలిరున్దాల్ మామనార్ మామియారుక్కుక్కూళి ప్పిరుమాళుడన్ నిన్దై త్తపడి పరిమాట ప్పోకాతు” ఎన్ఱుకాట్టిలే యేకాన్తమాక వనుభవిష్టతాక మనూరధిత్తు ప్పొన్దపిరాట్టియై, ర “కాన్తారనుభ్యే విడ నే విస్సమ్మై బాలేవకన్యావిలలాహసీతా” ఎన్ఱిటపడియే కూప్పిడప్పణ్ణినాప్పోలే; అత్తిరునావాయిలే పుక్కనుభవిష్ట తాక మనూరధిత్తవివర్క్కు, బాధకవర్దత్తుక్కళ్ళి కూప్పిడుమ్మడి విళైన్దతు.

పెన్ద్రీ, ఒరునాళన్ నమ్మితిరువరజ్జనారాయణదాసర్ ఎన్పారొరుచర్కన్ న్నక్కలిలే తిరువాయ్ మొట్టే కీర్ప్పి అన్ద శెన్టారాయ్, “ఇన్ఱుపిళై ప్పాడువినొగమెన్” ఎన్ఱుకేట్టవాళే, “అఱుకుక్కుమ్మిన్దై శాన్ద్రీనోమ్” ఎన్ఱుగాను, “నాళై మల్లికై కమట్టే త్తెన్దులుమ్ మాలై ప్పూళలుమ్ ఎన్నాయ్” ఎన్ఱువణిత్రారామ్.

“ప్రాప్యవసువై ప్పెఱుమ్మడియై మనూరధిత్రార్ కీర్ఢీన్ద్రీసనాయ్ మొట్టేయిలే; మనూరధసమన స్తననె పెఱక్కాణ్మాయాలే, తిరువాయ్ చ్చాడి యిలుళ్ళార్ కృష్ణనైప్పిన్దు ఒరురాత్రిపట్ట వ్యసన త్తై ఇరురున్దరున్

జీ-౨॥ మల్లికైప్రవేశే, సద్విష్టానమాక సద్గ్రీహసజ్జత (పడ్డవీట్టిలిత్తాన్ద్రీ) “నారాక్షసిమన్యగతాచ భీరుర్వాగ్భిర్భృశంరావణత్వ తాచ” ఎన్ఱుపూర్వాన్ద్రీ; సుచరకాణ్డే కణ్ణుద్రీ భసపూర్వదశాయామ్.

“ఇత్తిరువాయ్ మొట్టేమాలై ప్పూళలో” ఎన్ఱుక్కు సంవాదమ్ (పెన్ద్రీమత్తాన్ద్రీ). అణ్డే - పెన్ద్రీపక్కలిలే రెన్ఱుపడి. (పెన్ద్రీ- కేట్టవాళే) ఎన్ఱుస్వయిష్టతు. ఎల్లారుమ్ రసిక్కుమ్మడి రసోక్తికళై యిట్టువ్యాఖ్యానమ్మణ్ణుకైయాలే (విసోదమ్) ఎన్ఱిటార్. అన్ఱయోగి విసోద మ్మడు - అయిచ్చెయిలవ్యాఖ్యానమ్మేవడి. అణ్డే, 3 “నీచాన్ద్రీగిసో రీ: కాలా: చ్చన్ద్రీగితామ్” అన్ఱాయ్ నన్దేయమ్, సమ్మితిరువరజ్జ నారాయణదాసర్ * అఱుక్కుమ్ వినైకాన్ద్రీసో మెన్దారాయ్ న్దపడి పెన్ద్రీపణిత్రారామ్మేన్దడి. పెన్ద్రీయెన్ఱిగవర్ - నన్దేయర్ శ్రీపాదత్తిలవర్, సమ్మితిరువరజ్జ నారాయణదాస రెన్ఱివర్ - సమ్మిళై శ్రీపాదత్తిలవర్.

విస్తరసజ్జతి (ప్రాప్యేత్తాన్ద్రీ) మాలైయెన్ఱు - రాత్రిక్కుమ్ సన్ద్యేక్కుమ్ పేరాకైయాలే ఎత్తెన్ఱొట్టుకిఱతెన్ఱు; నిర్వాపాద్యయమ్

ఈ — * ఒరుపకలనేక కల్పమాయ్ త్రోడబుమితే. గుణజ్ఞోత్తా కాఱ్కట్టుకిఱతు గుణమాయల్లవితే; అవ్వా శ్రయత్తిలే కిడన్దనై యాయితే. ఇఱ్ఱు ధర్మయతువేయాయ్ అతుక్కుమలే తిమ్బుమానాల్ పాడాల్ బ్రహ్మకాతితే. నాట్టార్ భోగ్యతా బుద్ధివన్ణియిరుక్కిఱ శబ్దాదివిషయజ్ఞశ్చైయత్తుక్కు బాధకమాక, ప్రాప్యనన్దునై పైతాతే, నమవే, ఆఱ్ఱులియాన శ్రీభీష్మర్ అరునన్దెయిలమ్మకళాలే ఉళై యవపుణ్ణుకిడన్దు తుడిత్తాప్పోలే, కిడన్దుతుడిక్కి తార్.

తిరువాయ్ప్పాడియిలుచ్చార్, శృష్టా, ‘పశుమేయ్ క’ ఎత్తు పుఱప్పట్టాల్, అవ్వా వరుమళవునువర్ కళో పడుమ్ పాడు శోల్లుకిఱతు. అతావతు - బ్రాహ్మణార్ కు సన్ధ్యావందనమ్మోలేయితే ఇఱ్ఱై యర్ కుప్పశుమేయ్ కై; - జాత్యుచిత ధర్మమాకైయాలే తవిరచ్చెన్దాతిరుక్కుమితే. ఇప్పడియాలే అవనై ప్పశుక్కళిపిన్నే పుఱప్పడవిట్టు, అవన్ వరుమ్ సన్ధ్యైయై ప్పార్ తిరుక్కుమత్తనై యాయితోలు. ఆక, అవ్వా పశుమేయ్ కప్పోనాల్ పకల్ పొమ్మై వరున్దియొరు పడియాల్ బ్రహ్మనాల్, అవన్ వరుమ్ కాలమాన సన్ధ్యైయమ్ వన్దుముకణ్ణాట్టి పశుక్కళి ముఱ్ఱొమ్మన్దువన్దు తలై వై క్కుచ్చెయ్ తే యవన్దనై వరక్కాణావిట్టలాల్ బ్రహ్మకాతితే. అతావతు - అవన్దా ముఱ్ఱొమ్మన్దిలే వారాతే పిఱ్ఱుత్తై యిలే నిఱ్ఱుమాయితోలు, నమపుపడుమలమాప్పుకాణైక్కాక. అవ్వా వరక్కడవ కాలమాన సన్ధ్యైయమ్ వన్దుతు, కూడవరుమ్ పశుక్కళుమ్ వన్దుతు, అవన్దా వరక్కాణావిట్టవాతే, అక్కాలత్తిల్, మల్లిక్తైయిల్ పరిమళమ్, నల్లకుఱ్ఱిఱ్ఱైయై తుడక్కమాన అనుకూలపదార్థజ్ఞో, తేన్దల్, నిలా, కడలోళై, అన్దల్, కుఱ్ఱులోళై ముతలానవై బాధకమాక తుడగ్గిలోలు. కుఱ్ఱులోళైయమ్, అన్దొమ్మియేయవన్దుడైయ గుణజ్ఞులై స్మరిప్పిత్తు నొవుపడుకై క్కుడలాయిరుక్కుమితే. అప్పడియిరుక్కిఱ బాధకపదార్థజ్ఞోల్లామ్, మున్దుతనిత్తనియే పరుషభాషణజ్ఞులై పుణ్ణి నలిన్ద ఏకాక్షి ఏకకర్ణి యుల్లిట్ట రాక్షసికళోపిన్దు అన్దొళివిల్ నిలాతే యెల్లారు మొక్క మేల్విమ్మన్దు అతుక్కుమలే శిల

జీ-ఆ|| గుణజ్ఞోత్తైయై త్రిమ్బుకముపడుకైక్కుడలామోవెన్న (గుణజ్ఞోత్తానిత్యాది). అతువేయాయ్ - గుణాధికమాయ్. పాడాల్ బ్రహ్మకాతు - సహస్కరహ్మకాతు. తేన్దల్ మతెలాన బాధక పదార్థజ్ఞుక్కు సాన్విదేశమ్ (నాట్టానిత్యాది). ఉళైయ - కున్దిపిప్పిక. ఏపుణ్ణు - ఏయ్యప్పట్టు. ‘‘సన్ధ్యైయిఱ్ఱుట్ట నొవైపడుకితార్’’ ఎత్తు కీర్టుత్తైవిన్దరిక్కితార్ (తిరువాయ్ప్పాడియిలిత్యాది). ఇపన్దానివర్ కళైవిట్టు ప్పశుమేయ్ కప్పోనానెన్నెన్దు (అతావతు బ్రాహ్మణార్ క్కిత్యాది). ఉత్తైన్దిగమిక్కితార్ (ఇప్పడియాలేయిత్యాది). అవ్వా వరుమక సన్ధ్యాకాలత్తిలే నొవుపడువానెక, పకలిట్టోలే యాతీయిరుక్కువొన్దాతోవేన్న; అవ్వా వరుమ్ కాలమాన సన్ధ్యైయిలే యవ్వా వారాతిరున్దాలాతీయిరుక్కుప్పోమో వెన్దితార్ (అకపవా పశువిత్యాది). అవన్దా ముఱ్ఱొమ్మన్దిలే వారాతే పిఱ్ఱుత్తైయిలే మువానెన్నెన్దు (అతావతు అవన్దానిత్యాది). ఉత్తైన్దెయనువడియానిన్దుతోన్దా, సన్ధ్యాసమయశీలే యవనైప్పిరికైయాలేవన్దు నొవేయన్దిక్కి, బాధకపదార్థజ్ఞుమ్ మేలిడత్తుడగ్గిలోన్దితార్ (అవ్వా వరక్కడవవిత్యాది). ‘‘మూలైయిమ్ వన్దు’’ ఎత్తైప్పోల్ (సన్ధ్యైయిమ్ వన్దుతేన్దు). ‘‘ఆవుశుమలైయమాకిన్దాల్’’ ఎత్తైప్పోల్ (పశుక్కళుమ్ వన్దుతేన్దు). ‘‘మాయ్ వారాన్’’ ఎత్తైప్పోల్ (అవన్దానిత్యాది). (అక్కాలత్తిల్) ఎత్తుక్కు, (అనుకూలపదార్థజ్ఞో) ఎత్తనోడే అన్దయమ్. (అనుకూలపదార్థజ్ఞో) ఎత్తవన్దరమ్ కాలాన్దరగ్గళిలుమ్ అనుకూలమాన (తేన్దల్) ఎత్తుకూట్టువతు. కుఱ్ఱులోళైయెవ్వాకారత్తిలే బాధకమెన్న (కుఱ్ఱులోళైయిమ్ విత్యాది). బాధకపదార్థజ్ఞో నలియమ్ ప్రకారత్తైయమ్, అవన్దోలే యవర్ కళో నొవుపడుమకప్రకారత్తైయమ్ విశదమాక పుపపాదియానిన్దుతోన్దా, సన్ధ్యైయిలవర్ కళో పుట్టనొవై యివొరు తరుమ్ పడుకితార్ చెప్ప కీర్తోడే నిగమిక్కితార్ (ఇప్పడియిరుక్కిఱ విత్యాది). (బాధకపదార్థజ్ఞోల్లామ్) ఎత్తవన్దరమ్ ‘‘నలికైయాలే’’ ఎత్తుశేషమ్. అతుక్కుమలే - మున్దునలిన్దుతుక్కుమలే, తనిత్తనియమ్ వన్దుతు పాటుక్కళో తొమ్మిట్టుమ్.

ఈ.-నలివుకల్లై వుణ్ణి నిన్ఱై త్తాగ్గోలే, బాధకవర్గమజ్జెయ, తని త్తనయుమ్ తిరవుమ్ పేల్వొల్లునునలియ, అనన్దోద్రాచే నలివుకట్టనర్క శెల్లొరుమ్ కూప్పిట్టకూప్పీటై ఇరొరు త్తరుమ్ కూప్పి కుకితార్.

*

ముతత్పాల్. సన్ధ్యాకాల త్తిల్ తెన్టల్తుడక్కమానపద్యాజ్గల్ తని త్తనియే తనక్క బాధకమోక్ష పదీయై చొప్పికుకితార్.

(మల్లికై) (మల్లికై) ఎన్ఱుతోడజ్జి "శెక్కర్నకామేజ్గల్ శెత్తెన్ఱుమాలో" ఎన్ఱుమళవు మినార్ కేల్లొ కూప్పిడుకితార్ తా! (మల్లికై కమట్టి తెన్టల్) వెలుమ్బు ఆత్తిశేనలియన బ్రాహ్మణ్; అతుక్కు పేరేమల్లికై యిన్ పరిమళత్తై యెఱుట్టుక్కొణ్ణువారానిన్ఱు. వధపరికరిమానప త్తిర త్తిరేకభాట్టిగాన్ఱోచేయియార్ ము తెన్టల్ పరి మళ జ్జొణ్ణువరుకిటపడి. అన్క కూడవిన్ఱు పోతనుకూలమానపద్యార్జ్జు య ఇప్పుడు బాధకమా యిరక్కెఱిటే. ౧ "యూనిన్ఱ్ఱరిమణీయూనితయూనహళవన్తిమే | తాన్యే వారిమణీయూని జీవతోమేయూనినా;" ౨ "ఏవపున్ఱు నసోలూనాయు స్సుభస్సర్గోహిమావహాః | తాంచిన్ఱయతగికాన్ఱాం పావకప్రతిమోమమ | సదాసుఖమహం మన్యే యు పురానహసీతయా | మారుతస్సవివాసీతాం శోకసజ్జనకోమమ." ౩. ధన్యాలత్తడచేన కైవమోననన మారుతిన" ఎన్ఱుకూప్పిడు వానవనితే. (ఇరువరాయిరుచ్చార్ కాల్ తై త్తేడిప్పడుక్కు పడనిన్ఱు) ౪. ఇన్ఱాలమిచ్చార్ పనిప్పియల్వొన్ఱు తనిర్ ప్పరిపీశుమ్" ఎన్ఱుమాప్పోలే శ్రిఱ్ఱరొరువర్కు మేయూయిల్లు బాధకమోక్షతు. (మల్లికై

శ్లో-౨॥ తిరువుమొట్టి - "నాలాలివళర్ మల్లికై కరుముక్తకళో మల్లికై" (పులమ్బుజుమణితెన్టల్) ఇత్యాదియై ప్పడన్.

అన్ఱితెన్టల్ - ౩ తిరు వాయ్ మొట్టి యిలిల్. ౫ * ఇన్ఱుయిర్చే పలిల్ ౬. అన్ఱితేన్ఱై తాళో" ఎన్ఱు తెయట్కొణ్ణు, ఆనైయన్ గాధకల్ల తాళునా ౭. తిరు వాయ్ మొట్టియి త్తిన్ఱు వైయమిజ్జువిపత్తి త్తజ్జెన్ఱుతోల్ ముక్తకాల్ ఆన్ఱితెన్ఱు నూచిప్పిక్కిచారెన్ఱుకరుత్తు. ఉపన్యాసప్రమమనలు - ఎమ్మెరమానార్ నిర్వాహాన్తరే, (తిరు వాయ్ ప్పాడియిల్) ఇత్యాదియై యన్, (సన్యాయైప్పార్ తిరుక్కు యత్తి నెయూయిల్లు) ఎన్ఱవన్తరమ్, (రామావతారత్తిల్) ఇత్యాదియై యన్, ఆనన్తరమ్, (ఆవనకావనమేయక్క) ఇత్యాదియై యన్, ఆనన్తరమ్, (న్యాయ్) ఇత్యాదిన్ఱాపదేశముమ్, (జ్ఞానమపిన్ఱ) ఎన్ఱుతోడజ్జి (జ్ఞానేన్ఱియజ్జలొడు) ఇత్యాదివాక్య పర్యవసానపద్యమ్. ౪. తిరు వాయ్ ప్పాడియిలు శ్లోక పట్టతుపడుకితారెన్ఱు - ఆన్యాపదేశత్తుక్కు దృష్టాన్తమ్ శొల్లిల్లు; న్నానదేశత్తుక్కు దృష్టాన్తమ్ (న్యాయైత్యాది).

*

ముతత్పాల్ (మల్లికై యిత్యాది). పూర్వార్థతైయెల్లామ్ కటాక్షితవతారికై (సన్ధ్యాకాల నిలిత్యాది). తెన్టల్ మతలానపై బాధిక్కి ఆతన్ఱు ౭. రుక్మిణియోగచొల్లాతే, "ఈరుమాలో, తపమాలో" ఎన్ఱు ప్రత్యేకమ్ క్రిన్ఱాయైక్కయాలే (తినిత్తినియే) ఎన్ఱు తిచ్చియెతిను.

వ్యాఖ్యాతావినీడుపాడు (మల్లికై యిత్యాది). (మల్లికై కమట్టి తెన్టల్) ఎన్ఱు తుక్కుభావన్ (వెలుమ్బు ఆత్తిరయిత్యాది). ఇతక్కు దృష్టాన్తమ్ (సన్ధ్యాకాది). పత్తిరమ్ - ఆయురమ్, ఆనుకూలమానతెన్టల్ బాధకమానానెన్ఱున్ఱు (అవకామానయిత్యాది). ఇప్పడిబాధక మానవిడమ్బు విన్ఱు (యానిన్ఱై త్యాది). ఆనైయెన్ఱున్ఱు (ఏవపున్ఱునా ఇత్యాది ప్రమాణద్యయన్). కాల్లు బాధకమెన్ఱు మతుక్కు ఇవర్ శ్రియాన్ఱి (ఇక్కొమ్మిత్యాది), వ్యాఖ్యాతావినీడుపాడు (ధన్యాదిత్యాది). "యానిన్ఱ్ఱరిమణీయూనితయూనహళవన్తిమే | తాన్యే వారిమణీయూని జీవతోమేయూనినా;" "ఏవపున్ఱువహోవాయు స్సుభస్సర్గోహిమావహాః | తాంచిన్ఱయతగికాన్ఱాం పావకప్రతిమో మమ | సదాసుఖమహం మన్యే యంపురానహసీతయా | మారుతస్సవివాసీతాం శోకసజ్జనకోమమ," "పచ్చసాగ్ధికపహంకొనొకివినా శనమ్ | ధన్యాలత్తడచేన కైవమోననన మారుతిన" ఇతిక్కిన్ఱా కాల్దేప్రథమే. తిరువిరుత్తమ్ అజ్ఞామ్బాట్టు, "పనిప్పియల్వొన్ఱువు తెన్ఱో శనమ్ | ధన్యాలత్తడచేన కైవమోననన మారుతిన" ఇతిక్కిన్ఱా కాల్దేప్రథమే. తిరువిరుత్తమ్ అజ్ఞామ్బాట్టు, "పనిప్పియల్వొన్ఱువు తెన్ఱో వాడైయి క్కొలమిచ్చార్ | పనిప్పియల్వొన్ఱు ప్పరిపీశుమ్ -" తుళితైయైన్ఱు భావమాక వున్ఱైతానమద్దమారుతమ్, ఇక్కొల ప్పిలే ఇన్ఱే శ్రిఱ్ఱ కుళిక్కున్ఱు భావమొన్ఱు తనిర్ ప్పరిపీశానిన్ఱు మ్మెన్ఱు పడి. (కూప్పిడు వానవనితే) (అయిరుక్కు, ఇవర్ కూప్పిడుకితార్) ఎన్ఱు

౧౧౦౨-కి-౧-౭౩. ౨౧౦౨-కి-౧-౫౨. ౩౧౦౨-కి-౧-౧౦౪. ౪౧౦౨-వి-౫. † కుండలితమ్ ప్రక్షిప్తమ్. ‡ ఇన్ఱొరున్ఱు మే. ౫౧౦౨-కి. ౬౧౦౨-౫-౨. † (పా) జాయన్ఱే.

ఉ.-కమట్టై నెన్దల్ (ప్రూణేన్దియత్తుక్కుమ్ బాధకమామ్, స్వర్ణేన్దియత్తెయు మట్టియానిన్దతు. ఇరాప్పడై యేఱు నారైప్పోడై ఉడప్పి పేపడక్కామి తనై పోక్కి, కణ్ణుక్కున్తోన్ద్రాతాయ్ న్దు; కణ్ణుతప్పైన్దతు. ఇత్తెన్దలుక్కు క్కణ్ణువిడమెఱుమ్ వాయయిరానిన్దతు. (ఈమాలో) పన్దేసిరివాలే శెన్దన్ద్రుక్కిఱవుడమ్మై, పలకై పలకై యాక పీరానిన్దతు. (నన్దోకుత్తిళ్ళోయి తై తరుమాలో, అఱుకియకుత్తిళ్ళోయి తై యానతు, తులై యానిన్దతు. కాన్ద్రీర్ న్దుపొక్కు పుళ్ళోమెళతులై తున్దొక్కడానిన్దతు. తెన్దల్, పుళుప్పేనలికిఱవి తనై; ఇన్దై, శెవిన్ద్రుయేయుళ్ళేపుకున్దునలియానిన్దతు. (నన్దోకుత్తిళ్ళో) ఇన్దై క్కెన్దొళవు శెనిప్పొక్క, అన్దొళవుమ్ బాధకమామి తనై యిడై. అన్దోకూడవిరున్దొప్పోతెన్దొళవుగో గ్యనూయికుక్కుమ్, వ్యలికేక త్తిలన్దొళవుమ్ నలియుమిడై. కుత్తిళ్ళోయమ్ తెన్దలుమ్ కూడి కృతనక్కేతికళాయ్ న్దు, ఒన్దొళకరి త్తకార్యత్తిళ్ళోశేష తై యొన్దు శెయ్యానిన్దతు. "నన్దొలై యాక కొల్లపైన్దతు, ఉయర్ కొలై యాక కొల్ల పేఱుమ్, అతిరీనిన్దొళవు శెయ్, నానిన్దొళవు శెయ్ కిడై" ఎన్దు కృతనక్కేతరాయ్ న్దొప్పోతే యాయ్ న్ద్రోని క్కిఱు. (శెన్దొకతిత్తొడి) శెల్లప్పట్టిరున్దొళకరి యుడై తాన మాలై యానతు మయన్దొప్పణ్ణానిన్దతు. అన్దొమి యానిన్దొళవు వాదిత్తిన్దై యుడైయ సన్దొయియానతు, మోహిప్పియానిన్దతు. వాయిలేశీరైయై త్తుఱుక్కున్దొల్లనారై ప్పొలే, ఆన్ద్రామైక్కుప్పొక్కున్దొల్ల కూప్పొట్టుధరిక్కువు మొట్టిఱిత్తిల్లై. (శెక్కర్ నన్దేకజ్జో శిక్షేక్కుమాలో) సన్దొరాగత్తెయమ్ శ్యామమాననిఱ తైయు ముడైత్తొంమేఱుజ్జో, అవన్దు య ననయవశోభైక్కుమ్ నడివు క్కుమ్ న్దొరక మాయ్, "ఇన్దైయన్దుచ్చ శెయ్ తతు" ఎన్దు అన్ద్రై గర్హిత్తుక్కున్దొ, "అశ్రయన్దొడక్కు ప్పొనలిన్దతు" ఎన్దువయర తై చ్చెన్ద్రానిన్దతు.

(అల్లియన్దొమరై క్కణ్ణనిత్తొడి) నామిన్ద్రై యిన్దొలైఱిత్తె, అవన్దొ మున్దేనమ్మొడిక్కుక్కారి యమ్ పార్తువై త్తిలనొ? "కలన్దొపిరియవే ఇన్దోముడియుమ్" ఎన్దొన్దొ అన్దొపిరిన్దతు? ఇన్దై యానాల్ పోక్కున్దొ డి త్తనవిడై; పుకలఱుత్తానవనిడై. (అల్లియత్తొడి) (అల్లియైయుడై త్తొ య్దుకియ తామరై పోలేయిరున్దొ తిరుక్కున్దొలై

తే-అ॥ కూర్చుఱు. "మల్లికైకమట్టై నెన్దల్" ఎన్దొలై ఫలితమ్ (ప్రూణేన్దియత్తుక్కుమిత్తొడి). బాధకమెన్దొన్దొలై తప్పొడితుక్కొన్దొ న్దు (ఇరాప్పడైయత్తొడి). అమాన్ద్రమానవాయ్ ఈరుకై యారై ఇరుక్కుత్తప్పొన్దొ త్తెన్దొ పడి. "ఈరుమ్" ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (ఇన్దొన్దొలైయత్తొడి). ఈరుకై - అఱుక్కి. కణ్ణువిడమెఱుమ్ వాయయిరానిన్దొ త్తెన్దొ - స్పర్శమ్ సర్వాన్దొణ్ణమాకై యారే. "ఈరుమ్" ఎన్దు తుక్కుభా" వాన్దొమ్ (ఇన్దొయిత్తొడి). కీట్టిన్దొలైయన్దొలై "తిదరుమ్" ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (కాన్ద్రీర్ నిత్తొడి) తదరుకై - తున్దొక్క. ఇరు త్తెన్దొలైప్పొళవుమ్ క్రూమ్మెన్దొతార్ (తెన్దొలై పుళుప్పేయిత్తొడి). * పన్దొక్కర్ (ఇన్దొక్కైత్తొడి). వివరణమ్ (అన్దొకూడవిత్తొడి). "శెవిన్దొ" - శెవియిలే పుళురుకై, భోగ్యతైయన్దొ పడి. "మల్లికై" ఎన్దు తుడొన్దొయిన్దొళవుమ్ పదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమాతల్; "తెన్దొలైరుమ్, నన్దొళొతిదమమ్" ఎన్దు తుక్కుభావమాతల్ (కుత్తిళ్ళోయమిత్తొడి). పేదొన్దొవివరణమ్ (న్దొలైయిత్తొడి). వివరణమ్ (అన్దొమియానిన్దొళవుని త్తొడి). కిర - అదిత్తిళ్ళో. "మయక్కుమ్" ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (వాయిలేయిత్తొడి) మేఱుమ్ బాధకమాడిఱ తిప్పొకారతారే యన్దు మత్తెక్కొట్టానిన్దొగొన్దొ, కీట్టిలన్దొలైన్దొలై పేదొత్తి బాధకత్తొళియై తైయర కిచ్చెయ్ కిత్తార్. (సన్దొరాగత్తెయమిత్తొడి). శెన్దొలై న్దు - శెతుక్కొనిన్దొ. శిక్షేక్కుమ్ - శెతుక్కొనిన్దొ.

"పుల్లియమలై కిన్దొన్దొగొన్దొ పుకలిడమిడికిలమ్" ఎన్దొలైక్కొట్టొత్తుభావమ్ (నామిన్ద్రైయిత్తొడి). కారియమ్ పార్క్కొన్దొలై తేన్దొ (కలన్దొత్తొడి) అపర్ న్దొలై మన్దొ శెయ్ తతు అధికమెన్దొతార్. (ఇన్దైయాలిత్తొడి వాక్యన్దొయతారే). ఇన్దొలైయై త్తొనన్దొలై

ఈ. - యుడై యవన్.) ముతలుజపు పణ్ణునతుకణ్ణితే-దృష్టిబద్ధమపిఱన్దితే సంశ్లేషిపుతు. (ఎమ్మా) అక్కణ్ణుకాలే యెన్నై అనన్యార్తైయాక్కినవన్. (ఆయర్ కేటు) అప్పటకాలే ఇడై యరై తోట్టితావ్పలే. ౧[పుంనామ్]నయిర పురుక్కాయిల్ అవనుడై యసాన్దరియ్. తన్నొడొత్తారై అప్పడినలియానినాల్ అబలై కళై నళియ చొప్పివేడ్డావితే. (అరియేటు) కణ్ణాలేకుళిరనోక్కి ఇవలై అనన్యపరై యాక్కి; ఇవళోడేసంశ్లేషితు, అత్తాలేతాపెతాప్పేటుపెద్రా నాను మేనాణిప్పత్తోల్ అనిన్టపడి. సింహశ్రేష్ఠమ్. (ఎమ్మాయో) అమ్మెయైయుడై యవన్, తామ్మన్దార్ శిలయ యార్ న్దవర్ కళోడేకలక్కుమావ్పలే, కైయైక్కాలై ప్పడితుత్తాన్నిన్ట పరిమాటినపడి. కలక్కిఱపోతు మిన్నినిపఱక్కు మ్బుడి కాణుచుకలన్దతు. (పుల్లియములై కళుమ్ తోళుళ్ళొన్ట) అవనుమ్ వారాతిరుక్కితాన్, నానుమ్వరున్ది యెరు పడి జీవిన్టుక్కిడిక్కితేన్, అవనుక్కుప్పిఱన్ద ప్రజై కళై కొన్ట పుకలిడమటికిలేన్. నాన్ శెయ్తపడిశెయ్య, ఇమ్మలై కళిన్వేక్క-మేతీర అనుధవిక్కు పెటువతెప్పత్తో; త్తామకాల త్తిల్ ప్రజై కళే “శోటు, శోటు” ఎన్నుమావ్పలే పదుతానిన్దన. అవన్టానుమ్ కలక్కిఱపోతు సర్వాజ్ఞసంశ్లేషతుమనన్టపోలేకాణుమ్. అవనిట్టిన్దతుత్తై యుమ్, ఇళై ప్పా టినవిడముమ్. (పుల్లియవిత్తాది) కలక్కిఱపోతై యవనుడై యవలమాప్పైయుమ్, తమ్మడై య కరణభుక్కు ఙ్గాన ప్రావణ్యతియై తైయుమ్, అవన్ పెతాప్పేటు పెద్రానాయ్నిన్టపరిమాటినపడియైయుమ్, తమక్కరుపుకల ద్దోళుక్కిఱపడియైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. (పుకలిడమటికిలమ్) వ్యతిరేక త్తిల్ తెన్దల్ ముతలాన పదార్థజ్జలై తప్పి చ్చెన్ను పుకుక్కొక్క ఇడక్లాగ్గేటిలోమ్. (తమియమాలో) ఇద్దశైయిల్ రక్షకనానవనుమ్ వారామైయాలే తనిమై ప్పడొన్దనానుమ్. ఇప్పడి తణవిభూతియాక బాధకమానాల్, భగదత్తవిట్ట అస్త్రతుక్కు అర్జునై తల్లి తామా వైవ్యయిల్ ౧ “వ్పలే, “ఇవై వరుమ్” ఎన్టత్తిదాల్ తాకూడ విరుక్కువేడ్డావ్రా? అవన్ కూడ విరున్దానాకిల్ ఇవై తానిట్టితోట్టిల్ శెయ్యత్తుడగుమితే. ౨ “రామస్సామిత్రిసహితా” ఎన్ట అవర్ తామ్సొపుపట్టు కూప్పిడుఱిఱపోతు ఒరులెప్పియూరాకిలుమ్ కూడవుణ్ణు నొపుపడుకై క్కు; అజ్జను మొరుతుడై యిలైయెనక్కు. ౩ [స:] పిరాట్టియైప్పిన్ద

శ్లో. ౧॥ అమ్మపల్లికై కణ్ణయైయుడై యవన్ సామియెన్ట శబ్దార్థమ్. ముతల్ కణ్ణైచ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ముతలుజవిత్తాది). అతెప్పడియెన్ద (దృష్టిబద్ధమిత్తాది). కేటోడేమాట్టి “ఎమ్మా” ఎన్టతుక్కు భావమ్ (అక్కణ్ణుకాలేయిత్తాది). ఎన్నైయైయున్ద కేటోడొత్త పదుపుత్తిచ్చొన్నతుక్కు త్తియమ్ తోట్టిక్కుమెన్ట వివక్షితు, అతుక్కుప్రమాణమ్ (పుంసా మిత్తాది). పుంసామెన్టతు - “పుంసాన్దప్పి చిత్తా వహిరిలుమ్” ఎన్దిఱపడి యెన్దపడి. “చన్ద్రాకాన్తానసంరామ మతీపరియదర్శనమ్” ఎన్ట ఇన్దశ్లోకతుక్కు పూర్వార్థమ్. ఇత్తాల్ భావమ్ (తన్నొడొత్తారై యిత్తాది). “తానురైక్కణ్ణైమ్మా” ఎన్టతైక్కటాక్షితుభావమ్ (కణ్ణాలేయిత్తాది). “మాయో” ఎన్టతుక్కు - వ్యా పారామాక : పునానిచ్చియెకితార్ (అమ్మెయై యిత్తాది). ఆకర్పరమాక వర్తానరమ్ (కలక్కిఱ విత్తాది). మిన్నినిపఱన్దాపోలేక్షుఱ్ణోటుమ్ తోలోబున్దా. “పుల్లియములై కళుమ్” ఇత్తాదిక్కుభావమ్ (అవనుమిత్తాది). వివరణమ్ (నాకాశెయ్తవిత్తాది) పుల్లియ-పులోకియ, సంశ్లేషి శ్లోపణపడి. అవనుక్కుప్పిఱన్ద - అవనుక్కాకపుణ్ణాన. వీక్కుమ్ - ఆత్మ ఫలితమ్ (త్తామేత్తాది). అవయవాన్తరణ శిరుక్కు, ములైయెరుమ్ తోళైయెఱు తొల్లునానెన్నెన్ద (అవన్టానుమిత్తాది). అవద్రోలేకలక్కుమ్ ప్రకారతై విశదీకరిక్కితార్ (అవనిట్టిన్ద విత్తాది). ౩ “మిన్నియల్ తోళోతొన్దానుమ్” ఎన్ట ఇళైయమ్ తుత్తైతోళ, ౪ “మలరాళ తన్త్రుక్కా” ఎన్ట ఇళైప్పాటిన్దవివమ్ ములైయెన్దపడి. “మాయో” ఎన్టతోడగ్గిమేలిబ్బదర్శతుక్కు భావమ్ (కలక్కిఱపోతిత్తాది). “మాయోపుల్లియ” ఎన్ట అవనమా ప్పడుమ్, “మొలకేరున్దోలుమ్” ఎన్దిఱవిడై తమ్మడైయ కరణప్రావణ్యముమ్, “అరియేటు” ఎన్ట పెతాప్పేటుపెద్రానా యరుక్కిఱపడి యెమ్, “పుకలిడమటికిలమ్” ఎన్దిఱవిడై పుకలద్రపడియైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. తమియమ్ - తమియొమెన్టపడి. “అలా” ఎన్ట తున్దు-భావమ్ (ఇప్పడియిత్తాది). పుడవిరున్దాల్ బాధకమాకాతోవెన్న (అవన్ కూడవిత్తాది). “తమియమ్” ఎన్టతుక్కు భావమ్ (రామస్సామిత్రిత్తాది). ప్రస్తుతశ్లోకార్థమ్ (సత్తాది). “సతాంపుపరికింగత్వావన్తోత్సల యుమకురామ్ 1 రామస్సామిత్రిసహితో

ఈ.-ననువే కబన్దెయి లేయకప్పట్టు నొవుపట్టు నిట్టి-అసలై యెచ్చొట్టుకీటతు. [తామ్] ఇప్పిరివుమ్ ఆల్ త్తా మైయుమి
 ల్లాతారై యుమ్ అట్టిక్కవల్ త్తాయ్ త్తా. [పుష్కరిణీమ్] పంపుమాట పుత్తపాయ్ కై కళుమ్ శోలై కళుమాయ్,
 జుక్రిడైక్కు యోగ్యమానదేశమాయ్ త్తా. పిరిన్దుతనియరుప్పార్ కుక్కు క్కణ్ణొణ్ణకాణప్పొకాతు. [గత్వా] నిన్దై విన్ది
 క్కెయిరుక్కుచ్చెయ్ తే, మృత్యువినుడైయ ఆస్యత్తిఱ్ఱుకువారై ప్పోలే నన్దుకిట్టిక్కొడనిన్దార్. మృత్యువాకిటపుడై
 తానేతెన్దాల [పద్వోత్పలరుపాకులాయ్] ముఖత్తుక్కుమ్ కణ్ణుక్కుమ్ పోలియానవల్ త్తై యుడై తాయరుగ్గుతు.
 ౧ "ఉయర్ తామరై శెఱ్ఱునుసీర్ మాతర్ కళో వాణ్ణుకముమ్ కణ్ణుమేన్దుమ్" ఎన్నక్కడవతితే. [రామ:] పిఱర్ కూప్పీడు
 తవిర్ త్తు ప్పొన్దవరాయ్ త్తా. [సామి:] త్రిసహితే: ౨, "రరత్తుధరేణ" ఎన్దు ఏతేనుమళవిలుమ్ కూడనిన్దు నొక్కిక్కొణ్ణొ
 ప్పొన్దవరుమ్ మున్నాక; అట్టియమవన్ తెప్పమ్మున్నాక విట్టియమాప్పొలే. [లలాపాకులేన్దియ:] ఆనేక లక్షణజ్ఞోడై
 యాయ్ త్తా కూప్పీట్టుతు. [ప్రాప్యవస్తువై] పెటవేణుమెన్నుమ్ మనొరధమాయ్, కీర్ త్తా యు మనొరధత్తక్కి
 డాకనన్దుకిట్టుమ్మడి అవనుమ్ వారాతేనిట్ట, అవనుడైయ వరపుక్కిడానతూ: ప్పూ: పమ్, శ్రీపాళ్ళుజన్యగ్గని, బ్బా
 ప్పూ: పమ్, తిరువడితిరుచ్చిఱ్ఱోశై, మల్ త్తా మున్దాన నన్నిమిల్లిజ్జో, మనగిప్రసాదాడికళో, ఎన్దాప్పొలే: క్కొణ్ణొ
 ఒన్దుమ్ కాణామైయా లే, అనుకూలపదార్థజ్ఞో బాధకమాకిటతు. కిరణజ్ఞులన్ శిరీరముమాయ్ శ్లేశప్పడుకై యాకి
 టనితు, విరోధియాన సంసార త్రినిన్దుమ్ కాల్యాజ్ఞవుమ్ మాట్టా లే, ఇట్టుప్పొన్దు నత్తున్దై యా లే, కణ్ణొత్తై యప్పడై
 యాయ్ త్తా క్కొటపడి. ఆక, "ఇట్టుప్పొగ్గన్దా లే అట్టుప్పకప్పెతా లే ననువేనిన్దు శ్లేశప్పడుకీటఅవన్దై - సన్ద్యయాకిటతు" ౧.

ఎన్దిజ్జనే యొరుతాత్పర్యజ్ఞొలక్కడవతాయరుక్కుమ్.
 జీ-అ-విలలాపాకులేన్దియ: " ఇతిక్కిన్దా కాణ్డే. శోలైకళుమ్ ఎన్దుతు-అర్థమ్. "పుష్కరిణీమ్" ఎన్దుతల్ ఫలితమ్ (పిరిన్దిత్యది) ముకల్ల
 క్కుమ్ కణ్ణుక్కుమ్ మెన్దుతు-పిరాట్టియడైయు కణ్ణుక్కుమ్ ముకత్తుక్కుమ్ మెన్దుపడి. అవై పోలియో వేన్న (ఉయర్ తామరై యిత్యాది) (పిఱర్
 కూప్పీడు) ఇత్యాదిక్కు - "రమయతీతిరామ:" ఎన్దుకరుత్తు. (రరత్తు) "తత్తుత్తమాతర్జవిలాసగామి గచ్చనమన్యగ్రమనా మహాత్మా,
 సలత్తణ్ణోరాఘవమప్రమణ్ణోరరత్తుధరేణబలేనచైవ" ఇతిక్కిన్దా కాణ్డే ప్రథమే. అవతోడేకూడి యుఖప్పట్టాలెన్ను మతుక్కు దృష్టానై (అట్టి
 యుమవనిత్యాది). "ఆమలేన్దియ:" ఎన్దుతుక్కుర్థమ్ (ఆనేక లక్షణజ్ఞోడైయెన్దుతు) ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు అన్యాయ దేశమ్ (ప్రాప్య
 వస్తువై యిత్యాది). స్వాపదేశమ్ (కరణజ్ఞుమిత్యాది. "శెల్ కతిర్ మారై" ఎన్దుతుక్కు స్వాపదేశమ్ (ఆకవిత్తిత్యాది). ఇట్టనేయొరు
 తాత్పర్యమ్ శొల్లక్కడవతా యరుక్కుమ్ మెన్దుతు - తాత్పర్యాన్తరమన్దు, ప్రవేశత్తిలే యరుచిచ్చెయ్ తి అన్యాయదేశ స్వాపదేశజ్ఞై యరుచి
 చెయ్ తివడి యెన్దుకరుత్తు "ఆల్, ఓ" ఎన్దువిరణ్దుమ్ - అశై, విమదాతిశయసూచకమ్. ౧.

ప్ర-తి.-మల్లికై ప్రవేశే. సువర్ణకాణ్డే అష్టవింశసర్గే వేణ్యుదగ్గనోద్యోగ పూర్వదకాయమ్, "కాన్తార" ఇత్యాది || ౨ ||
 ఛాన్దోగ్యే [౬-౧౮]. "తస్యతావదేవచిరయావన్నవిమోక్షే అథసంపత్సే" - (మల్లికైకళిత్తేనీరుమ్) క్కిన్దా కాణ్డే ప్రథమే,
 పమ్మతీరే, "యాని స్తరమణీయానితయాసహధనన్తిమే । తాన్యేవారమణీయానిజీవతోమే తయావినా || ౬౮౪ || - ఏవ పున్న
 వహోవాయు స్సుఖస్పర్శోహిమావహా: । తాంవిచిన్తయత్కి కాన్తాంపాపకప్రతిమోమను || ౫౭౪ || సదాసుఖమహంమన్యేయం పురా
 నానీతయా । మారుతస్సవిదాసీతాం శోకసజ్జనకోమను || ౫౩౪ || "చన్ద్రసాగ్నికవహంశివోకవివాళసమ్ । ధన్యాలత్తణసేవస్తే" మో
 ఛమారుతమ్ || ౧౦౮౪ || - (అయర్ కళేఱు) ఆయోవ్యా కాణ్డే [౩], "చన్ద్ర" కాన్తానసంరాను మతీవప్రియదర్శనమ్ । యాపా
 న్యోనై: పుంసాం దృష్టిచిత్రాపహరిణమ్ || ౨౮౪ || - క్కిన్దా కాణ్డే ప్రథమశ్లోక: "సతాంపుష్కరిణీంగత్వ పద్వోత్పల

(గి3) తిరువాయ్మొళి. — గ - ప - గ - తి - మల్లికై - అ - పా - పుకలికమ్ వ్యాఖ్యానము. ౨౦

యువకులము । రామస్వామిత్రిసహితో విలలాసాచార్యశ్రియః ————— తత్త్వికానంద, విశిష్టమహర్షి వాసాచార్యశ్రియః
విద్వంసకన్యకాంశు । తద్విద్వంశచేతాస్సుకలత్తజ్ఞాన విచార్యదుర్బోధాపత్యంతితకే ౧౭౭౫ । తద్విద్వంశజ్ఞానానామ విశిష్టమహర్షి
మనామచార్య । సలక్ష్మణాచార్యపమప్రమత్తోరతద్ధర్మజబలేశ్వరైవ ౧౭౭౫ ।

[1-2-4]. సరిష్టయ్యోష్టద్రుతవోవాద్యుక్తామిక్ష్వా. అష్టయ్యోష్టద్రుతవోవాద్యుక్తామిక్ష్వా.

పనివ్యయాలలో శ్రమమేతదిగ్గజమేమైతితిత్తుక్కులమ్ | పనివ్యయాలలో శ్రమమేతదిగ్గజమేమైతితిత్తుక్కులమ్ |

అవతారిక. — ఈశ్వరువా యే మొట్టిలో, సర్వేశ్వరుని బాంధవమయ్యనని గొప్పత్వరాలితో యముగల నమ్మకాన్ని కనుగొన్నామి. మనము తన చిన్నములను జూచి, గోడలమందు గోవులను మేపి సాయంకాలము శ్రీకృష్ణుడు వచ్చుచున్నప్పుడు దానికి నూనకము త్రెనచిన్నముల నుట్టిగి వానితో నప్పుడే సంశ్లేషించవలయునని త్వరాలితో యముగల గోపికలు దాధవడుచు చెప్పుచున్న విధముగా కాదని యున్నారు.

తత్త్వము. — మల్లీగన్ధముగలమలయమారుతిమును సంధ్యాకాలమునుతప్పదున్న ఎత్తనిమేఘమును క్రిష్ణమృదుకాశమున్న గట్టి
రాగమును నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. పుణ్యకొఱుండైనానామియై నింహశేష్తములైనతగిళ్ళరుండైగోవు శేష్మండైనచేర్చిరుండు
సంశయించిన నాస్త్వములును భుజములును నెక్కువకొబాధించుచున్నవి. ఈబాధను చిరుబొడుగున నేతచ్చుకొనిబోయితి.

నూ. — పురి లిడమటికిల మియమాలో పులమ్మ జుమళి తైన లామ్మలాలో ।

పశుమూలై నణ్ శామూలో పళ్ళుములైతణ్ వాడై యాలో ।

అకలికమునై తిక్కననుమిచ్చి నభిజృంభమహిళి చ వాయ్ మా యోనా ।

అపరిచిత ఆశురర్ కల్ కూర్ త్త మ్మ వా రా ని ని య ద నె న్ను యి ర్ కా కు మా జ్ఞే ॥

అ. — (పుగళిపామ్) పులమృజుమణితెప్పల్ తుడక్కమాకవుళ్ళువివైయమ్ బాధియన్దన, ననుప్రయత్నిజ్జైయమ్మోక్కికొట్టు
 పుగళిపామ్మోక్కియమ్ పులమృజుమణితెప్పల్ పరమకారుణికనాన ఎమ్మెరుమాన్ వరుణిటిలన్, ఇనియిరుదు నానమ్మోక్కికొట్టుసాయ
 మున్నెనింతాల్.

అక్షరములు: అమియమ్ ఫుక సిడమ్ అటికిలక్ (3) పులమ్మలు మడి టెవల్ (4) అమ్మలూ పలడుమలై వోక్కామ్మలూ (5)
 పులమ్మ ముల్లూ వాడైయాలూ (6) అకిలమ్ పడైయ ఇడైయ (7) ఉణ్ణ ఉమ్మిక్కియ్ అయ్ (8) ఎణ్ణమక్కియ్ ఆయ్
 ముల్లూ (9) ఇళిడైయ్ అళురై కళై కుణ్ణయ్ (10) వారాక్ ఇవి ఎన్నయిర్ (11) ఇరుయ్ కామ్మమాడైక్ (12).

పన్నీ.—ఆన నదీకి, స్వప్రకారక్షతవాసడకు సన్నిహితవాసినిగా, వాగునల్లలో తని ప్రతిబింబమే తెలుతోంది. అలాగే రాష్ట్రము, పశ్చిమాదిపురి గోళమును, ఇవి ప్రాంతరక్షణముజ్ఞులను ప్రకారమున్నవి.

తనిపట్టి నాకు, పెనుమపడెక్కు ఒరుగ్గవిడమ, అతీకిటిలోకు; (2) నాకెత్తొడరుకి శేకకొలిక కట్టుతిలేధ్వనిక్కిలు, మణియుమ్. అనునవి నాకు వినిపించినట్లు; (3) ఇలైక్కులుమ్ కూడిక్కొట్టుతు; పదార్థదర్శనమపజ్ఞామల్ పకలై నశిప్పిక్కిలు రాత్రిమణిమమ్, తక్కులొలిచిమాన అగ్గరిగ సముదాయముమ్ ఒరుముకిమాయిల్లు; (4) పజ్జమమాకివణ్ణుమ్, ముత్తెమలైయుమ్, కుళిరై న్నాడైయుమ్ ఒగుళిరళి ముల్లు. (5) ఇప్పడి పడైతిరజ్జావొల్లై తనిత్తినిబాధకిగ్గోనజ్జు మానవివ్వనెయిల్ విత్తీర్మాననజగత్తై, ఉడ్డాక్కి, ప్రళయత్తి ఒగుళిరళి ముల్లు. (6) ఇప్పడి పడైతిరజ్జావొల్లై తనిత్తినిబాధకిగ్గోనజ్జు మానవివ్వనెయిల్ విత్తీర్మాననజగత్తై, ఉడ్డాక్కి, ప్రళయత్తి ఒగుళిరళి ముల్లు. (7) మహాప్రళయత్తిలే పయిల్లుక్కుళ్ళై వైత్తుమొక్కి, ఉమిత్తొన్దు, అన్యాభిమానమ్ వారామలక్షణ్ణొడ్డు, లక్ష్మిన్దామలిడదైదుత్తు; (8) మహాప్రళయత్తిలే పయిల్లుక్కుళ్ళై వైత్తుమొక్కి, ఉమిత్తొన్దు, అన్యాభిమానమ్ వారామలక్షణ్ణొడ్డు, లక్ష్మిన్దామలిడదైదుత్తు; (9) పొద్దవిమయత్తిలుమ్ ప్పగ్గయామలుపకారకనాయ్, ఇన్దకారిణత్పరత్తుకత్పత్తుక్కే-కాన్దమాన క్కిష్టావతార సౌలభ్యతైయుడైయ (10) పొద్దవిమయత్తిలుమ్ ప్పగ్గయామలుపకారకనాయ్, ఇన్దకారిణత్పరత్తుకత్పత్తుక్కే-కాన్దమాన క్కిష్టావతార సౌలభ్యతైయుడైయ (11) పొద్దవిమయత్తిలుమ్ ప్పగ్గయామలుపకారకనాయ్, ఇన్దకారిణత్పరత్తుకత్పత్తుక్కే-కాన్దమాన క్కిష్టావతార సౌలభ్యతైయుడైయ (12) పొద్దవిమయత్తిలుమ్ ప్పగ్గయామలుపకారకనాయ్, ఇన్దకారిణత్పరత్తుకత్పత్తుక్కే-కాన్దమాన క్కిష్టావతార సౌలభ్యతైయుడైయ

తరువాయ్ మొట్టి. - గ - ప - గ - తి - మల్లిక - ౨ - పా - పుకలిడమ్ వ్యాఖ్యానం. ౨౦౦

ఈ.—అజ్ఞేచ్ఛిల్లి ద్రాక్షప్రమామే, (తన వాడై) అవాడై యోషితెన్జులోడువానియనీ దుష్టయితు. తెన్జుల్ వరు వతు ఒరుకాలముమే వాడై వరువతు ఒరుకాలముమాయిరుకుమితే; అవైయెల్లామ్ అవ్వనకాలజ్జిలేవన్దుతోడు వృషి యాయితీడు కాలమేనెడుకుకిటపడి. అనియే అనగసూచకమాయ్ ఎల్లాక్కాడు మొరుకాళే యడి త్తతాక ప్రమామే. ఇని నెన్జులక్కణ్ణి వాడై యిన్ కీర్తోతుజ్జదిరిక్కితై.

[illegible][illegible][illegible]

౨౧౨ తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - ౩ - పా - ఇనియరున్దు వ్యాఖ్యానజ్జల్.

ఈ.—ప్రాణన్దైశోక్కుకై యెన్మెరుపోరుళ్ళుడో? (ఇనియరున్దు) వసుననై యెమ్జేదిత్తుక్కి డక్కుమ్మడి ౧, నమాంసంరా ఘుప్రాభుత్తై” ఎన్దుశిలర్ శొల్లుతల్, ౨, త్వామవశ్యన్ నృపాత్తజే” ఎన్దు తల్ శెయ్తుతా నాన్కియిరప్పి టేనో? వర వుక్కుడలాక ఖరన్ పట్టా, కబన్దన్ పట్టా, నాలిపట్టా, కిడలన్దై పుతు, వన్దుపుకున్దారత్తనై ఎన్దుతానాన్కియిగు క్కిటేనో? (ఇనియరున్దు) ఇతుక్కుమున్బెల్లొమ్ “అవన్ శరక్కట్టియన్బెల్లొతు” ఎన్దునొక్కొక్కడన్దమై తోన్ బిరుగి తాయిన్ బిరు-ఇనియెన్దయాలే. (ఎన్దుయిర్ కాక్కుమాటై)“ పిఱరున్దై యవుయిరాయ్ త్తా నొక్కొయిర్ క్కడేనో? ఇవన్ బిరుకై యిలే నోవునడ వెనక్కు పుణియాకవ్రో? ఎన్దునై య ప్రాణరక్షణమ్. ౨.

జీ.౨॥ ఎన్దయాలే - స్వరత్తజేన్వన్వయమిల్లామెసిద్ధమ్. “కాక్కుమాటై” ఎన్దుతైప్పన్ బిరు (నొక్కొకైయన్దుగుపోరుళ్ళు న్బెత్తు). “వారాన్” ఎన్దు తిలేనూచకాదిరాహిత్యతై యుమ్ వివక్షిత్తు, అత్తోడేపూట్టి, “ఇని” ఎన్దు తుక్కు ఇరన్దామ్ భావమ్ (చరన్దనైయమిత్వాది). వివరణమ్ (వరవుక్కిత్వాది) “నమాంసంరాఘుప్రాభుత్తై నచాపిమధుసేవతే | వన్యంసువిహితం నిత్యం భక్తమశ్వాతిపశ్యమమ్” “కాననాని నురమ్యాణినదీః ప్రస్రవణానిచ | చరన్దరతిమాప్నోతి త్యామవశ్యన్ నృపాత్తజే” ఇతిసున్దరకాండే నీతాం ప్రతిమారుతి. * ఇనిన్బు మున్దామ్ భావమ్ (ఇతుక్కుమున్బెత్వాది). ఆధవా, (వరవుక్కుడలాక) ఇత్వాన్దవాక్యమ్ మున్దామ్ భావమాయ్, (ఇతుక్కుమున్బెల్లొమ్) ఇత్వాన్దివాక్యమ్ నాలామ్ భావమాతల్. “ఎకా” ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (పిఱరున్దైయవిత్వాది.) పిఱరన్దైయ చున్దై, అతావను - అవనుక్కుఱుప్పానాల్ నోక్కలామొళియ అవన్ విట్టాల్ నోక్కప్పొమ్మెన్దపడి. ౩ “ధారయత్వాత్త నోదేహమ్” ఇతివల్. భగితమ్ (ఇవన్ బిరుత్వాది.) “పుకలిడమఱికిలవ్ తమియమలొ” ఎన్దు తు. అనువాదమాసపోతు, పులమ్బుఱుమణి తేన్దల్ ఎన్దుతుడజ్జి కాక్కు మాటై ఎన్దునైవేయన్వయమ్, అనువాదమాకాతపోతు, పులమ్బుఱు ఎన్దుతుడజ్జి, కాక్కుమాటై; ఆరెయాలే, తమియమ్ - పుకలిడ మఱికిలవ్ ఇత్యన్వయః. ౨.

ప్ర-తి.— ఇరన్దామ్బట్టు (పుకలిడమిత్వాది). (అకలిడమిత్వాది). (ఆరున్) మహాభారతేంబనూయే [౩౧] శ్లోకమ్, “కృష్ణవప హిలోకానా ముత్పత్తిరపిచావ్యయః | కృష్ణస్యహిక్యతేభూత మిదంవిశ్వంచరాచరమ్॥౨౩॥” — (ఇకలిడ శ్లోకరచిత్రోన్మోళి). సున్దరకాండే [౫౧] దశగ్రీవంప్రతిపానుమాన్, “బ్రహ్మస్వయంభూత్పతురానమోవారుద్రస్త్రిశోత్రస్త్రిపురాన్దశోవా | ఇన్ద్రోమహేన్ద్రా మ్పూరనాయకోవా త్రాతున్నశక్తాయధిరామవధ్యమ్ ॥౪౫॥” — (ఇనియరున్దు) సున్దరకాండే [౩౬] వైదేహీంప్రతిమారుతి, “నమాం సంరాఘవోభుత్తై నచాపిమధుసేవతే | వన్యంసువిహితం నిత్యం భక్తమశ్వాతిపశ్యమమ్ ॥౪౧॥” — [రా-సు-౩౫] “కాననాని నురమ్యాణినదీః ప్రస్రవణానిచ | చరన్దరతిమాప్నోతి త్యామవశ్యన్ నృపాత్తజే ॥౪౭॥” ౨.

తాత్పర్యము.— వృషభముల మెడలయందుగట్టిన ఘంటాఘోషము, మలయమారుతము, జేబునాదము, వన్దువులుకనుపడనిస్థవ్యాకా లము, చంద్రనము, ముల్లపుష్పము, ఉత్తరవాతము, ఇవన్నియునన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఈసమయమందుగూడ గాఢద్రష్టకుడు రాక పోయెను, ఇంక నేనుజీవించువిధము నెఱుంగలేను.

మూ.—ఇనియరున్దెన్దుయిర్ కాక్కుమాటైనిజై ములై నముకనుణ్ణిడై నుడజ్జ |

త్తునియిరుజ్జలవి శెయ్ తాకనొయ్ న్దుతుఱన్దెమ్మెయిట్టకల్ కణ్ణనళ్ళన్ |

తనియిళ్ళొజ్జమెమ్మాయన్ వారానామగై క్కణ్ణున్దై వ్వాయుమ్, నీల |

ప్పనియిరుజ్జులల్ కళునాన్దుతోళుమ్ పావియేమన త్తేనినీరుమాలో || ౩॥

ఆ.— (ఇనియరున్దు) తన్నుడైయవాశ్చర్యమాన శౌర్యాదిగుణజ్ఞుడాలే యెన్నైపఱికిరత్తు, తన్నైయిరుజ్జుణ్ణున్దైపిక్కిల్ నిర వధికదుఃఖతైవిక్కిక్కుమతిమాత్ర సంక్షేప తైప్పణ్ణి, ఒరుత్పణ్ణతై పరిత్యజిత్రాప్నోతే యెన్నై పరిత్యజిత్రకన్ద కణ్ణున్దై పరుకిటిలన్; అవన్దుడైయ తామరైక్కణ్ణుమ్, శెవ్వాయుమ్, నీలప్పనియిరుజ్జులల్ కళుమ్, నాన్దుతోళుమ్, ఎన్నెన్దైయారానిన్దన; ఇనియరున్దెన్దుయిర్ కాక్కుమాటై పాయమెన్నెన్దైయిక్కిటాల్.

౩.

౧॥రా-సు-౩౬-౪౧. ౨॥రా-సు-౩౫-౪౭. ౩॥రా-సు-౧౫-౫౩. ॥ పిఱరుయిరాయ్ త్తా ఎన్దుతుడైయ పత్తెన్దానుక్కుపావమ్.

(౧౪) తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - ౩ - పా - ఇనియరున్ వ్యాఖ్యానభర్త. ౨౧౩

అన్వ.- ఇని ఇరున్దు ఎన్నయిర్ (౩) కాక్కుమాటై ఇణ్ణెమలై నముక (౬) నుణ్ణిడై నువ్వు తుని (౯) ఇరువ్ కలవిశేయతు ఆకవతోయన్దు (౧౨) ఎన్నెత్తుఱన్దు ఇట్టు ఆకల్ కణ్ణి (౧౫) కళ్ళై తని ఇళవళిజ్జమ్ (౧౮) ఎత్తాయ్ వావా తానురైక్కణ్ణమ్ (౨౧) శెవ్వాయమ్ నీలమ్ పని (౨౪) ఇరుమ్ కుట్రుళుకుమ్ నాన్దుళుకుమ్ (౨౭) పావియేక్ మనత్తే నిన్దు (౩౦) కురుమ్ (౩౧);

పన్ని.- అనన్దరమ్, వాక్యమానవానకకర్తయన్నియే, అతిరమణీయమానపవనుడైయ ఆవయవజ్ఞానపై ఆన్దరమాకరియన్నినన ఇనిప్రాణరక్షణవిపణ్ణమ్ ప్రకారమే న్నెనిఱాళ్.

అభ్యాసకర్తృభావకర్తృభావపిన్ని ఇరున్దు, ఎక్ ప్రాణనై (౩) రక్షీక్కుమ్ పకారమే? ; శేర్ త్రియక్కారే ఆవనక్కడర్చనీయ మానముళి భాననై, సంక్షేపసారస్వత్రాతే శ్లోయమృషియాకపుమ్, (౬) నుణ్ణిడైయానతు, తళరుమ్మడియాకపుమ్, దుఃఖోదర్కమాన్పుడి, (౯) ఆశ్రియ త్రివిధి త్రివిధముఖమాన, సన్తతైప్పణ్ణి. విదాయర్ మనువిత్ ముక్కుతుమాప్పారే పెయవభివేశత్రోడే ఎక్ పడివిలే ఆప గాహిత్తుభిగిత్తు, (౧౨) అనన్దరత్తిలే పిన్నిరక్క ముఱుమ్మడి యెన్నైక్కైప్పిట్టు, ఆకేతన సమానమామ్మడిపాకట్టు, ఆకలుకైయేసిదావక మానక్కిన్దు నాయ్, (౧౫) విశ్లేషారథువా సంక్షేపదకైయిల్ కృత్రిమమాన వ్యాపారత్తైయడైయనాయ్, పెటాప్పేటు పెట్టోనామ్మడి అట్టిగియనాయ్, అత్రాలే బాలకింగామ్మాలేవడివిలిశి మైయెయమ్ మేనాణివైయుముడైయనాయ్, (౧౮) విశ్లేషాభిప్రాయత్రాతే తాళి న్నెనిఱాటిన్ వాక్యచ్యుతేష్టితల్లైయడైయవెక్ తా, పరుకటిలక్; పిరికటవళివీల్ శెట్టామైతోన్దు నోక్కిన తామరైవాన్దు కణ్ణమ్ (౨౧) విశ్లేషాభిప్రాయ త్రివిధి మాట్లాతెవన్దు తిరి పువళిమమ్, సంక్షేపదకైయిల్ శ్లోమాన్దు అనియమితమాకైయా లేమిక్తై నీలనిటత్తైయమ్, కుళి ర్ ప్పొయ్యాయ్, (౨౪) పుప్పైయుముడైత్రాన, తిరుక్కు ట్రుళుకుమ్, విశ్లేషదకైయిల్ ఛరిక్కైక్కాకపరివ్యక్తార్థావకప్పైత్త నాలుతరు త్తాళి పిన్దు, (౨౭) పరినిర్దుష్టాపమైక్కిడాన వాడత్తైయడైయవెక్, మనసికే, ప్రకాశిత్తునిన్దు, (౩౦) సలియాన్దున. (౩౧) నమగుదిలే - నుట్టెలలే.

అర్థము.- ఇంకమీద ఉండి నాప్రాణమును (౩) రక్షించువిధమేమి? చేరియన్న సనములు (కాశిన్యమపాయి) మృదువగునట్లును (౬) మౌనమున ముగ్ధము పడుకునట్లును (విశ్లేష కాలచుందు) దుఃఖజనకములై (౯) ఆ నేకవిధములైన సంక్షేపములనుజేసి (వా) శరీరముందు ఏకీభవించుచుండు (౧౨) (అనవాత) ముఱుమువిశ్లేషించి (ఇచ్చట) పదివేసి మారుముగాఁబోయి సక్రిష్టముఁడును (౧౫) పంచుఁడును అట్టి శ్లోయముఁడును చిన్న పనుమ్మగలని వాముపటివాఁడును (౧౮) నాయందు వ్యామోహముగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు రాఁడు; కుర్త నేత్రములును (౨౧) ఎఱ్ఱనియధరమును శ్యామమై చుట్టనై (౨౪) విశాలమైయున్న కేశపాశములును సొల్లుభుజములును (౨౭) పాదముగల నామూక్కు- వ్యాపయగుండు ఉండి (౩౦) బద్ధులుచేయుచున్నవి. (౩౧)

ఈ.- మూనానామ్మట్టు. కణ్ణిక్కిలక్కాన పదార్థజ్ఞుడజ్ఞ బాధకమాకప్వక్కువాతే అవన్ ముక్కణ్ణిక్కిలై చ్చెమ్మట్టియోళ్, అక వాయిలే అవనభుకు స్తృతమాయ్ సలియానిన్దు తెన్ఱితాళి.

(ఇనియరున్దున్నయిర్ కాక్కుమాటై) ఎన్న తెన్ఱిభిమాని త్తపుడమ్మవకై యాయితోలు, ఎన్న తెన్ఱిభిమాని త్తెన్ఱుగోలు ఎన్న యాయితోలు. ఇనియరున్దు ఎన్నడైయ ప్రాణరక్షణవిపణ్ణ వెన్ఱెరపొర త్తునో? (ఇన్ఱై ములై నమకు,

1-౨౧ మూనానామ్మట్టు (ఇనియత్యోచి). కీర్తీ - బాధకపదార్థజ్ఞో బాధక్కిల పడిన చొల్లివ్వువో, ఇవాట్టిలే - అభుకు బాధక మానపడిన చొల్లివ్వులు అతే న్నెన్ఱు (కణ్ణిక్కిలక్కానవిత్యోచి). “మనత్తేనిన్ఱి కుమాలో” ఎన్నెయారే - కన్ఱైచ్చెమ్మట్టి త్తెన్ఱిభిదమ్. “అన్ఱములై నమకు” ఎన్నెయిడడ్డి “ఈరుమాలో - ఇని యరున్దెన్నయిర్ కాక్కుమాటై” ఎన్న అన్వయముభేదంబు చుమ్ (ఎన్న తెన్ఱి శ్యామి వాక్యత్రయమ్). వాక్యవ్యయాదయలమ్ (ఎన్న తెన్ఱిభిమానిత్త) ఎన్ఱతు - ఆర్థాన్వయమ్. “ఇన్ఱై ములై నమకు” ఇత్యాదియోళ్ ప్పట్టి (ఉచిమ్మెన్ఱు). ఉచిమ్మెన్ఱు - తిన్నడైయరేరిమ్. “తానురైక్కణ్ణమ్” ఇత్యాదియోళ్ ప్పట్టి (అర్థాన్వయమ్). తునియరున్దును-

ఈ-అవణ్ శేర్ త్రియభుకుళొల్లి నాయ్ వెరువుమ్ములై కళానవై, కతిన్థల త్తిలేవరి త్తాల్ పతమా మాప్పోలే, సంశ్లేషము
య త్తిల్ అవనుడై యస్పర్శత్తాల్ మెల్ కిక్కుడై న్దవడి. నముకుకై - కుత్తైకై. (నుశ్శిడై నుడజ్జ) వెలుముట్టతి లుమ్
అరుజ్జులై క్కీల్ విలై నిలమోప్పోలే నొక్క పరితాన ఇడై నుడజ్జుమ్మడియాకవుమ్. కలక్కుమ్మాత్తు ఎతిర్ త్తలైయై ప్పేణ
వడినిలక, తన్న బినివేశమ్ తీర్ న్దాన త్తనై. (తునియరుమ్ కలవిశేయ్తు) దుగిఖఫలమాన కలవియైచ్చేయ్తు. (ఇరుజ్జ
లవి) కలక్కిటపోతు పరిమాణినవకై కళో, ఆశ్రయ త్తళవన్తి కే యిరుక్కై. సంశ్లేషమ్ విశ్లేషా న్దమా యల్లతిరా
మైయా లే దుగిఖ త్తేవిలై క్కు మెన్నుతల్; అద్దశైయి లే త్తలై తడుమాతాక క్కలకై యాలే పొజుక్కచ్చెన్దా
తవడి దుగిఖరూప మెన్నుతల్. (అకన్దోయ్దు) ఇక్కలవియా లేనీరాక్కి, ౧. ఏషబ్రహ్మప్రవిష్టోస్యి (గ్రీష్మేశీతమివహ
దమ్) ' ఎన్నిటపడియే ఇవళోడే కలన్దానాయ్ బు; గ్రీష్మ కాలత్తిల్ మడువిలే ముఱుక్కిడప్పారై పోలే. (తుఱున్దు)
ఇప్పడియవగాహ త్తలైలామ్ పొకడుకై క్కుడలాయ్ బు. (ఎమ్మైయిట్టు) ఇప్పడియెప్పక్కలి లే విరుప్ప త్తెప్పన్దైవైత్తు.
శిల అచిత్తదార్థజ్జలై పొకడుమాప్పోలే పొకట్టోమెన్నిట నిన్దైవుమ్కూడ పొప్పకట్టానాయ్ బు. (అకల్ కణ్డ) ఇనను
క్కుక్కలవి కాదాచిత్తమ్, అకలుకై నిరూపమ్. కలవియాలల్లతు పిరివుకూడామై కలన్దాన త్తనై. (కళ్వణ) సు
శ్లేష త్తిల్ కుళిరినొక్కుమ్ నొక్కుమ్, పేళినపేచ్చుమ్, పరిమాణిన పరిమాణ్ ముమెల్లామ్ ‡ సర్వాపహార త్తమ
మాయిరుక్కి టతు. కలక్కిటపోతు శేయ్తనై యడైయ తన్నాన్ ద్రామైయా లే శేయ్తానెన్దు తోన్ ద్రుమ్మడియాయ్
పిరివిల్ ఇన్దై నమ్మైబాధిక్కైక్కాక చ్చేయ్తానాయ్ రానిన్దతు.

(తునియత్తాది) ౨. యస్య సాజనకాత్తజా - అప్రమేయం హితత్తేజః" ఎన్నుమాప్పోలే, ఇవళోట్టైక్కలవి
యాలే అద్వితీయనెన్దు తోన్ ద్రుమ్మడియరున్దా. (ఇళమ్) కలక్కుక్కలక్కు క్కీల్ నొక్కి ప్పిరాయమ్ పుకానిన్దా;

శ్లో. ౨. తే నుకు" ఎట్టుతుడక్కి. వారాక" ఎన్ను మళవుమ్కొల్లకైయాలే, (ఉడమ్మప కైయాయ్ బు) ఎట్టుతుఫలితమ్. అత్తత్తాన్దు కాక వగుళి
చ్చేయ్కితార్ (అవణ్ శేర్ త్రియభుకైత్తాది). మెల్ కి-మృదువాయ్. అరుజ్జులై. నొక్క పరియకరై. క్కీల్ నాకన్దైయాలే ఫలితమాతల్, కీట్టిన్దు
దత్తైయమ్ మేలిచ్చుదత్తైయమ్ కటాక్షిత్తుభావమాతల్ (కలక్కుమ్మాత్తిత్తాదివాక్యవ్యయమ్) నుడజ్జ - తళరుమ్మడియాక. "తుని" ఎన్ను
దుఱుమాయ్, తత్కలై చ్చొల్లకిటతు; దుఱుఫలమానవైవడి. దుఱుఫలకమాయ్ ఆశ్రయ త్తళవన్తిబహుముఖమాన సంశ్లేష త్తే ప్పన్దైయైన్దు
మున్దినన్దమ్. * ఇరుమై - పెరుమైయాయ్, ఆధిక్యతై చ్చొల్లకిటతు. "దుఱుఫలమ్" ఎన్దై వివగి ధూనిన్దుకొల్లు, "తునియరుమ్" ఎన్దై
తుక్కరాన్దరమ్ (సంశ్లేషమిత్తాదివాక్యవ్యయమ్). * ఇరుమై - పెరుమైయాయ్, దుస్సూమెన్ద పడియాయ్, దుస్సూహమాయ్ దుఱురూప
మాన కలవియైప్పన్దైయై రిజ్జామర్థమ్. తోయ్మొట్టు నీరిలేయాక వేణ్దైయాలే (నీరాక్కియైట్టు). "అకన్దోయ్దు" గోనిశో ప
గాహిత్తు. "అకన్దోయ్దు - తుని యరున్దలవిశేయ్తు" ఎన్దైవ్యయిప్పతు. నీరానతుక్కు ప్రమాణమ్ (ఏషబ్రహ్మేత్తాది). "త్యైవై కామం
భయంక్రోధం లోభంమోహాన్చ మత్సరమ్" ఏషబ్రహ్మప్రవిష్టోస్యి గ్రీష్మేశీత మివహదమ్" ఇతిశ్రీభాగవతే. "గ్రీష్మేశీతమివహదమ్" ఎన్దై
తుక్కరమ్ (గ్రీష్మ కాల త్తిత్తాది) క్కీల్ యుమ్కూట్టి "తుఱున్దు" ఎన్దైతుక్కుభావమ్ (ఇప్పడియవగాహ త్తైత్తాది). "ఇట్టు" ఎన్దైచే
తవత్ శొన్న తుక్కుభావమ్ (ఇప్పడియెప్పక్కలిలేయత్తాది). తుఱున్దు - పొకట్టు; ఇట్టు-తుఱున్దోమెన్నిట నిన్దైయమ్ పొకట్టు ఎన్దైర్దు
క్కుమ్మభేదమ్. "ఎన్దైకై-విట్టు అచేతనసమానమామ్మడిపొకట్టు" ఎన్దైకైయిల్ శబ్దార్థమ్. "కలవిశేయ్తు" ఎన్దైవైత్తు. "అకల్ కణ్డ" ఎన్దై
ఎన్దనిరూపి త్తతుక్కుభావమ్ (ఇననుక్కిత్తాది) అనాల్ కలప్పానెన్నన్ద (కలవియాలిత్తాది). "కళ్వణ" ఎన్దైతుక్కు - సర్వస్వపహారక
వైష్ణవమృతిచ్చేయ్కితార్ (సంశ్లేష త్తిత్తాది). "కళ్వణ" ఎన్దైతుక్కు - వచ్చుక నెన్దైర్దాన్దరమ్ (కలక్కి-అవిత్తాది).

"తని" ఎన్దైతుక్కరమ్ (యస్య సాజనకాత్తజా - అప్రమేయం హితత్తేజః" యస్య సాజనకాత్తజా" ఇత్తాది అరణ్య కాణ్డై రావణం, పతి

దితిభక్తః || ౧౩ || ” — సభాపర్యణి [ద్యూతపర్వణ-౭౫] దుర్యోధనసభాయాం పాశ్చాతీ శబ్దవక్రగదాపాణే ద్వారకా నిలయామృతః । గోవిందపుణ్డరీకాక్ష చక్షమాంశరణాగతామ్ || ౪౩౪ || ”.

3.

తాత్పర్యము.—బాలసింహమవంటి మణింపుకిలవాడై వంచకుడై ఆర్వర్యచేష్టితుడైన సర్వేశ్వరుడు నా సనములను నడుమును శిథిలమగునట్లు నాతోమునుపు చక్కఁగాఁ జూపించి తా వాత నన్నిచ్చుట విడిచిపెట్టిపోయి తిరిగియురాక నేయున్నాఁడు. చంద్రుడు నా మారులను జూడలేక నేను కన్నుమూసికొనినను వానినివ్యాపయచమలు లోపలభాసించి మిక్కిలి బాధించుచున్నవి ఇది నేను బ్రతికడి విధము తోచదు.

3.

మూ — పావియేన్ మనశే నిష్ఠి హమాలో వాడై తన్నొడై వెన్నొడై యాలో ।
మేవుతన్న తియమ్ వెమ్మలియమాలో మేర్కల్ పళ్ళి వెమ్మళ్ళియాలో ।
తూవియమ్మళ్ళుడై తేయవన్ణుతు తైవెమ్ వెణ్డై యమ్మన్వితాలో ।

ఆవియిక్ పరమల్లవక్రై కళాలోయాముడై నెళ్ళమురుణైయనాలో ॥

౪॥

ఆ.— (పావియేన్) అరుక్మణులకు తిరుప్పవళముకు తిరుప్పక్కల్ కళుమ్ తిరుత్తోళి కళియైకుమ్ ఎన్నెళ్ళునిష్ఠు ఈరానింగుచ్చెయ్లే అతిన్నేడే, నేన్ వాడై మత్తూయి శృవిన్దెయ్ మ కాలాగ్ని పోలే ఎన్నె దహియానిన్దన; నణ్ణుకళ్ళో పూమాల్వై పుటాబుటాబుటా పోలే ఎరియనిరుచి డిమేలే యేటిమహానిష్ఠు ఆత్తసారమామ్మడియైన్నె భుజిత్తరుళిన పకారమ్ నిష్ఠుబాధియానిన్దతు, ఇవాన్తివై నెళ్ళి నన్దె యే యమ్మడియ పర్యస్తబాధకళ్ళో బాధియానిన్దన; ఇవైయెల్లావపాటుక్కులామి తేటగుతు నైయ్మైకాకిల్, ఎన్నెళ్ళుయ్మైత్తు కియిని యేవా యుగై నెళ్ళియాన్.

అన్య.—పావియేన్ మనశే నిష్ఠు వాడై (౩), ఈగమ్ తిణ్ వాడై వెన్నొడై (౬) మేవు తిణ్ మోయిమ్ (౧) వెమ్మలియమ్ మో మలర్ పళ్ళి వెమ్మళ్ళి (౧౨) అమ్ తూవి పుళ్ళ (౧౫) ఉడై తేయవమ్ వణ్ణు (౧౮) తుత్తైవ ఎమ్మళ్ళ ఇతు (౨౧) అమ్ పూ ఆవియిక్ పరమల్ల నక్రైకళ్ళ (౨౪) యాముడై నెళ్ళముమ్ తుత్తైయన్టు (౨౭).

పన్ను.—అనన్తరమ్, ఆభిరూపమానగరుడవావాన తైముడైయవక్ భుజిత్త ఆశ్రయము మిడుమడుమ్మడి నెళ్ళుతున్నెయ్మి యానెళ్ళిన్దె ఆశ్రయత్తుక్కుత్తకుతియ్నియే లో కానుకూలపచార్దణ్ణో ఎనక్క బాధకణ్ణాకానిన్దన వేన్దితాళ్ళో.

సంస్కరకూలమాన వీయిమ్ ప్రహలమామ్మడి పాప త్రైమాదైయే నానకై నెళ్ళోలే, తోలన్దె యేవో కామల్ తొడై వుడైయన్దెయ్మి వాడై, (౩) ఈరానిన్దతు; (౪) వనుడైయనంశేవదైయల్ ఎన్నొడై నాట్టోడువాశియ్మిక్కులిర్ న్దు ఆనుకూలమాన వాడైయన్దెయ్మి, (౫) ఎన్ ప్పి యల్వైల్లామిరన్దె పోలిమమ్” ఎన్ పడియే వెవియవాడైయా కానిన్దతు; (౬) సర్వరక్ష్మిమ శ్యామరమె వ్పాడై అణ్ణిచ్చడిమ్, కుళిర్ న్ద, చంద్రనానవణ్, (౯) నెరువైచ్చిరియానిన్దాక; ప్పొరువా పుప్పత్తైల పడుక్కుప్పన్దపడుక్కు యనతు, పెట్టబుట్టయ్ అగ్ని మయమాన పడుక్కుయా కానిన్దతు; (౧౨) దిర్బసియరు న, కిలక్రైయ్మైయ నాన, పెరియతిరువడిన్దె, (౧౫) వామానినాక ప్పొడైయ, మా వేవైయాకిఱ, వణ్ణానతు, (౧౮) విమర్మిత్తుభుజిక్రైయాలే ఆత్తసారమాన, ఎన్నుడైయ స్త్రీత్వమాన, అతి, (౨౧) ఎరితానె ను మణ్ణుతి ముమూలమాన పూ వెన్నలాయరానిన్దతు; ఇవాన్తివై ప్పొట్టుక్కు లావనవల్ల, ఎమ్మడైయనంశేవవిళ్ళెమ్మ ప్రచర్చితిమి, బాధకపచార్దణ్ణ ప్రకారము; (౨౪) ఆబ్రీయిరుక్కులామ్మడినావ్కరణమాక వుడైయోమాన, నెళ్ళానితు, ఇతాత్తునైయాకిల ప్పొట్ట (౨౭) య్మిమ్మిమ్మిమ్మి.

అర్థము.— నా పముగలనాయొక్క మనస్సులో ఉండి ఉత్తరపుగాలి (౩) బిల్లుల చేయుచున్న దునిల్లినయ్యుత్తపుగాలి మండు మిన్ను కుత్తరపుగాలి మైనది. (౬) ఆశివవడిగిన చల్లని చమ్మిండును (౯) వేడిమిగలచమ్మిండామయను. మృదువైన పుష్పవయ్యుల ప్పొట్టుగలపడిక యామెను. (౧౨) ముదిర మైన తొక్కలుగల గరుత్తంతుని (౧౫) వావానముగాగల పరగేవళయినెడి సొమ్మడువతి (౧౮) మర్రిపెండవన మాస్త్రీత్వమైన ఈ సనాసులు (౨౧) సుందరమైన పుష్పములవలెనున్నది. నాయాత్మయందణంగుండునున్నది (౨౪) పర్వపులవ్యాపారములు. (౨౭) నాయొక్క మనస్సును సహాయము కాకపోయెను. (౨౭).

౪

ఈ.-నాలామ్బట్టు. అకవాయల్ సలికిఱతోట్టియ స్వరూపేనవస్తు స్వరూపికళాతే స్వరకమాయనిస్తుసలి కిఱపదార్థజ్జళై చొల్లుకిఱాళ్.

(పావియేమన తేనినీరుమాలో) నాట్టార్, వలియ ఇవ్వమకుతన్నై నెళ్ళితేవైత్తు పావతైప్పొక్కి కొళ్ళా నిట్టర్ కిరీర్; ఇవ్వడినై యితే శుభా శయనూకభానిత్తు అభిమతిజ్జళై ప్పెల్ ముతు. (వాడై యిత్యాది). ఉట్టుకైయే యాయ్ పుఱమ్ముళ్ళవై తాఱ అనుకూలిక్కి ప్పెల్ ముతు? తణ్ వాడై యి (యానవాడై యమ్) వెవ్వాడై యాయ్ ము. ౧. శుః తాతన్" ఎన్నుమాప్పోలే, పుత్రనై యిట్టుచొల్లుమ్మసియాయరానన్దుతు. (వాయుపుత్రనితేలగ్ని). కుళిర్ తియే స్వభాః మానవః డై యమ్, అగ్నికల్ప మాయనిస్తు సలిమాన్దుతు. (తణ్ వాడై) ఎన్నడిడమ్, తాయ్ మార్ వాడై కేట్టుచొల్లుకిఱాళ్; (వెవ్వాడై) ఎన్నడిడమ్, అనుభవత్తాతేళొల్లుకిఱాళ్. (మెచ్చుతా నీతియమ్ వెచ్చుతియమాలో) నాట్టార్ తాపత్తుక్కిజ్జిసలూపలేయెతుజ్జక్కాణ్డేమాతే తానుమతి లేయెతుజ్జన్నార్ తాళ్, అవ్ అగ్నిమ ము చప్పినా నాఱ; అనన్మెళ్ళాటిన్దువనా కయాలే ఇవనుమ్ వేఱువట్టా; ౨ 'చప్పినామనసోజాతః,' * ఆయన్దు మనమ్ కల్లాన తేత్తి. నుతి కీడాయినన్దుతు. (మె-మలర్ ప్పళ్ళి) పుఱమ్ముళ్ళవై బాధకమానవాతే అవల్ బుక్కళ్ళ పడుక్కయి లేశెన్దు

ప-౨॥ నాలామ్బట్టు (పావియేనిత్య). "వాడైతణ్ వాడై" ఎన్దుతోడగ్గి "ఎమ్ వెన్దై" ఎన్నునుళవుకుటాక్షేత్రవతారికై (అక వాయునిత్య). స్వరూపేనవస్తు స్వరూపికళాతే స్వరకమాయనిస్తు సలికిఱవెన్దుతు - స్వరూపేనవస్తు స్వరూపికళాతమ్ స్వరక మాయను సలికిఱవెన్దుతు. స్వరూపేనవస్తు సలికిఱ వదార్మావతు - స్త్రీత్వమ్; వాడైతోడగ్గి మానవై - స్వరూపికళాతే బాధిక్కిలన. మెః మురు ప్పళ్ళి మెఱిక్కిమానవై - స్వరకమాయ బాధిక్కిలన వెన్దుతు.

"నాలామ్బట్టు" ఎన్దుతు-అనువాదమ్. ఇతుక్కు వ్యావర్తయి (వాట్టార్ త్యాది వాక్యవ్యయమ్). అతావతు-నాట్టార్ క్క- అనిచ్చినిచ్చునాయమ్ ఇట్టు పాపకమాయ మిరుక్కిఱసాన్దుర్దుమ్ ఎనక్క బాధకమాకా నిన్దు తెన్దువడి. ౩. పాపత్తుయశ్చభవతోన్మి త్తైప్పొక్కి (అనిచ్చినిచ్చునాయమ్ క్క) త్యాదివైన్దుతు. ౪. శే, ర-మథాగ్నిర్ధతశిః క్షయవాతీసానిలః తథాచిత్రస్థితోవిష్టుక్కినివాంఛన్ ప్పొత్తు. ౫. ఎన్నుమనన్దేనామ్. శుభాశ్రయమాక భ విత్తెన్దుతు - ౩. 'స్మృత్యోయసృతి శోధనమ్' ఎన్దు తెన్దు. ఇచ్చివెన్దు యెన్దు. క్కీలొప్పొక్కి. "ఎన్నుమనన్దే" ఎన్దుతే. (పునుతిజ్జళై ప్పెల్ ముతు) అతుతాకేయితే యెన్దు బాధకమాకిఱతెన్దువడి. మెలివొజ్జగి ముఱుఱుయ (ఎన్నుమనన్దేయన్దు. "మెఱివొజ్జినుమ్" ఎన్దుయాలే - ఉట్టుకైయెన్దువడి. తణ్ వాడై వెవ్వాడైయాయ్ ముడైన్దువడి. అతెప్పడి యెన్దు (అతే అమి"న్దు). "వ్యాసంపస్మినస్తారంశతే పౌత్రమిన్దువమ్ | పరాశరాత్మజం వన్దేకుకతాతంతపోనిధిమ్"॥ "వాయా నిగ్గు" ఎన్దు - వాయుపుత్రానాన వగ్గి యెన్దువడి. "వాడై" ఎన్దుయిక్కి ధేదికధనపూర్వకాక "వెవ్వాడై" ఎన్దుతుక్కి ర్దుమ్ (అతే అమియన్దు). విఱహణియననో "వాడై వెవ్వాడై" ఎన్నుతే "తణ్ వాడై" ఎన్నుకూడుమా వెన్దు (తణ్ వాడైయొళ్ళ వి. మి. ప్పు) "మెచ్చుతా నీతియమ్" ఎన్దుతుక్కు ప్రయోజన ముళిచ్చెగ్గాన్దు ముఱు, "మెచ్చుతియమ్" ఎన్దుతుక్కిర్దు ముళిచ్చెయ్ కియార్ (నాట్టార్ త్యాది వాక్యవ్యయత్తా). అగ్నియచప్పినాకైక్కు పేతువేతెన్దు (అవన్మెళ్ళిత్యాది). అవన్మెళ్ళాటిక్కిడి-అతిశ పిఱిన్దునా. యాలే యెన్దువిన్దుతు, అతుక్కు ప్రమాణమ్ (చప్పిమాత్యాది). అవన్మెళ్ళా వేఱువట్టిరుక్కు మెచ్చు ముతుక్కు ప్రమాణమ్ (అన్దుమియన్దు). (అట్టిన్దు-వేళి పూర్కా) ఎన్దుమాట్టువతు. "తణ్ మతియమ్ వెచ్చుతియమ్" ఎన్దుతేరనాక్కి(మతికేదాయిత్యాది). మో యా, ఎన్దుయిన్దుతు-వివరీతమాయన్దు తెన్దువడి. ఇచ్చితు పడుక్కయెచ్చొల్లుకిఱతుక్కి (ఎన్దుతేయెన్దు (పుఱమ్ముళ్ళవై యిత్యాది.

† (పా) పాపకమ. ‡ కుణ్డలితిమ్ కావచిత్తుమ్. § కుణ్డలితిమ్ ప్రక్షిప్తమ్. || ఇత్రసంప్రసాదాయులను సన్నిహితార్థం. ౨॥ పునుమనా. ౩॥ వి-పు-౧-౧౭-౭౮. ౪॥ వి-పు-౨-౭-౭౮. ౫॥ తె-౩-౧.

ఈ.—విద్దుర్దాళి; అతిగువర్ కు, పుడు తపడు కై యాయురునదు. మృదువానమలగాలే శేయతపడు కై తాపసేతు వాయ్ నలియూనినదు. పట్టెయ నాడై యమనిలావుమే నట్టమ్బడియాయితోలు. ఇరువర్ కు, పుడు తపడు కై యెరు వర్ కు బాధకమామితే.

(తూర్పియ త్యాది) పెరియతిరునడయైయై డై యడై నమా కిజవణ్డాలే ఆత్తనాగమం నెన్నుడై య పెన్దె చూ కిజిపూ, ఏనంవిధమాయ్ శీ(శీలియ) నలివునడానినదు. పడుక్కి బాధకమానవా తే పుజవ్వుపుజప్పట్టే, న్నరూ పానుబద్ధియాన స్త్రీత్వమ్ శిధి-మాకతుడజ్జేల్దు. అట్టకేయశిజకై యడై యనాయ్ ద్యవీయపెషమాన పెరియతిరు వడిముతుకిలేననాయ్దులు స్త్రీత్వమ్ యత్తై త్తతు. గరుడవాహననితేపరిదేవతై యావాణ ఇతివెన్దెతు - తిక్క స్త్రీ త్వమ్బున్దపడి పేచ్చుక్కునిలమల్లామై. (ఆపియి పరమమ్మ పక్షకళలో) కలక్కిజవోతు అనకపరిమాణ్డనన్దకల్ అశ్రయ త్తళనన్దెన్నుతల్; బాధా భక్తుడై యపారిప్పు ఆత్త ననునశ్చెన్నుతల్. (యామడై నెల్లముమ్మెన్దై యనాయ్) పుజమ్మణ్డననై బాధకమానాల్ నెల్లముణ్డకల ఇవిధంకలలాపితే; అతువునుతునై నూకిజితై. ౪.

జీ-అ. అతుబాధకమాకైక్క, డి యరుకేచ్చెయ్ కిటార్ (పరిత్యాజ). శబ్దామ్ (వృదువాన విత్యాది). నలికెతి నెన్దెన్దై యరుకేచ్చెయ్ కిటార్ (పట్టెయ విత్యా). పడుక్కి బాధకమానానెన్నెన్న (ఇరువర్ కిల త్యాది).

“పెన్దె” ఎన్ద - స్త్రీత్వయాచకమాన సనాపిజివమా శరీర తైచ్చొల్లకైతు. ఏనంవిధమాయ్ కీర్తొచ్చొన్న ప్రకారత్తాలే. పడు క్కిడైచ్చొన్న పనన్దమ్ స్త్రీత్వ తైచ్చొల్లకైతుకు (పరమ మునిచ్చెయ్ కిటార్ (పడుక్కియ త్యాది). న్నరూపాన్ని గెచ్చుతు- యావచ్చురీమిరుక్కైయాలే. “తూర్పియక పుళి” ఎన్ద విశేషి త్తతుకు భ వన్ (అట్టకేయ విత్యా). తూని - శిరు. తుత్తెన్ద - మిరిత్త. తుక్కెత్త. కీర్త - పెరియతిరువడిముతుకిలిరుక్కిజవత్తైక్కాటి స్త్రీత్వమై యపారిత్తానెన్దరులిచ్చెయ్తు. గరుడవాహనస్త్రివ నాత్వమాచ కమెచ్చువావార్తమ్ (గరుడవాహననితే యత్యాది). “భోరిజతెన్దై తే. “ఇతి” ఎన్దతుక్కు-ల వన్ (ఇతి నెన్దెయ్ విత్యా). కీర్తలే పద తైక్కటాక్షిశుభావన్ (కలక్కి అనిత్యాది). “వాడైతెన్దై వాడై” ఇత్తొన్దెన్దైక్కటాక్షిలు “వత్తకల్” ఎన్దతుక్కు-ల వన్ (భాధా త్యాది). “నెల్లముమ్” ఎన్దచశబ్దామ్ (పుజమ్మణ్డననైత్యాది). తి నెన్దెన్దైలా - తున్దెయ్ అనిత్యాది. ౪.

ప్ర-జీ.—నాలామ్బు (పాఠ్యేనిత్యాది) (శిర్వాన్ వాన్దై) “వాన్దెనంపసిన్దననాయ్ శత్తెపాత్తనాల్లపన్. పరాశరాత్తజం వత్తెకు తాకెంతినిన్దపన్.” ————— (జేమనాయ్ కిన్దెయ్) పుజమ్మణ్డ, “పెన్దె” యాననానా-౪. చిన్దెన్దెన్దై అజాయత్.

తత్వప్రకరణం—చల్లి యత్తరగనాలి చక్కెర పుష్పయ్య మిన్దెన్దెన నాకమిలలి బాధాకరమై యన్నవి గరుడవాహ నుడైన పద్మేత్తురీమి నండ్లెన్దెన్దై విడిచిపొయి శరీర విట్ట కిన్దెన్దెన్దై. “ఇతి” అనిత్యాది మునిచ్చెయ్ వాడై. పో నెన్దెన్దై పోయినది.

మూ.— యాముడై నెల్లమున్దై యన్దైలాల్ ప పుకమా లై యమా కిన్దైలాల్ ।
 యాముడై యాయనన్ మనజ్జెల్లాలోకెననుడై త్తిక్కుల్లీరమాలో ।
 యాముడై తున్దై యెన్నునొత్తేవ ర పెన్దెన్దెన్దై వసుక్కుమా యెనిరాలో ।
 యాముడై యారుయర్ కాక్కు మాతెనననుడై యుళి పెజ మ్మొలిరిశే॥

౫॥

అ.—(యాముడై నెల్లముమ్ తున్దైలాల్) ఎన్దకైయనెల్లం త్తైయిన్దొక్క యెన్దెన్దై, అపమోదే నరక్క చనియవకు క్కుళుమ్ మనైయమ్ అవనైయెట్టి కవగవతు, దిగుతుణ్డమ్ ననైప్పిరియిల్ ధరిక్కుచుట్టిత స్వభావ నాన పదచుడైయ నెల్లనాతు ఇపోతునప్పై ప్పిన్దెన్దెన్దై. పుమ్ శిర్దొవతు, “పన్దెన్దై యపారిత్తమాన ప్పిన్దెన్దై యానన స్త్రీతమాయ్ శీరానిచ్చుతు, ననుక్కు

పర్యావస్థయందును తుల్యత కల్పవలయునోభోహరుమ నామనెప్పిరిప్పి మకిశవ్యసనమ పొలుక్కుమాట్టమై నమక్కుమున్నే తళరాని అప్పుడు, అవలదైరు కప్పైపెటాకై నమక్కురితాలెరు, ఇని మజ్జనెముయైక్కామక్కున్ను యెట్టాల్.

౫.

అన్య - యముడై నెళ్ళముమ తుల్యయన్తు అపునమ () మన్యాయున్ అన్య యముడైయాయున్ (౧) మన్యాయున్ అవలదై (౨) తీమనమర్ శురుమ యముడై (౧౨) తుల్యయన్తుమ తోభోహరుమ ఎమిల్మక (౧౫) అనమక్కు మాయెన్ అవలదైయారున్ (౧౮) పెణుమ్మెరు ఆరితు యముడైయారుయి (౨౦) కాక్కుమాలు ఎన్. (౨౩)

వన్నీ. - అనన్య, అన్యతావిధి నానమయై విరక్త మ్ పెణుకై యరితానాల్ నమయైయ ప్రాణనై రక్షిక్కుమ ప్రకార మొ స్సన్దికాల్.

నమక్కు. - భగ్యనానమ తుల్యతాకాతాహ్వనై నమతాననెళ్ళము, అలర్మర్ ధరిత్రర్ కెంతయ్యత్తునైయకొనై, అన్యోజేయన్దియే అతుక్కున్ నన్దిల్లయనై పునన్బుడియాన, (౩) మత్తయమ, ఆకానిన్తు; అనర్మర్మిని మనవ్యవరక్కాకామి యూల నమక్కు క్కెయోళొమ్మడి సులభనాన క్కెమ్మడై (౪) మృగుస్యర వమాన నెళ్ళు, క్లయ్విల్లతాకవేణుమ; అప్పడి అఱుతి యుడై ప్రెట్టార వడి అవకాత్తాల్ దిన్దెత్తూతి నమక్కు, (౫) ఇనియకటానతు, అవలదైయ మృనుమ్మాయై నూచిన్దిత్తుక్కొ ణ్బున్ది విష యనమాన్ ఈ రానిన్తు; అప్పడి ఈదువదుకవికల్ నమక్కు పరతన్తైకళాయ్, (౬) ఉతాత్తునై యెమ్మమ్మడియాన, తోభోహరుమ. అనన్య నియమాక నీవకళుణ వెనక్కుమున్నే, (౭) అనమక్కు అవలదెప్పెణుకొనై ఎన్దు అవకాపారున్, ఈదు వలదాన్బున్ది కళ; ఇన్దివిత్ రిన్దిమానవలదైయ క్కెయోనతు, (౮) పెణుమననై, ఆరితాయరొన్తు, అనపిన్దు ౧౫ కేరకళపా విద్యావ్యాప్తయ నమయైయ వాత్తవై, (౯) రక్షిక్కు మ ప్రకారమ, ఏతాయిహక్కునతు? (౨౩)

౫.

అన్యము. - మామనమ్మను సమామకాకవలెను; అన్య (అమితమనానమలయందు) (వజేలింపగగిన (౩) సంధానకామము అయెను; నాన్ క్కెమ్మనియొక్క (౪) మనమ్మ పాపాణమనన్. నానియొక్క (౫) తావ్యమెనకేణునామి బన్దునెయమన్దిగ, నానకు (౧౨) రిన్దిగ నూళున్తొరగగిన సన్దియలను మనంబే అందుగనై (౧౫) నానికొన్తై (నాన వచ్చి నా కొనగలేని) నెన్దం తుయ. నానియొక్క అన్దిలయను (౧౮) పాదురు దుర్లభమైయున్నది. మనయొక్క పాణము (౨౦) రక్షించువిధమెన్? (౨౩)

జు. - అజ్ఞాన్యము, నకంకదాగ్గమున స్వయభానజ్యోక్తి అజ్ఞానావాద, అన్యోనియనయ ప్రపాదమరి తానాల్ ధర్మికిరిక్కుగ్గో? నెన్దితాల్.

(౧౫౦౦౦౦౦౦౦) 'ఎన్నెమ' ఎన్దియనిక్క నమైయమాకాతే తుల్యయన్దిక్కే యెట్టిక్కు. అనమక్కు తుల్యనెన్దు మనన్దయి మనకానిన్తు; నెళ్ళునైయిక్కే యెన్దిన్దల్ ఓన్దితాల్తు మనెన్దాన్దై యెన్దిన్దై వర్మ. (యూముడై యిత్యది) నెళ్ళుమతునైయిక్కే నూనై యమంబుకిఱుతి అనన్దెన్దియిన్దికొనై; పవార్థక

అన్యము. - అజ్ఞాన్యము (యూముడై యిత్యది). 'ఎన్దిమ' అజ్ఞాన్యము, అయిన్ద మన్దికల్, అజ్ఞాన్దిమ, అజ్ఞాన్దియోన్దియోయమె - మాయెనెన్' ఎన్దవత్తెన్దై (సంపదార్థమిత్యది). 'అవలదైయారున్ పెణుమ్మెరితెరు - యముడైయారుయిర్ కాక్కుమాకెన్' ఎన్దై ఎన్దై (అన్యోనియిత్యది).

యూముడైయాయున్, యూముడైయైయారు, ఎన్దైక్కు టాపిత్తు 'యూముడై నెళ్ళము' ఎన్దియమాకాతే (ఎన్దై తేనిత్యది). మిదుకొన్ది, అన్య, అనమక్కు భగవత్ కాలత్తే మనెన్దై ప్రాన్దన్ (నెళ్ళుమయెన్దిక్కేయిత్యది). అన్దు - అనన్దు; పరానిన్దెన్దు మనె. ఓన్ది. యాన్దియమకు కంపిత్తు 'అజ్ఞాన్' ఎన్దియమాకాతే (నెళ్ళుమతునైయిక్కేయిత్యది). నెన్దల్ ఫలితమ (పదార్థ

ఈ-శ్లోకా వశబుక్కుమ్ స్వభావభేదమ్ పిఱక్కి తాప్పేలే, (మృదుస్వభావనానవన్నెలు కల్లాయితరు.) నెట్టిలుమ్మణి యా వన్నెలు నెక్కివేడ్డా ప్లా? ఒరుకల్లె ప్పిణ్ణాక్కినవన్నెలు కల్లానాల్ అత్తెనెక్కిక్ క వల్లారిల్లెయితే, (అవనిత్యాది) అవను డై య వినియకుల్లాళై, 'అవన్నెలుకల్' ఎత్తు కై వాడ వైట్టుకిఱితిల్లె. నాక పకల్లెమ్ పిరిన్దేక, నరవుతాల్ తేక, ఆల్ శ్రేక, పగత న్నినాయ్ క్కేట్టే' ఎత్తెపుడై కలితే శిలపాశురజ్జళై చె తితే కుల్లూతువతు. 'అతుకల్లెగుకై వా డ్దా కేకడాయ్, నీరకడాయ్' ఎన్నా లిచ్చతు; ఇన్నాశురజ్జళాళే అవనుడై య ఇనియకుల్లాళై యానతు ఈరానత్తు.

(యాముడై యిత్యాది) చెల్లుచెసుకై యిన్దిక్కి అవనుముతవాతపోతు తుడై యానతో శ్రీమారుమ్ ఎన్వననత్తై క్కణ్ణు ఎవకుమున్నే "ఇరళుక్క-నక కేణుమ్" ఎన్దునొవుపడాన్ వ్వాకల్. (తుడై యెన్నుమ్) మాన్మొచ్చుణ్ణివా లే యితే నీడక్ తోట్టిమారునపడి. ౧. ఏకండుగిళి సుఖిచ్చనో" ఎన్దిగుక్కునువర్కళాకై యోలే, ఇవళాత్ మైపొలు క్కమాట్టామై నొవుపడుకొకలితే. ఇవర్కళుక్కననొమరమ్మన్ మినల్ వట్టియాకవితే. (యాముడై యారు యిర్కాక్కుమాటన్) ఇత్తనిమెరుల్ ఆత్త ధారణమ్మణ్ణుమ్ విరకెన్, పిఱరుయిరాకిల్ నొక్కపుమామితే, (అవను డై యగుల్ పెఱుమ్పొలితే) అవనుడై య ప్రసాదమ్ పెఱుకై యరితాయితరు. అతు పెఱిల్ నన్నుయిర్ తన్నెయుమ్ నొక్కలామితే.

౫.

జీ-అశిత్యావాయ్ వాయ్. అతు నెక్కి తా వట్టలుమ్ నెక్కిత్తొకొ, శ్రి ప్పెణ్ణాతోవన్న (ఒరుకల్లె యిత్యాది). ఇతు 'ఆలా', ఎత్తొక భావమ్. అవన్నెలుకల్లానాల్ కై వాడ వొణ్ణాతోవన్న (అవనుడై యిత్యాది). ఇతు 'తీమ్', ఎత్త - ఇనిమెక్కు భావమ్. కై వాడ ప్పె ట్టామై ట్టాక్కాట్టకొర (నాక పకల్లెమిత్యాది). ఆల్ శ్రేక - పొఱుక్కి మాట్టేకొ ఇప్పడై కలితే - ఇన్ద్రకారజ్జళిత. నీర కడాయ్ - బలవాయ్ కిడాయ్; మనమెన్దపడి. 'ఈనుమ్' ఎత్తెత్తుక్కుమ్ (ఇన్నాశురజ్జళాళేయిత్యాది).

'శ్రీమారుమ్' ఎత్తెచుబ్బత్తుక్కుభే నమ్ (కెల్లమిత్యాది) 'ఎనుమ్' ఎత్తెగుక్కుభావమ్ (మాన్మొచ్చుణ్ణియిత్యాది). 'అన్దురు న్నుమ్' ఎత్తు - తుడైయెత్తు శొల్లప్పపకక మాత్తె మెట్ట పడి. మాన్మొచ్చుణ్ణిపోలయెత్తు - నూమ్బుక్కు గెన్దురుతే మారతాత్తై మాన్మొచ్చుణ్ణియెత్తు శొల్లమాప్పలే యెట్టపడి. ఆదర్కళే తాక తుడైయా కానుల్ పోవా నెన్నెన్న (ఏకండుగిళిమిత్యాది). ప్లామేచ లిభికవి. 'అవన్నెలుకల్' ఎన్దుమూలమిగుక్కి, 'అవన్నె - అవక కేణుమ్' ఎన్దుపొగుల్ కొలువా నెన్నెన్న (అవర్కళుక్కి త్యాది). 'అవన్నె మాయ్ కల్' ఎన్దుకొమతెవపెఱుకొకలితే ఎత్తు 'వక పొగుట్టు నొవుపడానిట్టగన్దు ఇన్దాకవి. మాయ్ క - నొవుపకక 'యాముడై' ఎత్తుక్కుభావమ్ (పిఱరుయిరాకిత్యాది). పెట్టిలో వన్న (అతు పెట్టిలిత్యాది). యాముడై నెట్టియు మెన్దుటెక్కి, అవనుక్కు మాయ్ వ, అవనుడైయగుల్ పెఱుమ్పొలితే - యాముడైయారుయిర్ కాక్కుమాట్టొ ఇత్యన్వయః.

౫.

ప్ర-...-అణ్ణామ్మొట్టి (యాముడైయిత్యాది) (తుడై యెన్నుమ్) [రా-కి-౫.] 'ఏకండుగిళిమ్' ఇత్యాది || ౧౦ || ... కొల్లెట్టే రిలే కణ్ణాకళ్యతు.

తాత్పర్యము. - సంధ్యాకాలమైనది; గోవులు గోస్థమును జేరినవి; నాన్మొదయమును వారికి వశమైనది. కతికన్మొదయమైన అక్రికన్మొదయమైనది. వానివేణువాదిము నన్ను బాధించుచున్నది. నాసఖియలు నాయవస్థనుజూచి నాకం దెసధికముగా దుఃఖించుచు న్నారు, వాడెనుగ్రహించువఱు నేను జీవించియుండుట యశక్యము.

౫.

(గీ=) తిరువాయ్ మొట్టి. - గ - ప - గ - తి - మ్మక్క - = - ప - అవనుజ్జయమల్ వ్యాఖ్యానము. ౨౨౧

మూ.— అవస్థా యథా ప్రియమిహ తాలవ్యగుణ్యనవగుణ్యమ్ ।

అననరుట్ పెఱుమళి వావినిలూతడుపకల్ మాళై యుమ్ నెళ్ళుజ్జాశేన్ !

శివ నౌషుపిరమన్ వహ తిరుమడన్ శేర్ తిరు వాక మెచ్చావియీరుమ్!

ఎనఁమనిప్పుకుమిడమెవమె శైయకేసూవాదుక్కన్ శొల్లుకేవనె మీర్కాల్ ॥

১৩

[illegible][illegible]

పన్నీ — అనన్తరము, గుర్తొనికరెన బ్రహ్మచర్యోడు నిత్యసమయమున అక్షియోడువాళియు అభిత్తువామిమ్మడియనవడియొ
యొక్కయవమ్మడియు సోగీల్వప్రకారకమున వడివానితు ఎవ్వత్తావెయిరానిన తెనిజాళ్.

అవని యెదురు, సులక్షణము కారితై, పెట్టుమనినై, (3) అరితాయిరానినై, అస్తవపుకారముల్లయు మదీ, ముమ్మడిన ఆత్మసహేతుక
కొన్నన, కాపకారమునుమిచ్చు, (4) పనుడెయిపుపకారమ్, పెట్టుమనిపుమచటియరుక్కుమ్మడి, హాణి, (5) పరిక్కిజతిలై; పదార్థ
రసమహులైననుచిక్క, అక్షాతిపడునన్యైవేళెయుమ, నశిప్పిక్కిమ్మల పజిత్తుయైయుమ శైత్రాయెరానినై, (6) తనిమెక్కుతనక
వలెనన్యాయుమ్, శుభవికార్గిణిటిలేక, ఈశ్వరాభిమానియాసదుద్రమోడు, (7) అవనిమ్మ ముత్పదక నాన పెరుమైయుమ్మెయై
బ్బునాడు, నను న్నికల్యణనుజాత్తైయోన, నిరతిశయసమ్మదూపెయోన, (8) ౧౪ నారీజాముత్తమైయానలత్తైయోమివాళియి, అహ
శ్రియనాకమ్మదీ, ముమ్మడియోన, శిలసమ్మతైయుడైయోన, (9) తిరుమేరియానతు, స్త్రుతివియమాకక్కొణ్ణు ఎన్నాత్తానై, ఈరానినై
(10) సర్వసాత్రమునానలమేనియుతపాతిప్పిమ్మ, ఒత్తుడైక్కిడమ, ఏతాయెచిక్కిజతు? (11) తిమ్మనప్రవృత్తియైయోననాకమ్మ
భీషమాక ఎన్నపునకారితైప్పిమ్మచిక్క? ఎన్నాడుకీజవార్తియతియోమలేనియమిక్కిజ అన్నైమిర కాళే! ఇతుక్కుప్పరివిల్లాతివుడై
కుంకు, (12) కుంకుడికల్యణమునవిల్ల ఎన్నపాకుచిమ్మచొప్పిచేక? (13) (అడుచిల్ మాలైయైమ్మెచ్చుమ్) ఎన్నపాకమానాడు
మల్లకొల్లొచ్చి ఎన్నయియుమతివికార్గిణిటిలేనెన్మిల్లొచ్చువారుమశీర్.

అనుగ్రహమును పొందు () దుష్టము. వానియనుగ్రహము కానివి (బంధువులనుటలు) జీవనోపాధియై
కావు. () హానియనుగ్రహమును పొందువాని ప్రాణము () నిలువదు. సంధ్యాకాలమును గలించుమన్నదినుమిలదైనది.
() పునఃపునః మోక్షము వానిని, దురునితో కూడ () బ్రహ్మ, కల్యాణగుణములుకల సంపద్రూపురాలైన () క్రితేవే (విజ్ఞానమును
పొందెనును దుగ్ధం () పునః ప్రాణములను బద్ధలు చేయుమన్నది. () కల్యాణ రక్షకస్థానము విడిచి () విమిషే
ననాథి స్తే! అనుగ్రహం! ఎవరద () విమిషేపదనా! ()

ప్ర. — (క) ఇది ఏమిటి? నిత్యముగా యిదియైన విరాట్టియోడు అన్యపరరాన బ్రహ్మద్రావిడమోడు వాటియోడు
 అదియోడు? అయితే మనము యిది సామీప్యమేనని తెలుసుకొని యిది తన తాళి.

[illegible]

౨౨౨ తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - ౬ - పా - అవనుడై యగుల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞుల్.

ఈ- (అవనుడై యిత్యాది) కొల్వార్ తేట్టమాయితే అవనుడై య వరుళిరుప్పతు. తణ్ణీర్ పున్దలిల్ శేర్ న్దుకుళిర్ పుత్తణ్ణీర్ విడాయర్ కు అరితామాప్పో లేయితే యెనక్కరితానపడి. అవనుగుల్ కిడై క్కు మళవుమ్ బన్ధుక్కు భుడై య ఇన్ శొల్లై కొణ్డాకిలుమ్ ధరిత్రాలో వెన్న (అవనుగుళల్లనవరుళుమల్ల) ౧ : పల్లారుగుళుమ్ ప్పుతు - నల్లనరుళల్లాల్. విడాయ్ తననుక్కు అగ్ని కణ్ణళై కొణ్డా విడాయై పరిహరిత్రాప్పో లేయితే. పరిహరిక్కనై యెయ్లు, బాధకమాన తుమ్ శెయ్యుమ్. అవనుగుల్ తప్పాతపిన్బు పెళుమళవుమాటి యరుద్దాలో వెన్న (అవనుగుల్ పెళుమళవావిన్బొళు) అవన్ ప్రసాదమ్ కిట్టన్దై యుమ్ ప్రాణన్ ధరిక్కి ట్టిల్లై క్రమప్రాప్తి యై సహిప్పతొరు ప్రాణనై ప్పెల్లై నా మాకిలాటి యరుక్కలాయ్ద్రే. (అడుపకల్ మాల్లై యుమ్ నెళ్ళుజ్జాణేన్) పకల్లై ముడితుక్కొడు వన్దనన్దై యుమ్ తోడ్ పొన్బిత్తు. నెళ్ళై యుమ్ కాణ్ణిలేన్, మాల్లై యుమ్ కాణ్ణిలేన్, నెళ్ళై యుమ్ కాణ్ణిలేన్ నెన్నుతల్. అతావతు - మేల్ ను కిటకాల త్తినుడై య క్రొన్దై త్తెప్పార్ త్తవాతే, ప్పత్తై యనన్దై తాన్ తేట్టమానపడి. వట్టిపో కానిట్ట దిజ్జోహమ్ పిటన్దాల్, కై యిట్టిఱులై కొణ్డాకిలుమ్ వట్టికాట్ట, వల్లిడిక్కారనై యాకిలుమ్ కిడై యారో? ఎన్నుమాప్పోలే. (ఆశాన కరరాన పెరియవుడై యారై యుమ్ ముడితుక్కొణ్డాపోన్) ఏకాశీవకర్ణి తుడక్కమాన రాపిసికో కై యిల్ కాటి కొడుత్తు రావణ పేరినిన్బాప్పోలే, ఆశానకరమాన పకల్లై ముడితుక్కొణ్డా వన్దనన్దై తేట్టమాన్బుడియాయ్ వన్ద విట్టువతు.

(శివనెడు పిరమనిత్యాది) పిరాట్టియోడు అన్యపరరాన రుద్రాదికలోడు వాళియటడడమ్బు కొడుక్కును శీలమ్ స్థారకమాయ్, నిత్యమాన వాత్తానై ముడియూనిన్బుతు. కాపాలిక్కడై త్తేతానతుడిడై రెక్కరితాయ్ద్రేలు. ఆనల్ పుటప్పే పోయాకిలుమ్ ధరిత్రాలో వెన్న (ఎవమిసిప్పకుమిడమ్) స్వసాధారణమానవుడై ప్పుయిట్టును ఇన్ యెశ్వు క్కు ధరిప్పతు? అవనుడమ్బు కిట్టిల్లై న్నై ఎన్నా, హితజ్ఞాన్లు కిటవుజ్జుడిడై ప్పెల్లై న్నై భక్తులై ప్పొ? (తోట్టిమాగోడి)

తీ-౨॥ అవనుడై యగుల్ ఎన్బువిశేషి త్తతుక్కు భావమ్ (కొల్వార్ తిత్తాది). ౨. "ఉదారా" ఎన్ను మనిసి శే; ౩ * ఆకర్ణిక ఇశే" ఎన్బు ప్రమాణజ్ఞై ప్రసాదిప్పర్. ఇత్తాల్ భావమ్ (తణ్ణీరిత్యాది). అవనుడై యగుల్లై ప్పెళుమెళుతేతాయెరాన్బిత్తెన్దై త్తెన్దై భావమ్. బన్ధుక్కు వరుళువల్ల" ఎన్ను మతుక్కు ప్రమాణమ్ (ప్రసాదిత్యాది). స్వప్రోధి. "మతలావార్ మావర్" ఇత్యాది. పాటడి. "ఆగుళు" ఎన్బు విట్టాన్దై (విడాయ్ త్తెననుక్కిత్యాది వాక్యన్దై యుమ్). "అవనుగుళల్లనవరుళుమల్ల -" అవనుగుళై యెయ్లు మల్లై మన్దానవరుళువల్ల అగుళుమ్బు ఎన్బు శబ్దావమ్. ఇత్తాల్ భావమ్ (క్రమప్రాప్తియిత్యాది. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తిశాస్త్రమ్ (వశైయిత్యాది). ఇన్బుతల్ శోల్, మాల్లై యుమ్ పన్దుతోడ్ దొన్బుతు" ఎన్బు పదమభ్యాసార్వమ్. ఆళవన్దార్ నిర్వాహ త్తితే యరుళి ప్పెయ్కతార్ (మాల్లై యుమ్ కాణ్ణిలేన్ తిత్తాది). బాధకమాన కిటన్దై క్కాణ్ణిలేన్ నెన్బు తేమవారుణ్డో వెన్న (అతావతు మేల్ వరుకిట ఇత్యాది). బాధకమానన్దై తేట్టమాన్బుడియాయ్ వన్ద విట్టువతు (వట్టిపో కానిట్ట-విత్తాది) కొడైకిలుమ్ వాణ్ణిక్కొణ్డాకిలుమ్.

స్థారకమాయ్ - ప్పుత్తమాయెన్దై పడి. ఇత్తాల్ భావమ్ (కాపాలియిత్యాది). కాపాలి - రుద్రా. కన్దాక్కన్దై - కన్దమెన్బు - కిట్టాయ్, తిరునాళికమల్లిల్ పి - న్ద - బహుతై చొల్లు కిటతు. శివనోడేమాక బహువుమ్ - బుకియ పిరాట్టియమ్ శేరుక్కుడిమాన శీలమ్బు త్తై యుడై య తిరుమేరి ఎన్నా త్తై యెరాన్బిత్తెన్దై త్తెన్దై భావమ్. "శివనో" ఇత్యాది క్కటాటిత్తు (స్వసాధారణమిత్యాది). నిరణమ్ (అవనుడమ్బు త్యాది). హితజ్ఞాన్లు కిటవుజ్జుత్తు - "అనై మిర్ కాళ" ఎన్బు త్తెన్దై న్నై ఆనల్ లోకయాత్రియై న్నై న్నై త్తేతానానన్బు

౧॥ ౧-౨-౧౫. ౧ కణ్ణలితన్దై యుమ్ ప్రక్షిప్తమ్. + ఇన్బుడై త్తే "ఆనల్ లోకయాత్రియై ప్పెల్లై న్నై ధరిత్రాలో వెన్న (ఎవమి శేయకేనో) అవనుగుళుమ్ ధరిక్కలాయ్ విషయమన్దై" ఎన్బు పాతభేదమ్. ౨॥ ౧-౧-౨-౧౮. ౩॥ X-౬.

ఈ-పుత్తకీర్తనమ్ పట్టిధరిత్రాలో వెన్న (అరుక్కు) ఎడుకర్ క. త్తమిళర్ వానై శొల్లుమాప్పనే, శొల్లుమ్ వానై క్కధి కారికి తార్? పుత్తకీర్తనమ్ పట్టమ్ తో త్తీమార్ ఎనక్కు మున్నె యత్తీవార్ కళ్ (ఎ శొల్లుకేళ్) కేట్టవై పెన్దీ గ్రాల్ తా శొల్లుకై కుప్పాశురముణ్డో, (అన్నె మిర్ కాళ్) తో త్తీమార్ త్తీవార్ కళ్. నాట్టారన్మవర్, కేవ్ త్తీవోళ్ నీజ్జళాయిరున్దికోళ్; ఉజ్జళుకుచ్చొల్ల వో? మీనుక్కు త్తీవో వర్ త్తావ్వు తేన త్యసూరికళుకుచ్చొల్ల వో? “ఈత్వ గోహమ్” ఎన్దిరుక్కిఱ బ్రహ్మదీకళుకుచ్చొల్ల వో? విషయప్రవణరాయ్ త్తిరికిఱ సంపాదికళుకుచ్చొల్ల వో? అన్దియే, అచార్యనమాశ్రయణమ్ పట్టి స్వరూః జ్ఞానమ్ పిఱన్దు “తురుమ్మనకులకాతు” ఎన్దిరుక్కిఱ శెన్దోడు కుప్పాశురముచ్చొల్ల వో? అరుక్కెళ్ళొల్లు శొల్లుప్పాశురమిల్లై, కేట్టక్కధికారికళుమిల్లై.

౯-౧॥ (పదమ్ కెయ్ కేసా) (అవ్వశివర్ ధరిక్కలామవిషయమై) ఇతుఇరపత్తునాలాయర్ తల్ వాక్యమ్, శిలక్రిశోశజ్జలిలంబు, (ఎన్విశుమి డమ్-ఎనమ్-) తిరుమేనియతవాతపిళ్ళు, ఒత్తబ్బుమిడమెతు; ఎవమ్ కెయ్ కే - ఎత్తెచ్చెయ్ నేనెన్దు శబ్దార్థమ్. చదుకర్ కుక్క త్తమిళర్ వానై శొల్లుమాప్పనేయెన్దు - ఒరువార్తై అన్యథావాకవర్థమ్ పట్టువర్ కేడ్వడి. అధికారికళితడడియొక్కాట్టుకితార్ (పుత్తకీర్తనమి త్యాది). పిరాట్టిపన్నరజ్జాణ్డొలన్దకలవియై శిరుపడిక్కుచ్చొల్లిధరిత్రావ్వుతే ధరిత్రాలో వెన్న; అప్పడిధరిక్కత్తకై తొన్దిల్లై యెన్దితాళ్ (శొల్లుకై త్యాది). “ఎవమినిచ్చుకుమిడమ్, అరుక్కు” ఎన్దిఱవన్దు శిలర్థజ్జేయనవియానిన్దుకొణ్డు. “అన్నె మిర్ కాళ్” ఎన్దు క్కొర్థమ్ (నోత్తీమార్ త్యాది). “తిరుమవన్దై, శివనోడుపిరమణ్, ఎవమ్ కేయ్ కే, అన్నె మిర్ కాళ్” ఎన్దు నాలువన్దు తైయమకటాపీర్దు “అరుక్కు” ఎన్దు కుక్కసావపదేశమ్ (మీనుక్కు-త్యాది). శెన్దోడుకుట్టెకళ్ - గృహీత గ్రాహికళ్. శెన్దెయ్ కళొడుక్కిఱ, కుట్టె-వాట్టోరున్దు శబ్దార్థమ్. ఫలితమ్ (శొల్లువిత్యాది).

౯-౨-వి॥ (పుత్తకీర్తనమ్ పట్టిధరిత్రాలో వెన్న) ఎన్దు వాక్యానన్తరే, “ఎవమ్ కేసా” ఎన్దు నుపన్దిత్తు, అనన్తరమ్ (వ. శిక్తీర్తనమ్) ఇత్యోద్యమనన్దేయమ్. (అరుక్కు) ఎన్దు వనన్దు. (అవమ్ కేయ్ కే) త్తీవో వో? ఇత్యాద్యమనన్దేయమ్; అనన్తరమ్, (చదుకర్ కుక్క) ఇత్యాద్యమనన్దేయమ్.

తత్పర్యము- ౭! తట్టులారా! వాడడివఱకు నన్ను గ్రహించలేదు. ఎప్పుడోనన్ను గ్రహించినయెడల న-వఱకు నాప్రాణములను. అదొప్పు జేసికొంటి నాకు భారకము కానేరదు. నాకనుకూలమైన కాలము నురాలేదు. మనస్సున నన్ను వలసొందినది. అన్య పరమైన బ్రహ్మగ్రాదులను ను అన్య పయోజనమురాలైన శ్రీదేవిని నాశ్రయమైన వానితిరుమేనుయొక్క సాశీల్యమునన్ను మిక్కిలి కాంక్షించుచున్నది. ఇది నే నెచ్చరిచెల్పెదను? ఏమి చేసెదను? ఏమి చెప్పెదను?

మూ - అరుక్కెళ్ళొల్లుకేన్దై ఎన్ది మిర్ కాళ్ళాయరళనన్దుక్కొర్తావ్వుడై ।

కాక్కొమ్మేనెన్దు జ్జొల్లవన్దనన్దు త్తనెన్దు మనన్దొత్తే ।

శీరుత్తమిఱ్ఱొక్క యాత్తీనరమ్మ పట్టమన్దో పశుత్తానన్దై ను ।

పోరుత్తమిఱ్ఱొక్క తిణ్ మల్లికై ప్పూన్దు తుమణము; న్దుకోడ్డేటియమాలో ॥

౯ - (అరుక్కెళ్ళొల్లుకేళ్) అదన్దు కుక్కమ్ కెయ్ కే కళుకు వ్దోత్తీరు ఎన్దు త్తతైయాన నెన్దు పన్ది న్దు పోయిన్దు; ఎన్దు కుక్కమినిచ్చొల్లుకే త్యాది. “శెన్దో వో? శీరుత్తమిఱ్ఱొక్క యాత్తీనరమ్మ పట్టమన్దో పశుత్తానన్దై, ఇప్పటి పో, పో, శొల్లుప్పాశురమాన్దై, కాలాగ్ని జ్వాలై పోనె యెన్దు తిణ్ మల్లికై ప్పూన్దు తుమణ తై ము; న్దుకోడ్డేటియా నన్దు; అరుక్కెళ్ళొల్లుకే? అన్నె మిర్ కాళ్! ఎన్దు నివధికవ్యసన్దోడే కూప్పిడుకితార్.

అర్థము - కారొక్క మేని సజ్జణ్ణం కళ్ళకు కవర్ద (3) అత్తని నెట్టమ అవర్ణణంకు శీరుశ్శ (౭) అకిణ్ణుకై యత్తనరమ్మ వళ్ళుమమ్ (౯) తిణ్ణం కళ్ళుమమ్ అత్తని పోల్చి (౧౦) వాడై తణ్ మల్లికైప్పు (౧౧) పుతుమణమ్ ముకన్దుకొణ్ణు ఎటియమ్ (౧౨) ఇక్కూర్ తణ్ వాడై (౨౦) ఆరుయిరళవమ్ అన్నైమిర్ కాళ్ ఆరుక్క (౨౪) ఎళ్ళొల్లుకేళ్. (౨౫)

పన్నీ. - అనన్తరమ్, ఉపకార శీలమాన మేళుమపోన్ తిరునిశ్శైయుడైయనాయ్ కొణ్ణు సమమ్ భవ్య నాన కృష్టిపృక్క. లిత నెట్టాయ్తేలు, వాడై యినుడైయసన్నావామ్ ఇవాన్తా విసళివన్దెన్దితాళ్.

వర్తమానుల్ ఇవారిమ్మకు కాళి మేళుమ్ పోన్దనెట్టైయుడై యనాయ్, సమమ్ సర్వముమామ్మడి అన్నయ పరిత్ర కృష్టి కృత్రిమధన్యతైమాక, పరానికి ప్పమ్ (౨) మైదిట్టై తనియేయాన నెట్టానను, అవడన్దైల పోయిల్లు; ఇత్తని స్తుతికెవలనలయలా మెట్ట నిన్దెత్తు పరిమళసమ్మతై యుడైతన, (౩) అకిణ్ణుకైయెయమ్, యాళ్ళోనర మ్మొలియియమ్, పళ్ళామనాకిటపన్దై యమ్. (౯) కుళిర్ ద్వాతః అర్ధరాగ తైయుమ్, ఉట్టుక్కైత్తొణ్ణు, ఇన్దసనాకారిబలమ్మయే స్వయం సామర్థ్యతైయుడైత్తొణ్ణు సలికై క్కు యదోన్ముఖమాన, (౧౦) వాడైయానను, కుళిర్ ద్ద, మల్లికై ప్పువినుడైయ, (౧౧) కెప్పయాన పరిమళ తై, ముకన్దుకొణ్ణు, పీళానెన్దతు; (౧౨) ఇప్పడి పరికిర సామగ్రియాడే కెటిన్ద, కుళిర్ ద్ద, వాడైయానను, (౨౦) ఎన్నాత్తాపినళవమ్; ఇవళివిలుమ్ అభిమతిమ్మొల్లుమ్మడియాన అన్నై మిర్ కాళ్! స్వసంపేద్యమాన వాకార తై ఆరుక్క, (౨౪) ఏత్తెట్టొల్లుకేళ్ (౨౫)

అర్థము - మేళుముతో సమానమైన శీలమేళుగల మనశ్శీకృష్టనియొక్క కృత్రిమ వ్యాపారములచే అపహరింపబడిన (౨) అత్త నామనమ్మ వానియొద్దోయిచేరినది; పరిమళముగల (౩) దేవదాహధూమము వీణాతంత్రయందుగలిగినదని పంచమాస్వరము (౯) ఇల్ల కి మంచిపద్యముగలచర్చము (వీరినో, సంక్షేపించి) మధ్యమసన్నధ్వనెన (౧౦) ఉత్తరపుగాలి చల్లనైన మల్లెపువ్వుముయొక్క (౧౧) సవినమైన పరిమళమును పోలచేయెత్తికొనివచ్చి వినుతుచున్న (౧౨) ఇంతక్రూరమైన చల్లని ఉత్తరపుగాలి (౨౦) నా మార్గముందుగలవచ్చిన కాదు; ఓ! తల్లలారా! ఎవరికి (౨౪) ఏమిచెప్పెదను? (౨౫)

ఈ - ఏత్తొమ్మొల్లు. కీర్తించొన్న బాధకపదార్థజ్ఞో తిరిగివస్తు కణ్ పారాతేనలియూనిన్ద తెన్దితాళ్.

(ఆరుక్కెళ్ళొల్లుకేళిత్యాది) చెక్కుముజ్జళితాయ్, బాధకపదార్థజ్ఞతై 'భోగ్యర ముక్క' ఎన్ను అనన్దోన్దై ప్పేడి త్తిరికిటవ్వుళుమ్మ చొల్లపూం ఇత్తైచ్చొన్న వాతే ఎన్నెళ్ళుమత్తదామతాయ్, 'అర్థాము క్కెన్న అనుకూలపదార్థ జ్ఞానము తేజక్కవనత్త' ఎన్నర్కళితే తిర్ణివాననై యాతే; ఉజ్జళుమ్మ చొల్లపూమ్ (ఆరు యిరళవత్త క్కు ఓలిగ్ వాడై) మిక్కిల్మొర్లు పుగిట వాడై యానతు, నముడై యవాన్తావిన్దవిన్దోముక్క. బాధకపదార్థముల తా లుమ్ ధరిత్తిరుక్కలామితే నమక్కెన్న వైరుకెణ్ణు సెత్తిలోమాకిర్; ౧ 'ఎన్నెళ్ళోరామత్తేయోగోగో' ఎన్ను అతు వుమ్ మీళాతవిడ వేవుక్కతే. (కాదిత్యాది) మేళుమ్మొళి శ్రమహరిమానవశ్చైయుడై యనాయ్, అన్వేషిన్ద

జీ.ఆ || ఏత్తొమ్మొల్లు (ఆరుక్కత్యాది). 'అనన్దోన్దై' ఇత్యాదిక క్లిష్టరూపీ త్తనతారిన్ద (కీర్తించొన్నపొత్తిది). కీర్తించొన్న బాధకపదార్థజ్ఞాన - పళ్ళుమమ్, కాన్దమ్, వాడై, సుతలనన్దె.

'నెట్టమవర్ణణితే, శీరుశ్శమకల్' ఇత్యాదిక క్లిష్టరూపీ అన్వేషిలోటితేనద పమ్ (నెట్టమవర్ణణితేయత్యాది). ఉజ్జళుమ్మ చొల్లవోవ్వుతు - ఇప్పడినిన్దైయుక్క ఉజ్జళుమ్మ ఎన్ననెన్దై చొల్లకెటతెన్ననవడి. 'ఆరుయిరళవమ్' ఇత్యాదిక క్లిష్టరూపీ 'వతా రికై (ఇత్తైచ్చొన్న వాతేయత్యాది). ఆరుయిర్ - అత్త, వాడై - మిమి. 'కారొక్క మేని' ఎన్నెళ్ళొన్ద 'నెట్టమవర్ణణితే, శీరుశ్శమకల్' ఇత్యాది ఎన్నుమళపుమవతారికై (బాధకపదార్థమిత్యాది) ఉత్తిచెప్పితజ్ఞానకర్షకమా (ఆరుమ్మొళిమోవెన్న)

తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - ౮ - పా - పుతుమణముకన్దుకొణ్ణ వ్యాఖ్యానజ్యో. ౨౨౨

ఈ - (పుతుమణముకన్దుకొణ్ణతియుమాలోహజ్జిళవాడై) శెవ్విప్పరిమళ తైముకన్దుకొణ్ణతియానిన్దతు, త్రీవధ మెన్దవాతే కిళర్న్దిళికిప్పత్తికిటవాడై యానతు. (పుణశెక్కరాలో) శెక్కర్ వానముమ్ పోయ్మత్తై యమళ వాయిల్దు; మేల్ వరుకిటకాల త్తినుడై యత్తెయై ప్పార్ త్తవాతే, పకలోపాత్తి సన్దైయుమ్ తేట్టమాయ్ వన్దున్దున్దతు. (అతుమణన్దు) వాక్కుక్కవిషయమాన్బుడి యాయిల్దుకల్లన్దతు. శోకవిషయమాక ఇరుపత్తునాలాయిరిమ్ గ్రన్థమ్ శొన్న వణ, సంశ్లేషవిషయమాక ప్పెన్దుమ్ శొల్లిల్ ద్దీలనితే, అవిషయమాక వే వాక్కుక్కు. ౧ “శోకశ్లోక త్వమాగతః” ఎన్దు, శోకవిషయమాక వితే శొల్లిల్ ద్దు. అప్పడికల్ వన్దన్ద నమక్కుభవ్యనానవన్దున్దై య, కళ్వమ్ - కలక్కిటపోతై త్తాన్ద పేచ్చుక్కుళుమ్ పరిమాన్ ద్దజ్జళుమ్. (కణ్ణనిట్కొడితు) కలక్కిటపోతు “నమక్కున్దమ్” ఎన్దు మ్బడియిరున్ద కృన్దన్దై య తత్కాల త్తిప్పరిమాన్ ద్దమ్, అవన్దన్ది త్తాన్ద త్తై బాధకమాకానిన్దతు. ఇచ్చెయల్ కళిలిన్దు మవన్దానేన్దన్. (ఇనియతనిలుమ్బర్) పిన్దై యుమతుక్కుమేలే. (మతుమణమల్లికై మన్దశొన్దై) మధు నై యుమ్ మణ త్తైయుముడై త్తానమల్లికై యాలే శెటియత్తోడు త్తమాన్ద, అట్టియపళున్దన్దు, ఇన్దై యుమ్ నలియా నిన్దన; అతుక్కుమేలే పళ్ళమమాకిటపణ్డైయుమ్ కూట్టికొణ్ణు కుల్లోళై బాధకమాకా నిన్ద తెన్దు తల్; ఇవల్ ద్దీలే పళ్ళమమెన్దిటపణ్డైయుమ్ కూట్టికొణ్ణైన్దు తల్. (అతుమణన్దు) అప్పడియేకల్ కైక్కాక వెన్దు తల్, అప్పడికల్ వన్దవాయ్ చ్చియర్ క్కున్దు తల్. (ఇన్దురుళాయ్ చ్చియర్ క్కే) తణ్ పసాదత్తుక్కిలక్కాన ఇన్దై ప్పెన్దళుక్కే. (ఆయ్ చ్చియర్ క్కే యూతుమ్) అతాకిటతు - కావల్ కాత్తుక్కిడక్కిటవర్కళై త్తోడై కు త్తియుటక్కి ఒరుపరువ త్తిప్పెన్దళై మయిరై ప్పల్ ద్దీ యిమ్బుక్కుమాయిల్ ద్దు ఇక్కుల్లోళై ఇన్దార్ క్కుత్తోడు త్తవమ్బు ఎన్దుమాన్దేలే. అల్లాత బాధకపదార్థ

జీ-౨॥ ఆళవన్దార్ నిర్వాహత్తిరే యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, శెక్కర్ వానముమిత్తాది. అతావతు - “శెక్కర్” ఎన్దు - సన్ధ్యారాగమాయ్, “పున్దై” ఎన్దు - అల్పమాయ్, సన్ధ్యారాగమమై యమళ వాయిల్ ద్దై యాన్, సన్దైయుమ్ మై యమళ వాయిల్ ద్దై పడి. ఎమ్మెరుమానాల్ నిర్వాహత్తిరే, పున్దై - తణ్ణిమెయాయ్, హ్రూరమాన శెక్కరాకానిన్ద తెన్ద పడి. బాధకమాన సన్దైపాకిటతునల్లన్దోన్దన్ (మేల్ వరుకిటవిత్తాది). తణ్ణి - గ్రూర్యమ్. ఇన్దు పడికల్ గెన్దాన్దే, “అతు” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (వాక్కుక్కిత్తాది). ఇతప్పడి వాక్కుక్కవిషయమోన్దన్దు (శోకత్తాది). ౨. “రామన్దు సీతయాసార్థమ్” ఇత్తాదియాలే సంశ్లేషమ్ శొల్లివిత్తై యోన్దన్దు (శోకశ్లోకత్వమిత్తాది). అతావతు - ఉప క్రమప్రాధాన్యత్తాలే శోకవిషయమెన్ద పడి. ౩ “సమాత్తరైశ్చతుర్భిర్యోపాదర్శితో మహర్షిణా సోమవ్యాపారణామ్భయశ్లోకత్వమా గతః” ఇతి బాలకాణ్డే. శబ్దార్థమ్ (అప్పడియిత్తాది). కళ్ళమాకిటతెన్దన్దు (కలక్కిటపోతైయిత్తాది). “నన్దన్దైయుమ్ మనువన్దన్దుకొణ్ణు “కణ్ణనిల్ కొడితు” ఎన్దు తుక్కుర్థమ్ (కలక్కిటపోతిత్తాది). ఇత్తార్ భావమ్ (ఇచ్చెయల్ కళిలిత్తాది). ఇని - పిన్దై యుమ్ అతనిలుమ్బర్ - అతుక్కుమేలే. మన్దమ్ - తెలివు; నైబిద్యమ్. “శోన్దై” ఎన్దు - త్తోడైయాయ్, మాలైయెన్ద పడి. “మన్దశొన్దై శాన్దు ఇన్దైయుమ్ నలియానిన్దన” ఎన్దు భ్యాహర్యమ్. “శాన్దినిల్” ఎన్దు పునశ్చ మేలుమ్ కూట్టికొణ్ణు, శాన్దుక్కుమేలే పళ్ళమమెన్దిటపణ్డై యుమ్ కూట్టి కుల్లోళై బాధకమాకా నిన్ద తెన్దు తల్. శాన్దినిల్ - శాన్దుక్కుమేలేయెన్ద పడి. మన్దశొన్దై శాన్దు ఇవల్ ద్దీలే పళ్ళమమెన్దిట ప్పణ్డైయుమ్ కూట్టి కుల్లోళై బాధకమాకానిన్ద తెన్దు ఏకవాక్యమాతల్. ఇహోన్దతు, శాన్దినిల్” ఎన్దు - శాన్దిలేయెన్ద పడి. మణక్కైక్కాక పూతుమెన్దు - * ఉత్పత్తితుక్కు విశేషణమాతల్; మణన్దు - మణక్కైక్కాక వెన్ద పడి. మణన్దవెన్దతు - * ఆయ్ చ్చియర్ క్కు విశేషణ మాతల్; ఇహోన్దతు “మణన్దు” ఎన్దు - మణన్ద వెన్ద పడి. ఇన్దురుళాయ్ చ్చియర్ క్కే - ఇనియవరుకుక్కిలక్కాన వాయ్ చ్చియర్ క్కేయెన్ద పడి. “ఆయ్ చ్చియర్ క్కే” ఎన్దిటపదార్థరణార్థమ్ (అతాకిటత్తాది). “ఆయ్ చ్చియర్ క్కే” ఎన్దు ప్పడికల్ కర్థమ్ (ఇన్దార్ క్కిత్తాది). “తీన్దన్దై”

౨౨౮ తిరునామముల్లో. - ౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికార్జున - పా - ఊతుమ త్రిజుభుత్వే న్యాఖ్యానజ్ఞః.

ఈ-జ్ఞభుక్తు జీవి తిరు నేనేయాకలుమ్, ఇత్తుల్లో శైక్కునాక్ జీవికమాట్టే. అవైయెల్లా మొరుపడియమ్ ఇతొరుపడియమామిల్ మి నలికిపడి.

జీ-ఆ॥ ఎన్జవవధారణార్థమ్ (అల్లాతవిత్వాది). అల్లాతవద్దైప్పుద్ది వితుక్కేల్దీ మే తెన్న (అవైయెల్లామిత్వాది). “పజ్జనుమ్వెత్తు” ఎన్జతు - పజ్జనుమాకిపణ్ణయిమ్ కూటిక్కొణ్ణైవడి. పాణ్ణిళవాడై - పుతుమణముకన్దుకొణ్ణైతియమలో; పుక్కొణ్ణైరాకానిన్దుతు; అతు మణన్దకన్దు వెన్దుతుడజ్జి, ఉయ్యోక్నాక్ ఇత్యన్వయః.

ప్ర-శి. - ఎట్టామ్బట్టు (పుతుమణమిత్వాది). (అతుమణన్దు) శ్రీమద్బాలకాణ్డే ద్వితీయసర్గే, “సమాత్మైశ్చతుర్భిర్యఃపాదైర్దో మహర్షిణా । సోనువ్యాహరణాద్భూయస్కోకస్త్వోకత్వమాగతః ॥ ౪౦ ॥”

మణవాళమామునికల్ తిరుపడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - మంచిపరిమళముగల మందమారుతమును ఎఱునిసన్ధ్యకాలమును శ్రీకృష్ణుడు సంక్షేపించినప్పుడు చేసిన శృంగార చేష్టితములును, అంతకంటె క్రూరమైన తేనెకారుచున్న పరిమళముగలదట్టమైన మల్లీమాలయు సుందరమైన చంద్రసమును శ్రీకృష్ణునివేణు నాదమును ఇవన్నియు ఒకటిమీదనుకటివచ్చి నన్ను బాంధుచుచున్నవి.

మూ. - ఊతుమ త్రిజుభుత్వేయ్యోన్ నానతు మొట్టిన్దిడై యి డైతక్ శెయ్కోల ।

తూతు శెయ్కణ్ణిళొణ్ణొన్దు పేళిత్తామొట్టియిలై కళిళొణ్ణొన్దునొక్కి ।

పేతుఱుముకణ్ణాయ్ తు నెన్దునెన్దుపేతై నెళ్ళువళపాడుమ్బాటై ।

యాతు మొన్జటికిల మమ్మవమ్మమాలై యుమ్వన్దుతు మాయ్ వారాక్ ॥

ఆ. - (ఊతుమ త్రిజుభుత్వే) ఊతుమ త్రిజుభుత్వే ఉయ్యమాట్టుకితీరేక్; అతిన్నేరే, అజ్జనేన్దైయైత్తు, తూతు శెయ్కణ్ణిళొణ్ణొన్దుపణి మొట్టికళాళే సాన్ద్రవాదసమ్బణ్ణి, తూమొట్టియిలైకళిళొణ్ణొన్దు ప్రేమగర్భమాకనొక్కియమ్, పేతుఱుముకణ్ణాయ్ తునొన్దునొన్దు, ఊడలై త్రికతుక్కొణ్ణొన్దు ఎమ్మాడేమరవైకోత్తు, కేట్టార్ నెళ్ళుకళెల్లామట్టియమ్బడిపాడినపాట్టు ఎన్నెన్నిరుకిపడియొన్దును తిరికిపట్టి; అతి న్నేరే మాలైయుమ్వన్దుతు, మాయ్ వారాక్.

అన్వ. - ఇడైయిడై అతు మొట్టిన్దు (౩) ఊతుమ్ అ త్రిజుభుత్వే నాక్ (౬) ఉయ్యోక్ తక్ శెయ్ (౯) కోలమ్ తూతు శెయ్ కణ్ణిళొణ్ణొన్దు (౧౨) ఒన్దుపేళి తూమొట్టి ఇళైకళిళొణ్ణొన్దు (౧౪) ఒన్దునొక్కి పేతుఱుముకణ్ణాయ్ తు నొన్దునొన్దు (౧౬) పేతై నెళ్ళువళు అళి (౨౧) పాడుమ్బాటై అతు మొన్దు అటికిలమ్ (౨౪) అమ్మవమ్మ మాలైయుమ్వన్దుతు మాయ్ (౨౭) వారాక్. (౨౮)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, సాభిప్రాయజ్ఞాన నిరీక్షణజ్ఞైయమ్ ఉక్తికళైయుముడైయ నాయ్ కొణ్ణొన్దు ను నొహరిమానపాట్టైయుడైత్తా మ్బడియూతుకిపకుమ్బులక్కు నాక్ ధరికమాట్టే నెన్దితాళ్.

ఇడైయిరే, స్వసంవేద్యమాయ్ అవర్ కళితీయుమ్బడియానతక్ నైచ్చమాచకమానపాశురజ్జలై, చ్చొల్లి, (౩) ఊతుకిఱి, అన్దనియక్కు లొళైతనక్కే, నాక్, (౬) ధరికమాట్టుకితీరేక్; తనక్కుత్తానే, శెయ్యప్పట్ట, (౯) కోల తైయుడైత్తాయ్, అన్దవిషయ త్తిరేముప్పడ చ్చెన్దుదూతకృత్యతైప్పణ్ణుమ్, కణ్ణిళొణ్ణొన్దు, (౧౨) సాభిప్రాయ తైప్పజ్జమాక చ్చొల్లి, తన్నుడైయధార్త్య త్తిల్ పరిశుద్ధమానపాశురజ్జ తైయుడైత్తాన, ఇళైకళెక్కొణ్ణొన్దు, (౧౪) సావేతీతజ్జలైకటూక్కిత్తు, ఇప్పాట్టిలినిమైయిల్ తనక్కుత్తానవిడుపాడుతక్ ముక త్తిరేతోన్దు మ్బడియాయ్, “ఇతు కేట్టవలైకళాన పెణ్ణిళి ఎక్ పడుకిణ్ణారో?” ఎన్దుమే న్నేలనొన్దు, (౧౬) ముగ్గెళాన పెణ్ణిళుడైయ, నెళ్ళిలాడాలి వన్దు విళ్ళేడమ్, మికవుమఱుమ్బడి, (౨౧) పాడుకిపాటై, ఏతేను మొరుప్రకారత్తాలుమ్, అళవిట్టతీయమాట్టుకితీలోమ్; (౨౪) అన్దళివరే అమ్మేఅమ్మే, రాత్రివన్దుతు, ఆశ్చర్యభూతక్, (౨౭) వరుకిటిలక్. (౨౮) (అతు మొట్టిన్దు) ఎన్దువిడత్తుక్కు, నుట్టలో శైయు మొట్టియ వన్దుకోల్ల వర్. తక్ శెయ్కోలమెన్దు - తక్ శివన్దకోలమెన్దుమామ్, పేతుఱు - నెళ్ళువళు.

(౧౫) తిరువాయ్ మొట్టి. - ప - ౯ - తిరుమొక్కై - చా - ఊతుమ త్రిభుభుత్తే వ్యాభ్యానజ్జి. ౨౨౯

అర్థము. - నడుమనడుమ అసో శుభా వచ్చి (౩) ఊతుమన్న అర్థ సమరమైన కేణు నారకునకే కేను (౬) జీవించు; తానే చేసి తానిన (౭) అలక్కారముగలవాడై దౌత్యము చేయుచున్న (అభిప్రాయమును దెలుపుచున్న) నేతములచే (౮) ఒక అభిప్రాయమును జరిపి స్వచ్ఛసైన నూత్నలతో గూడిన గానము చేత (౧౫) ఒక అభిప్రాయమును గట్టింపి బాధించుటముఖమందుదో మనము చేసి మిక్కిలి చాధపడి (౧౬) ముగ్ధులను లైసస్తీ లయొక్క మనస్సులో గలిగిన వణుకుతో పము నశించునట్లు (౨౧) గానమున్న గానమును వీచినము చేతను ఎఱుంగలేము. (౨౪) అమ్మ! సాయక్కాలమువచ్చినది, ఆత్మర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (౨౭) కాకున్నాడు. (౨౮) ౯.

ఈ - ఒప్పతామ బ్బే. పట్టేడై ప్పెల్లల్ నడువే ఇవళ కుట్టులూతుకిటపోతు నడునకుకేతన్నాల్ మ్రొమ్మయూలే శిలవు చేపేటిగ్గలై ప్పణ్ణానిన్ కొణ్ణు చదునుపాటెనినైత్తు ఒత్తుమధరిక్ మాట్టుకిటిలే న్నెఱ్ఱాల్.

(ఊతుమ త్రిభుభుత్తే యయ్యోనాన్) 'కీరీలవై మిక్కై' ఎన్నుమ, కిక్కులూత్తయే బాధకనూనపడి. (ఇట్టేయిడై - అతుమొట్టిన్) 'పిరినే, అత్తే' ఎన్నావోలే శొల్లుకిటచిభా. ఇట్టేయిడైయే శొల్లి యాయల్ బుప్పాడువతు. తాట్టేవైయే లుమ్ పేచ్చున్త; వాయల్ శొల్లుమాట్టామె చూలే (అతు) ఎన్ఱెఱ్ఱాల్. ఎమ్మార్, ఇవిడై తేవన్ఱి అత్తే, 'మోగుళ్ళతనై యుమ్ శోజేయో? జేకకకక' వాపు యుమ్ చొమ్మట్టావే (అతు) ఎన్నాఱ్ఱా మధ్యస్థరాననామితు కెన్నాచాళురవిట్టువొల్లక?'' ఎన్నాళేవైయే తామ్. అన్ఱిక్కై. (అతుమొట్టిన్) అతులొలిర్నన్నపుమామ్ - నడువేమవే పాడుకిటపాటై విట్టెన్నపుమామ్. (ఇక శెయిత్తాది) తనకుత్తానే యాభరిణదాయ్, తకకకతైయవో కళుక్కిటిచిక్కవల్ల తిరుక్కణ్ణల్. నెట్టేలోమ - తానే 'ఎక్కడవైయోమ్' ఎన్నిగుక్కిటి ప్పెల్లల్ యే కాల్తే చెప్పె పిడియానిఱుమ్ కణ్ణలై. నమ్మిమా ప్పిపి 'క' శెయిత్తావైయే యెయి చెప్పి య్యోఱు మూముల్ బుక్కులూతుకై యిలే మూణ్ణుమిణ్ణువానై శొల్లివైణ్ణామెనూ. 'ఎ' శొల్లిచాళి దేవోఱుట్టు కొల్లెనినూ. 'క' గానం బు పేచ్చాల్ కి అన్న మ్మన్నతై నొక్కా లేపిట కై. తూకుకై. 'క' కొల్లెను నొక్కా.

శీ-౨॥ ఒన్నతామ బ్బే (కీరీమిత్తాది) 'ఇట్టేయిడైయే తుమ్మెన్' ఎన్ఱి తొడగ 'వా' మ పాటై అతుమొట్టేలపి' ఎన్ఱి పదజ్జిక్కు నూక్కి ప్పిచతారికై (పట్టేయిత్తాది). 'ఇట్టే' ఎన్ఱి తుక్కుర్థమ్ నన్ఱిక్కు.

'అయ్యోనాన్' ఎన్నుమ శివన్ 'అన వాదమాకభావమ్ (కీరీలవైయేత్తాది). మిక్కై - కిక్కు 'అతు' ఎన్ఱి 'తె' కై (పిరిదే రిత్తాది) 'ఇట్టేయిడై' శొల్లి యాయల్ బ్రెవ్వు - కట్టలూతానిఱు నడుకేనడువే యన్ఱు మ్రోలే 'అతు' లి యాయల్ బ్రెవ్వుచే ఇన్న తన్న ప్పొమ్మ, 'అతు' ఎన్ఱి తేవన్ఱి (తాట్టేవైయేత్తాది). శొల్లిపొకతెన్న మిత్తుకు చూవాన్ (ఎన్నారిత్తాది) (మోగుళ్ళ తనైయేత్తాది) 'ఇట్టే' ఎన్ఱి తుక్కుర్థై - ౧* తీర ప్పొరెయమిని ప్రవేశ తీతే కణ్ణుకొల్లెడి. 'అను' (అనుకే నడువే యిత్తాది). 'అతు మొట్టిన్' ఎన్ఱి పానమానపతు, 'అతు' ఎన్ఱి - నీచభావణ్ణలై చొల్లుకిటకు; 'ఇట్టేయిడై' ఎన్ఱి తు - కట్టలూతుకిటవిడై 'ఇట్టేయిడై' యన్ఱువడి; ఇతుక్కు నియామకమ్ - (కట్టలూతుకైయే మూణ్ణుమిణ్ణు వానై శొల్లివొణ్ణావైయే) ఇత్తాది నాక్యమ్; 'అతు మొట్టిన్' ఎన్ఱి పానమా నపతు, 'అతు' ఎన్ఱి - * పాడుమ్ పాటై చొల్లుకిటకు - 'కెయిడే' ఎన్ఱి తు - నడుకేనడువేయెన్ఱడి 'అత్త' - 'కెయి' - 'కెయి' ఎన్ఱి నన్ఱియిత్తై (తనకుత్తానేయిత్తాది). 'తూకుకై' ఎన్ఱి తైత్తాల్ ఫతేయరుచిచ్చియేకి తూర్ (అత్తేయిత్తాది). విదరణమ్ (ఇట్టేయిత్తాది). 'తూకుకై' ఎన్ఱి విశేషిత్తై క్కు 'క' (నమ్మియిత్తాది) ఇత్తాల్ (నమ్మిమా ప్పిపి 'క') ఎన్ఱి కుట్టువతు. ఆతావసు - ౨ 'సందేవైచ్చాను మధురైచ్చేను గరైచ్చ' గరైచ్చే; రామేజాత్తానితాగోహ్యవారి 'క' వ్యాతిచెతసా' ఎన్ఱి 'క' యేవైయే శెయిత్తావైయే శెయిత్తానిఱు మ్మెన్ఱడి. వాయలే వేవొణ్ణావో, 'క' కొణ్ణువేమకై 'క' డియేతన్న (కట్టలూతుకైయే యిత్తాది) 'క' తాతేవేమకై యెన్ఱెన్న (పేచ్చాల్ కి. దూక్కుత్తైవైయే కణ్ణలై కొణ్ణు

ఈ. — అట్టికి ముప్పేళ్ళో కేరూడిన ఇళైకళాలే, కణ్ణా లేనొక్క యీడు పడుతున్నావో లేయీడు పడు త్తి. ఇళై యోడే కూడ చెయ్యే తేయమ్ ఇయలుమ్ తెరిన్దిల్లై. వాగ్వ్యవహారము నేత్రవృత్తియుమ్ మాతాడినపడి. (వేతులుము కణ్ణాయ్ తు నున్దు నున్దు) కేట్టి అవర్కళియమ్ తళ శ్చెయ్ణి త్తాకై యాలే, నామీడు పడుకొని పడికణ్ణాల్ అబలై కళానవర్క శ్చెన్బుడికొకళో? ఎన్దు మిక్కుమ్ నున్దు. “వన్దెన్బురాననమ్మై వరు త్తినపడికణ్ణాల్, అబలై కళెన్బుడికొకళో? ఎన్దు మిక్కుమ్ నొవుపట్టా. (వేలై నెన్బుజువళి ప్పాడుమ్ పాట్టై) పెన్బుళై య నెన్బు ఊడలై ముట్టవన్దు పొరున్దువ్వుడి పాడుకొనాట్టై. (అతు మొన్బుజ్జీలమ్) అతు బాధకమాకొని పడి యెనక్కొన్దుమ్ తెరికి అత్తిలై. (అమ్మనన్దు) పూళల్ పూళల్. (మాలై యుమ్ నన్దుతు.) మిక్కుమ్ బాధకమా వ్వుడి నన్దై యుమ్ నన్దుతు. ఇనియరున్దుకేరిక పేన్బాత పడి ఇతుముడి చేవిడు మ్మోలే యిరున్దుతు. (మాయ్ పారాణ) తన్నె ప్పిరిన్దార్ లన్దుక్కుమ్మడి తానేయిదు వాళినా య్ నను కాల పిడిక్కు మాళ్ళవ్వు భూతా వనిటిలక.

శీ. — వాగ్వ్యవహారము తెచ్చొల్లియొన్దు కణ్ణాల్. వాయ్ నొక్క కై యాలే తన్నె (అట్టికియవిత్తాది). తూయ్ మొక్క భావమ్ (ఇళైయోడేయత్తాది). “వేళి, మొక్క” ఎన్దుకు - న్దువ్వులై యిరున్దు, మొన్బుళిచ్చెయ్ తపడి యన్దిక్కి, నన్దై కైయొకైయాలే. “శనస శ్చద్యశిశ్చకర్మరూప గ్రహణే తేనహిజీవవ్యాప్తివస్తా” ఎన్దికపడియే అయథావాకమాతాడిన్ గొన్దరాన్దరమ్. వాగ్వ్యవహారము విత్తాది. ఇన్బుళావమ్ (కేట్టి అవర్ కళియమ్ లొన్ది). పిన్దెన్బుళమ్ (మిక్కుమ్ సెన్దెన్దు). అతావతు - భేద త్రెయ్యున్దు ముక త్తై యున్దై యనాన్దెయాలే - తానీడు పట్టమైయమ్, “నొన్దు సెన్దు” ఎన్దు - పెన్బుళకాక మిక్కుమ్ నొవుపట్టమైయమ్ శొల్లికలై త్తెన్దు. విడుజుమ్ (వన్దెన్బురాననత్తాది). “వేలై నెన్బుజువళి” ఇత్యాయాల్ ఫలిత్తామ్ (పెన్బుళైయవిత్తాది). వేలైళుడైయ - పెన్బుళైయ, పెన్బుళున్దు - పెన్బుళైయ కై - యుమ్ నొన్దు, అరుళున్దు యొక ప్పాడుమ్ పాట్టై, అతు మొన్బుజ్జీలమ్ - విరు మొన్దుమ్ తెరికతలైయన్దు కణ్ణాల్. “పాడుమ్ పాట్టై” ఎన్దుతు - “పాడుమ్ పాట్టై బాధకమాకొని పడి” ఎన్దుకున్దు. అన్దగానమ్ తన్నె నొవుపడు త్తెన్దు కున్దై త్తెన్దు శొల్లికలై వాల్ (పూళల్ పూళలెన్దు). “మాలై యుమ్” ఎన్దుకుకారమ్ - కార్యవాచి. “వన్దు” ఎన్దుకున్దు భావాలే, సన్దైయిక్ బాధకత్తై నెన్దైయాలే (ఇన్దు లన్దిత్తాది). అన్దర్యమే తన్నె (తిన్నె ప్పిరిన్దార్ త్తాది). “మొన్బు” ఎన్దుపాత్తై అన్దయనావతు - ఇన్దెయిన్దై - అతు మొన్బు - ఊతును త్తెన్దు కై యన్దై యన్దై. తళ శ్చెయ్ణి మొన్బు తొనడి, మొన్బున్దై యన్దై యన్దై యన్దై. “పిన్దెన్దు” ఎన్దుపాత్తై, ఊతును త్తెన్దు కై యన్దై యన్దై. అనువాద మాయ్, ఇన్దెయిన్దై - అతు మొన్బు - తళ శ్చెయ్ణి మొన్బు తొనడి, అన్దమే యన్దై. పేనుళున్దు శ్చెయ్ణి - భేద త్రెయ్యున్దు ముక త్తై చెయ్ణి, అతావతు - విక్రతనాన్దెయిన్దు. తన్దెన్బుళాన విడుపాడు తళ ముక త్తై త్తెన్దు వ్వుడి శ్చెయ్ణి ఎన్దు కళెయిల్ కణ్ణాల్. వేలై నెన్బుళైయన్దు ముక త్తై నెన్దు లెన్దుమామ్ అన్దు మొన్బు - వితేను మొన్బురాననత్తాది. వితేను మొన్బురాననత్తాది. అమ్మనన్దు - “అమ్మేన్దు” ఎన్దుకైయిల్ కణ్ణాల్. వే. అన్దు - నెన్బుళై.

తాత్పర్యము. — కేరూడిననుచేయగవ్వడు నదును నదును కొన్ని పరిమానోక్తులను జేపియ, నీతిమలచే కొన్నియభిప్రాయములను జాపియ, ఈ కేరూడిననుచే గోపిక లెంతిదుగురును దొరనిచేయించి యాదానియు తనముఖమునందు మొట్ట ముఖమును జేసికొనియుండే నేని వేలునాదమును విని నేను సహించలేను. సంధ్యా కాలమువచ్చును వాడు రాక నేయన్నాడు.

మూ. — మాలై యుమ్ నన్దుతు మాయ్ పారాణ మా మణిపులమ్మనల్లెన్దు ।
 కోలనన్నా కుకళుకళుమా లో కొడియనక్కల్ కళి ముట్టముమాలో ।
 పాలొళివళర్ ముత్తెక్కరుముకై కణ్ణి కై యలమ్మి వణ్ణాళుమాలో ।
 వేలై యుమ్ పిళ్ళుమ్ నిన్దలలుమాలో వేళ శొల్లియ య్ ననిన్దననై విట్టై ॥

అ.- (మాలై యుమ్) మాలై యుమ్ వద్దకు, మాయ్ వరుకిటిలక్, మానుజీపులమ్మ వల్లెటైన్ద కోలన న్నాకల్ కళత్తుక్కాసువారా నిన్దన, మ్మిన్దరైచ్చెరుమాళ్ళుడైయ తిరుల్మోళి మార్ కుట్టల్ కళైయూతిక్కొడువన్దపుళరానిన్దనర్, అతిథివళమాన పోళివళర్ కిటుముడై కరుముకైకళి మల్లికైత్తుళక్కమాన పూక్కళిక ముకుక్కళైప్పరుకివణ్ణుకళాలానిన్దన, కడలుమిళిర్దుకొడువారానిన్దతు, ఇద్రకైయిలవన్దవిట్ట వాన్ద తైచ్చొల్లియియవతెన్దితాళ్.

౧౦

అన్వ.- మాలై యుమ్ వద్దకు మాయ్ వారాక్ (౨) మామణి పులమ్మ వల్ (౬) ఏఱు అదైన్ద కోలమ్ (౯) నల్ నాన్దళి ఉళ శుమ్ (౧౨) కట్టల్ శుమ్ పొడియన కట్టలుమ్ (౧౫) పాల్ ఒలి వళర్ (౧౮) ముల్లై కరుముకై మల్లికైకళి (౨౧) ఆలమ్మి వణ్ణ ఆలుమ్ (౨౪) వేలై యుమ్ విళుమ్మిల్ విణ్ణులఱుమ్ (౨౭, ఇణ్ణు అవనైవిట్టు ఎళళొల్లి (౩౦) ఉయవళ. (౩౧)

పన్నీ.- అన్వరమ్, ఆశ్వర్యగూత నానవళ వన్దిలక్, బాధకజ్జళ్ నలియానిన్దన, ఇనియెడై యున్దవిచ్చే కెన్దితాళ్.
మరువతాళి వనళి ఉతేత్తుపోనమాలై క్కాలలుమ్ వద్దకు, తిక్కనన్దియా లెల్లామ్ అనుకూలిక్కుమ్మడియాన వాశ్వర్య తైయైయవళ వరువళిళి; (౩) పరియమణిళి, ధన్విక్కుమ్మడి, పెరుమిడుక్కనాన, (౬) ఏఱుకళి, అదైన్ద, దర్శనీయమానపడి వేయడైయ నాయ్ (౯) ఏఱుగళి డొలై పుళి ప్పియుడైత్తన, నానుకళానదై, ప్రతిపకన్దలై నసంప్రమమానళాచ్చొరై వ్పణ్ణనిన్దన. (౧౨) వకుక్కళి ఉవికై క్కాన్దలవన్ద ప్పిలుముతినన్దిట్టల్ కళానదై, అవళ కట్టల్ వేయెన్దరిప్పీత్తుళనవ్యామామ్మడి, అనతురరసమాధన్వియానిన్దన; (౧౫) నెళుల్లి, పెరియయన్దైత్తన, కొడియలనుమి కాన్దట్టి, (౧౮) ముల్లై, కరుముకై, మల్లికైకళి, (౨౧) అవగాహిత్తు, వణ్ణుకళానదై, శబ్దియా నిన్దన; (౨౪) సముద్రముమ్, అకాళత్తిళి, కిట్టివాయ్విట్టుక్కుప్పిడానిన్దతు; (౨౭) ఇన్ద్రవళి, అవనై విట్టు, ఎ తైచ్చొల్లి; (౩౦) ఉత్తి విచ్చే. (౩౧)

౧౧

అన్వ.- నాయ్ క్కాలలుమ్ వచ్చునది, ప్రకృష్టమడు రాళేదు; (౩) గొప్పకుంటలు శబ్దిమనట్లు బలైత్తుమిలై (౬) ప్పడుభములచే సంక్షే మింబులవనవిదను నొగ్గియుములైనవియు (౯) క్కాన్దములైనవియునైన ఆవులు సంవరించుచున్నవి; (౧౨) కేణువులను ప్రారమగ దన్విశు చుచున్నవి. (౧౫) ప్పొలి కాన్ది పళిల్లునున్న (౧౮) ముల్లపుమ్మములయందును నల్లకలునిలయందును మల్లిపుమ్మములయందును (౨౧) అనునానలయి న్నవియు శబ్దిమనున్నవి, (౨౪) సముద్రమును అకాళమందు ముక్తకంఠమై ఘోషించుచున్నది; (౨౭) కాయవళయందు వానినిగళి ఏనానలను కిప్పి (౩౦) బేరించెను. (౩౧)

౧౨

అ.- మల్లికైయ్యుమ్, నరువతాళి చొన్న కాలమ్ వన్దిరుక్క అవళ వరుకిటిలక్, బాధకజ్జళ్ళుడై య సన్నిధియ లన్దన గిమ్మొళియ త్తెన్దైయెన్దితాళ్.

(మాలై యుమ్) ౩ మాలై యెయుమ్ మాలైయుమ్ కూడప్పిణై త్తున్దిట్టాళి పోలే కానుమ్. మరువతాళిక్కు ట్టిన్ద పుళుగ కాలానన్దైత్తు, అనన్దా వరుకిటిలక్. అవనై క్కాణవే, ప్రతికూలమెల్లా మనుకూలమాయెల్లొన్ద మిజే. (మామణి పులమ్మ) మాన్దై మణిధ్వసిక్క. (వల్లెటైన్ద) నాకుకై పుళున్దాలల్లు తు మీళాతాయ్ వణ్. అభిమతిమ్మకై పుళున్దొల్ల పుళుమిళాత ప్రాకుళి డేకలన్ద పచ్చినీయమాన, స్నేహ తైయడై యచాకుళి, అన్దసంక్షేపత్రాలున్దాన పాన్ద త్తొళివళంధిదాన్ద తిళళి పుళున్దొన్దన. నాకళి త్తొడైయరనేక, ఇవై హర్షతుక్కు ప్పొక్కు విజాన్దన. పిచ్చియనన్ద

అన్వ.- మల్లికైయ్యుమ్ (మాలై యుమ్ త్యాది). మాలై యుమ్ వద్దకు మాయ్ వారాక్, మానుజీపులమ్మ, ఎన్దవిచ్చే, ఇన్ద్రవళి విట్టు, ఎన్దు మణిధ్వసిక్క ట్టిన్దవతారిక్కి (మరువతాళి త్యాది).

మాలై యుమ్ - మాయ్ ౩ వన్ద సువచ్చేర్ త్తిక్కు రసోక్తియాకభావమ్ (మాలై యెయుమ్ త్యాది). శబ్దార్థమ్ (మరువతాళి త్యాది). అవళ వన్దాళి మణిధ్వసిక్క తీతెన్న (అవనై క్కాణవే త్యాది). ఋషభతుక్కు వలిమెయేతెన్న (నాకుకై పుళున్దాలి త్యాది). ఉత్తతైయమ చుత్తుక్కు. అళళుగళి. అళళుగళి. ఎన్దు మళపుక్కుమ్ శబ్దార్థమ్ (అభిమతిమ్ త్యాది). అదైన్ద-సంక్షేపిత, ఇలాల్ భావమ్ నాకళి త్యాది.

ఈ.- శైయితలెన్నెచ్చిల్; అవనిన్నముమ్ వరవుక్కుప్పపివణ్ణానిన్టా. (కొడియననిత్యాది) దూరపోనపకుక్కలై యోరిడత్తిలే తిట్టుకైక్కాక అణ్ణుమిణ్ణుమ్ శిలత్తినవిడై యుడై యతిరణ్ణు ప్లారుమొక్కకుట్టుల్ కలై వాణ్ణి నన్దానమయత్తిలే తణ్ణి వరవై యిరియియప్పడియాకవుమ్ పెణ్ణు నెళ్ళిల్ మఱమాణ్ణుప్పడియాకవుమ్, ప్లొత్తుమ్ శొల్లమ్ పొరవుమ్ తెరియాతపడియొన్టాక విరియొప్పడి యూతువతొరుక్కులొలై యుణ్ణు; అతు బాధకమాకా నిన్టతాయ్దా. (వాలొళియిత్యాది) మిక్క వైళియెయుడై తాయ్ కణ్ణవిడమెణ్ణుమ్ తానేయాప్పడి పడర్దుములై, అప్పడియిరుక్కిఱకరుముకై, మల్లికై, ఇవల్ శ్రీలేవుక్కు మధుపానప్పణ్ణి అలై కిఱ-అలిక్కి ఱవణ్ణుకళాననై ససంభ్రమ శృ త్తమ్ పణ్ణానిన్టన; తిర్యక్కుక్కళాననై, సంశ్లేషతాల్ వన్దహన్తిత్తుక్కుప్పొక్కు ప్లొత్తుమ్ శిప్పనవుమ్, ససంభ్రమశృ త్తమ్ పణ్ణువనవుమాకానిన్టన. (వేలై యుమ్) కడలుమ్, ఆకాశ తిలేనిన్ట కూప్పిడానిన్టతు. సంభోగమధ్యత్తిలే దైర్య భజ్జమ్ పిఱన్ట కూప్పిడుప్పడిక్కు స్తారకమాయ్ నలియానిన్టతు. (ఇజ్జననై విట్టు - ఎళ్ళొల్లియుమ్ వా) బాధకపదార్థ జ్జళికనడువే, అవనై యొట్టియ వైచ్చొల్లియుజ్జీవిప్పతు. ఇవై మేన్దే లెననలియానిన్టన, అవమోవన్దిలక, నానుజ్జీవిక్కు వేనెనుణ్ణో? ముడిన్దేనపడి.

౧౦,

జీ-అ॥ మేలుక్కవతారికై (పిన్నైయిత్యాది). కొడియన మూర్తికళాన. "మల్లికై" ఎన్దిఱబయనవత్తుక్క రమ్ (దూరపోన విత్యాది). విరవి - కూడి. వాలొళివళిల్, ఎన్దిఱతు. మూర్తికళాన విశేషణమ్, వాల్-మినుతి. అలముకై-అలైకై యాయ్, విక్కిఱ-అనిన్ట పడి. ఆలుకై-ససంభ్రమశృ త్తమ్ పణ్ణుకై. "అలవిప్ప-అవగాహిత్తు, అలమోశద్దియానిన్టన" ఎన్ట ఉరైయిలర్దుమ్. "నానుకళాన, వాణ్ణుమ్" ఎన్దిఱవిరణ్ణాలువళి త్తవన్దమ్ (తిర్యక్కుక్కళిత్యాది). కళిప్పననై మేన్దే - నానుకళై; శృ త్తమ్ పణ్ణువనవుమ్ పణ్ణు - వన్దాకళై. విట్టు - వాయ్విట్టు. ఇరుళొన్నతుక్కుభావమ్ (సంభోగేత్యాది). శబ్దార్థమ్ (బాధకేత్యాది). ఇత్రాల్ భావమ్ ఇవై మేన్దే తిత్త్యాది.

తాత్పర్యము.- శ్రీకృష్ణుడు రాడగినసంధ్యాకాలమువచ్చినను వాడరాలేదు. ఆవులను వృషభములతోఁగూడ సంశ్లేషించి సంతోషముగ పెద్దగుంటలనాడించుచువచ్చుచున్నవి. ఆవులనుబిలిచెడివేయి నాదము నబలుచున్నది. తుమ్మెదలుపుష్పములమీదఁబడి మధుపానముచేసుదించి ఝంకారమును జేయుచున్నవి. సముద్రముఘోషించుచున్నది. ఇన్ని బాధకపదువులనఁగను ఇర్బడువానిని పదలియుండలేను.

౧౦

మూ.- అవనై విట్టకన్టయురాల్ దిక్కిలావణియై యాయ్చ్చియర్ మాలై పూశల్.

అవనై విట్టకల్వత్తొయిరిజ్జి మణికురుకూర్ చ్చడికోపక మాఱర్.

అవనియుణ్ణుమిట్టన్దవన్దేలురై తి వాయిరత్తుచ్చి నె పత్తున్దొణ్ణు

అవనియుళలల్ శ్రీనిరుయ్ మిన్దొణ్ణి చ్చొన్న మాలై నన్దొణ్ణుతే.

౧౧.

అథ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ.- (అవనైవిట్టు) వణ్ణువరై పెరుమాళ్ళెప్పిరిన్దొణ్ణి శ్చొణ్ణు భరిక్కుమాట్టామె * అన్దియమొతు అణియై యాయ్చ్చియర్ తిరుళనిన్దకూప్పిట్టాప్పలే, అథ్వారుమె అవనైప్పిరిన్ద భరిక్కుమాట్టా మైకూప్పిట్టలల్ శ్రీన విత్తిరువాయ్ మెట్టిమైక్కా అలల్ శ్రీయు యల్లామెన్దిటార్.

౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళా నిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ.- అవనైవిట్టకన్ట ఉయిరాల్ దిక్కిలా అణియై (౩) ఆయ్చ్చియర్ మాలై పూశల్ (౬) అవనై విట్టకల్వత్తొ ఇరజ్జి (౯) అణికురుకూర్ శడకోపకమాఱర్ అవని (౧౨) ఉణ్ణు ఉమిట్టన్దకమేల్ ఉరై త్త (౧౫) ఆయిరత్తుళ్ ఇవై పత్తుమ్కాణ్ణు అవనియుళ (౧౮) అలల్ శ్రీనిన్ట తొణ్ణి అచ్చొన్న మాలై (౨౧) నన్దొణ్ణుతు ఉయ్మిన్ (౨౩)

౧౧

(౫౯) తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - ౧౧ - పా - అవనై విట్టు వ్యాఖ్యానజ్ఞ. ౨౩౩

పన్నీ. - అనంతరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కళుళమాక భగవత్సంక్షేప త్రైయగుళిచ్చెయ్ కితార్.

అతిశయితభోగ్య నానవృత్త సైవిట్టకన్దు, ప్రాణధారణమపణ్ణమాట్టాతేయరుప్పారాయ్, ఆవన్ వరపుక్కీడాక వణియప్పట్ట అభిరణ్ణై యుడైయ రాన, (౩) గోపీమూర్తి, మాలైక్కాల త్తిల్, ఆవన్ వరపు కాణామల్ కూప్పిట్టవడియై, (౪) అవనై, విట్టకన్దురుక్కైనిమిత్తమాక, మోపుప్పలు, (౫) అత్తుక్కి మత్తినాకరిప్పి నిర్వాహా రాన, ఆత్మోరానవర్, భూమియై, (౧౨) ప్రళయజ్ఞోక్కామల్ ఇణ్ణు, ఉమిత్తన్డన్ అవిషయమాక, అరుళ వ్వుయత్తి, (౧౩) ఆయిరత్తుళ్, ఇన్డెప త్రైయన్ ష్వికరిత్తుక్కొణ్ణు, భూమిప్పళ్ళే, (౧౪) ప్రియాదేవిరకాకూర్కూప్పి ట్టునిన్దు, అనుభవంబులైయుడైయవరక శీ అణుచ్చొన్న ఆశిత వ్యాముగ్ధ నానకన్దునై, (౨౧) క్కీట్టిత్తియ్దుతు, ఉజ్జీవియన్డోళ్. (౨౨) ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియైలివ్వుత్తుప్పాట్టుమ్ - గోపీమూర్తిని త్తనియెకూప్పిట్టపాశురమాతల్, ఒరుగోప్పిత్తలలోడేకూడియమ్ తనియమాయ్ మొప్పిట్ట నాగురనూతిం యుగుళ్ళు-అతు. ఇరు ఎడోనిరాధియవియత్తుమ్.

౧౧౧

వాదికేసరిఆర్జుకియ మణవాళచ్చియర్ తిరువశిక శేకరణమ్.

అట్టులు, ఆత్మకన్దులై విట్టేపించి ప్రాణధారణమంతేయజాలనివార్ సుందరమైనభూషణములుగలవారైన (౩) గోపికలు నాయ్ జ్జొలయగు నమ్మినరణమును (౪) వానివిట్టేపించి యుండునిమిత్తముగ బానపడి (౫) సుందరమైనగురకాపురికన్పామియైన మాత ననెడుగు నాయునుగలనమ్మతోన్గు భూమిని (౧౨) ఆరగించి బయలుపడచినసర్వేశ్వరునివిషయమై నాదించిన (౧౩) వేయికాశుము బలాశ్రీరస గళిందపాశుని అర్చయిననుండేనే భూలోకమందు (౧౪) సుపుగానుండిఘోషించి ఓ! భాగవతులారా! అల్లుచెప్పించి డేననర్యోగిని (౨౧) నిరన్దురుగా నాశ్రయించి ఉజ్జీవిండుడి. (౨౨)

౧౧౨

౧౧. - నిగమ త్తిల్, అవన్బక్కల్ చాపలముడై యార్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియైవొల్లి అవనై పె్పుట్టో త్తిన్డెత్తార్.

(అవన్బక్కన్దు మురాత్తుగిల్లా నణియిత్తై యాయ్చ్చియర్) అవనై విట్టేపిత్తు త్తనాముడై య ప్రాణన్దై త్తొన్దుగిల్క. అవన్బక్కన్దుగిల్క, అవనుడై యనరుపుక్కళుప్పాక ప్పెప్పక్క ప్పట్ట వాధరణజ్జై యుడై య ఇత్తై పె్పుట్టో. ౧౧. గోపీమూర్తి సుజ్ఞుమ త్తై కుట్టుమ్బుట్టియప్పకున్దు” ఎన్దిటపడియే, అవన్ వరపుక్కళలాక త్తజ్జై యబ్బురిత్తు, పుణ్ణాని త్తిల్ సురక్కొండుయారే, తిరువాయ్ప్పాడియిల్ పళ్ళులతుమ్ కుడియిత్తెల్లల్ కృష్ణవిరవాత్తితే ఒరునన్డై

యిల్లుక్కొండుకూర్కొండుయిల్లు (అవనై విట్టకన్దుతత్తేయిరగిల్క) “! (అవనుడై యపిరివాలేనోవుప్పలు) అవర్ కెల్లా రుము ప్పట్టే త్తై యిరగొండువయ్ ప్పూరెన్డై. (అవసయుజ్జుమిత్తన్డన్ మేలురై త్తై) (సర్వరై యమ్) ప్రళయాప

త్తిల్లరెన్డెన్దు అత్తిన్దనద త్తై యుడై య పుణ్ణాక్కి న సర్వేశ్వరనిగువడికళితే యాయ్దుచ్చొల్లిల్లు. తొట్టిర్ - అణికు గురూర్ ద్విజోపన్మాతాక, అననియుజ్జుమిత్తన్డన్ మేలురై త్తై నాయరతుల్ - అవనై విట్టకన్దుతత్తేయిరగిల్క - అవ నై విట్టకన్దు మురాత్తుగిల్లానణియిత్తై యాయ్చ్చియర్ మాలైప్పుళల్ - శొన్న - ఇప్పత్తుజ్జొణ్ణు అమూలై నత్తి

౧౧౨ || నిగమం (సన్మనయిత్యాది). “తొట్టిర్ - ఎడవత్తుజ్జొణ్ణు - ఉయ్మిన్” ఎడవత్తుజ్జొణ్ణు వరపతాకికై అవన్బక్కలిత్యాది).

“అత్తున్దు” ఎన్దు - ముద్దుచ్చొణ్ణు ; విట్టేపిత్తవడి. ఇప్పడియార్లకళానవరకకాలే యలబ్బరిక్కిటతుక్కు ప్రయాణసముత్తి

త్తిల్లరెన్డెన్దు (అవనుడైయన) ప్పెప్పక్కలిత్యాది. అణియిత్తై - అణియప్పట్ట వాధరణజ్జై యుడైయరాన. ఇత్తై - అభరణమ్, ఆణిక్ - చూడ్డై.

“అమూలై నత్తుమ్బుట్టెన్దు” ఇత్యాదివాక్యత్రైవివరియానిన్దుకొణ్ణు “మాలైప్పుళల్” ఎన్దు తుక్కర్థమ్ (కొత్తేయిత్యాది). “మాలై”

ఎన్దు సన్దై యాయ్, “మూళల్” ఎన్దు - కూప్పిడాయ్, సన్దాయ్కాలత్తిల్ కూప్పిడైవడి. “విట్టకన్దులిన్దు” ఎన్దు - ముచ్చొణ్ణాయ్.

పిరపుక్కళ వన్దుపడి. “అవనై విట్టకన్దు” ఎన్దు తొడగిల్క “శదకోపన్మాతా” ఎన్దు పవచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (అవర్ కెల్లామిత్తాది) ఇప్ప

డిత్తిల్, “అవన్బక్కన్దుతత్తేయిరగిల్క” ఎన్దు తు - * శదకోపనుక్కు విశేషణమాకవుమ్ ; మేలే అన్వయ మిడుకిట వివత్తిల్ * అయచ్చొ

ఈ.-త్తొయ్తు-అవనియుళల్ శ్రీనిస్తుయ్మి. ఇహ్మీతిశుళొల్లిల్ బు, విరవాప్రళయ త్తినిస్తుయ్ తమ్మయెడుక్క వేణుమై నైక్కాక. (అచ్చొన్నమాతై నత్తొయ్తు - అవనియుళల్ శ్రీనిస్తుయ్మితొడ్డీర్) అప్పడిప్పట్ట వ్యామోహతై వ్విత్తైక్క వల్లవనైక్కిట్టి, అనైత్తొయ్మి, అచన్మక్కల్ చాపలముడై యార్, భూమియిలేనిట్టు అడైవుకెడ కూప్పిట్టు ఉజ్జీవితొవ్వాక వ్వానుజ్జో. ఇవ్వాళురత్తై యభ్యసిప్పార్కు ఎన్నై వ్విలేకూప్పడవేడ్డా, "ఎళొల్లియుయ్మవ్" ప్పాతైప్పట్ట పేటుపేటుకైయిల్ కణ్ణభవిల్లె. ౧౧.

వడక్కు-త్తిరువీత్తిప్పై తిరువడిక శేశరణమ్.

తీ-అయర్కు విశేషణమాకవుమ్ కణ్ణకొళ్ళితు, ప్రళయాపద్రక్షణమ్ శొల్లుకైక్కు ప్రయోజనమరులిచ్చెయ్కేటార్ (ఇహ్మీతిత్తొడి). ఇతు జ్జెణతు - "అవనియుయ్మిట్టై" ఎన్నతై. ఇత్తాల్ - అహ్మీరోడేసంక్లేషితానెన్మకగుత్తు "అచ్చొన్న" ఎన్జివిడైల్లిల్, ఆకారుమ్ ఈశ్వరవిశేషణమామ్, అమ్మలయ్చరడి. ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (ఇహ్మీశురత్తైయ్త్తొడి). అత్తప్పట్ట పేటావతు - ఉన్జిన్మ, పదార్థజ్ఞో వ్విత్తజ్ఞానైయాలై అస్వయమ్ కాటుకేటార్ (తొడ్డీరత్తొడి). "పూళల్ - శొన్న" ఎన్నతు - పూళలైవ్విన్నై వడి. ౧౧.
తీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.- 'ఓ భాగవతులారా! కృష్ణవిశ్లేషమును సహించని గోపికలు చెప్పిన విధముగా శ్రీకృష్ణవిగామును సహించనివారై నుందరమైన మరుకాపురికధీశుడైన సమాభ్యోష్ట ప్రళయాపద్రక్షకుడైన వానివిషయముగ సాదించిన యాపదపాశురముల సభ్యసించి న్నుతించి నుఖముగా శ్రేష్టరునిబొంది యుత్తీరించుడి. ౧౧.

ద్రమిదోపనిషత్సజ్జతియి లి తిరువాయ్ మొట్టిక్కానళ్ళోకిమ్.

(మల్లికై)

స్వప్రాప్తికాలమవిభావయతీద్దిరేశేకృష్ణే గవామచనధర్మిణిగోపికానామ్ ।

నాయంనమాగమవిలమ్బినియోవసాద ఆసీత్సవనన మేన్పురితశ్శతారే:

౧౯.

వాదికేసరిఅర్చకియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.- ఇద్దిరేశే - శ్రీయఃపతి, - స్వప్రాప్తికాలమ్ - తననుబొందుటకు (ఏజ్జుటచియున్న) కాలమును, అవిభావయతి (సతి) - ప్రకాశింపనివాడవగు మండగా, గవామ్ - గోవులయొక్క, అచనధర్మిణి - రక్షణధర్మముగల, కృష్ణే - శ్రీకృష్ణుడు, సాయమ్ - సాయంకాలమును, సమాగమవిలమ్బిని (పతి) - ఆగమనమునువిలంబించినవాడవగు మండగా, గోపికానామ్ - గోపస్త్రీలకు, యః - ఏవిధమైన, అవసాది - భేదము, ఆసీత్ - కలిగెనో, సావన - ఆదుఃఖమే, శతారే - సమాభ్యోర్లకు, సవమే - (తొమ్మిదవపత్తుయొక్క) తొమ్మిదవతిరువాయ్ మొట్టిలో, స్ఫురితః - వ్యక్తమై (కలిగి) నది ౧౦.

తాత్పర్యము.- సమాభ్యోష్ట, అటుక్కువ్విన్నై" అనెను తిరువాయ్ మొట్టిలో తామప్రాప్తించిన భాగవత్ప్రాప్తివిషయక మైనకామము అప్పుడే ఫలింపనందును, సర్వేశ్వరుడువచ్చి అభాగవత్ప్రాప్తికాలమునువిశదపరచునందుననుసత్య వ్రాస్తలై, గోవులనుమేపుటకు వెళ్ళిన కృష్ణుడు సాయంకాలమును రానందున నాగోసులందున్న స్త్రీలుపడనదుఃఖము "మల్లికై" అను తిరువాయ్ మొట్టిలో తామనుభవించిరి. ౧౯.

ద-తా.- (మల్లికై)

పద్మాక్షత్వప్రసిద్ధ్యా జగదవనతయా భవ్యతాద్యైశ్చ సార

గ్రాహత్వా ద్వేణునాదైర్మ్యపితజనతయా స్వాజ్ఞానానాదజాడే ।

శ్యామత్వా ద్భవ్యచోరత్వత ఉతసంసన్తేరీ చేష్టత్వభూమ్నా

నగకూటస్థోత్తసిద్ధ్యన్ముఖ సమయతయ్యాఖ్యాపయామాసకృష్ణమ్.

౧౦౦.

అర్చము - పద్మాక్షత్యప్రసిద్ధ్యా - కమలనయనుడగుటయొక్క ప్రసిద్ధిచేతను, జగదవనతియ - జగద్రక్షకుడగుటవలనను, భవ్యతానంద - విభేయుడగుటయొక్క నవానిచేతను, సాగ్రహాహిత్యత్ - నామముగ్రహించువాడగుటవలనను, కేణునాదై - కేణునాదముచేత, వ్యాపితజవతయా - సంఖ్యపింపబడినజవములకలవాడగుటచేతను, అబాదే - బ్రహ్మగులను, స్యాజ్జదానాత్ - తనశరీరమును (నానస్థానముగా) ఇచ్చుటవలనను, శ్యామత్యాత్ - శ్యామవర్ణముకలవాడగుటవలనను, గవ్యవోత్పత్తిః - నవోతమునపూరించువాడగుటవలనను, సరసస్తేరచేష్టత్వభూమ్న - సరసమైనమందహాసమును దివ్యచేష్టితములనుగలవాడగుటయొక్క అశయముచేతను, కృష్ణమశ్రీకృష్ణుని, సిద్ధ్యస్తుభుసమయతయా - సిద్ధికి (వచ్చుటకు) అభిముఖమైనకాలముకలవాడగుటచేత (చిట్టినయముకలవాడని) నః - మనసు, కూటసుః - మూలపురుషుడైన సమృద్ధియు, ఆత్ర - ఈతిరువాయ్ మొట్టయందు, ఖ్యాసయామాన - ప్రసిద్ధపడచిరి. ౧౦౦.

వ్యా. - (పద్మాక్షత్యప్రసిద్ధ్యా) అర్చయన్దామరైక్కణ్ణనైమాత్ - ౧. తస్యయాథా కప్యాసంప్రథారికమేననుషీణీ' ఎన్దిఅనుషీయే ౨ * గమ్మిరొమ్మస్సమూత సుమ్మప్పనాళరవికరవికసితపుణ్డరీకామలాయతేక్షణనాకైయాలుమ్ ; (జగదవనతియా) అకలిడమ్మడైన్దిడమ్మణామిత్తేన్దశ్శెణ్ణుమిళిక్కిళ్ళ - లోకకన్దలైయొల్లామ్ సుషిత్తురశీక్కుమవనాకైయాలుమ్ ; (భవ్యతానందస్య) కణ్ణై కర్వైకతనియున్ది, మెగ్గాయక్ - కృష్ణనాయవ్రవతరిత్తు భవ్యనాకైయాలుమ్, అదికల్లతై - గణ్ణకత్తిమ్ తొల్లప్పదుకిఱు. (సాగ్రహాహిత్యత్) నూటయవపున్దుడైత్తెన్దువమ్మణుత్తెన్దవెమ్ పెణ్ణెగువ్వువితాలో - వణ్ణనత్తుపున్దై ఆత్రివాగమ్మమాప్పలే, అశితరుడైయ వ్యాదయాకిళి - గువూరిత్తు ఆత్రిసారమాకిళివల్లనాకైయాలుమ్ ; (కేణునాదైర్వ్యాపితజవతయా) అవనడైత్తిణ్ణు లీమాలో - కేణునాదైర్వ్యాపితజవతయా' ఇత్తాదికలిచ్చిడియే జక్కునాపర విభాగము జ్జెన్దైయమ్ వంతనాదతై విత్తరాక్కవల్లనాకైయాలుమ్ ; (నానస్థానానాదే) శివనొడుపిరమన్-నట్టిగవడైకేర తిరువాక్ - ఆన్యవరరాన బ్రహ్మరుద్రకళోడు నిత్యానపాయనియాన పింగాళి నొడువాళి ముత్తరుమేనియిలే యిడన్దొడుక్కుమవనాకైయాలుమ్ ; (శ్యామత్యాత్) కారొక్కమేని - వన్నుమాహాకమ్మైలే శ్యామిళిగననకేన్దయుడైయనాకైయాలుమ్ ; (గవ్యవోత్పత్తిః) అతిమణ్డకన్దకన్దణ్ణై కప్పివకణ్ణైలో లొడితు - తన్నైక్కాట్టిలుమాకల్లనమాన - ననతిచొర్యాదికళైయుడైయనాకైయాలుమ్ ; (సరసస్తేరచేష్టత్వభూమ్న) మాతుళేమకణ్ణి కొణ్ణొమ్మనోక్క - మాలై న్దువనన్దలనూరుకోవారాకో - తనక్కవరలమ్మనొనకణ్ణిలుమ్, కుళులోకైయాలుమ్, సరసస్తేరచేష్టత్వకళైచ్చెయ్యకల్లనాకైయాలుమ్, మాన్దొలుమ్ మునొహరచేష్టత్వకళైయుడైయనాకైయాలుమ్, వణ్ణవరైప్పెరుమాళైవరైక్కయోగ్యాననమయిత్తై యుడైయనరాక, అమ్మిగకమిత్తే' ఎన్దిఅనుషికి త్తే, ప్రవన్నజనకూటసరాన వాట్టొరై ప్రతిపాదితిరుళినాన్దితార్. ౧౦౧.

తే దా న్దా చా ర్య ర్ తి రు వ డి క శే ర ణ మ్.

తాత్పర్యము - (మల్లికై) అనెడుతిరువాయ్ మొట్టలో ప్రవన్నజనకూటములైన సమృద్ధియు, సర్వేశ్వరుడు, [౧] పుణ్డరీకాశీగుడు, [౨] అశిగూలుగుడు, [౩] విభేయుడు, [౪] పుష్పములలోనుండు తుమ్మెదలనలె నాశిలుల పరియాదిసారమునుగ్రహించువాడు, [౫] కేణునాదముచేత నిల్చుటవలన నందలగుడు, [౬] పిరాట్టికని బ్రహ్మగులను నానావభూతమైన తిరుమేనలలవాడు, [౭] శ్యామనిగ్రహుడు, [౮] నవనతిచొరుడు, [౯] అనాదావమాప్తనమందహాసము దివ్యచేష్టితముమెదలైనవానినిగలవాడు, [౧౦] అద్భుతిచిత్తుడు, ఇట్టిగుణములుగలవాడుగాని శ్రీసుములో మనమపొందుటకు అభిముఖుడైయున్నాడని వక్కాణించిరి. ౧౦౦.

తి.నూ. - మల్లికైమైశెయ్యునాళి మాఱనై క్కేట్కననశి. శొల్లుమళిపుమపన్ద్రాత్తొన్నలత్తాల్. శెల్కెన్ద్ర. పొన్ద్ర మైవేళియలమర్ స్రమాఱునాళి. మాన్ద్రాకప్పోకు మెన్ద్రమాల్. ౧౦౧.

అర్చము - మార్తన్నై - సర్వేశ్వరునిగుఱించి, మల్ - సమృద్ధిమై, అడిమై - కైక్కర్యమును, శెయ్యుమ్నాళి - చేసెడి తిరుమును, కేణు - అడుగెగా, అవే - ఆసర్వేశ్వరుడు, శొల్లుము. పును - (అశిమును) కప్పనఱుకు, పన్ద్రా - సహింపని, తొల్ - అనాదగాని (స్వతస్సిద్ధమైన), నలత్తాల్ - భక్తిచేతి, శెల్కెన్ద్ర - నిడుమిచ్చు, అన్ద్రామై - ఆడుమతిను, వేళి - చెప్పి, అలమర్ స్ర - తుడవాడన, మాఱన్ - సమృద్ధియొక్క, అరుళి - కృప, మాన్ద్రా - శత్రువుగా (వినాశకముగానున్నందున), ఎన్ద్రా - నాయు శక్తి, మల్ - అజానము, పోమమ్ - నశించును. ౧౦౧.

౧౩.-(మల్లిడిమై శెయ్యవనాల్ ఇతల్, ధరసన్నైయిలుణ్ణాన అత్తొరభిసన్ధియనవది త్తరుళిచ్చెయ్కితార్. ఎన్జుకేయెన్నిల్, ౧౩౩౩. మల్లిడిమై శెయ్యవనాల్ కెరియ్వుర మోడేను సొరభిత్తెర, త్తిరానుగుణమాక ప్రావ్యభూషియిరేవుక్కు అవనైయ పుచ్చిప్పెణువ త్తెయ్యున్నే తత్తొరైనుచుమాన వడైయాళగళక్కణ్ణు నోవుపట్టుచ్చెల్లకికపడియై, పకలెల్లాపవనుమేయ్క్కప్పొనక్కట్టై మీణు వుపెత్తెయ్యున్నే అవకవ:వుక్కడైయాళిమానమల్లికైకమల్ త్తెన్దల్ ముతలానపస్తుక్కలైక్కణ్ణుతిరువాన్ ప్పాడియిలిడైప్పెణ్ణో అన్ద క్కప్పొనపాల్తై సన్దొసరుయత్తై నోవుపట్టుచ్చొల్లకిక తుత్తైమేరవైత్తరుళిచ్చెయ్కిక * మల్లికైకమల్ త్తెన్దలిలర్ తై “మల్లిడిమై” ఇత్తావియాదే యుళిచ్చెయ్కితార్తెన్ద.

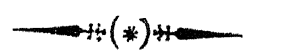
వ్యా.- (మల్లిడిమై శెయ్యవనాల్ మల్ శిన్న క్కేల్బు.) మల్లిడిమై - సమ్మధమానపడిమై-పరిపూర్ణమానకైబ్బర్యమ్, అతు శెయ్యవన కాలమెప్పుత్తెన్ద సర్వేకర్తవైక్కేల్బు. ౨ “నాళిటియే సెనక్కుళన” ఎన్జుకేల్బు. (అవకళొల్లుమళవును పద్దొత్తొన్నలత్తై) అవక ౩ * మాలెనణ్ణియిలె ర “మరణమాల్” ఎన్జునాళవధియిట్టరుళిచ్చెయ్యన్దనైయుమ్ పద్దొత్తొన్నాభావికమాన భక్తియాదే. (శిర్కొన్దవాదొచ్చొచ్చేయలమర్ ప్పమాన్) తుక్కునడన్ద శెల్లకిక తరియా మెయైయగుళిచ్చెయ్తు అలమాప్పెయ్కొన్ద అత్తొన్. అతా వతు - “మల్లికై క్కల్ త్తెన్దల్” “పులయ్బుళుమిళై త్తెన్దల్” “తామరైక్కణ్ణుమ్ కనివాయ్మ్” “వాడైతిళి వాడై” “అపుళుమాల్” “అనిన్దైయరుళి పెనుమొత్తెత్తాయ్” “అరుయిరళవన్దిహ్మార్ కిణ్ వాడై” “పుతుమణముకన్దకొణ్ణియమాల్ పొణ్ణిళవాడై” “డొతు మత్తిళ్ళుత్తొయ్యెయ్క నాన్” “మాలైయమనన్దతు మాయకవారాన్” ఎన్జు ఇన్దెయడియాక బాధకపదార్థజ్ఞోయ్యుళ్యెల్లావదొత్తొ లుమ్నొన్ద, పొట్టిదళగ్రీవర్యనాన నరమ్ మారుతిర్యనాత్పొన్దమ్ మళ్ళేరావణమేరిరాన రాతునీవళమాపన్దైయాడిమన్దైన్ద యాదొత్తొన్ద, “నామడైయాడియిల్ కాక్కుమాత్తెన్” ఎన్జితార్. అతావతు - “పుళిదనుటికలమ్ తిమిమానాల్” ఎన్జుమ్ “అని యరున్దెన్దయిల్ కాక్కుమాత్తెన్” ఎన్జుమ్ “పావియేన్దన్దైన్ద సీరుమాల్” ఎన్జుమ్ “అపయిన్ పరిమల్లవక్తకళాల్” ఎన్జుమ్ “యామడైయాడియిల్ కాక్కుమాత్తెన్” ఎన్జుమ్, “ఎవమినివ్వునుమిడమేవమ్ శెయ్ కేనో” ఎన్జుమ్ “అరుక్కైకళొల్లు కేనన్దైన్ద మిర్ కాళా రుమిరవన్దన్దన్దొత్తొన్ వాడై” ఎన్జుమ్ “అయ్చ్చియిల్ క్కేయూతుమత్తిళ్ళుత్తొయ్యెయ్క నాన్” ఎన్జుమ్ “యాతు మొన్ద టికిలనుమ్ ఇన్ద” ఎన్జుమ్ “ఎకళొల్లియయ్నిన్దొవన్దైన్ద” ఎన్జుమ్ “అవనై విట్టకన్దయిరాల్ బొక్కిల్” ఎన్జుమ్, ఇప్పడిచిల్ దొ మెయైయరుళిచ్చెయ్తు మున్ద డిత్తోదొ మొలలయ్న్ద నిలన్దొత్తివనాత్తొన్ద. ఇప్పడియాన (మాణనళమాత్తొత్తొ ప్పొరుమెన్దమాల్) అతావతు - అని యన్దమత్తొన్దకొ మేలురై త్త వాయరత్తుళిన్ద పత్తుజ్ఞొణ్ణు అవనియళిల్ దొన్దెన్దయమిన్ తొణ్ణిర్” ఎన్జుప్రమిత్తివాత్తొన్దొత్తొ “జ్ఞానత్తు క్కుప్రకటమాక, ఎన్జుడైయవజ్ఞానమ్ వృత్తివామ్, ౫ “పణ్డెవల్వినైపాదొదొయరుళి నాన్” ఎన్జుక్కిడపత్తె * అపుళుమాల్ దొ అవనున్దెయరుళి పెనుమొత్తెత్తాయ్ దొ, ఇన్జు (ఎన్జుకామాల్ - మాణనళమాత్తొత్తొ ప్పొరుమెన్దమాల్) ఎన్జు నిశ్చితమాయ్ దొ. ౬ నా

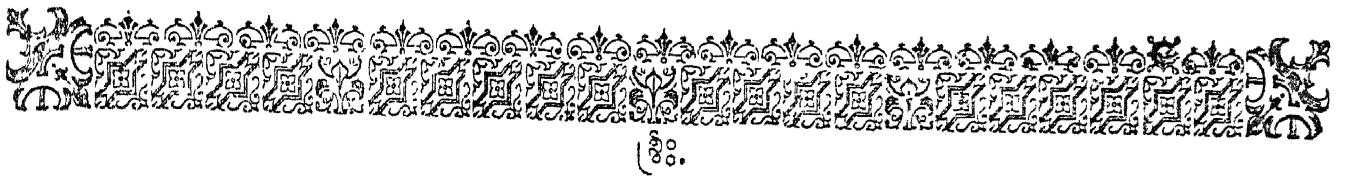
పెరియజ్జియర్ తిరువడిక శ్లోక రణమె.

తాత్పర్యము.- “ఓ! క్రియణతీ! నీ శివాదములంబువరతమకేవలైబ్బర్యములను నే నిప్పుడుచేసె నో కప్పుము! అనియడుగ్గ వానిం బ్రతున్ద త్తరము వాడు చెప్పునాకు నొచ్చియుండలేక నత్తొన్దయార్తిచెరిగలిగిన విరవాబాధను విన్నవించి యాత్మొన్దయొక్క కటా త్తిమే మనయొక్క సకలవిధాజ్ఞానములను చోగొట్టును.

తామృ త్తిల్ - ఒక్కతాద్విరువాయ్ మొళి ముత్ ద్రిదొ.

అక, తిరువాయ్మొళి - ౯౯.- వాట్టు - ౯౯౦.

ఆహ్వాన్ తిరువడిక శేశరణమ్.
ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి. — ఒప్ప తామ్మత్తు - పత్తాన్దిరువాయ్ మొట్టి - మాలై నణ్ణి వ్యాఖ్యానజ్ఞు.

మూ — మాలై నణ్ణి తొమ్మి తెమ్మిమినోవినై కెడ । క్కాలై మాలై కమలమలరిట్టునీర్ ।

వేలై మోతుమతిళ్ శూట్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు । ఆలిన్తే లాలమర్ న్దానడియిడై కళే ॥

౧॥

ఆ. — (మాలై నణ్ణి) ౧. ఎక శొలియయవనిదవనైట్టు, ఎన్దు కిడన్దల్ దొనిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, అవనువకు మేయ్ తువన్దు పురు అవ్ కళివనో డేకలన్దు పరిమాటి నాప్పిలే, తమ్మడైయవ్యసమువ తీరుమ్మడితిరుక్కణ్ణపురత్తిలే అవనైక్కణ్ణ అవనో డేకలన్దు పరిమాటి, తమ్మడైయ ప్రీతియితైయత్తాల అనుకూలజన్మత్తైక్కుటిత్తు,

సర్వ సమాశ్రయణీయ నాయ్ క్కొణ్ణ తిరుక్కణ్ణపురత్తితేయ్ మున్దురుళియిరున్దు వెమ్మెరుమానైరత్తక నాకప్పన్ ద్రి అవన్దిరువడిక శైకమల మలరిట్టునీర్ వినై కెడ తొమ్మి తెమ్మిమిన్; ఇటుక్కొరు కాలనియమా పేత్తైయమి లైయెన్దితార్.

౧.

పన్నీ. — పత్తాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీట్టే ప్రాప్యత్వరయాలే ఆర్తరాయ్ ముగ్గుప్పిట్టవర్ ము ఈశ్వరన్ ఆర్చావతార ములది నాయ్ క్కొణ్ణ తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే నిఱ్ఱిఱనిలైయైక్కాట్టి యివరుడైయ వార్తియైశమిప్పిత్తవివాపత్సభత్వత్తిలే సన్దువరాయ్ ; [౧] వటదళ శాయిత్వమహోపకార తైయమ్, [౨] వస్తవ్య దేశవైలక్షణ్యతైయమ్, [౩] విలక్షణవిభూతియోగ తైయమ్, [౪] అతిశ యితభోగ్యత్వత్తైయమ్, [౫] పరమపదప్రదత్వ తైయమ్. [౬] అనుభవవిరోధినిరాసకత్వ తైయమ్, [౭] అసన్యత్రయోజనసులభ తైయో యమ్, [౮] సంసారినివర్తకత్వ తైయమ్, [౯] కారణత్వ తైయమ్, [౧౦] శ్రియస్థితిత్వ తైయమునన్దిత్తు, ఏవం ప్రకారవిశిష్టనాయ్ క్కొణ్ణ ఆశ్రయణ స్థల తైలే యడిమైశొత్వతాకనిఱ్ఱిఱ కైఱ్యప్రతిసమ్మన్దిత్వ తైయ మునన్దిత్తు; అత్యస్తహృదయమ్, “ భక్తిపర రాముడు ప్రపంచమిరురాయమ్ ఉక్తిపరరాయుడొణ్ణ అవనైయాశ్రయిత్తుమ్ అనుభవిత్తుమ్ అవన్దిరువడికళిలే కైఱ్యమపణ్ణియమ్, నివృ త్తనాంసారిక ముల్లశరాయ్ క్కొణ్ణ వర్తియైజ్జోళ్, ” ఎన్దు అవనుడైయ కిచ్చితార్ ప్రతిసమ్మన్దిత్వత్తాల వస్తఫలరూప తై ప్రతిపాదిత్తు నిగమిక్కొణ్ణార్.

*

అన్య. — వేలై మోతుమ్ మతిళ్ శూట్ (౩) తిరుక్కణ్ణపురత్తు ఆలిన్తే లాలమర్ న్దానడియిడైకళే మాలై (౬) నణ్ణి కాలై మాలై కమలమలర్ (౯) ఇట్టు నీర్ వినై (౧౨) కెడ తొమ్మి తెమ్మిమినో (౧౪).

పన్నీ. — ముత్తిత్వాట్టిల్, వటదళ శాయియాన మహోపకారకన్దిరువడికళిలే ప్రేమయుక్తరాయ్ క్కొణ్ణ సర్వకాలదళిలుమ్ కైఱ్య మ్మన్దుజ్జోళ్ తు ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిమ్మ ప్రతిపాద్యమాన వర్తతై సజ్గహితరుళిచ్చెయ్ కితార్.

తిరుక్కిళ్ళిప్ప తైయడైయసముద్రత్తిలే, మోతప్పట్ట, మతిళ్ శూట్, (౩) తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే వర్తిక్కుమవనాయ్, వటదళ శాయి యాయ్ క్కొణ్ణాగ తైరత్తై అనుతిఘట నాసమర్థ నానన్దిరువడిక శైయడైత్తు, ప్రేమపారవశ్యతై, (౧) ప్పెన్దుక్కొణ్ణ, అహో రాత్రవిభాగము, ఆదరాసురూపమాక, విలక్షణమాన తామరైచ్చుక్కై, (౨) ప్పణిమాటి, నీజ్జళ్, ఉజ్జశమభవాలభక్షమ్, (౩) శీగుమ్మడి” అ అబద్ధాల్లిపుటా. ఎన్నిటవడియో శేషత్వానురూపవృత్తియై ప్పణ్ణి, ఉజ్జీవియైజ్జోళ్. (౧౪) మేలారెన్దు. ఆలిన్తే మేలెన్దు వడి. ఆల్ - అశ్శి సూయ్ క్కొడక్కిఱు.

౧.

అర్థము. — సముద్రముయొక్క అలలకొట్టు మన్న ప్రాకారములచేఱుట్టబడిన, (౩) తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడును వట దళముమీఁద (ప్రళయ కాలమందు) పవ్వళించిన వాడును నై నశ్రియశపతియొక్క (ప్రీతిపాదవృత్తములను (ఉద్దేశించి) వ్యామోహమును (భక్తిని) (౧) పొందిన అహో రాత్రము తామర సపుష్పములను (౨) సమర్పించి మీరు ప్రతిబంధకములు (౩) నశించునట్లు ఆశ్రయించి ఉజ్జీవించుడి (౧౪),

ఈ. - ౧ * అఱుక్కుమ్మిన్దై యిలే - అవనై పెఱువేఱుమెన్దు మనొరథమాయ్చెన్నతు; మనొరథనమ
యత్తిలే అపేక్షి త్తపడి కిడై యామైయాలే మిక్కువమ్ కేళప్పట్టపడిశొల్లిల్ల - ౨ * మల్లికై కమ్మల్ త్తెన్దలిల్; అతు
తా రాత్రివ్యసనమాయ్ నొవుపట్టపడియితే. ఇప్పడిమనొరథిత్తు పెఱ్ఱామైయాలే నొవుపడుకీఱివివరుడై య
వవసాద త్తైయనునన్దిత్తు, ఈశ్వరకా "నీరో ఇప్పడిమనొరథిప్పీమ్ అతుకిడై యామల్ కేళప్పడువీరుమ్, ఉమ్మై పెఱువే
ఱుమెన్దు మనొరథిప్పీముమ్నామన్? ఉమ్మై కిడై యామైయాలిల్లవుపట్టోముమ్నామన్? ఉమ్మై కిరుక్కుత్తై యున్దో?
3 * కలక్టాప్పెరునకరమ్ కలవిరుక్కైయాయుర్కు అవిడ త్తెన్దిల్లి త్తిరుక్కుణ్ణపుర త్తిలే నామ్వన్దు సన్నిధి
పట్టిల్ల ముమ్కాశవన్దో? శరీరావసాన త్తిలే ఉమ్మై యవపేక్షితమ్ శెయ్యక్కడవ్రామ్" ఎన్దునమాధానమ్మన్దు
సమాహితరాయ్, ఇవరుమ్హృష్టరాకిణార్; అవకా "ఒన్దు శెయ్యక్కడవ్రామ్" ఎన్దాల్ అప్పోతే పెన్దల్ తాకనిన్దు
హృష్టరాకలామ్మడియితే అవన్బడియిరుప్పతు. ఇప్పడిహృష్టరాయ్, "అవన్బడియిరువానపిన్దు, సర్వేశ్వరకా సర్వ
సమాశ్రయణీయనాయ్కొణ్ణ తిరుక్కుణ్ణపుర త్తిలే సన్నిధిపణ్ణినాల్, ఎల్లారు మొక్కవననై యాశ్రయియున్దోళ్,
అశ్రయిక్కుమిడత్తిల్ అవన్బరువడికళితే భక్తియైప్పణ్ణిన్దోళ్, భక్తిక్కుపరికరమిల్లాతార్ ప్రప త్తియైప్పణ్ణిన్దోళ్, అతు
క్కిడానవధ్యవసాయమిల్లాతార్ ఉక్తిమాత్ర త్తై యాకిలుమ్పణ్ణిన్దోళ్, అవ్వళవేకొణ్ణి అవన్దాకై విడాకా, అనపిన్దు
ఎల్లారు మొక్క అవనై యాశ్రయియున్దోళ్" ఎన్దు పరోపదేశ త్తిలే ప్రవృత్త రాకిణార్. మోహిత్తుక్కిడన్దారాకిల్
కిడక్కుమి త్తనై పోక్కి. ఉన్దార్ న్దారాకిల్ పిఱర్ కుహితన్దొల్లి యల్లుతునిఱ్ఱ మాట్టార్.

“ శరీరావసాన త్తిలే ఉమ్మై యవపేక్షితమ్ శెయ్యక్కడవ్రామ్” ఎన్దు ఈశ్వరకాశొన్నవిడముమ్, అతు కేట్టు
ఇవర్ హృష్టరానవిడముమ్కూడాతు, ' ప్రారబ్ధకర్మావసాన త్తిలే మోక్షమాకక్కడవతు ' ఎననోవేదాన్తజ్జిల్

జీ-ఆ॥ మాలై నల్ల ప్రవేశే, ౧ * అఱుక్కుమ్మిన్దైతుడక్కి సజ్జతియరుళిచ్చెయ్కిణార్ (అఱుక్కుమ్మిన్దై యిత్యాది). మిక్కువమ్మావ
తెన్నెన్దు (అతుతానిత్యాది). ఇతు అళవన్దార్ నిర్వాహ త్తిలే. నొవుపట్టపడియితేయెన్దుతు - నిరవధికదుర్గిఖమ్మో నెన్దపడి. ఇవరై
పెఱువేఱుమెన్దు మనొరథముమ్ ఇవరై కిడై యామైయాలే వన్దవిల్లువుమ్ తన్నై తన్ను మతుక్కు నియామకమ్ కాట్టకిణార్ (కలక్టా
ప్పెరునకర మిత్యాది). “మరణమానాల్” ఎన్దైప్పన్దో (శరీరావసాన త్తిలే యెన్దుతు). అవకాశొన్న త్తై కొణ్ణి ఘృష్టరాకూడుమో
వెన్న (అవనొన్దు శెయ్యవిత్యాది). ఇప్పడిహృష్టరానపిన్దు ఎల్లారుమిప్పివయత్తై యిక్కుఱు తెన్నెన్దుతమ్మడైయ పరమకృపైయాలే అవర్
కకుక్కు భగవత్పాత్రి సాధనవిశేషజ్జై యరుళిచ్చెయ్కిణార్ కెల్లిణార్ (ఇప్పడిహృష్టరాయిత్యాది). అవన్బడియిరువానపిన్దై - ఇప్పడి
సుకాధిక నాన పిన్దెన్దపడి. “తనతాళన్దెన్దార్ కెల్లామ్ - శరణమాకుమ్” ఎన్దైప్పన్దో (సర్వసమాశ్రయణీయనాయ్ కొణ్ణెన్దుతు).
“తొమ్మై త్తెమ్మిమి నొత్తోర్” ఎన్దైప్పన్దో (ఎల్లారు మొక్కవననై యాశ్రయియున్దోళ్వతు). ముతల్ నాలుపాట్టైయమ్మపన్దో
(భక్తియైప్పణ్ణిన్దోళ్వతు). “శరణమాకుమ్” ఎన్దుతుడక్కి మేలిత్పాట్టుక్కునై యుమ్మన్దో (ప్రప త్తియైప్పణ్ణిన్దోళ్వతు). (అధ్యవసా
యమిల్లాతార్) ఎన్దు విడత్తిలే, ౪ : “విశ్వాసాయాసభూమ్నాన్యసగభజయోగారవేకొవిశేషః” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. “తిరుక్కుణ్ణపుర
న్దొల్లి” ఎన్దైప్పన్దో (ఉక్తిమాత్ర త్తై యాకిలుమెన్దుతు). ఉక్తిమాత్ర త్తిలే ఫలమున్దోవెన్న (అవ్వళవేకొణ్ణిత్త్యాది). తమ్మడైయవసుభవ త్తై
విట్టు పరోపదేశమ్ పణ్ణువానెన్నెన్దు (మోహి త్త్యాది).

ప్రారబ్ధకర్మావసాన త్తిలేయన్దోమోక్షమ్, శరీరావసాన త్తిలే కూడుమోవెన్దికళైయై పురిహరిప్పతాక పూర్వపక్షానువాదమ్ (శరీ
రావసాన త్తిలేయిత్యాది). ౫ “భోగేన త్తివితరేక్ష పయిత్యాదధ సంపద్యతే” ఎన్దిట మాత్ర త్తైప్పన్దో (వేదాన్తజ్జిల్ వాసనైయెన్దుతు).

ఈ - వాసనై ' ఎన్నియో; ఇతిరువాయ్మొళితన్ని తే 'భక్తియైప్పన్మొళి' ఎన్ను, 'అతుమాన్జాతార్ ప్రపత్తియై వున్మొళి' ఎన్ను శొల్లిల్ గీతే. అతల్, ఉపాసకనాకి అధికారియై పున్మొళి చొల్లుకిటు; ఇట్టు, ప్రపన్ననుక్కు చొల్లుకిటు; ౧ 'తవ్యతావదేవచిరంయావన్న విమోక్ష్యే' ఎన్జివాక్యమన్ ఇన్మొళి తైచ్చొల్లుకిటు. 'ఇతు తా శరీరావసానై పున్మొళి చొల్లుకితో, కర్తావసానై పున్మొళి చొల్లుకితో, ఎన్నుచొల్లుకితో, కర్తావసానై పున్మొళి చొల్లుకితో సద్ధాన్తి త్తతిల్లయో? అత్తొడువిరోధియాతో వితు ' ఎన్నియో; న్యాయానుగృహీత మాయితే వాక్యమగ్గప్రత్యాయకమావతు - ఉపాసకనుక్కు తాన్మొళి నవుపాయమన్మొళి నీళలిక్కు వేన్మొళి యాతే అన్మొళి న్యా యమోడక్కుమ్; ఇవన్, ములదియిలే, 'ఎన్నుడై యసర్వభరణ్ణుక్కుమ్ కడవాన్ నీయే' ఎన్ను కొన్మొళి సర్వోన్మొళి లీతే భరన్యాసమేపణ్ణినవనితే; 'ఇవన్మొళి శేయ్కిటొన్మొళి అతుపక్వమాయ్ పెటవేణుమ్' ఎన్నుమ్ విలమ్మ హేతువుమిల్లై, ఇవన్మొళి భరన్యాసమేపణ్ణినవీశ్వరనుక్కు అశక్తియైడై అతువిలమ్మ హేతువాకిటు మన్మొళి. అకవిప్పడిన్యాన్మొళి కాట్టినవాతే ఇవనుక్కు శరీరావసానైలే వేతాన్మొళి క్కు త్తట్టిల్లయితే.

ఇనితాన్, 'భగవన్తంప్రపన్నాసాభగవన్తమవాపసా' ఎన్ను-మాధవిప్రపత్తిపణ్ణి అన్ నరమ్ పెన్మొళి నాన్మొళి చొల్లునినైతే. ముగ్గలోపాఖ్యానత్తిలే నన్దవాతే 'నరకానుభవమ్మొళి నరకభో భగవన్నామశ్రవణత్తాతే

౧-౨॥ వాసనైయన్మొళి - శొల్లు పుట్టతెన్దవడి. ఇతిలే - పూర్వోత్తరానువృత్తికి ప్రారబ్ధేపుణ్యపాపే, భోగేన-అనుభవేన, క్షయంత్య, అభి - తత్ఫల భోగసమాప్త్యనరమ్, బ్రహ్మసంపద్యతే, తుశ్చ; పక్షవాదవృత్త్యర్థః ఇతిమాత్రార్థః. అతిల్ ఉపాసకనాకి అధికారియై పున్మొళి చొల్లుకిటెన్దవు - అవిరువరిమన్మొళి క్కు, వేదాన్మొళి, ప్రారబ్ధకర్తావసానైలే సాన్మొళి ఉపాసకనాసాధికారియై పున్మొళి చొల్లుకిటెన్దవు. ఇట్టుప్రపన్ననుక్కు చొల్లుకిటెన్దవు - ఇతిరువాయ్మొళి 'శరీరావసానైలే మోక్షమ్' ఎన్ను ప్రపన్ననుక్కు చొల్లుకిటెన్దవు; ఆకైయాతే విరోధమిల్లై యెన్మొళి. అతిల్మొళి - వేదాన్మొళి. ఇన్మొళి - ఇతిరు వాయ్మొళి లైన్దవు. ౩ 'ఉపాయభక్తిం ప్రారబ్ధవృత్తిక్రమనాశీన్ | సాధ్యభక్తిం సాహస్రీ ప్రారబ్ధన్యాసిభూయసీ' ఇత్యాద్యను సన్దేహమ్. సాధ్యభక్తి - ప్రపత్తిత్వర్థః. ప్రపన్ననుక్కు శరీరావసానైలే మోక్షమెన్ను మతుక్కు ప్రమాణమే తెన్న (తస్యేత్యాది). పూర్వోగ్య. ఇతుతాన్ - ఇన్మొళి తాన్. సిద్ధాన్తి త్తతిల్లయో, ఆకైయాతే ఎన్ను మూసార్ దివ్యనూక్తియోడు విరోధియాతో వెన్మొళి లైన్దవు. ఇతు - శరీరావసానైలే మోక్షమెన్జివితు న్యాయానుగృహీతమాయితే వాక్యమగ్గప్రత్యాయకమావతెన్దవు - తర్కత్తోడే కూడినానితే వాక్యమగ్గప్రత్యాయకమావతెన్దవు. అన్ న్యాన్మొళి యుపపాదిక్కి-తార్ (ఉపాసకనుక్కి త్యాదివాక్యద్యయత్తాతే). మన్మొళి పక్వమాయ్. అన్మొళి న్యా - కర్తావసానై త్తవు. ఇవన్మొళి భరన్యాసమేపణ్ణినాల్ శరీరావసానైలే వేతాయ్ విడుమా వెన్న వులిచ్చెయ్ కిచార్ (ఇవన్మొళి త్యాది వాక్యద్యయత్తాతే). (న్యాయానుగృహీతమాయితే) ఇత్యాదివాక్యద్యదగ్గి, (శరీరావసానైలే వేతాన్మొళి క్కు త్తట్టిల్ల యితే) ఎన్ను నుభవుక్కు-మతాత్పర్యమ్ - ఉపాసకనుక్కు విలమ్మ హేతువున్మొళి కైయాతే ప్రారబ్ధకర్తావసానై త్తవుమ్ నడక్కుమ్. ప్రపన్ననుక్కు విలమ్మ హేతువిల్లా నైయాతే ఇన్ద శరీరావసానైలే మోక్షమాకక్కడవతు; ఆకైయాతే, ఇన్మొళి ఇన్దన్యాన్మొళి న్యాన్మొళి న్యాన్మొళి అధికారిభేదేన అర్థద్యయత్తెయ్ కాట్టక్కడవత్తాకైయాతే ఎన్ను మూసార్ దివ్యనూక్తియోడు విరోధమిల్లై యెన్దవు.

ప్రపన్ననుక్కు శరీరావసానైలే మోక్షమ్ ఎన్ను మతుక్కు ప్రమాణజ్ఞాట్టి, అనుపానముమ్ కాట్టితార్ (ఇనితాన్ భగవన్మొళి త్యాది). 'అథాత్రమాధవిసాపితం సప్తస్వాసుయమగ్రమ్ | భగవన్తంప్రపన్నాసాభగవన్తమవాపసా' ఇతిగాయత్రరాణ్ శ్రీరంగమహాత్మ్యే

౨-౨-౧॥ ప్రపత్తిపణ్ణినాల్ శరీరావసానైలే భగవత్ప్రప్తియైన్మొళి ముక్తకణ్ణమాక ప్రమాణమున్మొళి వెన్న యులిచ్చెయ్ తార్ (ఇనితాన్ భగవన్మొళి త్యాది). - - - - - భక్తనుక్కు కర్తావసానైలే వుకిటవేటు ఇవనుక్కు శరీరావసానైలే యెన్మొళి నియమ కమే తెన్మొళి శ్చజ్జెయిలే యులిచ్చెయ్ తార్ (ముగ్గలోపాఖ్యానత్తిలేయ్ న్యాది వాక్యత్రయత్తాతే).

ఈ అనన్తరమ్ము క్తరానార్ కల్' ఎన్దితి; 'అనతారహస్యజ్ఞానముడై యవణ ఇశ్వరీ రావసాన త్రిశేషకడవణ' ఎన్దె శొల్లానినతి; ౧ 'త్యక్తాద్దేహంపునర్జననైతి' ౨ 'సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి' ఎన్దుమ్ శొల్లానినతి.

అనాల్, ప్రపత్తిపణ్ణినవన నరత్తిలే భగవత్సాస్తియాకవేణ్డావూ, ఇవిరోధియెప్పొక్కి ఉన్దిరువడికలై తరసేణుమ్' ఎన్దున్ది వివనపేక్షిక్కిటతు, పిన్నెయుమ్ అనభిమతమానశరీరతోడేయిరుక్కిటమిప్పు కర్త శేషత్తాలే యానతో, ఈశ్వరన్దైక్కివిరుక్కితానావతో' ఎన్నిల్; ఈశ్వరన్దైక్కితానాకీల్ అవనుక్కుచ్చిలదోషమ్ ప్రసజ్గిక్కుమ్, అవన్డా 'నమ్విరోధియెనడువేతుణ్ణిత్తు అవ్వరు కేణ్డుపోకేణ్' ఎన్దు శొన్నత్తోడుమ్విరోధిక్కుమ్; ఆనపిన్దు కర్తవశ్యరోపాతి నుఖదుగిఖాద్యనుభవమివనుమ్పణ్ణియిరుక్కై యాలే కర్తత్తాలేయామి తనై యన్తో; ఇని, కర్తమ్ నడై యాడక్కడనతానాల్ అవ్వళవుమ్ పోక త్తప్పెన్నెన్నిల్; అతువేణ్డా, అధికారివి శేషత్తాలే.

ఇవణప్రపత్తిపణ్ణినవన నరమ్ము క్తనామాకలితుననై నచ్చుప్పొయ్ కై యోపాతియాక నినై త్తజ్జి అట్టల్ త్రాతు; ఇనియిననై యిజ్జేళిలనాళిరు తనై, శ్రీభీష్మరైయిబ్బనాట్టక్కువెళిచ్చిటపై ఎప్పణ్ణిక్కిడుతాప్పొలే, ఇవణళిల ర్క్కుపడేకితుమ్, ఇననడై యపుత్తజ్జణ్డు తిరున్దువారుమాయ్, ఇజ్జనేళిలననై కళుక్కు ముడలాయిరుక్కుమ్; ఇని త్తా 'ఇవననై త్తనశరీరమన్తో' ఎన్దు ఇచ్చరమశరీర తై ఈశ్వరన్దైక్కితానాకవుపేక్షిక్కువుమ్ మూర్టా.

ఇవన్డాప్రపత్తిపణ్ణిజనమయ త్తిలే 'ఇప్పోతేవిరోధిపోయ్ ఉన్దిరువడికలై ప్పెటవేణుమ్' ఎన్దుమ్ త్విరై యు మివనుక్కుణ్డాక సమ్భావనై యిలై, ముకమ్పఱుకినతాకై యాలే 'ఇత్తైవిడ' ఎన్దాల్ కడుక ఇన్దై యాన్; ఇనియెరు

శీ-అ॥ తృతీయాధ్యాయే. భగవన్సామశ్రయంతాశ్చయైస్తు తు-ప్రపత్తిక్కుముపలక్షణమ్. అవతారరహస్యజ్ఞానమావతు-ఈశ్వరనుడైయజ్జన్మ కర్తనిబర్ధనమున్దు, అనుగ్రహనిబర్ధనమైన్దితి. ఎజ్జనేయెన్దు (త్యక్తేవ్యాది). 'జన్మకర్తచమేఽవ్యమ్' ఇత్యాది గీతాయాన్. 'దేహావసాన త్రిశేషాక్షమ్' ఎన్దుతుక్కు - 'తస్యతావదేవ' ఇత్యాదిప్రమాణమ్ తవిరప్రమాణద్యయమ్ (త్యక్తాద్దేహమైన్దుమ్, సర్వపాపేభ్యోఎన్దుమ్). 'త్యక్తాద్దేహమ్' ఎన్దుతు - ఉపాసకవిషయమానామి; ప్రపన్నసుక్కుమికింపునర్జనయతాశ్చిద్ధిక్కై యాలే, శరీరావసాన త్రిశేషాక్ష మెన్దిటమాత్రుక్కు ప్రమాణమాకమ్మైన్దితి.

శక్తానువాదమ్ (అనాలిత్వాది). అనాలెన్దుతు - ఇవనుక్కు- విలమ్బహేతువిలైయేయానాలెన్దపడి. ఆకిలుమ్ ఇవనుక్కురుచి యిల్లామైయాలే యిక్కితానెన్దిజ్జెన్దై విసక్షిత్తు, ఇవనుక్కురుచియిలుమ్ శుతైత్తలిలైయెన్దితార్ (ఇవిరోధియైన్దిత్వాది). పరిహారమ్ (ఈశ్వర నిత్వాది). శిలదోషమ్ ప్రసజ్గిక్కుమైన్దుతు - శరణాగతనానపిన్దుమివన్ దుఃఖత్తైయనుభవిక్కితాన్ ఎన్దిరున్దానాకీల్ నైర్లుణ్ణియూపదోషమ్ పరుమైన్దుపడి. అన్దైయాలే ఈశ్వరన్దైక్కితానెన్దు పోకాత్తెన్దుపడి. శక్తాన్తరానువాదమ్ (ఇనికర్తమిత్వాది). అవ్వళవుమ్ - ప్రార్థకర్తావసానత్తళవుమ్. పరిహారమ్ (అతువేణ్డావిత్యాది).

ఆత్మప్రపన్న నెన్దుమ్ దృప్తప్రపన్న నెన్దు మిరన్దువక్తాయాకవిసక్షిత్తు ఆత్మనైక్కిక్కు మూన్దుహేతువుమ్ దృప్తనైక్కిక్కురు హేతువుమాయ్ నాలుహేతువరుళిచ్చెయ్కీతార్ (ఇవణప్రపత్తిపణ్ణినివిత్యాది). నచ్చుప్పొయ్ కై - విషప్రాదమ్. (చరమశరీరతై ఈశ్వరన్దైక్కితానాకవుపేక్షిక్కుమాట్టాన్) ఎన్దిటవిడ త్తిలే ౩ 'సంధాంచయాగ్ సంధేబ్రహ్మజైషః । రమతేతస్మిన్నతపీర్ణేశయానే । నైసంజమా త్యహస్సుపూర్వేషు' ఎన్దిటతుతియైప్రమాణమాక ప్రసాదిప్పర్.

కీర్త ఆర్తవిషయమాక హేతుత్రయమరుళిచ్చెయ్తు దృప్తవిషయమాక పురుహేతు (ఇవన్డాప్రపత్తియిత్వాది. నాలునాళిరున్దిడువానుక్కు ఎన్దిరుక్కుమిశ్వరన్దైక్కి ఎన్దుమళవుమ్). సంభావనైయిల్లామైయైక్కిట్టకీతార్ (ముకమ్పఱుకినవిత్యాది). అనాలిలనెతు

ఈ.- త్తవిత్తు త్తరవేణుమ్' ఎన్దుబరువార్తై శొల్లివైక్కెయారే, అవనుక్క పురుమార్థమ్ శెయ్ తానాకవుమ్ వేణ్ణావితే. ఇనిచరమనై యిలేగః కాశపామాణస్సి భనాయరుక్కుమితే. అక్కెయారేముతచ్చొన్న వార్తెయ్క్కొణ్ణుఇవన్ విలక్క మాట్టాతవళవితే ఈశ్వరకార్యశ్చాయ్ తు తలైక్కట్టుమ్.

“అచిత్కల్పనాయ్ క్కీడక్కిఱనన్దలై యితే ఒరుతేనై యిడేన్, నానేనినై క్కక్కడవేన్” ఎన్దుశొల్లివై త్తానితే. “ఇశ్శోకద్వయముమ్ ఎమ్మెరునూనుడై య సర్వస్వమ్” ఎన్దు శొల్లిక్కడవితే. [స్థితేమనసి] ౨ * నిన్దవానిల్లానెళ్ళు మోరిడత్తిలేనిన్దు. పట్టిత్తిన్దుతిరియుమ్ పశువుడై యవనుక్కు ఒన్దిల్ ప్రవర్తిక్క ప్పెణ్ణాతితే; నెళ్ళొక్కొణ్ణు ప్రవర్తి క్కవేణుమితే పురుమార్థమ్ పెళుమోబ్బతుమ్; ౩ “తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే నాయోరివనుదుష్కరమ్” ఎన్దునితే. నాట్టార్ ఊర్వశీసాలాక్యత్తుక్కు నాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణానిన్దు, అనళే తాన్ వన్దుడపస్థానమ్ పణ్ణానిన్దు, “నీయే తాయన్దో?”

శీ-అ॥ చరమనైయితే “వేణ్ణామ్” ఎన్దు విలక్కినాల్ కార్యమ్ శెయ్యలామోవెన్ (ఇని చరమేత్యాది). “ఇవన్ ముతలిలే” ఇత్యాది వాక్యత్తై నిగమిక్కితార్ (అక్కెయారే ముతచ్చొన్నవిత్యాది).

కాశపామాణస్సి భనాననైయితే కార్యమ్ శెయ్యలామోవెన్ (అచిత్కల్పనాయిత్యాది). అథవా, అనాల్ అన్దిమన్దు ప్రతివేణ్ణావో వేన్ (అచిత్కల్పనాయిత్యాది) ఎన్దు పుమామ్ శోకద్వయత్తుక్కు మర్థమరుళిచ్చెయ్ తాక, ఇతిక్ కీర్తయైయరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఎమ్మె రుమానుడైయవిత్యాది). .. సు.సి తే” ఎన్దు తుక్కడమ్ (నిన్దవానిల్లావిత్యాది) తిరు మొళి. నిన్దవానిల్లానెళ్ళినైయడైయేన్ - ఒరువిష యన్దిలమనైక్షణమ్ కాలతాహిత నెళ్ళెయ్ డైయే నన్దు పడి “నెన్దియే వేణ్ణి” ఇత్యాది-నాట్టడి. నిన్దు వేణుమెన్దుమ్ నిర్బన్ధమే వేన్ (పట్టిత్తిన్దు త్యాది). పట్టిత్తిన్దుతిరియుమ్ పశువుడైయవనుక్కెన్దు - స్వేచ్ఛాసజ్జారమ్ పణ్ణొక్కొణ్ణుతిరికిఱపశువోలే, ఓరిడ తితే అర్తక్షణమ్ నిన్దిత నెళ్ళెయ్ డైయవనుక్కెన్దు పడి నెళ్ళుతాన్ వేణుమోవెన్ (నెళ్ళొక్కొణ్ణి త్యాది). నెళ్ళెనియమిక్క పరున్దలోవెన్ (తస్యాహం త్యాది. శీగీతాయామ్, “చక్షులంహిమనంకృష్ట ప్రమాధిబలవృద్ధమ్” ఇతి పూర్వార్థమ్. శ్రీవరాహపురాణే, “స్థితేమనసి” ఇత్యాది. ఇవన్ శొన్నాల్ ప్రమాణమామోవెన్ (నాట్టారి త్యాది). “పురూరవా ఎన్దిఱరాజా ఊర్వశీసాలాక్యత్తుక్కు నాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణానిన్దు

అ-అ-వి॥ ఇన్ద్రోవన్దిక్కి, అన్దినుడైయిల్ తెలివిల్లామై - తరిరాన్దర త్తీత రుచివిఱవామైక్కు. హేతువాకై యారే, ఇతువు మొరు ఛిద్రమిన్దానుక్కుణ్ణాయ్ దైన్దితార్ (ఇని చరమనైయితేయిత్యాది). ఇన్దుడియరణ్ణు ఛిద్రమణ్ణాయ్ దైన్ద వనన్దరమ్ “ఇవన్ ముతలిలే” ఎన్దు వాక్యత్తై నిగమిక్కితార్ (అక్కెయారేయిత్యాది). ౪ “యంయోగినః ప్రాణవియోగ కాలే యత్నేన చిత్తే వినివేశయన్తి । సతంపుర స్థాధిరిమీక్షిమాణః ప్రాణాన్ జహృషాస్త ఫలాహిభీః” ఎన్దుడడియే అన్దిమన్దు ప్రతి యిలై యాకీల్ ఫలసిద్ధియిలైయెన్దు ప్రమాణమ్ శొల్లానిన్ద తే ఎన్దిఱకడైయితే, ప్రపన్న నాననై నానేనినై నెన్దు శ్లోకద్వయత్తలే యరుళిచ్చెయ్ తానేయ్ నితార్ (అచిత్కల్పనా యిత్యాది). — “ఇతి రిడత్తిలే నిల్లావిట్టార్ వరుకివ్యభిచారమేతు, నిన్దాల్ వరుకివభ్యదయమేతు” ఎన్దిఱకడైయితే, అత్తరడై యమడైవే యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (పట్టిత్తిన్దు త్యాదివాక్యత్రయత్తలే). — అవి వేకికళుక్కిన్దోమనన్దు కిలన్దుమ్, వివేకికళుక్కు క్కులన్దుమోవెన్ (నాట్టారి త్యాది). అతావతు-పురూరవా ఎన్దిఱరాజా వేట్టెక్కు ప్పణుప్పట్టవిడన్దితే, శాఖావహత్రెయాయ్ కొణ్ణు ఊర్వశి భూమియితేపన్దు సజ్జరియానిన్దు, ఇవనవలైక్కణ్ణు “స్త్రీయాక వేణుమ్” ఎన్దు వేక్షిక్క, “నాన్ శొన్న పడిశెయ్ తాయాకిలప్పడియే శెయ్ కీతేన్” ఎన్దు అవళే శొల్లి, “అతావతేతు” ఎన్దు “ఎహోతుమేన్ సమాపత్తిలే ఇరన్దాట్టుక్కుట్టియై క్కట్టివక్క-వేణుమ్, పళి యితే నగ్గునాయ్ ఎన్దు మ్మేయరుక్కువొణ్ణాతు, ఇరున్దాయాకీల్ అప్పితే విట్టుహోకితేన్” ఎన్దు శొల్లి, “అప్పడియే శెయ్ కీతేన్” ఎన్దు చిరకాలమనోడే సంక్లేషిత్తుక్కుణ్ణు నిట్కిఱవళవితే, ఇవనుక్కుమ్ శావమోక్షమ్ పిఱన్దు ఇన్ద్రోనుడైయ అజ్జెయారే యవలై యన్దైత్తు కొణ్ణుపావతాగన్దర్వోకకోవన్దు ఒరురాత్రియితేయవను సవనుమాక మ్మూడియరుక్కిఱవళవితే అవనుడైయపుడైన్దైయెయ్ మ అన్ద ఆట్టుక్కు ట్టికడైయమ అపహరిత్తుక్కుణ్ణుపాక, అట్టుక్కుట్టికళో పాకెయారేమిక్కు పుమదుర్బితైయాయ్ మీట్టుక్కుణ్ణు మరుచ్చొల్లి, అవన్ పాకాతే వెణు మనేయరుక్కి, “శాన్దై పువరువ నెన్దిరున్దేన్. నీయుమెన్దై పోలే స్త్రీయానాయ్” ఎన్దు వేపోక్తియెప్పణ్ణు, అవనుమ్ అన్దనగ్గు వేవన్దోడేపుఱ

ఈ.-ఎన్దునమన్, రిత్తు క్కడక్కనిఱ్ఱవల్ల విరక్తనిఱ్ఱ ఇవ్వారెళొల్లుకిఱ్ఱా. [సుస్వస్థశరీరే] పరిణామిద్రవ్య మాన శరీరము మొరునిలై యిలెనిఱ్ఱు. [ధాతుసామ్యస్థితే] అతుక్కుఱ్ఱుచ్చాక ధాతుక్కుళుమొన్దుముడన్బి ఒన్దునిమి రుకై యన్బి క్కే ఇవై యుమెల్లామ్ సమమాయ్, శరీర త్తిలైయెరులాఘవమపిఱ్ఱు, సత్త్వమితలై యెడు త్తపోతాకినమ్మె యావనెరువన్. స్తరిక్కిఱ్ఱాన్ - “నామార్, శరీరమాకిఱ్ఱవితు అచిత్తాయగున్దతు, దేహాతిరి క్తనాయుచ్చానో రా త్తావుళిన్, అవన్తా సీశ్వరనుక్కు శేషభూతన్, అవనై ప్పెఱ్ఱుకై యివ్వార్తావుక్కు మోక్షమాకిఱ్ఱు” ఎన్దున్దరిత్తు. [విశ్వరూపంచమామ్] కుడల్ బుడక్కాల్ ముట్టయ్ ద్దొల్ వరుమ్ వ్యసనమాత్తావతామావ్పొలే, ఇవన్ సుక్కువన తొన్దు తనక్కువన్దతామ్మడి ఎల్లావల్ త్తైయుమ్ శరీరమాకవుడై య నాయరుక్కిఱ్ఱనెన్. [అజమ్] ఇననై వ్పొలే జన్మనిబన్ధనమాన కలక్క మిన్బిక్కే యరుక్కై యితే. [తతస్తమిత్యాది] నడై యాడి త్తిరియుమన్దవనుక్కుముడ్డతే యిన్నినై వు; అచిత్కల్పనాయ్ క్కిడన్దవన్దుమ్ “ఇవన్ నినై త్తిలన్” ఎన్దుతేవై యిడాతే నానవనై యెప్పొత్తుమ్ నిన్దై.

శి-అ॥ “ప్యర్ బాక” ఎన్దిఱ్ఱుగైయెయసుసన్దిప్పతు. (నీయెక తాయన్దో) ఎన్దిఱ్ఱువిడత్తీర్, ౧, “చృష్టైవనోర్వోం ప్రాణాంబజ్జాన్మతలొచనః; పాగాఽన్ద్రసంకృత్యా గురుపూజాంప్రయక్తవాక్” ఎన్దిఱ్ఱుతనుసన్దేయమ్. ధాతుక్కుళ-వాతికి త్తెన్దెన్దభాగం. స్తరిక్కిఱ్ఱా క్కిఱ్ఱా (నామారిత్యాది). “విశ్వరూపంచమామజమ్” ఎన్దుతు - * నారాయణ భద్రార్థమ్. “విశ్వరూపమ్ - మామ్” ఎన్దుచ్చామిత్వ సౌలభ్యజ్ఞతైచ్చొన్నతు, వాత్సల్య సౌశీల్యజ్ఞుక్కుముపలక్షణమ్. “అజమ్” ఎన్దు-జన్మనిన్దనమాన కలక్క మిల్లామైయెచ్చొల్లుకైయాలే, జ్ఞానతత్త్వదిక త్తైచ్చొల్లుకిఱ్ఱు. † పిఱ్ఱైక్కుళుట్టియితే చేతనమక్కుజ్ఞానాదికళొళిమున్దున్దెన్దతు. “తతః” ఎన్దుతు - పాతుడమ్. “కాఘవానానన్దిప్పిమ్ - మ్రియమాణమ్ - అనాన్దరామి” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్ (నడైయాడియిత్యాది వాక్యవ్యయత్తాలే) ఎన్దునైవు - “స్వరామి” ఎన్దిఱ్ఱునినైవు. “స్వరామి” ఎన్దిఱ్ఱువన్దమాన్దమ్ (ఎప్పొత్తుమ్నినై త్తివడియేన్దిప్పనెన్దతు). “మతే” ఎన్దుతుక్కుళామ్.

అ-అ-వి॥ ప్పొ, అన్దొళివిలే ఒరుమిక్మిన్ద, అన్దొళియాలే అవనైక్కుణ్దు “వెళియిలేయెక్ మున్నే నగ్ననాయరున్దాయ్” ఎన్దుళొత్తి అన్దొళిగావెన్దిట్లు స్వర్గత్తిలేపోనాళ్, అనన్దరమ్, అన్దరాజా బ్రాహ్మనాయ్కొణ్దు అన్దవేమత్తొడై సచ్చరియానిక్కు. అన్దుజ్జేయ వ్యసన్దత్తక్కుణ్దు ఈర్వళిమిళవుమ్వన్దు “దుఃఖప్పడివేడ్డా, ఉన్నాలేయణాన గర్భమన్ద్రేకవయిల్ బ్రిలేయరుక్కుఱ్ఱు. ఒరువన్దు శ్చెన్దవాతే ఒరుపిల్లిపిఱ్ఱుమ్, అన్దశ్చెన్దైయెయమనక్కుక్కొడుత్తు ఉన్నోడేయెరునాళ్ సంక్షేపిక్కిఱ్ఱేకా” ఎన్దుళొత్తిల్లియై, ఒరువన్దుశ్చెన్ద వాత్తేతిరుమ్మవన్దు పిల్లైయెయన్దొడుత్తు ఒరునాళ్ సంక్షేపిత్తిరున్దు మిళవుమ్ స్వర్గత్తుక్కుప్పొమ్మొత్తు, అవన్దేకూడవన్దగర్భవోకళో అన్దరాజావై పార్తు, “ఉనక్కువేణ్దింతొరు వరత్తైక్కేట్టుక్కొళో” ఎన్దు, “ఎనక్కుఱ్ఱొచ్చశీసాలొక్కమ్వేణమ్” ఎన్దు, అవర్కళో ఒరు అగ్నియొక్కొడుత్తు “ఇత్తొల్ యాగమ్మణ్ణినతే యున్దానాళ్ తత్సాలొక్కమ్ వేణమ్” ఎన్దుళొత్తిల్లిపొనార్కళో అన్దరాజావుమ్, అన్దఅగ్నియొక్కొణ్దువారానిక్కు, పత్తైయభ్రాన్ది తిలైయెడుత్తు ఒరుఆరళికీథో అన్ద అగ్నియైవైత్తు మఱ్ఱుపోయత్తేక వట్టణత్తుక్కువన్దు మిళవుమ్నినైత్తు ఆరళిడియిలేశెల్ల అన్దఅగ్నియానతుశ మిళవుత్తరూపమాయ్కొణ్దుఅన్దఅన్దొళిదేహాడియరుక్కు, అతిలేయెరు కొమ్మెన్ది ముఱ్ఱిట్టుక్కొణ్దువన్దుకడైన్దు అగ్నియెయన్దొక్కి అన్దఅగ్నియాలే యాగ త్తెప్పణ్ణి ఊర్వశీసాలొక్కత్తైయడైన్దావామ్. ఆ త్తైచ్చొల్లుకిఱ్ఱు.

“స్థితేమనసి” ఎన్దిఱ్ఱుగోకిమ్, చరమన్దోకపూర్వార్థతైచ్చొల్లుకిఱ్ఱు, “తతస్తమ్” ఎన్దిఱ్ఱుగోకిమ్, ఉత్తరాధతైచ్చొల్లుకిఱ్ఱు; స్థితేమనసిసుస్వస్థశరీరచింతి” ఎన్దైయాలే - కాలాదినియమాభావమ్; “చరః” ఎన్దైయాలే - చైతన్యమాత్రమ్ శొల్లుకిఱ్ఱు; “యః” ఎన్దై యాలే - అధికారినియతి యైయెన్దిఱ్ఱు; “స్తర్తా” ఎన్దు - స్వీకార తైచ్చొల్లుకిఱ్ఱు, “విశ్వరూపమ్” ఎన్దు-నాన్దమిత్వజ్ఞొల్లుకైయాలే, అశ్రయణ గౌకర్యాపాదకజ్ఞాన గుణజ్ఞుక్కుముపలక్షణమ్; అజమ్” ఎన్దైయాలే - కార్యాపాదకజ్ఞానశక్త్యాదిక త్తైచ్చొల్లుకిఱ్ఱు; “మగ్నక్తమ్” ఎన్దు - భక్తిశబ్దేనాభిముఖ్యమాత్రమవివక్షితమ్” ఎన్దుమరుళిచ్చెయవోకళో. “ప్రపన్నమక్కు అన్దిమన్ద ప్రవేదా” ఎన్దుక్కు ఇన్దొళికిద్యయముమ్ ముఖ్యప్రమాణమ్.

ఈ. — పడియేనిచ్చన్. [మద్భక్తమ్] అడై కొడుపాట్ పోకడుమవనై యోవవన్ పల్లీల్, మునెడునాల్ పచ్చెయిడుపెత్తు
కొండ్లుకార్యకాల తిలేవన్దవాతే పచ్చెయిడాతనాల్లై యెణ్ణియకల్ మునునై యోపల్లీల్. [నయామిపరమాం
గతిమ్] * గకళిన్దెల్లిట్టరాట్టయెల త్తవాళ త్తలై యెయిట్టుమత్తై త్తుకొడుపొనావ్వులే, తానే కై యెప్పిడిత్తుకొడుపొమా
యిల్ ము. ఆతివాహికలై వరక్కాట్టియాతల్, పెరియతిరువడియైవరక్కాట్టియాతల్ కొడుపొకై యన్టిక్కే, ఆతివాహి
కలిల్ ప్రధాననానతానే కొడుపొమ్

ఈ — ముతత్పాట్టు. ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టేయిల్పొల్లకిఱ వాశ్రయణమై నల్లై హేగావరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్.

(మాలై నల్లై తొమ్మిది మొదటి) సర్వేశ్వరనిరువడికలై క్కిట్టియాశ్రయిత్తు న్ణివిక్కిప్పారుణ్ణోళ్. మాలైన్దు -
న్నేహకార్యమాన వ్యామోహమాయ్, మాలై యుల్ నైన్ద వుమామ్. భక్తియుక్తరాయెన్ద పడి. (తొమ్మిది మొదటి
మొదటి) ఎన్టిత్తార్, ౨. "తొమ్మిది మొదటి" ఎన్టిత్తముడై యవాసనై యాలే ౨. "అరుళినన్" ఎన్టు ప్రప త్తియెప్పల్ న్నియిట్టిన
రాకై యాలే, తమ్ వాసనై తోల్ మచ్చిల్లకిత్తార్. (ఎమ్మిది మొదటి) సర్వేశ్వరనిర్వా త్తవన్దత్తుక్కెల్లామ్ శేషియాయ్ అవన్దై
క్కుత్తిత్తు శేష త్యాకార మెల్లార్ క్కుమ్మె త్తిరుక్కెయ్ లేపల్ క్కుమాక చ్చొల్లకిత్తార్. (నిన్దై ౩౬) భగవత్పాత్తి
విరోధివర్గ మెన్దు తల్, ౩. మల్లికై కమల్ శెన్దలిల్ విరహ క్షేపన్దరుమ్మడియెన్దు తల్. (కాలై మాలై) ఆశ్రయణ శున్న
కాలనియతియైయెన్ద. ౪. "ఆతినడువన్దివాయ్" ఎన్టిత్తపడియేసర్వకాలత్తుక్కు ముపలక్షణమ్. (కమలమలరిచ్చన్)

జీ. ౨॥ (అడైయత్తాది) అడైకొడుపాట్ పోకడుకై - రక్షిక్కితో మెన్దు కై కొండ్లుకైవిడుకై. వివరణమ్ (నెడునాళిత్తాది). "నయామి" ఎన్డు
ఎన్డుత్తుక్కర్థమ్ (కళిన్దెల్లిట్టరాట్టయెల). ఆ త్తవాళ త్తలై - † మున్దానైయిల్ మల్లై. పతచ్యవ్యవర్థమ్ (ఆతివాహికలైయత్తాది). ఆతివాహికలై
ప్రధాననానతెన్దు - ౫. "హర్దాసుగృహీతః" ఎన్డుత్తైక్కుటాక్షిత్తు. హర్దా - సర్వేశ్వరక.

ముతత్పాట్టు (మాలైయత్తాది). ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టేయిల్పొల్లకిఱ వాశ్రయణమావతు - ఉపాసనముఖత్రాలుమ్ ప్రప త్తియెన్దు
త్రాలుమ్ అవనైయడైకై.

"ఆలిక్ మేలాలమర్ ద్దానాన - మాలిన్దయ - అడియడైకలై - నల్లై తొమ్మిది మొదటి" ఎన్డున్దు, ప్రప త్తియెన్దు, ప్రప త్తియెన్దుమాక చ్చొల్ల
(సర్వేశ్వరనిర్వాది). "మాలై" ఎన్టిత్త వికారమ్ అవ్యయమ్. "మాలై నల్లై" ఎన్డుత్తుక్కు భక్తిపరమాక వర్ణాన్తరమ్ (మాలైయత్తాది). "నయా
కార్యమాన వ్యామోహ తైత్తైయెన్దిత్తు. కారణేకార్యోపచారమ్ పుణ్ణుకిఱ తెన్ద పడి. ఆయాససాధ్య భక్తియై, "తొమ్మిది మొదటి" ఎన్డు
ఎన్డులక్షణమాక చ్చొల్లవానె న్నెన్దు (తొమ్మిది మొదటి నిర్వాది). వివరణమ్ (అరుళిననిర్వాది). ఆతావమ్ - "అరుళినన్" ఎన్డు
తుక భగవత్కృపైయెన్దైయెన్దువలమ్మిత్తు సర్వేశ్వర నైప్పల్ న్నివాసనై తోల్ మచ్చిల్ల పడి. "ఎమ్మిది మొదటి" ఎన్టిత్తపడియేసర్వకాలత్తుక్కు
నిర్వాది). భక్తిపరమావోతు, "విన్దై" ఎన్డుత్తుక్కర్థమ్ (భగవత్పాత్తిత్తాది). ప్రప త్తిపరమావోతు అర్థాన్తరమ్ (మల్లికైయత్తాది).
అథవా, అర్థవ్యయముమ్ భక్తిపరయోజనైయిలే యాకవుమామ్; అప్పోతు, విరహ క్షేపన్ దీరుమ్మడియెన్దు భక్తిపరమావోతు విరహాన్తి
మిల్లాతిరుక్క - చెయ్ తేయమ్ తమ్మడైయవాసనైయాలే యరుళిచ్చెయ్ తారెన్ద పడి. భక్తిమానుక్కు, ౬. "ప్రాతిర్ని శిత గౌరవ్యా మధ్యా
హ్నా దిఘసంసర్తన్" | నారాయణమవాప్నోతి సద్యః పాపక్షయాన్దరః" ఎన్డు - కాలైయెమ్మాలై యమాశ్రయిక్కువేణామ్. ప్రప త్తిపర
మావోతు "కాలైమాలై" ఎన్డుత్తుక్కు భక్తియై (ఆశ్రయణత్తుక్కిత్తాది). అతెప్పడియెన్దు. (ఆతినడువనిర్వాది) ముతామన్దనదుమ్మమ్

ఆ-౨-వి॥ అనైత్తొమ్మిది సమకుజ్జీవన మెన్దిఱనినైవు సంసారికతుక్కిన్దిక్కియిరుక్కువుమ్, "తొమ్మిది మొదటి" ఎన్డున్దు -
హేతువైయరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (తొమ్మిది మొదటి నిర్వాది) వాక్యర్థయత్తాత. — తొమ్మిది కై - కై బృహత్. వాసనైక్కు హేతువైయ
మరుళిచ్చెయ్ నిన్దుకొన్దు, మున్దుకొన్దు వర్థతై వివరిక్కిత్తార్ (అరుళిననిర్వాది.)

(౬-౨) తిరువాయ్మొయి.-౯ - ప - ౧౦ - తి - ౧ - పా - మాలై న్ణి వ్యాఖ్యానజ్ఞుఁ. ౨౪౫

ఈ.-సర్వపుష్పజ్ఞుఁకు ముపలక్షణమ్. నీజ్జళ్ విరుప్పిన ప్రాకృతద్రవ్యమే యమైయుమెన్నై. (నీర్) అధికారికఁకుమ్ మున్ను తెనీజ్జళ్ యమైయుమ్. (వేలై యిత్యాది) సముద్రమణితాకై యాలే తిరై కళ్ వన్దు మోతానిన్దుళ్ళ మతిఁకాలే శూఱుప్పట్టరున్దుళ్ళ తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే. శ్రమహరమాన దేశమెన్నై. (అలిన్ మేలాలమర్ న్దాన్) సకలలోకజ్ఞతై యుమ్ వయిల్ శీలేవైత్తు బరువవనాన వాలన్దుళిరిన్ మేలే కణ్ణుళర్ న్దువన్. ఉజ్జళ్ విరోధినిరసనజ్జళ్ దుర్బుటజ్జళ్ళేయాకిలుమ్ ఘటిప్పిక్కవల్లవనెన్నై. అవనడియిచ్చై కలై - ఇత్తైళ్ళుమిన్. (అలిన్ మేలాలమర్ న్దాన్) ఆల్ - నీరుమ్, ఇడముమ్. నీరిన్ మేలాలెన్దుమామ్, అలిన్ మేలిడ తైన్దుమామ్. ఆల్ - శెయ్యుళిన్దుమ్.

జీ-అ॥ ముడివుమాన సర్వకాలజ్ఞులు మెన్దు పడి. ఇరణ్డొద్దిరువన్దాతి ఎఱువత్తుమాన్దామాట్టు. "అయ్న్దురైప్పన్" ఇత్యాది. కమలమల్ పేణు మెన్దినిరన్దుగ్గమెన్నెన్న (సర్వపుష్పేత్యాది). ౧ "కళాళ తుఱాయుమ్" ఇత్యాద్యససన్దేయమ్. ఇత్రాల్ భావమ్ (నీజ్జళిత్యాది). వేలై- సముద్రమ్. తిరైకళ్ మోతవెన్దు - అర్థాత్సిద్ధమ్. "వేలైమోతుమ్" ఎన్దు విశేష త్తతుక్కు భావమ్ (శ్రమహరమాన విత్యాది). ఇత్రాల్ ఆశ్రయణ సౌకర్యమ్ సూచితమ్. పవనాన - భవనాన - ఉజ్జా కానిత్రిఱ, అలికామేల్ - అలన్దుళిరికామేల్. ఇతు శొన్న తుక్కు-భావమ్ (శుజ్జళ్ విరోధియిత్యాది). అర్థాన్దురకథనత్తుక్కాక ప్రతీకోపాదానమ్ (అలిన్దేలిత్యాది). అలికామేల్ - జలత్రికామేల్, అలమర్ న్దాన్. అలిలైయిలే యమర్ న్దానెన్ను తల్; "అల్" ఎన్దు - ఇడమాయ్, అలిలైయిన్ మేలిడతైయమర్ న్దానెన్ను తల్ ఎన్దుగ్గద్యయమ్. ఇన్నిడతై పెరియజీయర్ వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణానిఱుఱు చెప్పెయ్ లే, "అలెన్దు - జల తైవచిక్కుమ్మడియేతో?" ఎన్దు విచారియానిఱుఱు, కన్దాడైనాయ్, "అలాజ్జటి ఎన్దుక్కడవతే" ఎన్దు, జీయరుకన్దురుగీనారామ్ "అల్" ఎన్దుజల తైచ్చెల్లుమోనెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అల్ శెయ్యుళిన్దు మెన్దు). శెయ్యుళిన్దుమ్ - కాన్దుసిద్ధమానవేచ్చు. నిఱుణ్ణుసిద్ధవేచ్చు, తిలైచ్చోల్, వ్దుక్కచ్చోల్, శెయ్యుటోల్ ఎన్దు మాన్దువకై యా యిరుక్కుమి తే; అలిల్, తిలైచ్చొల్లావతు - దేశభాషై; వ్దుక్కచ్చొల్లావతు-వ్యావహారికభాషై; శెయ్యుటొల్లావతు - కాన్దు భాషై ఎన్దు తమిళున్ నిఱుణ్ణువెచ్చొల్లుకీఱు. "మూల్" ఎన్దు - సర్వేశ్వర సన్దుపత్తిల్, వేలైమోతుమ్ ఎన్దుతోడజిలమర్ న్దానాన - మూలిక - అడియిచ్చై కలై - నణ్ణి - కాలైమాలైకమలమలిట్టునీర్ - విన్దెకడ - తొమ్మి తెమ్మిమనూ ఎన్దుస్వయమ్; "మాలై" ఎన్దిఱ విడత్తిల్, వికారమ్ అవ్యయమ్. "మూల్" ఎన్దుభక్తిపరమానపోతు, నీర్ - కాలైమాలైకమలమలిట్టు - విన్దెకడ - మాలై న్ణిత్తిమ్మి తెమ్మిమనూ - వేలైమోతుమ్ ఎన్దుతోడజి; అడియిచ్చై కలై - కళ్యమ్మిమ్ మలిట్టునీరిట్టెమ్మిమ్ ఎన్దుస్వయమ్.

అ-అ-వి॥ "అల్" ఎన్దు - నీరైయమ్ ఇడతైయమ్ శొల్లుకైయాలే, అలికామేల్ - నీరికామేల్ యిరుక్కిఱ, అలిలే- అలిలైయిలే ఎన్దురణ్డామర్థమ్. అలికా - నీరికా, మేలూల్ - మేలిడతైన్దు మాన్దామర్థమ్, "అలికామేల్" ఎన్దిఱ ప్రధమవత్తిలే, "అల్" ఎన్దిఱవతు అలైయెన్దితార్ (అల్ శెయ్యుళిన్దు మెన్దు). శెయ్యుళిన్దుమ్ - అవ్యయ మెన్దుపడి.

ప్రతి.- మాలై న్ణి ప్రవేశే. ఛాన్దోగ్యే వత్తప్రసాదకే [౧౮] "తస్య తావదేవచిరం యావన్న విమోక్ష్యే ఆధసంపత్సేన్యే." - గారుడపురాణే శ్రీరంగమాహాత్మ్యే అశ్వత్థతీర్థప్రశంసాయామ్, "అధయోషి ద్వరాకాచిన్దాధవీతిచవిశ్రుతా । విదుషీ సర్వధర్మాణాం సర్వకా మవివర్జితా । తపశ్చచారబహులంతస్మిన్ † తీర్థవరేకుభీ । అనాహారజిత్రకోధాసదాచై వామృనిస్థితా" ఇత్యారభ్య ఆధ్యాయత్రయేణ మాధవీవైభవం విస్తరేణోక్తాన్, తృతీయాధ్యాయవరమే, "అథాత్రమాధవీసాపితపస్తప్రానుదుశ్చరమ్ । భగవన్తం ప్రపన్నాసాభగవన్త మవాపసా" ఇతి స్యాన్తి ప్రపత్యాభగవత్ప్రాప్తిశ్చ కథితా. భగవద్గీతాయామ్ (౪) "జన్మకర్తవ్యమేదివ్యమ్" ఇత్యాది, "త్యక్త్యా జేహమ్" ఇత్యాది॥ ౯॥ - శ్రీవరాహపురాణే శ్రీభూమిం ప్రతిశ్రీవరాహః, "స్థితేమనసి" ఇత్యాది, "సయామివరమాంగతిమ్" - (భ-గీ-౬) "చక్షులంహి" ఇతి "తస్యాహం నిగ్రహమ్" ఇత్యస్య ఆదిః॥ ౩౪॥

ఇరణ్డానిరువన్దాతి - ఎఱ్ఱువత్తుమాన్దామ్మట్టు.

ఆయ్వురైప్పనాయరమ్ పేరాతిన్దువన్దివాయ్. వాయ్వునుర్ తూవిడైకలుమ్. ఏయన్ద.

పిఠైక్కోట్టుచ్చెట్టట్రువిడు త్తపెమ్మా. నిఠైక్కొట్టుడత్తుణ్డియాన్.

అవతారిక. - ఆయ్వురై ధగవన్దిశ్లేషమును సహింపలేక బాధపడుచుండఁగా, సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీకు శీఘ్రములోనే యీశరీరావసానమును మోక్షమిచ్చెదనని సాదించు, దానిచేత నత్యంతహృష్టులై, సంసారులనుగుఱించి, మీరు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేయున్న శ్రియఃపతివిషయమై భక్తిచేసి యుజ్జీవింతుడి, అందుకు భక్తిలేనియెడల ప్రవృత్తిచేయుడి, దానికిని శక్తిలేనివారు ఈపదిపాదులను సమసంధించుడియని యుపదేశించుచున్నాను.

తాత్పర్యము. - ఓ! చ్చెఱులారా! శ్రమపారమైన తిరుక్కణ్ణపురమందువేంచేయున్న శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములందు ప్రాత స్నాయక్కొలములందు కమల కుసుమములను సమర్పించి భక్తియుక్తులై మీయొక్క సకలశ్లేషములును నశింపఁగలుగఁగోరుమని ఆశ్రయించి యుజ్జీవింతుడి.

— (*) —

మూ. - కళ్ళవిఱ్ఱుమలరిట్టునీరితైళ్ళుమిన్. నళ్ళి శేరుమ్వయల్ శూఱ్ కిడజ్జిన్బడై.

వెళ్ళియేయ్వువతిళ్ శూఱ్ తిరుక్కణ్ణపుర. ముళ్ళి, నాళుమ్తొమ్మి తెమ్మిమినొత్తోరే.

అ. - (కళ్ళవిఱ్ఱుమ్) అపనిరువడికలై కళ్ళవిఱ్ఱుమ్ మలరిట్టునీరితైళ్ళుమిడత్తిల్, అవన్తై నెఱ్ఱాలేనినైత్తుక్కొట్టు నాళుమిఠైళ్ళుమి నెన్దితార్.

అన్వ. - తొణ్డర్ నీర్ కళ్ (౩) అవిఱ్ఱుమ్ మలరిట్టు ఇతైళ్ళుమిన్ (౬) నళ్ళి శేరుమ్ వయల్ (౯) శూఱ్ కిడజ్జిన్ బుడై (౧౨) వెళ్ళి ఏయన్ద మతిళ్ (౧౫) శూఱ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ నాళుమళ్ళి (౧౮) తొమ్మి తెమ్మిమినో (౧౯).

పన్నీ. - అనన్తరమ్, అవన్ నర్తిక్కిఱ దేశ తైయారాధిత్తు అతినుడైయ తేనువ తైయై యనుసన్నితు సుభిక్తశాయన ర్తిక్క స్నానం జోళెన్దితార్.

అనుభవచాపలముడైయ, నీడన్, మధువై, (౩) మలరుకిఱ, పూక్కలైక్కొట్టు, ఆరాధియజ్జోళ్; (౬) భోగ్యసమృద్ధియాశ తుద్రమానవెదేనణ్డకళకప్పడ, శేరన్దువ ర్తిక్కిఱ, వయల్ కళాలే, (౯) శూఱుప్పట్ట, అకట్టినుడైయ, పరిసరత్తిలే, (౧౨) వెళ్ళియోళి శమైన్ద, మతిళాలే, (౧౫) శూఱుప్పట్ట, తిరుక్కణ్ణపుర తై, రత్తైయడైయదేశమెన్దు నిత్యానుసన్ధానమ్మట్టి, (౧౮) అనుభవబలప్రతియాలే, తొమ్మితుకిళర్ తియోడేవ ర్తియుజ్జోళ్. (౧౯) (ఇతైళ్ళుమిన్) ఎన్దిఱువిడమ్, కీట్టిల్ * అడియిడైకళోడే యన్వితమాయ్, దేశపరమా కవుమామ్. వెళ్ళియేయ్వువెన్దు - శుక్రపదత్తోడే శేరన్దువెన్దుమామ్. అన్దియే వెళ్ళిపోన్దు నిఱముడైయమతిళెన్దుమామ్. నళ్ళి - వెదేనణ్డు. ౨౦.

అర్థము. - ఓ! చ్చెఱులారా! మీరు తేనె (౩) కారుమన్న పువ్వుములను సమర్పించి ఆశ్రయించుడి; (౬) ఎండ్రకాయలు చేరియున్న పొలములచే (౯) చుట్టుబడిన అగడ్తయొక్క సమీపమందు (౧౨) వెండిచేత నిర్మింపబడిన ప్రాకారములచే (౧౫) చుట్టుబడిన తిరుక్కణ్ణపురమును ప్రతిదినమును అనుసంధించి (౧౮) ఆశ్రయించి యుజ్జీవింతుడి. (౧౯).

ఈ. - ఇరణ్డామ్మట్టు. “ఇన్విషయత్తుక్కైవరుకిఱతో?” ఎన్దుమ్మచాపలముడై యార్, సురక్షితమానదేశ మెన్దునిర్భయరాయ్నిత్యమాక వాశ్రయియుజ్జోళెన్దితార్.

(కళ్ళవిఱ్ఱుమిత్యాది) శెవ్విప్పువైక్కొట్టు అశ్రయియుజ్జోళ్. న్నేహికళాయరుప్పార్, శెవ్విప్పు శ్లేషవర్ కళిఱన్;

జీ. అ. || ఇరణ్డామ్మట్టు (కళ్ళవిఱ్ఱుమిత్యాది). “తొణ్డరే - నళ్ళియేయ్వు” ఎన్దుతోడజ్జి “ఎఱ్ఱుమి నొ” ఎన్దు మళవుమ్ కట. షీ త్రవతారికై (ఇన్విషయత్తుక్కైత్యాది).

“కళ్ళవిఱ్ఱుమ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (శెవ్వియిత్యాది). కళ్ళవిఱ్ఱుమ్మలర్ - తేణ్ శోరికిఱమలర్. కీట్టి “ప్రాకృతిద్రవ్య మన్దు యుమ్” ఎన్దువైత్తు, ఇట్లే “శెవ్విప్పు” ఎన్దు విశేషిక్కిఱతెన్నెన్దు (న్నేహికళాయిత్యాది). అతావతు - పరివిణ్ కార్యమెన్దువడి.

ఈ. - ౧. - తొడ్డార్ తుమ్మాయమ్ కణవలరుమ్" నిజపక్షియే పుష్పజాతిమాత్రమేయమైయుమితేఅవన్వడియెప్పార్ త్తాల్. ఆక, ద్రవ్యతారితమ్యమ్ పారాణ, ఆశ్రయిక్కుమనక ప్రేమతైయేపార్ కుమ్మ త్తనై, శ్రీపురుషోత్తమముజ్జై యానుక్కు రాజపుత్రశాతినశెణ్ణకప్పువారైయై స్తరిప్పతు. (నల్గియిత్తాది) నల్గియెన్టు - పెన్ నణ్ణు. నీర్ మాతాతవిజ్జకీచి యాయిల్ దున్నై న ర్తిప్పతు. జలసమృద్ధియైయుడైత్తానవయలాతేహూపుట్టఅకట్టిసరుకే. కిడణ్ణు - అకట్టి. (వెళ్ళియిత్తాది) నకుత్రపద త్తళపుమోగ్గిన మతిశెన్నుతల్, వెళ్ళియా లే శెయ్యప్పట్టి (తిరుతియాన) మతిశెన్నుతల్. (ప్రత్యక్షీక్కిటిలో మాకిలుమ్ ప్రేమాతిశయతా లేఅతివిలక్షణమాయ్ త్తోల్ ముమితే. (తిరుక్కణ్ణపురముల్లి) నిజేమత్తా లే నిర్భయమానచేత మెన్టుఅనుసన్నిస్తు ఇవివయ త్తి లేచపలరాయిరుప్పార్, నిత్యమాక త్తోమ్మతుజ్జీవియున్తోల్. (అపర్వణికడల్ త్తెల్లలాకాకు" ఎన్నుమాప్పోలే ఇవివయ త్తోల్ కాలనియతియిల్లై.

ని-అ. ఇమనుక్కండ నిర్బన్ధమి రైయోవెన్న (కళ్యాణిత్తాది). తిరు మొట్టి. కణవలర్ - కాకణమ్బు. ఇత్తాల్ ధరి త్తవర్థమేతెన్న (ఆవిత్తాది). ప్రేమతైయేపార్ కుమ్మెన్టుకుకునంవాదమ్ (శ్రీపురుషోత్తమమిత్తాది). అ* ఒట్టివిల్ కాలత్తిలే ఇక్కడైయెప్పార్ త్తక్కొట్టుతు. ఇతుళొన్న తుమ్మభావమ్ (నీర్ మాతాతవిత్తాది). "వెళ్ళి" ఎన్టు - శుక్రనాయ, అత్తా లే నక్షత్రపద తైచ్చొల్లుకిటతు. ఏయ్ కై - అత్తై యమ్ పణ్ణుకాయమ్. అప్పడిసమక్కుత్తోల్ గోవిరైయెయెన్న (ప్రత్యక్షీక్కిటిలోమిత్తాది). "వెళ్ళియేయ్ నవతిల్" ఎన్టు తైప్పల్ (ప్రేమ త్తా లే నిర్భయమానవెన్టు). "తొణ్డరే - నాళుమ్ తొమ్మి తెమ్మి మినా" ఎన్టు తుక్కర్థమ్ (ఇవివయ త్తిలేయిత్తాది). "నాళుమ్" ఎన్టు విశేషి త్తెనుక్కుభావమ్ (అపర్వణిత్తాది). "అశ్వత్థం సింధురాజంచనిత్యం సేవేతనస్స శేత్" మన్దవారే స్పృశేత్సూర్యమవరంపర్వణి స్స శేత్" ఎన్టు తైప్పల్ (అపర్వణి) ఎన్టిటతు. కళ్ళవిల్లుమ్ మలరిట్టునీరి తైళ్ళామిక్ ఎన్టు తుక్కు క్కీళ్ ప్పాట్టోడేయన్వయమ్. ౨.

తాత్పర్యము, - ఓ! భక్తులారా! జలముచేసిందియున్న అడ్డతలచేతను రజతమయప్రాకారములచేతను రక్షింపబడిన తిరుక్కణ్ణ పురముననుసంధించి తేనెకారుచున్న కమలకుసుమములచే నారాధించి యుజ్జీవించుడి.

మూ. - తొడ్డార్ నున్దన్దుయర్ పోకనీరేకమాయ్ | విణ్ణువాడామలరిట్టునీరి తైళ్ళామిక్ |
 వణ్ణువాడు మొట్టిలో శూన్ తిరుక్కణ్ణపుర | త్తణ్ణవాణన్, అమరర్ పెరుమానై యే! 3||
 ఆ. - (తొడ్డార్) సర్వలోకేశ్వరనాయ, * అయర్వణుమమరకళతపతియాయరున్దవైత్తు, సర్వసమాశ్రయణీయ నాకైక్కాక త్తిరుక్కణ్ణపుర ల్లిలే యొమ్మిన్దరుళియరున్ద వవసుక్కనన్య ప్రయోజనరాయ్ కొణ్ణు అడిమై శెయ్యున్తో శెన్టితార్. 3.

అన్వ. - వణ్ణు వాడుమ్ పొట్టిల్ (3) శూన్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు అణ్ణవాణన్ (౨) అమరర్ పెరుమానై తొడ్డార్ నున్దకుయర్ (౯) పోకనీర్ ఏకమాయ (౧౨) విణ్ణు వాడా మలరిట్టు (౧౫) నీరి తైళ్ళామిక్. (౧౬)

అన్వ. - అనన్దరమ్, విలక్షణవిభూతి యుక్తనాయ్ కొణ్ణు మలభనాన సర్వేశ్వరనై ఏకకణ్ణరాయా వాధియున్తో శ్శెణ్డార్.
 వణ్ణువాడుమ్, కళిత్తుప్పాడుమ్, పొట్టిల్, (3) శూన్ తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే, పరమపదనిలయనాయ్, (౨) నూరిపోన్ది నాయ్ కొణ్ణ వాడుమ్, సకలకర్మర్యాభినివేశయుక్త రానవరకళ! ఉజ్జళనుభవాలాభక్షేకమ్, (౯) తీరుప్పడి, నీర్ శే, ఏకహృదయరాయ్ కొణ్ణ వాడుమ్, (౧౨) వికాసోన్ముఖమాయ్, శెవ్వియట్టియత, పూక్కైయిట్టు, (౧౫) ఉజ్జళో శేవ త్వామయాపమాక వారాధియున్తో శ్శెణ్డార్. (౧౬)

తాత్పర్యము. - ఈ మొదల గానముజేయుచున్న తోటలచే (3) మట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడును బ్రహ్మమున కధిపతియై (౨) నిత్యమూగులగు స్వామియు నైన శ్రీయశవతిని (కైజ్గర్య) చపలలారా! మీయొక్కక్షేమము (౯) సకించునట్లు మీరు నిరన్యునీయు తేయుండి (౧౨) వికసించుచున్న వాడని పుష్పములను సమర్పించి (౧౫) ఆశ్రయించుడి. (౧౬)

ఈ.-మూన్మామ్మట్టు. తిరుక్కణ్ణపుర తీర్థస్థులినవఁ డభయవిభూతినాథనాయఁ డు, ఉన్దళదుగ్గిమ్ కెడ అనన్యప్రయోజనరాయ్కోణ్డొశ్రయియుజ్జోళెన్గిఁతార్.

(తొడ్డొర్) ఆకారేశముడైయారాన నీజ్జళెన్నుతల్, ౧ * అహంసర్వంకరిష్యామిక్కిట్టుప్పిఱన్దనీజ్జళెన్నుతల్. (సున్దమతుయర్ పోక) తుయరుమ్మెళివర్ కళుక్కు వ్యాసృత్తమాయిత్తేయరుప్పతు. విషయప్రావణ్యత్తాల్ వన్దనుగ్గి మెన్నుతల్. ఇత్తెళ్ళప్పెత్తాత దుఃఖమెన్నుతల్. (నీరేకమాయ్) నీజ్జళనన్యప్రయోజనరాయెన్నుతల్, నీజ్జళెల్లారు మొరు మిడతాయెన్నుతల్. “తొడ్డొర్” ఎన్దెయారేల్లారు మొరుమిడతాకలామిత్తే. (విణ్ణువాడామలర్) అలరత్తుడన్దినవళవాయ్ కట్టేయవలర్ న్దువాడాతపూ. శేవ్విప్పువైక్కొణ్డొశ్రయియుజ్జోళెన్దే. (వణ్ణుపాడుమిత్తాది) వణ్ణుకళోమధుపానమత్త మాయ్కోణ్ణు పాడానిన్దుళళోలై శూన్దదేశమ్; ౨, “ఏతత్సామగాయన్నా సే” ఎన్గిఱపడియే. నిరతిశయభోగ్య మానదేశమెన్దే. (తిరుక్కణ్ణపుర త్తణ్డవాణనమరర్ పెరుమాన్దేయే) తిరుక్కణ్ణపుర త్తీలేనన్దు ఎళియనాయరుక్కిఱ వఁ డభయవిభూతినాథనాయఁ డు; పరమపదనిలయనాయ్, * అయర్వఱుమమరర్ కళళిపతియుమానన నెన్నుతల్. లీలావిభూతిక్కునిర్వాహకనుమాయ్, నిత్యసూరికళుక్కునిర్వాహకనుమానవనెన్నుతల్. ఇళ్ళేఱశ్రయిత్తువిరోధియైవ్విక్కి పూర్ణానుభవమ్ పణ్ణు బరుదేశవి శేషమ్ తేడిప్పోక వేణ్డా, నిత్యసూరికళు మిళ్ళేవన్దనుభవిక్కుమ్మడి శీలాదిగుణాధిక్యమున్దేతే యిఱ్ఱు. అన్దొక్కవై త్తళాలైయిల్ విట్టి తిరుప్పార్ కుజ్జీవనమలైయే; అప్పడియన్దే యిఱ్ఱుత్తేనిలై. ౩ ప్రతిమా స్వప్రబుద్ధానామ్ ఇతుక్కాళవన్దా రరుళిచ్చెయ్యమ్మడి - “అమ్మేట్టిలు మేటిప్పాయానిన్దాల్ దేశికరుక్కు చొప్పి వేణు మో? ఎన్ను.

3.

జీ-౨॥ మూన్మామ్మట్టు (తొడ్డొరిత్తాది). “తిరుక్కణ్ణపుర త్తణ్డవాణ నమరర్ పెరుమాన్దే-సున్దమతుయర్ పోక నీరేకమాయ్ విణ్ణువాడా మలరిట్టునీరిఁతఱుమి” ఎన్దేత్తక్కటాక్షిత్తివతారికై (తిరుక్కణ్ణపుర త్తీలేయత్తాది).

“తొడ్డొర్” ఎన్దు - చువలర్ కుమ్, శేషవృత్తియిలన్దయి త్తిరుక్కు మవర్ కళుక్కుమ్ వాచకమాకైయారే, అర్థద్యయత్తై యు మరు రిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆకారేశమిత్తాది వాక్యద్యయత్తారే). అహంసర్వంకరిష్యామిక్కు - ౧ “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్దైయ పెరుమాళ్ ప్రాథితత్తక్కర్కళుక్కున్ద పడి. “తుయర్” ఎన్నుతే, “సున్దమ్” ఎన్దువిశేషి త్తతుక్కు భావమ్ (తుయరుమిత్తాది). ఇవర్ కళుక్కున్దు ఆకారేశముడైయారై యుమ్, కైబ్బర్యత్తీలే అన్దయిక్కువిట్టుప్పిఱన్దాయుమ్ కొల్లకిఱతు. ఆతేతెన్న (విషయేత్తాది). “తొడ్డొర్” ఎన్దు తిక్ అర్థద్యయానుగుణమాక, “తుయర్” ఎన్దుతుక్కు మర్థద్యయమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. నీజ్జళనన్యప్రయోజనరాయెన్నుతల్ నెన్దు - అవన్దు లిడత్తీల్ అనన్యప్రయోజననానాల్పేలే నీజ్జళుమవమోడేప్పొదయార యెన్దుపడి. “తొడ్డొర్” ఎన్దు - అణ్ణిమైవిలియాయ్, సమ్పాధిక్కి ఱతు. అణ్ణిమైవిలి - సామిప్యావన్దనమ్. ఒరుమిడతాకైక్కడియేతెన్న (తొడ్డొరెన్దెయారే యిత్తాది). విణ్ణు - ఈవన్దిక సితమాయ్. ఫలి తమ్ (శేవ్వియిత్తాది). “వణ్ణుపాడుమ్” ఎన్దుతుక్కు దృష్టాన్తమ్ (ఏతత్సామేత్తాది). ఫలితమ్ (నిరతిశయేత్తాది). “అణ్ణువాణ్” ఎన్దెయారే - లీలావిభూతినాథత్వముమ్, “అమరర్ పెరుమాళ్” ఎన్దెయారే - నిత్యవిభూతినాథత్వముమ్ కొల్లకిఱతు, ఇత్తైక్కా ట్టుకిఱార్ (తిరుక్కణ్ణపుర త్తీలే యిత్తాది). “అణ్ణుమ్” ఎన్దు - లీలావిభూతియాక మరుళిచ్చెయ్ తు, నిత్యవిభూతియాక వర్ధాన్తరమ్ (పరమ పదేత్తాది). మున్దినవర్థతుక్కు శబ్దనిర్వాహ ప్రదర్శనముభేనవివరణమ్ (లీలావిభూతిక్కిత్తాది). “తిరుక్కణ్ణపుర త్తీలే వర్తిక్కిఱవ నుభయ విభూతినాథణ్” ఎన్దుత్తాల్ భావమ్ (ఇళ్ళేయ్ శ్రయిత్తాది). సంసారికళుక్కునిట్కిఱ నిలైయిలే నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్తియైయే యెన్న (అన్దొక్కిత్తాది). ఇత్తాల్ - సర్వసమాశ్రయణీయ నెన్దుపడి. సర్వసమాశ్రయణీయనానాల్ “ప్రతిమాస్వప్రబుద్ధానామ్” ఎన్దు తు శేరుమ్మడియే, ఇన్దవచనత్తీలే నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్తియైయెన్దు తొడ్డొరైన్దెయెన్న (ప్రతిమాస్విత్తాది). అమ్మేడెన్దుతు -

ఆ-౨-వి॥ ఇన్దవిభూతియిలే యెల్లారు మొరుమిడతాక క్కుడుమోనెన్దు; ఎల్లారుమ్ * అహంసర్వంకరిష్యామిక్కిట్టుప్పిఱన్దపర్ క్కాక్క యారే కూడుమెన్దిఱార్ (తొడ్డొరిత్తాది).

3.

(౬౩) తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౧౦ - తి-మా-లై నన్జి - ౪-పా-మా-నై నొక్కి వ్యాఖ్యానం. ౨-౯

జీ-అ॥ అప్రబుద్ధరై. అప్రబుద్ధా నామపిఎన్ఱుఅళవన్దారుక్కుక్కరుత్తు. “అగ్నాత్తియివిప్రాణాంహృదిత్వతియోగినామ్ ప్రతిమాస్వప్రబుద్ధా హంసర్వత్రసమదర్శినామ్”. వణ్ణుపాడుమెన్ఱుతుడన్జి, పెరుమానై - తొణ్ణరెన్ఱు, ఇతైళ్ళుమి నిత్యస్వయః.

ప్ర-తి.— మూన్ఱామ్బట్టు (తొణ్ణర్ నువమిత్వాది). (అణ్ణవాణనమరర్ పెరుమానైయే) [ఉత్తరగీతాసు] “అగ్నాత్తియివిప్రాణాం హృదిత్వతియోగినామ్ | ప్రతిమాస్వప్రబుద్ధా నాం సర్వత్రసమదర్శినామ్”

తాత్పర్యము.—ఓ! భాగవతులారా! ఉభయ విభూతినాయకుడై పరమభోగ్యములైన తోలలచే జట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమును వేంచేసియున్న శ్రియఃపతిని మీరందఱు నేకీభవించి మీయొక్క సకలక్షేపములను సశించునట్లు నవ్యకుసుమములచే నారాధించి యున్న విందుడి.

మూ.—మానై నొక్కి మడప్పిన్నై త్తళ కేళ్వనై | తేనై వాడా మలరెన్ఱు నీరైజ్జెళ్ళుమిన్.

వానై యున్దమతిళ్ శూన్ద తిరుక్కణ్ణపురమ్ | తానయన్ద పెరుమాన్ శరణాకుమే.

అ.—(మానై నొక్కి) ఎల్లార్ కు మినియనాయ్ కొగ్గణ్ణనప్పిన్దై ప్పిరాట్టియోడే కూడ తిరుక్కణ్ణపుర త్తిరై యెళున్దరైయిరున్ద వెమ్మెరుమానుక్కిప్పడి అనన్యప్రయోజనరాయ్ కొగ్గణ్ణడిమై శైయ్యవే, తన్దిరువడికళిల్ నిత్యసిద్ధమాన కైజ్జర్యమాన సమ్మతైయెళ్ళు కు త్తప్పరక్షీ త్తరుళు మెన్ఱితార్.

అన్య.— మాన్ నై నొక్కి (౩) మడమ్ పిన్నై త్తళ కేళ్వనై (౬) తేనై వాడా మలరెన్ఱు (౯) నీరై ఇతైళ్ళుమిన్ వానై (౧౦) ఉన్ద మతిళ్ శూన్ద తిరుక్కణ్ణపురమ్ (౧౫) తానయన్ద పెరుమాన్ శరణాకుమే. (౧౫)

పన్నీ.— అనన్దరమ్, అతిశయిత భోగ్యనాన కృష్ణనై, సప్పిన్నై ప్పిరాట్టి శేర్ త్తియిరై ఆరాధియున్దో శెన్ఱితార్.

మానానతు, తోల్ బొన్ఱెయుమ్బడియాన, నొక్కైయిడైయళాయ్, (౩) అత్తగుణ పూర్ణయాన, సప్పిన్నై ప్పిరాట్టిక్కు, వల్లన నాయ్, (౬) ౧ “రసోవైసః” ఎన్ఱిఱవడియే తేనీరై భోగ్యభూతనాన వనై, వాడాత, పున్నజ్జైకొగ్గణ్ణ, (౬) నీజ్జల్, ఆరాధియున్దోళ్; ఆకాశ తై, (౧౦) త్తళ్ళుమి వడియొగ్గిన, మతిళ్ శూన్ద, తిరుక్కణ్ణపుర తై (౧౫) “అత్తెత్తర్ కుముకన్దోడుక్కై కు మోగన్దొలమ్” ఎన్ఱు తా నేవిరుమ్మిన, సర్వేశ్వరన్, అవ్వాశ్రయణీయ వేపన్దన్దై యున్దభుడైయ ఆరాధన ప్రతిసమ్మన్దియాయ్ కొగ్గణ్ణ గన్దక్కు నామే. (౧౫) తేనై వాడా మలరెన్ఱు - పూవొడే కూట్టపుమామ్.

అర్థము.— లేడి (ఓడిపోయి) సిగ్గుపడునట్లున్న చూపుకలదియు (౩) స్త్రీత్వపూర్తికలదియునైన సప్పిన్నై ప్పిరాట్టికి జల్లభండై (౬) భోగ్యభూతుడైన శ్రియఃపతిని, వాడనిపుష్పములను సమర్పించి (౯) మీరు ఆశ్రయించుడి. ఆకాశమును (౧౦) త్రోయుచున్న (మిక్కిలి యున్నతియులైన) సాకారములచే జట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమును (౧౫) తా నేయాశపడిన సర్వేశ్వరుడు, రక్షకుడుగును. (౧౫)

ఈ.— నాలామ్బట్టు. ఆశ్రయిక్కుమిడ త్తిల్ సప్పిన్నై ప్పిరాట్టి పురుష కారమాకవాశ్రయియున్దోళ్, అవను జ్జభుక్కు రసోకనా మెన్ఱితార్.

(మానై నొక్కి) మానానతునై యుమ్బడియాన నొక్కైయిడై యనళ్. మాన్ తోల్ బొన్ఱెయుమ్బడియా యిల్ బొన్ఱె నొక్కై కుప్పతు. (మడప్పిన్నై త్తళ కేళ్వనై) స్త్రీత్వముతలొన అత్త గుణజ్జై యుడై య సప్పిన్నై ప్పిరా

జీ-అ॥ నాలామ్బట్టు (మానైయిత్వాది). “సప్పిన్నై త్తళ కేళ్వనై - ఇతైళ్ళుమిన్, పెరుమాన్ శరణాకుమే” వన్దైక్కటాక్షిత్త వతారిన్దై (ఆశ్రయిక్కుమిత్వాది).

మాన్ నై యుమ్బడియాన నొక్కై వతేతెన్న (మాన్ తోల్ బొన్ఱెత్వాది). “నై” ఎన్ఱు - కడైక్కు తైత్తలాయ్, నైయుమ్బెన్దపడి.

ఈ-ట్టిక్కువల్లభనాయశ్శవనై. (తేనై) నిరతిశయభోగ్యనానవనై. ఇవేప్పజ్జుడినీరై యన్మోనానుజ్జళై క్కుడిక్కచ్చి
ల్లకిఱతు. (వాడామలరిట్టునీరిత్తెజ్జుమిన్) శెప్పిప్పువిట్టునీరాశ్రయియన్దోళ. తేనై యమ్ శెప్పిప్పువై యమ్
శేర్క్కైపోలేకాణమ్ ఆశ్రయణమావతు. (వానైయిత్తాది) ఆకాశత్తోడేప్పరైపణ్ణి అత్తై త్తళ్ళుమాప్పోలే
యిరుక్కిఱమతిళాలే శూన్యప్పట్టపూరై. దుప్పిక్కృతికళుక్కుట్టిప్పైణ్ణాతపడినురక్షితమానపూరై. (తానయన్ద
పెరుమాన్) “ఆశ్రితసంశ్లేషత్తుక్కు ప్పాణ్ణానదేశమ్” ఎన్దు అత్తైవిరుప్పిన రిక్కిఱనర్వేళ్ళరనానవన్. (శరణాకుమ్)
ఉజ్జళుక్కురత్తుకనామ్. అన్దుతిళవనుక్కురణానాప్పోలే ఉజ్జళుక్కువన్మతిళామ్. ౪.

జీ-ఆ॥ వ్యజ్ఞోక్తి (ఇవేప్పజ్జుడియిత్తాది) అతావతు-నిరవధికభోగ్యనైవడి “తేనైవాడామలరిట్టు” ఎన్దపచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (తేనైయ
మిత్తాది). ఉన్దుతల్ - తళ్ళుతల్, ఇత్తాల్ భావమ్ (దుప్పి) కృతికళుక్కు-త్తాది. నయన్ద - విరుప్పిన. నయన్దై - విరుప్పన్. “మ
తిళా” ఎన్దు విశేషణమ్ దప్పైన్దార్థమెనితార్ (అన్దుతిళిత్తాది). ౪.

ఆ-ఆ-వి ॥ “భోగ్యభూతనానవనైయాశ్రయిక్కై ఉజ్జళుక్కు జోషధమ్మోలే విరసమాయరున్దతో ఎన్దు ముఖిప్రాయ తై వివక్షీత్తురు
లిచ్చెయ్కితార్ (ఇవేప్పజ్జుడినీరైయిత్తాది). ఎన్దుమామ్.

తాత్పర్యము.—ఓ! భక్తులారా! మీరు సుందరసయనములను ఆత్మగుణములనుగల సప్తస్వపిరాట్టిని పురుషకారముగాఁజేసికొని
పరమభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. మీకు, గొప్ప ప్రాకారములుగల తిరుక్కుణ్ణపురమం దాశ్రితరక్షణార్థముగవచ్చి వేంచేసి
యన్నవాఁడు తప్పక రక్షింపఁడును. ౪.

మూ.—శరణమాకున్దనతాళడైన్దార్క్కెల్లామ్ ! మరణమానాల్ వై కున్దజ్జోడుక్కుమ్మిరాన్ !

అరణమైన్దమతిళో శూన్యో తిరుక్కుణ్ణపుర ! త్తరణియాళన్, తనతన్బర్క్కన్బాకుమ్ ॥ ౫॥

ఆ.— (శరణమాకుమ్) ఇప్పడి భక్తియొగత్తాలే యవనైయాశ్రయిక్కు తుమరన్దియే తన్దిరువడికలైయేయుపాయమాక ప్పబ్బో
నార్క్కు ఒరువడియొన్దియే యెల్లాప్పడియొలుమ్ రత్తుకనాయ్, అప్పోతే యవర్కలైయప్పొక్కతియైవిడువిత్తు త్తిరునాటిలే కొణ్ణుపోయ్
దివ్యప్రకృతికళాక్కి అవర్కళోడే సంశ్లేషిత్తల్లతుధరిక్కుమాట్టాతిరుక్కుచ్చెయ్తే, అవర్కళుక్కుప్పొక్కతిసమ్మన్దమనాదివాసనైయాలే
సవ్యామాయరుక్కైయాలే, క్లప్తకాలత్తిలే యప్పొక్కతితానేవిట్టాల్ తిరునాట్టెక్కొడుత్తరుళి, పిన్నైయమవర్ కళోపక్కులుశ్శన్నేహ
త్తినాలే తానొన్దుమశెయ్యాతానాయ్, ఇవర్కళుక్కుత్తెచ్చెయ్వే నెన్దిరుక్కుమెనితార్. ౫.

అన్వ.—తనతాళడైన్దార్క్కెల్లామ్ శరణమాకుమ్ మరణమానాల్ (౩) వైకున్దమ్ కొడుక్కుమ్ పిరాన్ (౭) అరణమైన్ద మతిళో
శూన్యో తిరుక్కుణ్ణపురమ్ (౯) తరణియాళన్ తనతన్బర్క్కన్ అన్బాకుమ్ (౧౨).

పన్నీ.—అనన్దరమ్, ఆశ్రితర్క్కుపరమపదప్రదనానవన్, స్వవిషయత్తిల్ కైచ్చర్యాభినివిష్టరానార్క్కు, అభినివేశన్దా నొరువడి
వుకొణ్ణాప్పోలేయామెనితార్.

తన్దిరువడికలైక్కుట్టత్తు ప్రపత్తిపణ్ణిన సర్వాధికారికళుక్కుమ్, తానేయుపాయభూతనాయ్కొణ్ణు, అవర్కళుక్కుడైయమియమాణ
దలైయిల్, (౩) అపునరావృత్తిలక్షణమానదేశతై, కొణ్ణుడుక్కుమ్, మహాపకారకనాయ్, (౭) తేమదక్కురమామ్బడి శమైన్ద, మతిళో
శూన్యోన్ద, తిరుక్కుణ్ణపురత్తిలే, (౯) భూమియైరక్షిక్కైక్కాకవన్దునిట్టిఱవన్, తన్దిరువడికళిల్ ప్రాపణ్యముడైయార్క్కు, ప్రాపణ్యన్దా
నెరువడివుకొణ్ణాప్పోలేయామ్. (౧౨) శరణమాకుమ్ తనతాళెన్దు-ఉపాయమానతిరువడికలైన్దుమామ్, తరణియాళన్దై - శ్రీభూమిప్పిరాట్టి
క్కువల్లభనైన్దుమామ్. ౫.

అర్థము.—తనశ్రీపాదములను (ఉపాయమనితలంచి) పొందినవారందఱిని రక్షింపఁడును, మృతిపొందినయెడల (౩) మోక్షమును
ఇచ్చువాఁడును ఉపకారకుఁడును (౭) రక్షణార్థమెనిర్పఁబడిన ప్రాకారములచేఁజుట్టబడిన తిరుక్కుణ్ణపురమందు (౯) సంసారులను
రక్షించుటకైవేంచేయున్న వాఁడునైన శ్రీయః తి తనయందుఁ బ్రీతికలవారి విషయమై ప్రీతికలవాఁడును. (౧౨) ౫.

తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మాలై నట్టి - ౫ - పా - శరణమాకుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౨౫౧

ఈ. - అజ్ఞామాన్యుడు. ఇప్పుడిభ క్రియోగతా లాశ్రయిక్కుమరన్దిక్కే తన్దిరువడికళై యే యుపాయమాక ప్పన్ద్రీనార్తితి త్తవణ శేయ్తరుళువ్వుడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

(శరణమాకుమ్ తనతాళడై న్ద్రార్క్కెల్లామ్) జన్మవృత్తజ్ఞానజ్ఞానాల్ కుత్తై యనిన్జారేయాకిలుమ్, తన్దిరువడికళై యే యుపాయమాక ప్పన్ద్రీనార్క్కెల్లామ్. రక్షకనామ్. కీర్తీమూన్దుపాట్టాలుమ్ శొన్నభక్తియోగ మధిక్యతాధికారమ్, ఇతిశోల్లుకిట ప్రపత్తిసర్వాధికార మెన్నిటను; ౧. "సమోహంసర్వభూతేషు" ఎన్నక్కడవడితే. భగవద్విషయన్దాన్ స్వర్ణవేదియాయరుక్కుమితే; కైళికత్తిల్ భగవత్సమ్మన్దముడై యానెరు చ్చణ్ణాలనొట్టై సమ్భాషణమ్ బ్రాహ్మణనుడై య వాచారవైకల్యత్తుక్కు పరిహారమాయ్దురు; అవిడ త్తిలెల్లామ్ శొల్లుకిటవర్ధమితు వేయాయ్దురు. (మరణమానాల్ వై కున్దమ్కొడుక్కుమ్ పిరాణ్) ఇవణతన్మక్కలిలే భరన్యాసమ్మన్దీనవన్దుతుడణ్ణి ఇవనై యొట్టియై తనక్కుచ్చెల్లామై యన్దాయరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్, ఇవనుడై యరుచియైయనువ ర్తిత్తు శరీరవిశ్లేష త్తళవు మవసర ప్రతీక్షనాయ్నిన్దు, పిన్నై యతున్దానాల్ పరమపద త్తెక్కొడుక్కుముపకారకణ్. తన్దిరువడికళై ప్పన్ద్రీనవన్దై తానిరు క్కిటవిడ త్తిలే ఇవనై క్కొడుపోయ్ చ్చేరవైత్తుక్కొళ్ళవేణ్ణి యరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్, నడువివనిరుక్కుమ్ నాలునాళు మవనుక్కు ౨ * ఒరువకలాయరమూట్టియా యరుక్క్కైయాలే (మరణమానాల్) ఎన్నిటను. "మరణమానాల్" ఎన్నిటను - తనక్కళక్తియైలై, ఇవనుక్కుకర్తవ్యమిలై, ఇవణరుచియైక్కటాక్షిత్తు నిత్కిటవిత్తనై. ఇప్పట్టిల్ "మరణమానాల్" ఎన్దైక్కొణ్ణిజేక్కిర్చొన్న నిరూపణమెల్లామ్. (అరణమైన్ద) "నిత్యసూరికళే పరియవిరుక్కిటవ

జీ. ౨॥ అజ్ఞామాన్యుడు (శరణమాకుమిత్యాది). "వైవన్దమ్ కొడుక్కుమ్ పిరాణ్" ఎన్నుమళవుమ్ కటాక్షితవతారికై (ఇప్పడియిత్యాది).

"ఎల్లామ్ ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (జన్మవృత్తేత్యాది). ఇత్రాల్ ఫలితమ్ (కీర్తీమూన్దుపాట్టాలుమిత్యాది). ముతత్వాట్టు ఇత్తిరువాణ్ మొట్టిక్కాక సజ్గీహమాకై యాలే అత్తైవిట్టు మన్ద్రైమాన్దుపాట్టాలుమ్ శొన్నభక్తియోగమెన్దుపడి. ఇతు సర్వాధికారమాకైక్కుపపత్తియరుళిచ్చెయ్కితార్ (సమోహమిత్యాది). "సమోహంసర్వభూతేషుసమేద్యేష్యస్తిసప్రియః | యేభజన్తితుమాం భక్త్యామయితేతేషు చాప్యహమ్" ఇతి గీతాయాంసవమ్. ఇన్దప్రపత్తిక్కు విషయభూతనానవిశ్వరణ్ తారతమ్యమ్పారాతేవిషయారిక్కు మెన్దైయాలే ప్రపత్తియుమ్ సర్వాధికారమెన్దు ఇవాన్కయ్తుక్కుభావమ్ అశుద్ధరుమ్ భగవద్విషయత్తుక్కుధికారికళోవెన్న (భగవద్విషయన్దానిత్యాది). అతావతు - అశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్కుమెన్దుపడి. అప్పడిభగవద్విషయన్దాన్ స్వర్ణవేదిపాలే అశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్కిన విడముణ్ణో వెన్న; సాక్షాత్ స్వసమ్మన్దికళైయెన్దిక్కే, తత్త్విమ్మన్ద సమ్మన్దికళైయుమ్ శుద్ధరాక్కుమెన్దితార్ (కైళికత్తిలిత్యాది). "ఆనాల్" ఎన్దుయదిశ్చార్ధమ్ (ఇవణ తన్మక్కలిలేయిత్యాది). అతు - శరీరవిశ్లేషమ్. ఇతుతన్నై స్వప్రమాకక్కాట్టుకితార్ (తన్దిరువడికళై యిత్యాది). ఇవనుడైయ రుచియాలెనడువిరుక్కుమ్ నాలునాళుమ్ ఎన్దుమాట్టువతు. ఒరువకలాయరమూట్టియాయరుక్కిటను అశక్తియాలేయైత్యాది. ఇవనుడైయ (మరణమానాల్నిజిత్యాది). ప్రవేశ త్తిటొన్నై నిరూపణత్తుక్కెల్లామ్ శబ్దనిర్వాహమితువెన్దితార్ (ఇప్పట్టిలిత్యాది). కీర్తీనాళోవెన్న (మరణమానాల్నిజిత్యాది). ప్రవేశ త్తిలేశొన్న. పవప్రయోగత్తుక్కుభావమ్ (నిత్యసూరికళిత్యాది). అరణమామ్మడికమైన్ద - రక్షకమామ్మడికమైన్దవెన్దు చొచ్చెన్న - ప్రవేశ త్తిలేశొన్న. పవప్రయోగత్తుక్కుభావమ్ (నిత్యసూరికళిత్యాది). అరణమామ్మడికమైన్ద - రక్షకమామ్మడికమైన్దవెన్దు

ఆ-ఆ-వి || తరతమవిభాగమ్ పారాతే విషయారిక్కుమితిన్దైయెయరుళిచ్చెయ్కితార్ (భగవద్విషయన్దానిత్యాది). తన్నైయా శ్రయితారుడైయ దోవణ్ణైపొప్పక్కుత్తైయన్దిక్కే, అవర్కళుమ్తజ్జైప్పన్ద్రీనారుడైయ దోవణ్ణైత్తజ్జళుడైయ దర్శనస్పర్శనాదికళాలే పాక్కుమ్మడియాయ్దురు విషయారిక్కుపైన్దు ఇవాన్కయ్తుక్కుత్తైత్వర్యమ్. ఇప్పర్కై ఉదాహరణముభేనదర్శిప్పిక్కితార్ (కైళికత్తిలిత్యాది).

౨౫౨ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మాలై నణ్ణి - ౬ - పా - అన్ననాకుమ్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ.—నిక్కేనిన్టా, ఎవరుకిఱతో? ఎన్నజ్జ వేడ్డాతిరుక్కై. (తరణియాళ) భూమిక్కు నిర్వాహక. సంసారికభక్తు రక్షకనైన. (తనతప్పర్ కన్నాకుమే) తనకున్న హికళానార్ పక్క అతిప్రవణనామ్. (అన్నాకుమ్) ౧. “అన్నజ్జై యన్” ఎన్నపిరిక్క వైన్జాతపడి అన్న తానెరువడివు కొడ్డాప్పోలేయిరుక్కై.

౫.

జీ-అ॥ శబ్దార్థము. తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే యిరుక్కిఱతరణి మూళ నెవ్వు పడి. “అన్నాకుమ్” ఎన్టాల్-అతిప్రవణ నెవ్వుతో బుమో వెన్న (అన్నజ్జై యన్ నెవ్వుత్యాది). అరణమెవ్వనెవ్వుతోడగ్గి, తరణియాళ నాన - పిరాన్ - తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్ - శరణమాకుమ్ - తనతప్పర్ కన్నాకుమ్ - మరణమానాల్ వైకున్ఠమ్ కొడుక్కు మెవ్వనయమ్.

౫.

ప్ర.తి.—అత్తామ్బట్టు (శరణమాకుమిత్యాది) (తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్) భగవద్గీతాయాంపమే, “సమోహం సర్వభూతేషు సమే ద్వేష్యోప్సిన్ప్రియః । యేభజన్తితుమాంభక్త్యామయి తే తేషుచాప్యహమ్ ॥౨౯॥”

౫.

తాత్పర్యము.—తనశ్రీపాదముల నే యుపాయముగా నాశ్రయించినప్రపన్నులకు ఆశరీరావసాసమందే మోక్షమిచ్చువాడై తిరుక్కణ్ణ పురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితోరక్షించును.

౫.

మూ.—అన్ననాకున్దనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్ । శెమ్మైనాక త్తవుణనుడల్ కీడ్డవన్ ।

నన్నెనేయ్దమతిళ్ శూడ్ర్ తిరుక్కణ్ణపుర । త్తప్పన్, నాళున్దనమెయ్యర్ క్కుమెయ్యనే॥

౬॥

ఆ.— (అన్ననాకుమ్) ఇప్పడితన్దిరువడికళితే యనన్యప్రయోజనమానన్నేహ తైయుడైయరానవర్ కళ్ పక్కల్ తానుమెన్టు మనన్యప్ర యోజనమాన న్నేహ తైయుడైయనాయ్, స్వానుభవవిరోధికతైయుమ్ తానే పోక్కుమెన్దితార్.

౬.

అన్య.— తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్ అన్ననాకుమ్ శెమ్ (౩) పాన్ ఆత్తు అవుణ్ (౬) ఉడల్ కీడ్డవన్ నన్ పాన్ (౯) వీయ్ద మతిళ్ శూడ్ర్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు (౧౨) అన్బన్ తనమెయ్యర్ క్కు నాళుమ్ (౧౫) మెయ్యన్. (౧౬)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, ప్రహువనుడైయ స్వానుభవవిరోధియాన హిరణ్యనైష్ఠిశ్చన్దవన్, తప్పక్కల్ పారమార్థికప్రేమముడైయార్ క్కు పరమార్థభూతనామెన్దితార్.

తన్ తిరువడికళై ఆశ్రయిత్తార్ క్కెల్లామ్, నిరవధికవాత్సల్యయుక్తనాయ్, శివన్ద, (౩) పాన్బోలేయిరుక్కిఱ, వడివై యుడైయనాన, హిరణ్యాసుతనుడైయ, (౬) శరీరత్తై, అనాయాసనకిట్టిత్తవనాయ్, అప్పడియా శ్రితవిరోధికతైప్పొక్కి ఆడిమైకోళ్ళుక్కాక నన్దానపాన్నా లే, (౯) శమైయప్పట్ట, మతిళ్ శూడ్ర్ న్ద, తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే, (౧౨) విరుమ్మిన్దక్కుమవన్, తప్పక్కల్ పారమార్థిక ప్రయోజన బుద్ధి యుడైయార్ క్కు, ఎన్టుమొక్క, (౧౫) తానుమవర్ కళ్ పక్కలితేపారమార్థిక ప్రయోజనబుద్ధియుడైయనా యిరుక్కుమ్. (౧౬)

అర్థము.— తనశ్రీపాదములను (ఉపాయముగా) పొందినవారందఱివిషయమై ప్రీతిచేయువాఁడును ఎన్టుని (౩) బంగారమువలె నున్న శరీరముగల హిరణ్యాసురునియొక్క (౬) శరీరమును చీల్చినవాఁడును మంచిబంగారముచే (౯) నిర్మింపఁబడిన ప్రాకారములచే ట్టఁబడిన తిరుక్కణ్ణపురమందు (౧౨) ఆదరముతో వేంచేసియున్న వాఁడునైన శ్రియఃపతి తనయందు పారమార్థికబుద్ధిగలవారికి (అనన్య ప్రయోజనలకు) ప్రతిదినమును (౧౫) పరమార్థబుద్ధిగలవాఁడైయుండును. (౧౬)

ఈ.— అత్తామ్బట్టు. తన్నె యాశ్రయిప్పారుడైయ ప్రతిబద్ధకన్తైప్పొక్కి అవర్ కభక్తు మిక్కుమ్ స్నేహి యామెన్దితార్.

జీ-అ॥ అత్తామ్బట్టు (అన్ననాకు మిత్యాది). “శెమ్మైనాక త్తవుణనుడల్ కీడ్డవన్-తనమెయ్యర్ క్కుమెయ్యనే” ఎన్నజ్జై యన్ ష్రితనతారికై (తన్నె యిత్యాది).

(౬౪) తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప-౧౦- తి- మాలై నణ్ణి-౨-పా-మెయ్యనాకుమ్ వ్యాఖ్యానజ్యో. ౨౫౩

ఈ.—(అన్బనిత్యాది) తన్బిరువడికలై యే యుచాయమాకప్పల్ శ్రీనార్ కు, ౧. “శరణాగతవత్సలః” ఎన్దిఱపడియే అవర్ కళిదోషమ్ తోల్ గ్రాతపడి వ్యాముగ్ధనాయరుక్కుమ్; ౨. “దోషోద్యపి తస్యస్యాత్.” ఇవర్ కళుడై యవిరోధి శేయవ తెన్నెన్నిల్; (ప్రహ్లాదనుడై య విరోధిపట్టతుపడుమ్, హిరణ్యనాకిటవసురనుడై య శరీర తైయనాయా సేనక్కిరి త్తవణ. (నన్బెనేయన్దమతిల్) నన్బెపాన్నా లే శేయ్యప్పట్టమతిల్. న్నపహణీయమానమతిల్ శెన్నె. (తిరుక్కణ్ణపుర త్తన్బణ)

“అశ్రితరక్షణతుక్కు ప్పాజ్ఞానదేశమ్” ఎన్బువిరుప్పివ రిక్కిఱవూర్. (నాళుమేతన మెయ్యర్ కు మెయ్యనే) తన్బక్కలనన్బప్రయోజనరాయరుప్పార్ కు, తానుమవర్ కళి పక్కల్ ఎన్బు మొక్కవనన్బప్రయోజననాయరు క్కుమ్. తన్బక్కల్ ౨ * మిత్రభావముడై యార్ కు ౨. “నత్వజేయమ్” ఎన్బిరుక్కుమవణ.

జీ-అ॥ అప్పడివ్యాముగ్ధనోశెన్న (దోషోద్యపి త్యాది). “విదితస్సహిధర్మజ్జశ్చరణాగతవత్సలః । తేనమైత్రీభవతు తే యదితేనతుమి చ్చసి” ఇతిసుందరకాణ్డే రావణం ప్రతీసీతా. “మిత్రభావేన” ఇత్యాది, “దోషోద్యపి తస్యస్యాత్సతామేతదగర్హితమ్” ఇతియుద్ధ కాణ్డేరామః. తిరుక్కణ్ణపుర త్తన్బణ - తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే అన్బెయ్యుడైయవనెన్బ శబ్దార్థమ్. తనమెయ్యర్ కు నాళుమ్ మెయ్యనెన్బపడి. “మెయ్” ఎన్బ - అనన్బప్రయోజనతైయక ముళిచ్చెయ్తు, మిత్రభావమాకవర్ధానరమ్ (తన్బక్కలిత్యాది). అతావతు - మిత్రభావ మొట్టియమెయ్తుకూడామెయారే, మెయ్యెన్బ - మిత్రభావతై చొల్లుకిట తెన్బపడి. శెమ్మెనాకతెన్బ తుదగ్గి తిరుక్కణ్ణపుర త్తన్బనానవణ - తనతాళడైదార్ కెల్లామ్ - అన్బనాకుమ్ - తనమెయ్యర్ కు - నాళుమ్ - మెయ్యనామెన్బవయమ్.

ప్ర-తి.— అటామ్బట్టు (అన్బనాకుమిత్యాది). సుందరకాణ్డే [౨౧] రావణం ప్రతీసీతా, “విదితస్సహిధర్మజ్జశ్చరణాగతవత్సలః । తేన మైత్రీభవతు తేయదితేనతుమిచ్చసి ॥౨౦౪॥.” — యుద్ధకాణ్డే [౧౫] “మిత్రభావేన సంప్రాప్తం నత్వజేయం కథం న దోషోద్యపి తస్యస్యాత్సతామేతదగర్హితమ్ ॥౩॥”

తాత్పర్యము.—అశ్రితవ్యామోహముగలవాడై అశ్రితవిరోధియైన హిరణ్యనురునిసంహరించి తిరుక్కణ్ణపురమందుజేంచేసియున్న శ్రియోపతి అనన్బప్రయోజనులై తన నాశ్రయించిన వారిని ననన్బ ప్రయోజనముగారక్షించును.

మూ.—మెయ్యనాకుమ్ విరుప్పిత్తోమూవార్ కెల్లామ్ । పాయ్యనాకుమ్ పుళమేత్తోమూవార్ కెల్లామ్ ।

శేయ్యిల్ వాలై యుకళున్దిరుక్కణ్ణపుర । తైయన్, ఆకతణై ప్పార్ కట్టుణియనే ॥ 2॥

ఆ.—(మెయ్యనాకుమ్) ఇప్పడియనన్బ ప్రయోజనమాకత్తోమూవార్ కెల్లామ్ తన్నెయ్యుళుపడియే కాట్టిక్కొడుక్కుమ్, అనన్బ ప్రయోజనమాక త్తోమూవార్ కెల్లామ్ తన్నెయ్యుళుపడికాట్టాణ్. అనన్బప్రయోజనమాక వోరజ్జలిమాత్ర తైప్పణ్ణి అవనిప్పడినులభ నామో పన్నిల్; తా సేపాపుణ్ ఎన్బిరుప్పార్ కు అవణ్ సులభనామ్, ఇవిడత్తిలారు సన్దేహమిలై ఎన్బిటార్.

అన్బ.—విరుప్పిత్తోమూవార్ కెల్లామ్ మెయ్యనాకుమ్ పుళమేత్తోమూవార్ కెల్లామ్ (౩) పాయ్యనాకుమ్ శేయ్యిల్ వాలై (౬) ఉకళుమ్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు నియణ్ (౯) ఆకతణై ప్పార్ కట్టు అణియనే. (౧౧)

పన్నె.—అనన్బరమ్, “నన్బప్రయోజనర్ కు సులభనాయ్ కొణ్డై ప్రయోజనాన్తరపరర్ కు అన్బోప్రయోజనజ్జళై కొణ్డైతు అకలనిఱ్కుమ్మెటార్.

తన్బక్కలితే ప్రయోజనబుద్ధిపణ్ణివిరుప్పియ శ్రయిప్పార్ కెల్లామ్, తన్నుడైయ పారమార్థికమానప్రాప్యాకార తైయడైయనాయ్ కొణ్డై ప్రకాశియానిఱ్కుమ్; పుళమేళిలప్రయోజనజ్జళైకణ్ణితిత్తపర్థమాక వాశ్రయిప్పార్ కు, (౩) అన్బప్రయోజనత్తళైక్కొణ్డైతు త్తన్నెయ్యుళుపడియానిఱ్కుమ్, తన్నిలమానశేయ్యిల్, వాలైయానతు, (౬) ఉకళానిఱ్కు, తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే, ఉభయసాధారణమాక

నిరుపాధికబద్ధవాయిరుక్మి-అవణ్, (౯) తద్దళక వాయిలే తన్నై ప్రావ్యమాక స్వీకరిప్పార్కు, సాధారణబద్ధవాయిరుక్మి చెప్పేయే అసాధారణసులభ నామ్. (౧౧)

2.

అర్థము. — ఆశపడి (అనన్యప్రయోజనములై) అశ్రయించువారందరికియు భార్యముగా నేవసాదించును; ప్రయోజనా న్తరములను దేశించి యాశ్రయించువారందరికిని (3) అసత్యుడగును (తనస్వరూపమును ప్రకాశింపజేయడు). పాలములందును త్వములు (౬) ఎగులుచున్న తిరుక్కణ్ణ పురమందు వేంచేసియున్న పరమబంధునైన శ్రియఃపతి (౯) హృదయమందు గొఱిలించునావారికి (ధ్యానించువారికి) సులభుడైయుండును.

ఈ. — ఏటొమ్మట్టు అనన్యప్రయోజనార్కు సులభనాయ్ ప్రయోజనా న్తరపరర్క త్తైక్కొడుత్తుత్తానకల నిఱ్ఱుమెనిఱార్.

(మెయ్యనాకుమ్ విరుమ్మిత్తొమ్మివార్ క్కెల్లామ్) అనన్యప్రయోజనరాయిరుప్పార్ క్కు అవర్కళారేనుమాకిలుమ వేషితైముడియనడత్తుమ్; పుఱప్పేఠ్ఠై ప్రయోజనజల్లై ప్పల్ల వాశ్రయిప్పార్ క్కు బద్ధకమానవస్పరుషార్దజ్జలై యాదరిత్తుక్కొడుత్తానాయ్ తన్నైక్కొణ్ణకలుమ్. ౧ “కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః” ఎన్నిరుప్పార్ క్కు మెయ్యనాయిరుక్కుమ్; పడైత్తుడై వేణ్ణివద్దదుర్యోధననుక్కు నారాయణగోపాలర్కలై యడైయక్కొడుత్తానాయ్, తాపాణ్ణవర్ కళుక్కాక నిన్దు, అత్తలై యెయ్యియచ్చెయ్ కై యాలేపాయ్యనాకుమ్. (శ్రియ్యలిత్యాది) శ్రియకళిలేమత్వమానతు ఉకళిత్తువ ర్రి యానిఱ్ఱి-అతిరుక్ కణ్ణపుర త్తిలేనిఱ్ఱి-అపరమబద్ధు. తిర్యక్కుక్కళుమ్కళిత్తువ ర్రిక్కుమ్మడియాన భోగ్యైయెయ్యడై యదేశమెన్నై. తన్నై హృదయ త్తిలేనైప్పార్ క్కు క్కై యాళాయిరుక్కుమ్ - అనన్యప్రయోజనార్ క్కు - ౨ “కిఱ్ఱురొసము ప్పత్తితా” ఎన్నిరుక్కుమ్.

2.

జీ-అ ॥ ఏటొమ్మట్టు (మెయ్యనాకుమిత్యాది). పూర్వార్థ తైక్కటాక్షి తవతారికై (అనన్యేత్యాది).

“ఎల్లామ్” ఎన్దైత్తప్పల్ల (అవర్కళారేనుమాకిలుమెన్దతు). అరేనుమాకిలు మెన్దతు - ఎత్తనై యేనుమ్ నిహీనజన్మాకళై యాకిలు మెన్దపడి. ముడియనడత్తుకైయావతు - ప్రాప్తివగ్యస్తమాకనడత్తుకై. అనుభవకైబ్బర్యజ్జలైక్కొడామెడైప్పల్ల (తన్నైక్కొణ్ణకలుమ్) ఎన్నిఱార్. ఇప్పడియెక్కణ్ణామెన్న (కృష్ణాశ్రయా ఇత్యాది). “కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః కృష్ణనాథాశ్చపాణ్ణవాః” ఇత్వానిమహాభారతే. ఇతుశొన్నతుక్కుభావమ్ (తిర్యక్కుక్కళుమిత్యాది), “అక త్తనైప్పార్ క్కు” ఇత్యాదికర్థమ్ (తన్నైయిత్యాది). వివరణమ్ (అనన్యేత్యాది). “ఇమాస్తమునిశార్దల కిఱ్ఱురొసముపత్తితా | ఆజ్ఞాపయయ భేష్టం వైశాసనం కరవావకిమ్” ఇతిబాలకాణ్డే విశ్వామిత్రం ప్రతిరామః, శ్రియ్యైత్తుతోడక్కి, వియక్ - విరుమ్మిత్తొమ్మివార్ క్కెల్లామ్ - మెయ్యనాకుమ్ - పుఱప్పేఠ్ఠైవార్ క్కెల్లామ్ పాయ్యనా. కుమ్ - అక త్తనైప్పార్ క్కుటణ్ణియనే యిత్యన్వయః.

2.

ప్ర-తి. — ఏటొమ్మట్టు (మెయ్యనాకుమ్) మహాభారతే [ద్రో-౧౮౩.], “కృష్ణాశ్రయాః” ఇత్యాదిక్కుఁడత్తరార్థమ్, “కృష్ణవిజరా యణంతేషాం జ్యోతిషామివచస్త్వమాః” ౨౪. — (అక త్తనైప్పార్ క్కుటణ్ణియనే) బాలకాణ్డే [౩౧.] విశ్వామిత్రం ప్రతిరామః, “ఇమాస్తమునిశార్దల కిఱ్ఱురొసముపత్తితా | ఆజ్ఞాపయయ భేష్టం వైశాసనం కరవావకిమ్” ౪. ”

2.

తాత్పర్యము. — తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి, ధనాదిప్రయోజనాంతరములను దనయొద్దనవేషించిన వారికాధులములనిచ్చియు వారికిదుర్లభుడై, అనన్యప్రయోజనములై యాశ్రయించి ధ్యానించువారికిత్యన్వసులభుడై యుండును.

2.

మూ. — అణియనాకున్దనతాళడై న్దార్ క్కెల్లామ్ | పిణియుజ్జారాప్పిఱివెడుత్తాళుమ్ |

మణిపానేయ్ న్దమతిళిళూఠ్ఠై తిరుక్కణ్ణపురమ్ | పణిమిన్, నాళుమ్పర మేట్టితళపాతమే ||

౮ ||

తిరువాయ్మొళి.—౯-ప - ౧౦ - తి-మాలై నన్బి-౮-పా-అణియనాకుమ్ వ్యాఖ్యానజ్జో. ౨౫౫

ఆ.— (అణియన్) ఇప్పుడి తన్దిరువడికలైయే ప్రాప్యమెన్దైన్దార్ క్కల్లామ్ ప్పల్లీ నారెల్లారుడైయ దుక్కిన్దైయమ్ దుఃఖహేతువాన సంసార తైయుమ్ పోక్కి, అవర్ కళుక్కు సులభనామ్; ఆతలాల్, శ్రీవైవర్ణ్య తిలైన్దరుళియిరుక్కుమాప్పోలే తిరుక్కణ్ణపుర తిలైన్దరుళియిరున్ద వెమ్మెరుమానై ప్పెఱుకైక్కు. ఆదన్దిరువడికలైయే యుపాయమాక ప్పల్లీ ముజ్జోళ్. ఇరుక్కూరు కాలనియమమిలై, వేణ్డినపోతాశ్రయిక్కు లామెన్దితార్.

అన్య.— తనతాళ్ అడైన్దార్ క్కల్లామ్ అణియనాకుమ్ (౩) పిణియుమ్ శారా పిఱవి (౬) కెడుత్తు ఆళుమ్ మణి (౯) పాక వీయన్ద మతిళ్ళూన్ద (౧౦) తిరుక్కణ్ణపురమ్ పరమేటితక పాతమ్ నాళుమ్ (౧౫) పణిమి (౧౬)

సన్ని.— అన్దరమ్, తన్దిరువడికలైయే ప్రాప్యమెన్దైన్దార్ క్కు అన్యన్దసులభ నాయ్క్కొణ్ణ సంసారోచ్చేద తైప్పణ్ణమెన్దితార్. నిరతిశ యభోగ్యమానతిరువడికలై, క్కిట్టిన్దార్ క్కు, తానత్తనానన్ద నాయ్క్కొణ్ణభుజియానిఱుమ్, (౩) అత్రాశే ప్రయోజనాన్దర రూపమానవ్యాధియానదై, కల్లియానిఱుమ్, అతుక్కు హేతువానజన్ద సంసరమ్, (౬) పిఱవాతపడికల్లిత్తు, అడిమైకోళ్ళానిఱుమ్, ఆతలాల్ మణియుమ్, (౯) పాన్దుమ్, శేర్న్ద, మతిళ్ళూన్ద, (౧౦) తిరుక్కణ్ణపుర తిలై, పరమపద తిలైయిరుక్కుమాప్పోలే సన్నిహిత నానన్దరు వడికలై, నిరన్దరమాక, (౧౫) పణ్ణామనుభవిక్కుమ్మడిపారుజ్జోళ్. (౧౬) కణ్ణపురమెన్ద-ఏటామ్ వేర్ ముయై యెళ్ళిక్కిడక్కిఆతు. ౮.

అర్థము.— తనశ్రీపాదములను పొందినవారందఱికిని సులభుడైయుండును, (౩) వ్యాధులును నశించును, జన్మమును (౬) పోగొట్టి పరిపాలించును, రత్నములచేతను (౯) బంగారములచేతను నిర్మింపబడిన ప్రాకారములచేఁబట్టబడిన (౧౦) తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యున్న శ్రీవైవర్ణ్యనాథునియొక్క శ్రీపాదములను ప్రతిదినమును (౧౫) ఆశ్రయించుడి. (౧౬)

ఈ.— ఎట్టామ్బట్టు, అననై యాశ్రయియుజ్జోళ్, ఉజ్జళుడై యదుఃఖ తైయుమ్ దుఃఖహేతువాన సంసార తై యుమ్ పోక్కియరుళుమెన్దితార్.

(అణియనాకుమ్ తనతాళ్ అడైన్దార్ క్కల్లామ్) తన్దిరువడికలై యాశ్రయిత్తారై వరై యాతే అవర్ కళుక్కు సులభ నామ్. ఇన్ద్రాశ్రయి తతొరు తిర్యక్ క్కుఱ్ఱిత్తు (‘కింకార్యంసీతయామమ’ ఎవ్వారితే, (పిణియుమ్ శారా) ఉజ్జళుడై య సకలదుఃఖజ్జళుమ్ పోమ్. (పిఱవికెత్తాళుమ్) అన్దదుఃఖ హేతువానజన్ద తైప్పోక్కి అడిమైకోళ్ళుమ్. (మణిపానేయన్దమ తిళి శూన్ద తిరుక్కణ్ణపురమ్) మణియూలుమ్ పొన్నాలుమ్ శెయ్ తమతిళాలే శూన్ద పుట్టతిరుక్కణ్ణ పుర తిలైయెన్ద-సన్దమి యొక్కికోళ్ళువతుం. (పరమేటితక పాతమ్ - పణిమి నాళుమ్) పరమపద తిలైయిరుక్కుమ్మడియిన్ద్రుమ్ కుత్తె యా తపడియాముల్ ద్రిగ్గినిప్పతు. అనన్దిరువడికళి లేన్దరూపానురూపమానవృత్తియైప్పణ్ణజోళ్. అజ్గు నిత్యసూరికళి పణియ విరుక్కుమ చనిజ్జేవన్దస్సిన్దు, నీజ్జళుమనన్దిరువడికళి లేపణియప్పారుజ్జోళ్.

శీ-అ॥ ఎట్టామ్బట్టు (అణియన్ త్యాది). ‘పరమేటితక పాతమ్ - పణిమి - పిణియుమ్ శారా పిఱవి కెడుత్తాళుమ్’ ఎన్దవల్ ద్రిగ్గినిప్పతు వతారికై (అననైయ త్యాది). ‘పిఱవి’ ఎన్దతైప్పల్ (సంసార తైయుమ్ సన్దతు ‘అడైన్దార్ క్కల్లామ్’ ఎన్దతైప్పల్ (వరై యాతేయన్దతు). అప్పుడి సులభనోకెన్ద (ఇన్ద్రాశ్రయి త్తిత్యాది). ‘త్యైయికిళ్ళిత్తనా మ న్నీరింకార్యంసీతయామమ’ భరతేన మహాబాహులత్తజేన యవీయనా’ ఇరియన్దకాణ్డే సుగ్రీవం క్కరెరాము. ఏయన్ద - కెయ్ త. ‘తిరుక్కణ్ణపుర తిలై - పరమేటి’ ఎన్దు విశేషి త్తుక్కు భావమ్ (పరమపద త్తిత్యాది), అవన్దిరువడికళిలే పణియవేణ్ణవానెన్దెన్ద (‘అజ్గు నిత్యసూరికళి త్యాది). అన్దిక్కి, (పరమపద త్తిల్) ఇత్యాదివాక్యత్తిల్, ‘తిరుక్కణ్ణపుర తిలై యిరుక్కుపక పరమేటి’ ఎన్దర వానళిచ్చెయ్ తాగాయ్, పరమపద సన్నిధీరిజ్జువర్దిరుక్కితానెన్ద ర్థాన్దరమాతల్. మణిపానేయన్దవెన్దు తుడగ్గి, తిరుక్కణ్ణపుర తిలై - పరమే టితక పాతమ్ - పణిమి; తనతాళ్ అడైన్దార్ క్కల్లామ్ - అణియనాకుమ్, నాళుమ్-పిణియుమ్ శారా, పిఱవి కెడుత్తాళుమ్ ఇత్యన్దయా.

ప్రతి - పాతనాళుమ్ (అనియనామిత్యాది). యదృక్ కాణ్డే [౪౧] రావణస్యమకుటభక్త్యంతాపునరాగతిం సుగ్రీవంప్రతిరాముః, త్వయికిచ్చత్సమం న్నేకింతార్యం సీతయామమ ॥౪॥ భరతేనమహాబాహోలక్ష్మణేన యవీయసా । శత్రుఘ్నేనచశత్రుఘ్న స్యశరీరేణవాపునః ॥౫॥

కాత్వర్యము - రత్నములుచెక్కిన స్వర్ణముచు ప్రాకారములచే సురక్షితమైన తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న పరమపద నాథుడైన శ్రీమణిపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించియెడల వాడే సకలదుఃఖములను వానికిఁగారణమైనసంసారమును బోగొట్టును. ౧.

మూ. - పాతనాళుమ్ పణియ త్తణియుమ్ పిణి । ఏతమ్ శారావెనక్కేలినియొక్కటై ।

వేతనావర్ విరుమ్మబ్బిరుక్కణ్ణపుర । త్తాయానై, అడైన్దార్ క్కల్లలిత్తయే ॥

౯॥

ఆ. - (పాతనాళుమ్) అవస్థిరువడికలై యాశ్రయిక్కవే, భగవదనుభవవిరోధయాన ఉత్తరభూర్వాఘ్నశ్లొమ్ పోమ్, ఇతి లూరుసంశయమిట్లై యెట్టశొల్లి, అవస్థిరువడికలై యే ప్రాప్యమాకవుమ్ ప్రాపకమాకవుమ్ పల్లెప్పల్ శ్రోక, ఎనక్కేలినియొక్కటై యెట్టు? ఎవ్వకొట్టు స్వలాభతైచ్చిట్టుకితార్.

౯.

అన్వ. - పాతమ్ నాళుమ్ పణియ (౩) పిణి తణియుమ్ ఏతమ్ (౬) శారా ఇని ఎనక్కు (౯) ఎక్కటై వేతనావర్ విరుమ్మబ్బి (౧౨) తిరుక్కణ్ణపురత్తు అతియానై అడైన్దార్ క్కు (౧౫) అల్లల్ ఇల్లయే. (౧౭)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, నానవనైప్రాపిత్తు ఎక సకలదుఃఖములను తీరప్పల్ శ్రోక, కారణభూతనానవనైక్కిట్టిన్దార్ క్కుదుఃఖముల్లో? వెన్గితార్.

అవస్థిరువడికలై, నాడోటుమ్, అనుభవిక్కు, (౩) మున్నుత్తానదుర్భిక్షశ్లొమ్ పోమ్, మేలుమెరుదుఃఖములను, (౬) వారాతు కళ్, ఆకలాల్, ఎనక్కు, (౯) ఎన్నకుత్తయెట్టు? వేదోచ్చారణ తై నాక్కుక్కునిరూపకమాక వుడైయవర్ కళ్, ౧, "వేదవేద్యో" ఎట్టు వర్తిక్కైయాల్ విరుమ్మబ్బడియాన, (౧౨) తిరుక్కణ్ణపుర త్తయే, వేదైకసమధిగమ్య నానవరమకారణభూతనై, ప్రాపిత్తార్ క్కు, (౧౫) దుఃఖమ్, ఇల్లయకాతే, (౧౭) "పిణి, ఏతమ్" ఎట్టు - పూర్వాఘ్నోత్తరాఘ్నభూతమాకవుమామ్.

౯.

అర్థము. - (వాని) శ్రీపాదములను ప్రతిదినమును ఆశ్రయించగల(౩)(అనాదియైన) పాపములునశించును; ఉత్తరాఘములు (౬) చేరవు; ఇంకమీద నాకు (౯) ఏమిఁకొఁతకలదు? వేదములను నాతికయందుఁగలవ్రేష్టవులు ఆశపడుచున్న (౧౨) తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న జగత్కారణుడైన శ్రీమణిపతిని ఆశ్రయించినవారికి (౧౫) దుఃఖము లేదు (౧౭).

౯.

ఈ - ఒన్పతామ్బాట్ట. ఉపదేశనిరపేక్షమాక నాణమున్నమవనై యాశ్రయిత్తునుభయాకప్పల్ శ్రోనెన్దుప్రీత రాకితార్.

(పాతనాళుమ్ పణియ త్తణియుమ్ పిణి) అవస్థిరువడికలై యాశ్రయిక్కవే, అనాదికాలార్జితమానపూర్వాఘమ్ నకిక్కుమ్. ఇనియతు శేయ్య, నిరోధియానపాపమ్ పోమ్మెన్దై. (ఏతమ్ శారా) ఉత్తరాఘమానతు శేషియాతు. (ఎనక్కేలినియొక్కటై) అవస్థిరువడికలై తేతలై శాయ్ క్క ఎక సకలదుర్భిక్షభూతమాకవుమానసిన్బు, ఎనక్కోరుకుత్తయెట్టు? (వేతనావ

జీ-ఆ॥ ఒన్పతామ్బాట్ట (పాతమిత్యాది). "ఎనక్కేలినియొక్కటై" ఎన్దుత్తైప్పల్ శ్రవవతారికై (ఉపదేశిత్యాది).

"పాతమ్ - పణియ - నాళుమ్ - పిణి - తణియుమ్" ఎన్దువ్వియత్తర్థమ్ (అవస్థిరువడికలై యిత్యాది). "నాళుమ్ పిణి" ఎన్దు - పూర్వాఘమ్. నాడోటుముడ్డాన - అనాదికాలార్జితమాన పిణియొన్డువడి. పూర్వాఘనాశత్తుక్కు ఆశ్రయణమ్ సాధనమొనెన్న (ఇనియతి త్యాది). ఇనియతు - భోగరూపమ్, ఇనియతు శేయ్య - ఇనియ తైచ్చెయ్య వెన్డువడి. "నాళుమ్ - పిణి - తణియుమ్ - ఏతమ్ శారా"

ఈ - రిత్వాది) వేదార్థవిత్తుక్కళ్ విరుమ్బివ ర్తిక్కెఱతిరుక్కణ్ణపుర త్తిలేసన్నిహితనానజగత్కారణభూతనై. వేతనావరై
 నిఱతు-తిరుమ్మజ్జెయ్. మ్మార్ పోల్వారై. విరుమ్బుకై యావతు - ౧ “ కణ్ణపుర మొమ్మడై యానుక్కడియేనుకువర్ కురి
 యేనూ ” ఎన్నై. ప్రమాణమ్ వేదమాయ్, ప్రమేయమ్ జగత్కారణమాయితే యిరుప్పతు. ౨ “ కారణంతు
 ధ్యేయః ” ఎన్ను, జగత్కారణవస్తువితేధ్యేయమ్. (అతియానై యడైదార్ కల్లలిల్లయై) తాయ్ మడియి లేశాయ్ న్నా
 ర్ కుక్కేశమిల్లయెన్ను మిడమనిశ్చితమ్.

అ|| అన్తితుమ్ - ౩|| తదధిగమ ఉత్తరపూర్వపురార్థేవనినాశౌతద్యవదేశాత్ ” ఎన్టిటనూత్తార్థమైరళిచ్చెయ్. ఎనక్కేల్ -
 ఎనక్కేల్ - న్నడి ఏల్ - అవ్యయమ్. వేదతై నావిలేయడైయవలెన్తు శబ్దార్థమాయ్, వేదార్థవిత్తుక్కలైలక్షిక్కిఱతు. వేదార్థవిత్తుక్కళావారా
 ర్థన్న (వేతనావరై నిఱతిత్వాది). తిరుమ్మొట్టి ఎట్టామ్బుత్తు ఒన్పత్తాన్దిరుమ్మొట్టి మూన్తామ్బుట్టు, “విడైద్యోన్దడైత్తు” ఇత్వాది. (కణ్ణపుర మొ
 మ్మడైయేనూ) ఇత్వాదిత్తు - స్వప్టార్థః, “వేతనావర్, ఆతియానై” ఎన్టపదచ్చేర్ తిమ్మ ఫలితమ్ (ప్రమాణమిత్వాది) ఇక్కేకారణత్వమ్
 పోల్లువానెన్నెన్న (కారణమిత్వాది). “కారణభూతనై యడైదార్ కల్లలిల్లయై” ఎన్టిటపద ప్రయోగత్తుక్కుభావమాతల్, “ఇల్లయై”
 ఎన్టిటపదార్థార్థమాతల్ (తాయ్ మడియి లే యిత్వాది). పాతమ్ - పణియ-నాళుమ్మణ్డాన - పిణి - తణియుమ్, ఏతమ్ కారా, ఇని - ఎన్
 క్కేల్ - ఎక్కుత్తై; ఆకైయారే, వేతనావర్ తుడగ్గి, అల్లలిల్ల ఇత్యన్వయః.

౪-తి. - ఒన్పత్తామ్బుట్టు (పాతనాళుమిత్వాది). (అతియానై) ఆధర్వశిఖాయామ్, “కారణంకారణానాం ధాతాధ్యాతా కారణ
 మైన్వయః.”

మణిపాళమామునికళ్ తిరువడిక శేశరణమ్.

కాశ్చర్యము. - ప్రతిదిగమును తిసత్రిపాదములనాశ్రయించిన వారందఱికిని, పూర్వోత్తరాధిపాయములైన సకలసాపములను బోగొ
 న్న జగత్కారణమైన శ్రియఃపతిని వేదార్థవిత్తుములైన ప్రమాతలు ఆదరముతోనివసించుచున్న తిరుక్కణ్ణపురమందాశ్రయించి శేసు
 ర్భూతానుడడైతిని.

మూ. - ఇల్లయల్లలెనక్కేలినయెన్నుతై | అల్లిమాతరమరున్దిరుమార్ పినక్ |
 కల్లిలేయ్ దిమ్మతిళ్ శూన్ తిరుక్కణ్ణపుర | జ్జొల్ల, నాళున్దయర్ పాడుశారావే ||

అ. - (ఇల్లయల్లల్) అష్టగుపడికకై యాశ్రయిత్తు నిరస్తాఖిలదుఃఖనానేక్, ఎనక్కినియెన్నుకులైయడైన్తు, ప్రీత్యతియత్తా లే
 మ్మిన్దయమ్ తిమ్మడైయలభ తైచ్చొన్ది, “అవశేరతుకక్” ఎన్టు విశ్వసిక్కుమాట్టిరాకిల్ తిరుక్కణ్ణపురమెన్టు పోల్లుజ్జోళ్, పోల్లుజేదిరు
 నాళుమ్ దుఃఖిన్దో వారావెన్దార్.

అన్తి - అల్లి మాతర్ అమరుమ్ (౩) తిరుమార్ పినక్ కల్లిలేయ్ దిమ్మ మతిళ్ శూన్ (౬) తిరుక్కణ్ణపురమ్ పోల్ల నాళుమ్ (౯)
 మయర్ పాడు శారా (౧౦) ఎనక్కు అల్లల్ ఇల్లై (౧౫) ఇని ఎక్కులై (౧౭).

పన్నీ. - అనన్తరమ్, శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరమైయతిరుక్కణ్ణపుర తైచ్చొన్న వశవిలే దుఃఖిన్దో వారాతడయైరున్దతు, ఎన
 క్కునియెన్నుకులైయడైన్ది.

తానురైపూర్వయిరుప్పివమాకవుడైయకాయ్, ౪* నారీతాము తిమ్మెయనలక్ష్మీ, నిత్యవాసమ్మణ్ణుకిఱ, (౩) తిరుమరై వయ్యడైయవన
 తాయ్, కణ్ణలేశేటిన్దు, మతిళ్ శూన్ న్ద, (౬) తిరుక్కణ్ణపుర తై, చొన్న వశవిలే, సర్వకాలముమ్, (౯) దుఃఖిన్దో అరుమ్, వారాతనవా
 యిరున్దతు; (౧౦) ఎనక్కు, అనుభవాలాభదుఃఖమ్, ఉన్దాకాతాయరున్దతు; (౧౫) ఇప్పడియానపిన్దు, ఎన్నుకులైయడై (౧౭).
 అనుభవమందిచ్చిన్దు మిన్దో ఎన్దుకరుత్తు.

౨౫౦ తిరువాయ్ మొట్టి.—౯ - ప - ౧౦ - తి-మాలై పణ్ణి-౧౧ - పా - పాడుశారా వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

అర్థము.—కమలవాసినియైనపిరాట్టి నిత్యవాసముజేయుచున్న (౩) సుందరమైనపత్మస్థలముగలవాడు వేంచేసియున్నదియు రాళ్ళచేఁ గట్టబడిన ప్రాకారములచేఁబట్టబడినదియునైన (౬) తిరుక్కణ్ణపురమును అనుసంధించునట్లుండే ప్రతిదినమును (౯) దుఃఖములు ప్రక్కను నూడ చేరవు; (౧౨) నాకు దుఃఖము లేదు; (౧౫) ఇంకను ఏమికోఁతకలదు? (౧౭). ౧౦.

ఈ.— పత్తామ్మాట్టు. ప్రీత్యతిశయత్తాశే స్వలాభత్తైచ్చొల్లి భక్తిప్రపత్యనుష్ఠానజ్ఞుకు తమరల్లాతార్ తిరుక్కణ్ణపురమెన్నికవు క్రియైచ్చొల్ల వే సమ స్తదుఃఖజ్ఞుమహోమెన్నితార్.

(ఇల్లైయల్లల్) సకలదుఃఖజ్ఞుమహోమ్. (ఎనక్కేలినియొక్కతై) ఇనియెనక్కేన్నకుత్తైయుణ్ణు? భగవదను భవ విరోధియాన దురితజ్ఞుమహోమహిన్యు, ఎనక్కనుభవత్తుక్కొరు దేశవిశేషమ్ తేజిప్పొకవేణ్డియరున్దత్తో? (అల్లియి త్యాది) పెరియపిరాట్టియార్ నిత్యవాసమ్మణ్ణుకిఱ తిరుమార్వైయుడై యవళ. ఆశ్రయణ త్తిఱ్కుత్తై పార్త్తు అవస నాదరియాతపడి ౧ “నకళ్ళిన్నా పరాధ్యతి” ఎన్నామరుకుకేయుణ్ణు. తిణ్ణితానమతిళై యుడైయ తిరుక్కణ్ణపుర త్తై వాయాళేళొల్ల. భక్తియిల్లిత్తై క్కు పరికగమిన్దియే ప్రపత్తిక్కు వ్యవసాయమిన్దిక్కే యిరుక్కుమవర్కళ్, “తిరు క్కణ్ణపురమ్” ఎన్దు వాయాళేళొల్లవే, సమ స్తదుఃఖజ్ఞుమహోమ్. ౧౦.

జీ-అ॥ పత్తామ్మాట్టు (ఇల్లైయల్లిత్యాది). “ఎనక్కేలిని యొక్కతై - తిరుక్కణ్ణపురజ్ఞొల్ల నాళుమతయర్ పాడుశారా” ఎన్దు వర్తకైక్కటాక్షత్తవతారికై (ప్రీత్యతిశయత్తాశే యిత్యాది).

“ఇని” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (భగవదనుభవతేత్యాది). ఇప్పొతితుళొన్నతుక్కుభావమ్ (ఆశ్రయణత్తిలిత్యాది). “కల్లితేయ్ద” ఎన్దు యాతే (తిణ్ణితానమతిళై నతు). “ళొల్ల” ఎన్దుతుక్కు ఫలితమ్ (భక్తియిలిత్యాది) నాళుమ తయర్ - నాళే తొణుముణ్డైనతుయర్. పాడు శారా - అరుకిల్ కిటాతు. అడైవేఅన్వయమ్. ౧౦.

తాత్పర్యము.— శ్రీయఃపతివిషయమైభక్తిప్రపత్తులు చేయుటకసమర్థులైనవారు పురుషకారభూతురాలైన కమలవాసినితోఁగూడ వాడు వేంచేసియున్న దృఢతరప్రాకారావృతమైన తిరుక్కణ్ణపురముయొక్క తిరునామముననుసంధించినయెడల వారికి సకలదుఃఖము లను నశించును. ౧౦.

మూ.—పాడుశారాదిన్దై పల్లెఱుఱవేణ్ణువీర్ | మాడనీడుకురుకూర్ చ్చుడకోపళొల్ |

వాడలొనతమిత్తొయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ | వాడియాడిప్పణిమినవన్టాళోకళైయే॥

ఆహ్వాన్ తిరువడికళేశరణమ్.

౧౧॥

ఆ.—(పాడుశారా) సుఖరూపమాన పుపాయత్తాశే నిరస్తసమస్తప్రతిబంధకరాయొక్కొణ్డెమ్మెరుమానై ప్పెఱవేణ్ణువీర్! తిరువాయ్ మొట్టియొప్పాడుజ్ఞోశ్చిన్దితార్. ౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళాన్బిరువడికళేశరణమ్.

అన్వ.—విన్దై పాడుశారా పల్లెఱుఱవేణ్ణువీర్ (౩) మాడమ్ నీడు కురుకూర్ (౬) శడళోపళొల్ పాడలొన (౯) తమిత్తొ ఆయిరత్తుళ్ ఇప్పత్తుమ్ (౧౨) పాడి ఆడి యీ ఆవన్టాళోకళై (౧౫) పణిమి (౧౬).

పన్నీ.—అనస్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ఫలమాకభగవదనుభవతై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

సాంసారిక సకలదుఃఖజ్ఞుమహో, ఉడళో పరిసరత్తిలేయన్దియే, సవాసనమాక పొప్పికవేణ్డియరున్దికోళాకిల్, (౩) మాడజ్జళ్, ఉయర్న్ద, తిరునకిరిక్కు నిర్వాహకరాన, (౬) ఆహ్వాన్, అరుళిచ్చెయ్తతాయ్, గానరూపమాన, (౯) ద్రామిడమాయిగుక్కిఱ, ఆయిరన్దిరువాయ్

తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మాలై నణ్ణి-౧౧-పా-పాడుశారా వ్యాఖ్యానజ్ఞాల్.

౨౫౯

మొట్టమొదట, ఇప్పతైయమ్, (౧౨) ప్రీతియుక్తరాయ్ కొండ్రుపాడిపార్వతాలే ససంభ్రమస్మృతమ్బణ్ణి, అన్దగులభవాన సర్వేశ్వరన్దిరువడి కలై, (౧౩) వణ్ణి అనుభవిక్కుప్పడిపారున్దోళ్, (౧౪) ఇతిరువాయ్ మొట్టిముఖతాలే, భగవదనుభవమ్బణ్ణివే సమస్తదురితమును సవాస నమాకపోమ్మెన్దుకరుత్తు. ఇతుకలిమి తమ్.

౧౧.

వాదికేసరి అట్రకియమళవాళిచ్చియర్ తిరువడికళేళరణమ్.

అర్థము:-దుఃఖములు ప్రకృతచేరకుండునట్లు సమూలముగానశింపజేయఁదలంచితిరేసి, (౩) మేడలచే ఉన్నతమైన తిరునగరికి స్వామియైన (౬) నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన గానరూపమైన (౯) ద్రావిడరూపమైన వేయిపాశురములలో ఈపదిపాశురములను (౧౨) గాన ముఁజేసి నృత్యముఁజేసి ఆశ్రయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను (౧౩) ఆశ్రయించుడి. (౧౪).

౧౧

ఈ.- నిగమత్తిల్, ప్రతిబంధకజ్ఞాల్ సవాసనమాకపోమ్మెన్దుకరుత్తు, ఇతిరువాయ్మొళియై ప్రీతి పూర్వకమాక చొల్లికొండ్రు అవన్దిరువడికలై యాశ్రయియున్దోళ్నిఱ్ఱార్.

(పాడుశారావినై పద్యములపేర్లు) వినై ఉజ్జళ్ పార్వతిలే వన్దుకిట్టాతపడి సవాసనమాకపోమ్మెన్దుకరుత్తు. (పాడనీడిత్యాది) నిత్యమానమాడజ్జలై యుడైతాన వాత్సర్యరళిచ్చెయ్త. ఆప్తపదేశమాకై యాలే, తిరువాయ్మొళి యిట్టిఉన్దవన్దులై లర్థవాదమిల్లై. (పాడలిత్యాది) అనాప్తర్ శొల్లిలుమ్ విడవైన్దాతభోగ్యతైయై యుడై తానవిప్పత్తు. పుప్పమ్ పరిమళతోడే యలరుమాప్పోలే. ఇలై యోడేకూడప్పాడిన తమిల్. (పాడియాడిప్పోలై సుసననాళికలైయే) ప్రీతిపూర్వకమాకప్పాడి, ఇరున్దవిడత్తిలిరాతేయాడి ప్రీతిప్రేరితరాయ్కొండ్రు అవన్దిరువడి కలైలే విల్లున్దోళ్. ఇతన్దోనానుజ్జలై క్కుడిక చొల్లుకిఱి వేప్పజ్జుడినీర్ ! ౧* తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాతతైయితే శేర చొల్లుకిఱితు.

౧౧.

వడక్కు తిరువీతిప్పిలై తిరువడికళేళరణమ్.

౧-౨॥ నిగమమ్ (పాడుశారా విత్యాది). “పాడుశారావినై పద్యములపేర్లు - ఇప్పతైయమ్పాడియాడి - అవన్దాళోకళే - పద్యముల” ఎన్దవన్దులైక్కటాత్తిత్తవతారికై (ప్రతిబంధకజ్ఞాళిత్యాది).

“వినై - పాడుశారా” ఎన్దవన్దుయిప్పత్తు. “నీడు - మాడమ్ - ” నిత్యమానమాడమెన్దపడి. నీట్టి-కాలకృతదైర్ఘ్యపరమ్. ఇట్టే “పాడలొన”, ఎన్దుతిమ్మైచ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ఆప్తేత్యాది). “పాడలొన” ఎన్దుగానరూపమెన్దిఱిభోగ్యతాకధనత్తుక్కు భావమ్ (అనాప్తర్ విత్యాది), శబ్దార్థమ్ (పుప్పమిత్యాది), వ్యర్థమకభావమ్ (ఇతన్దోవిత్యాది), వివరణమ్ (తేనేమలరుమిత్యాది). వినై-పాడుశారా విత్యరథ్య, పత్తుమ్ పాడియాడి - అవన్దాళోకలై - పణిమిఱ ఇత్యన్దయః.

౧౧.

జీయర్ తిరువడికళేళరణమ్.

౨-౩-౪॥ “భోగ్యమాయరుక్మిణియైచ్చొల్లుకై బౌషధమ్బాలే విరసమాయరున్దతో? కడుకలభ్యసిక్కుమాట్టికొళో?” ఎన్దు తిరు పుళ్ళిప్పద్యోల్ వ్యర్థమకపరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇతన్దోవిత్యాది). “ఇతుభోగ్యమ్” ఎన్దునుతుక్కుప్రమాణమ్ (తేనేమలరుమిత్యాది).

తాత్పర్యము:-ఓ! చేతనులారా! మీపాపములను సవాసనముగాఁ బోగొట్టుకొనుటకుఁ దలంచినయెడల పరమాపుత్రైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించినయొపదిపాశురములను భక్తితోననుసంధించిగానముచేసిపరవశులైననృత్యముచేసిఆశ్రయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడి.

(౧)౫-౫.

ద్రమిడోపనిషత్సంక్లియిలి తిరువాయ్మొళిక్కానశ్లోకమ్.

(మాలై నణ్ణి) ప్రాప్తిప్రదాన సమయోయమితిప్రకాశ్యస్వస్యప్రియంమహతికృష్ణపురేవనస్తమ్ |

ఈశంయథాశకనమాశ్రయతేలిహర్వా దన్యోపదేశమకరోద్దశమేమునీన్ద్రః ||

౯౦||

వాదికేసరి అభ్యుక్తియమగవాశచ్చీయర్ తిరుపడిక శేశరణమ్.

అర్థము.— స్వస్య - తనయొక్క, ప్రాప్తిప్రదానసమయః - ప్రాప్తినియిచ్చుటకుసమయము, అయమ్, ఇది, ఇతి - అని, ప్రకాశ్య - వ్యక్తపఱచి, మహతి - గొప్పదైన. కృష్ణపురే - తిరుక్కణ్ణపురమందు, వనస్తమ్ - వసించుచున్న, ప్రియమ్ - ఇష్టుడైన, ఈశమ్ - సర్వేశ్వరుని, యథాశకనమ్, యథాశక్తి, ఆశ్రయత - ఆశ్రయించుడి, ఇతి - అని, హర్వాత్ - సంతోషముచేత, మునీన్ద్రః - సమ్రాట్వారు, దశమే-(లోష్ఠివపక్షయొక్క) పదియఃతిరువాయ్మొళిలో, అన్యోపదేశమ్-పరోపదేశమును, అకరోత్ చేసిరి. ౯౦.

తాత్పర్యము.—‘మాలై నణ్ణి’ అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్రాట్వారు, తమకుసర్వేశ్వరుఁడు తనప్రాప్తికాలమునఁబోయినను ఈశ్వరావసానమందుఁ బొందుదు’ అని విశదపఱచగాఁ దానిచే సత్యస్తవ్యాప్తులై చేతనులనుగుఱించి ‘మొరందఱు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న భక్తప్రియుడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడి’ అనియుపదేశించిరి. ౯౦.

ద్ర-తా.— (మాలై నణ్ణి) సర్వశ్రేష్ఠ్యా త్వస్వీయైరపిజగదవనా దణ్డవణ్డాధిపత్యా |

స్మిథాయావల్లభత్వా దమృతవితరణా ద్భక్తసున్నిగభావాత్ |

దాసానాంసత్యభావా దతిసుజనతయా ఒధోజగత్కారణత్వా |

చ్చీమా న్వేలాప్రతీక్షోభవభయహరణేచేత్యభాణీచ్ఛతారిః ||

౧౦౨.

అర్థము.— అసో - అనంతము, సర్వశ్రేష్ఠ్యాత్ - సర్వప్రకారములచేతను గొప్పవాఁడగుటవలనను, స్వీకీయైఃఅపి - తనయా శ్రీతులచేతను, జగదవనాత్ - లోకములనురక్షించుటచేతను, అణ్డవణ్డాధిపత్యాత్ - బ్రహ్మణములయొక్క సమూహముల కధిపతియగుట వలనను, స్మిథాయాః - నప్పిన్నపిరాట్టికి, వల్లభత్వాత్ - నాయకుఁడగుటవలనను, అమృతవితరణాత్ - మోక్షము నిచ్చుటవలనను, భక్త సున్నిగభావాత్ - ఆశ్రీతులకుఁ బ్రియుఁడగుటవలనను, దాసానామ్ - భక్తులకు, సత్యభావాత్ - వాస్తవస్వరూపుఁడగుటవలనను, అతిసుజనతయా - (ఆశ్రీతులకు) సుజను (సులభు) ఁడగుటవలనను, జగత్కారణత్వాత్ - జగత్కారణుఁడగుటవలనను, శ్రీమాన్, శ్రీమ స్తుడైన సర్వేశ్వరుఁడు, భవభయహరణే - సంసారభయమును బోఁగొట్టుటయందు, వేలాప్రతీక్షః - ఆవధియైనకాలమును నిరీక్షించు వాఁడు, ఇతి - అని, శతారిః - సమ్రాట్వారు; అభాణీత్ - చెప్పిరి. ౧౦౨.

వ్యా.—(సర్వశ్రేష్ఠ్యాత్)మాలై నణ్ణి- స్వరూపరూపగుణవిభూతికళెల్లావల్ బొలుమ్ పెరియనాయరుక్కైయాలమ్; (స్వీకీయైరపిజగదవనాత్) తిరుక్కణ్ణపురముల్లినాళుమ్ తొమ్మితెమ్మిమినో - స్వాశ్రీతరాలే లోకమెల్లావతిరున్ది యుజ్జీవిక్కుమ్బడివణ్ణుమవనాకైయా లమ్ ; (అణ్డవణ్డాధిపత్యాత్) అణ్డవాణ్ - అనేకొట్టిబ్రహ్మణ్యళుక్కు అధిపతియాకైయాలమ్ ; (స్మిథాయావల్లభత్వాత్) మాలై మోక్కిమడప్పినై త్తక్కేళ్వనై - మాలైపోవీతేయ్మకియనొక్కైయైదైయనప్పినై ప్పిరాట్టిక్కు నాయకనాకైయాలమ్; (అమృతవితరణాత్)తనతాళడైన్దార్ కైల్లామ్ మరణమానాల్ వైకున్డొడుక్కుమ్పితాల్ -తన్త్తిరుపడికళైయేయపాయో వేయ్దశాకప్పల్ శ్రీనారుక్కు శరీరావసానత్తిలే జరమపద తైక్కిడుక్కుమవనాకైయాలమ్ ; (భక్తసున్నిగభావాత్) అన్బనాకుమ్ తనతాళడైన్దార్ కైల్లామ్-ఆశ్రీత రుక్కుతిప్రియనాకైయాలమ్ ; (దాసానాంసత్యభావాత్) మెయ్యనాకుమ్ విరుమ్బితొమ్మివాత్ కైల్లామ్ - అవర్ కళుక్కు మెయ్యైయే పణ్ణుమవనాకైయాలమ్ ; (అతిసుజనతయా) అతియనాకుమ్ తనతాళడైన్దార్ కైల్లామ్ - అవర్ కళుక్కు-త్యన్తసులభనాకైయాలమ్;

(అనోజగత్కారణత్వత్) ఆతియనై-లోకజ్ఞుక్కెల్లామ్ కారణమాతవాక్యాయమ్ ; (శీమాన్) అల్లిమాతరమాన్ తిరుమాన్ పిన్ - శ్రియఃపతియానతియక్కణ్ణపురత్తెమ్మెరుమాన్, ఆ శిశువైయసంసారసివర్తనత్తిలే యవనప్రతీక్ష నాయరుక్కిటానెన్దు "మాలై నణ్ణి" ఎన్నిట జుకత్తిలేమాణనరుళిచ్చెయ్తా న్నిటార్.

౧౦౨.

తాత్పర్యము.-“మాలై నణ్ణి” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్మావొల్లు, సర్వేశ్వరుడు, [౧] స్వరూపరూపగుణ విభూతులచే సర్వాధికుడు, [౨] ఆశ్రితులచే లోకులను దిద్దియుజ్జీవింపజేయువాడు, [౩] అనేక బ్రహ్మాణ్ణముల కధిపతి, [౪] నీశానాయకుడు, [౫] హేతుప్రదుడు, [౬] భక్తప్రియుడు, [౭] ఆశ్రితవిషయమందకృతిముందు, [౮] ఆశ్రితులభుడు, [౯] జగత్కారణుడు, [౧౦] శ్రియఃపతి, ఇన్నిగుణములు కలవాడుగాన గాశ్రితుల సంపారభీతిని హరించుటకు ఆవసరమును నిరీక్షించువాడగుచున్నాడని వక్కాణించిరి.

౧౦౩.

ఇతంసరై వ్వికబన్ధుం చిరకృతకరుణం శీలసిన్ధుంపతిత్వా
 త్సమ్మన్దాదక్షి తారం స్వగుణగరిమసంస్థారకం ప్రాహకృష్ణమ్ |
 విస్తర్తుంచాప్యశక్యం ఘటకముఖసువిసమ్భణీయం సుమత్యా
 లక్ష్మ్యైశ్చిప్తం స్వసిద్ధ్యన్ముఖసమయ మనేహప్రతీక్షంనుమిత్రమ్ ||

౧౦౩||

అర్థము.- ఇతమ్ - ఈవిధంబున, సరై వ్వికబన్ధుమ్ - ఎల్లజన్మను (నిరుపాధిక) బంధువును, చిరకృతకరుణమ్ - బహుకాలముగాఁ జూచుచుండెడిదయికలవాడును, శీలసిన్ధుమ్ - సౌశీల్యగుణమునకాకరమైన వాడును, పతిత్వాత్ - భర్తృత్వమునెడు, సంబన్దాత్ - సంబంధముచేత, దక్షి తారమ్ - దక్షింపువాడును, స్వగుణగరిమసంస్థారకమ్ - తనగుణములయొక్క మహిమను స్మరింపజేయువాడును, విస్తర్తుంచాపి - మఱుచుటకును, అశక్యమ్ - అసాధ్యుడును, ఘటకముఖసువిసమ్భణీయమ్ - ఘటింపించువారి (పురుషకారభూతుల) కృణానన్తుదగినవాడును, సుమత్యా - శోభనత్వముగల, లక్ష్మ్యై - శ్రీదేవితో, శ్చిప్తమ్ - కూడియున్నవాడును, స్వసిద్ధ్యన్ముఖ సమయమ్ - తనప్రాప్తికలిముఖమైన సమయము కలవాడును, అనేహప్రతీక్షమ్ - ఆవసరమును నిరీక్షించువాడునునైన, కృష్ణమ్ - కృష్ణుని, నుమిత్రమ్ - నిరుపాధికనుహృత్తుగ, ప్రాహ - (సమ్మావొల్లు) చెప్పిరి.

౧౦౩.

అన.-ఇప్పడినవమశతక త్రిత్ పత్తుదశకజ్ఞశాలుమ్ ప్రతిపాదితజ్ఞశాన వర్గజ్ఞైసజ్ఞహిత్రుకుకటార్.

వ్యా.-సర్వరుక్మమ్ నిరుపాధికబన్ధువుమాయ్, చేతనరిడత్తిలే నెడుక్కలమేతుడజ్జీకృపైయైప్పణ్ణినవనుమాయ్, శీలగుణాకరనుమాయ్, స్వామివిభావసమ్మన్దతై లోకజ్ఞతై రక్షిక్కుమవనాయ్, ఆశ్రితర్క్కురుఱక్కువొణ్ణాతవడి స్వకీయగుణజ్ఞకైస్సరిప్పిక్కుమవనాయ్, మఱుక్కుకక్కశక్యమమాయ్, ఘటకముఖేనవిశ్వసనీయనుమాయ్, శోభనైయానపెరియపిరాట్టియై వత్తియాకవుడైయునుమాయ్, వరుకైక్కుకొగ్గమానసమయ తైయడైయునుమాయ్, ఆవసరప్రతీక్షనుమాయరుక్కిటవెమ్మెరుమానై, ఎల్లార్క్కుమ్ నిరుపాధికనుహృత్తాక నవమ శతక త్రిత్ యావొల్లరుళిచ్చెయ్తా న్నిటార్.

౧౦౩.

నే దా న్తా చా ర్య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

కన్నాపుర తైయ్ ఆక త్తైప్పార్ కట్టుణియ నే' ఎన్దుమ్, మణిపా నేయ్ నమత్తిళ్ శూత్ తిరుక్కుప్పరమ్ పణిమిళ్' ఎన్దుమ్.. నేత నాన్
విరుమ్బుమ్ తిరుక్కుప్పరత్తాతియానై యడైవార్ కల్లలియై' ఎన్దుమ్, అల్లిమాతరమరుమ్ తిరుమార్ పిన్క - కల్లిలెయ్ నమత్తిళ్ శూత్ తిరు
కన్నాపురత్తొల్లనాళుమ్ తుయర్ పాడుకారావే' ఎన్దుమ్, పాడుకారావినై ప్దరజ్జేరుపేర్ - ఇప్పత్తుమ్ పాడియాడిప్పణ్ మిన్ దన్దాళ్
త్తయై' ఎన్దుమ్, ఇప్పడి సర్వర్ క్కుమ్ సర్వాధికారమామ్బడి సమాశ్రయణత్తై యరుళిచ్చెయ్ తాలెన్దై. ౧ .. మున్ ద్రొన్దు, 'కన్దన్దాల్'
ఎన్దు * వైకల్ వాల్ తలాననిన్దో పాయమ్, అతిల్ దుర్బలబుద్ధికళుక్కు, మాలై నల్లై - కాలైవాలై, 'విన్దు' 'తేనైవాదామలిన్దు' *
అన్దురామ్ పాజ్జత్తి; అతిల్ అశక్తర్ క్కు తాళడైయమ్ ప్రపత్తి, అతిల్ అశక్తర్ క్కు ఉచ్చారణమాత్రమ్ సర్వోపాయశూన్యర్ క్కు.
ఇప్పత్తుమ్ పాడియిదుమ్ తెణ్క ఎన్దు గీతాచార్యనైప్పళే అధికారానుగుణమ్ నెటియ్ల్లామురైక్కితార్' ఎన్దుకే ఆచార్యహృదయత్తిలే
నాయ నారుమరుళిచ్చెయ్ తళు, ఎవంవిధవైభవయుక్తరాన, (శీర్ మాణ్క తారా మోనన్దు మక్కుత్రాళ్) ఇప్పడి ఉపదేశిక్కుక్కుపలాన
జ్ఞానసేవాదికళై యుడైయవాల్వార్, నమ్మడైయస్వరూపానుగుణమాక త్తిరువడికళై ఉపాయోపేయమాకవుపకరిత్తరుకాలో' (సన్దమక్కు)
త్తమ్మడైయతిరువడికళిలే పిఱన్దుమున్ దున్దుపెల్ బు ౨ 'మురుల్ కిన్దేనున్దొ మొయ్ క్కున్దైయై' ఎన్దుదిరిత్తుప్పరకీజనమక్కు. ఆకై
యార్ ఆల్వార్ తిరువడికళి నిత్యప్రార్థన మొనవడి.

పెరియజీయర్ తిరువడికళి శేషరణమ్.

తాత్పర్యము.- 'మాలై నల్లై' అను తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు 'ఈదేహవసానమందు మిఠింకలను నెరవేర్చెదను' అని
యనుగ్రహింప, దానిచే మిక్కిలిసంతోషించిన సమ్మాన్యార్లు చెతనులనుగుఱించి మారు, సకలసంపత్తిమృద్ధమైన తిరుక్కుప్పరమందు శేం
చేసియున్న సర్వాధికుడైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించుడి' అని యుపదేశించిన, జ్ఞానాది సకలకల్యాణగుణాకరులైన సన్దన్దాల్
తమ శ్రీపాదములను మనకు ఉపాయోపేయములుగా నుపకరింతురు.

ఒన్దు తామ్మత్తు - పత్తాన్దిరు వాయ్మొళి మున్ ద్రొన్దు.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౯౦.-వాట్టు - ౯౯౩.

ఒన్దు తామ్మత్తు సంపూర్ణమ్.

